

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL V

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA **B** HISTORICA
ȚARA
ROMANEASCĂ

VOL. V

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

acad. ȘTEFAN PASCU, ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROȘU, AUREL RĂDUȚIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”.

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL V

(1551—1565)

VOLUM ÎNTOCMIT DE
DAMASCHIN MIOC și MARIETA ADAM CHIPER

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1983

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R – 79717, București, Calea Victoriei 125

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Prezentul volum, al V-lea al seriei B. Țara Românească din marea colecție de interes național DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documentele dintre anii 1551 și 1565.

Documentele publicate aci sînt de importanță majoră pentru investigația istoriografică, ele aducînd noi și bogate informații referitoare la istoria patriei în această perioadă.

În domeniul economic, pe primul plan se situează știrile despre agricultură și ramurile ei anexă, creșterea vitelor, apicultura, pomicultura și mai cu seamă viticultura. Viile apar în numeroase tranzacții, ele aflîndu-se atît în proprietatea bisericii și a boierilor, cît și a orășenilor și moșnenilor. Se dau, de asemenea, relații despre dezvoltarea comerțului, despre circulația monetară și prețuri.

Cele mai multe documente se referă însă la relațiile de proprietate, cu puternice contradicții între membrii clasei stăpînitoare și țărani. Ele înregistrează numeroase cotopiri de sate libere sau de ocine moșnenești de către marii boieri sau de mănăstiri.

În domeniul instituțiilor, multe din acte se referă la organizarea fiscală și cea judiciară. Ele reflectă greutatea apăsării fiscale, determinate îndeosebi de creșterea obligațiilor către Poartă; birul se afirmă tot mai mult ca cea mai grea sarcină către stat; se dau date despre cuantumului lui pe gospodăria țărănească, despre repartiția lui în interiorul satului, despre „scoaterile” de la bir etc. Valoarea pentru cercetători sînt și referirile la judecățile domnești, la instituția juraților, a hotarnicilor, a unor dregătorii din afara sfatului.

Volumul cuprinde un total de 337 documente, din care, 335 autentice și 2 îndoielnice sau false. Față de aceeași perioadă din colecția „Documente privind istoria României”, volumul prezent are 84 de documente în plus, din care 66 inedite. Tot acum se publică pentru înființa dată textul slav a 241 documente autentice și unul îndoielnic.

După forma în care s-au păstrat documentele autentice, 253 sînt originale, 9 copii, toate în limba slavă, 72 de traduceri vechi în limba română și un rezumat.

În mare majoritate, adică 326, sînt acte emise din cancelaria domnească, restul fiind cărți ale unor boieri (4), ale județului și pîrgarilor (2), ale unor moșneni (2) și una a mitropolitului.

După materialul pe care au fost scrise actele originale, 67 sînt pe pergamament și 186 pe hîrtie.

Documentele au fost culese din următoarele fonduri: 222 de la Arhivele Statului București, 71 de la Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (în curs de predare la Arhivele Statului), 11 din diferite publicații, 9 de la Muzeul de istorie al municipiului București, 6 de la Arhivele Statului Cluj-Napoca,

5 de la Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România, 4 de la Arhivele Statului Craiova, 3 de la Muzeul județean Gorj, 2 de la Muzeul de istorie Prahova și câte unul de la Muzeul „Porțile de Fier” din Drobeta-Turnu Severin, Muzeul Olteniei — Craiova, Arhivele Statului Iași, precum și dintr-un fond particular.

Documentele au fost transcrise și traduse după metoda adoptată de colecție, publicată în vol. I al seriei B, Țara Românească. Intocmitori volumului au beneficiat și de munca anterioară a membrilor colectivului care a realizat colecția „Documente privind istoria României”, cărora le aduc mulțumirile lor. Dintre aceștia o contribuție mai însemnată au avut: P. P. Panaitescu, Damian P. Bogdan, Traian Ionescu-Nișcov și Pandelescu Olteanu.

Pentru ilustrarea grafiei epocii prezentăm în anexă 20 de fotocopii ale unor documente din volum.

PRESCURTĂRI – BIBLIOGRAFIE

- Arh. Olt.*
Bălan-Cernovodeanu, *Doc. inedite*
- Băleanu*
- Brezeanu*
- Bucureștii vechi*
Bulat, *Contribuțiuni*
- Bulat, *Doc. olt.*
- Crețeanu, *Doc. Prahova*
- Cumpănașu, *Grădiștea*
- Danielescu, *Doc. Scundu*
- DIR, B, II, III, v. XVI*
- Ghibănescu, *Surete*
- Ghibănescu, *Codrescu*
- Grecianu, *Șirul voievozilor*
- Hagi Mosco, *Doc. olt.*
- Hasdeu, *Arh. Ist.*
- Ionescu Muscel, *Doc. Domnești*
- Ist. Rom.*
- Lupaș, Marina, *Două doc. sl. rom.*
- Năsturel, *Stavropoleos*
- „Arhivele Olteniei”. IV (1923).
C. Bălan și P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea* în „Romano-slavica”, XI (1965).
Alex. Băleanu, *Documente și regeste moldovenești* în „Cercetări istorice”, X–XII (1934–1936), nr. 1.
O. D. Brezeanu, I. Jercan, N. I. Simache și M. Vulpesu, *File de istorie din trecutul comunei Teișani*, Ploiești, 1970.
„Bucureștii vechi”, I–V (1930–1934).
T. G. Bulat, *Contribuțiuni documentare la istoria Olteniei, Sec. XVI, XVII și XVIII*, Râmnicu Vâlcea, 1925.
T. G. Bulat, *Documente cu privire la Oltenia* în „Revista istorică”, XI–XII (1925–1926), nr. 1–3.
Radu Crețeanu, *Documente din județul Prahova* în „Studii” XXIII (1970), nr. 5.
Dumitru Cumpănașu, *Documente privind satul Grădiștea din județul Vâlcea* în „Revista Arhivelor” XXXVIII, LIII (1976), nr. 3.
C. Danielescu, *Documente din comuna Scundu-Vâlcea* în „Arhivele Olteniei”, XVIII (1939).
Documente privind istoria României, B, Țara Românească, veac. XVI, vol. II, București, 1951, și vol. III, București, 1952.
Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade (Documente slavo-române)*, vol. XIX, Iași, 1906.
Gh. Ghibănescu, *Documente* în „Teodor Codrescu”, III (1934) și V (1938).
Șt. D. Grecianu, *Șirul voievozilor cu divane și note*, București, 1907.
Emanoil Hagi Mosco, *Documente oltenesti* în „Arhivele Olteniei”. IV (1930).
B. Petriceicu Hasdeu, *Arhiva istorică a României*, I/1, București, 1864.
P. Ionescu Muscel, *Documente despre istoria veche și nouă a comunei Domnești* în „Revista istorică a comunei Domnești, jud. Muscel”, I–II (1941) și III–IV (1943).
Istoria României, II, București, 1962.
Marina Lupaș, *Două documente slavo-române (1556 și 1620)* în „Anuarul Institutului de istorie națională”, Cluj, VI (1936).
P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos, după documente din Arhivele Statului ...*, București, 1906.

Nicolaescu, *Un document*

Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*

Nicolăescu-Plopșor,
Mon. j. Dolj
Odobescu, *Relațiune*

Simache, *Brebu*

SMIM, V

Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*

Ștefulescu, *Tismana*

Șucu, *Doc. inedite*

Tocilescu, *Doc. ist.*

Venelin

D. Nicolaescu, *Un document de la Petru Șchiopul* în „Revista istorică”, XVIII (1932).
Stoica Nicolaescu, *Documente slavo-române cu privire la relațiile Țării Românești și Moldovei cu Ardealul în sec. XV și XVI*, București, 1905.
C. Nicolăescu-Plopșor, *Monografia județului Dolj* în „Oltenia”, V (1944).

AL. I. Odobescu, *Relațiune despre localitățile semnalate prin antichități în județul Romanși* în „Analele Academiei Române, Desbateri, s.I,t.X (1877).

N. Simache, *Complexul arhitectural din comuna Brebu*, Ploiești.

Materiale din arhive particulare, transcrise și traduse de H. Chircă în SMIM, V (1962).
Alexandru Ștefulescu, *Documente slavo-române relative la Gorj (1406–1665)*, Tîrgu Jiu, 1908.

Alexandru Ștefulescu, *Mănăstirea Tismana*, București, 1909.

Ion Șucu, *O seamă de documente medievale inedite din Țara Românească* în SMIM, IX (1978).

Gr. G. Tocilescu, *Documente istorice inedite*, în „Foaia Societății Românismul”, I (1870).

I. Venelin, *Vlaho-bolgarskie ili Dako-slavianskie gramoti*, Petersburg, 1840.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1551 (7059) februarie, București. Mircea Ciobanul întărește lui Neag și altora ocine la Băiași, în urma unor judecăți.
2. 1551 (7059) martie 13, București. Mircea Ciobanul întărește lui Dragomir și fraților săi părți de ocină la Robănești.
3. 1551 (7059) aprilie 1, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Govora satele Glodul și Hințea, în urma unei judecăți.
4. 1551 (7059) aprilie 1, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Govora satele Glodul și Hințea, în urma unei judecăți.
5. 1551 (7059) aprilie 18, Tîrgoviște. Mircea Ciobanul întărește lui Tatomir și altora moșii în Bărbărești și Berilești.
6. 1551 (7059) aprilie 30, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Argeș jumătate din satul Birca, precum și țigani, dania lui Pătru pîrcălabul.
7. 1551 (7059) mai 6, București. Mircea Ciobanul întărește lui Cînda medelnicerul satele: Ulmulețul, Zemnicele, Scăeștii, Futeștii și Voevodeștii, precum și țigani, în urma unei judecăți.
8. 1551 (7059) mai 9, București. Mircea Ciobanul întărește lui Vlad și surorilor sale partea de moșie din Stănești a tatălui lor Chirtop, în urma unei judecăți.
9. 1551 (7059) iunie, 1, București. Mircea Ciobanul întărește lui Ion și lui Custură moșie la Trestiani.
10. 1551 (7059) iunie 6. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Nucet niște sălașe de țigani, în urma unei judecăți.
11. 1551 (7059) iunie 19, București. Mircea Ciobanul întărește Ivei și nepoatei sale Stana, moșie în Smîrdeșteț, în urma unei judecăți.
12. 1551 (7059) august 24, București. Mircea Ciobanul întărește lui Cărstian portarul și lui Stoica vătaful satul Dobrița, în urma unei judecăți.
13. <1551 septembrie 1 — 1552 iunie 3> 7060. Mircea Ciobanul întărește lui Tatul comisul și fiilor săi ocine în Plațcoe, Mierlari, Buciumeni și Biseocă.
14. 1552 (7060) ianuarie 6. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Argeș moșia Ștefănești, în urma unei judecăți.
15. 1552 (7060) februarie 18. Mircea Ciobanul întărește lui Danciu postelnicul ocină în Budești, iar lui Stănimir ocină în Golești.
16. 1552 (7060) martie 9, București. Mircea Ciobanul întărește lui Mihnea pîrcălabul ocine în Stănești.
17. <1552> mai 6. Județul și pîrgarii din orașul Argeș întăresc mănăstirii Argeș ocină în Ștefănești, în urma unei judecăți.
18. 1552 (7060) iunie 2. Mircea Ciobanul întărește Voislavei ocine în Costeni, Hăești și Piscupești, lăsate de fratele ei, Voico.
19. 1552 (7060) iulie 16. Mircea Ciobanul întărește lui Baldovin pitarul ocină la Pădureni.
20. 1553 (7061) ianuarie 25, Tîrgoviște. Radu Ilie întărește mănăstirii Tismana satele Trufeștii, Obedinul și Batovții.
21. 1553 (7061) martie 20, Tîrgoviște. Radu Ilie întărește mănăstirii Argeș sălașe de țigani, dați de doamna Despina în schimbul unei datorii.

22. 1553 (7061) *iulie 3, București*. Mircea Ciobanul întărește lui Stan armașul și fraților lui, Vlad, Stoica și Văsiu, satul Dedulești, în urma unei judecăți.
23. 1553 (7061) *iulie 11*. Mircea Ciobanul dăruiește jupanului Stoica mare vătaf și fraților lui, Stan și Dragomir, marii vătafi, satele Bonești, Urluești și Uești, dobândite cu dreaptă și credincioasă slujbă.
24. 1553 (7061) *iulie 20, București*. Mircea Ciobanul întărește lui Grozav ocină în Dediulești și un loc de vatră de casă.
25. <1553> *octombrie 4, București*. Mircea Ciobanul întărește lui Dumitru din Olteni un loc de vie în dealul Oltenilor.
26. <1554 februarie 28—1557 decembrie 26>. Răvaș domnesc de jurătorii lui Cega din Pîrscov.
27. <1554 februarie 28—1557 decembrie 26>, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește înfrățirea dintre Stănilă vornicul și soția sa peste toate averile lor pe care, după moartea lor, să le stăpânească mănăstirea Virbila.
28. <1554—1557> *aprilie 13*. Pătrașcu cel Bun imputernicește mănăstirea Tismana să țină vama de la Vidin.
29. 1554 (7062) *aprilie 26*. Pătrașcu cel Bun dăruiește lui Badea marele clucer Gîrla Lungă de la Timburești.
30. 1554 (7062) *mai 25, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Miclea și altora ocină în Urlătoi, în urma unei judecăți.
31. 1554 (7062) *mai 27*. Pătrașcu cel Bun întărește mitropolitului Anania satul Fileni, vii și țigani.
32. <1554—1557> *iunie 8*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Tismana satele Piatra, Corzi, Obedinul și Trufeștii.
33. 1554 (7062) *iunie 28, Gherghița*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stanciul, lui Arca și lui Minea ocină în Fărcășești, în urma unei judecăți.
34. <1554—1557> *iunie 30*. Pătrașcu cel Bun scutește de dări 15 case din satele Săseni și Cîrlomănești.
35. 1554 (7062) *iulie 17, Gherghița*. Pătrașcu cel Bun întărește Mitropoliei satele Aninoasa cu podgoriile și Visălneștii cu morile.
36. 1554 *august 1*. Pătrașcu cel Bun întărește fiilor lui Lucaci și altora satul Mogoșani și părți la Nămăești, în urma unei judecăți.
37. 1554 (7062) *august 13, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Bratie, Gligorie și Ion ocină în Hăești, în urma unei judecăți.
38. <1554—1557> *septembrie 1*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragomir și fraților săi un vad de moară, un iaz și o pădure la Berești.
39. <1554 septembrie 1 — 1555 august 31> 7063. Pătrașcu cel Bun întărește jupanului Drăghici vornicul satul Spatnița.
40. <1554 septembrie 1 — 1555 august 31> 7063, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu postelnicul, Vintilă paharnicul și altora satul Cornenii.
41. 1554 (7063) *septembrie 14, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Tismana satul Tismana, în urma unei judecăți cu mănăstirea Bistrița.
42. <1554—1557> *octombrie 21, Gherghița*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Tismana satele Bistrețul și Călugărenii, scutindu-le de dări și slujbe, în afară de birul haraciului.
43. <1554—1557> *octombrie 23*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Snagov partea de ocină a lui Birsan din Băbeni cu vie și vecini.
44. <circa 1555>. Socol postelnicul împreună cu soția și fratele său dăruiesc, vind și fac schimb de țigani cu mănăstirea Tismana.
45. <1555—1557> *februarie 8, București*. Pătrașcu cel Bun întărește Neagăi satul Negoșina.
46. 1555 (7063) *martie 24, București*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Bistrița satul Muscel, în urma unei judecăți.
47. 1555 (7063) *aprilie 4, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Mihnea pircălabul ocină în Bădeni.
48. 1555 (7063) *aprilie 26*. Pătrașcu cel Bun întărește Mitropoliei satul Aninoasa.
49. 1555 (7063) *mai 10, Rădulești*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Udriște sluger și soției lui, Stanca, satele Ojobeni, Lipia, Mogoșești și Ungurei, precum și țigani.
50. 1555 (7063) *iunie 11, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Ianit marele postelnic și fiilor săi ocină în Dirza în urma unei judecăți.

51. 1555(7063) *iulie 5, Pitești*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Oană și lui Cucor ocină la Pîrvulești, dăruită de Neagoe vistier pentru credincioasă slujbă.
52. 1555 (7063) *iulie 6, Pitești*. Pătrașcu cel Bun întărește jupanițelor Maria și Caplea ocine la Golești, Mărăcineuși și Vieroș, în urma unei judecăți.
53. 1555 (7063) *iulie 28, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Vlaicu clucerul și rudelor sale satul Țigănești, în urma unor judecăți.
54. 1555 (7063) *august 9*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Tismana satul Tismana, în urma unei judecăți.
55. 1555 (7063) *august 14, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stănilav și altora ocine în Vulpești și Curteni.
56. <1555> *august 23*. Pătrașcu cel Bun întărește popii Dumitru și fratelui său Neagu ocină în Rogozești.
57. 1555 (7063) *august 26*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirilor Govora, Cozia, Cotmeana și Mușetești dijma de pește de la balta Mamina.
58. 1555 (7063) *august 29*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Drăgoi slugerul moșie la Agești.
59. 1555 (7064) *septembrie 1, București*. Pătrașcu cel Bun întărește Neagăi și surorilor ei ocină în Mușcel, în urma unei judecăți.
60. 1555 (7064) *octombrie 24, Gherghifa*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragu spătarul moșie la Bărcănești, în urma unei judecăți.
61. 1555 (7064) *noiembrie 1, Gherghifa*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dumitru postelnicul satul Albeștii, în urma unor judecăți.
62. 1555 (7064) *noiembrie 12, Gherghifa*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Ivan marele medelnicer jumătate din Auinoasa și jumătate din Pîrvulești.
63. 1555 (7064) *decembrie 7, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Tudor marele logofăt și lui Dragomir marele vistier satul Tărbăceni.
64. 1556 (7064) *februarie 18, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stoica și fiului său, Vlaicu, ocine în Beleți, Negreștii de Jos și Priboiani.
65. 1556 (7064) *martie 5, București*. Pătrașcu cel Bun întărește jupanului Dragomir mare vistier moșie în Dedulești, în urma unei judecăți.
66. 1556 (7064) *martie 15, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu al Colții vornicul moșie în Dedulești și în Stroești.
67. 1556 (7064) *aprilie 3*. Pătrașcu cel Bun dăruiește lui Badea fost mare clucer un vad de moară pe apa Buzăului.
68. 1556 (7064) *aprilie 8, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Bistrița ocină în jurul mănăstirii.
69. 1556 (7064) *aprilie 17*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Govora satul Plopu.
70. 1556 (7064) *aprilie 28, Pitești*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirilor Cozia și Cotmeana vama de la Ciuneni.
71. 1556 (7064) *mai 4*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu marele paharnic și altor boieri satele Căpăținenii, Cheianii și Poienarii, în urma unor judecăți.
72. 1556 (7064) *mai 16*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Bistrița moșia Topșa, în urma unor judecăți.
73. 1556 (7064) *mai 26, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Bistrița satul Vădastra Mare, în urma unor judecăți.
74. 1556 (7064) *iunie 9, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește popii Hîrsu, lui Lațco și lui Toader ocină și vie în Mileștii de Sus.
75. 1556 (7064) *iunie 22, Gherghifa*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dumitru și lui Lupu cu frații lor ocina la Slănic, Teșani și Măniaci.
76. 1556 (7064) *iulie 20, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește jupaniței Stana și nepotului ei Cirstian postelnic satul Băneștii de la Ruia, cotropit de Vintilă mare vornic.
77. <1556 septembrie 1 – 1557 august 31> 7065. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu Podeanul și Dragomir satul Corzii.
78. <1556–1557> *octombrie 26*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Piperco și altora moșii și locuri de vie în Rădăcinești și Cărpeniș.
79. 1556 (7065) *noiembrie 20, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Vlaicu clucerul satul Cislău, dăruit de mama sa, Neaga.

80. 1556 (7065) decembrie 7. Boierii Radu și Bogdan dăruiesc Episcopiei de Buzău un loc de vie în Dealul Verneștilor.
81. 1557 (7065) <ianuarie-august> 13, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește surorii sale, jupanița Maria, averile și țigani jupaniței Neacșa, fiica fostului ei soț, Bălea paharnicul din Pietroșani.
82. 1557 (7065) ianuarie 23, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stoicea banul părți de ocine în Plăviceștii de Sus, vie la Uda și un țigan; de asemenea, surorii sale Cherana ocină la Rusineștii de Jos.
83. <1557> februarie 9. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragomir, fiilor și fiicelor lui ocină la Stănila.
84. 1557 (7065) aprilie 8, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu clucer, fiilor săi și monahiei Praxia satele Golești, Mărăcineni și Vieroș, în urma unei judecăți.
85. 1557 (7065) mai 11. Pătrașcu cel Bun întărește lui Preda banul satele Cleanovul, Vardinții, Crucea și altele.
86. 1557 (7065) mai 22. Pătrașcu cel Bun întărește lui Socol marele vornic ocină la Ciulinăță.
87. 1557 (7065) mai 22, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Vlad marele comis și soției sale Chera, satul Mogoșăștii de pe Dimbovița.
88. 1557 (7065) mai 23, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Glavacioc vinăriciul domnesc și boieresc de la Topoloveni.
89. 1557 (7065) mai 30, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stanciul și altora ocină în Popești, în urma unei judecăți.
90. 1557 (7065) iunie 26. Pătrașcu cel Bun întărește lui Oprea, Șerban și Mîcul moșie la Măldărești.
91. 1557 (7065) iunie 30, *Rîmnice*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Neag și altora moșia în Șescioara.
92. 1557 (7065) iunie 30. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stanciul și lui Vlad patru livezi la Sîrbi.
93. 1557 (7065) iulie 4, *Drăgoești*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Ivan logofătul, Costea banul și Neguita ocină la Voinigești, vie și livezi.
94. <1557> iulie 7. Pătrașcu cel Bun întărește lui Băjan și altora ocină în Balomirești.
95. 1557 (7065) iulie 9. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu și altora ocine în Foliști, Stoenești și Pietrari.
96. 1557 (7065) iulie 17, *Pitești*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radoslav și Stanciul ocină în Vulpești, în urma unei judecăți.
97. 1557 (7065) iulie 19. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragomir și cetii sale ocină la Stănești, în urma unei judecăți.
98. 1557 (7065) iulie 23. Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragotă și altora ocine în Hermani, Petrești, Moțești, precum și muntele Mirăul.
99. 1557 (7065) iulie 25, *Brîncoveni*. Pătrașcu cel Bun întărește urmașilor lui Țalapi logofătul ocină în Cocoșani, în urma unor judecăți.
100. <1557 septembrie-decembrie> 7066. Pătrașcu cel Bun întărește mănăstirii Viforita ocină la Vihorăști.
101. 1557 (7066) <septembrie 1 – decembrie 26>. Pătrașcu cel Bun întărește lui Neagu satele Ulitești și Provița.
102. <1557 septembrie> 7. Pătrașcu cel Bun întărește lui Ganea, fost mare portar, satul Vianul pentru slujbă credincioasă, cu vărsare de sînge.
103. <1557 septembrie> 10, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Manciu și altora jumătate din satul Iamnic.
104. <1557> septembrie 15, *Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun dăruiește Mariei, fiica lui Radu Paisie voievod, satul Segarcea și alte averi.
105. 1557 (7066) octombrie 9, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește popii Bădea, preotesei Neaga și fiilor lor ocină la Groși.
106. 1557 (7065) octombrie 24, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Bocotan comis ocină în Tudorești, în urma unei judecăți.
107. 1557 (7066) noiembrie 3. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu mare stolnic satul Băilești.
108. 1557 (7065) noiembrie 9, *București*. Pătrașcu cel Bun întărește Episcopiei Buzăului ocină în Flocești.

109. 1557 (7065) noiembrie 9, București. Pătrașcu cel Bun scutește Episcopia Buzăului de vină-ricinul pentru viile din dealul Verneștilor.
110. 1557 (7066) noiembrie 20, București. Pătrașcu cel Bun întărește lui Radu marele clucer și jupanitei sale Caplea satele Mărăcinenii și Vieroșul, în urma unei judecăți.
111. 1558 (7066) februarie 11, București. Mircea Ciobanul întărește Hareșanilor satul Hareșul.
112. <1558 după 11 februarie-aprilie>. Mircea Ciobanul întărește lui Sin și altora a patra parte din satul Chiojdu.
113. <1558—1559> martie 27. Jupan Burtea marele vornic imputernicește mănăstirea Tismana să-și stăpânească satul Grozești.
114. <1558—1559> martie 27. Mircea Ciobanul imputernicește mănăstirea Tismana să stăpânească satul Grozești.
115. <1558—1559> aprilie 12, București. Mircea Ciobanul întărește lui Stroe vătaful două sălașe de țigani, în urma unei judecăți.
116. 1558 (7066) aprilie 28. Mircea Ciobanul întărește lui Moș și altor moșneni satul Radovanul.
117. 1558 (7066) mai 11. Mircea Ciobanul întărește lui Stoica din Izvor și lui Vlaicu, fiul lui Mihnea pircălab, satul Mălureni, în urma unei judecăți.
118. 1558 (7066) mai 22, București. Mircea Ciobanul întărește popii Dumitru și fratelui său Neagul ocină în Rogozești și jumătate dintr-o moară.
119. 1558 (7066) mai 23, București. Mircea Ciobanul întărește lui Ursu spătar și fraților lui a treia parte din ocina lui Nan din Lunga, în urma unei judecăți.
120. 1558 (7966) mai 26, București. Mircea Ciobanul întărește lui Bercea și fraților lui ocină în Stănești.
121. 1558 (7066) mai 30. Mircea Ciobanul întărește lui Roșca moșie în Brătienii de Jos.
122. 1558 (7066) iunie 4. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Snagov părți din satul Ghermănești, în urma unei judecăți.
123. 1558 (7066) iunie 26, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Snagov satul Izvorani, în urma unei judecăți.
124. <1558—1559> iulie. Mircea Ciobanul poruncește să fie întorși boii celor 12 boieri care au judecat într-o pricină a satului Comănești.
125. 1558 (7066) iulie 8, București. Mircea Ciobanul întărește lui Jigmon, lui Lața și altui Jigmon ocină în Peri.
126. 1558 (7066) iulie 19, București. Mircea Ciobanul întărește mai multora satul Obedin, în schimbul unei dușegubine pe care au plătit-o pe nedrept.
127. 1558 (7066) iulie 25, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Glavacioc satul Slăvenii, în urma unei judecăți.
128. 1558 (7066) iulie 30, București. Mircea Ciobanul întărește lui Odeleanu și lui Laiotă părți din moșia Drăgae.
129. 1558 (7066) iulie 30, București. Mircea Ciobanul întărește lui Stănciucul postelnicul ocine și vecini în Drăgoești.
130. <1558—1559> august, București. Mircea Ciobanul întărește lui Vlad, Neag și Gherghina ocinele Ograda și Hogeasele.
131. 1558 (7067) septembrie 13. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Argeș satul Flămânzeștii.
132. <1558—1559> septembrie 17. Mircea Ciobanul poruncește jupanului Teodor mare ban al Craiovei, să lase în pace Balta Albă a mănăstirii Bistrița.
133. 1558 (7067) octombrie 8, București. Mircea Ciobanul întărește lui Urs și altora ocină la Cringeni, în urma unei judecăți.
134. 1559 (7067) ianuarie 7, București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Tismana satele: Bahna, Ploștina și Grozeștii, în urma unei judecăți.
135. <1559> ianuarie 13. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Bistrița satul Mușcelul.
136. 1559 (7067) ianuarie 17. Mircea Ciobanul întărește lui Vlad și altora ocine în Sirbi.
137. 1559 (7067) martie 12, București. Mircea Ciobanul întărește lui Neagoe și altora ocină în Mierlari, în urma unei judecăți.
138. 1559 (7067) aprilie 21, București. Mircea Ciobanul întărește lui Manea și soției sale Dragna moșie la Grozăveștii de Sus.
139. 1559 (7067) aprilie 24. Mircea Ciobanul întărește lui Bocotan banul moșie la Tudorești. în urma unei judecăți.
140. 1559 (7067) aprilie 24. Mircea Ciobanul întărește jupanului Vlaicu ocine în Negreni.

141. 1559 (7067) aprilie 27. Mircea Ciobanul întărește lui Bocotan comisa moșie la Tudorești.
142. 1559 (7067) aprilie 28. Mircea Ciobanul întărește lui Mihăilă și fiilor săi ocine în Popești.
143. 1559 (7067) mai 10. Mircea Ciobanul întărește lui Radu și lui Stan cu rudele lor părți de moșie la Prundeni, în urma unei judecăți.
144. 1559 (7067) mai 24. București. Mircea Ciobanul întărește lui Dumitru Grecul ocină în Groșeneasca.
145. 1559 (7067) iunie 9, București. Mircea Ciobanul întărește lui Neagu și altora ocină în Măgura Buzăului, dăruită de Basarab voievod.
146. 1559 (7067) iunie 13. București. Mircea Ciobanul întărește lui Roman și altora ocină în Potoc pe Tala.
147. 1559 (7067) iunie 15, București. Mircea Ciobanul întărește fiicelor și fiilor lui Sin moșie la Posobești.
148. 1559 (7067) iunie 21. Mircea Ciobanul întărește lui Moș și altor moșneni satul Radovanul.
149. <1559> iunie 27, București. Mircea Ciobanul întărește Ancăi, fiica lui Nan, a treia parte din Stolniceni, în urma unei judecăți.
150. 1559 (7067) iunie 28. București. Mircea Ciobanul întărește lui Stan părți de ocină cu vie și livadă în Copăcel.
151. 1559 (7067) iulie 10, București. Mircea Ciobanul întărește lui Oancea și altora ocine în Stăncești și Costești.
152. 1559 (7067) august 23. Mircea Ciobanul întărește lui Baldovin și surorii sale, Neacșa, părți de ocină în Fundeni, pe care s-au înfrățit.
153. 1559 (7068) septembrie 3. București. Mircea Ciobanul întărește mănăstirii Tismana ocine în Groșani.
154. 1559 (7068) septembrie 17. Mircea Ciobanul întărește Mitropoliei din Tirgoviște și mitropolitului Efreim o vie în satul Ștefănești, scutind-o de vinărici și de perperi.
155. <1559–1566> octombrie 1. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Glavacioc rumâni și vie la Topoloveni.
156. <1559–1563> octombrie 8. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Govora vinăriciul de la via din Copăcel.
157. <1559–1562> octombrie 30. Petru cel Tânăr poruncește lui Neagoe marele ban al Craiovei să cerceteze pricina dintre mănăstirea Bistrița cu Lațco și Panga pentru niște țigani.
158. 1559 (7067) noiembrie 25. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița Balta Albă.
159. <1560 ianuarie> 7068. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Drăghicești satul Corneni din Coasta, în urma unei judecăți.
160. <1560–1564> ianuarie 7. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana și egumenului Ivan vama de la Vilcan.
161. <1560–1564> ianuarie 8. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana vama de la Calafat.
162. 1560 (7068) ianuarie 9. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bolintin moșii la Izvorani și Bolintin.
163. <1560–1563> februarie 13. Petru cel Tânăr poruncește stolnicilor de la Găvojdibrod să lase în pace balta de la Potelu a mănăstirii Bistrița.
164. 1560 (7068) martie 6, București. Pentru cel Tânăr întărește lui Manea, fratelui său Roman și fiilor lor părți de ocină în Boești, în urma unei judecăți.
165. <1560 martie 6 – 1561 iulie 3>. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Potoc jumătate din satul Celeiul.
166. 1560 (7068) martie 10. București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița satul Slătioara, în urma unei judecăți.
167. 1560 (7068) martie 15. Radu din Glupavi își vinde partea de ocină lui Neagul din Mirăul.
168. 1560 (7068) aprilie 10, București. Petru cel Tânăr întărește lui Tudor și altora satul Tomeștii, în urma unei judecăți.
169. 1560 (7068) aprilie 17, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița satul Slătioara, în urma unei judecăți.
170. <1560–1563> aprilie 17. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana jumătate din vama de la Calafat.
171. <1560–1568> aprilie 17. Petru cel Tânăr înputernicește pe egumenul Ioan de la Tismana să caute țigani mănăstirii în orice țigănie.
172. <1560> aprilie 18. Petru cel Tânăr întărește Mitropoliei de la Tirgoviște satul Aninoasa.

173. 1560 (7068) aprilie 18. Petru cel Tânăr dăruiește mănăstirii Tismana vama de la Calafat și cea de la Vilcan.
174. 1560 (7068) aprilie 19. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș satul Domnești.
175. 1560 (7068) aprilie 20, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița ocina Ianca, în urma unei judecăți.
176. 1560 (7068) aprilie 21, București. Petru cel Tânăr întărește lui Giscă clucerul satul Gornenii de Sus, în urma unei judecăți.
177. 1560 (7068) aprilie 26. Petru cel Tânăr întărește Sorei ocină la Brătășani.
178. 1560 (7068) aprilie 29, București. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și altora ocine în Ticucenii de Jos, în urma unor judecăți.
179. 1560 (7068) aprilie 30, București. Petru cel Tânăr întărește lui Spahiul și surorii sale moșie la Hlemna, pe care s-au înfrățit.
180. 1560 (7068) mai 14. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș satele Neacșul și Topana, în urma unei judecăți.
181. 1560 (7068) mai 14. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș trei mori în Pitești.
182. <1560—1568> mai 17. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Cotlumuz o braniște la Giurgiu.
183. <Înainte de 1560 iunie 1>. Petru cel Tânăr poruncește lui Dragomir și lui Cîrstea din Vodița să vină la domnie pentru pira pe care o au cu mănăstirea Tismana.
184. 1560 (7068) iunie 1, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana satele și seliștile Bresnița, Vorovnice, Tîrgoviște, Prilepeț, Comani și altele, în urma unei judecăți.
185. <1560—1567> iunie 13. Petru cel Tânăr întărește lui Dan din Stejariul un sălaș de țigani.
186. 1560 (7068) iunie 16, București. Petru cel Tânăr întărește lui Neagoe și lui Vitan ocină la Bădeni.
187. 1560 (7068) iunie 21, București. Petru cel Tânăr întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Aninoasa, în urma unor judecăți.
188. 1560 (7068) iunie 30, București. Petru cel Tânăr întărește fiicelor lui Stoica vornicul satul Tomeni, în urma unei judecăți.
189. 1560 (7068) iulie 5, București. Petru cel Tânăr întărește lui Moș și altor moșneni satul Radovanul.
190. <1560—1567> iulie 5. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Dobrușa satul Crivina, ocina Poiana Ciolanului și patru sălașe de țigani.
191. 1560 (7068) iulie 6. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș ocina din valea Flămînzeștilor, în urma unei judecăți.
192. 1560 (7068) iulie 8, București. Petru cel Tânăr întărește Mușei și lui Bolborea, socrul ei, locuri la Bătiești.
193. <1560—1567> iulie 9. Petru cel Tânăr judecă pricina dintre Dragul din Bărcănești și socrul său Corlat pentru plata unei dușegubine.
194. <1560—1567> iulie 18. Petru cel Tânăr imputernicește mănăstirea Vișina să-și stăpînească ocinile.
195. 1560 (7068) <august 7>. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș ocinele din Albești, Dobroți, Idomirești, dăruite de Neagoe Basarab.
196. <1560 (7068) august 7>, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș satul Flămînzești, în urma unor judecăți cu orașenii din Curtea de Argeș.
197. 1560 (7068) august 9, București. Petru cel Tânăr întărește lui Dragomir logofăt și soției sale Ivana a patra parte din satul Degerați.
198. <1560—1564> august 14. Petru cel Tânăr imputernicește mănăstirea Tismana să țină vama de la Vilcan.
199. <1560—1567> august 29. Petru cel Tânăr judecă pricina dintre Dan din Turceni și Drăghici pentru niște biruri.
200. 1560 (7068) august 30, București. Petru cel Tânăr întărește fiicelor lui Brătoe din Albești ocină în Albești.
201. <1560—1567> septembrie 3. Petru cel Tânăr imputernicește mănăstirea Tismana să închidă un drum făcut de Suhodoleni.
202. <1560—1567>septembrie 4. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița două sălașe de țigani.

203. 1560 (7069) septembrie 4. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița ocina numită Iana Poiana.
204. <1560—1567> septembrie 7. Petru cel Tânăr împuternicește mănăstirea Tismana să stăpânească satul Bistrița.
205. 1560 (7069) septembrie 15, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș ocina Flămânzești, în urma unei judecăți.
206. <1560—1567> octombrie 6. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița dreptul la pescuit în balta de la Potel.
207. 1560 (7069) octombrie, 10, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Cozia satele Cărăreni, Lumineni și balta Săpatul.
208. 1560 (7069) octombrie 10, București. Petru cel Tânăr întărește orașenilor din Gherghița ocina din jurul orașului.
209. 1560 (7069) octombrie 14, București. Petru cel Tânăr întărește lui Ion logofăt ocină în Bâldești.
210. 1560 (7069) octombrie 17. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Argeș ocina Topana și seliștea Drumenic, în urma unei judecăți.
211. 1560 (7068) octombrie 18, București. Petru cel Tânăr întărește lui Tatomir pisețul și lui Neagoe jumătate din satul Măicănești, în urma unei judecăți.
212. <1560—1567> octombrie 24. Petru cel Tânăr hotărăște ca mănăstirea Tismana să fie lăsată în pace de pira pe care au avut-o cu Suhodolenii, pentru un drum.
213. 1560 (7069) noiembrie 6, București. Petru cel Tânăr întărește lui Radu spătarul doi copii de țigan.
214. 1560 (7068) noiembrie 16. Petru cel Tânăr întărește lui Voico, Stanciul și Banca ocină în Bodăești, în urma unei judecăți.
215. 1560 (7069) noiembrie 22. Petru cel Tânăr întărește lui Tudor și lui Bălan ocină în Valea Popii, în urma unei judecăți.
216. 1560 (7069) decembrie 9. Petru cel Tânăr întărește lui Stoica și altora moșie la Bătiești, în urma unei judecăți.
217. 1561 (7069) mai 9, București. Petru cel Tânăr întărește lui Manea, Oprea și Cinda ocine în Budeșteni, Dobroești, Cringureni, Bunești și Gurguiști.
218. 1561 (7069) mai 22. Petru cel Tânăr întărește lui Neagoe și fiilor săi părți de ocină în Urseni, în urma unei judecăți.
219. 1561 (7069) mai 29. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și cetei sale ocină în Virful Petricelui.
220. 1561 (7069) mai 31, București. Petru cel Tânăr întărește lui Dumitru și Stancăi ocină în Bujorani și Olteni.
221. <1561—1568> mai 31. Petru cel Tânăr dă răvaș de jurători pentru mănăstirea Tismana.
222. 1561 (7069) iunie 4, București. Petru cel Tânăr întărește Țiganei ocină în Băiași și Boia.
223. 1561 (7069) iunie 10. Petru cel Tânăr întărește lui Cirstian, Balea și Gindea ocine în Popești.
224. 1561 (7069) iunie 10. Petru cel Tânăr întărește lui Mihăilă ocine în Popești.
225. 1561 (7069) iunie 12. Petru cel Tânăr întărește lui Alăman și lui Gindea ocină în Stănești, în urma unei judecăți.
226. 1561 (7069) iunie 22, București. Petru cel Tânăr întărește lui Ștefan Tătaru moșie la Bărcănești, în urma unei judecăți.
227. 1561 (7069) iulie 1, București. Petru cel Tânăr întărește lui Oprea postelnicul moșie la Bogdănești.
228. 1561 (7069) iulie 3, București. Petru cel Tânăr întărește lui Radul ocină în Glogova.
229. 1561 (7069) iulie 4, București. Petru cel Tânăr întărește lui Oprea vătaful și altora moșie la Suslănești, în urma unei judecăți.
230. 1561 (7069) iulie 26, București. Petru cel Tânăr întărește lui Moșul și altora ocină în Pîrțcov, în urma unei judecăți.
231. 1561 (7069) august 6, București. Petru cel Tânăr întărește lui Gherghie și lui Balco ocine în Groșăneasa.
232. <1561 septembrie 1—1562 mai> 7070. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Cutlumuz satul Uda, în urma unei judecăți.

233. <1561 septembrie 1 — 1562 august 31> 7070. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Iezerul muntele Molitvișul.
234. <1561 septembrie 1 — 1562 august 31> 7070. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Iezerul ocină la Pog anul.
235. 1561 (7070) octombrie 15. București. Petru cel Tânăr întărește lui Dobrea și altora ocine în Urleuști, în urma unei judecăți.
236. 1561 (7070) octombrie 24. București. Petru cel Tânăr întărește lui Costandin și altora ocine în Bătiești.
237. 1561 (7070) noiembrie 2. București. Petru cel Tânăr întărește lui Oprea ocină în Cirstienești și Văleni și o vie în Săcueni, în urma unei judecăți.
238. 1561 (7070) noiembrie 14. Mitropolitul Efrem al Ungrovlahiei judecă o pricină de moștenire.
239. 1562 (7070) ianuarie 9. București. Petru cel Tânăr întărește mănăstiri Tismana satele Bahna, Ploștina, Leurda și altele, în urma unei judecăți.
240. 1562 (7070) martie 23. București. Petru cel Tânăr întărește lui Dumitru și Mușat satul Vlădești.
241. 1562 (7070) aprilie 8. București. Petru cel Tânăr întărește fraților Dragomir și Tatul 11 ogoare din partea lui Banea.
242. 1562 (7070) aprilie 16. București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Drăghicești satul Telega.
243. 1562 (7070) mai 2. Petru cel Tânăr întărește lui Vlad și fraților lui Stan, Stoica și Văsiu, satul Dădulești, în urma unei judecăți.
244. 1562 (7070) mai 22. București. Petru cel Tânăr întărește lui Stănilav moșie la Grădiște.
245. 1562 (7070) mai 23. București. Petru cel Tânăr întărește lui Dobromir și soției lui, Comana ocină în Faraoni și Budești.
246. 1562 (7070) mai 29. Petru cel Tânăr întărește lui Albul, Stoian și Nan ocine la Bala de Sus, Peșceana și Strîmtul.
247. 1562 (7070) iunie. Petru cel Tânăr întărește lui Berivoie și fraților lui moșie la Fieni, în urma unei judecăți.
248. 1562 (7070) iulie 3. București. Petru cel Tânăr întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Vilsănești.
249. 1562 (7070) iulie 31. București. Petru cel Tânăr întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Băneștii de la Ruia cu morile, schimbat cu satul Vilsănești.
250. 1562 (7070) august 13. București. Petru cel Tânăr întărește lui Tatomir piseful, soției sale Dobra și lui Neagoe jumătate din satul Măicănești, în urma unei judecăți.
251. 1562 (7070) august 27. București. Petru cel Tânăr întărește lui Gonțea, Stroe și Stoica ocină în Chiojd.
252. <1562 septembrie — 1563 august 31> 7071. Petru cel Tânăr întărește lui Naneș și altora ocină în Merișanii de Jos, Negoști, Păpușari și Mihăești.
253. <1562 septembrie — 1563 august> 10. 7071. București. Petru cel Tânăr întărește lui Radu și lui Șerban ocine la Milești.
254. 1562 (7071) septembrie 17. București. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan moșie în Grozăvești.
255. 1562 (7071) octombrie 4. Petru cel Tânăr întărește Todorei moșie în Breb.
256. 1562 (7071) octombrie 28. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și lui Nan ocină la Plenița și Piatra, în urma unei judecăți.
257. 1562 (7071) noiembrie 12. București. Petru cel Tânăr întărește fiicelor lui Danciul ocină în Iași, în urma unei judecăți.
258. 1562 (7071) noiembrie 20. București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana niște sălașe de țigani.
259. 1562 (7071) noiembrie 29. București. Petru cel Tânăr întărește lui Grozav și fiilor săi ocină în Dedulești lui Ion.
260. <1563> ianuarie 8. București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Valea mai multe sălașe de țigani, în urma unei judecăți.
261. <1563> februarie 3. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și Velicăi ocină în Crușeți.
262. 1563 (7071) aprilie 2, București. Petru cel Tânăr întărește lui Oancea și altora ocine în Cochineștii de Sus.

263. 1563 (7071) *aprilie 13*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița satele Celeiu. Gîndenii și girla din Celeiu.
264. 1563 (7071) *aprilie 18*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Vintilă logofătul moșie la Bărcănești.
265. 1563 (7071) *aprilie 25*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Danciul ocină la Sorocoveni.
266. 1563 (7071) *mai 13*. <*București*>. Necula județul și cu pîrgarii din București întăresc lui Ghergoman grecul o prăvălie lângă Biserica domnească.
267. 1563 (7071) *mai 18*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Glavacioc ocina din jurul ei, cotropită de satele vecine.
268. 1563 (7071) *mai 20*. Petru cel Tânăr întărește lui Stan, fiul lui Pădure logofăt, ocină în Glina, în urma unei judecăți.
269. 1563 (7071) *mai 25*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Nucet mai mulți țigani, în urma unei judecăți.
270. <1563> (7072) *iunie 28*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și altora ocină la Rădăcinești.
271. <1563—1567> *august 13*. Petru cel Tânăr judecă o pricină între Toader din Popești și Stanca, dînd dreptate celui dintîi.
272. <1563 *septembrie 1* — 1564 *august 31*> (7072). Crăciun și Bundrea vind lui Stoia moșie la Negreni.
273. 1563 (7072) *septembrie 24*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciu și lui Micu ocine și locuri de casă în Hareș și Mirăori.
274. 1563 (7072) *octombrie 6*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Snagov satul Șoldești, în urma unei judecăți.
275. 1563 (7072) *octombrie 16*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Cornetul morile de la Alimănești, în urma unei judecăți.
276. 1563 (7072) *octombrie 19*. Petru cel Tânăr întărește lui Oprea, Tudor și Gulea ocină în Bădeni.
277. 1563 (7072) *octombrie 22*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Govora satul Plopu, în urma unei judecăți.
278. 1563 *octombrie 25*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Staico și Buncea ocină în Oroșani, în urma unei judecăți.
279. 1563 (7072) *noiembrie 10*. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele postelnic ocină în Trestenic.
280. 1563 (7072) *noiembrie 16*. Petru cel Tânăr întărește lui Vintilă logofătul moșie în Bărcănești, în urma unei judecăți.
281. 1564 (7072) *ianuarie 16*, *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Voico logofătul moșie la Netoți.
282. 1564 (7072) *februarie 27*. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele postelnic un sălaș de țigani.
283. 1564 (7072) <*martie-august*>. Petru cel Tânăr întărește lui Hamza armașul satul Litești, în urma unei judecăți.
284. <1564—1568> *martie 16*. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele logofăt ocină la Borulești.
285. 1564 (7072) *martie 31*, *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Glavacioc jumătate din satul Slăveni.
286. 1564 (7072) <*martie 31-august 31*>. Petru cel Tânăr întărește lui Vlad, Dumitru și Tatul satul Pojogii.
287. <1564 *martie 31*—1567 *iunie 17*>, *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Boziu și surorilor lui moșie în Cîrlomănești.
288. <1564 *martie 31*—1568 *iunie 8*>. Petru cel Tânăr întărește lui Rădei ocină în Găleşoia.
289. <1564—1568> *aprilie 5*. Petru cel Tânăr poruncește satului Suhodol să închidă un drum peste munți, deschis de ei pe ocina mănăstirii Tismana.
290. 1564 (7072) *aprilie 7*. *București*. Petru cel Tânăr întărește sătenilor din Suhodol părțile de ocină ale lui Tilvul și Dan, care furaseră 2 șoimi de pe moșia satului.
291. <1564—1568> *aprilie 8*. *București*. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Sf. Nicolae de lângă București ocine la Sfircești, Dragomirești, Spanțov, Brăniștari, Cîrstinești și Izvorani precum și sălașe de țigani.
292. 1564 (7072) *aprilie 18*. Petru cel Tânăr întărește lui Oprea și altora ocină în Balș.
293. 1564 (7072) *aprilie 24*. *București*. Petru cel Tânăr întărește lui Drăghici și altora ocină în Romănești, în urma unei judecăți.

294. <1564—1567> aprilie 28, București. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul, Nicoară și Dobromir ocine la Căzănești, Cervenita și Dărmănești.
295. 1564 (7072) mai 13, București. Petru cel Tânăr întărește lui Brat și Daicăi, fiii lui Stanciu, ocină în Jegălia.
296. 1561 (7072) iunie 12, București. Petru cel Tânăr întărește lui Sîrbu logofătul și soției sale Calea jumătate din satul Runcul și țigani, în urma unor judecăți.
297. 1564 (7072) iunie 14, București. Petru cel Tânăr întărește lui Stepan spătarul și rudelor sale ocină la Cernaia, precum și o seliște și o vie.
298. 1564 (7072) iunie 15, București. Petru cel Tânăr întărește lui Radu, fiul lui Dan, ocină la Cordun, în urma unei judecăți.
299. 1564 (7072) iunie 23. Petru cel Tânăr întărește lui Radul și altora ocină în Gruiu, precum și țigani.
300. 1564 (7072) iulie 2, București. Mitropolitul Anania al Ungrovlahiei dăruiește mănăstirii Argeș o vie la Ștefănești, două livezi, cărți bisericești, obiecte prețioase și clădește grajduri și un șoproan.
301. <1564—1567> iulie 17. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Tismana satul Tismana.
302. 1564 (7072) august 1, București. Petru cel Tânăr dăruiește mănăstirii Sinai un obroc anua de 6 000 aspri, iar călugărilor, care vin să-l ridice, 500 aspri.
303. 1564 (7072) august 9, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Snagov satul Șoldești, în urma unei judecăți.
304. 1564 (7072) august 24. Petru cel Tânăr întărește lui Dragomir logofăt și soției lui, Ivana, jumătate din satul Viriții.
305. <1564 septembrie 1—1565 august 31> 7073. Petru cel Tânăr întărește lui Dumitru ocină în Poiana și vie la Rădăcinești.
306. 1564 (7073) septembrie 5. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Govora jumătate din satul Strimbele, în urma unei judecăți.
307. 1564 (7063) septembrie 9, București. Petru cel Tânăr întărește lui Petru o vie la Bujorani.
308. <1564 (7073)> octombrie 5, București. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Arhanghelul Mihail de la Rîmnic, satele Urluești și Bănești, în urma unei judecăți.
309. 1564 (7073) octombrie 6, București. Petru cel Tânăr întărește lui Costandin și fraților săi părți de ocină în Bătiești, în urma unei judecăți.
310. 1564 (7073) octombrie 8. Petru cel Tânăr întărește lui Milea, Radu, Vlad și altora satele Runcul și Brebul, în urma unor judecăți.
311. 1564 (7073) octombrie 10, București. Petru cel Tânăr întărește lui Vlad Mîndru și cetei sale satul Virleți, în urma unei judecăți.
312. 1564 (7073) decembrie 11, București. Petru cel Tânăr întărește lui Vlaicul și Ecdea cu fiii lor ocină în Negești, în urma unei judecăți.
313. 1565 (7073) ianuarie 4, București. Petru cel Tânăr întărește sătenilor din Studina lui Mastecă ogoare, locuri de case, vii și braniști.
314. 1565 (7073) ianuarie 4, București. Petru cel Tânăr întărește lui Radu și altora ocina numită „La Rădulești”.
315. 1565 (7073) ianuarie 28, București. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele logofăt ocină în Boruleștii de Sus.
316. <1565—1568> martie 25. Petru cel Tânăr împuternicește mănăstirea Glavacioc să-și stăpînească ocina de la Jirov.
317. 1565 (7073) aprilie 4. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Bistrița satele Bogdănești, Birluiul și Virtopul, în urma unei judecăți.
318. 1565 (7073) aprilie 15, București. Petru cel Tânăr întărește Mariei și Ancăi moșiile Plăcicoi și Mierlari, precum și înfrățirea cu Elina.
319. 1565 (7073) mai 11, București. Petru cel Tânăr întărește lui Stoica și altora seliștea Drăghi-ceni.
320. 1565 (7073) mai 19, București. Petru cel Tânăr întărește lui Vlaicu și lui Pîrvul vătaf ocine și vecini în Stoenști.
321. 1565 (7073) iunie 11. Petru cel Tânăr întărește mai multora ocine la Rusinești.
322. 1565 (7073) iunie 11, București. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan logofăt părți de ocină în Iași pe Argeș și în Burdea.

323. 1565 (7073) *iunie 16, București*. Petru cel Tânăr întărește satelor Cănești și Șerbănești hotarele lor, în urma unor judecăți cu satul Mănilești.
324. 1565 (7073) *august 22, București*. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele logofăt un țigan.
325. 1565 (7073) *august 31, Brăila*. Cristian și soția sa, Rada, dăruiesc mănăstirii Snagov părți de ocină din Deșirați și Fintinele.
326. <1565 septembrie 1 — 1566 august 31> 7074. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Iezerul satele Poenarii și Căpăținenii, un vad de moară, țigani, precum și un mertic de grâu, sare, vin și brinză.
327. <1565 septembrie 1 — 1566 august 31> 7074. Petru cel Tânăr întărește mănăstirii Iezerul un loc în Sărăcinești.
328. 1565 (7074) *septembrie 14, București*. Petru cel Tânăr întărește lui Stanciul și fraților săi ocină în Urzeni, precum și înfrățirea cu fiii și fiicele lor.
329. 1565 (7074) *septembrie 23, București*. Petru cel Tânăr întărește lui Gînscă clucerul satul Cătunul.
330. 1565 (7074) *septembrie 30, București*. Petru cel Tânăr întărește lui Ivan marele logofăt un sălaș de țigani.
331. 1565 (7074) *octombrie 17*. Petru cel Tânăr întărește mai multor moșneni din Cîrpeni cumpărături de ocine și vii, precum și înfrățirile dintre ei.

Addenda

- I. 1555 (7063) *mai 5*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Mihăilă armașul parte în satul Cărțuclești, vie și țigani.
- II. 1555 (7064) *septembrie 12, București*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Stan și lui Matei cu cetele lor moșii în Bîsca de Sus.
- III. 1556 (7064) *ianuarie 24, Tîrgoviște*. Pătrașcu cel Bun întărește lui Marto pisețul ocină în Boteni, în urma unor judecăți.
- IV. 1561 (7069) *mai 7, București*. Petru cel Tânăr întărește lui Berivoe ocină în Cucuteni și Fiiani.

Documente false

- A. 1552 (7060) *august 10*. Vlad și frații lui vind lui Berescul ocină la Glodeni.
- B. <1554 *februarie 28—1557 decembrie 26*>. 12 boieri mărturisesc pentru ocina lui Cega din Pîrscov.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *Février 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme à Neag et autres des terres à Băiași, après jugements.
2. *13 mars 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme à Dragomir et à ses frères des terres à Robănești.
3. *1er avril 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora les villages de Glodul et Hințea, après jugement.
4. *1er avril 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora les villages de Glodul et Hințea, après jugement.
5. *18 avril 1551 (7059), Tîrgoviște.* Mircea Ciobanul confirme à Tatomir et autres des domaines à Bărbătești et à Berilești.
6. *30 avril 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au monastère d'Argeș la moitié du village de Bîrca, ainsi que des tziganes, dons du « pîrcălab » Pătru.
7. *6 mai 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au « medelnicer » Cînda les villages d'Ulmuleț, Zemnicele, Scăești, Futești et Voevodești, ainsi que des tziganes, après jugement.
8. *9 mai 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme à Vlad et à ses sœurs la part de domaine de leur père Chirtop, à Stănești, après jugement.
9. *1er juin 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme à Ion et à Custură un domaine à Trestiani.
10. *6 juin 1551 (7059).* Mircea Ciobanul confirme au monastère de Nucct des familles de tziganes, après jugement.
11. *19 juin 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme à Iva et à sa nièce Stana, un domaine à Smîrdeșteț, après jugement.
12. *24 août 1551 (7059), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au « portier » Cârștian et à l'intendant Stoica le village de Dobrița, après jugement.
13. *(1er septembre 1551/3 juin 1552) 7060.* Mircea Ciobanul confirme au « comis » Tatul et à ses fils des terres à Plațcoe, Mierlari, Buciumeni et Biseocă.
14. *6 janvier 1552 (7060).* Mircea Ciobanul confirme au monastère d'Argeș le domaine de Ștefănești, après jugement.
15. *18 février 1552 (7060).* Mircea Ciobanul confirme au « postelnic » Danciu une terre à Budești, et à Stănimir une terre à Golești.
16. *9 mars 1552 (7060), Bucarest.* Mircea Ciobanul confirme au « pîrcălab » Mihnea des terres à Stănești.
17. *6 mai (1552).* Le maire et les échevins de la ville d'Argeș confirment au monastère d'Argeș une terre à Ștefănești, après jugement.
18. *2 juin 1552 (7060).* Mircea Ciobanul confirme à Voislava des terres à Costeni, Hăești et Piscupești, légués par son frère Voico.
19. *16 juillet 1552 (7060).* Mircea Ciobanul confirme au « pannetier » Baldovin une terre à Pădureni.
20. *25 janvier 1553 (7061), Tîrgoviște.* Radu Ilie confirme au monastère de Tismana les villages de Trufești, d'Obedin et de Batovți.
21. *20 mars 1553 (7061), Tîrgoviște.* Radu Ilie confirme au monastère d'Argeș des familles de tziganes données par la princesse Despina en échange d'une dette.

22. 3 juillet 1553 (7061). Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au prévôt Stan et à ses frères. Vlad, Stoica et Văsiu, le village de Dedulești, après jugement.
23. 11 juillet 1553 (7061). Mircea Ciobanul fait don au « joupau », Stoica, grand intendant et à ses frères Stan et Dragomir, grands intendants, des villages de Bonești, Urluești et Uești, pour avoir fidèlement servi.
24. 20 juillet 1553 (7061). Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Grozav une terre à Dediulești et un emplacement de maison.
25. 4 octobre (1553). Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Dumitru d'Olteni un emplacement de vigne à Dealul Oltenilor.
26. <28 février 1554—26 décembre 1557>. Le voïévode désigne les cojureurs de Cega de Pîrscov.
27. <28 février 1554—26 décembre 1557>. Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme l'affrètement de Stănilă « vornic » avec son épouse pour tous les biens qu'ils possèdent et qui, à leur mort, entreront en possession du monastère de Virbila.
28. 13 avril (1554—1557). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Vidin.
29. 26 avril 1554 (7062). Pătrașcu le Bon fait don au grand « clucer » Badea, de Gîrla Lungă de Timburești.
30. 25 mai 1554 (7062). Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme à Urlătoi, après jugement.
31. 27 mai 1554 (7062). Pătrașcu le Bon confirme au métropolitain Anania le village de Fileni, des vignes et des tziganes.
32. 8 juin (1554—1557). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Tismana les villages de Piatra, Corzi, Obedin et Trufești.
33. 28 juin 1554 (7062). Gherghița. Pătrașcu le Bon confirme à Stanciul, à Arca et à Mînea une terre à Fărcășești, après jugement.
34. 30 juin (1554—1557). Pătrașcu le Bon affranchit d'impôts 15 maisonnées des villages de Săseni et Cîrlomănești.
35. 17 juillet 1554 (7062). Gherghița. Pătrașcu le Bon confirme à la Métropole les villages d'Aninoasa avec les vignobles et de Vilsănești avec les moulins.
36. 1er août 1554. Pătrașcu le Bon confirme aux fils de Lucaci et autres le village de Mogoșani et des parts à Nămăești, après jugement.
37. 13 août 1554 (7062). Tîrgoviște. Pătrașcu le Bon confirme à Bratie, Gligorie et Ion une terre à Hăești, après jugement.
38. 1er septembre (1554—1557). Pătrașcu le Bon confirme à Dragomir et à ses frères le droit de construire un moulin, ainsi qu'un étang et un bois à Berești.
39. <1er septembre 1554—31 août 1555> 7063. Pătrașcu le Bon confirme au « joupau » Drăghici « vornic » le village de Spatnița.
40. <1er septembre 1554—31 août 1555> 7063. Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme au « postelnic » Radu, à l'échanson Vintilă et autres le village de Corneni.
41. 14 septembre 1554 (7063). Tîrgoviște. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Tismana le village de Tismana, après jugement avec le monastère de Bistrița.
42. 21 octobre (1554—1557). Gherghița. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Tismana les villages de Bistrița et Călugăreni, en les affranchissant d'impôts et obligations, hormis la taille destinée au paiement du tribut.
43. 23 octobre (1554—1557). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Snagov la part de terre de Bîrsan de Băbeni avec la vigne et les serfs.
44. <Environ 1555>. Socol « postelnic » avec son épouse et son frère vendent, font don et échangent des tziganes avec le monastère de Tismana.
45. 8 février (1555—1557). Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme à Neaga le village de Negoșina.
46. 24 mars 1555 (7063). Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Bistrița le village de Muscel, après jugement.
47. 4 avril 1555 (7063). Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme au « pîrcălab » Mihnea une terre à Bădeni.
48. 26 avril 1555 (7063). Pătrașcu le Bon confirme à la Métropole le village d'Aninoasa.
49. 10 mai 1555 (7063). Rădulești. Pătrașcu le Bon confirme au « sluger » Udriște et à son épouse Stanca les villages d'Odobeni, Lipia, Mogoșești et Ungurei, ainsi que des tziganes.
50. 11 juin 1555 (7063). Tîrgoviște. Pătrașcu le Bon confirme au grand « postelnic » Ianiu et à ses fils une terre à Dirza, après jugement.

51. 5 juillet 1555 (7063), *Pitești*. Pătrașcu le Bon confirme à Oană et à Cucor une terre à Pîrvulești, don du trésorier Neagoe, pour l'avoir fidèlement servi.
52. 6 juillet 1555 (7063), *Pitești*. Pătrașcu le Bon confirme à « joupanița » Maria et à « joupanița » Caplea des terres à Golești, Mărăcineni et Vieroș, après jugement.
53. 28 juillet 1555 (7063), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au « clucer » Vlaicu et à ses parents le village de Țigănești, après jugements.
54. 9 août 1555 (7063). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Tismana le village de Tismana, après jugement.
55. 14 août 1555 (7063), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme à Stănilav et autres des terres à Vulpești et à Curteni.
56. 23 août <1555>. Pătrașcu le Bon confirme au pape Dumitru et à son frère Neagu une terre à Rogozești.
57. 26 août 1555 (7063). Pătrașcu le Bon confirme aux monastères de Govora, Cozia, Cotmeana et Mușetești le prélèvement de la dime sur le poisson de l'étang de Mamina.
58. 29 août 1555 (7063). Pătrașcu le Bon confirme au « sluger » Drăgoi un domaine à Agești.
59. 1er septembre 1555 (7064), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme à Neaga et à ses sœurs une terre à Mușcel, après jugement.
60. 24 octobre 1555 (7064), *Gherghița*. Pătrașcu le Bon confirme au spathaire Dragu le domaine de Bărcănești, après jugement.
61. 1er novembre 1555 (7064), *Gherghița*. Pătrașcu le Bon confirme au « postelnic » Dumitru le village d'Albești, après jugements.
62. 12 novembre 1555 (7064), *Gherghița*. Pătrașcu le Bon confirme au grand « médelnicer » Ivan la moitié d'Aninoasa et la moitié de Pîrvulești.
63. 7 décembre 1555 (7064), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au grand logothète Tudor et au grand trésorier Dragomir le village de Tărbăceni.
64. 18 février 1556 (7064), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme à Stoica et à son fils Vlaicu des terres à Beleți, Negreștii de Jos et Priboiani.
65. 5 mars 1556 (7064), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au « joupan » Dragomir, grand trésorier, un domaine à Dedulești, après jugement.
66. 15 mars 1556 (7064), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au « vornic » Radu al Colțiș un domaine à Dedulești et à Stroești.
67. 3 avril 1556 (7064). Pătrașcu le Bon fait don à Badea, ancien grand « clucer », d'un emplacement de moulin sur la rivière de Buzău.
68. 8 avril 1556 (7064), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Bistrița une terre autour du monastère.
69. 17 avril 1556 (7064). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Govora le village de Plopul.
70. 28 avril 1556 (7064), *Pitești*. Pătrașcu le Bon confirme aux monastères de Cozia et Coțmeana les droits de douane de Ciineni.
71. 4 mai 1556 (7064). Pătrașcu le Bon confirme au grand échanson Radu et à d'autres boyards, les villages de Căpățineni, Cheiani et Poienari, après jugements.
72. 16 mai 1556 (7064). Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Bistrița le domaine de Topșa, après jugements.
73. 26 mai 1556 (7064), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Bistrița le village de Vădastra Mare, après jugements.
74. 9 juin 1556 (7064), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au pape Hîrsu, à Țațco et à Toader une terre et une vigne à Mileștii de Sus.
75. 22 juin 1556 (7064), *Gherghița*. Pătrașcu le Bon confirme à Dumitru et à Lupu avec leurs frères des terres à Slănic, Teișani et Măniaci.
76. 20 juillet 1556 (7064), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme à la « joupanița » Stana et à son neveu Cîrstian « postelnic », le village de Băneștii de Ruia, usurpé par le grand « vornic » Vintilă.
77. <1er septembre 1556-31 août 1557> 7065. Pătrașcu le Bon confirme à Țadu Podeanul et à Dragomir le village de Corzi.
78. 26 octobre <1556-1557>. Pătrașcu le Bon confirme à Piperco et autres des domaines et emplacements de vigne à Rădăcinești et Cărpeneș.

79. 20 novembre 1556 (7065), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au « clucer » Vlaicu le village de Cislău, don de sa mère Neaga.
80. 7 décembre 1556 (7065). Les boyards Radu et Bogdan font don à l'Évêché de Buzău d'un emplacement de vigne à Dealul Verneștilor.
81. 13 <janvier-août> 1557 (7065), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme à sa sœur, la « jupanița » Maria, les biens et les tziganes de la « jupanița » Neacșa, fille de son feu époux, l'échanson Balea de Pietroșani.
82. 23 janvier 1557 (7065), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au « ban » Stoicea des parts à Plăvicesții de Sus, une vigne à Uda et un tzigane; il confirme aussi à sa sœur Cherana, une terre à Rusineștii de Jos.
83. 9 février <1557>. Pătrașcu le Bon confirme à Dragomir, à ses fils et ses filles, une terre à Stănila.
84. 8 avril 1557 (7065), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au « clucer » Radu, à ses fils et à la religieuse Praxia les villages de Golești, Mărăcineni et Vieroș, après jugement.
85. 11 mai 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme au « ban » Preda les villages de Cleanov, Vardinți, Crucea et autres.
86. 22 mai 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme au grand « vornic » Socol une terre à Ciulinăță.
87. 22 mai 1557 (7065), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au grand « comis » Vlad et à son épouse Chera, le village de Mogoșăstii sur la Dimbovița.
88. 23 mai 1557 (7065), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Glavacioc la dime due au voïévode et aux boyards sur le vin de Topoloveni.
89. 30 mai 1557 (7065), *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon confirme à Stanciul et autres une terre à Popești, après jugement.
90. 26 juin 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme à Oprea, Șerban et Micul un domaine à Măldărești.
91. 30 juin 1557 (7065), *Râmnic*. Pătrașcu le Bon confirme à Neag et autres un domaine à Șescioara.
92. 30 juin 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme à Stanciul et Vlad quatre vergers à Sirbi.
93. 4 juillet 1557 (7065), *Drăgoești*. Pătrașcu le Bon confirme au logothète Ivan, au « ban » Costea et à Neguita une terre à Voinigești, une vigne et des vergers.
94. 7 juillet <1557>. Pătrașcu le Bon confirme à Băjan et autres une terre à Balomirești.
95. 9 juillet 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme à Radu et autres des terres à Foliști, Stoenesti et Pietrari.
96. 17 juillet 1557 (7065), *Pitești*. Pătrașcu le Bon confirme à Radoslav et Stanciul une terre à Vulpești, après jugement.
97. 19 juillet 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme à Dragomir et à son groupe une terre à Stănești, après jugement.
98. 23 juillet 1557 (7065). Pătrașcu le Bon confirme à Dragotă et autres des terres à Hermani, Petrești, Moșești, ainsi que le mont de Mirăul.
99. 25 juillet 1557 (7065), *Brîncoveni*. Pătrașcu le Bon confirme aux descendants du logothète Țalapi une terre à Cocoșani, après jugements.
100. <Septembre-décembre 1557> 7066. Pătrașcu le Bon confirme au monastère de Viforfta une terre à Viforăști.
101. <1er septembre—26 décembre> 1557 (7066). Pătrașcu le Bon confirme à Neagu les villages de Ulitești et Provița.
102. 7 <septembre 1557>. Pătrașcu le Bon confirme à Ganea, ancien grand « portier », le village de Vianul, pour avoir fidèlement servi jusqu'au sacrifice de sang.
103. 10 <septembre 1557> *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme à Manciu et autres la moitié du village de Iamnic.
104. 15 septembre <1557>, *Tîrgoviște*. Pătrașcu le Bon fait don à Maria, fille de voïévode Radu Paisie, du village de Segarcea et d'autres biens.
105. 9 octobre 1557 (7066), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au pape Badea, à son épouse Neaga et à leurs fils une terre à Groși.
106. 26 octobre 1557 (7065), *Bucarest*. Pătrașcu le Bon confirme au « comis » Bocotan une terre à Tudorești, après jugement.
107. 3 novembre 1557 (7066). Pătrașcu le Bon confirme au grand « stolnic » Radu le village de Băilești.

108. 9 novembre 1557 (7065), Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme à l'Evêché de Buzău une terre à Flocești.
109. 9 novembre 1557 (7065), Bucarest. Pătrașcu le Bon affranchit l'Evêché de Buzău de la dîme sur le vin due pour les vignobles de Dealul Verneștilor.
110. 20 novembre 1557 (7066), Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme au grand « clucer » Radu et à sa « joupanița » Caplea les villages de Mărăcineni et Vieroș, après jugement.
111. 11 février 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme aux habitants de Hareșul le village du même nom.
112. <Après le 11 février-avril 1558>. Mircea Ciobanul confirme à Sin et autres le quart du village de Chiojdu.
113. 27 mars <1558—1559> Le « jupan » Burtea, grand « vornic », confère au monastère de Tismana la possession du village de Grozești.
114. 27 mars <1558—1559>. Mircea Ciobanul confère au monastère de Tismana la possession du village de Grozești.
115. 12 avril <1558—1559>, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à l'intendant Stroe deux familles de tziganes, après jugement.
116. 28 avril 1558 (7066). Mircea Ciobanul confirme à Moș et à d'autres « moșneni » (paysans libres) le village de Radovanul.
117. 11 mai 1558 (7066). Mircea Ciobanul confirme à Stoica d'Izvor et à Vlaicul, fils du « pircălab » Mihnea, le village de Mălureni, après jugement.
118. 22 mai 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au pape Dumitru et à son frère Neagul une terre à Rogozești et la moitié d'un moulin.
119. 23 mai 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au spathaire Ursu et à ses frères le tiers de la terre de Nan de Lunga, après jugement.
120. 26 mai 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Bercea et à ses frères une terre à Stănești.
121. 30 mai 1558 (7066). Mircea Ciobanul confirme à Roșca un domaine à Brătienii de Jos.
122. 4 juin 1558 (7066). Mircea Ciobanul confirme au monastère de Snagov des parts du village de Ghermănești, après jugement.
123. 26 juin 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Snagov le village d'Izvorani, après jugement.
124. Juillet <1558—1559>. Mircea Ciobanul ordonne que soient renvoyés les bœufs des 12 boyards qui ont jugé un litige du village de Comănești.
125. 8 juillet 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Jigmon, à Lața et à un autre Jigmon, une terre à Peri.
126. 19 juillet 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à plusieurs le village d'Obedi en échange d'une amende pour meurtre qu'ils ont injustement payée.
127. 25 juillet 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Glavacioc le village de Slăveni, après jugement.
128. 30 juillet 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Odeleanu et Laiotă des parts du domaine de Drăgae.
129. 30 juillet 1558 (7066), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au « postelnic » Stănciuc des terres et des serfs à Drăgoești.
130. Août <1550—1558>, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Vlad, Neag et Gherghina les terres d'Ograța et de Hogeasele.
131. 13 septembre 1558 (7067). Mircea Ciobanul confirme au monastère d'Argeș, le village de Flămânzești.
132. 17 septembre <1558—1559>. Mircea Ciobanul ordonne au « jupan » Teodor, grand « ban » de Craiova, de ne plus empiéter sur Balta Albă du monastère de Bistrița.
133. 8 octobre 1557 (7067), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Ursa et autres une terre à Crîngeni, après jugement.
134. 7 janvier 1559 (7067), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana les villages de Bahna, Ploștina et Grozești, après jugement.
135. 13 janvier <1559>. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistrița le village de Mușcel.
136. 17 janvier 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme à Vlad et autres des terres à Sîrbi.

137. 12 mars 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Neagoe et autres une terre à Mierlari, après jugement.
138. 21 avril 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Manea et à son épouse Dragna un domaine à Grozăveștii de Sus.
139. 24 avril 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme au « ban » Bocotan un domaine à Tudorești, après jugement.
140. 24 avril 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme au « joupan » Vlaicu des terres à Negreni.
141. 27 avril 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme au « comis » Bocotan un domaine à Tudorești.
142. 28 avril 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme à Mihăilă et ses fils des terres à Popești.
143. 10 mai 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme à Radu et Stan avec leurs parents des parts de domaine à Prundeni, après jugement.
144. 24 mai 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Dumitru Grecul une terre à Groșeneasca.
145. 9 juin 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Neagu et autres une terre à Măgura Buzăului, don de Basarab voievode.
146. 13 juin 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Roman et autres une terre à Potoc sur la Tala.
147. 15 juin 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme aux filles et aux fils de Sin un domaine à Posobești.
148. 21 juin 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme à Moș et à d'autres « moșneni » le village de Radovanul.
149. 27 juin (1559), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Anca, fille de Nan, le tiers de Stolniceni, après jugement.
150. 28 juin 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Stan des parts de domaine, avec vigne et verger à Copăcel.
151. 10 juillet 1559 (7067), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme à Oancea et autres des terres à Stănțești et Costești.
152. 23 août 1559 (7067). Mircea Ciobanul confirme à Baldovin et à sa sœur Neacșa, des parts à Fundeni, sur lesquelles ils se sont affrérés.
153. 3 septembre 1559 (7068), *Bucarest*. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana des terres à Groșani.
154. 17 septembre 1559 (7068). Mircea Ciobanul confirme à la Métropole de Tirgoviște et au métropolitain Efrem un vignoble dans le village de Ștefănești, l'affranchissant de la dime sur le vin et de l'obligation fiscale du « perperit ».
155. 1er octobre (1559—1566). Pierre le Jeune confirme au monastère de Glavacioc des serfs et des vignes à Topoloveni.
156. 8 octobre (1559—1563). Pierre le Jeune confirme au monastère de Govora la dime sur le vin de la vigne de Copăcel.
157. 30 octobre (1559—1562). Pierre le Jeune ordonne à Neagoe, grand « ban » de Craiova, d'examiner le conflit entre le monastère de Bistrița avec Lațco et Panga pour des tzi-ganes.
158. 25 novembre 1559 (7067). Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița, Balta Albă.
159. (Janvier 1560) 7068. Pierre le Jeune confirme au monastère de Drăghicești le village de Cornenii din Coastă, après jugement.
60. 7 janvier (1560—1564). Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana et au supérieur Ivan les droits de douane de Vilcan.
161. 8 janvier (1560—1564). Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat.
162. 9 janvier 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère de Bolintin des domaines à Izvorani et Bolintin.
163. 13 février (1560—1568). Pierre le Jeune ordonne aux « stolnici » de Găvojdibrod de ne plus empiéter sur l'étang de Potelu du monastère de Bistrița.
164. 6 mars 1560 (7068), *Bucarest*. Pierre le Jeune confirme à Manea, à son frère Roman et à leurs fils des parts à Boești, après jugement.
165. (6 mars 1560—3 juillet 1561). Pierre le Jeune confirme au monastère de Potoc la moitié du village de Celeiul.

166. 10 mars 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița le village de Slătioara, après jugement.
167. 15 mars 1560 (7068). Radu de Glupavi vend sa part de terre à Neagul de Mirăul.
168. 10 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Tudor et autres le village de Tômești, après jugement.
169. 17 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița le village de Slătioara, après jugement.
170. 17 avril (1560—1563). Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana la moitié des droits de douane de Calafat.
171. 17 avril (1560—1563). Pierre le Jeune donne pleins pouvoirs au supérieur Ioan de Tismana de chercher les tziganes du monastère dans tout endroit habité par les tziganes.
172. 18 avril (1560). Pierre le Jeune confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village d'Aninoasa.
173. 18 avril 1560 (7068). Pierre le Jeune fait don au monastère de Tismana des droits de douane de Calafat et de Vilcan.
174. 19 avril 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș le village de Domnești
175. 20 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița la terre de Ianca, après jugement.
176. 21 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au « clucer » Giscă le village de Gornenii de Sus, après jugement.
177. 26 avril 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme à Sora une terre à Brătășani.
178. 29 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stanciul et autres des terres à Ticucenii de Jos, après jugements.
179. 30 avril 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Spabiul et à sa sœur un domaine à Hlemna, sur lequel ils se sont affrérés.
180. 14 mai 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș, les villages de Neacșul et Topana après jugement.
181. 14 mai 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș trois moulins à Pitești.
182. 17 mai (1560—1568). Pierre le Jeune confirme au monastère de Cotlumuz un taillis à Giurgiu.
183. (Avant le 1er juin 1560). Pierre le Jeune ordonne à Dragomir et à Cirstea de Vodița de se présenter devant lui pour le litige qu'ils ont avec le monastère de Tismana.
184. 1er juin 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana les villages et les emplacements des anciens villages de Bresnița, Vorovnice, Tîrgoviște, Priepeș, Comani et autres, après jugement.
185. 13 juin (1560—1567). Pierre le Jeune confirme à Dan de Stejariul une famille de tziganes.
186. 16 juin 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Neagoe et Vitan une terre à Bădeni.
187. 21 juin 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village d'Aninoasa, après jugements.
188. 30 juin 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux filles du « vornic » Stoica le village de Tomeni, après jugement.
189. 5 juillet 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Moș et à d'autres « moșneni » le village de Radovanul.
190. 5 juillet (1560—1567). Pierre le Jeune confirme au monastère de Dobrușa le village de Crivina, la terre de Poiana Ciolanului et quatre familles de tziganes.
191. 6 juillet 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș la terre de Valea Flămînzeștilor, après jugement.
192. 8 juillet 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Mușa et à Bolborea, son beau-père, des terres à Bătiești.
193. 9 juillet (1560—1567). Pierre le Jeune juge le litige opposant Dragul de Bărcănești et son beau-père Corlat pour le paiement d'une amende pour meurtre.
194. 18 juillet (1560—1567). Pierre le Jeune confère au monastère de Vișina la possession de ses terres.
195. (7 août) 1560 (7068). Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș les terres d'Albești, Dobroți, Idomirești, dons de Neagoe Basarab.
196. (7 août 1560 (7068)), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș le village de Flămînzești, après jugements avec les citadins de Curtea de Argeș.

197. 9 août 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Dragomir et à son épouse Ivana le quart du village de Degerași.
198. 14 août (1560—1564), Bucarest. Pierre le Jeune confère au monastère de Tismana les droits de douane de Vilcan.
199. 29 août (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune juge le litige opposant Dan de Turceni et Drăghici pour le paiement de certains impôts.
200. 30 août 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux filles de Brătœ d'Albești, une terre à Albești.
201. 3 septembre (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune confère au monastère de Tismana le droit de fermer la route ouverte par les habitants du village de Suhodol.
202. 4 septembre (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița deux familles de tziganes.
203. 4 septembre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița la terre de Iana Poiana.
204. 7 septembre (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune confère au monastère de Tismana la possession du village de Bistrița.
205. 15 septembre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș la terre de Flămânzești, après jugement.
206. 6 octobre (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița le droit de pêcher dans l'étang de Potel.
207. 10 octobre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Cozia les villages de Cârâreni, Lumineni et l'étang de Săpatul.
208. 10 octobre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux citadins de Gherghița la terre située autour de la ville.
209. 14 octobre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Ion une terre à Bâldești.
210. 17 octobre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère d'Argeș la terre de Topana et l'emplacement de l'ancien village de Drumenic, après jugement.
211. 18 octobre 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au copiste Tatomir et à Neagoe la moitié du village de Măicânești, après jugement.
212. 24 octobre (1560—1567), Bucarest. Pierre le Jeune décide que le monastère de Tismana soit délié de l'accusation des habitants du village de Suhodol au sujet d'une route.
213. 6 novembre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au spathaire Radu deux enfants de tziganes.
214. 16 novembre 1560 (7068), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Voico, Stanciul et Bania une terre à Bodăești, après jugement.
215. 22 novembre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Tudor et Bălan une terre à Valea Popii, après jugement.
216. 9 décembre 1560 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stoica et autres un domaine à Bătiești, après jugement.
217. 9 mai 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Manea, Oprea et Cinda des terres à Budeșteni, Dobroești, Cringurenii, Bunești et Gurguiști.
218. 22 mai 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Neagoe et à ses fils des parts à Urseni, après jugement.
219. 29 mai 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stanciul et à ses hommes une terre à Virful Petricelei.
220. 31 mai 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Dumitru et Stanca une terre à Bujorani et Olteni.
221. 31 mai (1561—1568), Bucarest. Pierre le Jeune désigne les jureurs du monastère de Tismana.
222. 4 juin 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Țigana une terre à Băiași et à Boia.
223. 10 juin 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Cirstian, Balea et Gindea des terres à Popești.
224. 10 juin 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Mihăilă des terres à Popești.
225. 12 juin 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Alăman et à Gindea une terre à Stănești, après jugement.

226. 22 juin 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Ștefan Tătaru un domaine à Bărcănești, après jugement.
227. 1er juillet 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au « postelnic » Oprea le domaine de Bogdănești.
228. 3 juillet 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Radul une terre à Glogova.
229. 4 juillet 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à l'intendant Oprea et autres un domaine à Suslănești, après jugement.
230. 26 juillet 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Moșul et autres des terres à Pîrțcov, après jugement.
231. 6 août 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Gherghe et Balco des terres à Groșăneasa.
232. <1er septembre 1561—mai 1562>, 7070. Pierre le Jeune confirme au monastère de Cutlumuz le village de Uda, après jugement.
233. <1er septembre 1561—31 août 1562>, 7070. Pierre le Jeune confirme au monastère de Iezerul le mont Molitviș.
234. <1er septembre 1561—31 août 1562> 7070. Pierre le Jeune confirme au monastère de Iezerul une terre à Pogănuț.
235. 15 octobre 1561 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Dobrea et autres des terres à Urluțești, après jugement.
236. 24 octobre 1561 (7060), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Costandin et autres des terres à Bătiești.
237. 2 novembre 1561 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Oprea une terre à Cîrstienești et Văleni et une vigne à Săcueni, après jugement.
238. 14 novembre 1561 (7070). Le métropolite Efrem de la Hongrovlachie juge un litige d'héritage.
239. 9 janvier 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana les villages de Bahna, Ploștina, Leurda et autres, après jugement.
240. 25 mars 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Dumitru et Mușat le village de Vlădești.
241. 8 avril 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux frères Dragomir et Tatul 11 champs labourés prélevés sur la part de Banea.
242. 16 avril 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Drăghicești le village de Telega.
243. 2 mai 1562 (7070). Pierre le Jeune confirme à Vlad et à ses frères Stan, Stoica et Văsiu le village de Dădulești, après jugement.
244. 22 mai 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stănișlav un domaine à Grădiște.
245. 23 mai 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Dobromir et à son épouse Comana une terre à Faraoni et Budești.
246. 29 mai 1562 (7070). Pierre le Jeune confirme à Albul, Stoian et Nan des terres à Bala de Sus, Peșceana et Strimțul.
247. Juin 1562 (7070). Pierre le Jeune confirme à Berivoe et à ses frères un domaine à Fieni, après jugement.
248. 3 juillet 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village de Vilsănești.
249. 31 juillet 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village de Bănești de Ruia avec les moulins, en échange du village de Vilsănești.
250. 13 août 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au copiste Tatomir, à son épouse Dobra et à Neagoe la moitié du village de Măicănești, après jugement.
251. 27 août 1562 (7070), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Gonțea, Stroe et Stoica une terre à Chiojd.
252. <1er septembre 1562—31 août 1563> 7071. Pierre le Jeune confirme à Naneș et autres une terre à Merișanii de Jos, Negoești, Păpușari et Mihăești.
253. <Septembre 1562—10 août 1563> 7071, Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Radu et Șerban des terres à Milești.
254. 17 septembre 1562 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Ivan un domaine à Grozăvești.
255. 4 octobre 1562 (7071). Pierre le Jeune confirme à Todora un domaine à Breb.

256. 28 octobre 1562 (7071). Pierre le Jeune confirme à Stanciul et Nan une terre à Plenița et Piatra, après jugement.
257. 12 novembre 1562 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux filles de Danciul une terre à Iași, après jugement.
258. 20 novembre 1562 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana des familles de tziganes.
259. 29 novembre 1562 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Grozav et à ses fils une terre à Deduleștii lui Ion.
260. 8 janvier <1563>, Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Valea plusieurs familles de tziganes, après jugement.
261. 3 février <1563>. Pierre le Jeune confirme à Stanciul et Velica une terre à Crușeți.
262. 2 avril 1563 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Oancea et autres des terres à Cochineștii de Sus.
253. 13 avril 1563 (7071). Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița les villages de Celeiul, Gândeni et la rivière de Celeiu.
264. 18 avril 1563 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Vintilă un domaine à Bărcănești.
265. 25 avril 1563 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Danciul une terre à Sorocoveni.
266. 13 mai 1563 (7071), <Bucarest>. Le maire Necula et les échevins de Bucarest confirment à Ghergoman le Grec une boutique près l'Eglise princière.
267. 18 mai 1563 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Glavacioc la terre qui l'entoure, sur laquelle ont empiété les villages voisins.
268. 20 mai 1563 (7071). Pierre le Jeune confirme à Stan, fils du logothète Pădure une terre à Glina, après jugement.
269. 25 mai 1563 (7071), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Nucet plusieurs tziganes, après jugement.
270. 28 juin <1563> (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirmé à Stanciul et autres des terres à Rădăcinești.
271. 31 août <1563—1567>. Pierre le Jeune juge un litige entre Toader de Popești et Stanca, donnant gain de cause au premier.
272. <1er septembre 1563—31 août 1564> (7072). Crăciun et Bundrea vendent à Stoia le domaine de Negreni.
273. 24 septembre 1563 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stanciu et Micu des terres et emplacements de maisons à Hareș et Mirăori.
274. 6 octobre 1563 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Snagov le village de Șoldești, après jugement.
275. 16 octobre 1563 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Cornetul des moulins à Alimănești, après jugement.
276. 19 octobre 1563 (7072). Pierre le Jeune confirme à Oprea, Tudor et Gulea une terre à Bădeni.
277. 22 octobre 1563 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Govora le village de Plopu, après jugement.
278. 25 octobre 1563, Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Staico et Buncea une terre à Oroșani, après jugement.
279. 10 novembre 1563 (7072). Pierre le Jeune confirme au grand « postelnic » Ivan une terre à Treștenic.
180. 16 novembre 1563 (7072). Pierre le Jeune confirme au logothète Vintilă un domaine à Bărcănești, après jugement.
281. 16 janvier 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Voico un domaine à Netoși.
282. 27 février 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme au grand « postelnic » Ivan une famille de tziganes.
283. <Mars-août> 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme à l'« armaș » Hamza le village de Litești, après jugement.
284. 16 mars <1564—1568>. Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan une terre à Borulești.
285. 31 mars 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Glavacioc la moitié du village de Slăveni. †

286. <31 mars—31 août> 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme à Vlad, Dunitru et Tatul, le village de Pojogii.
287. <31 mars 1564—17 juin 1567>, Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Boziu et à ses sœurs un domaine à Cirlomănești.
288. <31 mars 1564—8 juin 1568>. Pierre le Jeune confirme à Rădei une terre à Găleșoia.
289. 5 avril <1564—1568>. Pierre le Jeune ordonne aux habitants du village de Suhodol de fermer une route franchissant la montagne qu'ils ont ouverte sur la terre du monastère de Tismana.
290. 7 avril 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux habitants du village de Suhodol les parts de Tilvul et Dan, qui avaient volé deux faucons sur le domaine du village.
291. 8 avril <1564—1568>, Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère Saint Nicolas des alentours de Bucarest des terres à Sfircești, Dragomirești, Spanțov, Brăniștari, Cirstinești et Izvorani ainsi que des familles de tziganes.
292. 18 avril 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme à Oprea et autres une terre à Baș.
293. 24 mars 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Drăghici et autres une terre à Românești, après jugement.
294. 28 avril <1564—1567>, Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stanciul, Nicoară et Dobromir des terres à Căzănești, Cervenița et Dărmănești.
295. 13 mai 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Brat et Daica, fils de Stanciu, une terre à Jegălia.
296. 12 juin 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Sirbu et à son épouse Calea la moitié du village de Runcul et des tziganes, après jugements.
297. 14 juin 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au spathaire Stepan et à ses parents une terre à Cernaia ainsi que l'emplacement d'un ancien village et une vigne.
298. 15 juin 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Radu, fils de Dan, une terre à Cordun, après jugement.
299. 23 juin 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme à Radul et autres une terre à Gruiu, ainsi que des tziganes.
300. 2 juillet 1564 (7072), Bucarest. Le métropolitain Anania de la Hongrovlachie fait don au monastère d'Argeș d'une vigne à Ștefănești, de deux vergers, de livres religieux, d'objets précieux et fait bâtir des écuries et une remise.
301. 17 juillet <1564—1567>. Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana, le village de Tismana.
302. 1er août 1564 (7072), Bucarest. Pierre le Jeune fait don au monastère de Sinai d'une somme annuelle de 6000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser d'une somme de 500 aspres.
303. 9 août (7072), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère de Snagov le village de Șoldești, après jugement.
304. 24 août 1564 (7072). Pierre le Jeune confirme au logothète Dragomir et à son épouse Ivana la moitié du village de Viriții.
305. <1er septembre 1564—31 août 1565>, 7073. Pierre le Jeune confirme à Dumitru une terre à Poiana et une vigne à Rădăcinești.
306. 5 septembre 1564 (7073). Pierre le Jeune confirme au monastère de Govora la moitié du village de Strimbele, après jugement.
307. 9 septembre 1564 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Petru une vigne à Bujoreni
308. 5 octobre <1564 (7073)>, Bucarest. Pierre le Jeune confirme au monastère l'Archange Michel de Rîmnic, les villages d'Urluești et de Bănești, après jugement.
309. 6 octobre 1564 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Costandin et à ses frères des parts à Bătiești, après jugement.
310. 8 octobre 1564 (7073). Pierre le Jeune confirme à Milea, Radu, Vlad et autres les villages de Runcul et Brebul, après jugements.
311. 10 octobre 1564 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Vlad Mindru et à ses hommes le village de Virleți, après jugement.
312. 11 décembre 1564 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Vlaicul et Bodea avec leurs fils une terre à Negești, après jugement.
313. 4 janvier 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme aux habitants du village de Studina lui Mastecă des champs, des emplacements de maisons, des vignes et des taillis.

- 314 4 janvier 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Radu et autres la terre connue sous le nom de «La Rădulești».
315. 28 janvier 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan une terre à Borulești de Sus.
316. 25 mars <1565—1568>. Pierre le Jeune confère au monastère de Glavacioc la possession de la terre de Jirov.
317. 4 avril 1565 (7073). Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița les villages de Bogdănești, Birluiul et Virtopul, après jugement.
318. 15 avril 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Maria et Anca les domaines de Plăcicoi et Mierlari, ainsi que l'affranchissement avec Elina.
319. 11 mai 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stoica et autres l'emplacement de l'ancien village de Drăghiceni.
320. 19 mai 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Vlaicu et à l'intendant Pîrvul des terres et des serfs à Stoenești.
321. 11 juin 1565 (7073). Pierre le Jeune confirme à plusieurs des terres à Rusinești.
322. 11 juin 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au logothète Ivan des parts à Iași sur l'Argeș et à Burdea.
323. 16 juin 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme les limites des villages de Cănești et Șerbănești, après jugements avec le village de Mănilești.
324. 22 août 1565 (7073), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan un tzigane.
325. 31 août 1565 (7073), Brăila. Cristian et son épouse Rada font don au monastère de Snagov de parts à Deșirași et Fîntinele.
326. <1er septembre 1565—31 août 1566> 7074. Pierre le Jeune confirme au monastère de Iezerul les villages de Poenarii et Căpăținenii, le droit de construire un moulin, des tziganes, ainsi qu'une redevance en blé, sel, vin et fromage.
327. <1er septembre 1565—31 août 1566> 7074. Pierre le Jeune confirme au monastère de Iezerul une terre à Sărăcinești.
328. 14 septembre 1565 (7074), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Stanciul et à ses frères une terre à Urseni, ainsi que l'affranchissement avec leurs fils et leurs filles.
329. 23 septembre 1565 (7074), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au «clucer» Gînscă le village de Cătunul.
330. 30 septembre 1565 (7074), Bucarest. Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan une famille de tziganes.
331. 17 octobre 1565 (7074). Pierre le Jeune confirme à plusieurs «moșneni» de Cîrpeni l'achat de terres et vignes, ainsi que leur affranchissement.

Addenda

- I. 5 mai 1555 (7063). Pătrașcu le Bon confirme au prévôt Mihăilă une part à Cărțuclești, une vigne et des tziganes.
- II. 12 septembre 1555 (7064), Bucarest. Pătrașcu le Bon confirme à Stan, à Matei et à leurs hommes des domaines à Bîsca de Sus.
- III. 24 janvier 1556 (7064), Tîrgoviște. Pătrașcu le Bon confirme au copiste Marco une terre à Boteni, après jugement.
- IV. 7 mai 1561 (7069), Bucarest. Pierre le Jeune confirme à Berivoe une terre à Cucuteni et Fiiani.

Faux documents

- A. 10 août 1552 (7060). Vlad et ses frères vendent à Beriscul une terre à Glcdeni.
- B. <28 février 1554—26 décembre 1557>. 12 boyards témoignent pour la terre de Crăga de Pîrscov.

† Мноостією божією, Іу Мирча воєвода и господинъ вѣсон землє Уггровлахѣнскон, синъ добраго и великаго Радѹла воєвода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми Нѣг със синовем си и БордѸ със синовем си и Радѹл със синовем си и Гога със синовем си, іакоже да им ест учинѸ Ѹ Бѣяши четвертъи дел, понеже им ест стара и права учинѸ . . . * и покѹпена шт над прѣдѣдѸ господства ми Радѹла воєвода Стараго за един кон добръ. И да им ест павинѸ <на име> ГрохотѸла вѣс, понеже им ест стара и права учинѸ и дѣдинѸ.

И потом, нмаѹѸ съпренїе пред господства ми със Барошин и тако преше Барошин по више речени людн . . . ере не имат ни една мѣтѣх над више речена учинє. И господство ми гледах и сѹдих по <правдѸ съ вѣсн> правнтелїе господство ми и прочетах господство ми и кинге Стараго Радѹла воєвода и кингѸ Краснаго Радѹла воєвода, родїтелїе господства ми и видѣх господство ми еже заклели въ Рѣвник, пред Краснаго Радѹла воєвода, със кд волѣри. И потом, ѹзеше Барошин бї <волѣри> више тѣх кд волѣри еже сѹт заклели пред Краснаго Радѹла воєводѸ, родїтелю господства ми. И Барошин не можаше заклетн и на дѣнъ не можаше принти, анѸ вѣташе Барошини шт закон шт пред господства ми.

Сего радї, дадох <и господство ми, іакоже да им> ест въ учинѸ и въ шѹабѸ, ним и синовем нѹ, внокомже и прѣвнѹчетом нѹ.

И пак да ест МикѸла и Стонкан със братїям си на име . . . съ синовем си, варе елцим Богъ припѸстнѹх, іакоже да им ест един нивѸ Ѹ Колоарѹ . . . над Драгомнр и шт Станчюл за ѿ аспри. И да им ест един нивѸ Ѹ Негрѣ, понеже покѹпила шт синовн ЯлѸлов за ѿ аспри. Пакн да им ест нивѸ а Ѹ РѸделе, понеже шн ест покѹпила шт . . . Пакн да им ест ѿ нивѸ Ѹ Бѣяши шт учинѸ Стоениш, понеже нѹ ест покѹпила шт Стоениш за ѿ аспри готовн.

Сего радї, нм дадох и господство ми, іакоже да им ест въ учинѸ и въ шѹабѣ, ним и синовем нм и вноком <и прѣвнѹчетом и ни шт когоже> непоколѣвнмо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Стан вел ван и жѹпан Белчю вел дворник и жѹпан <БлѹчѣнѸла вел> логофет и Нѣгое вистнгар и Идрѣ спатар и Неделко столник и ТатѸла комис и Стѣннслав пѣхарник и Фрѹцнла велникн постелник. Исправник, БлѹчѣнѸла > велникн логофет.

И аз, МиѹѸла шт Трѣговнице, въ малн днищѣх, іаже начертах въ днѣни град Бѹкѹрещн, мѣсеца феврѹарїе <. . . теченїе> летом шт Ядама до селѣ, въ лѣт х знѹ. Ямин.

† Іу Мирча воєвода, мноостією божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagu cu fiii săi și lui Bordu <cu fiii săi> și lui Radul

cu fiii săi și lui Goia cu fiii săi, ca să le fie ocină în Băiași a patra parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină... * și cumpărată de la strămoșul domniei mele, Radul voievod cel Bătrîn, pentru un cal bun. Și să le fie muntele <numit> Grohotul tot, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Baroșii. Și așa pîrau Baroșii pe mai sus-zișii oameni... că nu au avut nici un amestec pe mai suszisele ocine. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după <dreptate, cu toți> dregătorii domniei mele. Și am citit domnia mea și cărțile lui Radul voievod cel Bătrîn și cartea lui Radul voievod cel Frumos, părintele domniei mele și am văzut domnia mea că au jurat la Rîmnic înaintea lui Radul voievod cel Frumos cu 24 boieri. Și apoi au luat Baroșii 12 <boieri> peste acei 24 boieri, care au jurat înaintea lui Radul voievod cel Frumos, părintele domniei mele. Iar Baroșii nu au putut să jure și nu au putut să vină la zi, ci au rămas Baroșii de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat <și domnia mea, ca să le> fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților.

Și iar să fie lui Micul cu Stoican cu frații săi, anume... cu fiii lui, oricîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un ogor la Comoară... de la Dragomir și de la Stanciul, pentru 500 aspri. Și să le fie un ogor la Negrea, pentru că l-au cumpărat de la fiii lui Albu, pentru 100 aspri. Și iar să le fie un ogor la Rudele, pentru că l-a cumpărat de la... Și iar să le fie 6 ogoare la Băiași din ocina lui Stoeniș, pentru că le-au cumpărat de la Stoeniș, pentru 300 aspri gata.

Pentru aceasta le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților <și strănepoților și de nimeni> neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belciu mare vornic și jupan Vîlceanul mare logofăt și Neagoie vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănislav paharnic și Frăți<lă mare postelnic. Ispravnic Vîlceanul> mare logofăt.

Și eu Mihul din Tîrgoviște, dintre micii diaci, care am scris în minunata cetate București, luna februarie <...cursul> anilor de la Adam pînă acum, în anul 7059 <1551>. Amin.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXXII/2. Orig., perg. rupt, pecete timbrată căzută.
Cu o traducere modernă.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 1–2.

* În cazul documentelor rău deteriorate nu s-au pus note („loc rupt“), ci s-a menționat faptul în descrierea arheografică.

2

1551 (7059) martie 13, București.

† Милостию божию Іо Мирча воеводе и господинѣ въсон земли Уггровла-
хинское, синѣ великаго и прѣдобраго Радѣла воевода. Дават господство ми повелѣ-
нием господства ми Драгомирѣ съ братіем си Лазар и Ѓана и Ѓпрѣ и Ялѣс и Патѣ,
іакоже да им ест учинѣ ѿ Ровѣнеци дел Бладен въса, варе нанка се хтет изврати
шт посвѣде, али дел цю ест бил дѣдинѣ штцѣ ен шт дел цю се зове Балѣк четвърти
дел, понеже покѣпише шт Блада за ѣ аспри готови. И продаде Блада шт своа добра
волѣ.

2

Сего радї мн дадох и господство мн, якоже да мн бѣде въ учинѣ и въ хубѣс им и синовом мн и вѣсѣм и прѣвѣнѣчетом мн и ни шт когоже непоколѣ-
вима въ вѣки. И въ нѣх прѣдалка да нѣст, нѣ да ест оставшим. И господство
мн дадох кон.

Сеже и свидетелне поставлю господство мн: жѣпан Стан велики бан кра-
левски и жѣпан Бѣлчу велики дворник и жѣпан Бѣлчанѣ велики логѣта и Нѣгое
вистїар и Бдрѣ спатар и Стѣнслав пѣхарник и Кеделко столник и Татѣ комне
и Фрѣцнѣ велики постелник. Исправник Бѣлчанѣ кир логофѣт.

И еже начрѣтах ѿndonie. Пис въ настоли град Бѣкѣреци, мѣсеца мартїе
гї дни текѣшаго шт ѿдама въ лѣто х^{знѣ}.

† Іw Мирча воевода, милостїа божїа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea
porunca domniei mele lui Dragomir cu frații săi Lazăr și Oană și Oprea și
Albul și Patea, ca să le fie ocină în Robănești, partea Vladei toată, oricât se va
alege de pretutindenii, însă partea ce a fost dedina tatălui ei din partea ce se
cheamă a lui Balea, а patra parte, pentru că a cumpărat-o de la Vlada, pen-
tru 500 aspri gata.

Și a vîndut-o Vlada de bunăvoia ei.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor
și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit în yeci. Și
la ei prădalica să nu fie, ci să fie a celor rămași. Și domniei mele i-am dat calul.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei
și jupan Belciu mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Neagoe vistier
și Edrea spătar și Stanislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și
Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Vilceanul chir logofăt.

Și cel care a scris, Andonie. Scris în cetatea de scaun București, luna
martie 13 zile, curgători de la Adam în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Aph. St. Buc., S.I., nr. 573 (Brincoveni, XI/1). Orig., perg. (24,5×31), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1860. Copie slavă, ibidem, ms. 718, f.21.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 2. Facs. ibidem, 393.

3

1551 (7059) aprilie 1, București.

Боже помози!

† Бѣ Христа Бога, благовѣрнии и благочестиви и Христѣлюбиви и самодрѣ-
жавни Іw Мирча, великїе воевода, синѣ великаго и прѣдобраго Радѣла воевода,
божїим милостїим и божїем дарованїем, владаетѣс мн и господствуетѣс мн
въсон земле Оуггровлахїинское и Подѣнавїю, ешеже и запаинским странам, ѿмлашѣ
и Фагарашѣ херцег. Благо произволих господство мн своим благим произволенїем,
чистим и свѣтлим срдцем господства мн, яко прославити прославльшаго мѣ Бога,
на престолѣ свѣтопочившаго родїтелем господства мн и съ славое вѣзнесешаго ме.
Таже оубо видѣх и господство мн, яко прѣжде нас вѣншех царїе и господах,
Богѣ послѣдѣещи Писанїе и исплнѣещи повелѣнїе господа нашего Іусѣса Христа,
създаваше и оукрашваше свѣтне црѣкве и монастырах, дѣше свое радї добрѣ оустро-
неше и къ господаѣ Богѣ штидоше.

3

Тѣмже збо теши бо се и азъ не гъчю се царство исправити, нж и Бога въсе дшшевно възлюбити, въкспѣже и благими дѣлан господниже благоотровнеже веліе ест <кѣ> въсем бо ршцѣ простирати, сам бо рече въснчестинми своими и честинми зсти: яко не хошѣ сѣмрътн грѣшником, нж шбратити са емѣ и живѣ бити <не прин>дох бо прызван правденіи, нѣ грѣшники на покаяніе, понеже мнози шбразн сѣт покаяніе: дображе дѣла много шбразна сѣт, любов и <мнос>т, <пост и въздръженіе> павет нескончаемѣ. Кѣ сим и Ѣфрѣм Сирианин глаголетъ: сжшн въ скрѣбѣ и въ темнищахъ посещан и нишнмъ сѣпомощникъ <вѣдете падшимъ зкрѣпителъ>, Сириинмъ наситителъ и вдовницамъ посѣтителъ, да тобое господъ Богъ въ день сждинъ ползчитъ емѣ деснаа его стоаніа. Сего радї и господство ми . . . > твѣ шветъ есмь и грѣбостіе испавнемъ поревновахъ и господство ми прѣжде реченіемъ господамъ и царіемъ, нже ажше свое добрѣ зс>тронше и господѣ Богѣ оугоднше.

<Таже даровахъ> и господство ми сѣнъ въсечастнн и благошбразни и прѣпочитанн, нже надъ въсемъ чистин даровъ настоаше, сію хрс<ова>л господство ми свѣтомѣ и божественомѣ храмъ и шентѣлан прѣчастѣн и чѣстѣн и прѣблагословеннѣн владнчце наше Богороднце и принсо дѣви Марїи и ен въсечестное и славное оуспенїе монастырѣ зовомаго Говора и нже въ нѣа настаевникъ штцѣ по дшхъ свѣтомѣ и посетителю, еже сѣ благымъ желати, киръ Маѣнмъ и старца Ѡвдора, прѣименованъ Доробен, оученика старага Доробена и нже ш Хрнсте сѣ нимн трѣдолюбествовавшнхъ въ свѣтомъ мѣсте томъ, якоже да нмъ естъ села на нме Глодѣла и Хинцѣ въсѣ сѣ въсомъ хотаромъ, понеже сѣнъ вше именованте села былъ естъ свѣтомѣ монастырѣ изъ начелѣ нашемъ Блашкомъ землѣ.

И кѣда естъ былъ въ дѣннѣ Блада воевода Цѣпеш, а шн естъ былъ единъ болѣрнн еже именованъ са Ялѣла великаго. Таже естъ знималъ вше именованте село въ своемъ снлостїю и еще запѣстѣн и свѣтаа монастыра, до врѣме еже дарова господъ Богъ сѣ господство родїтелѣ господства ми Радулъ воевода Добраго, снна Блада воевода Калѣгера. И потомъ, тогда, въ дѣнн [въ дѣнн] Блада воевода Цѣпеш, тое болѣрнн Ялѣла великаго подвнгалъ се естъ господара надъ главѣ Блада воевода Цѣпеш, а Бладъ воеводъ нзде сѣ конскѣ прѣмо емѣ и зхвати его и посекалъ га естъ и шн и въсѣлмъ родомъ его.

Таже естъ видѣлъ Бладъ воевода свѣтаа монастыра пѣста; темъ радї, помчоловалъ естъ сѣс тое село, Глодѣла и Хинцѣ, нѣкое слѣзе емѣ.

И потомъ, роднтелѣ господства ми, поконнаго Радулъ воевода, сннъ Блада воевода Калѣгера, проводнл се естъ въ таа странѣ, таже естъ видѣлъ и свѣтаа монастыра запѣстѣнна. Таже пакы възвндеже и шеновн и прѣтнсага сѣ стежанїе господствѣ емѣ, еже га естъ даровалъ господъ Богъ, якоже стонтъ и до днес. И еще шткрн и покѣпн села и ацнганн и винограде и пернволаман шт кон сѣт знималн шт свѣтаа монастыра. И нандѣн сѣнъ вше именованте село Глодѣла и Хинца, како естъ былъ нзъ начелѣ дѣднна свѣтомѣ монастырѣ; таже, покѣпн шт Кръстѣн и шт анепсен емѣ за хѣ аспрн готовн, како да вѣде пакы свѣтомѣ монастырѣ дѣдннѣ сѣс покон, безъ нн еднѣ прѣ, въ вѣкы.

И потомъ и предъ господство ми имаше сѣпренїе чнстнншомѣ штцѣ нгшменѣ куръ Маѣнн и старца Ѡвдора, прѣименованъ Доробен, оученика старага Доробена, сѣ анепсенъ Кръстен, на нме: Штефанъ сѣ снновн сн и сѣ Довромнр сѣ братїемъ сн и Ѡпрѣ сѣ анепсенмъ сн и Бладѣла сѣ братїемъ сн и сѣ Гонѣ. И тако прѣше шнн како нмъ естъ дѣдннѣ, а свѣтаа монастыръ не иматъ метѣхъ сѣс тое село, Глодѣла и Хинцѣ. И господство ми сѣднхъ и гледахъ нмъ работъ сѣ въсѣлмн чѣстнннмн правнтелїемъ господства ми. И прочетахъ господство ми и кннге прѣжннмъ свѣтопочнвшемъ господарн, кннга родїтелемъ господства ми Радулъ воеводѣ и кннга Мнхнеръ воеводѣ и кннга Бѣсърабевъ воеводѣ и Бннтнлѣвъ воевода и нзнандохъ како вше реченн людіе нн еднѣ метѣхъ не иматъ. Потомъ, еще дадохъ господство ми чнстнншомѣ штцѣ

mai înainte ziși, care sufletele lor bine întocmindu-le au plăcut domnului Dumnezeu.

<Deci> am dăruit și domnia mea acest întru tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfântului și dumnezeiescului hram și lăcaș al preacinstitei și curatei și preabinecuvântatei, stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și a tot cinstitei și slăvitei ei uspenii, mănăstirii numite Govora și celui dintr-însa nastavnic, părintelui celui după sfîntul duh și cercetătorului, doritorului de bine, chir Maxim și stareșului Teodor, supranumit Dorotei, ucenicul bătrînului Dorotei și celor ce întru Hristos cu dînșii sînt iubitori de osteneală în acest sfînt loc, ca să le fie lor satele anume: Glodul și Hinșea tot, cu tot hotarul, pentru că aceste mai sus-numite sate au fost ale sfîntei mănăstiri și de la începuturile Țării noastre Românești.

Iar cînd a fost în zilele lui Vlad voievod Țepeș, a fost un boier ce se chema Albul cel mare. Deci, a luat mai sus numitele sate cu sila și încă a pus-tiit și sfînta mănăstire pînă în vremea cînd a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia pe părintele domniei mele Radul voievod cel Bun, fiul lui Vlad voievod Călugărul. Iar apoi, atunci, în zilele lui Vlad voievod Țepeș, acest boier, Albul cel mare, s-a ridicat domn peste capul lui Vlad voievod Țepeș, iar Vlad voievod a ieșit cu oaste împotriva lui și l-a prins și l-a tăiat pe el și pe tot neamul lui. Deci a văzut Vlad voievod sfînta mănăstire pustie; de aceea a miluit cu acele sate, Glodul și Hinșea, pe niște slugi ale sale.

Iar apoi, părintele domniei mele, răposatul Radul voievod, fiul lui Vlad voievod Călugărul, s-a dus în aceea parte de loc și a văzut și sfînta mănăstire pustie, deci, iar a înălțat-o și a înnoit-o și a zugrăvit-o cu agonisita domniei lui, ce i-a dăruit-o domnul Dumnezeu, precum stă pînă astăzi. Și încă a descoperit și a cumpărat satele și țigani și viile și grădinile de la cei ce le-au luat de la sfînta mănăstire. Și a aflat și aceste mai sus numite sate, Glodul și Hinșea, că au fost dintru început dedina sfîntei mănăstiri; deci, le-a cumpărat de la Cîrstea și de la nepoții săi pentru 5 000 aspri gata, ca să fie iarăși ale sfîntei mănăstiri dedină cu pace, fără nici o pîră în veci.

Iar apoi, au avut pîră și înaintea domniei mele cinstitul părinte egumen chir Maxim și stareșul Teodor supranumit Dorotei, ucenicul bătrînului Dorotei, cu nepoții lui Cîrstea, anume: Ștefan cu fiii săi și cu Dobromir și cu fratele său și Oprea cu nepoții săi și Vladul cu frații săi și cu Gonea. Și așa au pîrît ei că este dedina lor, iar sfînta mănăstire n-are amestec cu aceste sate Glodul și Hinșea. Iar domnia mea am judecat și am cercetat lucrul lor cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a cetit domnia mea și cărțile sfîntrăpoșailor domni de mai înainte, cartea părintelui domniei mele Radul voievod și cartea lui Mihnea voievod și cartea lui Băsărab voievod și a lui Vintilă voievod și am aflat că mai sus zișii oameni n-au nici un amestec. După aceea, încă am dat domnia mea cinstitului părinte egumen chir Maxim și stareșului Teodor lege, 12 boieri și au jurat înaintea domniei mele cu acești 12 boieri că satele Glodul și Hinșea sînt dedina sfîntei mănăstiri, de la începuturile Țării Românești și încă și cumpărate de către părintele domniei mele Radul voievod cel Bun. Și au rămas nepoții lui Cîrstea de lege și dinaintea domniei mele.

Blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l împuternicească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti, ci-l va strica și-l

va călca și-l va batjocori, pe acesta domnul Dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, să-lucidă și să-i batjocorească aici trupul și în veacul viitor sufletul lui să fie blestemat de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți cei din Necheia și de 12 apostoli și de cei 4 evangheliști și să-i fie potrivnică precurata la cumplita și neîndurata judecată, unde fățarnicie nu este și să aibă parte cu Iuda și Arie și cu alți iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, către Pilat din Pont și au spus, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stanislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Și ispravnic Vilceanul mare logofăt.

Și eu ticălosul și mult păcătosul între oameni, Oprea Gălbenușa, care am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie ziua 1, crugul soarelui 3, al lunii 10, epacta 3, temelia 23, curgători ani de la facerea și zidirea lumii pînă astăzi, 7059 <1551>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 574 (Govora, III/5). Orig., perg. (59,5 × 46) rupt, pecete atîrnată căzută. Trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 234, f. 64–67 și 447, f. 19–21 și 463, f. 112v–114.

EDIȚII. Slav și trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 13–14. Trad. DIR, B, 3–5.

4

<1551 aprilie 1, București>.

† Многостію божію, Іо Мирча воевода и господинъ въсон земле Уггровъ-ладинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтомѡ монастыр глаголемн Говора, такоже да мѡ ест села на име Глодѡл и Хинцѣ, понеже мѡ ест стара и права шчинна и дѣдина, ещеже покѡпена шт родітеле господства ми, шт Радѹл воевода Добраго шт Кръстѣ и шт анепсин его за хѣ аспри.

И потом, имаше егъмена Макѡнм и старец Тешдур применован Доротею и съ братіе колици шврѣтох при сіе врѣмена свѣтомѡ место томѡ, прѡ със анепсин Кръстев по име Шефан и Добромир със братниам си и Ёпрѣ със анепсею си и Бладѹл със братниам си и със Гонѣ пред господства ми. И тако прѣше анепсин Кръстев със четом его, како монастыра шт Говора не едно метѣх не имат със тое село Глодѡл и Хинцѣ, анѡ сѣт им дѣдинѡ

Сего раді ѡ тем господство ми нѣ сѣднѣх и гледах по закон Божію и съ въсѣмн чьстниам правителе господства ми, ещеже и прочетах господство ми кннг по <коннаго> Радѹла воевода Добраго, родітеле господства ми и Мнхнев воевода и Бѣсърѡвѡ воевода и Бинтнѡл воевода и изнандох како више речени лѡдѡді <ни една метѣх не имат. Потом, еше дадох господство ми чьстнишомѡ штѡѡ егъмена кнр Макѡнм и старца Тншдора закон вѣ <волѣри. И заклеше пред> господства ми със тіезн вѣ волѣри, како еси село Глодѡл и Хинцѣ дѣдинѡ свѣтомѡ монастыр <из начелѣ Блашком Землѣ и еше и покѡпене> шт родітеле господства ми Радѹл воевода Добраго. <И ш>сташе анепсин Кръстев и със четом им шт закон шт прѣд <господства ми>.

Сего раді, дадох господство ми свѣтомѡ монастыр глаголемн Говора више речено село Глодѡл и Хинцѣ, такоже да мѡ ест шчинѡ и дѣдинѡ и шт никогоже непопоколѣенмо, по шризмѡ господства ми>.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛЕ ПОСТАВЛѢХУ ГОСПОДСТВО МИ»: ЖЪПАН СТАН ВЕЛИКИ БАН КРА-
«ЛѢВСКИ И ЖЪПАН БѢЛЧО ВЕЛИКИ ДВОРИНИК И ЖЪПАН БѢЛЪЧАНЪЛ ВЕЛИКИ» ЛУГЪВФЕТ И НѢГОЕ
ВИСТІАР «И ИДРѢ СПАТАР И СТЪНИСЛАВ ПЕХАРНИК И НЕДЕЛКО СТОЛНИК И ТАТЪЛ» КОМИС
«И ФРЪЦИЛЪ ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, БѢЛЪЧАНЪЛ ВЕЛИКИ» ЛУГЪВФЕТ.

И АЗ, СТАНЦИУЛ «ЕЖЕ НАПИСАХУ ВЪ СТОЛНИ» ГРАД БЪКЪРЕЦИ, МѢСЕЦА АПРИЛѢ 7,
ВЪ ЛѢТѢ 7390.

† Іу «Мирча ВВЕВДА», МИЛОСТІА «БОЖІА ГОСПОДИНЪ».

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satele
anume Glodul și Hințea, pentru că fi este veche și dreaptă ocină și dedină,
încă și cumpărată de părintele domniei mele, de Radul voievod cel Bun, de
la Cîrstea și de la nepoții lui pentru 5 000 aspri.

Iar apoi, au avut egumenul Maxim și starețul Teodor, numit Doroteiu,
și cu frații cîți se aflau pe acea vreme în acel sfînt loc, pîră cu nepoții lui
Cîrstea, anume Ștefan și Dobromir cu frații săi și Oprea cu nepoții săi și Vladul
cu frații săi și cu Gonea înaintea domniei mele. Și așa pîrau nepoții lui Cîrstea
și cu ceata lui că mănăstirea de la Govora nu are nici un amestec cu acele
sate, Glodul și Hințea, ci sînt dedina lor. Întru aceasta, i-am judecat și am
cercetat după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele,
încă am și citit domnia mea cartea răposatului Radul voievod cel Bun, părin-
tele domniei mele și a lui Mihnea voievod și a lui Băsărabă voievod și a lui
Vintilă voievod și am aflat că mai sus zișii oameni nici un amestec n-au avut.
Apoi, încă am dat domnia mea preacinstițului părinte egumen chir Maxim
și starețului Tiodor lege 12 «boieri. Și au jurat înaintea» domniei mele cu
acești 12 boieri că este satul Glodul și Hințea dedina sfintei mănăstiri «de la
începutul Țării Românești și încă și cumpărate» de părintele domniei mele
Radul voievod cel Bun. Și au rămas nepoții lui Cîrstea și cu ceata lor de lege
dinaintea «domniei mele».

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri numite Govora
mai sus zisul sat Glodul și Hințea, «ca să-i fie ocină și dedină și de nimeni
neclintit, după porunca domniei mele».

Iată și martori am pus «domnia mea»: jupan Stan mare ban al Craiovei
«și jupan Belcio mare vornic și jupan Vilceanul mare» logofăt și Neagoe vistier
«și Idrea spătar și Stănislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul» comis «și
Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Vilceanul mare» logofăt.

Și eu, Stanciul, «care am scris, în cetatea de scaun București, luna apri-
lie 1, în anul 7059» «1551».

† Io «Mircea voievod», din mila «lui Dumnezeu, domn».

Arh. St. Buc., S.I., nr. 572 (M-reă Govora, III/4). Orig., hîrtie (41,5×29), rupt, pecete
timbrată, stricată. Cu o trad. din 1851; alte trad. ibidem, ms. 234, f. 63—64, 447, f. 54 (ambele
cu data 1544 (7052) aprilie 2) și 463, f. 109 v-110 (cu data 1551 (7059) aprilie 1).

Completările s-au făcut după hrisovul cu aceeași dată, cuprinzînd aceeași întărire și după
trad.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Tatomir, feciorul Filei, cu feciorii lui și cu frații lui, Baicul și Drăgulin și Stroe și Manea cu feciorii lor și Badea cu feciorii lui și Bîra cu feciorii lui, anume Coman și Dragomir, cu feciorii lor, ca să le fie lor moșie în Bărbărești din toată moșia cît se va alege jumătate și în Berilești jumătate, iar altă jumătate din Bărbărești și din Berilești să fie lui Dumitru cu feciorii lui și popei Ciochină cu feciorii lui și lui Stoian cu feciorii lui și lui Stan cu feciorii lui și Comoara toată și Poenița și Piscul Stînei și Ursoița, cu amîndouă piscurile, pentru că le iaste bătrîne și drépte moșii de moștenire.

Și iar să fie Stanciului cu feciorii lui și Stoicăi cu feciorii lui și lui Stănislav cu feciorii lui și Radului cu feciorii lui și Filei cu feciorii lui și lui Dan cu feciorii lui și lui Stan cu feciorii lui și lui Cătăramă cu feciorii lui moșie în Iași partea Dadei și partea Nénciului, pentru că le iaste bătrînă și dreaptă moșie de cumpărătoare de la Tatul și de la Radul, drept 400 de aspri, încă din zilele Radului voievod cel Bun.

Și iar să fie lui Coman cu feciorii lui și lui Baicul cu frații lui și cu feciorii lor moșie în Poiana lui Stănilă partea Nanului cîtă să va alege, pentru că o au cumpărat drept 160 de aspri.

Drept aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie de moștenire și ohabnice, lor, feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de niminea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii am pus domnia mea pe veliții boierii domnii mele: jupan Stan vel ban al Craiovei și jupan Badea¹ vel vornic și jupan Radul Vîlceanul vel logofăt și jupan Neagoe vel vistier și jupan Udrea vel spatar și jupan Stănislav vel paharnic și jupan Tatul vel comis și jupan Nedelco vel stolnic și jupan Frățilă vel postelnic. Și <ispravnic> jupan Bîra vel portar.

Și am scris eu, Bogdan logofăt, aprilie 18, văleat 7059 <1551>, în Tirgoviște.

Io Mircea voevod.

<La sfîrșit are mențiunea:> Hrisovul cel sîrbesc de aceste moșii să află la un Ion sinu Ianache slujitorul de la satul Bărbărești și la un Barbul, moștenii ot tam.

Bibl. Acad. CCCLXXI/100 (Condica m-rii Morunglavu, nr. 5 722, f. 9—10). Copie după tra.f.

EDIȚII. DIR, B, 5—6.

¹ În loc de Belcio.

† Многостію божію, Іо Мирча воевода и господинъ вѣсон земли Зггров-лахінское, синъ добраго и великаго Радѹла воеводе. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми свѣтомъ и божественомъ монастырѣ нарицанмаго Яргнш, идеже ест храм прѣсвѣтѣи владичици нашею Богородице, іакоже да мѣ ест ѡт селѡ Бжркж половинѣ и ѡт дрѣзехъ села пакн половинѣ и ѡт ацигани пак половинѣ,

понеже сѣт билн прѣждн вѣме вчине дѣднне жѣпанѣ Пѣтрѣ прѣкѣлабѣ, анѣ сѣт билн далн шт жѣпан Пѣтрѣ прѣкѣлабѣ, дондеже ест вна живѣ, свѣтомѣ монаштрѣ, ѣкоже да мѣ ест вѣспомннаніе н прѣписа се на свѣтомѣ велики помѣннк.

И потом, свѣтомѣ монаштрѣ нмат прѣ пред господства мн със жѣпанница Пѣтрѣ прѣкѣлабѣ. И тако прѣше жѣпанница Пѣтрѣ, како не ест дала теѣ села н ацигани шт жѣпан Пѣтрѣ, анѣ сѣт далн ею. У тем господство мн гледаѣ н сѣднѣ съ вѣсѣмн правителіе<м> господства мн н внаѣѣ н прочетаѣ господство мн н кнеге нинем господарн: кннга Бинтилѣ вонвода н кннга Радѣла вонвода н внаѣѣ господство мн понеже сѣт билн далн теѣ села н ацигани внаѣ речене шт жѣпан Пѣтрѣ свѣтомѣ монаштрѣ внаѣ наменит, ѣкоже да мѣ ест вѣспомннаніе. И всташе жѣпанница Пѣтрѣ прѣкѣлабѣ шт закон шт пред господства мн.

Сего раді дадѣѣ н господство мн свѣтомѣ монаштрѣ, ѣкоже да мѣ ест села Бѣрка половннѣ н шт дрѣгеѣ села н шт ацигани пак половннѣ, вчинѣ н вѣлабѣ, ни шт когоже непотѣкнѣвено, по реч господства мн.

И сведетеле поставлѣт господства мн: жѣпан Стан велики бан н жѣпан Бѣлчо велики дворннк н жѣпан Бѣлчанѣла велики логофет н Идрѣ спатар н Нѣгое внаѣтар н Неделко столннк н Татѣла комнс н Стѣннслав пѣхарннк н Фрѣцнлѣ постелннк. Исправннк, Бѣра портар.

И аз, Драгомнр, писаѣ вѣ град Бѣкѣреѣн, апрнліе л дѣнн, вѣ лѣт х ѣнѣ.
† Іу Мирча кѣвѣвда, мнлостіа вѣжіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Arghiș, unde este hramul preasfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie din satul Bîrca jumătate și din alte sate iarăși jumătate și din țigani iarăși jumătate, pentru că au fost înainte vreme ocine dedine ale jupanului Pătru pîrcălabul, ci au fost date de jupan Pătru pîrcălabul, cît timp a fost în viață, sfintei mănăstiri, ca să-i fie pomenire; și s-a scris în sfîntul mare pomelnic.

Iar după aceea, sfînta mănăstire a avut pîră înaintea domniei mele cu jupanița lui Pătru pîrcălabul. Și așa pîra jupanița lui Pătru că nu au fost date aceste sate și țigani de jupan Pătru, ci i-au fost date ei. Întru acestea, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți dregătorii domniei mele și am văzut și am citit domnia mea și cărțile altor domni: cartea lui Vintilă voievod și cartea lui Radul voievod și am văzut domnia mea că au fost date aceste sate și țigani mai sus ziși sfintei mănăstiri mai sus zise de jupan Pătru, ca să-i fie pomenire. Și a rămas jupanița lui Pătru pîrcălabul de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Bîrca jumătate și din celelalte sate și din țigani iarăși jumătate, ocină și ohabă, de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vîlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoie vistier și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănislav paharnic și Frățilă postelnic. Ispravnic, Bîra portar.

Și eu, Dragomir, am scris în cetatea București, aprilie 30 zile în anul 7059 (1551).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 575 (Ep. Argeș, XXIII 5). Orig. hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu trad. din 1795; altă trad., ibidem, ms. 168 f. 363 v.

EDIȚII. Trad. DIR.B, 6—

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului și slăvitului Radul voevod. Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui boerului domniei lui, jupan Cîndei medelniceriu și feciorilor lui, cîți Dumnezeu ei va dărui, ca să-i fie lui satele, anume: Ulmulețul totu cu tot hotarul și Zimnicile toate cu tot hotarul și Scăeștii toți și Futeștii toți și Voevoeștii toți și țigani, cîți sînt de baștină ai lui, pentru că sînt ale lui drepte moșii de baștină.

Iar după aceia, frăția ce o au făcut mai denainte vreme din zilele Vladului vodă, iară Cînda, feciorul lui Vîrjoghe, el n-au suferit pă feciorii lui Stan, anume Vîrjoghe logofăt și Udriște Beceriu din sat din Fierăști, zicînd Cînda medelniceriu, ci să să ducă la moșia lor la Fierăști, pentru că sînt ei oameni răi, Udriște Beceriu și Vîrjoghe logofăt. Deci, pentru petrecerea lor cea re<a>, numai au șazut puținică vreme la dinșii. Apoi Vîrjoghe logofăt și Udriște Becer, ei n-au vrut să asculte, să trăiască bine, cum le-au fost tocmai de la părinții lor, ci s-au lăpădat de acea tocmeală și au început a să gîlcevi unii cu alții.

Iar după aceia, Cînda medelniceriu, el au venit înaintea domniei sale, de s-au jăluit cum că sînt oameni răi și au sărit ei asupra lui să-l bată după moșia lui; deci, s-au lepădat dă frăție lor denainte domniei mele.

Drept aceia și domnia sa bine au adiverit cu toți boiarii domniei sale cum că sînt ei oameni răi, Vîrjoghe și Udriște Becer.

Drept aceia și domnia sa au dat jupîn Cîndei, ca să fie volnec să scoată pre Vîrjoghe logofăt și pe Udriște Becer după moșia lui, pentru că n-au avut ei nici un amestec cu aceste sate și țigani.

Pentru acea jupan Cînda medelniceriu au gonit pe Vîrjoghe și pe Udriște Becer cu mare rușine din sat din Voevoești și să să ducă la moșia lor la Fierăști.

Și au pus Cînda jurămînt, care din feciorii lui au din nepoții lor va mai înfrăți pe alți oameni striini din altă parte, să fie proclat și afurisit dă 318 sfinți părinți de la Nichia.

Drept aceia, am dat și domnia sa Cîndei medelniceriu și feciorilor lui, ca să le fie lor moștile ce s-au zis mai sus ohabnice și stătătoare, nepoților și strenepoților și dă către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii au pus domnia lui pă: jupan Stan vel ban al Craiovei i jupan Belciu vel dvornic i jupîn Vîlcul¹ vel logofăt i Udrea spătar i Neagoe vistiar i Stănilav peharnic i Nedelco stolnic i Tatul comis i Frățilă postelnic. Ispravnic au fost Vîlcul vel logofăt.

Și l-au scris Sambenuș² logofăt în scaunul București, meseța mai 6 dni leat 7059 <1551>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 204v—205. Copie după traducere; altă copie ibidem, ms. 349, f. 363v—364.

EDIȚII. DIR, B, 7—8.

¹ În loc de Vilceanul.

² În loc de Gălbenușă.

† Мнолостію божію, Іу Мирча воевода н господннь вѣсон землн Ѹггров-лахінскон, синнѣ великаго н прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн шкемзи чловеци по нме: Владѹл н сестрамѣ си на нме Грозава н Бонка н Станка, такоже да нм сѣт шчинѣ ѣ Стѣнеци, дел вацямѣ си Киртоповѣ вѣсах, варе елнка се хтет нзврат шт дел Киртоповѣ по вѣсех мѣстѣ н шт посвѣде, такоже да нм сѣт шчинѣ, понеже нм ест стара н права шчина н дѣднна.

И потом, прѣндоше дѣщери Киртопов по нме Грозава н Бонка н Станка, прѣд господство мн н тако прѣше дѣщери Киртоповѣ, како не ест шкою шромах Владѹл доврѣ брат, сѣтворит шт вацямѣ си Киртоп. И господство мн гледах н сѣдих сѣ вѣснми честитнми правнтеліе господства мн нзнандох господство мн како шни сѣт вѣсн братіе сѣтворилн шт вацямѣ си Киртоповѣ.

Сего радї, дадох н господство мн синовн Киртоповѣ еже сѣт више речени, Владѹл н сестрамѣ си Грозава н Бонка н Станка, такоже да нм сѣт шчинѣ н шхакѣ нїм н синовом нм н вншком н прѣвншчетом нм н ни шт когоже непотѣкнovenо, порязмѣ господства мн.

Сеже свѣдѣтеліе поставаѣем господства мн: жшпан Стан великн бан н жшпан Бѣлчо великн дворник н жшпан Бѣчанѣл великн лшгвѣт н Идрѣ спатар н Неделко столник н Фрѣцнѣл великн постелник. Исправник Бѣчанѣл великн лшгвѣт.

Писах вѣ настолнн град Бѣкѣреци, ман Ѣ дани вѣ лѣто х ѣнѢ.

† Іу Мирча воевода, мнолостїа божїа господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Vladul și surorilor lui, anume Grozava și Voica și Stanca, ca să le fie ocină în Stănești, partea tatălui lor Chirtop toată, oricât se va alege din partea lui Chirtop, peste tot locul și de pretutindenii, ca să le fie ocină, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au venit fiicele lui Chirtop, anume Grozava și Voica și Stanca, înaintea domniei mele și așa pîrau fiicele lui Chirtop că nu le este acest Vladul siromahul frate bun, făcut de tatăl lor Chirtop. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că ei sînt toți frați, făcuți de tatăl lor Chirtop.

De aceea, am dat și domnia mea fiilor lui Chirtop, ce sînt mai sus ziși, Vladul și surorilor lui, Grozava și Voica și Stanca, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Frăți'ă mare postelnic. Ispravnic, Vilceanul mare lofofăt.

Scris în cetatea de scaun București, mai 9 zile, în anul 7059 (1551).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 576 (Cimpulung, VIII/6). Orig., hirtie (32×21,5), pecete timbrată Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem ms. 204, f.95.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 8—9, Facs. *ibidem*, 394.

Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Mircea voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Radului vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele feciorilor lui Șarban și ai Ani, anume Ion și cu Custură, ca să le fie lor moșie la Trestiani, oricît să va alege partea tătini-său, lui Șarban și a mumii lor, Ane, pintru că au venit Ana, muma lui Ion și a lui Custură, înaintea domnii mele, de au dat moșia feciorilor ei, lui Ion și lui Custură, iar fetele ei amestec să nu aibă nimic, însă Marina și Neagolea și Stănaie, nimic amestec să n-aibă, fără numai feciori ei, ce s-au scris mai sus.

Drept aceia, am dat și domniia mea lui Ion și lui Custură, feciori Ani, ca să le fiie toată moșia tatălui lor, Șarban. și a mumii lor, Ani, să le fiie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și dă niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Și mărturie am pus domniia mea pe: jupan Stan vel ban i jupan Belciu vel vornic i jupan Vilca<nu> vel logofăt i Udrea spatari i Neagoie vistierul i Stănilav paharnic i Nedelco stolnic i Frățilă vel postelnic. Ispravnic, Bogdan logofātu.

S-au scris în orașul București, în luna iunie, 1-iu, leat 7059 <1551>.

Bibl. Acad., CCCLIX/1. Copie din sec. XIX după trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

† Милостію божію, Іоан Мирча воевода и господинъ въсою земле Уггров-лахниское, синъ великаго и добраго Радула воевода. Дават господство ми сню повеленіе господство ми свѣтомъ монастырѣ зовомн Нѣчетѣ, іакоже да мѣ ест ацигани по нме: Болован със синовн си и Калю със синовн си и Данчюл и Стан със синовн си и Папарец и Татѣл със синовн си и Дръган със синовн си и ациганка по нме Линка със синовн си и Нѣга със синовн си, що сѣт билн прѣвомъ сію вше писани ацигани жѣпан<ин>цев Нѣга, жѣпанница Гергинев прѣкълаб.

И потом, имаше съпрѣнею свѣтомъ монастырѣ пред господство ми със Токсаба и със Балдовини и със Брата и със Параскива и със Брата. И имаше Токсаба със братнам си закон да заклет със вѣ-тим болѣри; а шни не възмогоше да заклет, анѣ вѣташе вт закон вт пред господство ми. У тем господства ми гледа и сѣднѣ по правдѣ и по законѣ със вѣсн честитимн правителіе господства ми и изнандоу господства ми како сѣт комати свѣтомъ монастырѣ.

Сего радї, дадоу господства ми свѣтомъ монастырѣ, іакоже да мѣ сѣт сію вше писани ацигани старн и прави комати и да мѣ вѣдетъ въ вчинѣ и въ вхавѣ и ни вт когоже непоуѣкновенѣ, по реч господства ми.

Сеже сведетелне поставлѣем господства ми: жѣпан Стан велики бан кралевски и жѣпан Бѣлчо велики дворник и жѣпан Блѣчанѣл велики лшгвѣт и Нѣгое велики вистѣар и Неделко столник и Татѣл комис и Стѣннелав пехарник и Фръцналъ велики постелник. Исправник, Блѣчанѣл велики лшгвѣт,

Писах мѣсеца юнїе 3 днн, въ лѣто x 551.

† Іоан Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Nucet, ca să-i fie țigani, anume: Bolovan cu fiii săi și Caliu cu fiii săi și Danciul și Stan cu fiii săi și Papareț și Tatul cu fiii săi și Drăgan cu fiii săi și țigăncile anume: Liica cu fiii săi și Neaga cu fiii săi care au fost mai întii acești mai sus scriși țigani ai jupaniței Neaga, jupanița lui Gherghina pîrcălab.

Iar apoi, a avut pîră sfînta mănăstire înaintea domniei mele cu Tocsaba și cu Baldovin și cu Brata și cu Paraschiva și cu Brata. Și a avut Tocsaba cu frații săi lege 12 boieri să jure; iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege înaintea domniei mele. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că sînt averile sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie acești mai sus scriși țigani, vechi și drepte averi și să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vlceanul mare logofăt și Neagoe mare vistier și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănislav paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Vlceanul mare logofăt.

Scris luna iunie 6 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 577 (Nucet, XX/3). Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1741; altă trad. *ibidem*, ms. 457, f. 132.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 9, Facs. *ibidem*, 395.

11

1551 (7059) iunie 19, București.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Mircea voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Ivei și nepoatei lui anume Stana, fata lui Rupo al Draghiei și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie în Smîrdeșteș partea Draghiei toată, vericîță se va alége de pretutindenea, pentru că iaste bătrînă și dreaptă moșie și de moștenire.

Iar după acéia, acești mai sus ziși oameni <au avut pîră> cu Bătrîneasa. Și așa pîrfa Bătrîneasa, cum că n-au plătit această moșie de bir. Iar domnia mea într-aceia, am căutat și am judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărat domnia mea cum că au fost plătit de bir și ia să se ferească de această mai sus zisă moșie. Așijderea domnia mea am dat și vinăriciu, ca să ia de la Bătrîneasa din vie ce are pe al ei loc. Și au rămas Bătrîneasa de lege dinaintea domniei mele.

Drept aceia, am dat și domnia mea Ivei și fétei [po] Draghiei, Stanei și feciorilor lor, ca să le fie moșie ohamnică feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimenea neclintită, preste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Pană¹ vel ban i jupan Bêlcio vel vornic i jupan Vlceanul vel logofăt i Neagoe vel vistier și Idrea spătar i Nedelco vel stolnic i Tatul vel comis i Stănislav vel paharnic i Frățilă vel postelnic. Și ispravnic, Vlcean vel logofăt.

14

Și eu Mircea ot Miroși, cuvîntul l-am scris în scaunul cetății București, iunie 19 dni, leat 7059 <1551>.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Bucovăț, nr. 722, f. 103. Trad.
EDITII. D.I.R., B. 10.

¹ În loc de Stan.

12

1551 (7059) august 24, București.

† Милостню божію, Іу Мирча конвода н господинь въсон земли Угров-
лахинское, синъ великаго н прѣдобраго Радул конвода. Дават господство ми сію
повелѣніе господства ми волѣром господства ми жѣпан Кръстниан портар н със
синовеи си н жѣпан Стонка ватах н със синовеи си елци нм Богъ припѣстит, јакоже да
нм сѣт сію село на нме Добрица въс съ въсѣм хотаром, понеже нм сѣт стара н права
вчинѣ, дѣдинѣ н покѣпена вт дѣдѣ нм Ялѣла вт Добрица вт Милко н вт Пнз-
делѣ за х ѣс аспри, еше прѣ дѣни дѣдом господства ми, поконнога Блада конвода
Калѣгера. Янѣ ест вил притесѣла Дръгич дворник н Бинтилъ дворник по Ялѣла
вт Добрица съ силом своим, тере мѣ н ест възимал таю село, нже ест вше писан,
Добрица н еше мѣ га ест плѣнна зараді таю село, по добро правдѣ напаст; таже
мѣ н ест възимал комате н добиток за х ѣс аспри.

Я по смръти Дръгич дворник н Бинтилъ дворник, вин имаше, анепсен Ялѣ-
лов, Кръстниан портар н Стонка ватах, съпреніе пред господства ми със Станчул
бан н със Стѣнслав пѣхарникѣ раді вное село, нже вше рѣх. Я ѣ том, господство
ми сѣднх н гледах със въси честити нм правителіе господства ми по правдѣ
н по законѣ божію. И еше господство ми гледах н прочетах нм кнеге за дѣдинѣ:
книгѣ дѣдом господства ми Блада конвода Калѣгера н книгѣ родітелю господ-
ства ми Радул конвода н книгѣ Бладѣцев конвода н дадох господство ми нм н закон
кѣ волѣри, тере заклаше пред господства ми със тенѣз <кѣ>¹ волѣри н еше ест
заклае н почитеномѣ правителю господства ми жѣпан Стан велики бан със мнози
добри люде>¹ вт двора господства ми, како ест таю село Добрица стара н права
вчинѣ, дѣдинѣ Кръстнианов портар н Стонке ватах, анепсен Ялѣлов вт Добрица,
а Станчул бан н Стѣнслав пѣхарник нм една метѣх не нмах със вное село нже
ест вше писано.

Сего раді н господство ми дадох Кръстнианов портар н Стонке ватах,
ѣкоже да нм ест въ вчинѣ н хѣлѣв нм н синовѣм нм н вноком н прѣвочитом
н нм вт коже непотѣкинвенно, по реч господства ми.

Сеже н свѣдѣтелне поставѣем господства ми: жѣпан Стан велики бан
н жѣпан Бѣлчо велики дворник н жѣпан Бѣлчанѣла велики лѣгѣѣт н Идрѣ велики
спатар н Нѣгоѣ велики вистнар н Неделко велики столник н Татѣла велики комис
н Фрѣцнѣл вел постелник. Исправник, Стан вел бан.

И аз, Дръгѣланн вт Прѣвочн граматик, исписах въ столни граду Бѣкѣрѣци,
мѣсеца авгѣст кѣ дѣни, въ лѣт х знѣ

† Іу Мирча вшегда, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele jupan Cîrstian por-
tarul și cu fiii săi și jupan Stoica vătaful cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va lăsa,

ca să le fie acest sat, anume Dobrița tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină și cumpărată de bunicul lor Albul din Dobrița de la Milco și de la Pizdelea pentru 9 200 aspri, încă în zilele bunicului domniei mele, răposatul Vlad voievod Călugărul. Ci l-a cotropit Drăghici vornicul și Vintilă vornicul pe Albul din Dobrița cu sila lor de i-au și luat acel sat, care este mai sus-scris, Dobrița și încă l-a prădat pentru acel sat năpastă pe bună dreptate. Deci i-au luat averile și vitele pentru 51 500 aspri.

Iar după moartea lui Drăghici vornicul și a lui Vintilă vornicul, nepoții lui Albul, Cîrstian portarul și Stoica vătaful, au avut pîră înaintea domniei mele cu Stanciul banul și cu Stănilav paharnicul pentru acel sat ce s-a spus mai sus. Iar întru aceasta domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptatea și după legea lui Dumnezeu. Și încă domnia mea am cercetat și le-am citit cărțile de moștenire, cartea bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul și cartea părintelui domniei mele Radul voievod și cartea lui Vlăduț voievodul și le-am dat domnia mea lege, 24 de boieri, de au jurat înaintea domniei mele cu acei <24 de>¹ boieri și încă a jurat și cinstitul dregător al domniei mele jupan Stan marele ban cu mulți oameni buni de la curtea domniei mele, că acest sat Dobrița este veche și dreaptă ocină, dedină a lui Cîrstian portarul și a lui Stoica vătaful, nepoții lui Albul din Dobrița, iar Stanciul banul și Stănilav paharnicul n-au avut nici un amestec cu acest sat, ce este mai sus scris.

De aceea și domnia mea am dat lui Cîrstian portarul și lui Stoica vătaful, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Idrea mare spătar și Neagoc mare vistier și Nedelco marc stolnic și Tatul mare comis și Frățilă mare postelni. Ispravnic, Stan marele ban.

Și eu, Drăguliu din Proroci gramaticul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 24 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCI/5. Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Codrescu*, III, 3–5. Trad. *DJR*, B, 10–11.

¹ Loc rupt.

13

<1551 septembrie 1 — 1552 iunie 2>, 7060.

† Многостію божію, Іу Мирча вонвода и господинъ въсое земле Уггров-лахинское и синъ великаго и прѣдобраго Радула вонвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѣгг господства ми Татѣла комис и съ нѣх синови елицем Богъ даст, іакоже да им ест вчинѣ с Палцкое и Мерларн и Бѣчюмени и Бисевкѣ, негов дел елика се избрат, понеже мѣ ест вѣх стара и права вчинѣ и делнѣ.

И потѣмѣ принде Татѣла комис пред господства ми, тере даде и вложна въ дѣщере се поимѣ Елинан Станк ан Маріан и Іанка по вчинѣ над негов дел вт тоє вчинѣ вт по сѣвднѣх елика се избрат дел вѣцал се Татѣла комис, али да дрѣжат Нан, синѣ Татѣла комис, вт тоє вчинѣ половинѣ . . . а дещере Татѣла комис, Елинан Станка и Маріан и Іанка да дрѣжат дрѣга половина. Тако се вѣтъклит <докле че бити жив, да дрѣжат> Татѣла комис вн сіе вчинѣ еже ест вѣше писане, а по сѣмрѣте

16

Татѣа комнс, тѣда да ест <снном н дѣщерем сн, да> дрѣжат сїе шчине еже ест
вше писане.

Тем радї, дадох н господства ми Татѣаше комнс н съ ннх снновн, іакоже
да им ест шчинѣ <дѣдїнѣ н въ шхлѣѣ снновомѣ н> внскомѣ н прѣвночитомѣ н не
шт когоже непотѣкншвенно, [порез] порезмо господства ми.

И сеже свидетелне поставленм господство ми: <жѣпан Стан вел бан> кра-
левскн н жѣпан Белчюл велнкн дворнкн н жѣпан <Блѣча>нѣл велнкн лшгшфѣт
н Нѣгое внстїар н Идре спатар н Стѣннс<лав пѣхарнкн н Татѣа комнс> н Неделко
столикн н жѣпан Фрѣцнлѣ велнкн постелнкн. <Исправнкн> Стан вел бан.

И аз писах, Бланкѣа Дебел граматнк, ѣ град . . . въ лет х ѣѣ.

† Іу Мирча воевода, млостїа вожїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod, domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tatul comisul și cu fiii lui, cîți
Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Plațcoe și Merlari și Buciumeni și Biseocă,
partea lui, cît se va alege, pentru că a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit Tatul comisul înaintea domniei mele, de a dat și a
așezat pe fiicele sale anume: Elina și Stanca și Maria și Anca pe partea lui
<din acea ocină> de pretutindeni cît se va alege partea tatălui lor Tatul comi-
sul; însă să țină Nan fiul lui Tatul comisul din această ocină jumătate...,
iar fiicele lui Tatul comisul, Elina și Stanca și Maria și Anca, să țină cealaltă
jumătate. Astfel s-au întocmit <cît va fi viu, să stăpînească> Tatul comisul el
aceste ocine ce sînt mai sus scrise, iar după moartea lui Tatul comisul, atunci
să fie ale fiilor și fiicelor sale, să țină aceste ocine ce sînt mai sus scrise.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatul comisul și cu fiii săi,
ca să le fie ocină, <dedină și de ohabă fiilor și> nepoților și strănepoților și de
nimeni de neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: <jupan Stan mare ban> al Craiovei
și jupan Belciul mare vornic și jupan <Vilce>anul mare logofăt și Neagoe
vistier și Idrea spătar și Stănislav paharnic și Tatul comis și Nedelco stolnic
și jupan Frățilă mare postelnic. <Ispravnic>, Stan mare ban.

Și eu am scris, Vlaicul cel Gros gramaticul, în cetatea... în anul 7060
<1551—1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 579 (Ep. Buzău, XV/1). Orig., hîrtie (40,5 × 28,5), rupt și șters,
pecete timbrată. Cu o trad. din 1850; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 464.

Datată după divan.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 11—12.

† Мнлостїю вожїю, Іу Мирча воевода н господннѣ въсон земле Ѣггров-
лахннскон, сннѣ прѣдобраго н велнкаго Радѣла воеводе. Дават господство ми снѣ
повелѣнне господства ми свѣтомѣ монастырѣ галголемн Ѣргнш надеже ест храм
прѣсвѣтѣн, чнстѣн н прѣблагословенѣн владнчнцѣ наше Богороднцѣ н прнснодѣвн
Марїа н честное ен ѣспенне, іакоже да ест свѣтѣн монастырѣ шчннѣ ѣ Шефѣнѣшн дел
Пѣтрѣ Грѣшнцѣ сва, понеже ест вна дал н приложна шт Пѣтрѣ Грѣшнцѣ снѣ внш
нменнта шчннѣ шт Шефѣнѣшн ешеже шт когда ест вна Пѣтрѣ жнѣ н дал ест
свѣтѣн монастырѣ със негова пзнка, іакоже да мѣ ест въ вѣчноѣ въспомнннне.

И по смъртни Пѣтрѣ Гръшницѣ, а синови Пѣтрѣ, Бѣнтналѣ и Преда и Станчул, они имаше пренне със ѡцѣ егѣменѣ кѣр Лаврентне и съ вѣси братне живѣще въ свѣтаго мѣста сего, тере прѣше синови Пѣтрѣ, Бѣнтналѣ и Преда и Станчул како да развалет памет ѡцѣ нм и въз<е>ше книга ѡцѣ нм и развалише и памет ѡцѣ нм що ест бнл ѣстрола.

И потом се днже ѡцѣ егѣменѣ Лаврентне и братниа ѡт свѣта монастырѣ, тере се ѣцѣнише със синови Пѣтрѣ Гръшницѣ, със Бѣнтналѣ и със Преда и със Станчул, тере покѣпнше ѡцѣ егѣменѣ Лаврентне и братїа ѡт синови Пѣтрѣ, що сѣт внше писани, снѣ внше речена вчнна ѡт Шефѣнеши за <хъ зсн>¹ аспри готови, како веке метѣхѣ да не имат синови Пѣтрѣ ѡт съда напрѣд ничто . . .

Сего радї и господство мн дадохъ свѣтѣн монастырѣ ѡт Иргиш, ꙗкоже да мѣ ест въ вчннѣ и въ шѣбѣ въ вѣкн и ннх ѡт когоже непотѣкнокено, <по реч> господства мн.

Сеже и свѣдетелне поставѣемъ господство мн: жѣпан Стан велнкн бан королевскн и жѣпан Бѣ<лчю> велнкн дворнкн и жѣпан Бѣлчанѣл велнкн логофет и Нѣгое вистїар и Идрѣ спатар и Неделко столнкн и Стѣннслав пѣхарнкн и Татѣл комнс и Фрѣцналѣ постелнкн. Исправнкн, Бѣлчанѣл велнкн логофет.

И аз, Бѣлкъл ѡт Дрѣмѣнеши, еже начнртахъ, въ дннн свѣтое Богоявление господа Бога и спаса нашего Иѣсуса Христа, мѣсеца генарїа 3 дннь, ѡт създанне мнрѣ, ѡт ѣдама, текѣцаго, въ лѣт хъ 33.

† Іw Мирча квевѣда, млостїа божїа господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Arghiș, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri ocină în Ștefănești, toată partea lui Pătru Grăunță, pentru că a fost dată și dăruită de Pătru Grăunță, această mai sus numită ocină din Ștefănești încă de cînd era Pătru viu și a dat-o sfintei mănăstiri cu limba sa, ca să-i fie de veșnică pomenire.

Iar după moartea lui Pătru Grăunță, fiii lui Pătru, Vintilă și Preda și Stanciul, ei au avut pîră cu părintele egumen chir Lavrentie și cu toți frații care trăiesc în acest sfînt loc, de au pîrît fiii lui Pătru, Vintilă și Preda și Stanciul, ca să strice pomana tatălui lor și au luat cartea tatălui lor și au stricat și pomana tatălui lor pe care o întocmise.

Iar apoi s-a ridicat părintele egumen Lavrentie și frații din sfînta mănăstire, de s-au tocmit cu fiii lui Pătru Grăunță, cu Vintilă și Preda și cu Stanciul, de au cumpărat părintele egumen Lavrentie și cu frații de la fiii lui Pătru, care sînt mai sus înscriși, această ocină mai sus zisă din Ștefănești pentru 7 250¹ aspi gata, ca fiii lui Pătru să nu aibă mai mult amestec de acum înainte nicicum.

De aceea și domnia mea am dat sfintei mănăstiri de la Arghiș, ca să-i fie de ocină și ohabă în veci și de nimeni neatins <după spusa> domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban la Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Stănislav paharnic și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic, Vlceanul mare logofăt.

Și eu Vîlcul din Dărmănești, care am scris în ziua sfintei Bobotezi a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, luna ianuarie 6 zile, de la facerea lumii, de la Adam, curgător, în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 580 (Ep. Argeș, XIX/4), Orig. hirtie (33,5×23), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Cu două trad.: una din sec. XIX, alta din 1912; altă trad. ibidem ms. 708, f. 329—330 (cu dată septembrie 6).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 12—13.

¹ Cifra scrisă ulterior, cu altă cerneală.

15

1552 (7060) februarie 18.

† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ въсю земле Уггровла<х>нское, синъ > великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господства ми сію пове<л>ѣнію > слѣгш господства ми жшпан Данчюл постелникъ вт кѣща <господства ми>¹ іакоже да им ест <вчинш вт Бѣдеци> вт дѣл Драголи положинно, варн коланко се хтитъ нзврати понеже <подаровал> Драголи по жшпан Данчюл постелникъ вт свонхъ доброволн, іакоже да бѣдетъ братъ и нераздѣлнне в вѣки надъ тажъ вчинш еже естъ вше писана.

<И пакъ да мш> естъ & Стѣнимиръ вчинш & Голѣще вт делъ Нѣгшлвѣ бѣ неве, <дъ & долъ ндъ & горъ и место за пчелн и за фѣтъчюненъ две поgone <за лозіе и> место за кѣки съсъ въсехъ нѣместн, понеже покшпн Стѣнимиръ вт Нѣгш> за ѣ аспри готовн.

И потомъ покшпн Стѣнимиръ <едно> место за кѣки съ въсехъ нѣместн и место за <пчелн> и еднѣ погонъ за лозне и дѣ неве & [вѣ] полѣ и еднѣ <с горъ за ѣ аспри го>товн.

И пакъ покшпн Тоадеръ вт Минкшл вчинш <с Калачи вт Минкшловъ> дѣл два делове и вт еднѣ бродъ делъ егѣ въсехъ за еднѣ добръ конъ.

Сего радѣ, дадохъ и господства ми іакоже да имъ и естъ въ вчинш и въ <вхлѣбъ въ вѣки, имъ и синокомъ имъ> и внокимъ и прѣвночетомъ имъ и не вт когоже непотѣкнovenо> по вризмю господства ми.

Сеже свидетелне поставлеемъ господства ми : <жшпанъ Станъ велики> банъ крадѣвски и жшпанъ Белчю велики дворникъ и жшпанъ Бѣлѣчаншл велики лшгшфетъ > и Идрѣ спатаръ и Нѣгше вистѣпаръ и Неделко столникъ и Татшл <комисъ и Станиславъ> пехарникъ и жшпанъ Фрѣцнлѣ велики постелникъ. Исправникъ, Бѣлѣчанъ велики лшгшфетъ.

... Фебршрїе нї <данн, въ лѣтѣ xъ зѣ>.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul> marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă slugii domniei mele, jupanului Danciul postelnicul din casa <domniei mele>¹, ca să-i fie <ocina din Budești> o jumătate din partea lui Dragoli, oricît se va alege, pentru că <a dăruit> Dragoli pe jupan Danciul postelnicul de bunăvoia sa, ca să fie <frați> nedespărțiți, în veci pe această ocină care este mai sus scrisă.

<Și apoi să-i> fie lui Stănimir ocina din Golești, din partea lui Neagu 2 ogoare <unul în vale> și unul în deal și loc de stupi și de făcăciune și două pogoane <de vie și> loc de casă cu toate acareturile, pentru că a cumpărat Stănimir de la Neagu, pentru 400 aspri gata.

Iar apoi, a cumpărat Stănimir <un> loc de casă și cu toate acareturile și loc de <stupi> și un pogon de vie și 4 ogoare în câmp și unul <în deal pentru 400 aspri> gata.

Și iarăși a cumpărat Toader de la Micul ocină <în Calici din partea lui Micul> două părți dintr-un vad toată partea lui, pentru <un cal bun>.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: <jupan Stan mare> ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan V<ilceanul mare logofăt> și Idrea spătar și Neagoe vistier și Nedelco stolnic și Tatul <comis și Stănislav> paharnic și jupan Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

... februarie <18 zile, am scris, în anul 7060> <1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui <Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 581, (Sf. Ioan-Focșani, VIII/2 și I/2). Orig. hîrtie (lipsește 1/3 din dreapta, pecete aplicată, căzută. Cu o copie slavă și o trad., după care s-au făcut complctările).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 13–14.

¹ Omis.

16

1552 (7060) martie 9, București.

† Милостію вожію, Іу Мирчѣ воевода и господинъ вѣсоу земан Уггров-лахинскоу, синъ добраго и великаго Радѹл воевода. Дават господство ми сію повелѣнію господство ми болѣрнихъ господства ми жѣпан Мнхнѣ прѣкалабѣ и съ ннхъ синови елици имъ Богъ припѣстит, якоже да имъ естъ вчинѣнъ ѡ Стѣнѣши делъ Могошев, синъ Нанчюлѣв, вѣса, вѣре елика се хѣтетъ изѣрат, понеже имъ естъ стара и права вчинѣнъ и дѣднѣнъ.

И потомъ, прииде Могошъ предъ господство ми тере имъ дадоше сію внише реченѣ вчинѣнъ ѡтъ свонимъ добромъ волю жѣпанѣ Мнхнѣв прѣкалабѣ, понеже имъ Могошъ прокажи се. Тогомъ радѣ, дадоше негѣвѣ вчинѣнъ жѣпанѣ Мнхнѣв прѣкалабѣ како да ю имъ похранна докле кютъ иматъ дѣшѣ.

И а потомъ, прииде Бладѹл, братъ Могошѣвѣ прокаженъ тере имъ продаде Мнхнѣв прѣкалабѣ полъ за 4 дѣланицѣ за 4 аспри готови, почто имъ естъ билъ дѣжнѣ ѡтъ давнѣ, ешеже ѡтъ при дѣни поконнаго Радѹл воевода. И потѣмъ, пакъ покѣли жѣпанъ Мнхнѣ прѣкалабѣ и ѡтъ дрѣзи мегнишии ннѣ ннѣ ешеже ѡтъ давна.

Сега радѣ, господства ми дадохѣмъ якоже да мѣ естъ вѣ вчинѣнъ и вѣ сѹхѣбѣ ннѣ [ннѣ] и синовиимъ имъ и и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ имъ и ннѣ ѡтъ когоже непотѣкнѣнѣно, по речъ господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣлемъ господства ми: жѣпанъ Станъ велъ банъ и жѣпанъ Бѣлчо велъ дворникъ и жѣпанъ Бѣлчанѣл велъ логофѣтъ и Нѣкое вистіаръ и Идрѣ спатаръ и Неделко столникъ и Татѣл комисъ и Стѣнѣславъ пѣхарникъ и Фрѣцнѣл велъ постелникъ.

И азъ, Станчюлъ діакъ, писахъ вѣ столни градъ Бѣкѣрѣши, мѣсеца мартіе ѡ дѣни вѣ лѣтѣ хѣ³4.

† Іу Мирча воевода, милостіа вожіа господинъ.

20

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele, jupanului Mihnea pîrcălabul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Stănești partea lui Mogoș, fiul lui Nanciul, toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit Mogoș înaintea domniei mele, de i-a dat această ocină mai sus zisă jupanului Mihnea pîrcălabul, de bunăvoia sa, pentru că s-a îmbolnăvit Mogoș de lepră. De aceea și-a dat ocina lui jupanului Mihnea pîrcălabul, ca să-l hrănească cît va avea suflet.

Iar după aceea, a venit Vlad, fratele lui Mogoș leprosul, de a vîndut lui Mihnea pîrcălabul jumătate dintr-o delniță pentru 500 aspri gata, pentru că i-a fost dator de demult, încă din zilele răposatului Radul voievod. Iar după aceea, iar a cumpărat jupan Mihnea pîrcălabul și de la alți megiași alte ogoare, încă de demult.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic.

Și eu, Stanciul diacul, am scris în cetatea de scaun București, luna martie 9 zile, în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Sf. Buc., S.I., nr. 582 (Cimpulung, VIII/7). Orig. slav, hîrtie (36,5 × 27), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 204, f.95.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 14–15. Facs. *ibidem* 396.

17

<1552> mai 6.

† Бѣ нмѣ отца и сына и свѣтаго дѣха, аминь. Пишетъ сѣдѣи и бѣ пѣргари отъ варош гл<аго>лемнѣ Яргешъ, іакоже да се знаетъ како сѣт ѣмалн калѣгерн отъ свѣтѣсю монастир <еже се зоветъ Яргешъ, прѣкнѣ> със синовн Пѣтрѣвѣ Грѣвнцѣ, по нмѣ Бинтиль и Преда и Станчюл, радѣ <еднѣ вчинѣ ѣ Шефънеци> прѣд господѣна нн Іѡ Мирча воевода. Понеже естъ внаѣ више речена вчина дала <н сложена отъ> Пѣтрѣвѣ Грѣвнцѣ егда естъ внаѣ еше живѣ свѣтомѣ више реченон <мона>стирѣ Яргншѣ радѣ своего дѣшѣ и іакоже да нмъ вѣдетъ вѣчноѣ вѣспомннаніѣ. И тако > съпредн више речени синовч Пѣтрѣвѣ, Бинтиль и Преда и Станчюл, к<ако> да ѣзметъ вчина отъ свѣтаѣ монастир. И вѣзелн га сѣт и раздрѣшилн сѣт <помѣна отъ> нмъ Пѣтрѣвѣ.

И потомъ, пакнже се сѣт ѣтъкмлнн и ѣцѣнн Бин<тиль> и Преда и Станчюл > със отъѣ егдамен кѣр Лаврентіѣ н съ вѣсѣхъ вратѣн живѣвнцнхъ <въ свѣтаѣ монастир>, самн, отъ своеѣмъ добромъ волю и продали сѣт више речена вчина <за хѣзѣ аспри> готовн, іакоже да естъ више речена вчина вѣса н съ вѣсомъ хотаромъ <свѣтомѣ> монастир въ вчинѣ н ѡхавѣ въ вѣкн н нн отъ когоже непо<тъкн>овено.

<И сведетелѣ . . . > хѣ Петрнман и поп Тѣдор и Берннча . . . Панѣ ѡтгѡфѣт и Гергн и Гнннн и Тѣдор . . . самъ отъ своего рѣкѣ више речени аспри хѣсп . . . алдѣмаш сѣт далан ѣ аспри.

И нѣписа . . . манѣ ѣ дѣнн . . .

† În numele tatălui și fiului și sfântului duh, amin. Scrie județul și 12 pîrgari din orașul numit <Argeș>, ca să se știe că au avut călugării de la sfînta mănăstire <care se numește Argeș pîră> cu fiii lui Pătru Grăunță, anume Vintilă și Preda și Stanciul, pentru <o ocină în Ștefănești> înaintea domnului nostru Io Mircea voievod. Pentru că a fost dată <și dăruită> mai sus zisa ocină de Pătru Grăunță sfintei mănăstiri Argeș, mai sus zise, cînd încă era viu, pentru sufletul său și ca să-i fie veșnică pomenire. <Și așa> pîrau mai sus zișii fii ai lui Pătru, Vintilă și Preda și Stanciul, ca <să ia> ocina de la sfînta mănăstire. Și au luat-o și au spart <pomana tatălui lor>, Pătru.

Iar apoi, iarăși s-au tocmit și au prețuit Vin<tilă și Preda și Stanciul> cu părintele egumen chir Lavrentie și cu toți frații care trăiesc <în sfînta mănăstire> ei înșiși, de a lor bunăvoie, și au vîndut mai sus zisa ocină <pentru 7 250 aspri> gata, ca să fie sfintei mănăstiri toată mai sus zisa ocină și cu tot hotarul de ocină și ohabă în veci și de nimeni neatins.

<Și martori .i.> Petriman și popa Tudor și Berincea ... Pană logofătul și Gherghi și Ghinea și Tudor ... însuși, din mîna sa, mai sus zișii aspri 7 250 ... aldămaș au dat 50 aspri.

Și s-a scris ... mai 6 zile ...

Arh. St. Buc., S.I., nr 588 (Ep. Argeș, XLIV 19). Orig., hîrtie (31,5×22,5), rupt, lipsindu-i o treime, pecete aplicată, căzută.

Datat după doc. din 1552 ianuarie 6, după care s-au făcut și completările,

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, II, 321–322.

18

1552 (7060) iunie 2.

† Милостіе божію, Іу Мирча воевод н господинъ въсое земле Уггров-лахинское н синъ великаго н прѣдобраго Радѹа воевод. Дават господство ми сіе повелѣние господство ми вѣом чьловекъ по име Бонко шт Костени, якоже да им ест вчинѣн ѣ Костени н Хъещи н ѣ Пискъещи, понеже мѣ ест стара н права вчинѣн н дѣднѣн.

И потом, дѣде Бонко негово дело за вчинѣн покѣдї хокит имат сестре сен по име Бонславен, занеже ест пазит Бонславъ по брат его, по Бонко, на неговѣ съмртъ. И платит Бонславъ вчинѣн дел Бонков за ввр, тере дадох ѿ аспри готови, докле ест Бонко жнеѣ. Таже даде н Бонко вчинѣн шт Костени н шт Хъещи н шт Пискъещи сестрек се, Бонславек, шт своем добром воле, а Марко, брат Бонков, метех да не имат със вчинѣн Бонков, покѣде хокит имат Бонков, понеже ест пазит Бонславъ <по брат его>, по Бонко, на негов съмртъ, а Марко, брат Бонков, не пазит по Бонко <на негов съмртъ>; таже дѣде Бонко вчинѣн еанка н <маше> сестрек се, Бонславе.

Тем радї, дадох н <господство ми вѣо>ю жинѣ Бонславе, якоже да им ест вчинѣн н въ вхъаѣ емѣ н синове емѣ н вником н прѣвночетом н не шт когожи непотъкнѣвно, порезмо господство ми.

И сеже сведетелне поставѣнмо господство ми: жѣпан Стан вел бан Краливески н жѣпан Белчю вел дворник н жѣпан Балчанѣа велани лугѣфет н Нѣгое вистнар н Татѣа комис н Идрѣ спатар н Стъннславѣ пехарник н Неделко столник н Фрѣцналъ постелник. Исправник, Драгѣа лугѣфет.

Писах мѣсеца юніе ѣ днн, въ лѣт хѣѣ.

† Іу Мирча воевѣд, милостїа божїа господинъ.

22

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei și fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Voico din Costeni, ca să-i fie ocină în Costeni și Hăești și în Piscupești, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi a dat Voico partea sa de ocină, pe unde va avea, surorii sale, anume Voislavei, pentru că a păzit Voislava pe fratele ei, pe Voico, la moartea lui. Și a plătit Voislava de bir partea de ocină a lui Voico, de a dat 800 de aspri gata, pe cînd Voico era încă viu. Deci a dat și Voico surorii sale Voislava ocina din Costeni și din Hăești și din Piscupești, de bună voia sa. Iar Marco, fratele lui Voico, amestec să nu aibă cu ocina lui Voico, pe unde va avea Voico, pentru că a păzit Voislava pe fratele ei, pe Voico, la moartea lui, iar Marco fratele lui Voico, nu l-a păzit pe Voico (la moartea lui); deci Voico și-a dat ocina cît va avea, surorii, Voislavei.

De aceea, am dat și <domnia mea> acestei femei, Voislava, ca să-i fie ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vilceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Tatul comis și Idrea spătar și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Frățilă postelnic. Ispravnic, Dragul logofăt.

Scriș luna iunie 2 zile, în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 583 (Tismana, IV/2). Orig. hirte (30,5×20,5) rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 240 și 335, f. 54v-55.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 125—127. Trad. DIR, B, 15.

19

1552 (7060) iulie 16.

† Милостію божією, Іо Мирча воєвода и господинъ въсон земле Ѹггров-лахінскон, синъ великаго и добраго Радѹла воєводи. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слѣг господства ми Балдовин питар и съ нѹх синовн, елици им Богъ даст, іакоже да им ест учинѣ ѿ Пѣдѣрѣин, дел Івраамѣ въса, алн четвъртаго дела, понеже покѣпн Балдовин питар по едни кон добръ, цено его за ѿ аспри. И ешеже пакн им ест дал Балдовин Івраамѣ ѿ аспри, къда сѣт бнлн със Стан банѣл ѿ вонскѣ на Милосте. И потом, пакн ест дал Балдовин Івраамѣ ѿ аспри нѣкогда, когда сѣт бнлн ѿ Търговнице нзраді сіе вше речена учинѣ, докле ест наплѣнна въс цено снм вше речена учинѣ.

Сего раді, дадох и господство ми вше реченѣ слѣгѣ господства ми, Балдовин питар, іакоже да им ест учинѣ и въ шѹвѣ <н>м и синовнм, вѣском и прѣвѣнчетом, и ни шт когождо непоколѣбнмо, по рѣчѹ¹ господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣх господство ми: жѣпан Бѣлачо велики дворник и жѣпан Блѣчанѣл велики логѹфѣт и Идрѣ спатар и Нѣгоє вистіар и Татѣл комис и Неделко столник и Стѣннслав пѣхарник и Иван велики постелник. Исправник, Блѣчанѣл вел логѹфѣт.

Писах мѣсеца юліе 5ї дѣни, аз, Борѣ, шт Ідама до селѣ, въ лѣт 7060.

† Іо Мирча воєвода, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Baldovin pitarul și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Pădureni, partea lui Avraam toată, însă a patra parte, pentru că a cumpărat-o Baldovin pitarul pentru un cal bun, prețul lui 300 aspri. Și încă iar i-a mai dat Baldovin lui Avraam 90 aspri, cînd au fost cu Stan banul în oaste la Miloste. Iar apoi, iar a dat Baldovin lui Avraam 70 aspri odată, cînd au fost la Tîrgoviște, pentru această ocină mai sus zisă, pînă s-a împlinit tot prețul acestei ocine mai sus spuse.

Pentru aceasta am dat și domnia mea mai sus spusei slugi a domniei mele, Baldovin pitarul, ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domnei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Belcio mare vornic și jupan Vîlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Tatul comis și Nedelco stolnic și Stănislav paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Am scris luna iulie 16 zile eu, Borea, de la Adam pînă acum în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de ist. și arh. al jud. Prahova, C 831. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată. EDIȚII. Slav și trad. SMIM, V, 624–625.

¹ Loc rupt.

20

1553 (7061) ianuarie 25, Tîrgoviște.

† Милостію божію, Іо Радул воєвода¹ и господинъ въсое земли Уггровладинской, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтое и божественое монастыр нже нарицаемаго Тисмѣна, що им ест храм свѣтое и честное ея зспеніе прѣсвѣтѣн владичице наше и Богородице, іакоже да им сѣт сіе селове по нме Трѣфешии и Обѣдинѣ и Батовци, ере сѣт старе и праве учине и дѣдине свѣтоев монастыр, понеже сѣт билн далн и помнловали свѣтое монастыр със сіе селове ешеже шт по прѣжде сіе врѣмена, шт старн господарн що сѣт билн прѣжде господства ми, іакоже да ест въ вѣчное въспоминаніе въ вѣки вѣком, а господство ми да ест въ помощь и въ зкрѣпленіе дшшамже и тѣлом.

Сего радї им дадох и помнловах и господство ми свѣтое монастырѣ глаголеми Тисмѣна, іакоже да мѣ ест сіе селове и учине що сѣт више писане, да им ест свѣтоев монастырѣ въ учинѣ и въ ухабѣ <и не шт ко>гоже непотѣкновено, порнзмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣем господства ми: <жѣпан Драгич> спатар и жѣпан Стѣннаѣ велики дворник и жѣпан Радул велики ливгѣт и <Крачю> вистїар и Здрѣ спатар и Нѣгое пѣхарник и Бладул комис и Бладул столник и Радул велики <пос>тѣлник. Исправник, Стѣннаѣ велики дворник.

И съписах азъ, Стопка гр<ама>тик, въ настолни град Трѣговнице, мѣсяца генар кѣ дини, шт йдама до селѣ текѣши лѣт хѣѣд.

† Іо Радул воєвода, милостію божію господинъ.

24

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod¹ și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, care se numește Tismana, al cărei hram este sfânta și cinstita uspenie a preasfintei, stăpînei noastre și de Dumnezeu născătoare, ca să-i fie aceste sate, anume Trufeștii și Obedinul și Batovșii, căci sînt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri, pentru că le-au dat și au miluit sfînta mănăstire cu aceste sate bătrîni domni care au fost mai înainte de domnia mea, înainte de aceste vremuri, ca să-i fie de veșnică pomenire în vecii vecilor, iar domniei mele să-i fie de ajutor și de întărire sufletului și trupului.

De aceea, le-am dat și am miluit și domnia mea sfînta mănăstire numită Tismana, ca să-i fie aceste sate și ocine, care sînt mai sus scrise, să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă <și de> nimeni neatîns după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: <jupan Draghici> spătar și jupan Stănilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și <Crăciun> vistier și Udrea spătar și Neagoe paharnic și Vladul comis și Vladul stolnic și Radul mare <postelnic>. Ispravnic, Stănilă mare vornic.

Și am scris eu, Stoica grămăticul, în cetatea de scaun Țîrgoviște, luna ianuarie 25 zile, de la Adam pînă acum anul curgător 7061 <1553>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 586 (m-rea Tismana, LIII/1). Orig. hîrtie (31,5×21,5), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, nr. 330, f. 258, 337, f. 51v-52 și 1177, f.1. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 15–16. Facs. *ibidem*, 397.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Мноостію божію, Іо Радул воєвод и господннъ вѣсон земан Ѹггров-лахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѣ и божествномѣ монастырѣ глаголемни Яргнш, надеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистнѣн и прѣблагословенїе владїичнѣ нашен Богороднцѣ и прнсно девин Марїе и чьстное ен Ѱспенїе, ꙗкоже да нм сѣт ацнганн по нме Бланкѣл със децам си и Иван със децам си и Тетраде със децам си и Бонко със децам си и Нанѣц със децам си и Гонцѣ със децам си. Понеже сїн више речени ацнганн влн сѣт господже Деспннек покѣпнен Ѱ ненно аспрн и помнлована вт родїтелїе господства ми, вт поконнаго Радула воєвод и вт Радула воєвод Калѣгера. Таже господжа Деспнна влн ест длѣжна хн аспрн више реченон божествнон монастырѣ, тере даде више речени ацнганн вт своєю добром волю, ꙗкоже да н ест вѣ вчинѣ и хуабѣ радї тог длѣг.

Сего радї и господство ми дадох више речени ацнганн више реченон монастырѣ, ꙗкоже да нм сѣт вѣ вчинѣ и хуабѣ и нн вт когоже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: <жѣпан Д>рѣгнч спатар и жѣпан Стѣннлѣ велики дворник и жѣпан Радул вел логвѣфет и Ѱдрѣ спатар и Крѣ-

ЧЮН ВЪСТІАРЪ И БЛАДУА КОМИС И НѢГОЕ ПЕХАРНИК И БЛАДУА СТОЛНИК И РАДУА ВЕАНИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, РАДУА ВЕА ЛУГОВФЕТ.

ПИСАХ АЗ, БРАТЪА УТ НЕЩИН, ВЪ НАСТОЕЩІИ ГРАД ТРЪГОВИЩЕ, МѢСЕЦА МАРТІЕ КЪ ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗѢА.

† Іо РАДУА ВШЕВША, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Arghiș, unde este hramul preasfintei și cinstitei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie țigani anume Vlaicul cu copiii lui și Ivan cu copiii lui și Tetrade cu copiii lui și Voico cu copiii lui și Nanuț cu copiii lui și Gonțu cu copiii lui. Pentru că acești mai sus-zîși țigani au fost înainte ai doamnei Despina, cumpărați cu asprii ei și miluită de părinții domniei mele de răposatul Radul voievod și de Radul voievod Călugărul. Astfel, doamna Despina a fost datoare 20 000 aspri mai sus-zisei dumnezeiești mănăstiri, de a dat mai sus-zîșii țigani de a sa bunăvoie, ca să-i fie de ocină și ohabă pentru acea datorie.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus-zîșii țigani mai sus-zisei mănăstiri, ca să fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici spătar și jupan Stănilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Udrea spătar și Crăciun vistier și Vladul comis și Neagoe paharnic și Vladul stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Bratul din Negești, în cetatea aceasta, Tîrgoviște, luna martie 20 zile, în anul 7061 <1553>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 587 (Ep. Argeș, LXIX quator/4). Orig. hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. modernă; altă trad. ibidem, ms. 708, f. 387.

EDIȚII. Slav și trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 264–266. Trad. *DIR*, B 16–17. Facs. *ibidem*, 398.

22

1553 (7061) iulie 3, București.

Izvodul ce s-au scos de pe o carte a Mircii voievod, feciorul Radului voievod.

† Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stan armaș și cu frații, Vladul și Stoica și Văsiu și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Dăduleștii toți, cu tot hotarul, din sus și din jos și cu viile și cu morile, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă ocină de moșie.

Iar după acéia, avut-au Stan armaș și cu frații lui, Vladul și Stoica și Văsiu, pîră înaintea domniei mele cu Necula den Crețești și cu Drăghici den Spăteni pentru acel ce mai sus zice sat. Și așa au pîrît Necula și Drăghici pre Radul Deadiului, cum au furat o iapă și ș-au pierdut acest ce mai sus zice sat, Dăduleștii, pentru acea iapă de au furat.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptul și pre lege și cu toți cinstiții boiarii domnii mele și am dat domnia mea lege lui Stan armaș și fraților lui, Vladul și Stoica și Văsiu, 12 boieri, ca să jure cum n-au furat Radul Dedului, tatul lui Stan armaș, acea iapă. Și au jurat înaintea domnii mele Stan și cu frații lui, Vladul și Stoica și Văsiu și cu acei 12 boieri, cum n-au furat acea iapă Radul Dédiului, tatăl lui Stan armaș, ce o au cum-părat din mijlocul Dridiului, dinaintea a mulți oameni buni. Deci au rămas Necula și Drăghici de lege dinnaintea domnii mele.

Drept aceasta, am dat și domnia mea lui Stan armaș și fraților lui, Vladul și Stoica și Văsiu, ca să le fie lor întru moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de către nimeni nepoticnit, preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pre: Stan marele ban al Craiovei, ..., ¹ vel dvornic, Dragul logofăt, Neagoe vistier, Udrea spătar, Nedelco stolnic, Stănilav comis, Mihul paharnic și Frățilă marele postelnic. Ispravnic, Stan marele ban.

Și iaste scrisă de un Neagoe la scaunul curții Bucureștilor, méseța iulie 3 dni, leat 7061 <1553>.

Bibl. Acad., F., LXXXI/559. Fotocopie după trad. într-o condică a m-rii Săringar, aflată la Athos.

¹ Loc alb.

† Мнлостію божією, Іу Мирча конвода н господинъ вѣсон земле Уггров-лаѣнскои, синъ великаго н прѣдобраго Радѹла конвода. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн слѣзем господства мн жѣпанѣ Стонка велики ватаѹѣ, н съ братням си Стан н Драгомир велиці ватаси н съ синови нм, елці нм Богъ даст, іакоже да нм ест села по намени Конещі н Урлещі, что сѣт вилн Станов, анепсею Станов прѣкалабѣ.

И пакн да нм ест село Уещін еже сѣт по воде Ургншов вѣснѹ что ест вил пакн Станѡв, анепсею Станов прѣкалабѣ ¹. Понеже Стан избеже, тере изѣбнше сіе внше речене села със хнтлѣнство ѡт къ господство мн, а внше речени слѣзѣх господства мн, жѣпан Стонка н жѣпан Стан н Драгомир ватаси достнже нѹ съ правом н вернѡм слѣжеѣ ѡт къ господство мн.

Сего раді, нм дадох н господство мн іакоже да нм ест вѣ вчинѣ н вѣ ѡхлѣб ним н синовом нм н внском н прѣвнѣчетом нм н нн ѡт когоже непотѣкнѡвено, по реч господства мн.

Сеже н сведетелн поставлѣх господство мн: жѣпан Стан велики бан н жѣпан Бѣлчо велики дворник н жѣпан Драгѣла велики логофет н Удрѣ спатар н Владѣ ² внстнлар н Стѣннслав комнс н Мнлко пѣхарник н Неделко столник н Фрѣцнлѣ велики постелник. Исправник, Стан велики бан.

Писах аз, Гпрѣ логофет. Писах мѣсеца юліе аї днн, в лѣт хзѣд.

† Іу Мирча конвода, мнлостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele jupan Stoica marele

vătaf și cu frații săi, Stan și Dragomir mari vătafi, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satele anume Bonești și Urluești, care au fost ale lui Stan, nepotul lui Stan pîrcălabul.

Și iar să le fie satul Uești, care sînt pe apa Argeșului, toți, care a fost de asemenea al lui Stan, nepotul lui Stan pîrcălabul¹. Pentru că Stan a fugit de a pierdut aceste mai sus zise sate cu hiclenie de către domnia mea, iar mai sus zisele slugi ale domniei mele, jupan Stoica și jupan Stan și Dragomir vătafii, le-au dobîndit cu dreaptă și credincioasă slujbă față de domnia mea.

De aceea, le-am dat și domnia mea ca să le fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Bealcio mare vornic și jupan Dragul mare logofăt și Udrea spătar și Aldea² vistier și Stănilav comis și Milco paharnic și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Stan mare ban.

Am scris eu, Oprea logofătul. Am scris luna iulie 11 zile, în anul 7061 <1553>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCCXXXIV/78. Orig., hîrtie (32,5×22), pecete timbrată, căzută. Trad. din a doua jumătate a sec. XVIII, ibidem, DCCXXXIV/79.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² În acest timp mare vistier este Neagoe.

24

1553 (7061) iulie 20, București.

† Милостію божію, Іу Мирча вонвода и господинъ въсое земли Уггров-лаѳинско, синъ великаго и добраго Радѳул вонвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Грозав и съ нѳх синовнѳх, елици мѳ Богъ даст, іакоже да им ест учинѳ ѳ Дедюлецин дел Тѳтъцевъ въса, варе ели<ка> съ хтет изврати wt полю и wt водѳ и wt посвѳде, понеже ест продад Лика тан учинѳ еже ест више писана Грозавѳ wt свонѳ добрѳ волюм. И покѳпнѳ ест Грозав wt Лика за ѳ аспри готови и за ѳ краве, еше къда сѳт велика гладна, въ дѳни Радѳула вонвода Калѳгера.

Іѳ потом, нмаѳ Грозав прѳ пред господства ми със Манѳ израді едни нѳв за учинѳ wt над тан учинѳ покѳпленѳ еже ест више реченѳ. Таже си сѳт сорочали Грозав със Манѳ пред господства ми. Сего радѳ принде Грозав пред господства ми лицѳ, а Манѳ не смѳет да стонти пред господства ми лицѳ, анѳ всташе wt закона Манѳ wt пред господства ми.

И пакѳ покѳпнѳ <Грозав место за> седеніе wt кѳке wt Миклаѳ за ѳ аспри готови.

Сего радѳ, им дадох господство ми Грозав, іакоже да им ест учинѳ и вѳдѳбѳ и ним и синовнѳм им и вѳнѳком и прѳвѳнѳчитом им и не wt когоже непотѳкнѳвено, по врнѳмо господства ми.

Сеже и свѳдѳтеліе поставлѳет господства ми: жѳпан Стан велики бан Кралевски и жѳпан <Белч>ѳла велики дворник и жѳпан Драгѳла велики логофет и Нѳгѳое вистѳтар и <ѳдрѳ> спатар и Нѳдѳлако столник и Станислав комнс и Фрѳцилѳ велики постелник. Исправник, Драгѳла велики логофет.

Исписа сѳ въ столни град Бѳкѳрещи, мѳсеца юни ѳ дѳни, въ лѳт хѳѳѳ.

† Іу Мирча вонвода, милостію божію господинъ.

28

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Grozav și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Dediulești, partea lui Tătuță toată, oricît se va alege, din cîmp și din apă și de pretutindenii, pentru că a vîndut Lica această ocină care este mai sus scrisă lui Grozav de bunăvoia sa. Și a cumpărat-o Grozav de la Lica pentru 200 aspri gata și cu 6 vaci, încă de cînd a fost foametea cea mare, din zilele lui Radul voievod Călugărul.

Iar după aceea, a avut Grozavul pîră înaintea domniei mele cu Manea pentru un ogor de ocină din acea ocină cumpărată, care este mai sus zisă. Așadar, Grozav cu Manea s-au sorocit înaintea domniei mele. Pentru aceasta a venit Grozav de față înaintea domniei mele, iar Manea nu a îndrăznit să stea de față înaintea domniei mele, ci a rămas Manea de lege dinaintea domniei mele.

Și iar a cumpărat <Grozav loc> de vatră de casă de la Miclea pentru 160 aspri gata.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Grozav, ca să-i fie ocină și ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan <Belc>iul mare vornic și jupan Dragul mare logofăt și Neagoe vistier și <Udrea> spătar și Nedelco stolnic și Stănilav comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Dragul mare logofăt.

S-a scris în cetatea de scaun București, luna iulie 20 zile, în anul 7061 <1553>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXXVII/94. Orig. perg. (29,5 × 38), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 17.

25

<1553> octombrie 4, București.

† Многостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ въсон земле Угровлахиинское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Дѡмитрѡ вт Ѡлтѣни, іакоже да мѡ ест един мѣсто вт виноград вт дѣлаѡ Ѡлтѣним вт дел Дѡмитров и Станкѣн, понеже покѡпн Дѡмитрѡ вт Дѡмитрѡ и вт Станка за аспри ѿ.

Сего радї, мѡ дадохъ господство ми Дѡмитров, іакоже да мѡ ест въ учинѡ и въ вѣдѣнїи ним и синовимъ им, вѣнкомже и прѣвночетомъ им и не вт когоже непотѣковено, порнземо господства ми.

И свидетелїе: Лазар¹ и Бладѹл и Пѣтрѡ вт Ѡлтѣни, вт Бѡжорѣни, Стонка и Ратѣ.

Такождерн <свидетелїе> поставѣемъ и господство ми: жѡпан Стан велики бан железки и жѡпан Бѣлчю вел дворник и жѡпан Драгѡ вел лшгѡфет и Идрѣ спатар и Нѣгѡе вистїар и Стѣнїслав кїумис и Неделко столник и Милко пѣхарник и Фрѣцилѡ вел постелник. Исправник, Драгѡ вел лшгѡфет.

Писа градѡ Бѡкѡрешн, мѣсеца шѣтомверїе ѡ дѣни, въ лѣт хѣ.

† Іу Мирча воевода, многостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea

această poruncă a domniei mele lui Dumitru din Olteni, ca să-i fie lui un loc de vie din dealul Oltenilor, din partea lui Dumitru și a Stancăi, pentru că a cumpărat Dumitru de la Dumitru și de la Stanca, pentru 270 aspri.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor săi și nepoților și strănepoților săi și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și martori: Lazăr¹ și Vladul și Pătru din Olteni, din Bujoreni, Stoica și Ratea.

De asemenea <martori> punem și domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Belciu mare vornic și jupan Dragul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stănilav comis și Nedelco stolnic și Milco paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Dragul mare logofăt.

Scris în cetatea București, luna octombrie 4 zile, în anul 7060 <1551>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 578 (Ep. Râmnic, LV/5). Orig., hirtie (21,5×31,5) pecete timbrată, căzută. Cu trad.

Datat după Dragul logofăt. La văleat, diacul a omis cifra unităților.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 18. Facs. *ibidem*, 399.

¹ În text: Лазар.

26

<1554 februarie 28 — 1557 decembrie 26>.

† ЗДЕ КЛЕТОВЦИ ЧЕГОВ УТ ПРЪСКОВ: УТ ПОЛНЧОЕ, НѢГЪЛ, УТ НѢГОШНА, КРЪЮЦЪ, УТ МИКШАНИ, СТАН, УТ КРЪЛОМЪНЕЩИ, БЛАДУЛ И СИНЪ И ОПРЕКЪ, УТ ЧОКАНИ, ОПРЕКЪ, УТ ГРАБНИЧНА, ХОХОИА, УТ БАЛОЛЕЩИ, СТАНЧУЛ, УТ ПЪТРЪЛАЧЕ ФРЪЧКЪ И СТОНКА, УТ КОСОБЪЩИ, ТАТОМИР.

Исправник, Блъсан портар.

† Іу Петрашко ввекѡда, мнлостіа божіа господнѡ.

Сорок на рождество Богородице.

Aici jurătorii lui Cega din Pîrscov: din Policioe, Neagul, din Negoșina, Crăiuțu, din Micșani, Stan, din Cîrlomănești, Vladul și Sin și Oprea, din Cio-cani, Oprea, din Grabicina, Hohoia, din Balolești, Stanciul, din Pătîrlace, Frăcea și Stoica, din Cosobești, Tatomir.

Ispravnic, Vîlsan portar.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Soroc la nașerea născătoarei de Dumnezeu.

Bibl. Acad., CXXXVI/202. Orig. hirtie (17×11), pecete timbrată, căzută. Trad. la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 38.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 18.

27

<1554 februarie 28 — 1557 decembrie 26>, București.

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voievod, sinu Radul voievod, pentru toate satile lui Stănilă vornecul, de la leat 7061 <1553>.

30

Dat-am domnia mea învățătura domnii mele, cinstitului boiariului domnii mele pan Stănilă vornecul, ca să-i fie lui satele Loloeștii, Cepturile i Bîrsénii i Bădénii i Leoteștii i Mușeteștii i Hodopénii i Buciuménii i Ceganii i Sărățénii i Răsturnații i Suflienii... și țigani toți, partea lui, cu cemetia lui câtă se va afla și se va alége du preste tot, pentru că au fost ale lui bătrîne și drépte ocine dă baștină.

Iar apoi, au venit singur cinstitul boiariul domnii mele pan Stănilă vornecul, de au dat și au dăruit pe jupîneasa lui Neacșa cu toate cele <ce> sînt mai sus zise ale lui sate și țigani și cu toate bucatile lui, iar jupîneasa lui, Neacșa, ia încă au dat și au dăruit jupînului Stănilă vornecul cu toate satele și țigani ale ei și cu toate bucatile ei. Iar de să va întîmpla să moară mai nainte, jupîneasa lui, Neacșa, singur jupînul Stănilă vornecul tot să stăpînească acéstea ce sînt mai sus zise sate și țigani și toate bucatile ei. Și de va vrea să să însoare <sau> să nu să însoare, el tot să le stăpînească la viața lui. Iar de să va întîmpla cumva mai înainte moartea jupînului Stănilă vornecul și jupîneasa lui, Neacșa, singură să stăpînească acestea ce sînt mai sus zise sate și țigani și toate bucatele lui măcar dă va vrea să să mărite sau de nu va vrea să să mărite, toate să să stăpînească satele și țigani și bucatile, cite să vor afla ale lui Stănilă vornecul, pînă cînd va trăi jupîneasa lui, Neacșa. Iar den nepoții lui dă frate sau din nepoate sau dîn neamul lui Stănilă vornecul, nici o treabă și nici un amestec să n-aibă cu acéstea ce sînt mai sus zise sate și țigani și cu bucatile lor nicidăcum.

Așa au venit singur Stănilă vornecul și cu jupîneasa lui Neacșa, înaintea domnii mele și înaintea tuturor cinstiților boiariilor domnii mele și așa s-au tocmit și s-au înfrățit de a lor bunăvoe.

Iar după moartea lui Stănilă vornecul și a jupînésii lui, Neacșii, să fie și să stăpînească acéstea ce sînt mai sus zise sate și țigani și toate bucatile lor sfînta mănăstire Vîrbila, pentru că au dat și au închinat jupînul Stănilă vornecul și jupîneasa lui Neacșa, la sfînta mănăstire ce iaste mai sus zisă, pentru sufletul lor și pentru sufletul părinților lor, ca să fie la sfînta mănăstire în veci.

Încă au pus și jurămînt denaintea domnii mele, care va strica și va călca această tocmeală și această pomană, ori dentru domni au den boiari, orice om, măcar den neamul lor, să fie procler și anathima de 318 oteți de la Nichea, să lăcuiească cu Iuda și cu Ariia, în vecii vecilor.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Stan vel vornic ot Vlădești și jupan Drăghici vel ban al Craiovei i jupan Tudor vel logofăt.

Și s-au scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 298v-299. Copie după trad.
EDIȚII. DIR, B, 19—20.

† Милостію божию, Іу Петрашко конвода и господинъ. Дават господство ми свѣтомъ монастырѣ глаголеми Тисмѣна, ѡкоже да мѣ <ест> ¹ вама еже ест на Бдин, како ест вилл шт прѣжде, а калѣгерн да ю дрѣжит. И ти, Тома камеше, да се варѣш шт посвѣде шт вама монастырскѣ, шт поквѣ сѣт дрѣжалн шт прѣжин старн господарне, занеже сице дадох и стжкмн господство ми, да бѣдет и господство ми къ вѣки помѣнѣ.

За тоє да се варѣши ѡт сѣда напред ѡт еанко се знает ѡт старн дѣни. И реке да не прѣдѣшт калогери да се плакат ѡт тебе, како нм дрѣжнш ннхнѣ деа ѡт вамѣ, ере кеш нмат зле рѣчи ѡт къ господство мн. И нно не ке бити, по реч господства мн.

Исправник, Сокол велики дворник.

Пис мѣсеца априа 7^и дѣни.

† Іѡ Петрашко воевода, мностіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea sfintei mănăstiri numite Tismana, ca să-i <fie>¹ vama care este la Vidin, cum a fost de mai înainte, iar călugării să o țină. Și tu Toma, vameșe, să te ferești de peste tot de vama mănăstirească, de pe unde au ținut de la bătrînii domni dinainte pentru că astfel am dat și am întocmit domnia mea; să fie și domniei mele în veci pomenire.

Pentru aceasta, să te ferești de acum înainte de cîte se știi din zilele cele vechi. Și mai mult să nu vină călugării să se plîngă de tine că le oprești partea lor de vamă, căci vei avea rele cuvinte de la domnia mea. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Исправник, Сocol mare vornic.

S-a scris în luna aprilie, 13 zile.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 590 (Tismana, XCII/5). Orig., hirtie (21,5×30,5), pecete timbrată. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 608v.

Datat după domn și исправник.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 20. Facs. *ibidem*, 400.

¹ Omis.

29

1554 (7062) aprilie 26

† Мностію божію, Іѡ Петрашко воевода и господннѣ. Дакат господство мн сѣ повелѣнїе господства мн почетенномѣ правнтелю господства мн жѣпанѣ Бадѣ великомѣ ключарѣ и съ синовн емѣ, какоже да мѣ ест Дѣлга Грѣла ѡт Тѣмбѣреци и съ вѣсе привалове, еже ест вѣла прѣжде господства грѣла, а сѣда господство мн дадох и помнловах съх вше речена грѣла по жѣпан Бадѣ велики ключар.

Сего радї нн ѡт болѣрех господства мн да нѣст волен със тоє грѣло, анѣ да мѣ ест вѣ шчинѣ и вѣ шѣдѣ ннм и синовом емѣ. И а нно да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Сокол велики дворник.

Пис аз, Ѡпрѣ, априа 13^и дѣни, вѣ лѣт 734^и.

† Іѡ Петрашко воевода, мностіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Badea marele clucer și cu fiii lui, ca să-i fie Gîrla Lungă de la Tîmburești și cu toate privalurile, care a fost înainte gîrlă domnească, iar acum domnia mea am dat și am miluit cu mai sus zisa gîrlă pe jupan Badea marele clucer.

32

De aceea, altul dintre boierii domniei mele să nu fie volnic cu acea gîrlă, ci să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor lui. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Socol mare vornic.

Am scris eu, Oprea, aprilie 26 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XI/2. Orig., hîrtie (32,5×23), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 20–21. Facs. *ibidem*, 401.

† Милостію божію, Іу Петрашко воевода и господинъ въсон земли Угровлахнское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сие повелѣніе господства ми Миклев със синовн и Мирча със синовн и със братіям си и Негрш със синовн и със братіям си и Кръстниан със синовн и Драгомир със синовн и Лспе със синовн и със братіям си, варн елицем Богъ приишетит, якоже да им ест шчинѣ † Урълѣтон въсѣх и съ въсем хотаром, понеже мо ест стара и права шчинѣ и деднѣ.

И потом, имат Миклѣ преніе със Червбоде пред господство ми. И тако преше Червбоде како имат † Урълѣтон половина шт место. И господство ми гледах и сѣдѹх по правѣдѣ и по законѣ, съ въсѣмъ чинститими правителием господство ми и дадоше господство ми Миклев със подрѣжѣлиам си законъ кѣ болѣри. И таи мартѣр <наше шни> шт пред господство ми, како мо ест таи шчинѣ Миклев . . . > но и дадоше тези болѣри със свои дѣше таи шчинѣ Миклев със подрѣжѣлиам, а Червбоде, шна шесташе шт закон шт пред господство ми.

Сега радѣ, дадох и господство ми Миклев със подрѣжѣлиам си, якоже да им ест въ шчинѣ и въ шхѣбѣ и ним и синовом им и въноком и прѣвничитомъ имъ и ни шт коже непотькѣновено, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣемъ господство ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тодорѣ велики лившѣт и Станчюл спатар и Драгомир вистниар и Бладѹл комис и Радѹл пѣхарник и Радѹл столник и Іанш велики постелинкѣ. Исправник, Тѣдорѣ велики лившѣт.

Ишсѹх ѣз, Бадѣ граматник, ѣ град Бѣскрещи, мѣсеца маи кѣ дѣни, въ лѣт 7062.

† Іу Петрашко воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miclea cu fiii și lui Mircea cu fiii și cu frații săi și lui Negruș cu fiii și cu frații săi și lui Cîrstian cu fiii și lui Dragomir cu fiii și lui Lupea cu fiii și cu frații săi, oricîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Urlătoi, toată și cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a avut Miclea pîră cu Cerboiaia înaintea domniei mele. Și așa pîra Cerboiaia că are în Urlătoi jumătate de loc. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Miclea cu cetașii lui lege 24 de boieri. Și aceia au mărturisit ei dinaintea domniei mele că este acea ocină a lui Miclea...

și i-au dat acei boieri cu sufletele lor ocina lui Miclea cu cetașii, iar Cerboiaia a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Miclea cu cetașii săi, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Todor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Vladul comis și Radul paharnic și Radul stolnic și Iano mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Badea gramaticul, în cetatea București, luna mai 25 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 591 (Ep. Buzău, XV/2). Orig. hirtie (43×29), rupt, pecete timbrată, stricată. Cu o trad. din 1850: altă trad. ibidem ms. 172, f. 280.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 21.

31

1554 (7062) mai 27.

† Милостию вожію, Іу Петрашко воєвода и господинъ въсое земле Уггров-лахинское сннъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми чьстиѣншомъ и прѣвсвѣщеномъ архимитрополит кнр владнце Інаніа, такоже да мѣ ест ѣ Филѣин дел Бонков вистниара въса, варе колнко се хтет избрати и шт поле и шт вечнин и винограде и варе колици ацигани хокет имати, въси, <по>неже више реченъ село и винограде и ацигани вниан сѣ праве и дѣдѣне Бонков вистниара. Анъ Бонко вистниар бнв ест дѣжен штцѣ митрополнтѣ Інаннев хл¹ аспри и не нх ест платил докле <с>ълѣчи се емѣ съмрътъ. И по съмръти емѣ, штцѣ владѣка Інаніа не имал ест шт кѣде възети се више реченъ длѣг, а нѣ дадох господство ми чьстненшомъ штцѣ митрополнтѣ кнр Інаннев, такоже да ест волен и крѣпок със сѣю кичѣ господства ми дрѣжати и владѣати въсех више речене комате и село и ацигани и винограде Бонков вистниара радѣ шнх хл аспри. И ништо метѣхъ да не имат, анъ непоколѣвимо да сѣт више реченномъ штцѣ митрополнтѣ више речени комате въ вѣкии.

Сеже и свѣдѣтел <іе поста>вех господство ми: жѣпан Сocol велики дворник и жѣпан Оевдѣр велики лугуѣет и жѣпан Драгомѣр вис<тѣар н> Станчул спатар и Бладула комис и Радула пѣхарник. Исправник, Інио великии постелник.

И аз, Мнхѣла граматик, ѣже написах мѣсеца мане кѣ дѣни, въ лѣт хлѣв.

† Іу Петрашко воєвода, милостіа вожіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea cinstiului și preasfințitului arhimitropolit chir vlădica Anania, ca să-i fie în Fileni partea lui Voico vistierul toată, oricât se va alege și din câmp și din vecini și vii și oricâți țigani va avea, toți, pentru că mai sus zisul sat și vii și țigani au fost drepte și dedine ale lui Voico vistierul. Însă Voico vistierul a fost dator părintelui mitropolit Anania 30 000¹ aspri și nu i-a plătit pînă ce i s-a întîmplat moartea. Și după inoartea lui, părintele vlădica Anania nu a avut de unde să-și ia acea mai sus zisă datorie, ci am dat domnia mea cinstiului părinte mitropolit chir Anania, ca să fie vornic și puternic cu această carte a domniei mele, să țină și să stăpînească toate mai sus zisele averi și

34

satul și țigani și viile lui Voico vistierul pentru acei 30 000 aspri. Și nimeni amestec să nu aibă, ci să fie neclintit mai sus zisului părinte mitropolit, mai sus spusese averi, în veci.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Dragomir vistier și Stanciul spătar și Vladul comis și Radul stolnic și Radul paharnic. Ispravnic, Ianio mare postelnic.

Și eu, Mihul grămaticul, care am scris în luna mai 27 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 592 (Mitrop. T. Rom., CLXXIII/1). Orig., hîrtie (30,5×21,5), rupt și șters, pecete timbrată. Cu o trad. din 1859; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 122 și 134. f. 115 (cu vâleatul 7061).

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 21–22.

¹ Cifra „7062” scrisă cu altă cerneală.

32

<1554—1557> iunie 8.

† Мнѡстїю божію, Іу Петрашко воєвода н господнѣ. Дават господство мн сїе повеленїе господства мн свѣтомѣ н божественомѣ монашнрѣ еже се зове Тисмѣна, іакоже да бѣде волна със сїю кннѣ господства мн да се дрѣжнт неговѣ села на нме: Пнѣтра н Ѡбѣдннѣл, Корзи¹ н Трѣфецн, понеже нзнандох н вндѣх господство мн н кннѣ ѡт ннн старне господарн, како сѣт за дѣдїнѣ свѣтомѣ монашнрѣ еже ест внше пнс<ана>².

Сего радї, ннхто да не смѣет покѣснтн бантоватн нлн злѣзнтн ѣ неговѣ села, <понеже>² тога чловѣка зло ке патнт. Я колѣ се лннт крнѣ, а мн да прнндѣт да стоет лнцѣ прѣд господства мн. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправннк, Сокол велнкнн дворннк.

Пнс Івснѣ, юнїа ѣ дѣни.

† Іу Петрашко воєвода, милостїа божіа, господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri care se cheamă Tismeana, ca să fie volnică cu aceeaș carte a domniei mele să-și stăpînească satele, anume: Piatra și Obedinul Corzi¹ și Trufești, pentru că am aflat și am văzut domnia mea și cărțile de la alți domni bătrîni, că sînt de moștenire ale sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă.

De aceea nimeni să nu cuteze să se încumete a-i tulbura sau a intra în satele lor, <pentru că>² acel om rău va păși. Și cui i se va părea strîmb, iar el să vină să stea de față înaintea domniei mele. Astfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Socol mare vornic.

A scris Iosif, iunie 8 zile.

† Io Pătrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 593 (Tismana, LXXIII/1). Orig., hîrtie (20,5×29,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1847; alte trad. ibidem ms. 330, f. 258^r și 337, f. 437^r–438.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 22. Facs. *ibidem*, 402.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Loc rupt.

† Мнлостію вожію, Іу Петрашко воивода н господинъ въсон земле Ъггров-лаѳинское, синъ прѣдобраго н великаго Радѹла воивода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми саззех господства ми Станчюл¹ н Ярка н Мънѣ н съ ннх синови, елице им Богъ придаст, іакоже да им ест учинѣ ѿ Фрѣкъшеци, дела Станев въса, понеже им ест стара н права учинѣ н дѣднѣ.

Іа потом, нмаше Станчюл н Ярка н Мънѣ съпреніе със Прѣвѣл н със Радѹл Фолнч прѣд господство ми над сію внше речени учинѣ. И тако прѣше Прѣвѣл н Радѹл, како нмат н шни дѣднѣ, учинѣ. Іа ѿ тем, господство ми сзднх н гледах по правдѣ н по законѣ н прочетох н кинге поконномѣ родітелю господство ми Радѹла воивода н изнандох истинѣ како не нмат Прѣвѣл н Радѹл ни едно метѣх, понеже ходише н вѣ болѣри н тон болѣри не им ест дал, нѣ всташе Радѹл н Прѣвѣл ѿт закона прѣд господство ми. И еше нмаше съпреніе нанпрѣжде прѣд Мирча воивода н тако прѣше Прѣвѣл н Радѹл како сѣт далн зрадї тон учинѣ хъх аспри н краве ѿ дешѣгѣннѣ. Томже ѣво вврѣтаем господство ми како ест рѣчи лѣжанке, нѣ пакки всташе ѿт закона.

Сего радї, дадох н господство ми Станчюл н Ярка н Мънев сію внше реченѣ учинѣ ѿт Фрѣкъшеци, іакоже да им ест въ учинѣ н въ шхавѣ, нм н синови нм н вншкѣ н прѣвншчнтом нм н ни ѿт когоже непоколѣбнмо, по реч господство ми.

Сеже н свѣдѣтеліе: жѣпанѣ Сокол велики дворник н жѣпан Тѣдор велики лѣгѣфет н жѣпан Радѹл внѣ лѣгѣфет н Станчюл спатар н Драгомнр внстнгар н Радѹл пѣхарник н Бладѹл комнс н Радѹл столник н Іню постелник. Исправник, Тѣдор велики лѣгѣфет.

Інс въ варшш Гергнца, мѣсеца юніе кн дѣни, в лѣт хъзѣ.

† Іу Петрашко воивода, мнлостіа вожіа господинн.

<Pe verso: > И речн Стонка лѣгѣфет.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul¹ și Arca și Mînea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Fărcășești, partea lui Stan toată, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut Stanciul și Arca și Mînea pîră cu Pîrvul și cu Radul Folici înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus zisă. Și așa pîrau Pîrvul și Radul că au și ei dedină, ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege și am citit și cărțile răposatului părinte al domniei mele Radul voievod și am aflat adevărul, că nu au Pîrvul și Radul nici un amestec, pentru că au umblat și 12 boieri și acei boieri nu le-au dat, ci au rămas Radul și Pîrvul de lege dinaintea domniei mele. Și încă au avut pîră mai înainte, înaintea lui Mircea voievod, și așa au pîrît Pîrvul și Radul că au dat pentru acea ocină 7 600 aspri și 6 vaci deșugubină. Întru aceasta, însă, am aflat domnia mea că sînt vorbe mincinoase, ci iarăși au rămas de lege.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Arca și Mînea această mai sus zisă ocină de la Fărcășești, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Radul fost logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul

paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Scris în orașul Gherghița, luna iunie 28 zile, anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Și a spus Stoica logofăt.

Bibl. Acad., XL/32. Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată .
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 23.

¹ „Станчюа“, transformat ulterior în „Станка“.

34

<1554—1557> iunie 30.

† Многостію божією, Ію Петрашко воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми ввем села на име Сѣвѣнини и Крѣломънешин, али еї кѣке, мирни и слободни вт кѣсехъ слѣжбахъ и работехъ елика се вврѣтаетъ въ землѣ господства ми, како ни на едни работ да не работити нигдеже.

И нитко да нѣ не смѣетъ бантовати, ни величнже, ни малнже ватаси, ни нитко вт слѣзе господства ми кон хтет терати на работ господства ми, анѣ тѣчю да ест колен съш нимн работати чѣстненшомѣ втцѣ Бѣзѣвски, что ке бити требованіе свѣтѣн іерископїе, а ни нитко да нѣ не смѣетъ бантовати, понеже тога чловека еже хоке<т> покѣснт веке бантовати нѣ пред сію кннѣс господства ми, а тога чловека зло ке патити вт кѣ гос<по>¹д<ства ми>¹. И ино да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Іюню <велик>чи постелник.

Пис мѣсеца юніе 7 дѣни.

† Ію Петрашко воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor sate, anume Săsenii și Cîrlomăneștii, însă 15 case, să fie în pace și slobode de toate slujbele și muncile cîte se află în țara domniei mele, ca să nu muncească la nici o muncă nicăieri.

Și nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura, nici vătafii mari nici cei mici, nici nimeni din slugile domniei mele, care vor mîna la munca domniei mele, ci să fie volnic să lucreze cu ei numai cîstitutul părinte de Buzău, ce va fi treaba sfințitei episcopii, iar altul nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura, deoarece acel om care va încerca să-i mai tulbure înaintea acestei cărți a domniei mele, acel om rău va păți de la domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Iane <mare>¹ postelnic.

Scris luna iunie 30 zile.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXIX/12. Orig., hirtie (33×22), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII la Arh.St.Buc., nr. 171, f.233.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 23—24. Facs. *ibidem*, 403.

¹ Loc rupt.

† Мнлостію божію, Іу Петрашко вонвода н господиннъ вѣсое земле Уггров-лахинское, синнъ великаго н прѣдобраго Радѹла вонвода. Дават господства мн сію повелѣнію господства мн свѣтѣн н божественнѣн Митрополіе н чьстнѣншомѣ штцѣ нашемѣ архиепископѣ кѹр Анаіа, іакоже да мѣ сѣт селах на нме: Анноаса със вѣс хотаром н със подгорнем н Блѣсънеши със вѣс хотаром н със воде-ницею, занеже мѣ ест стара н праве шчине н дѣдине н покѣпене шт поконнаго Бѣсъ-раба вонвода.

И потом, сѣднх н гледах господства мн със вѣсн правителіе господства мн н прочетнх господства мн н книгова прежнему господаре. Таже господства мн некакоже не вѣсхотех разврнте господства мн кнеги н поменѣ дрѣзе господаре емѣ, анѣ дадох н господства мн вше речене селах свѣтѣн Митрополіе, іакоже да мѣ сѣт шчинѣ н вѣ шхабѣ н не шт когоже непотѣкнѣвно порезмо господство мн.

И сеже сведетеліе поставлѣнм господства мн: жѣпан Сокол вел дворник н жѣпан Драгомнр вистнар н жѣпан Тѣдор велики логѣѣт н жѣпан Станчул велики спатарю н Радѹл пѣхарник н Радѹл столник н Бладѹл комис н жѣпан Іане велики постелник. Исправник, сам господства мн.

И аз писах, Бланкѣл, синнъ Нан Дебел, ѣ стол ѣ Гергниѣ, мѣсеца юліа 17 днн, вѣ лѣт 7062.

† Іу Петрашко вонвода, мнлостію божію господиннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mitropolii și cinstitului părintelui nostru arhiepiscop chir Anania, ca să-i fie satele anume: Aninoasa cu tot hotarul și cu podgoria și Vilsăneștii cu tot hotarul și cu morile, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărată de răposatul Băsărab voievod.

Iar apoi, am judecat și am cercetat domnia mea cu toți dregătorii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile domnilor de mai înainte. Astfel, domnia mea nicicum nu am vrut să stric domnia mea cărțile și pomana altor domni, ci am dat și domnia mea mai sus zisele sate sfintei mitropolii, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și încă martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Dragomir vistier și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic, însumi domnia mea.

Și am scris eu, Vlaicul, fiul lui Nan cel Gros, în scaun în Gherghița, luna iulie 17 zile, în anul 7062 (1554).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 594 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/6). Orig., hirtie (29×21), pecete timbrată. Cu o trad. din 1862; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 272 și 134, f. 12v (cu văleat 7060).

EDIȚII. Slav, *Venelin*, 169—170. Trad. *DIR*, B, 24.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea

această poruncă a domniei mele feciorilor lui Lucaci, anume Stanislav cu frații lui și cu feciorii lui, și feciorilor Pîrvului logofăt, anume Ivan cu frații lui, și feciorilor lui Dumitru, anume Dumitru și Trandafir cu feciorii lui, și feciorilor lui Voico, anume Neagoe cu frații lui, încă și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor tot satul, anume Mogoșani și din Nă-măești doao părți, pentru că sînt ale lor bătrîne și dreapte moșii și ohavnice încă de la strămoșul domniei mele Vladul voevod cel bătrîn.

Iar după aceea, acești mai sus numiți boieri, Stanislav cu frații lui și Ivan cu frații lui și Dumitru și Trandafir și Neagoe cu frații lui, ei au avut pîră înaintea Mircei voevod cu feciori lui Stoian din Balomirești, anume Berivoe și Stanciul și Stoian. Și așa au pîrît înaintea voevodului cum că au avut și ei la aceste numite sate trei părți. Iar Mircea voevod au dat feciorilor lui Stoian, care i-am numit mai sus, lege 12 boiari, ca să jure cum că au avut moșie ei într-aceste sate iar ei n-au putut ca să jure ci au rămas de lege feciorii lui Stoian și le-au spart și cărțile. Iar după aceea, au avut pîră și înaintea domniei mele acești mai sus ziși boieri iară cu feciori lui Stoian și așa pîră feciori lui Stoian cum că nu le-au spart cărțile cu judecata Mircei voevod, ci le-au spart cu puterea lor.

Drept aceea, domnia mea am luat seama și am judecat cu toți cinstiți boieri domniei mele și am dat domnia mea acestor mai sus numiți boieri, Stanislav cu frații lui și cu feciori lui, lege 12 boiari ca să jure cum că ei au spart cărțile lor, iar nu Mircea voevod. Iar feciori lui Stoian nu s-au lăsat pre aceea, ci au luat lege 24 de boiari ca să jure cum că au avut moșie la aceste mai sus numite sate trei părți și ca să descopere acei 12 boiari și pentru spargerea cărților, iar ei nici cum n-au putut să jure, ci au rămas de lege dinnaintea domniei mele, ca în veac nici un amestec să nu aibă.

Pentru aceasta am dat și domniea mea lui Stanislav cu frații lui și cu feciori lui, ca să le fie moșie ohavnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor, și de nimeni să nu se supere preste porunca Domniei mele. Iată și mărturii am pus Domniea mea (vezi boierii Divanului la anul respectiv).

Eu Ștefan Motreanu am tălmăcit acest hrisov după slovenie pre limba rumânească, iulie 3, leat 7253/1745.

După Greceanu, *Șirul voievozilor*, 175—176.

37

1554 (7062) august 13, Tîrgoviște.

† Многостію вожію, Івн Петрашко воєвода и господинъ вѣсон земли <Угг-ривлахи>скою, синь великаго и прѣдобраго Радѹа воєвода. Дават господства ми сїе повелѣніе господства ми <Б>ратїе и Глигорїе и Ивни и сѣс братїам и сѣс синовн елицем Богъ даст, іакоже да нм <ест> шчинѣ ѣ Хѣцин, шт половника 7-го дела, понеже нм ест стара и права шчинѣ и дѣдинѣ.

И потом, нмаѹѣ прѣс и Глигорїе и Братїе и Ивн сѣс Драготѣ шт Брѣсцин, ере ест ѣзел Драготѣ шчина Глигорїев ѣ негоѣ силѣ. И ѣ том прїдет Братїе и Глигорїе и Івн пред господства ми, тере се плакал како> сѣт ѣзел негоѣ шчинѣ Драготѣ ѣ силост его. Тем радї, гледаѹ господства ми и сѣдїѹ сѣ вѣсѣми чьстн-тими правнтелн господства ми и дадох господства ми Глигорїев и сѣс братїам си, іакоже да ест волен да си дрѣжит негова шчинѣ. И комѣ се мннт крив, да прїдет да стонт лицѣ прѣд господства ми.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВА МН ГАНГОРНЕВ Н БРАТІЕВ Н ІВНОВ, ІАКОЖЕ ДА НМ ЕСТ ВЪ УЧННЪ Н ВЪ УХАЕЪ Н НИМ Н СИНОКОМ НМ Н ИВНКОМ Н ПРЪВНЪЧИТОМ НМЪ Н НН УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪКНОВЕНО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЪДЪТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛ ДВОРННК Н ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ Н СТАНЧЮЛ СПАТАР Н ДРАГОМИР ВИСТІАР Н РАДУЛ СТОЛННК Н БЛАДУЛ КОМНС Н РАДУЛ ПЕХАРННК Н ПІНО ВЕЛ ПОСТЕЛННК . ИСПРАВННК, СОКОЛ ВЕЛ ДВОРННК.

ПНС 8 ГРАДЪ ТРЪГОВИЩЕ, МЪСЕЦА АВГУСТ 7І ДНИ, ВЪ ЛЪТ $\overline{x346}$.

† Іу Петрашко воевода, млостіа божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Ion Petrașco voievod și domn a toată țara (Ungrovlahi)ei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratie și lui Gligorie și lui Ion și cu frații și cu fiii, ciți Dumnezeu le va da, ca să le (fie) ocină în Hăești, din jumătate a 3-a parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră și Gligorie și Bratie și Ion cu Dragotă din Bîrsești, căci a luat Dragotă ocina lui Gligorie în sila lui. Iar întru aceasta, au venit Bratie și Gligorie și Ion înaintea domniei mele, de s-au plîns că le-au luat Dragotă ocina lor cu sila. De aceea, am cercetat domnia mea și am judecat cu toții cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Gligorie și cu frații săi, ca să fie volnic să-și țină ocina. Iar cui i se va părea strîmb, să vină să stea de față înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Gligorie și lui Bratie și lui Ion, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Socol, mare vornic.

S-a scris în cetatea Tîrgoviște, luna august 13 zile, în anul 7062 (1554).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 595 (Baia de Aramă, I/1). Orig., hirtie (32 × 22,5), pecete timbrată. Trad. din 1795 la Bibl. Acad. CXXVI/12.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 25.

† Млостію божію, Іу Петрашко воевода н господннъ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЮ ПОВЕЛЪНІЕ ГОСПОДСТВО МН¹ ДРАГОМИРЪ СЪС БРАТІІАМ СН, ІАКОЖЕ ДА НМ ЕСТ НЕГОВЪ ВОДЪ УТ ВОДЕНИЦЕ Н НЕГОВЪ ІАЗЪ Н ННХТО ДА НЕ СМЪЕТ УТКРНВАТИ ВОДЪ ПО ДРЪГЪ МЪСТО, ПОНЕЖЕ НМ ЕСТ СТАРА Н ПРАВА УЧННЪ Н ДЪДННЪ. ЄЩЕЖЕ ДРАГОМИР СЪС БРАТІІАМ СН ДА СЪТ ВОЛННЦН ДА СН ПАЗНТ ЛЪКШОРЪЛ, ДА НМ ЕСТ ЗА ПРЪТОВЕ УТ ПЧАЛАРІЕ. Н 8 ГОРЪНЕТ ПАК ДА СЪТ ВОЛННЦН ДА ПАЗНТ ШЪМА, ДА НМ ЕСТ ДЪБРАЕЪ.

СЕГО РАДІ ДАДОХ ГОСПОДСТВО МН. И ННХТО ДА [ДА] НЕ СМЪЕТ ПО ВОДЪ ЛОВИТИ НЛН 8 ШЪМЪ ПОСЕКАТИ, ЕРЕ ЕСТ БНА УТ ПРЪЖДЕ ВРЪМЕ ПАЗНА РОДІТЕЛІЕ НМ; ПОНЕЖЕ ТОГАН ЧЛОВЕКА ЕЖЕ ХОКЕТ ПОКЪСНТИ БАНТАВАТИ ЗЛО КЕТ ПАТНТ Н ВА ЗАД УРГІЕ ХОЩЕТ ВЪСПРНЕТ. ИНАКО ДА НЕ СМЪЕТ ДОСАДНТИ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВО МН.

Исправник Сокол вел дворник.

ПНС СЕПТЕМВРНИ 7 ДНЪ.

† Іу Петрашко воевода, млостіа божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele¹ lui Dragomir cu frații lui, ca să le fie apa lor de moară și iazul lor, și nimeni să nu cuteze să abată apa pe alt loc, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Încă Dragomir și frații lui să fie volnici să-și păzească lăcșorul, ca să le fie pentru nuiiele la prisacă. Și la gorunet iarăși să fie volnici să păzească pădurea, să le fie dumbravă.

De aceea, le-am dat și domnia mea. Și nimeni să nu cuteze să vîneze pe apă sau să taie în pădure, căci dinainte vreme le-au păzit părinții lor; căci acel om care se va încumeta să-i turbure, rău va păși și rea urgie va primi. Altfel să nu cuteze să turbure, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Socol mare vornic.

S-a scris septembrie 1 zi.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ De Berești.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 596 (Tismana, XCII 6). Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. *ibidem*, ms. 329, f. 350v.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 25–26. Facs. *ibidem*, 404.

¹ Cuvintele "ѿо поаеаѿнѿе гоапоаѿѿа мн" sînt scrise deasupra rîndului, ulterior, cu litere mai mici.

39

⟨1554 septembrie 1 — 1555 august 31⟩ 7063.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cînstului boiarului domniei mele, lui jupan Drăghici vornicul și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să ție Spatnița oricît să va alege parte Spatniții, pentru că au furat Spătnicenii lui jupan Drăghici vornic 5 cai.

Pentru aceia, am dat domnia mea moșia Spatniții boiarului domniei mele ce s-au zis mai sus. Iar după aceia, boiariul domniei mele, el au fost avut și cărți ale Vladului voievod, vechi și sparte. Pentru aceia și domnia mea le-am înnoit și le-am întărit cărțile lui, ca să ție moșie ohabnică, el și feciorii lui și nepoții și strănepoții lui și de nimeni neclătit, după zisa domniei mele.

Deci și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Socol vel vornic i jupan Theodor vel logofăt i Dragomir vistier i Stanciul spătar i Radul stolnic i Radu păharnic i Vladul comis i Iane postelnic. Ispravnic, Tudor vel logofăt.

Și am scris eu, Stan gramaticul ot Tîrgoviște, leat 7063 ⟨1554—1555⟩.

Arh. St. Buc., Conflica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 82v. Trad.

EDIȚII. *DIR*, B, 26.

40

⟨1554 septembrie 1 — 1555 august 31⟩ 7063, București.

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voievod, de la leat 7063 ⟨1554—1555⟩.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui Radului vodă. Dat-am domnia mea această poruncă

e domnii mele cinstiților boiari și îndreptători ce au fost oarecînd la Radul vodă cel Bătrîn, jupîn Radul postelnic i jupîn Vintilă paharnic și feciorilor lor și nepoților lor, anume jupîn Stoica i jupîn Neagoe, feciorii lui jupîn Drăghici vornecul și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Cornénii, pentru că l-au cumpărat de la Danciul drept 35 000 aspri. Și domnii mele, un cal.

După aceia, acei boiari mai sus ziși, ei au avut o carte vechе a Radului vodă cel Bătrîn și o am văzut și domnia mea și era vechе și stricată.

Pentru aceia și domnia mea am înnoit și am întărit acea carte a acelor boiari mai sus scriși, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și dă nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Socol vel vornic i jupan Theodor vel logofăt i Dragomir vel vistier i Stanciul vel spătariu i Radul vel stolnic i Vladul vel comis i Radul vel peharnic i Iane vel postelnic. Și au fost ispravnic, Theodor vel logofăt.

Și s-au scris în București.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 226. Trad.

EDIȚII. *DIR*, B, 26—27.

41

1554 (7063) septembrie 14, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Ію Петрашко воєвода и господи́нь вѣсое Угровла-хінское земле, синъ великаго и добраго Радула воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголеми Тисмѣна, іакоже да ма ест село на име Тисмѣна, понеже ма ест стара и права учинѣ и дѣдинѣ.

И потомъ, имахъ калѣгерн прѣ съ калѣгерн вт Бистрица предъ господство ми и тако прѣше калѣгерн вт Бистрица како имат и вини ѣ Тисмѣна половино. И гос-подство ми ѣ тел гледахъ и сѣдахъ със втцѣ владіка и съ вѣси чьстити ми правн-телие господства ми и изнандохъ господство ми како ест Тисмѣна село вѣс свѣтомъ монастырѣ еже ест вше писана и съ вѣсомъ хотаромъ. И калѣгерн вт Бистрица всташе вт законъ вт предъ господствѣ ми, како веке метѣхъ да не имат калѣгерн вт Бистрица със село Тисмѣна, анѣ да ест село Тисмѣна монастыренъ Тисмѣненъ.

Сега радї ма дадохъ и господство ми, іакоже да ма ест вѣ учини и вѣ шхабе и не вт коже непоколѣблемо, по шрезмо господства ми.

Сеже и сведетелие поставлехъ господство ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор вел лугвѣт и Драгомир вистїар и Станчул спатар и Радул стол-ник и Владул комис и Радул пѣхарник и Пїне велики постелник. Исправник, Тѣдор вел лугвѣт.

И азъ еже писахъ, Си вт Івнещї, вѣ дивни градъ Тръговище мѣсеца септем-врїи дї дни, вѣ лѣтѣ хѣѣГ.

† Ію Петрашко воевода, многостіа божїа господи́нь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismeana, ca să-i fie satul anume Tismeana, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut călugării pîră cu călugării de la Bistrița înaintea domniei mele. Și așa au pîrît călugării de la Bistrița că au și ei în Tismeana jumă-

tate. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat cu părintele vlădica și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că este Tismeana, satul tot, al sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă și cu tot hotarul. Iar călugării de la Bistrița au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă călugării de la Bistrița cu satul Tismeana, ci să fie satul Tismeana al mănăstirii Tismeana.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, care am scris, Sin din Ionești, în minunata cetate Țirgoviște, luna septembrie 14 zile, în anul 7063 <1554>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 597 (Tismana, I/15). Orig., hîrtie (31×2), pecete timbrată. Cu două trad. din sec. XVIII și din 1844; alte trad., ibidem, ms. 329, f. 171v și 335, f.22.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 128—129. Trad. *DIR, B*, 27. Facs. *ibidem*, 405.

42

<1554—1557> octombrie, 21, Gherghița.

† Мнлостію божією, Іу Петрашко воєвода и господинъ. Дават господство мн ісїе повелѣніе господства мн свѣтомъ и божественомъ монастырѣ глаголюмни Тисмѣна, іакоже да мн сѣт неговѣ селѣ по нмѣ Бнстрѣцѣ и Къльгърѣнн мнрнн и слободнн вт вѣсѣхъ слѣжбе и работѣхъ, вѣре бѣнка се нахѣднт ѣ хорѣ господства мн, како нн глоабѣ, нн дѣшегѣеннѣ да не терѣт, нн чѣловѣкъ свѣзан да не носнт, нѣ тѣчїю бнр да платнт, чѣто ест достѣанїе харачннм.

Сего радї, ннтко да не смѣет бантовати, нн велнцнже нн малн батасн, нн бнрчнн, нн слѣзе болѣрскн, нн слѣзе господства мн, послѣдемн по мнлостнннѣхъ, нн бѣнн нн слѣзе бѣновем да не смѣет вѣладннтн н сѣдїтн вѣ тѣхъ двѣ внше речене селѣ, анѣ тѣчїю да ест волен втцѣ нгѣмен сам сѣдїтн н вѣладовати тѣхъ внше речене селѣ, а нн ннткоже; понеже тко се хѣкет покѣснтн бантовати нан нѣчѣто досѣдѣтн нан ѣладннтн н сѣдїтн н ѣложнтн поклоанѣ ѣ тѣхъ внше речене селѣ, вѣдн кон вт слѣзехъ господства мн, нан болѣрскн, а тоган чѣловѣка велнко зло н вѣргїю хѣкет вѣспрїетн вт къ господство мн, іакоже невѣрен н прѣстѣпннк заповѣд господства мн. Інако не ке бнтн, по реч господства мн.

Исправннк, Оевдор велнкн логофѣт.

Пнсѣ аз, Братѣ вт Неѣцнн, ѣ вѣрош Гергнцѣ. Пнс мѣсеца вхѣтомерїѣ кѣ дѣнн.

† Іу Петрашко вѣевѣда, мнлостїѣ божїѣ господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie satele ei, anume Bistrețul și Călugărenii, în pace și slobode de toate slujbele și muncile, oricîte se află în țara domniei mele, ca nici gloabe, nici dușegubine să nu tragă, nici om legat să nu ducă, ci numai birul să-l plătească cît se cuvine pentru haraci.

43

De aceea, nimeni să nu cuteze să-i tulbure, nici vătafii mari nici cei mici, nici birceii, nici slugile boierești, nici slugile domniei mele trimise pentru milostenii, nici banii, nici slugile banilor să nu cuteze să intre și să judece în acele două mai sus zise sate, ci numai singur părintele egumen să fie volnic să judece și să stăpânească acele mai sus zise sate, iar altul nimeni; pentru că cine se va încumeta să-i tulbure sau să strice ceva sau să intre și să judece și să așeze plocoane, în acele mai sus zise sate, oricare dintre slugile domniei mele sau boierești, iar acel om mare rău și urgie va primi de la domnia mea, ca un necredincios și călcător al poruncii domniei mele. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Teodor mare logofăt.

Am scris eu, Bratul din Negești, în orașul Gherghița. S-a scris în luna octombrie 21 zile.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 598 (Tismana, XCII 7). Orig., hirtie (32,5×23), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la sfârșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 608v-609.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 28. Facs. *ibidem*, 406.

43

<1554—1557> octombrie 23.

† Милостію божію, Іу Петрашко воевода и господинъ. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголемн Снѣгов, такоже да ест волен със сію книгѣ господства ми дрѣжати дел Бръсанов шт Бѣвѣни и шт виноградї и шт селав и вечнини и шт полю и шт свех.

Сего радї, ни хто да не смѣет покѣснн дрѣжати нан запрѣтити прѣд сію книгѣ господства ми, ере а тога чьловѣка зло кет патити. Я комъ се минт крив, а ми [да стонт] да принт да стонт лицѣ прѣд господства ми. И а нно да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Сокол вел дворник.

Пис шхтомврїе кї дьни.

† Іу Петрашко воевода, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri Snagov, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele, să țină partea lui Bîrsan din Băbeni și din vie și din sat și vecini și din câmp și din toate.

De aceea, nimeni să nu cuteze a se încumeta să țină sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Iar cui i se va părea strîmb, iar el să vină să stea de față înaintea domniei mele. Iar altfel, să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Socol mare vornic.

S-a scris octombrie 23 zile.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 599 (Snagov, X/11). Orig., hirtie (13×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 354, f. 37v-38.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 28-29. Facs. *ibidem*, 407.

44

† Пишет жѣпан Сокол постелник и жѣпанца Санѣира и брат мѣ Стан сию нашѣ книгѣ, како доиде Сокол постелник ѣ свети монастыр ѣ Тесмена и ѡбѣща се и даде ѣ свети монастыр една циганка по име Стана, девонка Крѣлохрен и пак дрѣга циганка, Стана, девонка Касонна, ере кѣпи егѣмен Митрофан ѡт постелник за сѣ аспри.

И пак да се знает: ѣзел Сокол една циганка ѡт монастыр за дрѣга циганкѣ по име Мѣша. И пак даде Сокол <една циганка> радѣ дрѣгѣ циганкѣ по име Стана. ѣ потом, даде жѣпанца Санѣира една циганка на свети Никодим по име дѣцѣира Дидоюлѣн. И пак даде Сокол едни момѣк Добрен ѣ монастыр . И пак кѣпи егѣмен ѡт Сокол <една циганка> по име Добра със едни сини и дрѣга циганка, Мѣирѣя, за хѣ аспри.

И поставлѣемо сведетѣли: ѡт Кралева, Радѣла, ѡт Дрѣгоѣци, Датко, ѡт Рѣникѣ, ѣрѣбаш и ѡт Шомонеѣци, Тѣдорѣн.

† Scrie jupan Socol postelnicul și jupanița Sanfira și fratele său Stan această carte a noastră, că a venit Socol postelnicul la sfânta mănăstire la Tismana și a făgăduit și a dat la sfânta mănăstire o țigancă, anume Stana, fata Cîrloirei, și iar altă țigancă, Stana, fata Caseinei, căci a cumpărat egumenul Mitrofan de la postelnic pentru 250 aspri.

Și iar să se știe: a luat Socol o țigancă de la mănăstire pentru altă țigancă, anume Mușa. Și iar a dat Socol <o țigancă> pentru altă țigancă, anume Stana. Iar apoi, a dat jupanița Sanfira o țigancă la sfântul Nicodim, anume pe fiica Didoiului. Și iar a dat Socol un băiat al Dobrei la mănăstire. Și iar a cumpărat egumenul de la Socol <o țigancă>, anume Dobra cu un fiu și altă țigancă, Măiria, pentru 1 000 aspri.

Și am pus martori: din Craiova, Radul, din Drăgoești, Datco, din Runcu, Aribaș și din Șomonești, Tudoran.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVIII/91. Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la începutul sec. XIX; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 646.

Datat după egumen.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Radu voevod. Dat-au domniia sa această poruncă a domnii sale Neagăi și cu frații ei și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei moșie satul Negoșina tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, din cîmpu și din pădure și din finețe și din apă și cu toată siliștea satului, de petitindinea, din hotar pînă în hotar, cu tot cu locul, pentru că este a ei veiche și dreaptă moșie de baștină, cîștigată de la strămoșii lor, de la bătrîni domni, ce au fost din descălecătoarea țării.

Însă hotarăle cele veichi să să știe: din Piiatra Oncii, în mijlocul gîlmei și pînă la Fața Neagăi, pînă la Strîmbul și pînă la Păltiniș și pînă la Cufuritul și pînă la Fîntîna Slavului și pînă la Piiatra Dumei, pînă la Gura Șcheilor și pînă la Malul Geamăn și de acolo pînă la Lunca Hubavei, pînă la Cernele și pînă la gîrnița cea mare.

De vreme ce este a ei bătrână și dreaptă moștenire, după cum am văzut și am cetit domniia mea și cărțile Radului vodă Călugărul, vechi și stricate, peste satul Negoșina, cum că este a ei moștenire dreaptă, veiche. Deci domniia sa au întărit și au înnoit a lor moștenire și cu această carte a domnii sale.

Pentru aceasta, au dat și domniia sa ca să-i fie ei moșiia întru stăpînire și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domnii sale.

Iată și mărturii au pus domniia sa pe: jupan Socol vel dvornic i jupan Tudoran vel logofăt i jupan Cîrstea vel vistier i jupan Stan vel spatar i Radul stolnic i Dragomir vel comis i Ion paharnic¹ i jupan Udriște vel postelnic. Ispravnic, Socol vel dvornic.

Au scris Tudor logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, méseța fevruarie 8, leat 7046 <1538>.

Bibl. Acad., CXXVI/191. Trad.

Văleatul greșit. Datat după domn. Divanul corespunde numai parțial, domniei lui Pătrașcu cel Bun.

¹ În acest timp, mare paharnic era Radul.

46

1555 (7063) martie 24, București.

† Многостію божію, Іу Петрашко воевода и господинъ въсое Хггрвела-хїнское земле, синъ великаго и добраго Радұла воевода. Дават господство ми сіе покелѣніе господства ми свѣтомъ и вожествовномъ монастыр глаголемн Бнстрицъ шкоже да мѣ ест село зовомн Мшшел въс със въсом хотаром, понеже нм ест стара и права вчинъ и подадена вт Строе постелник и вт Пръвѣл ван, іакоже да вѣде свѣтомъ монастыр въ шкрѣпленте, нимже въ вѣчное въспоминаніе.

І потом, нмауъ прѣ калѣгерн вт свѣтомъ монастыр със синн Бадев и със синн Кръчиюнов и със синн Проданов. Тем радї, господство ми гледау и сѣдиу съ въсѣмн <чѣститимн пра>внтеліе господства ми и прочетоу господство ми и кинга поконнаго Монсн воевода и кинга Баада воевода нарицаем Бннтнлъ и кинга родителю господства ми, поконнаго Радұла воевода и изнандоу господство ми како ест семъ село вше речени свѣтомъ монастыр вше писана, како ест вна помнаована и дадена вт вѣн болѣрн вше реченин. Занеже се сорочише калѣгерн със синн Бадев и със синн Кръчиюнов и със синн Проданов, како да прїндет пред господства ми и поставише се дънъ. Таже, калѣгерн, вни прїндоше на дънъ, а вни на дънъ не прїндоше. Сега радї всташе вт закон вт пред господствѣ ми, како веке метѣх да не нмат над семъ вше речени село.

Тем радї мѣ дадоу господство ми свѣтомъ монастыр, шкоже да мѣ ест въ вчинне и въ вхѣбе и не вт коже непоколѣблени, по вризма господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлеу господство ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор вел лугвѣт и жѣпан Радұл внеше лугвѣт и Драгомнр вистіар и Станчул спатар и Баадұл комнс и Радұл столник и Радұл пехарник и Іне велики постелник. Исправник, Теодор вел лугвѣт.

И аз еже писах, Снн словостронтел, въ столни град Бѣкѣрешн, мѣсеца мартіе кѣ дънн, въ лѣт хѣѣг.

† Іу Петрашко воевода, многостіа божіа господинъ.

46

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie satul numit Mușcel tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dăruită de Stroe postelnicul și de Pîrvul banul, ca să fie sfintele mănăstiri de întărire, lor spre veșnică pomenire.

Iar după aceea, au avut pîră călugării de la sfînta mănăstire cu fiii lui Badea și cu fiii lui Crăciun și cu fiii lui Prodan. De aceea, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți <cinștiți>¹ dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea răposatului Moisi voievod și cartea lui Vlad voievod numit Vintilă și cartea părintelui domniei mele, răposatul Radul voievod și am aflat domnia mea că acest sat mai sus zis este al sfintei mănăstiri mai sus scrise, că a fost miluit și dat de acești boieri mai sus ziși, pentru că s-au sorocit călugării cu fiii lui Badea și cu fiii lui Crăciun și cu fiii lui Prodan, ca să vină înaintea domniei mele și s-a pus ziua. Astfel călugării, ei au venit la zi, iar aceia la zi nu au venit. De aceea, au rămas de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă pe acest sat mai sus zis.

De aceea, i-am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Radul fost logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Teodor mare logofăt.

Și eu care am scris, Sin gramaticul, în minunata cetate de scaun București, luna martie 24 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 600 (Bistrița, XIX/8). Orig. perg. (28 × 38), pecete timbrată, căzută
Cu o traducere din 1844; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 166^v, 202, f. 116 și 713, f. 627^v–628
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 29.

¹ Loc rupt.

† Многостію божію, Іо Петрашко воєвода и господинъ вѣсон земли Уггров лахиское, синъ прѣдобраго и великаго Радул воєвода. Дават господство ми сіе повеѣние господства ми почтенномъ волѣринъ господства ми жѣпанъ Мнхнѣ прѣкълабъ и съ синови си, елици мѣ приишетит Богъ, такоже да мѣ ест учинъ ѳ Бѣдѣни ѡт дела Прѣнчек два дела, ѡт посвѣде, ѡт над вѣса учинъ, варе колнко се хтет избрати дела Прѣнчек, понеже приидѡше предъ господства ми синови Прѣнчек, Бѣлан съ братіпал си, та зложише и дадѡше сіе више речена учинъ, два дела ѡт дела баша мѣ, Прѣнчек, волѣринъ господства ми жѣпан Мнхнѣ прѣкълабъ, али ѳ ѡба полее, посвѣде, ѡт сконѡмъ добро волю, зане нѣ ест мновола и гледал и хранила волѣринъ господства ми више писан. ѿ Бѣлан съ братка си ѡсташе над третаго дела.

Сего радї и господство ми дадохъ волѣринъ господства ми жѣпанъ Мнхнѣ прѣкълабъ, такоже да мѣ ест учинъ и ѡхабъ, емѣ и синовом емѣ и вѣнѣкомъ и> прѣвѣнчетомъ. И прѣдданце да нѣст. И не ѡт когоже непотѣкновено, по рѣчъ господства ми.

СЕЖЕ Н СВѢДѢТЕЛН ПОСТАВЛѢТЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛКН ДВОРННК Н ЖЪПАН ТЪДЪР ВЕЛКН ЛОГОФЕТ Н ДРАГОМИР ВЪСТІАР Н СТАНЧЮЛ СПАТАР Н РАДУЛ ПЕХАРНИК Н РАДУЛ СТОЛНИК Н БЛАДУЛ КОМНС Н ДЪМИТРС¹ ВЕЛКН ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, СОКОЛ ВЕЛКН ДВОРННК.

Исписахъ же азъ, Строе, 8 градъ Бѣскреци, мѣсеца априліе 4 днь, въ лѣтъ 7063.

† Іу Петрашко воевода, милостию божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele, jupanului Mihnea pîrcălabul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bădeni, din partea lui Pruncea două părți, de pretutindeni, de peste toată ocina, oricît se va alege partea lui Pruncea, pentru că au venit înaintea domniei mele fiii lui Pruncea, Bălan cu frații săi, de au așezat și au dat această mai sus zisă ocină, două părți din partea părintelui lor Pruncea, boierului domniei mele jupanului Mihnea pîrcălabul, însă în amîndouă cîmpurile, pretutindeni, de a lor bunăvoie, pentru că i-a miluit și i-a căutat și i-a hrănit boierul domniei mele mai sus scris. Iar Bălan cu frații săi au rămas peste a treia parte.

De aceea și domnia mea am dat boierului domniei mele jupanului Mihnea pîrcălabul ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților. Și prădalice să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul çomis și Dumitru¹ mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Am scris deci eu, Stroe, în cetatea București, luna aprilie 4 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 601 (Ep. Buzău, XVI/5). Orig., hîrtie (30,5×22), pecete timbrată, Cu o trad. din 1862; altă trad. din 1795 la Bibl. Acad. CXXVI/12.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 30.

¹ În acest timp, mare postelnic era Ianiu.

† Милостию божію, Іу Петрашко воевода н господннъ въсое земле Ундровлахійское, сынъ великаго н прѣдобраго Радул воевода. Даватъ господство мн сіе повеленіе господства мн свѣтѣн н божественѣн Митрополіе н чьстнѣншомъ ѡцѣ владікевъ кнр Інаніе, іакоже да мн естъ селакъ по нме Іанноаса със въсоло хотаров н ѡстъ внарнкѣу, понеже естъ стара н права ѡчина свѣтѣн Митрополіе.

Тем радї, да сѣтъ волннц чловѣцн ѡцѣ владнковъ съ книгѣ господства мн да въснматъ что естъ доходѣл н достааніе ѡтъ на[е] вечннн свѣтѣн Митрополіен н ннхто да не смѣе запрѣчнстн нтъ что естъ доходѣк, понеже сем далъ господство мн по старехъ книгѣ еже вндехъ господство мн прожннмъ господаріе.

Іако радн, дадохъ н приложѣлъ господство мн въ вечное въспомннаніе н не естъ когоже непотѣкнѣсно, по речъ господства мн.

СІЕ СКЕТНТЕЛІЕ ПО РЕЧЕНОМ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛНКІЕ ДВОРННК И ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛНКІН ЛОГОФЪТ, ДРАГОМІР ВІСТІАР, СТАНЧЛА СПАТАР ...¹ СТОЛННК И БЛАД КОМНС. И ИСПРАВНИК, ТЪДОР ВЕЛНКІН ЛОГОФЕТ.

ИНСАХ АЗ СВО, НАН , МЪСЕЦА АПРИЛІЕ КЪ ДАНИ, ЛЪТ ХЪЗЪГ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii și cinstitudinii părinte vlădica chir Ananie, ca să le fie satul Aninoasa tot, cu tot hotarul și cu vinăriciul, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei Mitropolii.

De aceea, să fie volnici oamenii părintelui vlădica cu cartea domniei mele să ia ce va fi venitul și ceea ce se cuvine de la vecinii sfintei Mitropolii și nimeni să nu îndrăznească să oprească din ceea ce este venitul, pentru că am dat domnia mea după vechile cărți ale domnilor de mai înainte, pe care le-am văzut domnia mea.

De aceea, am dat și am dăruit domnia mea de veșnică pomenire și de nimeni ncățins, după spusa domniei mele.

Acești martori, după spusa domniei mele: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt, Dragomir vistier, Stanciul spătar ...¹ stolnic și Vlad comis. Și ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris dar eu, Nan, luna aprilie 26 zile, anul 7063 (1555).

Arh. St. Buc., Condica Mitropoliei Ț. Rom., nr. 706, f. 12. Copie.

¹ Loc alb.

† Многостію божією, Їу Петрашко воевода и господинъ въ сон земли Угровлахійскои, синъ великаго и добраго Радѹла воеводѹ. Дават господство ми сіе по великіи господства ми сѹдѹс и болѣринѹс господства ми ѹдрише сѹцарѹс и жѹпаннице емѹ Станкѹв и нѹх синови, елици им Богѹ прииштит, іакоже да им ест ѡт ѹдовѣни и ѡт Анниа и ѡт Мошоещіи и ѡт Знгсрени дел жѹпаннице Мѹшев въса, варе елика се хтет изврати и ацигани по име Паша със циганкѹс си и със децам си и Корбѹ със циганкѹс си и със децам си и Саска със децам си и Копач със циганкѹс си и съ децам си и Бонка със децам си, понеже им сѹт старе и праве учини и комате, дѣдине жѹпаннице Мѹшев. Ї жѹпанница Мѹша, а ѡна ест ѡставила на свое сѹмрѹтъ въсѣ свое селе и ацигани више речени въси, своен дѹщери, жѹпаннице Станкѹв. Такогере и господство ми сѹдѹх съ въси чьстити правителіе господства ми, како тко и родітелю своимѹ хокет ѡставити въсе свое комате бѹдї коемѹ чьловѣкѹ на свое сѹмрѹтъ, тога чьловѣка да е дрѹжит.

Сего радї и господство ми дадох више речене селе и ацигани болѣринѹс господства ми ѹдрише сѹцарѹс и жѹпаннице емѹ Станкѹв, іакоже да им ест въ учини и ѡхабѹ ним и синови и вишком и прѣвнѹчетол им. И въ нѹх прѣдѹанка да иѣст, нѹ да ест ѡстакшим им. И ни ѡт кожеже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣлем господство ми: жѹпан Сокол велики дворник и жѹпан Тѹдор велики логѡфет и Драгомір вистіар и Станчѹла спатар и Радѹла пѹхарник и Бладѹла комис и Радѹла столник и Іѹню велики постелник. Исправник, Сокол вел дворник.

И аз, БРАТЪА УТ НЕГЕЩИН, ЕЖЕ НАПИСАХЪ С СЕЛО РЪДАШЛЕЩИН, МЪКСЕЦА МАНЕ 7 ДАНИ,
УТ ПАДАМА ТЕКЪЩИН ЛЪТВОМЪ ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗЪГЪ.

† Іу Петрашко воевода, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii și boierului domniei mele Udriște sulgerul și jupaniței lui Stanca și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie din Odobeni și din Lipia și din Mogoșești și din Ungurei părțile jupaniței Mușa toate, oricît se va alege și țiganii, anume Paul cu țiganca sa și cu copiii săi și Corbea cu țiganca sa și cu copiii săi și Sasca cu copii săi și Copaci cu țiganca sa și cu copiii săi și Voica cu copii ei, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și averi, dedine ale jupaniței Mușa. Iar jupanița Mușa, ea a lăsat la moartea ei toate satele ei și țiganii mai sus ziși, toți fiicei sale jupanița Stanca. De asemenea, și domnia mea am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, ca cine va lăsa la moartea lui toate averile sale și ale părintelui său oricărui om, acel om să le stăpînească.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisele sate și țigani boierului domniei mele Udriște sulger și jupaniței lui, Stancăi, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în satul Rădulești, luna mai 10 zile de la Adam ani curgători, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 602 (Ep. Buzău, LXXI/2). Orig. perg. (30,5 × 21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 245.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 30 31. Facs. ibidem, 408.

50

1555 (7063) iunie 11, Tîrgoviște.

† Милостію божією, Іу Петрашко воевода и господинь въ сон земли Угровлашинскон, синь великаго и добраго Радула воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми почтенномъ правителю господства ми, жупан Іюню великомъ постелник и съ синовн си, елици им Богъ даст, такоже да и ест учини с Дръза, дел Мъргоанев, понеже ѡ ест покъпчи Станко дворник ут Мъргоане.

И потом, прінде Мъргоане пред господство ми, тере прѣше како нѣст продала Мъргоане више речена учинна Станков дворникъ, анъ им ест метиша аспри с свое еиност. У том, господство ми сданъ ен по правдъ н дадох ен господство ми закон кї болѣри да свѣдѣтелствешет како им ест метиша Станко дворник аспри с свою еиност. И шна не възможе принести тинзи болѣри заклетн и свѣдѣтелствовати пред господства ми никако; нъ уста Мъргоане ут закон ут пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох више речена учинна више реченомъ правителю господства ми, жупанъ Іюню великомъ постелникъ, икоже <да>¹ и ест учини и шдеш, емъ н синовнимъ <емъ н>¹ вѣнкомъ и прѣвѣнчетвомъ емъ н <ни ут ко>¹гоже>¹ непотакновено, по реч господства ми.

50

СЕЖЕ И СВѢДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ И ДРАГОМИР ВИСТІАР И СТАНЧЮЛ СПАТАР И РАДУЛ ПЕХАРНИК И БЛАДУЛ КОМИС И РАДУЛ СТОЛНИК.

Исправник, Бръжогни логофет.

И аз, Братъѡ ѡт Неѡци, еже написах ѡ град Тръговище, мѣсеца юнѡа аѡ дъни, въ лѣт хъзѡгъ.

† Іѡ Петрашко воевода, милостѡа божѡа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, jupanului Ianu mare postelnic și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în Dîrza, partea Murgoanei, pentru că a cumpărat-o Staico vornicul de la Murgoane.

Iar apoi, a venit Murgoane înaintea domniei mele de a pîrit că nu a vîndut Murgoane mai sus zisa ocină lui Staico vornicul, ci i-a lepădat asprii în sila lui. Întru aceasta, domnia mea i-am judecat după dreptate și i-am dat ei domnia mea lege 12 boieri, ca să mărturisească că i-a lepădat Staico vornicul asprii în sila lui. Iar ea nu a putut să aducă pe acei boieri să jure și să mărturisească înaintea domniei mele în nici un chip, ci a rămas Murgoane de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea a dat mai sus zisa ocină mai sus spusului dregător al domniei mele, jupanului Ianu mare postelnic, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor <lui și>¹ nepoților și strănepoților lui și <de>¹ nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic. Ispravnic, Virjoghi logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea Tîrgoviște, luna iunie 11 zile în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 603 (Radu Vodă, VIII/1). Orig., hirtie (30,5×21,5), pecete aplicată, căzută. Trad. *ibidem*, ms. 256, f. 416.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 31–32. Facs. *ibidem*, 409.

¹ Loc rupt.

† Милостѡю божѡю, Іѡ Петрашко воевода и господинъ въсон земле Ѳгров-лахѡнскон, снѡниъ велѡникаго и прѣдобраго Радѡла воевода. Дават господство ми сѡн повеленіе господства ми волѡрниѡ господства ми жѡпан Нѣгое ѡт Бѡдеци вистѡарю, такоже да им ест вчинѡ ѡ Пръвѡлещи, негов дел, варе елика се хѡтет избрати ѡт село и ѡт поле и ѡт шѡма и ѡт водѡ, понеже мѡ ест стара и права вчинѡ и дѣ-динѡ.

И потом, прѡнде волѡрниѡ господства ми жѡпан Нѣгое вистѡар прѣд господства ми, тере даде и помнлова по неговѡе слѡзи, по Ѣана и по Кѡкѡръ, със тае вше речено вчинѡ ѡт Пръвѡлещи, зараді его слѡжеѡ верно и право, слѡжеѡ еже мо [Ѣ] ест послѡжна по тѡжди земан и за дѡше родѡтелем его и за немѡ дѡше.

И еше постави жѡпан Нѣгое вистѡарю закленаніе, како по съмрѡтътъ емѡ шѡтко да не раскѡнит тоѡ помѡнѡ ѡт синови его или ѡт сѡродник его. И тко съ

ХОКЕТ ПОКЪСНТИ РАСКННЪТИ, А УН ДА ЕСТ ПРОКЛЕТ УТ ТІН УТЦН ЕЖЕ КЪ НН<КЕН>¹
Н ДА ЕСТ СЪС ІІДА Н СЪС ІРІА.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОСТВО МН ОАНЕВ Н КЪКЪРЕВ, <ІАКОЖЕ ДА МН ЕСТ УЧННЪ
Н ВЪ У>¹ХАВЪ, НМ Н СИНОВИ НМ Н ВІІШКОМ Н ПРЪКНШЧЕТОМ НМ Н НЕ УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪК-
НОКЕНО, ПОРНЗМЪ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН ПРАВНТЕЛІЕ ГОСПОДСТВА МН:
ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛННІ ДВОРННІК Н ЖЪПАН ОЕУДОРО ВЕЛННІ ЛУГЪУФЕТ Н СТАНЧЮА СПАТАР
Н ДРАГОМІР ВІСТІАР Н РАДУА ПЕХАРННІК Н РАДУА СТОЛННІК Н ІІНЕ ПОСТЕЛННІК Н ТАТЪА²
ДВОРННІК. ІСПРАВННІК, БРЪЖОЖЕ ВТОРН ЛОГОФЕТ.

Н АЗ, БЛАДУА, НСПИСАХ КЪ НАСТОА ПНТЕЩН, 8 МЪСЕЦА ЮЛІЕ ҃ ДЫН, УТ ІДАМА
ТЕКЪЩАГО КЪ ЛЪТ ХЪЗГ҃.

† ІУ ПЕТРАШКО ВОЕВУДА, МНОСТІА БОЖІА ГОСПОДННЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Neagoe vistierul din Budești, ca să-i fie ocină în Pîrvulești, partea lui, oricît se va alege, din sat și din cîmp și din pădure și din apă, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit boierul domniei mele jupan Neagoe vistierul înaintea domniei mele, de a dat și a miluit pe slugile lui, pe Oană și pe Cucor, cu acea mai sus zisă ocină de la Pîrvulești, pentru slujba lor credincioasă și dreaptă, slujbă pe care i-au slujit-o prin țări străine și pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui.

Și încă a pus jupan Neagoe vistierul blestem, ca după moartea lui nimeni să nu strice acea pomană dintre fiii lui sau dintre rudele lui. Iar cine se va încumeta să strice, iar acela să fie blestemat de 318 părinți cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oană și lui Cucor, <ca să le fie de ocină și de>¹ ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul paharnic și Radul stolnic și Iane postelnic și Tatul² vornic. Ispravnic, Virjoghe al doilea logofăt.

Și eu, Vladul, am scris în scaunul Pitești, în luna iulie 5 zile de la Adam curgători, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 604 (Radu Vodă, XVII/1). Orig., hirtе (41,5×28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1846.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 32. Facs. *ibidem*, 410.

¹ Loc rupt.

² În acest timp, mare comis era Vladul.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРАШКО ВОЕВОДА Н ГОСПОДННЪ ВЪСОН ЗЕМЛЕ УГГРОВ-
ЛАХІНСКОМ, СІННЪ ВЕЛНКАГО Н ПРЪДОБРАГО РАДУА ВОЕВОДЕ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ
ПОВЕЛЪНІЕ ГОСПОДСТВА МН ЖЪПАНИЦЕ МАРІА Н ЖЪПАНИЦА КАПАК Н СПРАКСІА¹ Н СЪ ННЪ

синови, елци им Богъ припѣстит, ѡкоже да им сѣт нѣхне делове вт Голещи и вт Мържчинѣни и вт Биржш, понеже им сѣт старе и праве вчине, дѣдне.

А потом, имаше прѣ жѣпанца Маріа и жѣпанца Каплѣ пред господства ми със Мѣхнѣ прѣкалаб вт Пискани. Таже прѣше Мѣхнѣ прѣкалаб, како мѣ ест дал и зложил жѣпанца Маріе, да мѣ сѣт виноградіе еже сѣт на Голещи без винарчи и да мѣ сѣт два вечнии ѡ Голещи. И еше ест прел како ест променна със монастыра вт Мѣшжтеши некии селах, таже мѣ ест дал монастыра ѡ Голещи и ѡ Мържчинѣни и ѡ Биржш и ѡчиннии сѣт книге лѣжнове вт Мирча вонвода над комате жѣпанце Маріев и жѣпанце Каплев. А ѡ тем, господство ми сѣдѣх по правдѣ и по законѣ със вѣси чѣститиими правителие господства ми и изнандоу и господство ми како ни едно метѣхѣ не сѣт имали калогери вт Мѣшетеши над више речене селах. И еше прінде пред господства ми сама жѣпанца Маріа, таже ест мартѣрсала како не ест дал и зложил по Мѣхнѣ прѣкалаб над вчина вт Голещи, ниже на едно село еи, еже имат вна вт над ващам си, анѣ мѣ ест дал вт что ест имал вна вт над матерам си. Таже се разбраше книге Мѣхневѣ лѣжнове и ѡчинене без ѡзнаніе жѣпанце Маріевѣ. За тон вста вт закон вт пред господства ми и вт пред вѣси чѣститиими волѣри господства ми, тере съм възимал господство ми теу лѣжнове книге и раздрав еу съм како веке Мѣхнѣ прѣкалаб ни едно метѣхѣ да не имат над више речене селах.

Сего раді, дадох и господство ми жѣпанце Маріе и жѣпанце Каплѣ, ѡкоже да им сѣт више речене комате, ним и синовим им и вѣском и прѣвѣсчетом им. И варе комѣ се вт нѣх прилѣжит прѣжде съмрѣтъ, а въ нѣх прѣдалника да нѣст, нѣ да ест вставшии нѣх. И ни вт когоже непотѣжковенно, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелие поставлѣем господство ми: жѣпан Соква велики дворник и жѣпан Тѣдор велики лугѣфет и жѣпан Станчул велики спатар и жѣпан Драгомир велики вистнар и Радул пѣхарник и Бладул комис и Радул велики стоаник и Пне велики постѣлник. Исправник, Соква велики дворник.

И аз, Нан Девел, начрѣтах ѡ варшш Питеши, мѣсеца юліе ѣ дѣни, вт Пдлама текѣшаго в лѣт хѣз-г.

† Іw Петрашко ввевѣда, мностіа божіа господниѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria și jupaniței Caplea și Epraxiei¹ și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie părțile lor din Golești și din Mărăcineni și din Virăș, pentru că le sînt vechi și drepte ocine, dedine.

Iar apoi, au avut pîră jupanița Maria și jupanița Caplea înaintea domniei mele cu Mihnea pîrcălabul din Piscani. Deci a pîrit Mihnea pîrcălabul că i-a dat și i-a așezat jupanița Maria, ca să-i fie viile care sînt la Golești fără vinărici și să-i fie doi vecini în Golești. Și încă a pîrit că a schimbat cu mănăstirea de la Mușătești niște sate, de i-a dat mănăstirea în Golești și în Mărăcineni și în Vierăș. Și au făcut cărți mincinoase de la Mircea voievod pe averile jupaniței Maria și ale jupaniței Caplea. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și domnia mea că nici un amestec n-au avut călugării de la Mușătești pe mai sus zisele sate. Și încă a venit înaintea domniei mele însăși jupanița Maria, de a mărturisit că nu a dat și nu a așezat pe Mihnea pîrcălabul pe ocina de la Golești, nici la vreun sat al ei, pe care le are ea de la tatăl ei, ci i-a dat din ceea ce a avut ea de la mama ei. Deci s-au spart cărțile mincinoase ale lui Mihnea și făcute fără știrea jupaniței Maria. Pentru aceasta, a rămas de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților boieri ai domniei mele. Deci am luat domnia mea acele cărți mincinoase și le-am spart pentru ca Mihnea pîrcălabul mai mult să nu mai aibă nici un amestec asupra mai sus ziselor sate.

De aceea, am dat și domnia mea jupanitei Maria și jupanitei Caplea, ca să le fie mai sus zisele averi, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre dînsele i s-ar întîmpla mai înainte moarte, iar la ele prădalică să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și jupan Dragomir mare vistier și Radul paharnic și Vladul comis și Radul mare stolnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Și eu, Nan cel Gros, am scris în orașul Pitești, luna iulie 6 zile, de la Adam curgători, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/99. Orig., perg. (28×45), pecete timbrată. Cu o trad. ibidem, XXI/135.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 33.

¹ Cuvînt adăugat ulterior pe margine.

53

1555 (7063) iulie 28, Tîrgoviște.

† Многостню вожнею, Іу Петрашко воевода н господинъ въсое земле Угров-лахиское, синъ великаго н добраго Радула воеводе. Дават господство ми повелѣніемъ господства ми волѣрннѣ господства ми жпанѣ Бланкѣлѣ ключарѣ н съ аннсенемъ си, синовн братѣ си Братѣл, Радул н Братѣл н синовн Бланкѣлѣвѣ братѣчедѣс си, на нме Бладул н Яндрею н съ ннхъ синовн, елици нмъ Богъ припѣститъ, ѡкоже да нмъ ест село на нме Цигънешинъ ѡт по Бѣзѣлѣ, въс съ въсѡмъ хотаромъ, понеже нмъ ест старе н праве вчнне н дѣдѣне, еше ѡт стариннъ господарн н покѣпена ѡт Стонка Яшѣн.

И потомъ, нмаше Бланкѣлѣ ключар н аннсен си прѣдъ господства ми съ Мнхнѣ прѣкѣлаб. И тако прѣше Мнхнѣ прѣкѣлаб, како нмат н ѡнъ половенно ѡт Цигънешинъ. И господство ми ѣ темъ сѣднхъ н гледахъ по правдѣ съ въсн чѣстнннмъ правнтеліе господства ми н изнандоухъ господство ми н истннствовахъ како ест тае вчннѣ дѣдѣнѣ Бланкѣлѣвѣ ключарѣ н аннсенемъ емѣ. Янѣ ест вна Фрѣча ѡтець Мнхнѣвѣ метннн аспрн ѣ щимъ Бланкѣлѣвѣ съ снлѡмъ н без правдн. И закленн сѣт Бланкѣлѣ прѣдъ Бннтнлѣ воевода съ ѣї волѣрн, тако како ест внше сказано. И господство ми ѣ темъ дадохъ Мнхнѣ прѣкѣлабѣ кѣдъ волѣрн прѣзъ законъ Бланкѣлѣвѣ. И Мнхнѣ прѣше ере нѣстъ закленн прѣдъ Бннтнлѣ воеводѣ, нѣ сѣтъ ѣзелн съ снлѡмъ, занеже нмъ ест вна шѣрѣ. И господство ми прочетоухъ н кннга родѣтелю господства ми Радулѣ воевода за ѡста н ѡбрѣтоухъ господство ми како сѣтъ закленн Бланкѣлѣ н съ братіемъ си пакн със дрѣга законъ прѣдъ господство емѣ съ ѣї волѣрн. Того радѣ нхъ дадохъ господство ми Мнхнѣ кѣдъ волѣрн, како да заклет прѣзъ законъ Бланкѣлѣвѣ. И ѡнъ никакоже не възможетъ заклетн. Такожде ере н ѡт прѣдъ родѣтелю господства ми ѣзел ест Мнхнѣ пакн кѣдъ <волѣрн> н пак нѣстъ закленн. Нѣ ѡста Мнхнѣ ѡт законъ ѡт прѣдъ господства ми, ѡкоже н ѡт прѣдъ Бннтнлѣ воевода н ѡт прѣдъ родѣтелю господства ми.

Сего радѣ, дадохъ господство ми Бланкѣлѣвѣ ключар н аннсенемъ си, ѡкоже да нмъ ест въ вчннѣ н въ ѡхѣбѣ, ннмъ н синовомъ нмъ н внѣкомъ н прѣвнѣчетомъ нмъ, въ вѣкн непоколѣбнма.

Сеже н сведетеліе поставлеухъ господство ми: жпанъ Соколъ великн дворнкн н жпанъ Тѣдѡръ великн ѡгѡфѣт н Драгомнр внстѣар н Станчул спатар н Радул

54

столник и Радѹл пѣхарник и Бладѹл комис и Ино велики постелник. Исправник,
ТѢДѹР ВЕЛ ЛУГѢФЕТ.

Иис аз, Антоніе, въ днвни град Тръговице, мѣсеца юліе кн дньи, шт пдама
текъщаго въ лѣто 7337.

† Io Petrașco voievod, milaștia boșia gospodnii.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea porunca domniei mele boierului domniei mele, jupanului Vlaicul clucerul și cu nepoții săi, fiii fratelui său Bratul, Radul și Bratul, și fiii lui Vlaicul, vărul său, anume Vladul și Andrei și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul anume Țigăneștii de pe Buzău tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă de la bătrîni domni și cumpărat de la Stoica Aușun.

Iar apoi, au avut Vlaicul clucerul și cu nepoții săi pîră înaintea domniei mele cu Mihnea pîrcălabul. Și așa pîra Mihnea pîrcălabul că are și el jumătate din Țigănești. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat după dreptate cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea și am adevărit că este acea ocină dedină a lui Vlaicul clucerul și a nepoților lui. Ci Fîrcea, tatăl lui Mihnea, a lepădat 500 de aspri tatălui lui Vlaicul cu sila și fără dreptate. Și a jurat Vlaicul înaintea lui Vintilă voievod cu 12 boieri, așa cum este mai sus spus. Iar domnia mea, întru aceasta, am dat lui Mihnea pîrcălabul 24 de boieri peste legea lui Vlaicul. Iar Mihnea a pîrît că Vlaicul n-a jurat înaintea lui Vintilă voievod, ci i-a luat cu sila pentru că i-a fost cumnat.

Iar domnia mea am citit și cartea de rămas a părintelui domniei mele Radu voievod și am aflat domnia mea că au jurat Vlaicul și frații săi iarăși cu a doua lege înaintea domniei lui, cu 12 boieri. De aceea, i-am dat domnia mea lui Mihnea 24 de boieri, ca să jure peste legea lui Vlaicul. Iar el nicum n-a putut să jure. De asemenea, și înaintea părintelui domniei mele a luat Mihnea iarăși 24 <de boieri> și iarăși n-au jurat. Ci a rămas Mihnea de lege dinaintea domniei mele, precum și dinaintea lui Vintilă vodă și dinaintea părintelui domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Vlaicul clucerul și nepoților săi ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, în veci neclintit.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Antonie, în minunata cetate Țirgoviște, luna iulie 28 zile, de la Adam curgători în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/33. Orig., perg. (27,5×32), pecete timbrată, căzută. Trad. la Arh. St. Buc., 173, f. 92.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 34.

† Милостію божією, Іо Петрашко воєвода и господиниъ въ сон земан Ѣггрове-
лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєводе. Дават господство ми сіе
повелѣніе господства ми, свѣтомъ монастырѣс идеже ест храм свѣтое зспеніе

нарцдемаго Тисмѣна, молебникомъ господства мн ерѣменѣ Иермонахъ Митрофанъ и въсемъ братіямъ шербѣтацимъ се въ свѣтомъ шентѣанъ сїю, якоже да имъ естъ село глаголанмаго Тисмѣна, въ шонъ стране рѣки Тисмѣневъ и съ въсомъ хотаршмъ, понеже естъ старѣ и правѣ село свѣтомъ монастырѣ и дѣдинѣ.

И потомъ, имаше съпреніе със калѣгернъ въ Бистрица надъ сїю вше речено село. И господство мнъ съ темъ гледѣхъ и сѣдѣхъ по правдѣ и по законъ със въснъ чьстити-мнъ правентеліемъ господства мнъ и вндѣхъ господство мнъ и книгѣ поконнаго Данъ воеводѣ и Мирчевъ воеводѣ Старога и Радѣла воевода Добраго и Бинтилѣ воеводѣ и изнайдохъ господство мнъ како естъ за дѣдинѣ сїю вше речено село свѣтомъ монастырѣ глаголанмаго Тисмѣна. И калѣгернъ въ Бистрица всташе въ законъ въ предъ господства мнъ.

Сего радѣ, дадохъ и господство мнъ свѣтомъ монастырѣ въ Тисмѣна, якоже да имъ естъ село вше именнтаго въ шчинѣ и въ шѣвѣ, якоже и въ прѣжде.

Ещеже и сведетеліе поставѣемъ господство мнъ: митрополитъ кѣръ Іваніе и жѣпанъ Соколъ велики дворникъ и жѣпанъ Тѣдоръ велики лѣгѣшетъ и Драгомиръ вистіаръ и Станчулъ спатаръ и Радѣла пѣхарникъ и Радѣла столникъ и Владѣла колникъ и Інію велики постелникъ.

Исправникъ, Соколъ велики дворникъ.

И азъ, Станчулъ въ малн дѣицѣхъ, еже написѣхъ, мѣсеца августъ 9 дннъ, въ лѣтъ хѣѣѣгъ.

† Іо Петрашко воевода, мностѣмъ божѣмъ господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri, unde este hramul sfintei uspenii, numite Tismeana, rugătorilor domniei mele, egumenului ieromonah Mitrofan și tuturor fraților care se află în acest lăcaș, ca să-i fie satul numit Tismeana de pe amîndouă părțile rîului Tismeana și cu toate hotarele, pentru că este vechi și drept sat al sfintei mănăstiri și dedină.

Iar apoi, au avut pîră cu călugării de la Bistrița pentru acel mai sus zis sat. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea răposatului Dan voievod și a lui Mircea voievod cel Bătrîn și a lui Radul voievod cel Bun și a lui Vintilă voievod și am aflat domnia mea că este de moștenire acest mai sus zis sat al sfintei mănăstiri numite Tismeana. Iar călugării de la Bistrița au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Tismeana, ca să-i fie satul mai sus numit de ocină și de ohabă, ca și mai înainte.

Încă și martori punem domnia mea: mitropolitul chir Anania și jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logăfăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Și eu, Stanciul, între diecii cei mici, care am scris, luna august 9 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 606 (Tismana, I/16). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5) pecete timbrată Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem 329, f. 171 și 335, f. 21v-22.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 129—131; idem, *Tismana*, 242—244. Trad. *DJR*, B, 35. Facs. *ibidem*, 411.

Милостію божією, Іу Пѣтрашко воевод и господинъ вѣсон земли Угров-лаѣинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѣа воевод. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми сѣзем господства ми Стѣнслав и братіамъ емѣ Тѣдор и Стан и Рѣтнвое и Бонко и съ синовн, елици имъ Богъ дастъ, іакоже да им естъ учинъ ѣ Бѣлпещи шт дѣл Брановъ и шт дѣл Шѣрбанов и шт дѣл Нѣгѣв, и шт дѣл Нѣгославѣв половинѣ, вѣре <елика> се хокет избрат шт нхнѣ учинъ, понеже им естъ стара и права учинъ и покѣпена шт родителю им Станчѣа Моѣора за <ѣк> аспри, ешеже при дѣни родителю господства ми, поконнаго Радѣа воевод.

И пакн да имъ естъ Бѣднѣвѣ¹ и братнам еимъ учинѣ оу Кѣртѣнъ шт дѣл Зикамѣ сѣ Бѣднѣвѣ, ѣ полѣ пол <шт един имѣ> и ѣ сѣденіе третаго дѣлѣ.

И пакн да имъ естъ учинѣ оу Бѣлпещи шт дѣл Зикамѣ се Бѣднѣл пол шт един имѣ. И пакн да имъ естъ учинѣ оу Бѣлпещи, шт дѣлѣ Бѣднѣв, али ѣ ли-ваде шт пѣрѣѣ даже до дрѣги пѣрѣѣ, занеже покѣпше шт Зикамѣ сн Бѣднѣл за ѣв аспри сребрени и за една шѣца.

Сего ради, им дадохъ господство ми, іакоже да им естъ въ учинъ и въ шѣвѣ имъ и вѣшком имъ и прѣвѣшчнтом и не шт когоже непоколѣвимо, порнзмо господства ми.

Сеже и свѣднтеліе поставаемъ господство ми: жѣпан Сокол вел дворник и жѣпан <Тѣдор вел лѣгѣфѣт> и Драгомнр вѣстіар и Папа² спатар и Радѣа столннк и Бладѣа комнѣсѣл и Іане вел постелник. Исправник, Бѣржоге лѣгѣфѣт.

И аз, <Нан> еже писахъ син ѣ град ѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца авгѣст дѣ дѣни, лѣт <зѣг>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stănislav și faților lui, Tudor și Rătivoie și Voico și cu fiii, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vulpești din partea lui Bran și din partea lui Șarban și din partea Neagăi și din partea Neagoslavei jumătate, oricît se va alege din ocina lor, pentru că le este veche și dreaptă ocină și cumpărată de părintele lor Stanciul Mohora pentru <2 020> aspri, încă în zilele părintelui domniei mele, răposatul Radul voievod.

Și iar să-i fie lui Bădilă¹ și fraților lui ocină în Curteni din partea unchiului lor, Bădilă, în cîmp jumătate dintr-un ogor și în vatră a treia parte.

Și iar să le fie ocină în Vulpești din partea unchiului lor, Bădilă, jumătate dintr-un ogor. Și iar să le fie ocină în Vulpești din partea lui Bădilă, însă în livadă, din pîrîu pînă în al doilea pîrîu, pentru că au cumpărat de la unchiul lor, Bădilă, pentu 72 aspri de argint și pentru o oaie.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și nepoților lor și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan <Tudor mare logofăt> și Dragomir vistier și Papa² spătar și Radul stolnic și Vladul comisul și Iane mare postelnic. Ispravnic, Vîrjoghe logofăt.

Și eu, Nan, care am scris aceasta în cetate în București, luna august 14 zile, anul 7063 <1555>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 72. Copie. Altă copie ibidem, ms. 710, f. 717, după care s-ar făcut completările. Traduceri ibidem, ms. 349, f. 237 și S.I., nr. 607.

¹ Așa în text.

² În acest timp, mare spătar era Stanciul.

† Милостію божію, Іу Петрашко воєвода, господниъ вѣсон земли Уггров-лауенскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господства ми сію повѣленію господства ми попек Дѣмитрѣ и брат его Нѣгѣла и със ннѹ синовн, елицем Богъ припѣститѣ, іакоже да им ест учинѣ ѿ Рогозеціи ѿ дѣла Шандров вѣса ѿжа, ѿт посвѣдїи и ѿт воденице, али ѿт колнко се хѣтет избрати дѣла Шандров вѣскѣ, понеже вини ѿ покѣпнше ѿт Шандрѣ за ѹи аспри готови и за една дѣлама за ѣ аспри.

И пак да им ест ѿт тоє воденице, ѿт дѣла Кални половинѣ, понеже ю покѣпнше ѿт Кални за аспри рѣн готови. И вини продадоше ѿт своємѣ добромѣ волю.

Тем радї, господство ми дадох попек Дѣмитрѣ и брат емѣ Нѣгѣлаше, іакоже да им ест вѣ учинѣ и вѣ хѣбѣ немѣ и синовом емѣ и видком и прѣвнѣчетом им и ни ѿт когоже непоколѣбимѣ, порнзмѣ господство ми.

Сеже сведетелїе поставлѣемъ господства ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор вел лѹгѹфет и Драгомїр спатар¹ и Станчїол спатар и Радѹл пѣхарник и Владѹл комис и Радѹл столник и Іано велики постелник. Исправник, Тѣдор вел лѹгѹфет.

Писах азъ Нан Дебел, мѣсеца авгѹст ѣгъ дани, вѣ лѣтѣ хѣдѣ.

† Іу Петрашко воєвода, милостїа божїа господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dumitru și fratelui lui, Neagul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Rogozești, din partea lui Șandru toată funia, de pretutindeni și din moară, însă din cît se va alege partea lui Șandru toată, pentru că au cumpărat ei de la Șandru pentru 750 aspri gata și pentru o dulamă de 200 aspri. Și iarăși să le fie din acea moară din partea lui Călin jumătate, pentru că au cumpărat-o de la Călin pentru 150 aspri gata. Și ei au vîndut de a lor bunăvoie.

Pentru aceea, domnia mea, am dat popii Dumitru și fratelui lui, Neagul, ca să le fie de ocină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și mărtori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt, și Dragomir spătar¹ și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Iano mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Nan cel Gros, luna august 23 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. CXCVI/167. Orig., hîrtie (31×21), pecete timbrată. Văleatul greșit. Datat după divan.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 66–67, sub 1557. Facs. *ibidem*, 421.

¹ În loc de vistier.

† Милостію божію, Іу Петрашко воєвода и господниъ вѣсон земле Уггров-лауенскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сіє повелѣніє господства ми свѣтомѣ монастырѣ глаголемне Говора, іакоже да

сн ѡзываетъ въ блата еже се зоветъ Мамина, въ всѣхъ людїе еже хощетъ ловити, третяго рѣба, ази кѡпно съсъ Козия и съсъ Кодмѣна и съсъ Мшетеѡин. И да се знаетъ: въ сїа више речена дела Говорев, еже естъ вѣмъ въ рѣбѣ, да иматъ свѣтомъ монастырѣ Мшетеѡин третяго делъ за рѣбѣ, понеже тако съсмотрихъ господство ми, ере на дрѣге блатове и грѣле раздѣлахъ рѣба на двою и после възетъ десетокъ, а на блато еже естъ више речена, Мамина, да сѣтъ волницѣ калѣгерѣ въ монастырѣ еже естъ више речена да ѡзываетъ въ свака рѣба третїи рѣбѣ. И ни хто да хъ не смѣетъ бантовати или запрѣтити или съкрити, понеже тоганъ чьловѣка зло ке патитъ.

Сего радї дадохъ и господство ми ѡкоже да естъ свѣтомъ монастырѣ въ скрѣпленїе, а калѣгерѣмъ въ пицѣ, а господство ми и родїтелнмъ господства ми въ вѣчное въспоминанїе и не поколебнмо, по шрнзмо господства ми.

Исправникъ, Врѣжогнъ ѡгвофетъ.

Писъ мѣсеца августъ кѡ дѣни, въ лѣтъ хѣѣѣѣ. Сїе книга исписахъ ѡлѣва дїакъ въ Мирѡши съсъ рѣка грѣшина и брена .¹

† Іо Петрашко воевода, милостїа вожїа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-și ia de la balta care se numește Mamina, de la toți oamenii care vor pescui, al treilea pește, însă împreună cu Cozia și cu Codmeana și cu Mușeteștii. Și să se știe: de la aceste mai sus zise părți ale Govorei, care este vama de pește, să aibă sfânta mănăstire Mușeteștii a treia parte din pește, pentru că așa am socotit domnia mea, căci la alte bălți și gârle se împarte peștele în două și dușă aceea se ia zeciuala, iar la balta care este mai sus zisă, Mamina, să fie volnici călugării de la mănăstirea care este mai sus zisă să ia din toți peștii al treilea pește. Și nimeni să nu cuteze să-i tulbure sau să-i oprească sau să ascundă, pentru că acel om rău va păți.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire și neclintit, după porunca domniei mele.

Ispravnic, Vîrjoghi logofăt.

S-a scris în luna august 26 zile, în anul 7063 <1555>. Această carte am scris-o eu, Albul diac din Miroși, cu mînă păcătoasă și de lut .¹

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 608 (Govora, XXV/8). Orig., hirtie (30×21), pecete timbrată căzută. Cu două traduceri; alte trad. ibidem, ms. 447, f. 303 și 463, f.58. O copie slavă însoțită de o trad. la Bibl. Acad., XI/262.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 35–36. Facs. *ibidem*, 412.

¹ Pasajul „сїи... спина“ (Această...lut) este scris după monogramă, în stînga documentului.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domn a toată Țara Rumânească, feceorul marelui și preabunului Radul voievod. Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui slugii domniei lui, lui Drăgoiu slugeariul și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dăruia, ca să aibă el moșie la Agești, partea lui

Baico toată, oricîtă s-ar aleage, pentru că au fost venit Baico înaintea răpoșailor părinților domniei lui, <lui> Radu voevod, de-au închinat și au dat el de a lui bunăvoe lui Drăgoiu, slugii domniei lui, acea mai sus zisă moșie. Și au fost atunci moșia birnică. Iar Drăgoiu slugeariul, el o au plătit de bir pe acea moșie. Și au cheltuit pînă cînd o au scos de la bir aspri 1785.

Iar cînd au fost în zilele Mircii voevod, iar Baico fiind în casă la Mircea voevod, el o au fost luat acea mai sus zisă moșie în sila lui.

După aceea, au avut Drăgoiu slugeriul pîră cu Baico înaintea domniei lui, iar domnia lui au căutat și au judecat împreună cu toți cinstiții boiarii domniei lui și au dat lui Drăgoiu slugeriul leage 12 boiari, ca să jure cum că i-au fost dat Baico acea moșie cu bir. Deci acei 12 boiari, ei au jurat înaintea domniei lui și au rămas Baico și cumnată-său Manea de leage denaintea domniei lui.

Și iar să aibă Radul din Cozmești un loc la Butești din partea Stanciului și a frățini-său pentru că au fost avut Stanciul pîră cu Zîrnă din Găleteani înaintea Mircii voevod și așa pîra Zîrnă cum că să iasă moșia de la Stanciul. Iar Radul din Cozmești el au adus pentru acea moșie 12 boiari și iar mai păm urmă 6 boiari și au făcut cărți și au înorit și celelalte cărți ale Stanciului. Apoi, după aceeaia, au dat Stanciul Radului un loc la pădure și din locul cel curat cu sapa și cu toporul.

Apoi, după aceeaia, Stanciul au vrut să-i ia iar locul acela, iar Radul au adus pre acei 12 boiari, care s-au scris mai sus, înaintea domniei lui de au mărturisit și au dat acel loc, precum celălalt, din vale de jos, pînă în vîlcea și în lung și în largu.

Pentru aceeaia, au dat și domnia mea lui Drăgoi și Radului ca să aibă ei ocină stătătoare și ohabnică ei și feciorii lor și nepoții lor și strănepoții lor și de nimeni să nu se clătească, după zisa domniei lui.

Iată și mărturii au pus domnia lui pre jupan Socol vel vornic și jupan Tudor vel logăfăt i Stanciul spătarul și Dragomir vistierul i Radul postelnicul¹ i Vladul comisul.

Mesița august 29, vă leat 7063<1555>.

După „Arhivele Olteniei,” IV (1925), p. 463—464. Trad. veche.

¹ În loc de „paharnic”.

† Многостію божією, Іѡ Петрашко воєвода и господинъ вѣсон земли Сѣррокладѣнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѣла воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Нѣгън и синовим еи по нме: поп Аспѣл и дѣщерем еи Станек и Рѣдѣк и съ синовн си и сестрем Нѣгън, Кълинек съ синовн си и Станек съ синовн си и Нѣголик съ синовн си и Нѣкшек съ синовн си, Нѣгое и Нѣкша, ѡкоже да им ест вчинѣн ѡ Мѣшчел дел матерем нѣ Долек вѣса, вѣре еанка се хтет нзбрати вт по вѣсон хотаре, понеже ест била стара и права вчинна Долек и вт дѣдѣна.

Ѣнѣ ест била притесѣна вт братѣн Нѣгън и прочім сестрем вше речене вт Станчул и вт Драгомнр и хотѣше синовн Станчулок и Драгомнрше, по нмѣ Флорѣ, дрѣжати дел вт вчинна Рѣгънлик, дѣдѣ нм, вт Стѣнеци и дел Долек

дѣдѣца им, ѡт Мѡшчел. Я синови Нѣгъни и Станек и Кълннек и Нѣголек и Нѣкшек
ѡни имаше съпрѣнїе със синѡ Драгомнрѡк, със Флорѣ. Таже се сѣт сорочни
предъ господства ми, да се съпретъ лицѡ и дошли сѣ до господство ми. Я потомъ,
ѡни се сѣт съмирни сами, ѡт своємъ добромъ волю ѡт предъ господства ми, како
да дрѣжетъ Флорѣ делъ деѡс си Рѣгънлек ѡт Стѣнещїи и синови Нѣгъв и
сестремъ енъ више речене, да дрѣжетъ делъ матерекъ нѣхъ, Лолекъ ѡт Мѡшчелъ вѣса. И колнко
хѡкетъ бити продали Станчюл и Драгомнр ѡт ѡчина Лолекъ ѡт Мѡшчелъ ннемъ людемъ,
а Флорѣ, синѡ Драгомнрѡс, да повратитъ све цѣно темъ кѡспителѣемъ, како да бѣдетъ
тѣкмѣжїе мегю ннѣхъ. Тако се стѣкмнше и съмирнши се ѡт предъ господства ми
и ѡт предъ вѣсѣмъ чѣститимъ правителѣемъ господства ми, сами ѡт своємъ добромъ
волю.

Сего радїи господство ми дадохъ синови Нѣгъв и синови си, Станекъ и Кълннекъ¹ и Нѣголекъ и Нѣкшекъ, више речена <ѡчина>¹ ѡт Мѡшчелъ, ѡкоже да имъ
естъ вѣ ѡчинѡс и ѡхѡбѡс, ннми синови ми и енѣкѡмъ и прѣвнѡчетомъ ми и нн ѡт
когоже непѡтакновено, по речъ господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣе поставлѣемъ господство ми: жѡпанъ Сѡкѡлъ велики дворннкъ
и жѡпанъ Ѳеѡдоръ велики логофетъ и Драгомнръ внстїаръ и Станчюлъ спатаръ и Радюлъ
пѣхарннкъ и Бладюлъ комисъ и Радюлъ столннкъ и Мю велики постелннкъ. Исправннкъ,
Ѳнрѣ ѡт Блѣдѣщїи логофетъ.

И азъ, Братѡлъ ѡт Неѣщїи, еже написахъ вѣ настѡещїи Бѣкѡрещїи, мѣсеца септѣмврїи
ѡ днѣвъ, вѣ лѣтѣ хѡѡѡ.

† Іѡ Петрашко <вѣвѡда>¹, милѡстїа божїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele Neagăi și fiilor ei, anume popa Lupul și fiicelor ei,
Stanei și Rădaei și cu fiii lor și surorilor Neagăi, Călinei cu fiii săi și Stanei
cu fiii săi și Negolei cu fiii săi și Neacșăi cu fiii săi, Neagoe și Neacșa, ca să le
fie ocină în Mușcel toată partea mamei lor Lola, oricît se va alege de peste toate
hotarele, pentru că a fost veche și dreaptă ocină a Lolei și de moștenire.

Ci a fost cotropită de frații Neagăi și ai celorlalte surori mai sus zise, de
Stanciul și de Dragomir. Și au vrut fiii lui Stanciul și al lui Dragomir, anume
Florea, să țină partea de ocină a lui Răgăilă din Stănești și partea Lolei, bunica
lor, din Mușcel. Iar fiii Neagăi și ai Stanei și ai Călinei și ai Neagolei și ai
Neacșăi, ei au avut pîră cu fiul lui Dragomir, cu Florea. Deci s-au sorocit
înainte domniei mele, ca să se pîrască de față și au venit la domnia mea.
Iar apoi s-au împăcat singuri, de a lor bunăvoie, înainte domniei mele, ca să
țină Florea la Stănești partea bunicului său Răgăilă și fiii Neagăi și surorile ei
mai sus zise, să țină partea din Mușcel a mamei lor Lola, toată. Și cît vor fi
vîndut Stanciul și Dragomir din ocina Lolei din Mușcel altor oameni, iar Florea,
fiul lui Dragomir, să întoarcă tot prețul acelor cumpărături, ca să fie înțelegere
între dînșii. Așa s-au întocmit și s-au împăcat dinaintea domniei mele și di-
naintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, ei însuși, de a lor
bunăvoie.

De aceea și domnia mea am dat fiilor Neagăi și fiilor lor, Stanei (și Călinei)¹
și Neagolei și Neacșăi, mai sus zisa ocină din Mușcel, ca să le fie de ocină și
de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins
după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan
Theodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic

și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Oprea logofăt din Vlădești.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea de față București, luna septembrie 1 zi, în anul 7064 (1555).

† Io Petrașco (voievod)¹, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 63. Copie cu trad.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 36–37.

¹ Loc rupt.

60

1555 (7064) octombrie 24, Gherghița.

† Мноостію божію, Іу Петрашко воевода и господинь въсое земан ѿггров-лахинское, синь великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сію повеаѣние господства ми слѣг господства ми Драгълаш спатар, іакоже да им ест учинѣ ѿ Бѣркѣнеші дел братом си Радѹлове сва, ѿт посвѣде и ѿт по въсем хотаром, понеже им ест стара и права учина и дѣднина, занеже ест дал братомъ си Радѹл ѿт своем добром волю.

И потѣм, имаше прѣніе пред господства ми със Края и със братом си. И тако прѣше Края и със братіем си како да дрѣжнт учина Радѣлов, раді зацо сѣт прѣвн браточедо. И ѿ тем господства ми гледѣхмо и сѣдѣхмо по правдѣ и по законѣ, съ въсѣми чѣститими правителни господства ми и дадох господство ми Драгълов закон вѣ болѣри ѿт гор и ѿт дол, ѿт школо местѣв и тако мартѣри-саше над нихне дѣше, како да си дрѣжнт Драгъла учинѣ братѣм си Радѹлов, ере ест дал ѿт братом си Радѹл ѿт своем добром волю. За того раді, всташе Края и със братниам си ѿт закон ѿт пред господства ми, како не имат ни едно метѣх със учинѣ Радѹлов никакоже.

Сего раді, дадох и господства ми Драгълов със синове си, іакоже да им <ест> учинѣ и въ шѣб, ним и синовом им и вѣшком и прѣвнѣшчетом им и не ѿт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелнем поставѣлемъ господства ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор велики логофетѣ и Драгомир вѣстѣар и Станчул спатар и Владѹл комис и Радѹл пѣхарник и Радѹл столник и Іюно вел постѣлник. Исправник, Тѣдор велики логофетѣ.

Писах аз, Кръстїан граматик, ѿ Гергиць, мѣсеца шѣтомвріе кѣ днь, въ лѣт ^хѣѣд.

† Іу Петрашко воевода, мноостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlabiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Dragului spătarul, ca să-i fie ocină la Bărcănești toată partea fratelui său Radul, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că fi este veche și dreaptă ocină și dedină, pentru că i-a dat-o fratele său Radul de a lui bunăvoie.

Iar apoi, a avut pîră înaintea domniei mele cu Craia și cu frații săi. Și așa pîra Craia și cu frații săi, ca să stăpînească ocina lui Radul, pentru că sînt veri primari. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Dragul lege 12 boieri din sus și din jos, din jurul locului și așa au mărturisit pe sufletele lor, ca să-și țină Dragul ocina fratelui său Radul, căci

i-a fost dată de fratele său de a lui bunăvoie. De aceea, a rămas Craia și cu frații săi de lege dinaintea domnici mele, ca să nu aibă nici un amestec cu ocina lui Radul nicicum.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragul cu fiii săi, ca să-i fie ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după spua domniei mele.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Vladul comis și Radul paharnic și Radul stolnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Cîrstian grămăticul, în Gherghița, luna octombrie 24 zile, în anul 7064 (1555).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S. România, fond. Achiziții Al. Rosetti, nr. II/2. Orig., hîrtie (31,5 x 21,5) decete timbrată, cîzută. Trad. la Bibl. Acad., MDCLV/5.

61

1555 (7064) noiembrie 1, Gherghița.

† Многостію божію, Іу Петрашко воєвода и господинъ въ сон земан Ёггров-лахтинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми болѣринъ господства ми жѣпанъ Дѣмитрѣ постелникъ и съ синови си, еанци им Богъ припѣстит, іакоже да и ест учинъ ѣ ялвещи, что се зовет дела Бонхнѣскъ, понеже и ест стара и права учина и дѣдіна и покѣпена еше прѣдеда жѣпанъ Димитрѣ постелника ит жѣпан Дан Дѣрдѣк дворник за ѿ аспри ит Бѣрдещин.

И потом, имал ест Дѣмитрѣ постелникъ съпрѣніе прѣд господства ми със Тѣдор логофет радї учина ит ялвещи колнко ест дел Бонхнѣскъ. И тако прѣше Тѣдор логофет прѣд господства ми, како им ест тде дел Бонхнѣскъ неговѣ ит дѣдіна и како ест заклеа и прѣд Мирчю воєвода със кї болѣри; такожде нѣ донесе тензи болѣри и прѣд господства ми. И господство ми ѣ том сѣднѣ им по правѣ и незнадохъ господство ми како не ест дрѣжал Тѣдор логофет тога учина ит ѣ лѣти; таже господство ми не въсхотѣхъ сложити раздрати что сѣт сѣдіи старїи господарч, нѣ вставнѣхъ господство ми како сѣт сѣдіи старїи господарч и по заповѣд им и уста Тѣдор логофет ит закон.

Сего радї и господство ми дадохъ више речена учина что се зовет дел Бонхнѣскъ жѣпанъ Дѣмитрѣ постелникъ, іакоже да и ест въ учинъ и хѣвѣ мѣ и синови им емѣ и внѣком и прѣвнѣчетом емѣ и ни ит когоже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣемъ господство ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Ѣвдѣр велики логофет и Драгомир вѣстияр и Станчюл спатар и Радѹл пѣхарник и Бладѹл комис и Радѹл столник и Шнию велики постелник. Исправник, Сокол велики дворник.

И аз, Братѣл ит Неѣщї, еже начрѣтахъ въ варош Гергицѣ, мѣсеца ноемвриѣ ѣ дѣни, ит ядама до селѣ текѣщї лѣтомъ в лѣт ѣѣѣ.

† Іу Петрашко воєвода, многостїа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Dumitru postelnicul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Albești,

ce se cheamă partea Voinească, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărată încă de străbunicul jupanului Dumitru postelnicul de la jupanul Dan Țurduc vornicul din Burdești pentru 800 aspri.

Iar apoi, a avut Dumitru postelnicul pîră înaintea domniei mele cu Tudor logofătul pentru ocina din Albești, cît este partea Voinească. Și așa pîra Tudor logofătul înaintea domniei mele că este acea parte Voinească a lui de moștenire și că a jurat și înaintea lui Mircea voievod cu 12 boieri; de asemenea a adus pe acei boieri și înaintea domniei mele. Iar domnia mea, întru aceasta, i-am judecat după dreptate și am aflat domnia mea că n-a stăpînit Tudor logofătul acea ocină de 70 de ani; deci domnia mea nu am vrut să mă amestec și să stric ceea ce au judecat bătrînii domni, ci am lăsat domnia mea cum au judecat bătrînii domni și pe hotărîrea lor și a rămas Tudor logofătul de lege.

Pentru aceasta și domnia mea am dat ocina mai sus zisă, care se numește partea Voinească, jupanului Dumitru postelnicul, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul pabarnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în orașul Gherghița, luna noiembrie 1 zi, de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Bлc., A.N., Col. I. Io122cu, nr. 8. Orig., perg. (30×45), pecete timbrată.

62

1555 (7064) noiembrie 12, Gherghița.

† Мнолостню божню, Іу Петрашко воевода и господннѣ въсое земле Уггровлахскою, синѣ велкаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сѣ повелѣнїе господства ми почтеномѣ правнтелю господства ми, жѣпан Иван велки медннчарю и съ синовн емѣ, елнцн нам Богѣ припѣстнт, шкоже да мѣ ест половннѣ шт Іннносас и половннѣ шт Прѣвѣлещн, дел Тевдоснек бан въсѣ, понеже покѣпнх жѣпанѣ Иванѣ велки медннчар шт дѣщера Тевдоснек бан, шт жѣпаннца Каплѣ, за хѣ аспрн. И продаде шна шт нннѣ доврѣ волю и нн съ едно силно нн шт кога, жѣпанѣ Иванѣ медннчарю, како да си сътворнт скѣнщце за прикнє, занеже нннє скѣнщце, шна ех ест кеатовал докле ест вшв въ прикѣгство <8> Угарскою Земле.

Сего радї, дадох и господство ми жѣпанѣ Иванѣ велки медннчар, шкоже да мѣ ест въ вчннѣ и шхабѣ, емѣ и синовшл емѣ и вѣшкшл и прѣвншчетшл емѣ и нн шт когоже непотѣкновєно, по рєч господства ми.

Сеже и сведетелїє поставнх господство ми: жѣпанѣ Сокол велки дворннкѣ и жѣпанѣ Тѣдорѣ велки лшгшфет и Драгомнрѣ внстїарю и Станчюл спатар и Радѹл пєхарннк и Радѹл столннк и Бладѹл кшлнє и Ілнє велки постелннкѣ. Исправннк, Сокол велки дворннк.

Пнс аз, Стонка, синѣ Ёнчєк ѣ варош Пєргнца, мѣсеца ноемврїа вї дѣнн, въ лѣт хѣ24.

† Іу Петрашко вшєвѣда, мнлостїѣ божїѣ господннѣ.

64

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Ivan marele medelnicer și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie jumătate din Aninoasa și jumătate din Pîrvulești, partea lui Teodosie banul toată, pentru că a cumpărat jupan Ivan marele medelnicer de la fiica lui Teodosie banul, de la jupanița Caplea, pentru 9 000 aspri. Și a vîndut ea de a ei bunăvoie și fără nici o silă de la nimeni jupanului Ivan medelnicerul, ca să-și facă scule de zestre, pentru că sculele ei, ea le-a cheltuit cît a fost în pribegie în Țara Ungurească.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Ivan marele medelnicer, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Am scris eu, Stoica, fiul lui Oancea, în orașul Gherghiței, luna noiembrie 12 zile, în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 610 (Mitrop. Ț. Rom., XXXIV/7). Orig., perg. (26×27,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1862; altă trad. ibidem ms. 127, f. 272r-273.

EDIȚII. Slav *Venelin*, 167–168. Trad. *D.I.R.*, B, 37.

† Многостію божію, Іу Петрашко воєвода и господинъ въсон землѣ Угров-лахійскои, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почетеннии правителне господства ми жѣпан Тѣдор велики логофетѣ¹т и жѣпан Драгомѣр велики вѣстѣар и съ нѣх синовѣ, елицѣ нм Богъ припѣстит, іакоже да нм ест село на нме Тръвѣчѣаніи въси и съ въсом хотаром, ере н<м>¹ ест стара и права вчинѣ и вт дѣдинѣ и покѣпена вт Стонка Кръцек при дѣни поконномѣ Бинтилѣ воєводѣ. И продадѣше винѣ сами, вт нѣхнѣ добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми почетеннии правителне господства ми, жѣпан Феодорѣ велики логофетѣ и жѣпанѣ Драгомѣр велики вѣстѣар, іакоже да нм ест вчинѣ и въ вѣдѣбѣ, нм и синовом нм, вѣском и прѣвѣнѣчетом нм и нѣ вт когожде непоколѣбнѣмо, по рѣч господства ми.

Сеже нъ свѣдѣтелѣи поставлѣем господство ми: <жѣпан Соко>¹л велики дворник и жѣпан Тѣдор велики логѣфет и жѣпан Драгомѣр <ел>¹ники вѣстѣар и жѣпан Станчул велики спатар и Радѹл пѣхарник и Владѹл комис и Радѹл столник и Ііне велики постелник. Исправник, Сокол велики дворник.

И <аз>¹, Иваким, еже написах, мѣсеца декемвриѣ 3 дѣни въ столни градѣ Бѣскрѣци, вт ѣдама текѣци лѣтом хѣѣд.

† Іу Петрашко воєвода, многостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, jupan Tudor marele <logofăt>¹ și jupan Dragomir marele vistier și cu fiii lor, cîți le va lăsa

Dumnezeu, ca să le fie satul anume Tîrbăcianii toți și cu tot hotarul, pentru că <le>¹ este veche și dreaptă ocină și de moștenire și cumpărată de la Stoica al Creaței și de la verii lui, Mînea și Stanciul din Miroslăvești, pentru 6 000 aspri, încă din zilele răposatului Vintilă voievod. Și au vîndut ei înșiși, de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea cinstiților dregători ai domniei mele jupanului Teodor marele logofăt și jupanului Dragomir marele vistier ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: <jupan Soco>¹ mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupa Dragomir mare vistier și jupan Stanciul mare spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Și <eu>¹, Ioachim, care am scris în luna decembrie 7 zile, în cetatea de scaun București, de la Adam ani curgători 7064 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 611 (Golgota, II/1). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Cu trei trad: una din 1783 și două din sec. XX; alte trad. ibidem ms. 228, f.32 și 230, f. 1 (ambele cu data zilei 27) și la Bibl. Acad. ms. 2 071, f.36.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 38.

¹ Loc rupt.

64

1556 (7064) februarie 18, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Іу Петрашко вонвода н господннъ въсое земеае Уггров-лахнискон, сннъ велкаго н прѣдобраго Радѹла вонвода. Дават господствѣ мн сіе повеленіе господство мн слѣдѣ господства мн Стонкѣн н съ ннх снновн, елнцн нм Богъ даст, іакоже <да> мѣ ест вчннѣ ѡ Белецн дел Чернѣ н брат его Богдан, варн елнка се хтнт нзбрахъ, понеже побратнше Чнрнѣ н Богдан слѣдѣ что ест внше реченѣ над третаго дела, да две дела внн продадоше за то аспрн готовн.

И пак да нм ест вчннѣ ѡ Дол Негрецин вт дел Шербанов вт Фрѣнге еднн место н вт Чюлцет едннъ место, понеже даде Шербан вт неговѣ добро волю вт прѣд мнозн мегннашн: вт Цнгънецин, Шербан н Тѣлѣгъ н Бнтан вт Прнбоіанн н Стонкѣш н Дрѣгнч н Драготъ.

Пак да мѣ ест вчннѣ ѡ Прнбоіанн дел Радѹлов н сннъ его Сѹпрек, варн елнка сн хтнт нзбрат ѡ Шнднцъ, занеже покѣспн за р аспрн. И пак мѣ ест вчннѣ ѡ Прнбоіанн вт дел Стонкек трн мѣсто вт Шнднцъ, понеже ѡ покѣспн за р аспрн.

И пак мѣ ест Бланкѣловѣ, сннъ Стонкек, вчннѣ ѡ Прнбоіанн вт дел Станов еднн мѣсто, понеже ест покѣспн за н аспрн. И пак да мѣ ест вчннѣ вт дел Драгомнр еднн место, понеже покѣспн за м аспрн.

Сего раді, дадохъ н господство мн, іакоже да нм ест вчннѣ н въ вхѣбѣ н нм н снновнм нм, внокмѣ н прѣвночнтном н вт когоже непотнкновенѣ.

Сеже сведетелѣ поставлѣе господства мн: жѣпан Сокол велнкн дворннк н жѣпан Тѣдор велн кн лнговѣт н Станчюл спатар н Драгомнр внстїар н Радѹл столннк н Владѹл комнс н Лепъдат пѣхарннк н Іїню велнкн постѣлннк. Исправннк, Тѣдор велнкн лнговѣт.

Пнс въ настоа Трѣговнще мѣсеца феврваріе нї днн, въ лѣт хѣѣд.

† Іу Петрашко вонвода, многостіа божіа господннъ.

66

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoicăi și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Beleți partea lui Cernea și a fratelui lui, Bogdan, oricît se va alege, pentru că au înfrățit Cernea și Bogdan pe sluga care este mai sus zisă pe a treia parte, iar două părți ei le-au vîndut pentru 370 aspri gata.

Și iar să-i fie ocină în Negreștii de Jos din partea lui Șerban din Freanghe un loc și din Giulet un loc, pentru că dat Șerban de a lui bunăvoie dinaintea multor megiași: din Țigănești, Șerban și Tăleagă, și Vitan din Priboieni și Stoicuș și Drăghici și Dragotă.

Iar să-i fie ocină în Priboieni partea lui Radul și a fiului lui, Oprea, oricît se va alege în Undiță, deoarece a cumpărat pentru 100 aspri. Și iar să-i fie ocină în Priboieni din partea lui Stoica trei locuri din Undiță, pentru că a cumpărat-o pentru 100 aspri.

Și iar să-i fie lui Vlaicul, fiul lui Stoica, ocină în Priboieni din partea lui Stan un loc, pentru că a cumpărat pentru 50 aspri. Și iar să-i fie ocină din partea lui Dragomir un loc, deoarece a cumpărat pentru 40 aspri.

De aceea am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor nepoților și strănepoților și de nimeni neatins.

Iată martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciu spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Ianu mare postelnc. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Scris în scaunul Țirgoviște, luna februarie 18 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl.Acad., MDXXVIII/1. Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută.

Izvodul ce s-au scos du pe o carte a lui Pătrașco voevod, feciorul Radului voevod.

† Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boiarinului domniei mele, jupînului Dragomir vel vistier și cu ai lui feciori, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în Dădulești din partea Dădulescului trei părți. Pentru că au furat Dădulescul un cal încă de prin zilele răposatului Radul voevod cel Bun și l-au prins Radul voevod și au vrut să-l spînzure. Iar Staico logofăt, el l-au plătit și i-au scos capul dinaintea Radului voevod cel Bun, pentru că i-au dat a lui moșie el de a lui bunăvoie.

Iar după acéia, feciorul Dădulescului, pre nume Stan din Dădulești, el au furat casa Barbului Colții. Deci, Barbul Colții l-au prinsu și au eșit înaintea Radului voevod Călugărul și au vrut să-l spînzure. Iar el s-au plătit cu a lui moșie capul, cu toată, însă din Dădulești. Iar dupe acéia, cumpărat-au jupînul Barbul Colții de la feciorii Dădulescului, pre nume Vladul roșul și cu frate-său Stoica și Văsiu, ale lor părți de moșie toate, drept 770 aspri turcești, încă cîndu au fost o foamete ce au fost dată de la Dumnezeu.

Iar după acéia, feciorii Dedulescului, Stan și Vladul roșul și cu frații lor, Văsiu și Stoica, ei au avut pîră înaintea domniei mele pentru un cal ce au fost furat tatăl lor, prin zilele răposatului Radul voevod cel Bun. Iar într-acéia,

domniia mea am căutat și am judecat pre lege, cu toți boiarii domnii mele și am dat feciorilor Dădulescului lege 12 boiari, ca să jure cum n-au furat tată-său acel cal. Iar ei nicicum n-au putut să aducă pe acei 12 boiari ca să jure înaintea domnii mele și au rămas de lege feciorii Dădulescului înaintea domnii mele.

Drept aceasta și domniia mea am dat jupînului Dragomir vel vistier, ca să-i fie lui întru moșie statornică, lui și feciorilor, nepoților și strănepoților și de către nimeni nepoticnit, preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pre: jupînul Socol dvornic și Tudor marele logofăt, Dragomir vistier, Stanciul spătar, Radul stolnic și Radul păharnic, Vlad comis și Iane marele postelnic. Și ispravnic, Socol marele dvornic.

Și iaste scrisă de un Nan la scaunul curții Bucureștilor, méseța martie 5, leat 7064 <1556>.

Bibl. Acad., F., LXXXI/560 a-b. Fotocopie după trad. într-o condică a m-rii Sărindar aflată la o mănăstire de la Athos.

66

1556 (7064) martie 15, București.

Izvodul ce s-au scos du pe o carte a lui Pătrașco voevod, feciorul Radului voevod.

† Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele jupînului Colții dvornic, ca să-i fie moșie în Dădulești, pentru că este a lui bătrână și dreaptă ocină de moșie și închinată de la Turcul, el de a lui bunăvoe, încă du pren zilele răposatului Radului voevod cel Bun, însă partea Turcului toată de moșie, oricîtă se va alége și cu tot hotarul, din apă și din uscat.

Iar după acéia, iar au închinat Dobromir de la Săcșori dintr-a lui parte din Stroești jumătate jupînului Radului al Colții dintr-a lui parte de moșie jumătate, oricît se va alége.

Și încă iar Dobromir au închinat jupînului Radului Colții dintr-a lui parte de moșie jumătate din Dădulești. Iar după acéia, au cumpărat jupînul Radul al Colții moșie de la Dobromir, a lui parte toată din Dădulești și din Stroești iar toată, drept 1 250 aspri turcești. Iar dupre acéia, jupînul Radul, el s-au sculat de au dat acestea ce mai sus zice moșii jupînesii lui Dragomir marele vistier, ca să-i fie zestre.

Drept aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de către nimeni neclătit, preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupînul Socol marele dvornic și Theodor marele logofăt și Dragomir marele vistier, Stanciul Bengăi marele spătariu, Radul stolnic și Radul păharnic, Vladul comis și Ianu marele postelnic.

Și iaste scrisă de un Nan la scaunul curții Bucureștilor, méseța martie 15 dni, v leat 7064 <1556>.

Bibl. Acad., F., LXXXI/560 a—b. Fotocopie după trad. într-o condică a m-rii Sărindar, aflată la o mănăstire de la Athos.

68

† Мнлостію божію, Іу П<етра>¹шко воєвода и господинъ вѣсое земли Угровлаѣтинское, синъ добраго и великаго² Радул воєвода. Дават г<осподство ми почте>³номъ правителю господство ми жъпан Бадѣ вѣше велики ключар, такоже да им ест едни <бр>⁴од шт воде[де]нице шт Бѣзъѣ по горо шт воденице штцѣ епискѣпѣ, понеже га ест помиловад господство ми със тон⁵ брод шт воденице еже ест писан по жъпан Бадѣ вѣше вел ключар.

Сего радї дадох и господство ми такоже да им <ест>⁶ вѣ шчинѣ и вѣ шхабѣ ним⁵, <и> синоним им и вноком им и прѣвночитом им и не шт когоже непотѣкновено⁶, по реч господство ми.

Сеже свидетелю⁷ поставлѣем господство ми жъпан Сокол велики дворник и жъпан Тѣдор⁸ лшгвфет и Драгомир вистїар и Станчол спатар и Радул столник и Радул пѣхарник и Владул квалнс и Іюню велики постѣлник. Исправник, Тѣдор⁹ вел лшгвфет.

Пис, мѣсеца априлїе ҃ дьнин¹⁰, в лѣт 733А.

† Іу Петрашко воєвода, мнлостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io P<etra>¹șco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul <bunului și marelui>² Radul voievod. Dă domnia mea institului dregător al domniei mele jupan Badea fost mare clucer, ca să-i fie un vad de moară de la Buzău, mai sus de moara părintelui episcop, pentru că l-a miluit domnia mea pe jupan Badea fost mare clucer cu acel vad de moară, care este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i <fie>⁴ de ocină și de ohabă, lui, fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și alt Radul paharnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor⁹ mare logofăt.

S-a scris luna aprilie 3 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 613 și 614 (Banu, XXXVII/1 și IV/1). Două orig. slave, hirtie (31×21,5) pecete timbrată. Cu trei trad. din sec. XIX, din 190⁶ și 1912. Copie slavă *ibidem*, ms. 186, f. 100.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 39. Facs. *ibidem*, 414.

¹ Loc rupt.

² În varianta B (S.I., nr. 614): ДОБРАГО И ВЕЛИКАГО.

³ În B: ТАН.

⁴ Omis.

⁵ În B: ШХАБНИМ ИМЪ.

⁶ În B: НЕПОТЪКНОВЕНО.

⁷ În B: СВИДЕТЕЛЪ.

⁸ În B: ТѢДОР ВЕЛИКИ.

⁹ În B: ТѢДОР.

¹⁰ În B: ДЬНИ.

† Милостію божією, Іу Петрашко воєвода и господинъ въсое земле Ѹггров-лахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомъ божественномъ <монастир>¹ нарицанми Бистрица, храм свѣтое успеніе владичици наше Богородице и присно дѣво Марія.

И потом, придоши калѣгерн шт свѣтомъ монастир тере жаловаше како да си гледа хотарѣ по кѣде ест шкрѣстѣ свѣтомъ монастир. И ѣ тем господства ми послахмъ слѣга господства ми Костича и почтеномъ волѣрниѣ господства ми Радѹл логофет терѣ гладашн мѣсто све със добри чловѣци тере <да>¹ х[а]отърнсаше по правдѣ и по закон божіа и раздѣлише мѣсто свѣтомъ монастир по кѣде ест хотар свѣтомъ монастир: шт гор планина и шт Квнѣшл Балѣтѣрѣшлн и Пращна и на Пѣстоіата све слѣме до Мѣгѣра Бѣла све слѣмѣ до Кѣрмѣтѣра Гѣшѣшлн и све слѣме до Скѣрншоара, шт Скѣрншоара све слѣмѣ даже до Дѣрѣе, све слѣмѣ по Бѣрхѣшл Мѣгѣрнлорѣ, све слѣме до Бален Негран, а шт тѣа, шт Балѣ Неграе, све слѣмѣ до Нѣготѣ, све слѣме до Поіана Іане и пак све Балѣ Баратенилѣр све по вале по Дрѣмѣл Мѣхѣдинцилорѣ <до>² Бистрица дорн до Хѣмѣ, а шт Хѣмѣ све до Форечо . . . ² до Камен Банов, а шт Камен Банов дорн ѣ слѣмѣ Млацилор, а шт тѣа све посрѣд Млацилор дорн Сѣп Стог, а тѣа, шт Сѣп Стог, дорн ѣ рѣко Трѣсѣв, дорн ѣста Бѣнлор Хотарѣлорѣ, све по валѣ, дорн ѣ Гѣмна Югѣв, а тѣа свѣ слѣме дорн ѣ хотарѣл Брѣвѣтецилор, а шт тѣа све слѣмѣ дорн ѣ <берѣ>²шнл Глѣвочюлѣн а шт тѣа све плаюл дорн ѣ Скѣрншоара.

Сего раді, дадох и господство ми ꙗкоже да нам бѣдет свѣтомъ монастирѣ и калѣгером что прѣбен¹вает ѣ свѣтомъ монастир шчинѣ въ шѣбе.

Сеже и сведетелю поставлѣем господства ми: жѣпан Сокол вел дворник и жѣпан Тѣдор велики логофет и Драгомѣр вистѣар и Станѣшл спатар и Радѹл пѣхарник и Радѹл столник и Бладѹл комис и Іѣнош велики постелник. Исправник, Іѣнош велики постелник.

Писъ въ настола град Тръговище, мѣсеца апрѣліе ѣ дѣни, въ лѣто хѣѣд.

† Іу Петрашко вѣвѣвда, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii <mănăstiri>¹ numite Bistrița, hramul sfintei uspenii a stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria.

Iar apoi au venit călugării de la sfînta mănăstire de s-au jăluit ca să-și cerceteze hotarul, pe unde este în jurul sfintei mănăstiri. Iar la aceasta domnia mea am trimis pe sluga domniei mele Costicea și pe cinstitul boier al domniei mele Radul logofătul, să cerceteze locul, tot cu oameni buni, să hotărînicească după dreptate și după legea dumnezeiască. Și au despărțit locul sfintei mănăstiri pe unde este hotarul sfintei mănăstiri: din muntele de sus și din Cuibul Vilturului și Prajila și la Păstoiața, tot pe culme pînă la Măgura Albă, tot pe culme pînă la curmătura Gheușului și tot pe culme, la Scărișoara, de la Scărișoara, tot pe culme, pînă la Dăruie, tot pe culme pe vîrfurile măgurilor, tot pe culme pînă la Valea Negrei, iar de acolo de la Valea Negrei, tot pe culme pînă la Neagotă, tot pe culme pînă la Poiana Iane și iar tot pe Valea Varatecilor, tot pe vale pe Drumul Mehedinților <pînă la>² Bistrița, pînă la Humă, iar de la Humă tot pînă la Foreci . . . ² la Piatra Banului și de la Piatra Banului pînă la culmea Mlaciului, iar de acolo, tot prin mijlocul Mlaciului pînă Sup Stog, iar de acolo, de Sup Stog, pînă la riul Tîrsei, pînă la gura Văilor Hotarilor, tot

pe vale, pînă la aria lui Iuga, iar acolo, tot pe culme, pînă la hotarul Bărbăteștilor, iar de acolo, tot pe culme, pînă la obîrșia Glăvociului, iar de acolo, tot pe plaiu, pînă la Scărișoara.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei mănăstiri și călugărilor care trăiesc în sfînta mănăstire ocină de ohabă.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic Iano mare postelnic.

S-a scris în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna aprilie 8 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 615 (Bistrița, I/7). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1779; alte trad. ibidem, ms. 192, f. 134v–135, f. 201, și 713, f. 574–575.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 40.

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Пѣтрашко воєв<о>да и господинъ вѣсоюземле Угровлахинокое, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сие повѣленіе господства ми свѣтомъ монастыр зовимаго Говѣра, іакоже да им ест село именованн Плонѣа вѣсах, със вѣс хотаром, понеже мѣ ест стара и пра<ва>вчинѣ и дѣдинѣ.

И хотар да ест: вт matka Бодѣши по нѣт Бичелѣши дорн ѣ matka Фетѣни вт тѣа дорн шеършне Пѣкъланѣаше и вт тѣа през вѣнѣет ѣ matka Чирешѣши и вт тѣа дорн шеършне Фиратен и вт тѣа дорн Уста Сѣкъшитен и вт тѣа дорн ѣ водѣ Безнен и вт тѣа по вод долини дорн ѣ хотарѣа Бичелѣши.

Іа потом, прииде вѣс егѣмен Захарне със Бонко и съ Бърбан прѣд господства ми терѣ съ ѣтокмише вт нишо добро волю радї сие више хотар и вчинѣ и варѣ елико ест и мал Бонко и Бърбан вчинѣ ѣ уста Митимонѣши, а уни дадоше свѣтомъ монастырѣ, а вѣс егѣменѣ Захарне дал ест неко вчинѣ монастырскомѣ вт вод Безнен по matka Фиратѣши дорн шеършне дорн пѣт Топанен и вт тѣа по пѣт дорн ѣ водѣ Безнен. И пак приидѣ вѣс егѣмен Захарне Бонков ѣ дел за вчинѣ вт matka Чорѣкъши по уста <Бѣл>¹челѣшини дорн шеършне право ѣ matka Невон <и вт>¹ matka ѣз гор дорн ѣ пѣт Топанен. <Іа пото>¹м <испис>¹а<ше вѣс егѣмен Захарне по>¹ Бонко и Бърбан на свѣтѣ <по>¹менник.

Сего радї, дадох и господства ми свѣтомъ монастыр <зов>¹чимаго Говѣра, іакоже да им ест вѣ вчинѣ и вѣ вѣхав ним и синовом ним и евномом и прѣвнѣчетомѣ ² и ни вт когоже непотѣкивеном, поризмѣ господства ми.

Сеже и свѣдетеліе поставѣем господства ми: жѣпан Сокол ве<лик>¹и дворник и жѣпан Тѣдор велики лѣгѣфет и Драгомір вистіар и Радѹла столник и Бладѹла комис и Радѹла пѣхарник и Пнѣ велики постелник. Исправник, Сокол вел дворник.

Пис мѣсеца апріліе 31 дѣни, в лѣт хѣзѣа.

† Іу Пѣтрашко воєвѣда, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu. Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul cu numele Plopu tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și hotarul să fie: din matca Boului, pe drumul Vițelului, pînă la matca Fetei și de acolo pînă la obîrșia Păcălanului și de acolo, peste bunget, la matca Cireșului și de acolo la obîrșia Firatei și de acolo la Gura Săcuitei și de acolo pîna la apa Veziei și de acolo, pe apă în jos, pînă la hotarul Vițelului.

Iar apoi, a venit părintele egumen Zaharie cu Voico și cu Vîrban înaintea domniei mele, de s-au întocmit de a lor bunăvoie pentru acest hotar și ocina de mai sus și oricît au avut Voico și Vîrban ocină la gura Mitimonului, ei au dat sfintei mănăstiri, iar părintele egumen Zaharie a dat niște ocină a mănăstirii, din apa Veziei, pe matca Înterșițatului, pînă la obîrșie, pînă la drumul Topanei și de acolo pe drum pînă la apa Veziei. Și iar a dat părintele egumen Zaharie lui Voico o parte de ocină din matca Cioricăi pe Gura <Vil>¹ celușii pînă la o obîrșie, drept în matca Nevoii <și din>¹ matca din sus pînă în drumul Topanei. <Iar apoi a scris părintele egumen Zaharie>¹ pe Voico și pe Vîrban la sfîntul pomelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților ² și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune, domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Socol, mare vornic.

S-a scris, luna aprilie 17 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 616 (Govora IX/5). Orig., hîrtie (43×28), pccete timbrată. Cu două trad.: una din 1749, după care s-au făcut completările și alta din 1842: alte trad. ibidem ms. 234, f. 195—196, 447, f. 190^v și 463, f. 102—103.

EDIȚII. Trad. *D.I.R.B.*, 41.

¹ Loc rupt și șters.

² Text nepotrivit cu destinatarul.

† Eu celu întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitoriu și însumi stăpînitoriu domnu, eu Pătrașco marile voievod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînitoriu și domn a tota țara Ungrovlahii. Bine am voitu domnia mea cu a mea bunăvoință și cu curată și luminată inima domniei mele și am dăruit acest cinstit și bine închipuit și precinstit hrisov al domniei mele, carele este priste toate cinstile și darurile și după cum au dăruit și ceilalți pravoslavnici domni și au miluit pre sfînta și dumnezeiasca mănăstire ce să numește Coziia, unde hramul sfintii începătorii de viață troițe, Dumnezeu nostru, cu vamă de la Cînene, carele dintîi au început marele și preabunul Mircea voivod și după dînsul cei ce au fostu pravoslavnici domni, care au fost mai înainte dă domnia mea pentru pomana acestor pravoslavnici și de Dumnezeu temători domni, am rîvnit și domnia mea și am dăruit și domnia mea și am miluit pre sfînta mănăstire ce este mai sus zisă cu vama

ce este mai susă zisă, ca să fie sfintii mănăstiri spre întărire, iară dumnezeștiilor călugări spre hrană, iar domnii mele și părinților domnii mele să fie pomenire și da niminea nici o supărare să n-aibă, după porunca domnii mele. Că oricarele va îndrăzni a supăra sau din boieri sau din slugele domnii mele sau mari sau mici să cee sau supere vama mănăstirii domniei mele de la Cozia și de la mănăstire de la Cotmeana, unde este hramul bunii vestiri al presfintii s'ăpînii noastre născătorii de Dumnezeu, că oricarele va îndrăzni a supăra, unuia ca ace<la ce v>¹a fi înpotrivă sfînta troiță și preasfînta născătoare de Dumnezeu și va muri în urgie domnească, pentru că¹ amî dat domnia mea acelorū sfinte mănăstiri și celora ce viețuescū întrînsile...¹ egumen Mitrofan de la Cozia și părintelū egumen Dosoftei de la Cotmeana și tutur<or celor>¹ întru Hristos frați care viețuescū împreună cu dînșii întru acele sfinte lăcașuri <șă le fie>¹ lor spre hrană și spre întări<re>¹ și întru moșie ohamnică, iară domnii mele vecinică pomenire și mai vîrtos și pentru sănătatea trupului domnii mele.

Încă și după moartea domnii mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Românești sau din neamul domnii mele sau fiecine va fi domnu pe scaunulū domniei mele, de va înnoi și va cinsti și va întări acestū hrisov alū domnii mele, pre acela domnul Dumnezeu să-lū întărească întru domnia lui. Iar de va strica și va rușina, pe unul ca acela să-l strice domnul Dumnezeu și să-l bată aicea trupul lui, iar în veacul celu viitori sufletul, să aibe parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceilalți jidovi care au strigat sîngile lui asupra lui și asupra feciorilor lui, amin.

Iată și mărturii punemū domnia mea : jupan Socol mare dvornecu, jupan Tudor vel logofăt jupan Stănilă bivși dvornecu i jupan Radu bivși logofăt i jupan Dragomir vel vistier i Stanciul spătariul i Radul paharnic i Radul stolnic i Vlad comis. I <ispravnic> Radul vel paharnic.

Și am scris eu, Ion, în Pitești, în luna lui aprilie 28, de la Adamū pîn-acum, curgerea anilor 7064 <1556>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 617 (Cozia, XLVII/7). Trad ; altă trad. ibidem, ms. 209, f. 353v—354.

EDIȚII. *DIR,B*, 41—43.

¹ Loc rupt.

71

1556 (7064) mai 4.

† Мноостію божією, Іу Петрашко коєвода н господинъ вѣсон земли Бггров-ладинскон, синъ великаго н прѣдобраго Радѹла коєводе. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми почтенним правителієм госпоства ми жѢпан Радѹл вел пехарник н жѢпан Радѹл вел ключар н жѢпан Іван вел меделничар н жѢпан Владѹл бан н жѢпан Бадѣ постелиник н попа шт Цинцранци н със синови си, елиці им Богъ даст, іакоже да им ест села на нме Кѣлпцѣнѣнини н Кебанін н Шоендрини вѣсн съ вѣсем хотар, понеже им сѣт старе н праве шчине н дѣднне.

И хотаре да им се знает: шт фънтѣна Бърѣшшен, по валѣ хотарѣашн ѡ здол до ѡста вѣнен ѡ Солованѣ съ желѣзе н шт тѣн ѡ згор, по Харѣхѣ, до Солованѣ със желѣзе н шт тѣн ѡ згор, дорн ѡ Бнсорѣтѣ н шт тѣн, по Бнсорѣтѣ ѡ згор, до ѡста Кърпен н шт Кърпа ѡ згор до фънтѣна Балкѣн н шт фънтѣна Балкѣн, по фънтѣна Бърѣшшен.

73

И потом, више речени почтени болѣри господства ми, уни имаше съпреніе съ село Хърешанин и тако прѣше Хърешанин, како да възимаєт уни тає више речена учинѣ. И господство ми ѣ тем гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ и видѣх господство ми и книгѣ поконнаго Радѹла воеводе, родітелею господства ми, како сѣт встан Хърешанин ѡт закона и ѡт пред господства мѣ. И господство ми ниже сице не встанх, нѣ послах съм вернога болѣрина господства ми жѣпан Мнхнѣ прѣкѣлабѣ нскати хотаре више реченим учини. И ходи ест Мнхнѣ прѣкѣлабѣ със кѣ болѣри по трагѣ еже ест ходи Стан прѣкѣлаб и по хотаре еже ест бнл поставил Бинтиаѣ, воеводе и вѣрѣтали сѣт съ нихнѣ дѣше како сѣт притеснил Хърешанин по тѣх више речена села болѣрим господства ми, тере сѣт им възимали учинѣ. Того раді всташе Хърешанин ѡт закона ѡт пред господства ми и възимах господство ми ѡт Хърешанин рѣке крає, почто раді сѣт притеснил тає учинѣ и постѣчили сѣт хотаре, что сѣт бнл поставлене ѡт Бинтиаѣ воеводаѣ.

Сего раді, дадох и господство ми више реченим почтеним болѣрим господства ми, ѣкоже да им ест тѣх села въ учинѣ и въ хѣлабѣ, ним и синовом им, внѣком и прѣвнѣчетом им и не ѡт коже непотѣковено, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставих господство ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор велики лѣгѣфет и Станчюл спатар и Драгомир вистнгар и Радѹл пѣхарник и Радѹл столик и Бладѹл колмс и Инию велики постелик. Исправник, Тѣдор вел лѣгѣфет.

Пис маіе дъни, въ лѣт 734.

† Іу Петрашко вѣрѣда, милостіа божіа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele: jupan Radul mare paharnic și jupan Radul mare clucer și jupan Ivan mare medelnicer și jupan Vladul banul și jupan Badea postelnicul și popa din Țițirligi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satele anume Căpăținenii și Cheianii și Poenarii toți, cu tot hotarul, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine.

Și hotarele să li se știe: de la Fîntîna Bărbușei, pe Valea Hotarului, în jos pînă la gura văii, în Solovanul cu fier, și de aici în sus, pe Harehu pînă în Solovanul cu fier, și de aici în sus, pînă în Bisorătu, și de aici pe Bisorătu în sus, pînă la gura Cîrpei și din Cîrpa în sus pînă la Fîntîna Balcăi, și din Fîntîna Balcăi, pe culme, pînă la Fîntîna Barbușei.

Iar apoi, mai sus zișii, cinstiții boieri ai domniei mele, ei au avut pîră cu satul Hăreșanii. Și așa pîrau Hăreșanii ca să ia ei această mai sus zisă ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, părintele domniei mele, că au rămas Hăreșanii de lege și înaintea domniei lui. Iar domnia mea nici așa nu am lăsat ci am trimis pe credinciosul boier al domniei mele, jupa Mihnea pîrălabul, să cerceteze hotarele mai sus pomenitelor ocine. Și a umblat Mihnea pîrălabul cu 24 boieri pe, urma pe care a mers Stan pîrălabul și pe hotarele ce le-a pus Vintilă voievod, și au aflat cu sufletul lor că au cotropit Hăreșanii acele mai sus zise sate ale boierilor domniei mele, de le-au luat ocina. Pentru aceasta au rămas Hăreșanii de lege dinaintea domniei mele și am luat domnia mea de la Hăreșanii 125 vaci, pentru că au cotropit aceste ocine și au tăiat hotarele ce au fost așezate de Vintilă voievod.

De aceea am dat și domnia mea mai sus zișilor și cinstiților boieri ai domniei mele, ca să le fie lor aceste sate de ocină și de ohabă lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spus adomniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Scris, mai 4 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/35. Orig. hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 43—44.

† Милостню божію, Іу Петрашко боевода и господинъ въсом земле Шгрроркѣ лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла боеводе. Дават господство ми сію повеленіе господства ми свѣтомъ монастырѣш въ Бнстрнцѣш и чьстнѣншомъ шцѣш и гшменѣш кнр Барлаам и въсем божественнм иноком, іаже ш Христѣ живѣщнхъ въ свѣтѣм мѣстѣ том, іакоже [іакоже] да нм ест шчннѣ что се зовет Топша въса и съ въсом хотаром, понеже ест стара и права шчннѣ свѣтѣн монастырн шт дѣдінѣш и покѣпена шт покойнаго Прѣвѣла бан кралевскн шт Ивѣла шт Чокаде за хѣ аспрн готовн.

Іѹ потом, нмалн сѣт калѣгерн шт Бнстрнцѣш съпреніе пред Мнрча боевода със синовн Ивѣлов шт Чокаде на нлѣ Нѣгое и Иван и Радѹла и тако сѣт съпрелн шнн пред Мнрча боевода ере нѣст покѣпнл Прѣвѣла бан внше реченою шчннѣ шт бащѣш нхъ, шт Ивѣла, анѣ нхъ ест прнтеснѣл Прѣвѣла бан ѣ неговѣш силостію. Іѹ Мнрча боевод сѣднл ест по правдѣш и дал ест синовнм Ивѣлов что сѣт внше писанн закон вѣ болѣрн, да заклет ере нхъ ест прнтеснѣл Прѣвѣла бан, а синовн Ивѣлов не ѣвозможаше заклетн [заклетн] ннкакоже, нѣ шсташе шт закона шт пред Мнрча боевода.

Іѹ потом, ешеже и можаше калѣгетн да се ѣпоконт шт синовн Ивѣлов, нѣ нмалхъ прѣш и пред господства мн. Іѹ <господство>¹ ми гледѹхъ <н сѣднхъ>¹ по правдѣш и по законѣш, съ въсемн чьстнтнмн правнтеліе господства ми и прочетахъ господство ми и кннгѣш за покѣпеніе и прочетахъ и кннгѣш Мнрчек боеводѣш, тере истннствовахъ господство ми како не нмат синовн Ивѣлов ннща метѣхъш <със>¹ внше речена шчннѣш. Іѹ синовн Ивѣлов възъпнше и глаголеше пред гоподство ми, тере въспроснше и вторн закон пак вѣ болѣрн. И дннъ поставнше на възнесеніе господа Бога и спаса нашего Іисуса Христа. Іѹ шнн [а шнн] не можаше на дннъ нн еднн клеговѣцъ донестн пред господство ми, анѣ шсташе шт закон шт пред господство ми.

Сего радї, дадохъ и господство ми свѣтѣн монастыр въ шчннѣш и въ шхавѣш и не шт когоже непоколѣбнмо, во реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлехъ господство ми: жѣпан Сокол великн дворннк и жѣпан Тѣдор великн логофет и Драгомнр внстнгар и Станчюл спатар и Радѹла столннк и Бладѹла комнс и Радѹла шт Голѣщн пѣхарннк и Іане великн постелннк. Исправннк, Тѣдор великн логофет.

И аз, Мнхъла, еже напсѣхъ мѣсеца мане сї дннн, шт Іѹдама текѣщн хѣдѣ.

† Іу Петрашко боевода, милостїа божїа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Bistrița și cinstitului

părinte egumen chir Varlam și tuturor dumnezeieștilor călugări cei întru Hristos trăitori în acel sfânt loc, ca să le fie ocina care se numește Topșa toată și cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri și de moștenire și cumpărată de răposatul Pîrvu ban al Craiovei de la Ivul din Ciocade pentru 5 000 de aspri gata.

Iar apoi, au avut călugării de la Bistrița pîră înaintea lui Mircea voievod cu fiii lui Ivul din Ciocade, anume Neagoe și Ivan și Radul, și așa au pîrit ei înaintea lui Mircea voievod că n-a cumpărat Pîrvul banul mai sus zisa ocină de la tatăl lor, de la Ivul, ci a cotropit-o Pîrvul banul cu sila sa. Iar Mircea voievod a judecat după dreptate și a dat fiilor lui Ivul, care sînt mai sus scriși, lege 12 boieri, să jure că i-a cotropit Pîrvul banul. Iar fiii lui Ivul nu au putut să jure nicicum ci au rămas de lege înaintea lui Mircea voievod.

Iar apoi, încă nu au putut călugării să se liniștească de fiii lui Ivul, ci au avut pîră și înaintea domniei mele. Iar <domnia>¹ mea am cercetat <și am judecat>¹ după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea de cumpărare și am citit și cartea lui Mircea voievod, de am adevărit domnia mea că nu au fiii lui Ivul nici un amestec <cu>¹ mai sus zisa ocină. Iar fiii lui Ivul au strigat și au spus înaintea domniei mele de au cerut și a doua lege, iar 12 boieri. Și au pus zi la înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Iar ei nu au putut să aducă la zi nici un jurător înaintea domniei mele, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupam Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Radul din Golești paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris, luna mai 16 zile, de la Adam curgători 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 618 (Bistrița, XII/1). Orig., hirtie (42 × 29), pecete timbrată. Cu o trad. din 1747; alte trad. ibidem ms. 192, f. 517, 201, f. 329 și 713, f. 612v–613.

EDIȚII. Slav și trad., Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 131–134. Trad. *DIR, B.*, 44–45.

¹ Loc rupt și șters.

† Милостію вождію, Іу Петрашко воивода и господинъ въсѡм землѣ Ѣггров-лахинскѡи, синъ великаго и прѣдобраго Радѹа воивода. Дават господство ми сѣе повѣленіе господства ми свѣтомѡ и божественѡмѡ монастырѡ глаголемѡи Бистрицѡ, иже ест храм прѣсвѣтне владѣчнице нашеи Богородицѣ и чьстное еи спеніе и чьстиѣншѡмѡ отцѡ и г҃менѡ кнр Барлаам и въсем братнем живѡши въ свѣтое шьнтѣлю сен, какоже да им ест село на нме Велика Бѣдѣстра въс и съ въсѡм хотаром, варе колнко се хтет избрати ѡт повсѣде, понеже ест стара и права вчинѡ свѣтомѡ више реченѡ монастырѡ и покѡпенѡ ѡт покоиннаго Барѡла бан кралекскѡи ѡт Владѹа Гросѡла, за хѣи аспри готови, ешеже при дѣни покоиннаго Владѹа воивода Калѡгера. И приложни ест Барѡла бан тоє село еже више писано свѣтѣи монастырѡ,

якоже да ест братнем въ пицѣхъ и свѣтомъ монастырѣхъ въ зкрѣпленіе, а емъ и родителѣмъ емъ въ вѣчное въспоминаніе.

И потомъ, имали съ калѣгернъ съпреніе със Стонка Пичоръ дворникъ предъ поконнаго Радѹла воевода, родителю господства ми и заклеа ест Стонка Пичоръ тогда със вѣи болѣри. И дрѣжал ест Стонка Пичоръ село до съда, при дѣни господства ми. Таже пакн имахъ съпреніе калѣгернъ съ Стонка Пичоръ и тако прѣше онъ предъ господства ми, како нѣст покѣпна Барбѣла банъ королевски того вше речено село, нѣ ест притеснѣла по Владѹлу Гросѣла ѡ негоѣхъ силостию. И господство ми гледахъ и сѣдихъ по правдѣхъ и по законѣхъ съ вѣсеми чѣститими правителѣе господства ми и прочетахъ господство ми и стара книгѣхъ за покѣпеніе шт при дѣни поконнаго Блада воевода Калѣгера. Таже видѣхъ господство ми ере ест тое село еже ест именити писанъ стара и права шчинѣхъ свѣтомъ монастырѣхъ. Нѣ ѡбаче ешеже ѡзеже калѣгернъ законъ кѣ болѣри, надъ законъ Стонкѣнъ Пичоръ и тако нѣхъ донесоше калѣгернъ предъ господство ми и заклеше. И ѡзехъ господство ми волове темъ вѣи-темъ болѣриѣмъ еже със вѣиѣмъ заклеанъ предъ поконнаго родителю господства ми. И вѣташе Стонка Пичоръ дворникъ шт законъ шт предъ господства ми.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми свѣтомъ монастырѣхъ шт Бистрицѣхъ и чѣститѣшомъ штцѣхъ нѣшменѣхъ киръ Барламъ и божественнѣмъ инокомъ, якоже да имъ бѣдетъ село Вадѣстра въ шчинѣхъ и въ шхабѣхъ и не шт когоже непоколѣбнѣмо, по речъ господства ми.

Еже и сведетелѣи поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Соколъ велики дворникъ и жѣпанъ Тѣдоръ велики логофетъ и Драгомиръ вѣстнигаръ и Станчулъ спатаръ и Радѹлъ столникъ и Радѹлъ пѣхарникъ и Владѹлъ комисъ и Иѣне велики постелиникъ. Исправникъ, Брѣжогѣ логофетъ.

И азъ, Мнѣхъла писецъ, еже начертахъ въ слави и дивни градъ Трѣговциѣхъ, мѣсеца мане кѣсъ дѣни, шт ѣдама тнѣшца лѣтомъ в лѣтѣ хѣѣѣѣ.

† Іѣу Петрашко ввевѣда, милостѣа божѣа господнѣхъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen chir Varlam și tuturor fraților care viețuiesc în acest sfînt locaș, ca să-i fie satul anume Vădastra Mare tot și cu tot hotarul oricît se va alege de pretutîndeni, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri mai sus zise și cumpărată de răposatul Barbul ban al Craiovei, de la Vladul Grosul cu 15 000 aspri gata, încă din zilele răposatului Vladul voievod Călugărul. Și a dăruit Barbul banul acel sat care e mai sus scris sfintei mănăstiri, ca să fie fraților de hrană și sfin'ei mănăstiri de întărire, iar lui și părinților lui veșnică pomenire.

Iar apoi au avut călugării pîră cu Stoica Picior vornicul înaintea răposatului Radul voievod, părintele domniei mele și a jurat atunci Stoica Picior cu 12 boieri. Și a ținut Stoica Picior satul pînă acum, în zilele domniei mele. Deci iar au avut pîră călugării cu Stoica Picior, și așa pîra el înaintea domniei mele că nu a cumpărat Barbul ban al Craiovei acel sat mai sus zis, ci l-a cotoplit Vladul Grosu cu sila sa. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea și cartea veche de cumpărătură din zilele răposatului Vlad voievod Călugărul. Astfel, am văzut domnia mea că acest sat care este scris pe nume este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri. Ci încă au luat călugării lege 24 boieri, peste legea lui Stoica Picior și așa i-au adus călugării înaintea

domniei mele și au jurat. Și am luat domnia mea boii acelor 12 boieri care au jurat înaintea răposatului părinte al domniei mele. Și a rămas Stoica Picior vornic de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistrița și cinstului părinte egumen chir Varlam și dumnezeieștilor călugări, ca să le fie satul Vădastra de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic, Virjoghe logofăt.

Și eu, Mihul scriitorul, care am scris în slăvita și minunata cetate Tîrgoviște, luna mai 26 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7064 (1556).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 619 (Bistrița, LV/2). Orig., perg. (43,5 × 44,5), pecete timbrată de la Mircea Ciobanul. Cu două trad: din 1844 și din 1912; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 18v–19, 199, f. 3, 200, f. 14 și 202, f. 437v–438v.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 45–46.

74

1556 (7064) iunie 9, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Іу Петрашко воевода и господинъ въсон земле Уггровлахи́нскою, синъ великаго и прѣдобраго Раду́а воеводи. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми вькомѣ пош по нме Хръсѣ със синовеи си, елице нм Богъ припсѣтит, ꙗкоже да нм ест вчинѣ вт дела Станов вт Мълаѣци ¹ трети нмвѣ на полю, понеже ю покѣпише поп Хръсѣ вт Мълаѣци вт Стана радї едни кон за тл аспри.

Паки покѣпише Лацко и Тоадер вчинѣ вт попа Дѣмитрѣ вт Горни Мълаѣци вт над негов дел половини вт посвѣде и вт лозїе т-таго дела, понеже ю покѣпише Лацко и Тоадер вт попа Дѣмитрѣ за ѿ аспри готови. ꙗ потом, прїнде Стан пред господство ми тере се даде вт над негов дел вт вчинѣ т-аго дела на полю и на шма двѣма колнко можнт вчинѣти Лацко али дадоше вт своем добром волю. Паки покѣпи Лацко едни нмвѣ вт Нѣгове, за ѿ аспри. ꙗ потом, Тоадер, вн покѣпи едни нмвѣ вт Нѣгове за мѣ аспри готови.

Сега радї, нм дадох и господство ми вьнже людіе еже сѣт вше писани, ꙗкоже да нм сѣт въ вчинѣ и въ вхѣвѣ нем нм и синове нм и вѣском нм и превнѣчетом нм. И варе комѣ се хокет сълѣчнт вт ннх преже съмрътѣт, а въ ннх прѣдалнка да нѣстѣ, нѣ да нм вставше нм. И не вт когоже непотѣкновенно, порнзмо господство ми.

Сеже себѣ свидѣтелен поставлем господства ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор велики логѣфетѣ и Драгомир вел вѣстїар и Станѣул спатар и Раду́а столник и Раду́а пѣхарник и Бладу́а комис и Ине велики постелник. Исправник, Тѣдор велики логѣфетѣ.

Пис аз, Бръсан граматник, въ столни градѣ Тръговнище, 8 мѣсеца юнїе ѿ данн, въ лѣт хѣѣд.

† Іу Петрашко воевода, многостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui popă anume Hîrsu, cu fiii săi, cîți

Dumnezeu îl va lăsa, ca să-i fie ocină din partea lui Stan din Mălăești¹ al treilea ogor la câmp, pentru că l-a cumpărat popa Hîrsu din Milești de la Stan, pentru un cal de 330 a pri.

Iarăși am cumpărat Lațco și Toader ocină de la popa Dumitru din Mileștii de Sus, jumătate din partea sa, de pretutindeni și din vie a treia parte, pentru că au cumpărat-o Lațco și Toader de la popa Dumitru pentru 900 aspri gata. Iar apoi, a venit Stan înaintea domniei mele, de și-a dat din partea sa de ocină a treia parte la câmp și la pădure a doua (parte)², cât va putea să curețe Lațco, însă i-a dat de bunăvoia sa. Iarăși a cumpărat Lațco un ogor de la Neagoe pentru 50 aspri. Iar apoi, Toader, el a cumpărat un ogor de la Neagoe pentru 47 aspri gata.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acestor oameni care sînt scriși mai sus, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor. Și oricăruia dintre ei i se va întîmpla mai înainte moarte, la ei prădălica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Bîrsan grămăticul, în cetatea de scaun Tîrgoviște, în luna iunie 9 zile, în anul 7064 (1556).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl.Acad., LXXIV/181. Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 46. Facs. *ibidem*, 415.

¹ Cuvîntele: " wt Мълъци" scrise ulterior deasupra rîndului.

² Omis.

† Милостію божію, Іw Петрашко воєвода н господннѣ въсон земле Уггровлахи́нское, синѣ великаго н прѣдобраго Радула воєводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми швемзи людіе на нме Дѣмитрѣ със братнѣм си Стан н Дадѣл н съ ннх синови, елице нм Богѣ припѣстит н пакн Лѣпѣл със братнѣм си Фрѣцнѣл н Крѣчюн н Коадѣ н Стан, пакоже да нм сѣт шчинѣ ѣ Сленнк, занеже нм сѣт стара н права шчинѣ н дѣдннѣ.

И да се знает хотарѣле: wt кѣде дават водѣ Ърсое н Сленнк н дорн ѣ Предѣл, ѣ Шѣрѣшина Ърсое н wt Предѣл нзгор, дорн ѣ Мѣгѣра Лѣнгаш, wt Мѣгѣра Лѣнгаш дорн ѣ горѣн н wt горѣн дорн ѣ водѣ Сленнкѣшн.

И пакн да нм сѣт Дѣмитрѣ със братнѣм си Лѣпѣл със братнѣм си шчинѣ что ест мѣ кѣпнл wt Братѣл стараго н wt Нѣгѣл н wt Братѣл н wt Драгомнр н wt Станцюл н wt Дѣма wt Тншанн, алн wt Гаѣра, за хѣ аспри тѣрски н за фѣ аспри за ноецн.

И пакн да нм се знает хотарѣле: по стараго пѣтѣ, кѣде минѣт Бѣлѣчѣва Мѣшчелѣшн н wt стараго пѣт ѣзгор, дорн ѣ Пнскѣл Сасѣлшн, ѣ Кѣрмѣтѣрѣ н wt пнскѣл ѣзгор, дорн ѣ ѣлмѣ н wt ѣлмѣ дорн ѣ Кѣрмѣтѣрѣ, <ѣ> тею н wt Кѣрмѣтѣрѣ дорн ѣ Пража н по Пража ѣздол, дорн ѣ Глод, wt Глод дорн ѣ Ърсое.

И ПОТОМ, ПАКИ ДА МЪ ЕСТ САМ ДЪМИТРОВЪ ВЪ ЧИНЪ СЪ МЪНИЧНИ ВЪ ДЕЛА МАНЕВЪ . . .
НИКЕ, ЗАНЕЖЕ ЕСТ ПОКЪПИЛЪ . . . А НИКЕ ЗА Ъ АСПРИ. И ПАКИ ПОКЪПИ ВЪ ДРАГОМИРЪ, СНИЪ
БОНИЧЪВЪ <ГЪ НИКЕ ЗА ЦЪ> АСПРИ. И ПАКИ ПОКЪПИ ВЪ ДРАГОМИРЪСА ГЪ НИКЕ ЗА ТЪ АСПРИ,
ЗАНЕЖЕ ЕСТ ПРОДАЛЪ МАНЪ . . . ЖИНА . . . СЪЕ ВЪШЕ РЕЧЕНИ ВЪ ЧИНЕ ВЪ СЪН ДЪМИТРОВЪ ВЪ
СВОИМЪ ДОБРО ВОЛЮ ВЪ ПРЪДЪ ГОСПОДСТВА МН.

СЕГО РАДЪ, ДАДОХЪ И ГОСПОДСТВА МН ДЪМИТРОВЪ СЪСЪ БРАТЪЕМЪ СЪНЪ И ЛЪПЪЛА СЪСЪ
БРАТЪИМЪ СЪНЪ ЕЖЕ СЪТЪ ВЪШЕ ПИСАНИ, ТАКОЖЕ ДА ИМЪ СЪТЪ ВЪ ЧИНЪ И ВЪ ШЪАВЪСЪ, НИМЪ И СЪНО-
ВОМЪ ИМЪ И ВЪНОМЪ И ПРЪВЪНОЧНОМЪ И НЕ ВЪТЪ КОГОЖДЕ НЕПОТЪКЪНОВЕНО, ПОРИЗМО ГОС-
ПОДСТВА МН.

СЕЖЕ СВЕДЪТЕЛЪЕ ПОСТАВЪЛЪЕМЪ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАНЪ СОКОЛЪ ВЕЛИКИ ДВОРИНИКЪ
И ЖЪПАНЪ ТЪДОРО ВЕЛИКИ ЛЪВЪГЪФЕТЪ И ДРАГОМИРЪ ВЕЛЪ ВЪСТЪИАРЪ И СТАНЧЪЛО СПАТАРЪ И РАДУЛЪ
ПЪХЪРИНИКЪ И РАДУЛЪ СТОЛИНИКЪ И БЛАДУЛЪ КОМИСЪ И ПЪНЮ ВЕЛИКИ ПОСТЪЛЪНИКЪ . Исправникъ,
СЪПРЪКЪ ЛЪВЪГЪФЕТЪ.

ПИСЪ АЗЪ, СЪАНА, ЕЖЕ ЕСТЪ БИЛЪ НА ЧЕРВЕНЪ ВОСЪТЪКЪ СЪ ВАРОШЪ СЪ ГЕРГИЦЪ, МЪСЪЕЦЪ ЮНЪЕ
КЪ ДЪНИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗЪА.

† Іw Петрашко вшеврда, милостїа божиа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acelor oameni anume Dumitru cu frații săi Stan și Dadul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, și iar lui Lupul cu frații săi, Frățilă și Crăciun și Coadă și Stan, ca să le fie ocină în Slănic, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și să se știe hotarele: de unde dă apa Ursoaiei în Slănic și pînă în Predeal, la obîrșia Ursoaiei și din Predeal în sus, pînă la Măgura Lungaș și de la Măgura Lungaș și pînă în gorun și din gorun pînă în apa Slănicului.

Și iar să-i fie lui Dumitru cu frații săi și lui Lupul cu frații săi ocina pe care au cumpărat-o de la Bratul cel bătrîn și de la Neagul și de la Bratul și de a Dragomir și de la Stanciul și de la Duma din Teișani, însă din Gaura, pentru 1 000 aspri turcești și pentru 500 aspri bani.

Și iar să li se știe hotarele: pe drumul vechiu, unde trece Vlceaia Muscelului și din drumul cel vechiu în sus, pînă la Piscul Sasului, în curmătură și din piscul în sus pînă la ulm și din ulm pînă la curmătură, <la>teiu și de la curmătură pînă la Prajă și pe Prajă în jos, pînă la Glod și de la Glod pînă la Ursoaia.

Iar apoi să-i fie iarăși lui Dumitru singur ocină în Măniaci din partea lui Manea, .. ogoare, pentru că a cumpărat ... 4 ogoare, pentru 400 aspri. Și iarăși a cumpărat de la Dragomir, fiul lui Voicilă <2 ogoare pentru 200> aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir 3 ogoare pentru 300 aspri, pentru ca a vîndut Ma nea aceste mai sus zise ocine, toate, lui Dumitru, de bunăvoia lui, dinaintea domniei mele.

De aceea am dat și domnia mea lui Dumitru cu frații săi și lui Lupu cu frații săi, care sînt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem, domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Oprea logofăt.

Am scris eu, Oana, care am fost la ceara roșie în oraș în Gherghița, luna iunie 22 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCVII/69. Orig., hirtie (31×21,5), rupt, pecete timbrată. Trad. ibidem, DCXXXIV/350, după care s-au făcut unele completări,

EDIȚII Trad. *D.I.R.*, B, 47; *Brezeanu*, 97.

76

1556 (7064) iulie 20, Tîrgoviște.

† Многостню божію, Іу Петрашско воевода н господинъ вѣсон земле Угровлахинскон, синъ великаго <н прѣдобраго Р>адула воеводі. Дават господство ми сію повеленіе господства ми почтенною жспаннице Стана, дъщерѣ поконномѣ Кръстниан дворник, сестрѣ . . . ещнор н анепсеум ен, жспан Кръстниан постелник н сестрѣ его Бонка н съ ннх синови, еанци им Богъ дастъ, іакоже да им ест село на име Бънешин шт по Рѣи вѣсн н съ вѣсом хотаром н шт полю н шт ш<ѣм> н шт водѣ н шт сѣху н шт посевде, понеже им ест стара н права шчинѣ н дѣдінѣ.

Інѣ, къда ест при дъни Мирча воеводі, а Бинтиаъ дворник бна ест велики дворник; таже ест притесниа по Негре постелник, синѣ жспаннице Станев, тере мѣ ест дал хѣ аспри зрадї тои село.

І потом, шт време іаже настах господство ми владалцѣ Блашкоу земле, а жспанница Стана има<л> съпреніе пред господства ми със правителю господства ми със жспан Станко ключар, синѣ Бинтиаъ дворник. І господство ми гледах н сданх по правдѣ н по закон съ вѣсемн чьститимн правителіе господства ми н изнандох господство ми ере къда ест бна Бинтиаъ велики дворник при дъни Мирчев воеводі, шн ест притесниа тое село ѣ неговѣ силостню. Таже дадох н господство ми жспаннице Станев да владает шна тое вше реченѣ село н да повратит <синѣ Бинтиаъ> дворник на име жспан Станко ключар н тако ѣ том час дали се сѣт хѣ аспри ѣ рѣк жспан Станко, <ѣ къцѣ> Никѣлев шт Тръговище н бронан сѣт тех аспри Станко шт Стѣлпѣни н Митрѣ шт Ѣгрѣз<ени. И шстал ест Ст>анко ключар шт закон шт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми жспаннице <Станев н анепсеум ен жспан Кръстниан постелник н сестрѣ> его Бонка, іакоже да им ест село на <име Бънешин шт по Рѣи> вѣсн н съ вѣсом хотаром въ шчинѣ н въ шхавѣ ним н синово>м н вѣском н прѣвнѣчетом нх. И аще варе комѣ се сълѣчит прѣжде шт ннх съмртъ, а тои село прѣдалнка да нѣст, нѣ> да ест штавшим. И не шт когоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже н сведетеліе поставлех господство ми: <жспан> Сокол велики дворник н жспан Тѣдор велики логофет н Драгомир вистнар н Станчуа спатар н Радул пехарник н Радул столник н Бладул колмс н Іне велики постелник . Исправник, Брѣжоге втори логофет.

И аз, Мнхѣл, въ малн дницех, іаже напсах въ славни град Тръговищѣ, мѣсеца юліе к дъни, шт Ідама въ лѣт хѣѣд.

† Іу Петрашко воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupanite Stana, fiica răposatului Cîrstian vornicul, sora ... eștilor și nepoților ei, jupan Cîrstian postelnicul și surorii lui Voica și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul anume

Băneștii de pe Ruia toți și cu tot hotarul și din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Ci când a fost în zilele lui Mircea voievod, iar Vintilă vornicul a fost mare vornic, așa dar a cotropit pe Negre postelnicul, fiul jupaniței Stana, de i-a dat 6 000 de aspri pentru acel sat.

Iar apoi, din vremea când am stat domnia mea stăpînitor al Țării Românești, iar jupanița Stana a avut pîră înaintea domniei mele cu dregătorul domniei mele, cu jupan Staico clucerul, fiul lui Vintilă vornicul. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că, când a fost Vintilă mare vornic, în zilele lui Mircea voievod, el a cotropit acel sat cu sila sa. Deci am dat și domnia mea jupaniței Stana să stăpînească ea acel sat mai sus zis și să întoarcă (fiul lui) Vintilă vornicul, anume jupan Staico clucerul și așa în acel ceas s-au dat 6 000 aspri în mîna jupanului Staico (în casa) Niculii din Tîrgoviște și au numărat acei aspri Staico din Stîlpeni și Mitrea din Ogrăz(eni. Și a rămas) Staico clucerul de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței (Stana și nepoților ei jupan Cîrstian postelnic și surorii) lui, Voica, ca să-i fie satul (anume Băneștii de pe Ruia) toți și cu tot (hotarul de ocină și de ohabă lor și fiilor) și nepoților și strănepoților lor. Și dacă cuiva dintre ei i se va întîmpla moarte, acel (sat să nu fie prădalică, ci) să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea! (jupan) Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic, Virjoghe al doilea logofăt.

Și eu, Mihul, între diecii mici, care am scris în slăvita cetate Tîrgoviște, luna iulie 20 zile, de la Adam anul 7064 (1556).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 620 (Mitrop. Ț. Rom., XXXVI/1). Orig., hîrtie, (48-29), rupt și șters, pecetă timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 162 și 134, f.65.

EDIȚII, Trad. DIR, B, 48.

77

(1556 septembrie 1 — 1557 august 31) 7065.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domnu a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Radu voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Radu Podeanu i lui Dragomir cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie moșie satul Corzii tot, cu tot hotarul, de jos pînă la Vadul Goiului și din sus pînă în Coardele Drăgoicii și pînă în Piscul Șogului și de altă parte pînă în fața Bălăciții, pentru că le iaste bătrîna și dreaptă moșie de moștenire și i-au miluit Vladu voievod de mai nainte vreme.

Apoi și domnia mea am miluit pe acești mai sus ziși oameni cu acest sat Corzi, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Socol vel dvornic i jupan Tudor vel logofăt i Dragomir vistier i Staico¹ spatar i Radul stolnic i Lăpădat paharnic i proci.

82

¹ În loc de Stanciul.

† Милостію божію, Іw Петрашко воевода и господинѣ въсое земли
Ѣгрѣвела- хинское, синѣ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господства
ми сію повелѣнію господства ми Пиперкѣ вът Мошчел, ѣкоже да им ест ѡчнинѣ
негов дел, поннже покѣпнше Бладул и Дадослав вът Пиперко Погана Къзанов по
Балѣ Фѣццелѣлов и по вел пѣт и по Колник Брѣтопелор. И бна ест тон ѡчнинѣ
горѣ зелено. И дадоше Дадослав и Бладул Пиперков ѣ аспри готови.

И пак покѣпнше Бадѣ вът Крѣстѣ вът Рѣдѣчнинѣци ѡчнинѣ две ниве за сѣ
аспри. И пак покѣпнше Бадѣ ѡчнинѣ вът Бан, една ливаде, за сѣ аспри. И пак покѣ-
пнше Бадѣ ѡчнинѣ вът Юван, една ливаде и дадоше Бадѣ ѡ ковила. И пак покѣпнше
Бадѣ ѡчнинѣ вът Драгомнр вът Солотрѣк, една ливаде, за рѣ аспри. И пак кѣпнше
Бадѣ вът Хоуѣ ѡчнинѣ, ѣ ниве, за ѣ аспри. И пак покѣпнше Бадѣ вът Драгомнр
место вът лозіе за р аспри.

И пак покѣпнше Крѣстѣ вът Драгомнр вът Стоенеци и вът Станчул ѡчнинѣ,
ѣ ниве, за едни кон за рп и рн аспри.

И пак кѣпнше Бончлѣ вът брат его Микѣл ѡчнинѣ въса, варе елика се избрат,
за ѡ аспри. И пак покѣпнше Бончлѣ вът братаго Крѣчюн ѡчнинѣ негов <дел>, елика
се избрат, за сѣ аспри. И пак покѣпнше Бончлѣ вът Нѣга ѡчнинѣ, половинно вът дел
Нѣгѣн, за с аспри. И пак <покѣпнше> Бончлѣ ѡчнинѣ ѡуком си <Шерб . . . > за
рл аспри.

И пак покѣпнше Станчул вът Пиперко и вът брат его Бонко ѡчнинѣ ѡ Фѣццел
и със Брѣтопѣл <за рѣ аспри>.

<И пак покѣпнше> Станчул вът Драгомнр и вът брат его Станчул ѡчнинѣ
ѡ Бѣлчеле, ѡ нива, за р <аспри>. И пак покѣпн Станчул > вът Копятѣ ѡчнинѣ, една
сенице, за ѣ аспри.

И пак покѣпнше Драгомнр вът брат его Стѣ<инислав> дел Стѣинислав и Стан-
чулов въса, елика се избрат, за рѣ аспри. И пак покѣ<пнше Драгомнр едниѣ виноград >
за рѣ аспри. И пак покѣпнше Драгомнр вът Стѣинислав и вът брат его Станчул ѡчнинѣ
дел еи <въса вът Погана, за ч аспри>

И пак покѣпнше Станчул вът Срѣвѣл место вът виноград за рѣ аспри. И пак
покѣпнше <Стан и брат его Татомнр> вът Бююко вът Прислоп ѡчнинѣ, кѣрпенице,
за ѡн аспри, по Балѣ Мошчелов и по Камен <Попек и по вел пѣт и по Колник> Брѣ-
тѣпек дорн ѡ Балѣ Фѣццелѣвк и дорн ѡ Балѣ Мѣшчелов.

И пак покѣпнше <Стан и Слѣвѣлѣ вът синѣ Татомнров> по име Станчул
ѡчнинѣ его въса, посевѣде хотаром, за с аспри.

Сего раді дадох и господство ми ѣкоже да им сѣт сіе ѡчнинѣ и дѣдинѣ,
ним и синови им и вѣском и прѣвѣнѣчнтоу и не вът коже непотѣкнѣвено, по <рѣч
господства ми>

<Сеже и сведетеліе поставлѣх господство ми>: жѣпан Сокол велики дворник
и жѣпан Тѣдор велики лѣгѣфет и Драгомнр вѣстѣар и Станчул спатар и Лепѣ <дат
пѣхарник . . . >

⟨ΠΙΣΑΧ ΤΥΔΟΡ ΛΥΓΩΦΕΤ, ΟΥΤΟΜΒΡΙΕ ΚΣ, ΕΝ ΑΕΤ √ΞΑΘ⟩
† Iw PETRAȘCO BADEA, <МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЬ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pipercă din Moșcel, ca să le fie ocină partea sa, pentru că au cumpărat Vladul și Dadoslav de la Pipercă Poiana lui Căzan, pe Valea Făgețelului și pe drumul mare și pe Colnicul Vîrtoapelor. Și a fost acea ocină munte verde. Și au dat Dadoslav și Vladul lui Pipercă 600 de aspri gata.

Și iar a cumpărat Badea de la Cîrstea din Rădăcinești ocină două ogoare pentru 250 aspri. Și iar a cumpărat Badea ocină de la Ban, o livadă, pentru 230 aspri. Și iar a cumpărat Badea ocină de la Iovan, o livadă, și a dat Badea o iapă. Și iar a cumpărat Badea ocină de la Dragomir din Solotruc, o livadă, pentru 170 aspri. Și iar a cumpărat Badea la Hogeia ocină, 3 ogoare, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Badea de la Dragomir loc de vie pentru 100 aspri.

Și iar a cumpărat Cîrstea de la Dragomir din Stoenesti și de la Stanciul ocină, 3 ogoare, pentru un cal de 180 aspri și 150 aspri.

Și iar a cumpărat Voicilă de la fratele lui, Micul, ocina toată, oricît se va alege, pentru 800 aspri. Și iar a cumpărat Voicilă de la fratele său Crăciun ocină, partea lui, cît se va alege, pentru 250 aspri. Și iar a cumpărat Voicilă de la Neaga ocină, jumătate din partea Neagăi, pentru 200 aspri. Și iar <a cumpărat> Voicilă ocina unchiului său, <Șărb, pentru 130 aspri>.

Și iar a cumpărat Stanciul de la Pipercă și de la fratele lui, Voico, ocină în Făgețel și cu <Vîrtopul pentru 170 aspri>.

<Și iar a cumpărat> Stanciul de la Dragomir și de la fratele lui, Stanciul, ocină în Vîlcele, un ogor, pentru 100 <aspri>. <Și iar a cumpărat Stanciul> de la Copită ocină, o fîneață, pentru 50 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir de la fratele lui, Stănilav, partea lui Stănilav și a lui Stanciul toată, cît se va alege, pentru 190 aspri. <Și iar a cumpărat Dragomir de la Voico o vie pentru 110 aspri>. Și iar a cumpărat Dragomir de la Stănilav și de la fratele lui, Stanciul, ocină, partea lor <toată din Poiană, pentru 90 aspri>.

Și iar a cumpărat Stanciul de la Sîrbul loc de vie pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Stan și fratele lui Tatomir de la Voico din Prislop ocină, cîrpeniște, pentru 650 aspri, pe Valea Moșcelului și pe Piatra <Popei și pe drumul cel mare și pe Colnicul> Vîrtoapei, pînă în Valea Făgețelului și pînă în Valea Moșcelului.

Și iar a cumpărat <Stan și Slăvulea, de la fiul lui Tatomir>, anume Stanciul, ocina lui toată, peste tot hotarul, pentru 200 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea <ca să le fie aceste moșii ocină> și dedină lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după <spusa domniei mele>.

<Iată și martori am pus domnia mea:> jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Lepă<dat paharnic...>.

<Și am scris, Tudor logofătul, octomvrie 26 în anul 7069 <1560>>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N.Col. I. Ionașcu, nr.7. Orig., hîrtie, îi lipsește o șesime, pecete aplicată căzută. Cu o traducere la Bibl. Acad., ms. 5 728, f.59, după care s-au făcut completările.

† Милостію божію, Іу Петрашко воевода и господинъ вѣсон земли Угровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господства ми сѣ повелѣніе господства ми жъпанцев Нѣгъ вѣ вт Рѣмчѣин, іакоже да ю ест една село на име Числѣла, дел нenna вѣс, понеже ю ест стара и права вчина и дедина. И вѣзймала си ест вна сама вт прѣд господства ми на разделеніе синовом се тан село на прѣд, како да си вна сама вбладѣет тан вше реченѣ село и никтоже да не имат метѣх съ того село, анѣ да ест вна сама волна комѣ га хокет вна дати.

И потом, приде сама жъпанница Нѣга прѣд господства ми и със сином си Бланкѣла ключар, тере мѣ даде тан вше писанѣ село Числѣла вѣс, колнко ест дел нenna вт прѣд господства ми и вт прѣд чѣститими правители господства ми, израдї честою ест Бланкѣла честна и дрѣжал и храниа по тѣжданѣ земли, а дрѣзи синове Братѣлаве да не мають ни един метѣх ѣ тан село, понеже ест вна сама вставила и стокмила със своим гизнком вт прѣд господства ми и разделила ест вна сама комате им и стѣла нѣла нѣ ест вт прѣд господства ми.

Ѣщеже поставила законнаніе вт прѣд господства ми, како нитоже да не разорит тѣкмежне ен, ниже да вѣзймат тан вше писанѣ село вт над Бланкѣла. И аще кто покѣсит вѣзймати [а тог] вше писанѣ село вт над Бланкѣла, а тог чело-века, вн да ест проклет и анаѣема вт тнї свѣтнѣх втцѣ иже вѣ Никен и да имат ѣчестіе със Іюда и със Ірїа.

Сего радї, дадох и господство ми жъпанѣ Бланкѣлаве ключарѣ вше писанѣ село Числѣла, іакоже да мѣ ест вѣ вчинѣ и вѣ вхѣбѣ емѣ и синовом его и вшком и прѣвнѣчетом его, ни вт коже непоколебимо, по врнзмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелие поставѣем господства ми: жъпан Сокол вел дворник и жъпан Тѣдор вел лугвѣет и Станчул спатар и Драгомнр вистнгар и Радул столик и Бладул комнс и жъпан Іню вел постелинк. И исправник, Тѣдор вел лугвѣет.

И аз, Інтонїе граматник, еже написах вѣ град Бѣкѣреци, мѣсеца ноемврїе к дѣни, вѣ лѣт хѣѣ.

† Іу Петрашко воевода, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neaga din Rumceni, ca să-i fie un sat anume Cislăul, partea ei toată, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Și la împărțirea cu fiii ei, înaintea domniei mele, mai întâi și-a luat ea însăși acest sat, ca să stăpânească singură acel mai sus spus sat și nimeni să nu aibă amestec cu acel sat, ci ea singură să fie volnică a-l da cui va vrea.

Iar apoi, a venit însăși jupanița Neaga înaintea domniei mele și cu fiul său Vlaicul elucerul, de i-a dat acest mai sus scris sat, Cislăul tot, cât este partea ei, înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, pentru cinstea cu care a cinstit-o Vlaicul și a ținut-o și a hrănit-o prin țări streine, iar ceilalți fii ai lui Bratul să nu aibă nici un amestec în acel sat, pentru că ea singură a lăsat și a întocmit cu gura ei înaintea domniei mele și le-a împărțit ea singură averile ei și i-a întocmit dinaintea domniei mele.

Încă a pus și blestem înaintea domniei mele, ca nimeni să nu strice întocmirea ei, nici să nu ia acel sat mai sus scris de la Vlaicul. Și dacă cineva va încerca să ia acest mai sus scris sat de la Vlaicul, acel om să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupanului Vlaicul clucerul mai sus scrisul sat Cislăul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, Antonie grămăticul, care am scris în cetatca București, luna noiembrie 20 zile, în anul 7065 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXVI/56. Orig., hirtie, (29,5×22,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Codrescu*, V, 65–66. Trad. *DIR*, B, 51. Facs. *ibidem*, 415.

¹ Loc rupt.

80

1556 (7065) decembrie 7.

† БѢ НММѢ УТЦА <Н СНА>¹ Н СКАТАГО ДѢХА, АМНН.

МЫ РАБИ БОЖІЮ, ЖЪПАН БОГДАН Н ЖЪПАН РАДУЛ, СИНОВИ ДАНЧЮЛОВ УТ ПОПЕШІ, ПРИДОШЕ НА СВѢТОЕ ЕПИСКОПІЕ УТ БУЗЪСЪ ПРѢД УТЦЪ ЕРЕМІЕ, ТЕРЕ ДАДОШЕ МѢСТО УТ ВІНОГРАДЕ С ДѢЛА БЕРНИЦНАВ, ДА БѢДЕТ ДОВОЛНО, КОЛНКО ХЪЩЕШТ МОЖЕ ДА СЪТВОРИТ СВѢТАА ЕПИСКОПІЕ, КАКО ДА НМ БѢДѢТ КАЛЪГЕРУМ Н ПОСАДШИНЦІМ ПИЩЕ Н ВЪ СКРѢПЛЕНІЮ НАШЕ Н НАШЕМЪ СЪРЪДНИЦІ ДА БѢДЕТ ПРИСНО ВЪ ВѢЧНОЕ ВЪСПОМНАНІЮ.

СЕГО РАДІ Н ЗАКЛАННІЮ ПОСТАВІШЕ ЖЪПАНИ БОГДАН Н РАДУЛ: ВАРЕ ТКО СЕ ХЪЩЕШТ ПОКЪСНТ ЗАПРѢТНТИ НАН ДРЪЖАТИ ТОГО МѢСТО УТ ВІНОГРАДЕ ЕЖЕ ЕСТ ВІШЕ ПИСАН НАН ДА ЗЪИМАТ ВІНАРНЧ УТ НАШЕМ СИНОВИ НАН УТ СЪРОДНИЦІ НАШН ПО СЪМЪРТИ НАШ ТЕРЕ КЕ РАЗВАЛИТ НАН ПОТЪПКАТИ СІЮ НАШН ПОВЕЛѢНІЮ, А ТОГА ЧЛОВѢКА ДА ЕСТ ПРОК ЕТ УТ ТИ УТЦЪ НЖЕ ВЪ НІКЕН Н ДА БѢДЕТ СЪС ІЪДА Н СЪС ІРІА СЪДЕНО ПРѢД СЪДІЩО ХРІСТОВО НА ВТОРАГО ПРИШЕСТІА ХРІСТОВА, НЪ ДА УСТАВИТ С МІ ДА БѢДѢТ ВЪ ЦАРСТВО НЕБЕСНОЕ ВЪ МѢСТО ПОКОННО ВЪ ВѢКН, АМНН.

ПИС МѢСЕЦА ДЕКЕМВРІЕ 3 ДАНИ, В ЛѢТ 7065.

În numele tatălui <și al fiului>¹ și al sfântului duh, amin.

Noi, robii lui Dumnezeu, jupan Bogdan și jupan Radul, fiii lui Danciul din Popești, am venit la sfânta episcopie din Buzău, înaintea părintelui Eremia, de am dat loc de vie în dealul Verneștilor, să fie îndestul, cât va putea să facă sfânta episcopie, ca să le fie călugărilor și poslușnicilor hrană și de întărire, nouă și rudelor noastre să ne fie pururea de veșnică pomenire.

Pentru aceasta și blestem au pus jupanii Bogdan și Radul; oricine va îndrăzni să cotopească sau să țină acel loc de vie care e mai sus scris sau să ia vinăriciul, din fiii noștri sau din rudele noastre, după moartea noastră, de va răsturna sau va călca această poruncă a noastră, acel om să fie bleste-

mat de 318 părinți cei din Nicheia și să fie judecat cu Iuda și cu Aria înaintea judecății lui Hristos, la a doua venire a lui Hristos. Iar dacă lasă în pace, să fie în împărăția cerească în loc de odihnă în veci, amin.

S-a scris, luna decembrie 7 zile, anul 7065 <1556>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 622 (Ep. Buzău, XXVI/3). Orig., hirtie (31×21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o trad. din 1850;

EDIȚII. Trad. DIR, B, 51–52. Facs. *ibidem*, 417.

¹ Omis.

81

15557 (7065) <ianuarie-august> 13, Tîrgoviște.

† Милостію божію, Іу Петрашко воєвода и господиный вѣсон земле Угровлахи́нскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сестре господства ми жѣпанце Маріе, вихше жителнице Балев пѣхарник вт Піетрошани и дѣщире ен Добрен, такоже да им ест вѣсе комате покоиню жѣпанце Нѣкшен, дѣщире жѣпанѣ Балев пѣхарникѣ. Понеже къда се ест прилѣчна съмъртътъ жѣпанце Нѣкшен, а вна скѣпшла ест добри людіе, прѣвен: поп Дѣмитрѣ вт Трѣгшор и жѣпанца Стана Мѣндѣска и норуѣ-са, жѣпанца Ана и Стан прѣкалаб вт . . . ¹ и попа . . . ¹ вт Стѣнчещіи и Бадѣ комис вт Бѣчюмѣни и Опрѣ и Драгѣшин, тере ест говоршла жѣпанца Нѣкша прѣд вѣем вѣсем како по съмъртію ен, а вна си ест дала вѣсе комате ен манкѣ ен жѣпанце Маріе и сестре ен Добрен и селах и ацигани и све варе что ке се избрати комате> бацѣ ен Балев.

И ни нихто вт братне нан вт съродници Балев пѣхарник метѣхѣ да не имат със вѣне комате жѣпанцев Нѣкшев, дѣщера Балев пѣхарник, анѣ да их дрѣжет и вѣладѣет манке Нѣкшев, жѣпанца Маріа и сестрѣ Нѣкшен, Добра.

И дрѣго тко се ен пакѣсна вантовати нан разорити сіе вше писаніе и със свѣдѣтеліе, а вна сама Нѣкша проклѣнила ест съ велико клетѣѣ да ест таковаго проклет и трѣклет вт тѣи втци нже вѣ Никен и да имат ѣчастню съ Ісѣдою и сѣ²ъ Ірїю и съ инѣми Ісѣден еже вѣзѣпише на господа нашего Ісѣса Христа.

Сеже свѣдетелне поставлех господство ми: жѣпанѣ Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор велики логофет и Драгомѣр вистнѣар и Станчюл спа²тар и Бладула комис и Лепѣдат пѣхарник и Радула столник и Іїню велики постелник.

И аз, Опрѣ логофет, исписах вѣ настолни град Трѣговнище, мѣсеца . . . ² гї дѣни, вт Ідама до селѣ вѣ лѣто хѣѣ.

† Іу Петрашко вѣевѣда, милостіа божіа господиный.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele surorii domniei mele, jupaniței Maria, fosta soție a lui Balea paharnicul din Pietroșani și fiicei ei, Dobrei, ca să le fie toate averile răposatei jupanițe Neacșa, fiica jupanului Balea paharnicul. Pentru că atunci când a murit jupanița Neacșa, ea a strîns oameni buni, mai întîi: popa Dumitru din Tîrgșor și jupanița Stana Măndeașca și noru-sa jupanița Ana și Stan pîrcălabul din... ¹ și popa... ¹ din Stăncești și Badea comis din Buciumeni și Oprea Șain și Drăgușin, de a spus jupanița Neacșa înaintea tuturor acestor oameni că, după moartea ei, ea și-a dat toate averile ei maicii sale,

jupaniței Maria și surorii sale, Dobrei, și satele și țigani și tot, orice se va alege averea tatălui ei Balea.

Și nimeni altul dintre frații sau dintre rudele lui Balea paharnicul să nu aibă amestec cu acle averi ale jupaniței Neacșa, fiica lui Balea paharnicul, ci să le țină și să le stăpînească mama Neacșei, jupanița Maria și cu sora Neacșei, Dobra.

Iar altul care s-ar încerca să tulbure sau să strice acestea mai sus scrise și cu martori, ea însăși Neacșa l-a blestemat cu mare blestem, să fie acela blestemat și de trei ori blestemat de 318 părinți, cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și <Stanciul>² spătar și Vladul comis și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic.

Și eu, Oprea logofătul, am scris în cetatea de scaun Țîrgoviște, luna...² 13 zile, de la Adam pînă acum în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. CCXCIX/19. Orig., perg., (24×45), pecete timbrată. Lunile după divan și văleat,

EDIȚII. Trad. DIR, B, 52—53.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

† Многостію божію, Іу Петрашко воєвода н господинъ въсое земле ѿгровла-хінское, синъ великаго н двєраго Радұла воєвода. Дават господства мн сію повелѣ-ніе господства мн болѣришъ господства мн жѣпан Стонче бан, іакоже да мѣ ест учиншъ ѿ Пльвенчєшїн вт Гор вт дела Радұла Станов вт силнше пашн ѿ ш<иро>жѣ п̄ н вт полю н пак пашн с̄ понеже га покѣпн жѣпан Стонче бан вт Радұла Станов за х̄ѣх̄ аспри готовн, алн аспри тѣрски.

И пак да мѣ ест учиншъ ѿ Рѣснєшїн вт Дол дел Мѣшатов, пашн ѿ, зарадї ѿ аспри.

И пак да мѣ ест жѣпанъ Стонче бан едно вни<ог>рад вт ѿда, понеже га покѣ-пнше вт Братѣл н вт Стан за ѿ аспри.

И пак да мѣ ест едно мѣсто за виноградїе вт Гор Лановѣл н дал Татомир н братство вт своем добро волю.

И пак покѣпнше Стонче бан вт тѣшам си жѣпаннца Стана едномѣ циганѣ, по нме Мирча, за х̄а аспри.

И потом, да мѣ ест учиншъ Керанєв ѿ Рѣснєшї вт Дол вт дела синовн си Стонкинєв пашн к̄ за х̄а аспри, ере га покѣпнше братѣ его жѣпан Стонче бан сестрѣ его Керанєм н дал емѣ прикею.

И пак да мѣ ест ѿ Рѣсн учиншъ вт Рѣснєшї вт дела Станов половиншъ, понеже га покѣпнше ѿ Рѣсн за т̄п аспри.

Сєго радї, дадох н господство мн, іакоже да нм сѣт учиншъ шхабѣ н нм н синовом нм н вноком н прѣвнѣчитом н не вт когождѣ нѣпотѣкновєнѣ, поризмо господства мн.

СЕЖЕ СЕВѢДѢТЕЛЕ ПОСТАВЛЕЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛИКИ ДВОРНИК
и ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ и ДРАГОМИР ВЕЛ ВИСТИЕР и СТАНЦИУЛ ВЕЛ СПАТАР и ВЛА-
ДУЛ ВЕЛ КОМИС и РАДУЛ ВЕЛ СТОЛНИК и ЛЕПАДАТ ВЕЛ ПЕХАРНИК и ЖЪПАН ИНО ВЕЛИКИ ПОС-
ТЕЛНИК. Исправник, СОКОЛ ВЕЛ ДВОРНИК.

Пис генаріе кг дъни. Пис 8 БСКЪРЕЩИ В ЛЕТ 7326.

† Іw Петрашко воевода, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Stoicea banul ca să-i fie ocină în Plăvicesții de Sus, din partea lui Radul al lui Stan, din siliște, pași în lat 80 și din cîmp iarăși pași 200, pentru că a cumpărat-o jupan Stoicea banul de la Radul al lui Stan, pentru 2 600 aspri gata, însă aspri turcești.

† Și iarăși să-i fie ocină în Rusineștii de Jos, partea lui Mușat 10 pași, pentru 500 aspri.

† Și iarăși să-i fie jupanului Stoicea banul o vie din Uda, pentru că a cumpărat-o de la Bratul și de la Stan, pentru 800 aspri. Și iarăși să-i fie un loc de vie din Laiouul de Sus și l-a dat Tatomir și ca frăție, de bunăvoia lui.

† Și iarăși a cumpărat Stoicea banul de la soacră-sa, jupanița Stana, un țigan anume Mircea, pentru 1 000 aspri.

† Iar apoi, să-i fie Cheranei ocină în Rusineștii de Jos, din partea fiilor Stoichinei 20 pași pentru 1 000 aspri, de a cumpărat-o fratele, jupan Stoicea banul surorii lui, Cheranei și i-a dat-o zestre. Și iarăși să-i fie la Rusi ocina din Rusinești din partea lui Stan jumătate, pentru că a cumpărat-o la Rusi pentru 380 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

† Tată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul mare spătar și Vladul mare comis și Radul mare stolnic și Lepădat mare paharnic și jupan Iano mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Scris în ianuarie 23 zile, scris în București, în anul 7065 (1557).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCV/165. Orig., hîrtie (32×25), pecete timbrată. Cu o trad. din 1839.

EDIȚII. Trad. Hagi Mosco, *Doc.olt*, 180; *DIR*, B, 53–54.

<† Милостію божією, Іw Петрашко воевода и господинь вѣсон земли Уггровлахиинское, синъ великаго <и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство ми сіе повелѣние господства ми Драгомиръ със синовн си и съ дѣщере си . . . и <Н>ѣга и Драголе и Добра и Иницъ и Кълинна и съ ниѣни синовн ели<ци им Богъ даст, якоже> да им ест ѡчинъ 8 Стъннаъ, варе колко се хтет избрати, дел Драгомиров вѣсах ѡт по> вѣс хотар, понеже им ест стара и права ѡчинъ и дѣдінъ.

† И потом, принде <Драгомир пред господства ми> тере си ѡтакми неговее дѣщере еже сѣт више писане како да сѣт ѡколо <със синовн> Драгомиров по име Стъннимр и Шербан и Стъннаъ и Стан <над сіе ѡчина еже> ест бащам си Драгомиров, над вѣса, един како и дрѣг али над що ест <ѡчинъ дѣдінъ, а над що ест

п>окъпеніе метеѣ да не иматъ дѣщере, нѣ сами дѣти Драгоѣмиров, да дрѣжатъ и да >владѣетъ, понеже сице си >такми сам Драгомир неговн синови еже сѣтъ <више писани, за своимъ до>бро волю ѡтъ предъ господства мн.

Сего радї, дадохъ и господство мн Драгомировъ <съ синови си, іакоже да> имъ естъ ѡчиннѣ и ѡхъбѣшъ нимъ и синовомъ имъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ имъ и <не ѡтъ когоже непотѣк>новено, по речъ господства мн.

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ <Соколъ велъ дворникъ> и жѣпанъ Тѣдоръ велъ лѡгѡѣетъ и Драгомиръ вистнгаръ и Станчюлъ спатаръ <и Радѡла столникъ и Радѡла пѣхар>никъ и Бладѡла комисъ и Ю<ннѡ>¹ велики постелникъ. Исправникъ, Тѣдоръ велъ лѡгѡѣетъ.

<Писъ> мѣсеца феврѡларъ ѡ дъни, в лѣтъ хѣѣдъ.

<† Ю Петрашко> вѣвѣвда, милостїа божїа господннѣ.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io P)etrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și preabunului Radul voievod>. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fiii săi și cu fiicele sale... Neaga și Dragole și Dobra și Anița și Călina și cu fiii lor, c)ți<le va da Dumnezeu ca> să le fie ocină în Stănila, oric)it se va alege partea lui Dra<gomir toată de peste> tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi <a venit Dragomir înaintea domniei mele> de și-a întocmit pe fiicele lui care s)nt mai sus scrise, ca să fie împreună <cu fiii> lui Dragomir, anume Stănimir și Șerban și Stănilă și Stan <peste ocina care> este a tatălui lor Dragomir, peste toată, unul ca și celălalt, însă pe ce este <ocină, dedină, iar peste ce este> cumpărătură amestec să nu aibă fiicele, ci singuri copiii lui Drago<mir, să țină și să> stăp)nească, pentru că așa și-a întocmit singur Dragomir fiii lui, care s)nt <mai sus scriși, de a sa> bunăvoie dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir <cu fiii săi>, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților <și de nimeni> neatins, după spusa domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir cu fiii săi, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul sp)tar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

<Scris> luna februarie 9 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> Urlători.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 612 (Ep. Buzău, XV/3). Orig., h)rtie, rupt, lipsește o treime din st)nga. Cu o trad. din 1850.

Văleatul greșit. Datat după divan.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 38—39. sub 1556 Facs. *ibidem*, 413.

† Милостїю божїю, Ю Петрашко воєводъ и господннѣ вѣсонъ землѣ Ѣггровлахнское, сннѣ великаго и предобраго Радѡла воєвода. Даватъ господство мн сїю повеленїю господства мн почѣтѣномѣ правителю господства мн жѣпанъ Радѡла

вѣлнѣи кѣсчар н жѣпаннѣс емѣ Каплѣ н съ синови си, на нме Ивашко н ялѣсѣ н съ ннх синови, еице нм Богѣ приспѣстит н монахїе Праскїе, ꙗкоже да нм сѣт селах на нме Голещїи вѣси н Мѣръчннїннн вѣси н Бїерѣшѣл вѣси, понеже нм сѣт старе н праве вчнне, дѣдїне н покѣпенїе ешеже вт пре дѣни Радѣла воевод Калѣгеров, сннѣ тогда ест кѣповал жѣпан Балдовнн дел Кѣндев еса, вт внше реченїе селах н еше га ест н слождѣл н повратнл Кѣнда по жѣпан Балдовнн над теу внше речене селах, како да сѣт вѣсеу негове делове вт селах вт Голещїи н вт Мѣръчннннн н вт Бнрѣш жѣпанѣ Балдовннѣс.

Ѣ по сѣмрѣтн Кѣндевѣ, а монастїр вт Мѣшѣтепнн н Радѣл логофет вт Дрѣгоешн, а внн рекоше како сѣт кнповалн н внн дел Кѣндевѣ. Ѣ потом нмаше пренїе монахїа Праскїа н синови жѣпанов Радѣл кнучар пред господства мн сѣс монастїр Мѣшатепнн н сѣс Радѣл логѣфет Таже снце преше монастїра н Радѣл логѣфет како сѣт кѣповалн дел Кѣндев вт внше речене селах. Ѣ ѣ тем господство мн сѣднх по правѣс н по закон сѣ вѣси чѣстнтнмн правнтелїе господства мн н дадох господство мн монахїе Праскїе н жѣпанѣ Радѣлов кел кѣсчарѣ закон кѣ волѣрн ...¹ сѣс теу волѣрн н еше сѣт внлн по много. Н еше ест вратнл н даст жѣпан Радѣл кнучар н монахїа Праскїа хѣхѣ аспрн тѣрскн на монастїр н ѣ рѣке н Радѣлов логофет. Н по прежде свеу се сѣт кѣповалн теу комате до дѣни Басараб воевод пак ест дрѣжал Балдовнн по Кѣнда све ѣ негове кѣке н дал мѣ ест, егда ест платнт вт тѣрскѣ темннцн хѣ аспрн н конн ѣ н по снх ѣ конн добрн н кафтане добрн ѣ н кошѣле вт фрн ѣ. Н на бракѣ Кѣндевѣ хѣ аспрн н конн добрн ѣ н возн вт внно ѣ н позас вт сребро за хѣ аспрн н сабле шкована за хѣ аспрн н прѣстени вт злато ѣ н кафтане вт чатма ѣ н чаша вт сребро ѣ н ложнцѣ вт сребро н дѣлама вт постав ѣ н кошѣле добрн ѣ н кола сѣс ѣ телегарн н пѣлѣ сѣ желѣзо н сѣс кѣ воловн н крапе сѣ млеко ѣ н ковнле сѣ жреба ѣ н вѣце рн н свннн ѣ н кафтане ѣ н конн ѣ, возн внна ѣ н кафтане вт кофтерїе ѣ н н дрѣга вт матасе н пак возн внна ѣ н конн ѣ н сѣкне сѣс цуре ѣ н дѣлама ѣ н кошѣле ѣ, конн ѣ н кафтанн вт мѣнкаш ѣ н дрѣг вт лнннрѣ н конн ѣ н возн <в>нна ѣ н аспрн хѣт н кошѣле вт фрн ѣ н дрѣга вт мѣтасе.

Сего радї дадох н господство мн жѣпанѣ Радѣлѣ кнучарѣ сѣ синови си, ꙗкоже да мѣ ест вчннѣс н шѣабѣс н емѣ н снновом емѣ н внѣком н прѣвнѣчнтом н нн вт когоже непотѣкнвено, по речн господства мн.

Сеже н свѣдѣтелїе: жѣпан Сокол кел дворннк н жѣпан Тѣдор кел логѣфет н жѣпан Драгомир <внстїар> н Станчѣл спатарн н Радѣл столннк н Лѣпѣдат пѣхарннк н Яне постелннк. Исправннк, Сокол кел дворннк.

Пнс ѣ Трѣговнще, мѣсеца апрїлїа ѣ дѣнн, лѣт хѣѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Radul marele clucer și jupanitei lui, Caplea, și cu fiii lor, anume Ivașco și Albul și cu fiii lor, ciți le va lăsa Dumnezeu, și monahiei Praxia, ca să le fie satele anume: Goleștii toți și Mărăcinenii toți și Vierășul tot, pentru că le sînt vechi și drepte ocine, dedine și cumpărături, încă din zilele lui Radul voievod Călugărul. Căci atunci a cumpărat jupan Baldovin toate părțile lui Cîndea din mai sus zisele sate și încă l-a așezat și l-a înfrățit Cîndea pe jupan Baldovin pe aceste mai sus zise sate, ca să fie toate părțile lui din sate din Golești și din Mărăcineni și din Virăș, ale jupanului Baldovin.

Iar după moartea lui Cîndea, mănăstirea de la Mușătești și Radul logofătul din Drăgoești, ei au spus că au cumpărat și ei părțile lui Cîndea. Iar apoi, au avut pîră monahia Praxia și fiii jupanului Radul clucerul înaintea domniei mele cu mănăstirea Mușătești și cu Radul logofătul. Deci așa pîrau mănăstirea și Radul logofătul că au cumpărat părțile lui Cîndea din mai sus zisele

sate. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea monahiei Praxia și jupanului Radul marele clucer lege 24 de boieri... ¹ cu acei boieri și încă au fost cu mai mulți. Și încă au înapoiat și au dat jupan Radul clucerul și monahia Praxia 22 000 aspri turcești la mănăstire și în mîinile lui Radul logofătul.

Și mai înainte de cînd toate acele averi au fost cumpărate, din zilele lui Basarabă voievod, iarăși a ținut jupan Baldovin pe Cîndea mereu în casele lui și i-a dat, cînd s-a plătit din temnița turcească, 7 000 aspri și 4 cai și după aceasta 2 cai buni și caftane bune 4 și cămăși de fir 2. Și la căsătoria lui Cîndea : 6 000 aspri și cai buni 4 și butoaie de vin 5 și un brîu de argint de 3 000 aspri și o sabie ferecată de 2 000 aspri și inele de aur 4 și caftane de ciatma 2 și pahare de argint 2 și o linguriță de argint și dulame de postav 7 și cămăși bune 4 și căruță cu 8 telegari și un plug cu fier și 24 de boi și vaci cu lapte 12 și iepe cu mînji 12 și oi 150 și porci 50 și caftane 2 și cai unul, butoaie de vin 4 și caftane, unul de coferie și altul de mătase, și iarăși butoaie de vin 3 și cai unul și postavuri cu giură 2, dulămi 3 și cămăși 2, cai 2 și un caftan de mîncăș și altul de lonir și cai 2 și butoaie de vin 2 și aspri 1 300 și o cămașă de fir și alta de mătase.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Radul clucerul cu fiii săi, ca să-i fie ocină și ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins după spusa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir <vistier> ¹ și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Iane postelnic. Ispravnic, Socol, mare vornic.

S-a scris în Țirgoviște, luna aprilie 8 zile, anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 33. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 636v—637 (cu data zilei 6). Trad. ibidem, ms. 348, f. 87 și f. 106, 349, f. 9—10, 479, f. 62—63, 484, f. 62—66 și 710, f. 672 (toate cu data zilei 6).

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, I, 409; Tocilescu, *Doc. ist.*, I, 153. Trad. *DJR, B*, 54—55.

¹ Loc alb.

† Многостію божію, Іу Петрашко воевода и господинѣ въсон земле Зггров-лаѣинскон, синѣ велика<го> и прѣдобраго Радѣла воевода. Дават господство ми сие повелѣние господства ми волѣринѣ господства ми жѣпан Прѣда ван, іакоже да им ест село нарицаемаго Квѣновѣла и Бардинци и Крѣча и селциѣ Брѣбовѣла и иѣзопча и Бѣлѣчница и Бѣковечорѣла <и> Прѣжева, понеже им ест стара и праве вчини и дѣдине.

И потом, послах господства ми по волѣринѣ господства ми Цюра клѣчар прѣко Жилю, да гледат и пишет воеѣ селове Краювещинлор, колнже хокет бити прѣз Жил. И ѣ тем, Цюра клѣчар не ест писал тѣчию селове Краювещинлор, анѣ ест писал и селове волѣринѣ господства ми жѣпан Прѣден ван. И господства ми ѣ тем гледат и кингѣ поконнаго родітелю господства ми Іу Радѣла воевода и кингѣ поконнаго Радѣла воевода цю загине на Римник и изнандох господства ми како им ест старе и праве вчини и дѣдине, не сѣт биле Краювещинлор. Снѣ дадох и господство ми волѣринѣ господства ми жѣпан Прѣден ван, іакоже да мѣ ест въ вчини и въ шѣвѣ

и немѣ и синовом емѣ и вноком и прѣвночетом емѣ и ни ѡт кождо непотѣкно-
вено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелн поставлѣем господства ми: жѣпан Сокол велики дворник
и жѣпан Тѣдор велики лѡгѡфет и Станчул спатар и Драгомнр вѣстѣар и Радѡл
столник и Бладѡл комис и Лепадат пѣхарник и Иню велики постелник. Исправник,
Сокол велики дворник.

Писах аз, Иванча, маи аї дѣни, въ лѣт $\times 332^{\text{е}}$.

† Іѡ Петрашко воевода, милостіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Preda banul,
ca să-i fie satul numit Cleanovul și Vardinții și Crucea și seliștea Vîrbovului
și Azopcea și Bălăcița și Bucoveciorul <și> Preajva, pentru că îi sînt vechi
și drepte ocine și dedine. Iar apoi am trimis domnia mea pe boierul domniei
mele Giura clucerul peste Jiu, să cerceteze și să scrie toate satele Craioveștilor,
cîte vor fi peste Jiu. Iar întru aceasta, Giura clucerul nu a scris numai satele
Craioveștilor, ci a scris și satele boierului domniei mele jupan Preda banul.
Iar domnia mea întru aceasta am văzut și cartea răposatului părintelui
domniei mele Io Radul voievod și cartea răposatului Radul voievod, care
a pierit la Rîmnic, și am aflat domnia mea că îi sînt vechi și drepte ocine și
dedine, nu au fost ale Craioveștilor.

Astfel, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupan Preda
banul, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și stră-
nepoților lui și de nimeni neatins după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan
Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și
Vladul comis și Lepădat paharnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol
mare vornic.

Am scris, eu, Ivancea, mai 11 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXLIV/1. Orig., perg. (32,5×42), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 55—56.

† Милостію божією, Іѡ Петрашко воевода и господннѣ въсон земан Уггров-
лахнискон, синѣ великаго и прѣдобраго Радѡла воеводе. Дават господство ми
сіе повеаѣніе господства ми почтеномѣ властелено и прѣвомѣ съвѣтинкѣ, пачеже
не къціи господства ми, жѣпан Сокол велики дворник и със синови си, елци емѣ
Богѣ даст, ѡкоже да мѣ ест ѡчннѣ ѡ Чуланнѣцѣ дел Корнѣк въса, коланко се хтет
избрати, аѣ сеженн, понеже ю покѣпн [понеже ю покѣпн] жѣпан Сокол велики дворник
сію више реченѣ ѡчннѣ ѡт Корнѣк и дал ест по един сеженѣ по а аспрн, тере чиннт
къпно ѡвнх аѣ сеженн хѡп аспрн готовн. И сам Корнѣк продаде ѡт своим добро
волю.

Сего радї и господство ми дадох више именнтѣ властеленѣ господства ми,
ѡкоже да мѣ ест въ ѡчннѣ и въ ѡхѣбѣ его и синовом его, вѣнком и прѣвнѣчетом
емѣ и не ѡт кожеже непотѣкновенно, по ѡрнзмо господства ми.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛНИК ЛУГВЪФЕТ
Н ЖЪПАН СЪТЪННАЪ ВНЕШЕ ДВОРНІК Н ЖЪПАН РАДУЛ ВНЕШЕ ЛУГВЪФЕТ Н ДРАГОМИР
ВНСТІЕР Н СТАНЦІОЛ СПАТАР Н ЛЕПЪДАТ ПЕХАРНИК Н РАДУЛ СТОЛНИК Н БЛАДУЛ КВМНС
Н ІІНИО ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. Исправник, ТЪДОР ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ.

ІНС МАНЕ КЪ ДЪНН, ВЪ ЛЪТЪ ХЪАЪЕ.

† Іу Петрашко ввевѡда, милостіа божіа господнѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin și prim sfetnic, încă și din casa domniei mele, jupan Socol marele vornic și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Ciulinăță, partea lui Cornea toată, cît se va alege, 36 stînjeni, pentru că a cumpărat-o jupan Socol marele vornic această mai sus zisă ocină de la Cornea, și i-a dat pe un stînjen cîte 30 aspri, de fac împreună acești 36 stînjeni 1 080 aspri gata. Și însuși Cornea a vîndut de a sa bunăvoie.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus numitului vlastelin al domniei mele, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Tudor mare logofăt și jupan Stănilă fost vornic și jupan Radul fost logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

S-a scris în mai 22 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 623 (Sărindar, IV/1). Orig., hirtie (30,5×22), pecete timbrată
Cu o trad. din 1912.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 56. Facs. *ibidem*, 418.

87

1557 (7065) mai 22, Tîrgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boiarului domniei mele, jupan Vladului vel comis și jupînésii lui Chirei și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Mogoșăștii de pe Dîmboviță, cu morile și cu viile ce au fostu de baștină ale Vladului din Bîrsești, pentru că au cumpărat jupan Vladul vel comis și jupîneasa lui, Chera, acestu mai sus zis satu de la Vlad din Bîrsești, cînd au fost în pribegie preste munte, în Țara Ungurească, în zilele Mircei vodă.

Pentru că ce au fost avut elu, multu, puțin, tot au cheltuit și au sffrîșit. Și au căzut la mare sărăcie și lipsă. Și deaca au văzut că va să moară și elu și copii lui de foame, elu au căutat și au întrebat pre toți boiarii și jupînésile ce era în pribegie în Țara Ungurească, ca să vînză un satu al lui, Marotinelu, cu tot hotarul. Iară ei n-au vrut să-l cumpere, nici un boiaru. După aceia, s-au dus la Staico stolnicul, să-i vînză acel satu, Marotinu, fiindu-i frate de moștenire, iar elu n-au vrut să-l cumpere. Apoi, iarăși s-au dus la Tudor vistierul de i-au zis să-l cumpere acelu sat, căci era megiaș împrejurul moșiei, iară elu n-au vrut să-l cumpere. După aceia, au gîndit ca cine ar cumpăra de la dînsul, să-i fie cu odihnă. S-au dus pe jos îmbrăcat în sucnă... ¹ pînă

la Stănilă clucer în Țara Ungurească la Batâr, de l-au întrebat, de va să cumpere, iar elu n-au vrut să cumpere. Apoi, iar s-au întorsu la Brașov, la spătăreasa Caplea și la alte jupînese, ca să cumpere acelu satu de la dînsul. Apoi, au venit la jupîneasa Chera, de au căzut cu capul la pămîntu, ca să cumpere acel satu și cu doao bălți, ca să-i scoată din foamete și de la moarte. Și s-au tocmit cu jupîneasa Chera de a lui bunăvoe, de au vîndut satul Marotînul și cu doao bălți de pește și cu 100 de case, rumâni, afară din megiiși, de i-au dat jupîneasa Chera un ghiordan de lanțu de auru de 3 000 de aspri și o perêche de cercei de auru cu mărgăritariu de aspri 2 000 și 2 inelê de auru cu pietre bune de 2 000 aspri, cin cup. 7 000 aspri. Și i-au dat lui acestea jupîneasa Chera, iară ea s-au lăsat să moară de foame. Apoi s-au tocmit Vladul paharnic din Bîrsești cu jupîneasa Chera, ca de nu-i va fi acel sat Morotînul cu pace și cu odihnă, ci va avea pră cu niscareva megiiși sau... ¹ iară jupîneasa Chera să ia satul Suharna cu iazerul de pește și cu 100 case de rumâni, iară de nu-i va fi nici acel satu cu pace, iară jupîneasa Chera să ia satul Mogoșăști... ¹ iară de nu-i va fi nici satul Mogoșăștii cu pace, iară jupîneasa Chera să fie volnică, cînd va veni în Țara Rumânească, să ia un satu cu 100 de case, oricare s-ar lege din moșile lui.

Iar cine ar strica această tocmeală din feciorii lui sau din frații lui sau din rudeniile lui sau cine ar fi judecător în Țara Rumânească... ¹ acela să fie blestemat de tatăl, de fiul și de duhul sfînt, de patru evangheliști, de 12 apostoli, de 24 de prooroci, de 40 de mucenici din Șevastii, de 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți sfinții carii din veacu au plăcut lui Dumnezeu... ¹.

Apoi, jupan Vladul vel comis și jupîneasa Chera au avut pră înaintea domniei mele cu jupîneasa Vladului din Bîrsești pentru mai sus zisul satu Mogoșăștii. Deci, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am văzut și am cititu domnia mea și cartea Vladului din Bîrsești de tocmeală. Apoi, au rămas de lege jupîneasa Vladului dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea jupan Vladului comis și jupînesii Chirei și feciorilor lor, ca să le fie mai sus zisul sat Mogoșăștii cu morile și cu viile de baștină și ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nime-ne să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem dom<nia mea> pe: jupan Socol vel dvornic i jupan Tudor vel logofăt i jupan Dragomir vel vistier i Stanciul vel spatari i Radul vel stolnic i Lepădat vel paharnic i Iane vel postelnic.

Și am scris eu, Albul logofăt ot Miroși, în minunatul oraș ot Tîrgoviște, în luna mai 22 zile, leat 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 231—232. Trad.

EDIȚII. DIR, B, 56—58.

¹ Loc alb.

† Многостію вожію, Іу <Пе>трашко боевода и господинъ въсон земле Шгрровлаухинское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл боеводе. Дават господство ми сію повѣленію господства ми свѣтомъ монастыр глаголеми Глѣкъчок, шкоже да ест мирно радѣ внароч ит Тополовѣни, занеже видѣх господство ми кинги Блада

воеводе старого и книгъ Бъсрава воеводе, вечна ели павет, како сѣтъ скрѣпни свѣта монастыр. Снце и господство ми помнловахъ и скрѣпнхъ свѣта монастыр, како да ест и господство ми и родітеаіемъ господство ми помѣнъ въ вѣки. ꙗ потомъ, еши даде свѣта монастыръ господства ми един чнаѣдъ ѡтъ ацигани, един ациганъ по нме Пашкина и със ациганка си и със три сини.

Сего раді дадохъ господство ми свѣтомъ монастырѣ, ѡкоже да мѣ естъ въ вчкннѣ и въ вхѣбѣ сію више реченъ внирнч, и господство и волѣрско и вожествннмъ ннокомъ въ лнцѣшъ и ѡтъ ннкогѣже непотѣкновенно, по орнзмо господства ми.

Ѣщеже и закннннѣ поставлѣетъ господство ми по съмрътн господство ми кого избертъ господъ Богъ вѣтн господаръ Калшкое Земле нан ѡтъ срѣдїчнаго плода господства ми да аще почтетъ и съхранитъ и стврѣднтъ сїе више реченна того господъ Богъ да почнтетъ и да съхранитъ въ господствѣ егѡ. ꙗ ащели не, почтетъ и не съхранитъ, того господъ Богъ да поразнтъ и поперетъ зде тѣломъ, а въ вждѣщнхъ вѣщѣ дѣше егѡ и да мѣ естъ съпостатннца прѣчнстаа Богороднца нка страшнѣемъ сѣднше, ндеже лнцемъ ѣрне нѣстъ и да нматъ шчестне съ Исѣдое и съ ѡрнемъ и да естъ просклетъ ѡтъ тнѣ ѡтцн нже въ Некен.

Сеже сведетелѣ поставлѣхъ господство ми: жѣпанъ Соколъ велїкн дворникъ и жѣпанъ Тѣдоръ велїкн лѡгѡфетъ и Драгомнръ велїкн внстнїаръ и Станчюа велнкн спатаръ и Лепѣдатъ велъ пѣхарннкъ и Радѣла столннкъ и Владѣла кмннс и Іїнню велнкн постелннкъ. Исправннкъ, Тѣдоръ велнкн лѡгѡфетъ.

Пнс азъ, Ѡана, еже естъ бна въ малѣ днѣцѣхъ, въ настолинъ градъ ѡ Трѣгѡвнше, мѣсеца манъ кѣ дѣнн, въ лѣтѣ хѣѣ.

† Іївъ Петрашко кѡевнѡда, мнлостїа вожїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciog, ca să-i fie în pace pentru vinăriciul de la Topoloveni, pentru că am văzut domnia mea cărțile lui Vlad voievod cel Bătrîn și cartea lui Bășărab voievod, veșnica lor pomenire, cum au întărit sfânta mănăstire. Așa și domni mea am miluit și am întărit sfânta mănăstire, ca să fie și domnia ei mele și părinților domniei mele pomană în veci. Iar apoi, încă am dat domnia mea sfintei mănăstiri un sălaș de țigani, un țigan anume Pașchina și cu țiganca sa și cu trei fii.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină <și de> ohabă, acest mai sus zis vinăriciu, și domnesc și boieresc, și dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia <mea: după> moartea domniei mele, pe cine alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele, dacă va cinsti și va păzi și va întări aceasta mai sus zisă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească <și să-l păzească> în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi, pe acela domnul Dumnezeu să-l lcevească și să-i calce, aici trupul, iar în veacul viitor sufletul lui; și să-i fie potrivnică preacurata născătoare de Dumnezeu la cumplita judecată, unde nu este fățarnicie. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat de 318 părinți cei din Nicheia.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul mare spătar și Lepădat mare paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Oana, care am fost între diecii cei mici, în cetatea de scaun în Tîrgoviște, luna mai 23 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 624 (Glavacioc, XXXIV/3). Orig., hirtie (31×21,5) rupt, pecete timbrată. Cu o trad. de la începutul sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 58—59.

89

1557 (7065) mai 30, Tîrgoviște.

† Милостію божію, Іу Петрашко воєвода н господинъ вѣсою землє Уггров-лахенское, синъ великаго н прѣдобраго Радѹла воєводе. Дават господство ми сіє повеленєн господства ми саззем господства ми Станчюлов н Нѣкшѡлов н н Нѣкшѡлов, іакоже да мѡ вѣдетъ вчинѡ ѡ Попєци три ѡже, понеже мѡ ест стара н права вчинѡ н <дѣд>инѡ.

И потомъ, кѣгда сѣтъ вѣли при дѣни Радѹла воєводѣ, <родѣтелъ> господства ми, а сіє вѣше речени людіє, <вѣни сѣтъ вѣли притеснени вт Драгѡлѣ> столник . . . , терє нѣ ест мѡ ѡметини нѣкоє аспри по сіє вѣше речєна вчина, хѣт аспри, безъ <негѡ>ва волю.

И потомъ, когда сѣтъ вѣли при дѣни господства ми, тєхъ вѣше речени людіє, вѣни приндоше предъ господства ми, терє си жалѡетъ н плакал вт тєхъ притесненіє н силостъ що естъ сѣтворилн Драгѡлѣ столник при дѣни Радѹла воєводе, родѣтелю господства ми. <И> ѡ темъ, господства ми глєдахѡмо н сѣдихѡмо по правдѣ н по закона сѣ вѣсими честитими правитєлю господства ми н знаидухъ господство ми ерє нѣ сѣтъ имали притесненіє н силостъ вт Драгѡлѣ столник при дѣни родѣтелю господства ми Радѹла воєводе.

<И> пакъ дадохъ господство ми да вѣдетъ волницѣ сіє еше речени людіє, да нѣ повратилн тєхъ аспри хѣтъ вѣ рѡке вратєв Драгѡлов столник. И дадохє сіє вѣше речени людіє тєхъ аспри хѣтъ вѣсн, али аспри тѡрски, вѣ рѡке <чєсти>тими правитєлю господства ми жѡпан Тѡдоръ велики лѡгѡфєт н жѡпан Драгомиръ велики вѣстнигар, а тєхъ вчинѡ ежє вѣше писана, да нѣ дрѣжитъ тєхъ именовити людіє на имє Станчюл н Нѣкшѡл н н Нѣкшѡл н Калѣ.

Сєго радѣимъ дадохъ н господство ми сіє вѣше речени людіє Станчюл н Нѣкшѡл н н Нѣкшѡл н Калѣ, іакоже да мѡ вѣдетъ сіє вѣше именовити вчина вѣ вчинѡ н вѣ ѡхабѣ, имъ н синовѣ имъ н вѣнкомъ <н> прѣвѣнчитомъ н не вт кожеже непотѣковєно, по вѣрѣзѡмо господства ми.

Сєжє н свѣдетєлємъ нишижє поставлѣємъ господства ми: жѡпан Соколъ велики дворник н жѡпан Тѡдоръ вєланки лѡгѡфєт н жѡпан Драгомиръ велики <вѣстнигар н Станчюл> спатар н жѡпан <Лєпѣдатъ пѣхарникъ н Радѹл> столник н Влѡдѹл комисъ <н Пѣню вєл постєлникъ. И> исправникъ, Соколъ велики дворникъ.

Писахъ азъ, Стонка . . . , вѣ столъ Трѣговѣщи, мѣсєца маѣя, вѣ лѣтѣ хѣдѣ.

† Іу Петрашко воєвода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stanciul și lui Neacșul și iar lui Neacșul, ca să le fie ocină în Popești trei funii, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, părintele domniei mele, iar acești mai sus spuși oameni <ei au fost cotropiți de> Dragul stolnicul de

le-a lepădat niște aspri pe această mai sus zisă ocină, 1 300 aspri, fără voia lor.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, acei mai sus ziși oameni, ei au venit înaintea domniei mele, de s-au jeluït și s-au plîns de această cotropire și silă, pe care le-a făcut-o Dragul stolnicul în zilele lui Radul voievod, părintele domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că au avut cotropire și silă de la Dragul stolnicul în zilele părintelui domniei mele Radul voievod. Și iar am dat domnia mea să fie volnici acești mai sus spuși oameni ca să întoarcă acei aspri 1 300 în mîinile fratelui lui Dragul stolnicul. Și au dat acești oameni mai sus spuși acei aspri 1 300, toți, însă aspri turcești, în mîinile cinstitului dregător al domniei mele jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir mare vistier, iar cea ocină mai sus scrisă s-o țină acei oameni mai sus numiți, anume Stanciul și Neacșul și iar Neacșul și Calea.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, Stanciul și Neacșul și iar Neacșul și Calea, ca să le fie această mai sus anumită ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților <și> strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori încă punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir mare <vistier și Stanciul> spătar și jupan <Lepădat paharnic și Radul> stolnic și Vladul comis <și Ianiu mare postelnic. Și ispravnic>, Socol mare vornic.

Am scris eu Stoi<ca>, în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna mai 30 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCX/4. Orig. hîrtie (39,5×28), rupt și șters, pecete timbrată. EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 59–60. Facs. *ibidem*, 419.

90

1557 (7065) iunie 26.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Opre i Șerban i Micul, ca să le fie moșie la Măldăreștii ot Cerna, pentru că această mai sus zisă moșie au cumpărat Oprea i Șerban i Micul de la Stanciul și de la Oprița și de la Vlădășal în drept una mie, însă să fie Oprea la jumătate din această moșie, iar Șerban și Micul la ceialaltă jumătate, pentru că Stanciul și Oprița și Vlădășal au vîndut de a lor bunăvoe.

Așa am dat și domnia mea lui Oprea și lui Șerban și lui Micul, ca să le fie moșie ohabnică, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de niminea neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și mărturii puiu domnia mea: pă jupan <Socol> ¹ vel dvornic și pă jupan Tudor vel logofăt și pă Stanciul spătar <și pă Dragomir vistier și pă> ¹ Radul stolnic și pă Vladul comis și pă Lepădat paharnic și pă jupan Ianiu vel postelnic. Ispravnic, Stan vel portar.

Am scris... ¹ iunie 26, leat 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, milostiiu bojiu gospodin.

98

S-au tălmăcit din cuvînt în cuvînt din limba slavonească în limba rumânească în 1833 august 30, București. Vasile N. Nenovici, manu propria, profesor slavonesc.

Arh. St. Craiova, CCXVIII/2. Trad.

¹ Loc alb.

91

1557 (7065) iunie 30, Rîmnîc.

Cu mila lui Dumnezeu, (Ioan) Petrașcu voevod și domn a toată țara Munteano-Rumânească, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Neag cu frații săi, Hamza și Stănilav și Raia și cu fratele său Frîncul și Bunea cu frații săi, Nupea și Geană și Voicu cu nepoată-sa, Mușea, și Lupea cu fii săi și Vladul și cu frate-său Nan și popa Cornea cu frații săi, Radul și Manea, și Stoian cu frații săi, Manea și Dobrin, și Vlîcul cu frații săi, Oprea și Stan, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie moșie în Șăscioara, pentru că le este bătrîna și dreaptă moșie și moștenească.

Și hotărâre să li se știe: de către Olteț, slemea dealului, pînă în Valea Oborului și de acia, Valea Oborului, pînă în matcă și pe matcă, pînă în gura Corbului și pe Valea Corbului, pînă în slemea dealului și pe Valea Poenilor, pînă în matcă și din matcă, pînă unde se întîlnește cu hotarul Crăpăturii, în slemea dealului, din sus, despre Crăpături, slemea dealului și pe cîmp, la trupina teiului <de către Zătreni și de la trupina> teiului, pînă în capul dealului de către Corbești și din trupina teiului... ¹.

<Drept aceia,> am dat și domnia mea această mai sus zisă moșie ... ¹ ohabnică. Iar după aceea, să fie al doilea frați... ¹ anume ... ¹ Urs, nedespărțită... ¹.

După aceea, iară a venit Mușea înaintea domniei mele, de a înfrățit pe al ei cumnat, anume Stoica, pe a ei parte de moșie, pe jumătate, de a ei bună-voe, ca să fie doi frați nedespărțiți în veci.

Drept aceia, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie moșie statornică, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de orișicine nezătîcînită, dupe hotărîrea domniei mele.

Îată și mărturii așază domnia mea: jupan Socol marele dvornic și jupan Tudor marele logofăt și Dragomir vistierul și Stanciul spătarul și Lepădat paharnicul și Radul comisul ² și Ioan ³ marele postelnic. Ispravnic, Tudor marele logofăt.

Am scris eu, Oana diaconul, în orașul în Rîmnîc, luna iunie, ziua a treizecilea, în anul 7065 (adică șapte mii șase zeci și cinci) <1557>.

Io Petrașco voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St., Craiova, CXCIII/1. Trad. de la începutul sec. XIX.
EDIȚII. Bulat, Doc. olt. 308–309.

¹ Se menționează că în original era loc rupt.

² În acest timp Radu era mare stolnic.

³ În loc de Iane.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domn a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniii méle slugii domniii méle Stanciului și feciorilor lui și Vladului cu frații lui și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșiia Sîrbii, din partea lui Stan 4 livezi, pentru că iaste moșie bătrînă și dreaptă de la părinții lor, de la moșneni cumpărată, pentru că au cumpărat-o Stanciul și Vladul această moșie din partea lui Stan de la Sîrbi în 200 de aspri. Și o au vîndut de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

După acéia, au avut Stanciul și Vladul pîră înaintea domniii méle cu nepoții lui, anume Vîlsan și Vladul. Și așa pîra Vîlsan și Vlad că au lepădat aspri ce au dat Stanciul Vladului. Deci, domnia mea am căutat, după dreptate și după lege, am judecat cum că au vîndut această parte de moșie Stanciului, Neagoe și acestora tuturor să le fie moșie tuturor, precum au și vîndut-o și cu știrea tuturor, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor și nepoților lor și a tot neamul lor și de către nimeni neclătiți.

Pentru acéia, am pus domniia mea și mărturii: pre jupan Socol vel vornic i pe jupan Tudor vel logofăt i pe Dragomir vel vistier i pre Stanciul spătar, Radul stolnic, Lepădat păharnic, Vlad comis, jupan Iane vel postelnic. Și ispravnic Tudor vel logofăt.

Iunie 30 dni, leat 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rimnic, nr. 707, f. 132v—133. Copie după trad.

EDIȚII. DIR, B, 60.

† Многостію божією, Іу Петрашко воеводѣ и господиннѣ въсое земле Уггров-лаѣнское, синнѣ великаго и добраго Радѣла воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми саззем господства ми Иванов лугѣфет и Костѣ ван и Негшнта и съ нѣх синови, еинци нам Богѣ приишетит, іакоже да нам ест вчинѣ с Бонницеци дел тестаи си Рада и нѣхнѣ дел, понеже нам ест стара и права вчинѣ и дѣдинѣ и ешеже и покшпеніе.

И потом, намахѣ прѣ Иван и Негшнта и Костѣ със Беланка и със Дѣтко зет Радѣлши лугѣфет. И тако прѣше Беланка и Дѣтко пред господствѣ ми, како юх ест поклонна тестаи си вше речени болѣри вт свою добром волю, а Иван погшбен със зло хитѣнство. И господство ми с тем гледах и сданх съ вшн чьститими правителіе господства ми и изнандоух господство ми како нше поклонна тестаи си, нше със зло хитѣнство погшбен Иван, вбаче дадоух господство ми Иванов и Негшнтеи и Костев вѣ болѣри и донесоше нѣх и закеше пред господствѣ ми с село Дръгоещі код Ѡлт. Таже всташе Беланка и Дѣтко вт закон вт пред господства ми, како веке метѣх да не имат над сіе вше речене вчинне.

И по сѣх, да нам ест Иванов и жителнищ емѣ Додер вчинѣ с Бонницеці дел Нѣкш<ов>, занеже ю покшпше за хѣ аспри. И пакн да нам ест дел Маргер въса, понеже ю покшпше за хѣ аспри. И пакн да нам ест дел Игнѣтоавер въса, занеже юх пькшпше за хѣ аспри. И пакн да нам ест дел вт Могошов место и лнвези за ѡ аспри. И пакн да нам ест вт дел Станов место и лнвези, занеже покшпше за сн аспри. И пакн да нам ест едно виноград, занеже юх покшпше за хѣн аспри.

СЕГО РАДИ, НМ ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МН, ЯКОЖЕ ДА НМ ЕСТ ВЪ ШИННЕ Н ВЪ УХАБЕ
НМ Н СНОВОЕМ НМ Н ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ НМ Н НН ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБЛЕМО,
ПЪ РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕУ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛ ДВОРНИК
Н ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛНИК ЛУГУФЕТ Н ДРАГОМИР ВИСНИАР Н СТАНЧЮЛ СПАТАР Н РАДУЛ
СТОЛНИК Н ВЛАДУЛ КОМИС Н ЛЕПЪДАТ ПЕХАРНИК Н ІАНЕ ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВИК,
ТЪДОР ВЕЛ ЛУГУФЕТ.

ИСПИСА СЕ 8 СЕЛО ДРЪГОЕЩИН, МЪСЕЦА ЮЛНЕ Б ДЪНИ, ВЪ ЛЪТ ХЪЗЪЕ.

† ІУ ПЕТРАШКО ВШЕКВАДА, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Ivan logofătul și Costea
banul și Neguita și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în
Voinigești, partea soacrei lor Rada și partea lor, pentru că le este veche și
dreaptă ocină și dedină și încă și cumpărătură.

Iar apoi, au avut pîră Ivan și Neguita și Costea cu Velica și cu Detco
generele lui Radul logofăt. Și așa pîrau Velica și Detco înaintea domniei mele că
e-a închinat soacra lor mai sus zișilor boieri de a sa bunăvoie, iar Ivan a
pierdut cu rea hiclesie. Iar domnia mea, întru aceea, am cercetat și am ju-
decat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că
nici nu le-a dăruiit soacra lor, nici cu rea hiclesie nu a pierdut Ivan; ci am dat
domnia mea lui Ivan și Neguita și Costea 12 boieri și i-au adus și au jurat
înaintea domniei mele în satul Drăgoești lîngă Olt. Deci au rămas Velica și
Detco de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu
aceste mai sus zise ocine.

Iar după acestea, să fie lui Ivan și soției lui Doda ocină la Voinigești,
partea lui Neacșul, pentru că au cumpărat-o pentru 200 aspri. Și iar să le
fie partea Margăi toată, pentru că au cumpărat-o pentru 1 000 aspri. Și iar
să le fie partea Ignătoaiei toată, pentru că au cumpărat-o pentru 1 000 aspri.
Și iarăși să le fie din partea lui Mogoș loc și livezi de 800 aspri. Și iar să le fie
din partea lui Stan loc și livezi, pentru că au cumpărat pentru 250 aspri.
Și iar să le fie o vie, pentru că au cumpărat-o pentru 1 750 aspri.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă,
lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după
spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan
Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și
Vladul comis și Lepădat paharnic și Iane mare postelnic, Ispravnic, Tudor
mare logofăt.

S-a scris în satul Drăgoești, luna iulie 4 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 626 (Ep. Rîmnic, LII/12). Orig., hîrtie (31×22), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 60—61. Facs. *ibidem*, 420.

† Милостію вожію, Іу Пѣтрашко воєвод н господинѣ вѣсон землн Згров-лахнское, синѣ великаго н прѣдобраго Радул воєвод. Дават господство мн сію повеленне господства мн Бежанѣ съ синови си н съ анепсню по нме Барвѣл, іакоже да нм вѣде вчинѣ ѣ Баломирецн тринаго дел, занеже мѣ ест стара н права вчинѣ н дѣдинѣ.

Іа потом, пак да ест Драгомнр н съ братіам Крѣстѣ н Нѣгон н Стопка, іакоже да нм ест вчинѣ ѣ Баломирецн, неговѣ дел, понеже нм ест стара н права вчинѣ н дѣдинѣ. И пак покѣпнше Драгомнр н съ братнѣ вчинѣ вт дел Бѣклевшов вѣсѣх, варе колнко се хтет нзврат, за рѣ аспрн.

И пак да ест Нѣнюлов вчинѣ ѣ Баломирецн неговѣ дел, занеже мѣ ест стара н права вчинѣ н дѣдинѣ. Іа потом, вт тѣло Нѣнѣлов не встал синѣ, нѣ тѣкмо една дѣщере по нме Брѣндѣша; по сѣмрѣтн Нѣнѣлов да владѣет дѣщере емѣ Брѣндѣша неговѣ вчинѣ, да н вѣде помѣнѣ.

Іа потом, пак да ест Блѣканов вчинѣ ѣ Баломирецн, неговѣ дел. Іа вт тело Блѣканов не встал синн, нѣ една дѣщере встал по нме Бнша; н тако стѣкми Блѣкан по сѣмрѣтн его, да владѣет Бнша н неговѣ вчинѣ вѣса.

Іа потом, пак да ест Нѣгѣ вчинѣ ѣ Баломирецн, неговѣ дела. И вт тѣло Нѣгѣлов не встал синн, тѣкмо една дѣщереѣ Бонка; н тако стѣкми Нѣгѣ по сѣмрѣтн его да владѣет дѣщере емѣ Бонка вчинѣ его вѣсах.

Іа потом н пак да ест Стоенов, брат емѣ Стопка, вчинѣ ѣ Баломирецн, неговѣ дел. Іа потом, вт тело Стоенов не встал синѣ, тѣкмо една дѣщере по нме Брае; н тако стѣкми Стопка, по сѣмрѣтѣ его да владѣет дѣщере емѣ Брнтіе (!) вчинѣ его вѣса. Іа потом, принде Брнтіа н пред господство мн, тере зложн н побратн по кѣмнатом си по нменн¹ . . . над неговѣ дел вт вчинѣ, варе елнка се нзврат, да вѣдет еднн іако н дрѣг над вѣсѣх вчинѣ его.

Сего радн дадох н господство мн ввемѣн люднє, іакоже да нм ест вчинѣ н вѣ вхавѣ нм н дѣщерам н синови нм н внѣком н прѣвнѣчетом <н нн>² вт когоже непоколебнмо, по реч коподства мн.

Сеже свѣднтели поставлѣем господство мн: жѣпан Неделко³ вел дворннк, жѣпан Тѣдор вел логофет н Драгомнр вел внстїар н Станчѣл спѣтар н Лепѣдат пахарннк н Радѣ столннк н Блад колнс н Інаке вел портар⁴ н Стан постелннк.

Юліа ѣ, лѣт хѣѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bejan cu fiii săi și cu nepotul său, anume Barbul, ca să le fie ocină în Balomirești a treia parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, iarăși să-i fie lui Dragomir și cu frații Cîrstea și Neagoe și Stoica, ca să le fie ocină în Balomirești, partea lor, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și iarăși a cumpărat Dragomir și cu frații ocină, din partea lui Bucleş toată, oricît se va alege, pentru 160 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Neniul ocină în Balomirești, partea lui, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar apoi, din trupul lui Neniul nu a rămas fiu, ci numai o fiică, anume Brîndușa; după moartea lui Neniul să stăpînească fiica lui, Brîndușa, ocina lui ca să-i fie pomană.

Iar apoi, iarăși să-i fie lui Vîlcan ocină în Balomirești, partea lui. Iar din trupul lui Vîlcan nu au rămas fiii, ci a rămas o fiică, anume Vișa; și așa a întocmit Vîlcan, după moartea lui să stăpînească Vișa și ocina lui toată.

Iar apoi iarăși să-i fie lui Neagul ocină în Balomirești, partea lui. Iar din trupul lui Neagul nu au rămas fii, ci numai o fiică, Voica; și așa a întocmit Neagu, după moartea lui să stăpînească fiica lui, Voica, ocina lui toată.

Iar apoi, iarăși să-i fie lui Stoian <și> fratelui lui, Stoica, ocină în Balomirești, partea lor. Iar după aceea, din trupul lui Stoian nu a rămas fiu, numai o fiică, anume Brae; și așa a întocmit Stoica, după moartea lui să stăpînească fiica lui, Britia, ocina lui toată. Iar apoi a venit Brita și înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe cumnatul său, anume...¹ peste partea ei de ocină, oricît se va alege, ca să fie unul ca și altul peste toată ocina ei.

De aceea, am dat și domnia mea acelor oameni, ca să le fie ocină și de ohabă lor și fiicelor lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților <și>² de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco³ mare vornic, jupan Tudor mare logofăt, și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vlad comis și Ianache mare portar⁴. Și ispravnic, Stan postelnic.

Iulie, 7, anul 7060 <1552>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 605 (Zlătari, XIX/1). Copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 725, f. 131 (cu vâleatul 7060).

S-a omis cifra unităților la vâleat. Datat după divan care nu corespunde însă în întregime cu cel al anului 1557.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 61–62.

¹ Loc alb în text.

² Omis.

³ În acest timp mare vornic era Socol.

⁴ În loc de postelnic.

† Мноостію божією, Іу Петрашко коевода, господинъ вѣсон земле ѿггровлахінскон, синъ великаго и добраго Радұла коевода. Дават гьсподство ми сію повелѣніе гьсподства ми шкем люде по нме [и] Радұл и Дан и Шербан и Станомир със ни синовн си, елице нм Богъ припѣстит, такоже да нм сѣт вчнинѣ шт Петрари, дела Гоцѣлов, синѣ Ярманка, вѣса, понеже покѣпише шт . . . аспри готовн.

И потомѣ, приде Дан шт своимъ добро волю, тере си ѡложн побрати неговн брати над ни делн шт вчнинѣ шо сѣт више рѣх, а Станомир и Радұл и Шербан и Дан дадох довентокъ, да сѣт брати неразделеніе вѣ векн. И пакъ да ест н Станомир и Радұл и Дан и Шербан шт [дори] Пискѣл Гѣнцетѣѣлон, дори Балѣ Гѣнцетѣѣлон, дори Балѣ Клѣнцне.

И пакъ покѣпише и Радұл и Станомир и Дан и Шербан шт село Фолцин дела Драгосинѣ и Грозѣ и Тѣдор и Бладұл и Лѣпѣдат и Ѣпрѣ, понеже днл за аспри хѣ, дори Балѣ Падниналор, дори Пискѣл Дракѣлон, дори Слѣмѣ Добри, понеже покѣпиши и Шербан шт село Фолцин, [на нме] и Драгосини и Гроза и Тѣдор и Лѣпѣдат и Ѣпрѣ и Бладұл шт место на нме Шинватори днл за аспри хѣ, аспри готовн. И поставише хотаром: шт Пискѣл Драколон о дори Падниналор, дори Пискѣл Клѣнинлор, дори Балѣ Младнинѣ, дори Балѣ лѣ Добри. И пак понеже покѣпише Барѣл и Стоян и Тѣдор шт Балѣ лѣ Дѣбри дори Шипот, дори Гор Трестини, дори Паднина Фѣнтѣвини днл за хати аспри. И пак понеже покѣпиши пол Радұл и Стоян и Барѣл една место на еме Зѣподи шт село Стоннешин . . . шт Иванѣкѣ, днл за ѿн аспри, за ѣ фѣлчи место.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ НХ ГОСПОДСТВО МИ И РАДУА И СТАНОМИР И ДАН И ШЕРЪБАН
СНІА ВШИИ РЕЧЕНА УЧНИИ, ІАКОЖЕ ДА ИМ СЪТ ВЪ УЧНИИЪ И ВЪ УХАБЪ НИМ И СИНОВИ ИМ
И ВІНЪКЪМЖЕ И ПРЪВІНЪЧЕТЪМ И НЕ УТ КОГОЖДЕ ШЕПОТЪКНОВЕНИИ, ПО РІЧ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛЕ ГОСПОДСТВО МИ ПОСТАВАЛИМ: ЖЪПАН СОКОЛ ВЕЛИКИ ДВОРИНИК
И ЖЪПАН ТЪДОР ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ И СТАНЧОЛ СПАТАР И ДРАГОМИР ВІСТІАР И ЛЪПЪДАТ
ПЕХАРНИК, БЛАДУА КОМИС И ІІНЮ ВЕЛИКИ ПОСТЕЛИНИК. ІСПРАВНИК, ТЪДОР ВЕЛИКИ
ЛОГОФЕТ.

ПИСАА АЗ, СТОИКА ТЪЪРАШ. ПИСА МЪСЕЦА ЮЛІЕ Ө ДНИИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗЪЕ.

† ІУ ПЕТРАШКО ВЕКЕВДА, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Radul și Dan și Șerban și Stanomir cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină din Pietrari, toată partea lui Goșul, fiul Armancăi, pentru că au cumpărat-o de la ... aspri gata.

Iar apoi a venit Dan de bunăvoia lui, de a așezat pe frații săi frați peste partea lui de ocină ce este mai sus scrisă. Iar Stanomir și Radul și Șerban și Dan au dat vite, ca să fie frați nedespărțiți în veci. Și iarăși să fie și lui Stanomir și lui Radul și lui Dan și lui Șerban din Piscul Sîngeretului pînă în Valea Sîngeretului, pînă în Valea Clăiței.

Și iarăși au cumpărat și Radul și Stanomir și Dan și Șerban din satul Foliști partea lui Dragosin și a lui Grozea și a lui Tudor și a lui Vladul și a lui Lepădat și a lui Oprea, pentru că au dat 3 000 aspri, pînă în Valea Podinilor, pînă în Piscul Dracului, pînă în Culmea Dobrei, pentru că au cumpărat și Șerban din satul Foliști, <anume> de la Dragosin și Grozea și Tudor și Lepădat și Oprea și Vladul, din locul anume Știvorii, o parte, pentru 2 000 aspri gata. Și au pus hotarul: din Piscul Dracului și pînă la Padina, pînă în Piscul Călinilor, pînă în Valea Mladinei, pînă în Valea lui Dobre. Și iarăși, pentru că au cumpărat Barbul și Stoian și Tudor, din Valea lui Dobre, pînă la Șipot, pînă la Dealul Trestiei și pînă la Padina Fîntînii, o parte, pentru 1 350 aspri. Și iarăși, pentru că au cumpărat Radul și Stoian și Barbul jumătate dintr-un loc, anume Zăpodî, din satul Stoenestii, anume... Ivancu o parte, pentru 450 aspri, pe 6 fălci de loc.

De aceea am dat și domnia mea lui Radul și lui Stanomir și lui Dan și lui Șerban aceste mai sus zise ocine, ca să le fie lor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Lepădat paharnic, Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Stoica Tăuraș. Scris în luna iulie 9 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXVII/30. Orig., perg. (28,5×28), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Trad, ibidem DCCXXXIV/81.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 62–63.

Мнлостію божію, Іѡ Пѣтрашко воевод н господинъ вѣсон земли Угров-лахиинское, синъ великаго н предобраго Іѡ Радѹл воевод. Дават господство ми сію повеленію господства ми Станчюл н Радослав ѡт Куртени н съ синовн, елици нм Богъ препѣстит, такоже да нм <ест> вчиннѣ ѡ Бѣлпещи неговѣ дела, вѣре елика се хити избрати, понежъ мѣ <ест> стара н права вчиннѣ н дѣдінѣ.

Тажъ а потом, Станчюл н Радослав, вни нмаше прѣхъ предъ господства ми със синовн Мирчев, със Прѣвѣс н Стан н Нѣгое, тѣре прѣше Прѣвѣс н Стан н Нѣгое како нмаше н вни вчиннѣ дѣдінѣ ѡ Бѣлпещи. Я господство ми ѡ тем гледахъ н сѣдахъ по правдѣ н по законѣ съ вѣсемн честитимн правителіе господства ми н знаидохъ господство ми како не нм ест синовн Мирчев ѡ Бѣлпещи вчиннѣ, нѣ бни сѣт покѣпени синовн Мирчев еше ѡт при дѣни Радѣлов воевод. Тако господство ми никакожъ не даде синовн Мирчев да дрѣжѣтъ вчиннѣ ѡ Бѣлпещи, нѣ да повратити Станчюл н Радослав аспри что сѣт дали, да си дрѣжѣтъ вчиннѣ ѡ Бѣлпещи. И знашеа господство ми како ходиа ест Станчюл н Радослав със вѣ болѣри н заклен сѣт ѡт предъ поконнаго Влад воевод, како нмахъ Станчюл н Радослав стара н права вчина н дѣдінѣ.

Я Прѣвѣс н Стан н Нѣгое сице не се вставнише, нѣ ѡзѣлн къ болѣри н ѡт предъ Мирчев воевод, како да заклен; н не вѣзмогоше никакожъ да заклет, нѣ изметнѣлн сѣ Радослав си аспри н Станчюл рѣ Прѣвѣс н Стан н Нѣгое, синъ Мирчев; нѣ всташе ѡт закона ѡт предъ господства ми.

<Сего ради, дадохъ н господство ми сѣа вше речена вчина Станчюлов н Радослав, такожъ да нм <ест> вѣ вчиннѣ н вѣ вхѣвѣс, ним н синовом нм н вѣском н прѣвнѣчетом нм н не ѡт когоже непотекновено, порнзмо господства ми.

Сеже н сведителіе поставлеемъ господство ми: жѣпан Сокол велъ дворникъ н жѣпан Тѣдор велъ логѣфетъ н Драгомир вѣсторъ н Станчюл спатаръ н Радѹл столникъ н Лепѣдатъ пѣхарникъ н Владъ комисъ н Йѣне велъ пѣстелникъ. И <нсправникъ>, Тѣдоръ велъ логѣфетъ.

Иисъ ѡ варошѣ ѡ Питещи, мѣсеца юліе 31 дѣни, лѣтъ хѣѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și lui Radoslav din Curteni și cu fiii, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Vulpești, partea lor, oricît se va alege, pentru că le <este> veche și dreaptă ocină și dedină.

Astfel, după aceea, Stanciul și Radoslav, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Mircea, cu Pîrvul și Stan și Neagoe, de au pîrît Pîrvul și Stan și Neagoe că au și ei ocină dedină în Vulpești. Iar domnia mea, întru aceea, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am aflat domnia mea că nu au fiii lui Mircea ocină în Vulpești, ci au cumpărat fiii lui Mircea, încă din zilele lui Radul voievod. Astfel domnia mea nu am dat nicicum fiilor lui Mircea să țină ocină în Vulpești, ci să întoarcă Stanciul și Radoslav asprii ce au dat, <ca> să-și țină ocină în Vulpești. Și am aflat domnia mea că a umblat Stanciul și Radoslav cu 12 boieri și au jurat dinaintea răposatului Vlad voievod, că au avut Stanciul și Radoslav veche și dreaptă ocină și dedină. <Iar> Pîrvul și Stan și Neagoe nu s-au lăsat așa, ci au luat 24 boieri și dinaintea lui Mircea voievod, ca să jure; și n-au putut nicicum să jure, ci au lepădat Radoslav 250

aspri și Stanciul 120 lui Pîrvul și lui Stan și lui Neagoe, fiii lui Mircea ; ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru <aceasta>, am dat și domnia mea această mai sus zisă ocină lui Stanciul și lui Radoslav, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vlad comis și Iane mare postelnic. Și ispravnic, Tūdor mare logofăt.

Scris în oraș, în Pitești, luna iulie 17 zile, în anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Vieroș, nr. 710, f. 715. Copie; altă copie ibidem, ms. 479 f. 69v (cu data lunii iunie). Cu o trad. din 1859; ibidem, S.I., nr. 625 (Vieroș, VII/2); altă trad. ibidem, ms. 349, f. 237v-238 (cu luna iunie).

EDIȚII. Trad. *DIR*, B,63—64.

97

1557 (7065) iulie 19.

† Мнолостію божію, Ію Петрашко воевода и господинъ вѣсон земли Угг-робрахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Драгомир със братіем си и със четом си и Стан със братіем си и Радѹл и Стан със четом си и Стѣннслав със братіам си и със четом си и със нѹх синовию, елицим Богъ даст, іакоже да мѹ сѣт ѡчнинѹ ѿ Стѣннши ѡт ѿжа Бѣжѣраскъ <поло>вина, понеже им ест стара и права ѡчнинѹ за дѣднинѹ и покѹпена ешеже ѡт предъ дннн поконнаго Радѹл воевода Хѹбавѹ, ѡт Топоч и ѡт Микѹл за ф̄ аспри готови и за едни кон.

И потом, имаше сію више писани чловеци преніе предъ господства ми със Татѹл и със Дѹмитрѹ и със Житниан и със братіем си и със Блѣдоен и със Дан и със Манѣ дворникѹ ѡт Юеѣннши ради сію више речена ѡчнина. И тако преше сію више речени чловеци предъ господства ми, како ест сіе више речена ѡчнина прѣдолника и господска. И господство ми ѿ тем гледах и сѣдѹх по правдѹ и по законѹ със вѣсѣли честитими правителии господства ми и дадохъ господство ми Драгомирѹ със ним четове законъ ѿ волѣри, да заклет како ест им права ѡчнинѹ и деднинѹ, нѣ ест вила прѣдалника, ни господска. И донесли Драгомир със братіем си и със нѹхне четове мегниши, теѹ ѿ волѣри, предъ господства ми. Таже мѹртѹрнсаше и закеше предъ господства ми, како им сѣт права ѡчнинѹ и деднинѹ нѹхне. И всташе Татѹл и Дѹмитрѹ и Житниан и Блѣдоен и Дан и Манѣ дворник ѡт Юеѣннши ѡт закона ѡт предъ господства ми, како веки метеѹ да не иматъ вѣ вѣки.

Сего ради, дадохъ и господство ми Драгомирѹ със братіам си и Станѹ със братіем си Радѹл и Стан със четом си и Стѣннслав със братіам си, іакоже да им ест ѡчнинѹ вѣ ѹбавѹ и ним и синшвѹм и внѹкѹм и превнѹчетѹм и ни ѡт коже непотѣкнѹвено, по речъ господства ми.

Сеже и сведѣтелие поставляемъ господство ми: жѹпан Сocol велъ дворникъ и жѹпан Теѹдор велъ логофетъ и Драгомиръ вистниаръ и Станѹолъ спатаръ и Радѹлъ столникъ и Бладъ комисъ и Левнтіе¹ пѣхарникъ и Іюню велъ постелникъ. Исправникъ, Теѹдоръ велъ логофетъ.

Писъ азъ, Татѹл² дникъ, мѣсеца юліе ѿ і дннн, текѹща лѣтомъ ѡтъ іадамъ вѣ лѣтъ х̄з̄ѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu frații săi și cu ceata sa și lui Stan cu frații săi și Radul și Stan cu ceata sa și Stănislav cu frații săi și cu ceata sa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Stănești din funia Băjărească jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire și cumpărată încă din zilele răposatului Radul voievod cel Frumos, de la Topoci și de la Micul, pentru 500 aspri gata și pentru un cal.

Iar apoi, au avut acești oameni mai sus scriși pîră înaintea domniei mele cu Tatul și cu Dumitru și cu Jitian și cu frații săi și cu Vlădoen și cu Dan și cu Manea vornic din Iubănești, pentru această ocină mai sus zisă. Și așa pîrau acești oameni mai sus ziși înaintea domniei mele că este aceasta mai sus zisă ocină prădalnică și domnească. Iar domnia mea întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Dragomir cu ceata lui lege 6 boieri, ca să jure că este a lor dreaptă ocină și dedină, nu a fost prădalnică, nici domnească. Și a adus Dragomir cu frații săi și cu cetele lor de megiași pe acei 6 boieri înaintea domniei mele. Astfel au mărturisit și au jurat înaintea domniei mele, că este dreaptă ocină și dedină a lor. Și au rămas Tatul și Dumitru și Jitian și Vlădoen și Dan și Manea vornicul din Iubănești de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir cu frații săi și cu ceata sa și lui Stan cu frații săi, Radul și Stan cu ceata lor și Stănislav cu frații săi, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Leontie¹ paharnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Tatul² diacul, luna iulie 19 zile, cursul anilor de la Adam, în anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 401. Copie. Trad. ibidem, ms. 357, f. 38. EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 64–65.

¹ În loc de *ЛѢТАТ*.

² *Ψ•ΨΧε* în criptogramă.

† Многостію божію, Іо Пѣтрашко воєвода и господннхъ вѣсое земле Уггров-лаунинское, синъ великаго и добраго Радула воєводе. Да<ват> господство ми сін¹ повелѣнннхъ господство ми вѣом чловѣккѣ по нме Драготѣ и брат емѣ Радула и съ ннхъ синовн, еанцемъ Богѣ даст, якоже да нмъ бѣде учнннѣ ѣ Херманн, штъ делъ Столновъ половнннѣ, занеже шъ покѣспн Дра>готѣ и Радула штъ Столн за хѣрѣ аспрн.

И потомъ, пакъ да естъ Драготтѣ в съсъ синовннхъ сн учнннѣ ѣ Петрецин, делъ Марковъ вѣса, вѣре колнко се хѣтетъ нзѣратъ, понеже покѣспн Драготѣ штъ Марко за фѣк аспрн. И пакъ да естъ Драготъ и Ювановъ учнннѣ ѣ Петрецин делъ Юванковъ вѣса, вѣре еанка нзѣратъ и планнн Мнрѣса вѣс, понеже покѣспн Драготъ и Юванъ штъ Юванко за т аспрн.

И пак да ест Драгот н Юван учинѣ шт дел Манѣк н братнѣм ꙗ Петреци половини, понеже покѣпнше Драготѣ н Юван шт Манѣк за ѿ аспри.

И пак да ест учинѣ Драготѣ н Юванов ꙗ Петреци шт дел Манѣк въса, варе елика се избрат, понеже покѣпн Драготѣ н Юван шт Манѣк за ѿ аспри. И пак да ест Драготѣ н Юванов учинѣ ꙗ Петреци дел Синоу въса, понеже покѣпн Драготѣ н Юван шт Син за ѿ аспри. И пак да ест учинѣ Драгот н Юванов ꙗ Петреци дел Фръцильѣ въса, понеже [понеже] покѣпн Драготѣ н Юванов шт Фръциль за ѿ аспри. И пак покѣпн Драготѣ н Юван учинѣ дел Ивноу въса за ѿ аспри. И пак покѣпн Драгот н Юван учинѣ дел Ёпрек въса за ѿ аспри.

И пак да ест Радѣлов учинѣ ꙗ Петреци, колнко ест дрѣжал Бодѣк н ꙗ Моцеци третѣго дел н ꙗ Рѣсненѣци колнко ест дел башом си Бѣкѣров.

И пак да им ест планин дел Бодѣк със Мирѣѣл.

И пак да ест Станов н Дрѣгнчюу учинѣ ꙗ Петреци дел Дѣцѣлов въса, варе елика се избрат, понеже даде <Дѣ>¹цѣл н синоуе учинѣ шт посѣѣде да ест Станов н Дрѣгнчюу, шт своим добро волю, да бѣде емѣ помѣнѣ сѣе внше речени учинѣ покѣпнени сѣт ешеже шт при дѣни Басараба боеводе.

Сего радѣ, дадох н господства ми вен чловеци, ꙗкоже да им ест учинѣ н въ хѣбѣ нм н синоуем н внѣком н прѣвнѣчетом н не шт кождо непоколѣбнмо по реч господства ми.

Сеже н свѣдѣтелѣн поставѣем господства ми: жѣпан Сокол велнки дворник н жѣпан Тѣдор велнки лѣгѣѣт н Драгомѣр внѣтар н Станчюу спатар н Лѣпѣдат пѣхарник н Радѣл столник н Бладѣл комнс н Инно вел постѣлник. Исправник, Тѣдор велнки лѣгѣѣт.

Пнса юлѣе кѣ дѣни, въ лѣт хѣѣѣ.

† Іѣ Петрашко кѣвѣвда, млнстѣл божѣл господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă <domnia mea a-ceastă> ¹ poruncă a domniei mele acestui om, anume Dragotă și fratelui lui, Radul, și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Hermani, jumătate din partea lui Stoian, pentru că au cumpărat Dragotă și Radul de la Stoian pentru 1 110 aspri.

Iar apoi, iar să-i fie lui Dragotă cu fiii săi, ocină în Petrești, toată partea lui Marco, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Dragotă de la Marco pentru 520 aspri. Și iar să-i fie lui Dragotă și lui Iuvan ocină în Petrești, toată partea lui Iuvanico, oricît se va afla, și muntele Mirăul tot, pentru că a cumpărat Dragotă și Iuvan de la Iuvanico pentru 300 aspri. Și iar să-i fie lui Dragotă și lui Iuvan ocină în Petrești din partea lui Milea și a fraților lui, jumătate, pentru că au cumpărat Dragotă și Iuvan de la Milea pentru 400 aspri.

Și iar să-i fie lui Dragotă și lui Iuvan ocină la Petrești, toată partea lui Manea, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Dragotă și Iuvan de la Manea pentru 500 aspri. Și iar să-i fie lui Dragotă și lui Iuvan ocină la Petrești, partea lui Sin toată, pentru că au cumpărat Dragotă și Iuvan de la Sin pentru 500 aspri. Și iar să-i fie lui Dragotă și lui Iuvan ocină la Petrești partea lui Frățilă toată, pentru că au cumpărat Dragotă și Iuvan de la Frățilă pentru 500 aspri. Și iar au cumpărat Dragotă și Iuvan ocină partea lui Ion toată, pentru 500 aspri. Și iar au cumpărat Dragotă și Iuvan ocină partea lui Oprea toată, pentru 300 aspri.

Și iar să-i fie lui Radul ocină în Petrești cît a stăpînit Bodea și în Moțești a treia parte și în Rusinești cît este partea tatălui său, Bucur.

Și iar să le fie muntele partea lui Bodea cu Mirăul.

Și iar să-i fie lui Stan și lui Drăghici ocină în Petrești partea lui Duțul toată, oricît se va alege, pentru că au dat <Duțul> și fiii ocinele de pretutindeni să fie lui Stan și lui Drăghici, de a lor bunăvoie, să-i fie pomană aceste ocine mai sus zise, cumpărate încă din zilele lui Basarab voievod.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni, ca să le fie ocină, și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Ita și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

S-a scris în iulie 23 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Tîrgu Jiu, nr. 26. Orig., perg. (29,5×40,5), pecete timbrată.
EDIȚII. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 134–135.

¹ Loc rupt.

† Многостію вожією, Іу Петрашко воевода и господинъ въсон земле ѿггров-лахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми саззем господства ми синовим Цалапи логофет, на име Татѣл и Иван и ѿпрѣ и Марко и дѣщерев Станчев батах, на име Станчѣ и съ нх синовн, елци нм Богъ даст, ѿкоже да нм ест учинѣ ѿ Кокошани дело Ялѣслов въса, варе коланко се хокет избрати, понеже ю ест поклонниан синовн Ялѣслов, на име Драгомнр и Бста и Ялѣсл, нзраді внове что ест платна жѣпан Цалапи логфет wt при Радула воеводѣ еже погнѣет на Ривник даже до дѣни Бинтла воеводѣ, внове чини аспри хА.

И потом, синовн Ялѣслов, Драгомнр и Бста и Ялѣсл, уни сѣт съпрелн го жѣпан Цалапи логофет и по братѣ си Станче пред поконнаго Радула воевода родител господства ми, како не сѣт далн, ниже сѣт платниан више писане внове. Тем радї, сѣднл нх ест и дал ест синовим Ялѣслов закон вї болѣри да заклет, а уни не възмогѣ ест заклетн, нѣ сѣт встанл wt закон.

И потом, такожде ре нмаше съпренїе пред господства ми синовн Цалапи логофет със синовн Ялѣслов радї више речене внове. И сице прѣше синовн Ялѣслов како не ест платна Цалапи логофет тех внове хА аспри. ѿ тем господство ми гледах и сѣднх по правдѣ и по законѣ, със въсн честитнми правителїе господства ми. и дадох господство ми синовим Ялѣслов закон вї болѣри да заклет, а уни не възмогаше заклетн никакоже, нѣ всташе втора крато wt закона wt пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми синовим Цалапи логофет и дѣщерев Станчев, ѿкоже да нм ест въ учинѣ и въ ххѣсл, нм и синовом нм и видком и прѣвнѣтом нм и <wt> ннкоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставѣет господство ми: жѣпан Сocol вел дворник, жѣпан Тѣдор вел логфет и Драгомнр вистнар и Станчул спатар и Радул столник и Бладул комис и Лепѣдат пѣхарник и Йне вел постелник. Исправник, Тѣдор вел логофет.

И аз, Ілѣша діакъ, еже написахъ ѿ село Брънковѣни, мѣсеца юліе кѣ дни, въ лѣто х^рста.

† Іу Петрашко воевода, милостіа божіа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, fiilor lui Țalapi logofătul, anume: Tatul și Ivan și Oprea și Marco și fiicei lui Stancea vătaful, anume Stancea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cocosani, partea lui Albul toată, oricît se va alege, pentru că au închinat-o fiii lui Albul, anume Dragomir și Buta și Albul, pentru birurile pentru care le-a plătit jupan Țalapi logofătul, din zilele lui Radul voievod care a pierit la Rîmnic, pînă în zilele lui Vintilă voievod, birurile fac 4 000 aspri.

Iar apoi, fiii lui Albul, Dragomir și Buta și Albul, ei au pîrit pe jupan Țalapi logofătul și pe fratele său Stancea înaintea răposatului Radul voievod, părintele domniei mele, că nu au dat și nici n-au plătit mai sus scrisele biruri. Pentru aceea i-a judecat și a dat fiilor lui Albul lege 12 boieri, să jure. Iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege.

Iar apoi, de asemeni, au avut pîră înaintea domniei mele fiii lui Țalapi logofătul cu fiii lui Albul, pentru mai sus zisele biruri. Și așa pîrau fiii lui Albul că n-a plătit Țalapi logofătul aceste biruri, 4 000 aspri. La acestea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea fiilor lui Albu lege 12 boieri, să jure, iar ei n-au putut să jure nicicum, ci au rămas a doua oară de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea fiilor lui Țalapi logofătul și fiicei lui, Stancea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic, jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, Albul diacul, care am scris în satul Brîncoveni, luna iulie 25 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

· Muzeul de istorie al Municipiului București, nr. 13 137. Orig., hîrtie, pecete timbrată căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, 65–66.

100

<1557 septembrie 1 — decembrie 26> 7066.

† Бъ Христа Бога, благобѣриин и благочѣстивѣин «и Христѣлюбивѣин и» самодръжавнѣин Іу Петрашко великѣин воевода, синѣ великаго и прѣдобраго Радул воевода, «милостію божією и бо»жіем дарованіемъ, владаещимъ и господствущимъ въ сонъ земанъ Угровлахійнсконъ, «ещеже и западннскимъ странамъ», Імлашѣ и Фугарашѣ херцегъ, благопронзкоин господство ми, своимъ благимъ произволеніемъ, чѣстнѣмъ и свѣтаннѣмъ сръдцемъ господства ми, яко прославити прославльшаго ме Бога на прѣстола свѣтопочившаго рудітелѣ господства ми «и съсъ славою възнесе»шаго ме.

Се же, въспоменѹхъ и господство ми, яко мнози же во царствїа си веселише се, <нѣ> мали небеснаго царста наследоваше, тацн бо и аз не тѣчїю се царство исправити, нѣ господаже вѣсе дѣшно <възлюбити кѣпноже и съ> благими дѣли господнеже, благоматровїе велїе ест, къ вѣсѣмъ во рѹцѣхъ простират <самъ же> рече вѣсечьстниими своимн и чьстниими сѣти, яко не хощѣ съмрѣти грѣшникѹм, нѣ <верѣшатн се и живѣ бити . . . > не прїдохъ бо праведникн призвади, нѣ грѣшникн на покаянїе и не прѣосто рѣчи> грѣшнн, нѣ на покаянїе, понеже мнозе сѣт покаянїе върази, якоже и много шентѣлн по мѣре благо<дѣтели сѣтъ . . . > милостенїе, пост и въздрѣжанїе, къ смнже вѣра, надѣжда и нна . . . божественн писанїе вѣса же на ползѣ . . . нѣ же аще слышнм . . . еци надѣлм се яко много грѣшнн . . . и мнѣшет ешеже и снно <положенїе не лишает . . . > ѣхмо и мн . . . носна приверѣтохъ . . . нмѣ ен и въ дѣнѣ < . . . милостнн>ъмн щещает се грѣс<н . . . > и сръдїемъ вѣжделѣхъм съ свѣтн и божественно монастыр, идеже ест храмъ прѣсвѣтѣн, чнстѣн и прѣблагословенѣн владнчнцн нашон Богороднцѣ и прнсно <дѣвн Марїа и чьстнаа е>н рожество помнловатн и скрѣпнтн, якоже помнловалн и скрѣпнлн и нашнл свѣтопочнвшї <роднтелн . . . > кнторн творнтн; такожде и мн тѣмъ послѣдѣщн желанїемъ и сръдїемъ и милостн . . . хрсовѣла господства мн свѣтаа и божественн монастыр ѡт Бнхорѣщн, идеже ест храмъ рожество прѣчнстѣн владнчнцн <нашон Богороднцѣ>, якоже да мѣ ест ѡчннѣ ѣ Бнхорѣщн, по кѣде ест нмал и прѣжде и по кѣде сѣт далн и помнловалн < . . . почн>вшїн господарн, занеже ю ест вна стара и права ѡчннн и дѣдїна . . . и господства мн дадохъ и помнловахъ вше реченномѣ храмъ < . . . Бнхорѣщн > <якоже да ест> свѣтомѣ монастырѣ въ скрѣпленїе, а господствѣ мн и рѣдїтелїемъ <господства мн вѣчное възпомннанїе>.

Ещеже и хотаре да мѣ се знает: Балѣ Сръбен и даже . . . верѣшнн Бален, а ѡт тѣа, Балѣ Бадов дорн ѣ . . . хощет битн виноградї и по велѣзн, по кѣде ест поставнл почт<енїн> правнтелѣ господства мн жѣпан Тѣдор велнкн логофет, ере ест вна ѡн сам хотар<нсал>.

Ещеже и ѡт внарнч да ест свѣт<ѣн> вше речен<номѣ> монастыр . . . ю не бѣнтовет радї внарнч, занеже господство лн помнловахъ и стѣкмнхъ томѣ <свѣтомѣ> монастырѣ . . . вѣсе хотаре вше реченномѣ храмѣ, якоже да мѣ ест въ ѡчннѣ и въ хѣбѣ и не ѡт кожеже непокол<ѣннмѣ>, по реч господства мн>.

Ещеже и законннѣ поставлѣемъ господство мн, како по съмрѣтн господства мн, <кого изберет господъ Богъ битн владателъ Блашкон> Землн нлн ѡт сръдечнаго плода господства мн нлн ѡт сръдннкъ господства мн нлн, по грѣсѣхъ нашѣхъ <ѡт>ноплеменнк>, да аще почтет и съхраннт и стверѣднт и поновнт сїемѣ хрсовѣла господства мн, того <господъ Богъ да почтет и съхраннт и стверѣднт> въ господствѣ его. Да аще не почтет <н не съхраннт> и не стверѣднт и не поновнт сїе хрсовѣла господства мн, того господъ Богъ да не почтет и не съхраннт <н не поновнт въ господствѣ его . . . > свѣта Тронца . . . крѣв его на ннхъ и на чед<ѣхъ> нхъ, еже ест и бѣдет въ вѣкн вѣкомъ>.

<Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣемъ господство мн: жѣпан> Сокол велнкн дворннк и жѣпан Тѣдѣвр велнкн логофет и Драгомнр вел внстїар и Станчїол вел спатар и Радѹл столннк и Бладѹл комнс и Лепѣдат пѣхарннк> и Черннка велнкн постелннк. Исправннк, Ѣпрѣ <логофет ѡт Блѣдещн>.

<И аз>, Братѣл ѡт Неѣщн, еже напнсѣхъ въ славнн и днвнн <град . . . > текѣщаго лѣта, <въ лѣт> хѣ . . . .

† Іѡ Петрашко вѣевѣда, милостїю божїю господннѣ.

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul (și de Hristos iubitorul și) singur stăpînitorul, Io Petrașco mare voievod, fiul marelui și preașubunului Radul voievod, (din mila lui Dumnezeu și) cu darul lui Dumnezeu,

stăpînd și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, (încă și al părților de peste munți) Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu cinstita (și luminata) inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit (și) pe scaunul sfintrăposaților părinți ai domniei mele, (cu slavă m-a înălțat).

Iată dar, mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați s-au veselit în împărăția lor, dar puțini au moștenit împărăția cerească, m-am nevoit și eu nu numai să îndrept această împărăție, ci și pe domnul (să-l iubesc din tot sufletul împreună) cu faptele cele bune; căci îndurarea domnului mare este, către toți își întinde mîinile, (căci însuși a zis) cu atotcinstita sa gură că nu vreau moartea păcătosului, ci (să se îndrepte și să fie viu); nu am venit să chem pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință și nu (cuvinte) zadarnice, ci pe păcătoși la pocăință, pentru că multe sînt chipurile de pocăință și multe lăcașuri sînt după măsura (faptelor) bune... milostenie, post și înfrînare, pe lîngă acestea, credința și nădejdea și altele... dumnezeiasca Scriptură, toate dar spre folosul nostru sînt, dar dacă auzim (și nu facem... deși sîntem îngreunați de păcate) încă nădăjduim, ca niște mult păcătoși... care miluiește. Încă și... de jertfa fiului nu ne-a lipsit... în ziua (... cu) milostenii se curățesc păcatele... și cu osîrdie am dorit către sfînta și dumnezeiasca mănăstire unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntătei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea (fecioară Maria și cinstitei ei) nașteri, să miluiesc și să întăresc precum au miluit și au întărit și sfintrăposații noștri (părinți...) ctitori să facă; de asemenea și noi aceloră urmînd cu dorință și osîrdie și milostenie... hrisovul domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de la Vihorăști, unde este hramul nașterii preacuratei stăpînei noastre (născătoare de Dumnezeu) ca să-i fie ocină la Vihorăști pe unde a avut și mai nainte și pe unde au dat și au miluit (... sfînt) răposații domni, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină... și domnia mea am dat și am miluit mai sus zisa mănăstire, mai sus numitul hram... Vihorăști (ca să-i fie) sfintei mănăstiri de întărire, iar domniei mele și părinților (domniei mele veșnică pomenire).

Încă și hotarele să i se știe: Valea Sirbei pînă la... obîrșia văii și de aci, Valea Vadului, pînă la... vor fi vii și pe semnele pe unde a pus cinstitul (dreptător al domniei mele) jupan Tudor marele logofăt, căci a hotărnicit el singur.

Încă și din vinărici să fie sfintei (mănăstiri) mai sus zise... să nu-i tulbure pentru vinărici, pentru că domnia mea am miluit și am întocmit acelei (sfînte mănăstiri) toate hotarele mai sus zisului hram, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, (după spusa domniei mele).

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele (pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor) al Țării (Românești) sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele, sau după păcatele noastre (din alt neam), dacă va cinsti și va păzi și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela (domnul Dumnezeu să-l cinstească, să-l păzească și să-l întărească) în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti (și nu va păzi) și nu va întări și nu va înnoi (acest) hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească și să nu-l înnoiască în domnia lui... sfînta Troiță... sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor...

(Iată și martori punem domnia mea: jupan) Socol mare vornic și jupan Teodor mare logofăt (și jupan Dragomir vistier și Stanciul mare spătar

și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic) și Cernica mare postelnic. Ispravnic, Oprea (logofăt din Vlădești).

(Și eu), Bratul din Negești, care am scris în slăvita și minunata cetate (... de la Adam) curgători ani (în anul) 7(...).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 629 (Viforita, I/1). Orig., perg. (49 × 55), foarte rupt și șters, pecete atirnată, căzută. Cu o trad. din 1914.

Datat după divan.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 67–69.

101 1557 (7066) (septembrie 1 — decembrie 26).

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voievod pentru moșia Ulitești de la leat 7066 (1557).

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Neagul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să (aibă) a ținea Uliteștii toți și Provița, den apa Cricovului, pînă în Crivăț, pentru că iaste a lui dreaptă și véche moșie de la moșii lui. Și am văzut și am citit domnia mea cărțile răposatului Băsărab voievod, fiind vechi și rupte.

Drept acéia, domnia mea am dat de am întărit și am înnoit cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea lui Neagoe și cu feciorii lui, ce s-au scris mai sus, ca să ție această moșie ohabnică și stătătoare lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui, și de niminea neclătită, după zisa domniei mele.

Deci și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Socol vel vornic i jupan Tudor vel logofăt i Dragomir vistier i Stanciul spătar i Radul stolnic i Lepădat paharnic i Vladul comis i Nica¹ vel postelnic. I ispravnic, Oprea logofăt.

Și am scris eu, Calotescul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 34. Copie după trad.

Datat după văleat și domn.

EDIȚII. *DIR, B*, 69–70.

¹ În loc de Cernica,

102 (1557 septembrie) 7.

Hrisovul răposatului Pătrașco voievod dă la leat 7061 (1553), ce l-au dat Ganii vel portar și el l-au dat danie la mănăstire.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătrașcu voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupînului Ganii biv vel portar și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Viianu tot, cu toate hotarăle cele bătrîne.

.. Pentru că acest satu ce s-au scris mai sus, Viianul, el au fost bătrîn și de moștenire al jupînesii Velicăi den Șătoae; și pentru că, cîndu au venit Mirçe voievod în Țara Rumânească, atunci au miluit pe Gane portar cu acestu satu ce s-au scris mai sus, Vianul, pentru slujba caré i-au slujit prin țări streine, cu vârsări de sînge.

Iar după acia, [el] s-au găsit un ovrei ucis pre acestu satu, ce s-au scris mai sus Vianul. Deci, au fost venit maica și muierea ovreiului de s-au apucatú de acestu satu, ce s-au zisú mai sus, Vianul, și s-au fost și pîrît înaintea Mircii voivod. Iar într-acia, domnia lui au căutatu și au judecatu și au dat satului Viianului, cum ca să plătească sîngele ovreiului cu 40 000 de aspri și să fie judecat. Iar într-aceia, Gane portar, el nu s-a suferit ca să-și spargă casile și curțile, ci cu căzut înainte Mircii voivod, de s-au jăluit cum că nu are alt loc să șază, dacă-l va scoate pre el din satú. Iar într-aceia, Mirce voivod, domnia lui s-au milostivit și au dat acele 40 000 de aspri din mîna domnii lui maici, și muerii ovreiului, de i-au plătit sîngele lui și au miluit pe Gane portar cu acestu satu ce s-au zisu mai sus, Viianu, ca să fie domnii lui pomană în veci.

Și au făcut și carte domnii lui cu mare blestem cum, după mergere domnii lui, pre cine va alege domnul Dumnezeu din feciorii domnii lui sau din alte neamuri să fie domn Țării Rumânești, și acestu domnú să să milostivească să înnoiască și să întărească această carte a domnii lui, ca să aibă și el pomană împreună cu domnia lui în veci de veacú. Iar cine va vrea să străce această mai sus scrisă pomană a domnii lui, iar acela să fie proclét și afurisitú de 318 pârîinți de la Nicheia, și de cei 12 apostoli și să aibă odihnă cu Iuda și cu Ariia denpreună în veci de veacú și mitarii și cu farisei, care răpește spre domnu Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos.

Iar după aceia, Mirce voivod, i s-au întîmplat de i-au luat domnu Dumnezeu și cinstitul împăratú domnia, deci o du dat-o domnii méle și eu am șázut în scaunul domnii lui în Țirgoviște. Iar jupîneasa Mariia, fata jupînesii Velicăi din Șătoaia, deci au căzut înainte domnii méle și așa pîra înaintea domnii méle pe Gane portar, cum că acest satu ce scrie mai sus, Vianul, iaste al ei de moștenire și n-au plătitú Gane portar nici un ban ovreiului. Iar Gane portar, el au scos cartea Mircii voievod, cum că au fost plătit aspri 40 000 în mîna ovreiului. Iar după aceia, jupîneasa Mariia, ia pîrîia cum că iaste satul asuprit de aceste 40 000 de aspri. Iar într-aceia domnia mea am căutat și am cititú însumi dmnia mea și carte Mircii voivod și am înțeleș din toate și am datú Ganii portar cum ca să ție satul Vianul și să întoarcă încă 40 000 de aspri jupînesii din Șătoae, pînă va plăti 80 000 de aspri. Și s-au tocmitú dinainte domnii mele și dinainte tuturor cinstișilor dregătorilor domnii mele din divanu, de a lor bunăvoie.

Drept acia, am datú și domnia mea Ganii ce au fost mare portar și feciorilor lui și nepoșilor și strănepoșilor lui, ca să-i fie lui moșie ohabnică și de nemene să fie neclătít, preste zisa domnii méle.

Că iată și mărturii am pusu domnia me: Socol velichii vornic, jupîn Tudor vel logofăt, Dragomir vel vistier i Stanciul spătar, Lăpădat, păharnic, Radul stolnic i Vlad comis i Cernica vel postelnic. I ispravnic, Socol vel vornic.

Ghenarie 7 zile, leat 7061 <1553>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluui, nr. 722, f. 19. Copie după trad; altă copie, ibidem, S.I., nr. 585 (m-rea Căluui, VII/1).

Datat după domn și divan.

EDIȚII. Odobescu, *Relațiune*, 311–312. Nicolăescu-Plopșor, *Monj.j.Dolj.*, V, 59–61. *DIR,B*, 70–71.

Hrisovul răposatului Pătrașco voevod, fecior Radului voevod, de la leat 7066 <1558>, pentru jumătate de sat den Iamnic sud. Dolj, ce iaste în<chinat> la mănăstirea Jătiian.

Milostiiu bojiu, Io Petrașco voevod i gospodin vāsue zemle Ungrovlahiscoe, sin velicago i predobrago Radula voevod. Davat gospodstvo mi sie poveleiiu gospodstva mi Manciuului i Mihai i Pătru și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le vor da, ca să le fie lor satul Iamnecul jumătate, du preste tot hotarul din apă și din pădure jumătate, pentru că au cumpărat-o Manciuul și Mihai, care-i scrie mai sus, de la jupneasa Caplea, soția lui Calotă, drept 6 000 aspri turcești. Și au vîndut-o de a lor bunăvoe.

Iar cine va-ntoarce și va strica această cumpărătoare, unul ca acela să fie afurist de 318 părinți cei din Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu afuritul Ariia.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Manciuului și lui Mihai și lui Pătru și lui Pană, ca să le fie moșie ohabnică, lor, feciorilor și strenepoșilor lor.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Socol vel dvornic i jupan Tudor vel logofăt, jupan Dragomir vel comis¹ i jupan Stanciu spătar i Radul stolnicul i Lepădat paharnic i Cernica vel postelnic. I ispravnic, Tudor vel logofăt.

Și u am scris eu, Manciuul, în scaunul cetății Bucureștilor, ghenar 10 dni, leat 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 451. Trad.

Văleatul greșit. Datat după domni și di'van. Copistul a transcris greșit luna: ianuarie în loc de septembrie, care în grafia slavă seamănă.

EDIȚII, Nicolăescu-Plopșor, *Mon.j.Dolj*, 63. *DIR,B*, 71–72.

¹ În loc de vistier.

† Ізъ, въ Христа Бога, благовѣрнн и благочестивѣн и Христиволюбивѣн и самодръжавнѣн, Іѡ Петрашко великин воевода, синѣ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода, божіеѡ мнѡстїѡ и божїеѡ дарованїем, шеладажшѣмн и господствѣжшѣмн въсен землн Ѹггровлахїнскои. Благопронзволнѹ господство мн, своимъ благимъ пронзволенїемъ, чнстнмъ и свѣтанмъ срѣдцемъ господства мн и даровахъ господство мн сън въсечьстнѣн и благообразннн и прѣпочнтанннн, нже надъ въсѣмн чьстнѣн даровъ настожшїн хрисовѣлъ господства мн почтеннои и срѣдечнои дѣщнцне господства мн, жѣпаннцї Марїен и снновнмъ ен, елнцї мѡ Богѣ припѣстнт, такоже да и ест село Шегарча ѡт на Жнлю въса и със въсемъ хотаре и със водаѡ и съ шѣмѡ и ѡт повѣсѣдѡ. Понеже енше реченѡ тон село Шегарча енше ѡт по прѣжде врѣмена, ѡт покоенн: ѡ рѡдїтелъ господства мн Радѹла воевода, енѡ ест покѣпнл ѡт жѣпаннцї Марга и ѡт жѣпаннцї Белнка за хѣ аспри готовн за сребро. И ѡ тем, негова господство, радї помѣнѡ господства мѡ, подаровалъ ест по господство мн със тѡгѡ енше реченѡ село Шегарча и енше и помнловалъ ест и по дрѣзн сѣрѡднцнцн господства мн еннн със господство мн надъ тѡгѡ село.

И кѣда ест енѡ при дѣнн господства мн за своимъ добро волѣ въсн теѹ сѣрѡднцнцн господства мн нспроснл мн сѡт господствѣ мн врашатн аспрнн надъ

cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele și am dăruit domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, cinstitei și fiicei de inimă a domniei mele, jupaniței Maria și fiilor ei, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Șegarcea de la Jiu toată și cu toate hotarele și cu apa și cu pădurea și de peste tot. Pentru că acel sat mai sus zis, Șegarcea, încă din vremurile de mai înainte, a fost cumpărat de răposatul părintele domniei mele Radul voievod de la jupanița Marga și de la jupanița Velica pentru 60 000 aspri gata de argint. Și întru aceasta, domnia lui, pentru pomenirea domniei lui, a dăruit pe domnia mea cu acel mai sus zis sat, Șegarcea, și încă a miluit și pe alte rude ale domniei mele, să fie împreună cu domnia mea peste acel sat.

Iar cînd a fost în zilele domniei mele, de a lor bunăvoie toate aceste rude ale domniei mele au rugat pe domnia mea să le înapoiez aspri pentru părțile lor din acel sat. Și domnia mea le-am înapoiat acei mai sus ziși aspri toți, ca să fie tot satul Șegarcea al domniei mele, ocină de moștenire și în pace și slobod.

Iar apoi, domnia mea cu acel mai sus zis sat Șegarcea așa am dăruit și l-am dat domnia mea fiicei din inima domniei mele, jupaniței Maria, ca să-i fie ei acel sat Șegarcea, toată ocina și satul, de moștenire la mîna ei, pînă în veci.

Iar apoi, iarăși cînd m-a oprit pe domnia mea cinstitul împărat, în Țara Turcească și mi-a rămas doamna domniei mele în Țara Românească, atunci cumnatul domniei mele, Neagoe Spînaci, mi-a luat de la doamna domniei mele marfa domniei mele, aspri de argint 60 000 și inele de aur 20 și stofe de fir de aur 8 și încă cu acestea multă marfă mi-a luat domniei mele. Astfel, în vremea în care m-a dăruit domnul Dumnezeu și stăpînul nostru, cinstitul împărat cu moșia părinților domniei mele, Țara Românească, iar domnia mea pentru acea marfă a domniei mele am luat părțile de avere și satele toate și țigani cumnatului domniei mele, Neagoe Spînaci. Astfel, iarăși domnia mea cu acele mai sus numite averi am dăruit domnia mea, ca să fie ale fiicei de inimă a domniei mele, jupaniței Maria.

Și iarăși, cînd a fost la nunta fiicei de inimă a domniei mele jupanița Maria ... iar cumnata domniei mele, jupanița Stanca <din Slătioare>, a dăruit, de a ei bunăvoie, cu jumătate de sat din Mărați pe fiica de inimă a domniei mele, jupanița Maria, cu jumătate din acel mai sus zis sat din Mărați. Întru aceasta, domnia mea, pentru acel dar, astfel am miluit domnia mea pe cumnata domniei mele, pe jupanița Stanca, cu 15 000 aspri gata.

De aceea, am dat și domnia mea fiicei de inimă a domniei mele, jupanița Maria, ca să-i fie ei aceste mai sus zise sate și țigani, de ocină și de ohabă ei, nepoților și strănepoților ei și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu ca să urmeze să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau pentru păcatele noastre, din alt neam, iar domnia mea rog pe domnia voastră, în numele lui Dumnezeu și al maicii lui preacurate și neprihănite, ca să cinstiți și să întăriți și să păziți și să înnoiți acest hrisov al domniei mele, ca să fie fiicei domniei mele cu pace și cu așezare în moștenirea ei, după întocmirea domniei mele, ca să aveți și domnia voastră pace și miluire de la domnul Dumnezeu atotțiitorul. Dacă însă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va batjocori acest hrisov al

domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească și să nu-l răzească, ci să-l nimicească și să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui și să-i fie potrivnici pantocratorul și preacurata mamă a lui Dumnezeu la cumplita judecată și să fie blestemat de 318 părinți purtători de Dumnezeu, cei de la Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și Dragomir vistier și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Stoica, în cetatea Țirgoviște, luna septembrie 15 zile, de la Adam curgători ani, în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 609 (Mitrop. Ț. Rom., IV/2). Orig., perg. (35,5 × 44,5). rupt, pecete atirnată, căzută. Cu două trad. una din 1856, alta din sec. XX.

Datat după divan.

EDIȚII. Slav și trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 294—296. Trad. Nicolăescu-Ploșcar, *Mon. j. Dolj*, V, 61—63; *DIR*, B, 72—74.

105

1557 (7066) octombrie 9, București.

† Мноостію божією, Їу Петрашко воевода и господинъ въсон земли Угровлахінскої, синъ великаго и добраго Радул воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми попер Бадев и попадіев его, Нѣгъв и синовию нх, елици лих Богъ прииштит, шкоже да им ест учинѣнъ в Гроши дел Данъ, бащѣ попадіев Нѣгън, въса, варе елика се хтет изврати.

Понеже ест была стара и права учина Данъ и дѣдинъ, анъ Дан имал ест тѣчию три дѣщере, по име Нѣга, еже ест више речена и Мѣша и Нѣкша. Таже Дан, бащѣ нх, на свое съмрътъ въса еговѣ учинѣнъ вт Гроши вставна ест тем тріем дѣщерем, Нѣгъв и Мѣшев и Нѣкшев. Я потом. Мѣша и Нѣкша продали си сѣт въса нхнѣ делове вт учинѣнъ вт Гроши пош Бадев и попадіев его Нѣгън, сестрѣ Мѣшев и Нѣкшев, за х аспри готови и за три крае, саме, вт своем добром волю, ешеже вт при дѣни поконнаго Радул воевода Калъгера.

И паки покѣпи попа Бадѣ и попадіа его Нѣга учинѣнъ в Гроши дел Драгомнров и братѣ емѣ, Радулов, васа, варе елика се >¹ хтет из брати вт посѣде, за ѱ аспри готови. И паки покѣпи попа Бадѣ в ниве в Гроши вт Мнкъл и вт Ялѣл вт Чофржциани, за р аспри готови.

Сего радї и господство ми дадохъ въсе више речене учине пош Бадев и попадіев его Нѣгъв, шкоже да им ест въ учинѣнъ и шхавѣ ним и синовию и вѣском и прѣвнѣчетом им и ни вт коже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтели поставилем господство ми: жѣпан Сѣкѣл велики дворник и жѣпан Тѣдор велики логофет и Драгомнр вистияр и Станчул спатарѣ и Радул столник и Лепѣдат пѣхарник и Бладул колнц и Черника велики постелник. Исправник, Ѧпрѣ лѣгѣфет.

И аз, Братѣл², еже написахъ въ столи град глаголими Бѣскреци, мѣсеца шхтоврїа Ѧ дѣни, вт Ядама текѣщи лѣтом, в лѣт хззс.

† Їу Петрашко вкѣвда, мностіа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod, și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Badea și preotesei lui, Neagăi, și fiilor lor, cîți

Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Groși partea lui Dan, tatăl preotesei Neaga, toată, oricît se va alege.

Pentru că a fost veche și dreaptă ocină a lui Dan și dedină. Iar Dan a avut numai trei fiice, anume Neaga care este mai sus zisă și Mușa și Neacșa. Deci Dan, tatăl lor, la moartea lui, a lăsat toată ocina lui din Groși celor trei fiice, Neagăi și Mușei și Neacșăi. Iar apoi, Mușa și Neacșa singure, de a lor bunăvoie, și-au vîndut toate părțile lor de ocină din Groși popii Badea și preotesei lui Neaga, sora Mușei și Neacșăi, pentru 600 aspri gata și pentru trei vaci, încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul.

Și iarăși a cumpărat popa Badea și preotesea lui, Neaga, ocină în Groși, partea lui Dragomir și a fratelui lui, Radul, toată, ori<cit>¹ se va alege de pretutindeni, pentru 400 aspri gata. Și iarăși a cumpărat popa Badea 2 ogoare în Groși de la Micul și de la Albul din Ciofrîngeani, pentru 100 aspri gata.

Pentru aceasta și domnia mea am dat toate aceste mai sus zise ocine popii Badea și preotesei lui, Neaga, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic, Oprea logofăt.

Și eu Bratul ...² care am scris în cetatea de scaun numită București, luna octombrie 9 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7066 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 627 (Glavacioc, V/1). Orig., perg. (25×38), pecete timbrată, că-zută. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 223, f. 14.

EDIȚII. Trad. DIRB, 74—75. Facs. ibidem. 422.

¹ Loc rupt și șters.

² În criptogramă: ѿѡψχο,

† Милостію божію, Іу Петрашко конвода и господинъ вѣсою земле Ѣггров-лаѹинское, синъ великаго и прѣдобраго Радула конвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми, болѣринъ господства ми жѣпан Бокотан със синови си, елици мѣ <Богъ> приишетит, ѡкоже да им ест учинѣ ѡ Тѣдореци дел Санчулше и дел Драгомиров и дел Радулше вѣса, варе елики се хтет избрат дел wt Тѣдореци. Таже прииде Станчул и Драгомир и Радул сами пред господства ми, тере продадоше сіе више речене учинѣ ниѹне делове wt Тѣдореци за хан асприн готови. И продадоше wt своим доброволю wt пред господства ми.

И потом, имаше Бокотан комис съпреніе пред господства ми съ Станчул и съ Драгомир и съ Радул. И тако преше како да метинт асприн Бокотанов комис. И господство ми ѡ тем гледах и сданх със вѣси чьстититми правителіем господства ми и не дадох господство ми Станчулше със братіем си да метинт аспри Бокотанов комис, анѣ да се дрѣжат Бокотан комис покѣпеніе више речена що ест покѣпил wt Станчул със братіем си. Таже встал Станчул и Драгомир и Радул wt закон със зла страмот wt пред господства ми.

И пакн да мѣ ест жѣпан Бокотан комнс ѡчннѣ ѡ Тѣдореци ѡт дел Добреѣ
ѡловннѣ, понеже га покѣпнше ѡт Добра за то аспрѣн.

И пакн да мѣ ест ѡчннѣ ѡ Тѣдореци дел Бладѣлаѡвѣ въса, понеже га покѣ-
пнше за ѣ аспрѣн.

И пакн да мѣ ест мѣпан Бокотан комнс ѡчннѣ ѡ Тѣдореци, дел Томев
въса и дел Радѣлаѡвѣ въса, понеже га покѣпнше ѡт Ѡпрѣ, синѣ Пѣдѣревѣ ѡтгѡ-
ѣет за ѣ аспрѣн готовн.

Сего радѣ, нм дадох и господство мн жѣпан Бокотан комнс, ꙗкоже да нм
ест ѡчннѣ и ѡхаѡв нм, синоѡм нм и внѣком и прѣвночетом нм и не ѡт когоже
непѡтѣжно<вѣно>, по реч господства мн.

Сеже сведетелѣ поставѣлем господства мн: жѣпан Сокол велики дворник
и жѣпан Тѣдор велики ѡтгѡѣет и Станѣюл спатар и Драгомѣр внстѣнар и Радѣл
столник и Лѣпѣдат пѣхарник и Бладѣл комнс и Черника велики постелник. Исправник,
Сокол велики дворник.

И аз, Радѣл, пнсѡх ѡ град Бѣкѣреци мѣсеца ѡктоѡвриѣ кѣд дѣнѣ въ лѣт
хѣѣѣ.

† Іѡ Петрашко вѡѡѡѡѡѡ, мнлѡстѣл божѣл господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Bocotan cu fiii săi, cîți
Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Tudorești, partea lui Stanciul și partea
lui Dragomir și partea lui Radul toată, oricît se vor alege părțile lor din Tудо-
rești. Deci au venit Stanciul și Dragomir și Radul singuri înaintea domniei mele
de au vîndut această ocină mai sus-zisă, părțile lor din Tudorești, pentru 1 050
aspri gata. Și au vîndut de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

Iar apoi, a avut Botocan comisul pîră înaintea domniei mele cu Stanciul
și cu Dragomir și cu Radul. Și așa pîrau, ca să-i întoarcă asprii lui Bocotan
comisul. Iar întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții
dregători ai domniei mele și n-am dat domnia mea lui Stanciul cu frații săi
să-i întoarcă asprii lui Bocotan comisul, ci să-și stăpînească Bocotan comisul
cumpărătura mai sus spusă, pe care a cumpărat-o de la Stanciul cu frații săi.
Deci au rămas Stanciul și Dragomir și Radul de lege cu rea rușine dinaintea
domniei mele.

Și iarăși să-i fie jupanului Bocotan comisul ocină în Tudorești din partea
Dobrei jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Dobra pentru 370 aspri.

Și iarăși să-i fie ocină la Tudorești partea lui Vladul toată, pentru că
a cumpărat-o pentru 200 aspri.

Și iarăși să-i fie jupanului Bocotan comisul ocină la Tudorești, partea lui
Toma toată și partea lui Radul toată, pentru că le-a cumpărat de la Oprea,
fiul lui Pădure logofătul, pentru 400 aspri gata.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Bocotan comisul ca să-i fie
ocină și ohabă lui, fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclin-
tit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Socol mare vornic și jupan Tudor
mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Lepădat
paharnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic, Socol mare
vornic.

Și eu, Radul, am scris în cetatea București, luna octombrie 24 zile, în anul 7065 (1557).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Marina Lupaș, *Două doc. sl. rom.*, 489—490 (cu facs.). S-a admis stilul de la ia nuarie.

107

1557 (7066) noiembrie 3.

† Многостію вожію, Іу Петрашко воевода и господинь въсон земли Угров-лауинское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтеном правителю господства ми, жѣпан Радул велики столник и съ братіямъ си и съ нихъ синови, елице имъ Богъ даст, іакоже да имъ ест село Бѣнлещинъ въс, със въс хотаром, до главѣ Нѣснѣлѣнъ вт Дол и до селншѣ Смръдещѣлѣн и до Кръста Брагѣ по старн хотарн что ест бнл вт старн дѣнн, понеже имъ ест стара и права вчинѣ и дѣдннѣ.

И потом, болѣрннѣ господства ми еже ест више писан, жѣпан Радул велики столник, донесит и старн кннги что ест имал еше при дѣнн поконнаго Радула воевода Краснаго, предедомъ господство ми, предъ господства ми. И съ тем, господство ми гледахъ и прочетахъ старн кннги и изнандохъ господство ми ере сѣт бнл сію више речена село Добнвалн вт предедомъ им, Нѣгое и Харват логофет. Съ тем, господство ми втерѣдн и поновн старн кннги предедомъ господства ми, Радул воеводѣ Краснаго.

Сего радѣ и господство ми дадохъ почтеномъ правителю господства ми, жѣпан Радул велики столник и съ братіямъ си, іакоже да имъ ест сію више речено села Бѣнлещин, въ вчинѣ и въ шѣбъ нимъ и синовомъ имъ и внокомъ имъ и прѣвночетомъ имъ и нн вт когоже непотѣкнovenо по речъ господства ми.

Сеже и сведетеліе господство ми поставлѣнн: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор вел логофет и Драгомир вистнѣар и Станчюл спатар и Радул столник и Лепѣдат пѣхарник и Бладул комис и Черинка вел постелник. Исправник . . . ¹.

Пис аз, Вншѣл, мѣсеца ноемврие ҃ дѣнн, в лѣт ҃ѣѣѣ.

† Іу Петрашко воевода, многостіа вожіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Radul marele stolnic și cu frații săi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Băileștii tot, cu tot hotarul, pînă în capul Năsipului de Jos și pînă în seliștea Smîrdeștețului și pînă în Crucea Bragăi, pe vechile hotare, care au fost din zilele vechi, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, boierul domniei mele, care este mai sus scris, jupan Radul marele stolnic, a adus și cărțile vechi pe care le-a avut încă din zilele răposatului Radul voievod cel Frumos, străbunicul domniei mele, înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am căutat și am citit vechile cărți și am aflat domnia mea că au dobîndit acel sat de la străbunii lor, Neagoe și Harvat logofătul. Întru aceasta, domnia mea am întărit și am înnoit vechile cărți ale străbunicului domniei mele Radul voievod cel Frumos.

Pentru aceasta și domnia mea am dat cinstitului dregător al domniei mele jupan Radul marele stolnic și cu frații săi ca să le fie satul mai suszis, Băileștii, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic, ...¹.

Am scris eu, Vișul, luna noiembrie 3 zile, în anul 7066 (1557).

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCMLXXI/2. Orig., hirtе (31×21), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1828, ibidem, MCMLXXI/1.

¹ Loc alb.

108

1557 (7065) noiembrie 9, București.

† Многостію божією, Іу Петрашко воевода и господинъ въсом земле Уггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сие повелѣніе господства ми свѣтомъ Епископнев и чистнѣишомъ штцѣ епископѣ Еремни шт свѣтомъ мѣсто глаголемн Бѹзѹмъ, якоже да мѣ ест шчинѣмъ Флочещи деа Стонкжи въса и виноградъ шт дѣл и шт полю и шт гора, варе елика се хошет изверати шт по въсом хотаром.

Понеже ест била Стонкжи више речено шчинѣмъ стара и права шчинѣмъ и дѣдинѣмъ. И потом, Стонка, шн га изгѣби више писано шчинѣмъ, понеже ѡзе жѣна Дѣмитрова, тере извѣгоше ѡ Бранѣмъ въ чюжданѹхъ земле, якоже едни хани и злотворѣмъ.

Тем радѣ, дадохъ и господство ми свѣтомъ Епископнев и штцѣ Еремнев, якоже да мѣ ест въ шкрѣпленіе и въ пицѣмъ свѣтомъ мѣсто и въскѣмъ братіямъ.

И тко хошет изверит и поршнит сию книгѣмъ, а шн да ест съ Иѡда и съ Яриа, нже възѣпише на господа Бога, спаса нашего Іисуса Христа и да ест проклетъ за тѣи нже въ Никенски.

Сеже свидѣтеліе поставѣлемъ господство ми; жѣпан Сocol велики дворник и жѣпан Тѣдор великомъ логофетѣмъ и жѣпан Станчюл Бенгѣв велики спатар и Драгомир велики вистнар и Радѹл столник и Бладѹл комис и Лепѣдат пѣхарник и Черника велики постелник. Исправник, Тѣдор вел логофет.

И аз, Бадѣ шт Липѣрещи, еже написахъ, въ меншѹхъ дницѣхъ, въ настолни граду Бѹкѣрещи, мѣсца ноємвріа ѿ дьни, въ лѣтѣмъ ^хѡѡѣ.

† Іу Петрашко воевода, многостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii și cinstului părinte episcop Eremia de la sfântul loc ce se chiamă Buzău, ca să-i fie ocină în Focеști partea Stoicăi toată și via din deal și din cîmp și din munte, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că a fost a lui Stoica mai sus zisa ocină, veche și dreaptă ocină și dedină. Și după aceea, Stoica, el a pierdut mai sus scrisa ocină, pentru că a luat pe femeia lui Dumitru, de a fugit la Brăila, în țară străină, ca un hain și răufăcător.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei episcopii și părintelui Eremia, ca să-i fie de întărire și de hrană sfântului loc și tuturor fraților.

Și cine va strica și va călca această carte, el să fie cu Iuda și cu Ariia, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mîntuitorul nostru Iisus Hristos și să fie blestemat de 318 părinți din Nicheia.

122

mare vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Cernica mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, Radul, între diacii cei mici, care am scris în cetatea de scaun București, luna noiembrie 9 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 621 (Ep. Buzău, XXVI/4). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. Cu o trad. din 1850; altă trad. *ibidem*, ms. 171, f. 183.

S-a admis stilul de la ianuarie.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 75–76. Facs. *ibidem*, 424.

110

1557 (7066) noiembrie 20, București.

Мнолостію божію, Їв Пѣтрашко воевода и господинѣ въсом земле Хггровладуцкое, синѣ велкаго и преобраго Радула воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми предѣномѣ правителіе господства ми жѣпанѣ Радула великин ключар и жѣпанице его Капаѣ и съ синовн си, елици им Богѣ даст, іакоже да им сѣт селах на нме Марачинѣни въсн и Бирѣшѣл въс, съ въсом хотаром, понеже им ест стара и права вчина и дедина.

И потом, къда вѣше при дѣни Бинтла воевода, а Шѣрбан дворник и съ чата емѣ, елика дрѣжит Изворанин, а вини сѣт хотарисали вчина Изворанин ѡт къ Шѣрѣчинѣни и ѡт къ Бирѣш със вѣ болѣри, али без ѣзнаніе кон сѣт дрѣжал тогда теѣ селах, Шѣрѣчинѣни и Бирѣшѣл, ере ест вна жѣпаница Капаѣ ключаровница млада дѣщера, таже хотарисали покѣде сѣт вини знали.

И потом, имаше пренне жѣпан Радул ключар и жѣпаница его Капаѣ със чата Шѣрбанѣ дворникѣ и със родинѣ емѣ и със Барѣшѣл ѡт Борѣци и чада емѣ и Крѣчѣни ѡт Брѣсеци и чада емѣ и прочнѣ, елици дрѣжѣт Изворанин, пред господства ми и пред въсн правителіе господства ми. И въс плака се Радул ключар и жѣпаница емѣ пред господства ми, како сѣт внали притеснѣни със теѣ хотарѣх еже ест хотарисали Шѣрбан дворник. И ѣ тем, господство ми сѣднѣ по правѣ и по закон съ въсн честителіе правителіе господства ми и дадох господство ми жѣпанѣ Радулѣ ключарѣ и жѣпанице емѣ Капаѣ къ болѣри и хотарник Иви ключар ѡт Столнини. Таже сѣт хотарисали по кѣде сѣт внале старѣ хотарѣ и дали сѣт хотарѣла да вѣде како ест вна и по прѣжде, по Белка Балѣ. И сице дадох хотарул тиѣ къ болѣри, да вѣдет ѡт ѣста Белками Балѣ ѣ згор, али да им вѣдет свеѣ по вода Балѣ хотарѣла ѡт къ Изворанин и да се не изметниѣт хотаром ни на едно странѣ ѡт вода Белками Балѣ, понеже сице ю тѣкмнише и хотарѣсаше више речени болѣри.

Сего раді, дадох и господство ми жѣпанѣ Радулѣ ключарѣ и жѣпанице емѣ Капаѣ, іакоже да им ест вчинѣ и вѣвѣс, ним и синовом им и вѣвѣком и превѣсчетом им и въ ниѣ прѣдалникѣла да нест, нѣ да ест вставшѣм ни и не ѡт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе: жѣпан Сокол вел дворник и жѣпан Оевдор вел ливгѣфет І Драгомир вѣстѣар и Станѣла спатар и Радул столник и Лѣпѣдат пѣхарник и Бланкѣла¹ пѣхарник². Исправник, Сокол вел дворник.

Пис ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца ноемврѣте къ дѣни, лѣт хѣѣѣ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupanului Radul marele clucer și jupaniței lui Capea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le

va da, ca să le fie satele anume Mărăcinenii toți și Vierășul tot cu tot hotarul, pentru că le sînt veche și dreaptă ocină și dedină.

... Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Vintilă voievod, iar Șarban vornicul și cu ceata lui, cîți țin Izvoranii, ei au hotărnicit ocina Izvoranii dinspre Mărăcineni și dinspre Vierăș cu 12 boieri, însă fără știrea celui care ținea atunci acele sate, Mărăcineni și Vierăș, căci era jupanița Caplea clucereasa fată tînără. Deci au hotărnicit pe unde au știut ei.

Iar apoi, au avut pîră jupan Radul clucurul și jupanița lui Caplea, cu ceata lui Șarban vornicul și cu rudele lui și cu Barbul din Borăști și copiii lui și Crăciun din Bîrsești și copiii lui și alții, cîți au ținut Izvoranii, înaintea a domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele. Și s-a tot plîns Radul clucurul și jupanița lui înaintea domniei mele că au fost cotropiți cu acele hotare pe care le-a hotărnicit Șarban vornicul. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupanului Radul clucurul și jupaniței lui Caplea 24 de boieri și hotarnic Ion clucurul din Stolnici. Deci, au hotărnicit pe unde au fost vechile hotare și au dat hotarul ca să fie precum a fost și mai înainte, pe Valea Mare. Și astfel au dat acei 24 de boieri, ca să fie de la gura Văii Mari în sus, însă toată să le fie tot pe apa Văii hotarul dinspre Izvorani și să nu le treacă hotarul pe nici o parte de apa Văii Mari, pentru că astfel au întocmit și au hotărnicit mai sus zișii boieri.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Radul clucurul și jupaniței lui Caplea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la dînsii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt, Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vlaicul¹ paharnic². Ispravnic, Socol mare vornic.

S-a scris în București, luna noiembrie 20 zile, anul 7066 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 33—34. Copie; altă copie ibidem, ms.710, f. 635v—636. Trad. din 1859, ibidem, S.I., nr. 628.

EDIȚII. DIR, B, 76—77.

¹ În ms. 710: Radul.

² În loc de mare postelnic, care era probabil în acest timp Cernica.

111. 1558 (7066) februarie 11, București.

† Милостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсом земле Згрвк-лахиискон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Харнишаном, елици сѣт кнези, якоже да им ест Харешѣл вѣс, със вѣсом хотаром по старех хотаре.

: И да се знает хотаре: ѡт Пъкъшор по слѣмѣ Плешом ѡз дол по слѣмѣ Плешом дорн ѡ Млакѣ Станек и ѡт тѣн по пѣт ѡз дол дорн ѡ грѣюл хотаром и ѡт тѣн по хотар ѡз дол по старе хотаре дорн ѡ Блъчаша Брътоапелор и по Блъчаша Колничелор дорн ѡ Къндѣ до велики камен и по грѣюл Къпъцъвнер и по слѣмѣ Лазѣлѣн дорн ѡ мъгърѣлеле лазѣлѣн и дорн ѡ камен Нѣнюлов дворник и по дол ѡт Корѣгъ дорн ѡ скорѣшѣл Цинтев и до Секътѣра Монец и по кон секътѣрѣ ѡ плъшор; понеже им ест стара и права вчинѣ и дѣдѣнѣ ешеже ѡт при дѣни покон-

наго Дан воевода и Блад воевода Цѣпеш, а нѣ нхъ естъ бнвъ притеснѣла села Кіеяннинъ и Кѣпѣцѣнѣнинъ ѡ милостію Радулѣвъ въ Голещинъ.

Ѣ потомъ, прѣидоше въси Харешанинъ предъ господствѣ мнѣ, тере се жаловаше како нхъ естъ притеснѣла безъ ни едно законъ и безъ ни едно сѣдъ. Ѣ господство мнѣ гледѣхъ и сѣдѣхъ по правдѣ и по законѣ съ въсьемнъ чьстнннмн правнтеліе господства мнѣ и прочетахъ господство мнѣ старе кннге поконнемъ господаремъ и разсѣмѣхъ господство мнѣ ере нмъ естъ внше реченно село стара и права вчинна и въ дѣдѣнѣ.

Сего радѣ, нмъ дадохъ и господство мнѣ такоже да нмъ естъ въ вчинѣ и въ вхъабѣ нмъ и синовомъ нмъ и внокомъ и прѣвнѣчетомъ нмъ и не въ когоже непоколѣбнмо, по речъ господства мнѣ.

Сеже и свѣднтеліе поставлѣхъ господство мнѣ: жѣпанъ Бѣртѣ великн дворникъ и жѣпанъ Богданъ великн логофѣтъ и Бѣрманъ спатаръ и Кнрѣакъ столникъ и Добрѣшъ великн постелникъ. Исправникъ, Богданъ великн логофѣтъ.

И азъ, Мнхѣла, еже написахъ ѡ Бѣкѣрѣцнн, мѣсеца феврѣаріе аѣ дннн, въ лѣто $\times 3 < 4 > 5$.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Hareșanilor, cîți sînt cnezi, ca să le fie Hareșul tot, cu tot hotarul, pe vechile hotare.

Și să se știe hotarele: de la lăcșor pe culmea Pleașei în jos, pe culmea Pleașei pînă în Mlaca Stanei și de acolo, pe drum în jos, pînă în Gruiul Hotarului și de acolo, pe hotar în jos, pe vechile hotare, pînă în Vilceaua Vîrtoapelor și pe Vilceaua Colnicelor pînă la Cîndea, la piatra mare și pe gruiul Căpățînei și pe Culmea Lazului pînă în măgurele lazului și pînă în piatra lui Neniul vornicul și mai jos, de la Corugă pînă la scorușul lui Țîntea și pînă la Secătura lui Monea și pe acea secătură în Plăișor; pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă din zilele răposatului Dan voievod și Vlad voievod Țepeș, dar l-au cotropit satele Cheianii și Căpăținenii, cu sila lui Radul din Golești.

Iar apoi, au venit toți Hareșanii înaintea domniei mele de s-au jeluît cum i-au fost cotropit fără nici o lege și fără nici o judecată. Iar domnia mea mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile vechi ale răposatilor domni și am înțeles domnia mea că mai sus zisul sat este al lor veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Pentru aceasta le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Chiriac stolnic și Dobruș mare postelnic.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu Mihul care am scris în București, luna februarie 11 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVII/47. Orig., perg. (33×29), pecete timbrată. Cu o trad. la Arh. St.Buc., suluri 37/2, cu data greșită 7050 <1542>.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 77—78.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și bunului Radului voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sin cu frații lui și lui Pătru cu frații lui și Lupului cu frații lui, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie din Chiojdu a patra parte, că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină.

Apoi Sin cu frații lui și Pătru și Lupu cu frații lor au avut pîră înaintea domniei mele cu Stoican și cu Mercan și cu Gonța cu frații lor. Deci, am adevărit domnia mea că a avut Sin și Pătru și Lupu 12 boeri din zilele Radului voevod, carele au perit tăiat la Rîmnic; iar domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții <boerii> domniei mele și am dat domnia mea lui Sin și lui Pătru și Lupului pre acei 12 boeri din zilele Radului voevod (ce au perit la Rîmnic) și pe sluga domniei mele Moga postelnicul și au pus hotară la Bîsca și la lacul la Vîrful Zmeurățului și la Lupoia și drept la Rîpa Macrii și la Malul Popii și la Fîntîna Benii și la Rîpa lui Coman și drept la Vîrful Rotarii și pe vîlcea pînă în Bîsca și pe Bîsca în jos pînă la Stîpnic și pe Stîpnic în sus, pînă la obîrșia din mijlocul Stîpnicului și la Bîsca...¹ și de acolo în sus pînă la plaiul Siriul ...¹ moșia împreună cu Gonța și cu Stoican și cu frații lor; iar Sin și Pătru și Lupu să fie a patra parte.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Sin și lui Pătru și Lupului cu frații lor, ca să le fie moșie ohavnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii: jupan Burtea vel dvornic, jupan Bogdan vel logofăt i Cîrstea vistier i Bărcan spătar i Chiriac ...¹ Balomir paharnic i ...¹ vel postelnic. Ispravnic, Bogdan vel logofăt.

Și am scris eu, Nanul, în lun ...¹ leat 7068 <1559>.

Acest isvod l-am scris asemenea după copia cea scrisă dă răposatu frate-meu popa Florea dascăl slovenesc, care copie o adeverează că este tîlmăcită după cartea domnească cea slovenească. Az Costandin dascăl slovenesc, 1773.

După care isvod ce se află supt păstrarea mea, asemenea l-am scos din cuvînt în cuvînt (și unde nu s-au cunoscut slovele s-au lăsat loc slobod ca și acolo) de către mine cel mai jos iscălit.

Grigore logofātu Chiojdeanu ot Pătirlage, 1827 Martie.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 67. Copie.

Data greșită. Datat după divan.

EDIȚII. DIR, B, 78—79.

¹ Loc alb.

† ПИШЕТ ЖЪПАН БЪРТЪ ВЕЛИКИ ДВОРИНК СЮ МОИ КНИГА ВЪОМЪ ПО ИМЕ ПАИСІ УТ МОНАСТІР УТ ТИСМЪНА, ІАКОЖЕ ДА ЕСТ КОЛЕН СЪС СЮ МОИ КНИГА ТЕРИ ДА ДРЪЖАТ СЕЛО ИМЕНЕМ ГРОЗЕЦИ, КЪСН ХОТАРОМ, ПОНЕЖЕ ЕСТ БИЛ СІЕ ВШЕ ПИСАН СВЪТОМЪ МОНАСТІРЪ ДА ДЪДИНЪ. Я ТИ, НАНЕ УТ ШИШЕЦИ, ДА ТЕ ВАРЪШИ УТ СЕЛО СВЪТОМЪ МОНАСТІРЪ, ПОНЕЖЕ ХОКЕШИ ЗЛО ПАТИТИ. И ДА ЕСТ КОЛЕН УТЬЦЪ ЕГЪМЕН ПАИСІ ДА СЕ СЪИМАЕТ ДАТЪА И СВАКЕ ДАЖБЕ УТ ТЕБЕ, НАНЕ, ЕЛІКО ХОКЕШИ СЪИТИ УТ НАД СЕЛО. И НИХЪТО ДА НЕ СМЕЪТЪ

ВАНТОВАТИ НАІ ЗАПРѢТИТИ ПРѢД СІЮ МОН КНИГА, ПОЧЕЖЕ А ТОГА ЧЛОВѢКА ЗЛО КИ ПАТИТ. Инако да нѣст, по мон рѣч.

Мартіе кз дѣни.

† Scrie jupan Burtea marele vornic această carte a mea acestui egumen, anume Paisie, de la mănăstire, de la Tismana, ca să fie volnic cu această carte a mea de să stăpînească satul anume Grozești, tot hotarul fiindcă a fost acesta mai sus scris al sfintei mănăstiri de moștenire. Iar tu, Nane din Șușița, să te ferești de satul sfintei mănăstiri, pentru că rău vei păți. Și să fie volnic părintele egumen Paisie să-și ia datul și toate dăjdiile de la tine, Nane, câte vei fi luat din sat. Și nimeni să nu îndrăznească a bintui sau a opri înaintea acestei cărți a mele, pentru că acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după zisa mea.

Martie 27 zile.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 631 (Tismana, XLI/2). Orig., hîrtie (15,5×21), pecete aplicată în ceară verde. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, ms. 330, f. 294v, 331, f.4 și 9, 336, f. 190. Datat după emitent.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Tismana*, 247—249. Trad. DIR, B, 79. Facs. ibidem, 425

114

<1558—1559> martie 27.

† Многостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми втцѣ Іегѣмен Паясіе вт свѣтомѣ монастыр глаголеми Тесмѣна, якоже да ест волен със сіе книгѣ господства ми да дрѣжнт село именемъ Грозеціи вѣси, със вѣсомъ хотаромъ, понеже ест вна сіе више речено село свѣтомѣ монастырѣ за дѣдннѣ

И ти, Нане вт Шшшце, да те вдрѣши вт село свѣтомѣ монастырѣ, понеже хокеши зло патит. И да ест волен втцѣ Іегѣмен Паясіе да си ѣзидает датѣла и сваке дажде вт тебе, Нане, еанко хокеши внти ѣзети вт над село Іко ти съ минт криво, да пріндеши лицѣ прѣд господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Богдан велики лшгѣфет.

Писа Бабак¹, мартіе кз дѣни.

† Іу Мірча воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Paisie de la sfînta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină satul pe nume Grozeștii toți, cu tot hotarul pentru că acest sat mai sus zis a fost al sfintei mănăstiri de moștenire.

Iar tu, Nane din Șușița, să te ferești de satul sfintei mănăstiri, pentru că rău vei păți. Și să fie volnic părintele egumen Paisie să-și ia datul și toate dăjdiile de la tine, Nane, câte vei fi luat de la sat. Dacă ți se pare strîmb, să vii de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

A scris Babac¹, martie 27 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 630 (Tismana, XLI/3). Orig., hîrtie (30,5—20,5), pecete timbrată stricată. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, ms. 330, f. 294, 331, f.3, 10 și 336, f.190-191.

128

¹ Cuvînt scris ulterior, cu altă cerneală.

sup>

115

<1558—1559> aprilie 12, București.

† Милостню божію, Іу Мирча вонвода и господинъ въсон земле Уггрок-лаѹинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла вонводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми болѣрниѣ господства ми жѣпанѣ Строе ватахъ и със синовн си, елнци мѣ <Погъ> даст, іакоже да им ест две <челѣди за> ацигани по нме Дѣмитрѣ със синовн си и Дѣпѣла със синовн си, понеже мѣ <сѣт> старн и правн ацигани и покѣпenni ѡт родітелю емѣ, ѡт Станко спатар ѡт Строе, брат Бадикев вонводе <... за> ѡрлѣ аспри готовн.

И потом, комате Бадикев вонводе добила нѹ ест Бадѣ ѡт Хотърани и Кръчюн ѡт пред господство ми със кѣ болѣрни, а Станко спатар еше нѹ <ест покѣ>спна втораго кратн ѡт Бадѣ ѡт Хотърани и ѡт Кръчюн еше въ дѣни Бѣнтнаѣ вонводе за две конн хѣспани и добри: едни кон червен брез, а дрѣги кон пег, за хѣ аспри.

И потом, имаше болѣрниѣ господства ми еже ест више писан, жѣпан Строе ватахъ съпреніе пред господство ми със Филип и със Кръчюн, синъ Настев ѡт Блѣдѣлѣни. И господство ми ѣ тем сѣдихъ и гледахъ със въси честитими правителіе господства ми и дадохъ господство ми Строев ватахъ вѣ болѣрни, да заклет пред господство ми како нѹ ест покѣспна родітелю емѣ Станко спатар. И донесше тензи вѣ болѣрни пред господство ми, таже заклеше како> сѣт сѣн више речени ацигани <покѣпenni> ѡт родітелю емѣ, ѡт Станко спатар, ешеже ѡт две кратн, а Филип и Кръчюн ѡт Блѣдѣлѣни вѣсташе ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего раді, дадохъ и господство ми болѣрниѣ господства ми Строе спатар¹, іакоже да им ест въ вчинѣ и хѣвѣс, ним и <синово>м им <и вѣском и> прѣвѣнѣчитом нѣм и не ѡт когоже непотѣжковено, по реч господства ми.

Исправник, Теодорѣ вел бан.

Пис ѣ градѣ Бѣксреци, мѣсеца априліе вѣ дѣни, в лѣто хѣд...

† Іу Мирча <вевевѣда, милостіа> божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Stroe vătaful și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie două sălașe de țigani, anume Dumitru cu fiii săi și Lupul cu fiii săi, fiindcă îi sînt vechi și drepti țigani și cumpărați de părintele lui, Staico spătarul, de la Stroe, fratele lui Bădica voievod ... pentru 735 aspri gata. Iar apoi, averile lui Bădica voievod le-au dobîndit Badea din Hotărani și Crăciun dinaintea domniei mele, cu 24 boieri. Iar Staico spătarul încă i-a cumpărat a doua oară de la Badea din Hotărani și de la Crăciun, în zilele lui Vintilă voievod, pentru doi cai frumoși și buni, un cal roib breaz și alt cal pag pentru 2 000 aspri.

Iar apoi, boierul domniei mele mai sus scris, jupan Stroe vătaful a avut pîră înaintea domniei mele cu Filip și cu Crăciun, fiul Nastei din Vlădueni. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stroe vătaful 12 boieri, să jure înaintea domniei mele că i-a cumpărat părintele său Staico spătarul. Și a adus pe acești 12 boieri înaintea domniei mele, de au jurat că sînt acești

mai sus ziși țigani cumpărați de părintele său, de Staico spătarul, încă de două ori. Iar Filip și Crăciun din Vlădueni au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, jupanului Stroe spătarul ¹, ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și <fiilor lui, nepoților și> strănepoților lui și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Teodor marele ban.

Scris în cetatea București, luna aprilie 12 zile, în anul 706 ...

Bibl. Acad., CCXVI/4. Orig., perg. (29 × 45), rupt și șters, pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 80–81.

¹ În loc de vătaf.

116

1558 (7066) aprilie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Moș și Mehedințul și Neagoe și Stan și Dan și Iovan și Lupul și Stan și Mator și Stretco și Ioniș și Stanciuțelul și Cîrstian și Strîmtul și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru și Oprea și Bălan și Mănea și Șteful și Stănislav și Grozea și Mițura și Pulea și Cioboată și Anghel și Pîrvul și Diicul, ca să le fie lor moșie în Radovan, vericîtă se va alege moșia Radovanului, cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va dărui, pentru că au răscumpărat această mai sus zisă moșie de către domnia mea mai de-nainte vreme, drept 217 vaci și s-au dat drept 8 500 de aspri, ca să fie lor moșie moștenitoare.

Drept acéia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților, strănepoților și de nimeni să fie neclătit, peste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Barteia vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt și Cîrste vistier i Chiriac stolnic i Nan comis i Balomir paharnic i Dobruș vel postelnic. I ispravnic, Bogdan vel logofăt.

S-au scris aprilie 28 dni, leat 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722, p. 126. Copie după trad.
EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon.j.Dolj*, V, 68–69; DIR, B, 81.

117

1558 (7066) mai 11.

† Милостію божію, Іо Мирча воевода и господинъ въсом земли Хггров-лаѳинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѳла воевода. Дават господство ми съ повелѳніе господства ми съвзем господства ми Стонкѳ въ Изор и Бланколме, синъ Мухнев прѳкѳлав, ꙗкоже да им ест село Мѳлѳрѳнѳн въси и съ въсом хотаром, понеже им сѳт старе и праве шчине дѳдине.

И потом, имах Стонка и Бланкѳл прѳнѳе пред господства ми със Ѡпрѳ и със брат его Татомир и със Шѳрѳн и със Ѡпрѳ радѳи више именитѳ село Мѳлѳрѳнѳн. И сице прѳше Ѡпрѳ и Татомир и чета им како им ест ним дѳдина. И господство ми въ том гледах и сѳдих по правѳ и по законѳ съ въси чѳститими правители гос-

130

постѣа ми н прочетахъ господство ми книга Влѣдѣславовъ воеводѣ Старога н кинге
ннемъ господари н книга Радѣла воевода Калѣгера за вставшѣ н еше н книга гос-
подства ми за вставшѣ н истинствовахъ <господство>¹ ми како Ѡпрѣ н Татомир
н Шѣрѣ н Ѡпрѣ н родѣтели нм н дѣтѣ нм нѣст нмалн нн еднѣ метѣхъ надъ Мѣлѣ-
рѣни, анѣ сѣтъ влн дѣдннѣ Ѡанчевъ втѣ Батю н снновнмъ нм н дѣщереи нм.

Сего радѣ, дадохъ н господство ми Стонкѣ н Бланкѣловъ икоже да нм сѣтъ
Мѣлѣрѣннѣ въ вчннѣ н въ вхѣбѣ нм н снновомъ нм н внѣкомже н прѣвнѣчетомъ
нм н нн втѣ коже непотѣкнѣвно, по речъ господства ми.

Сеже свѣдѣтелиѣ поставлеемъ господствѣ ми: жѣпанъ Бѣртѣ великн дворникъ
н жѣпанъ Богданъ великн логофетъ н Крѣстѣ внѣтнѣръ н Брѣканъ спатаръ н Иванча стол-
никъ н Нанъ комнѣ н Баломнръ пѣхарникъ н Добрушъ великн постелникъ. Исправникъ, Богданъ
великн логофетъ.

Писъ мѣсеца мане аѣ дннн, въ лѣтѣ 735.

† Io Mircea voievodă, milaostia bojiâ gospodnîy.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stoica din Izvor și lui Vlaicul,
fiii lui Mihnea pîrcălabul, ca să le fie satul Mălurenii toți și cu tot hotarul,
pentru că le sînt vechi și drepte ocine, dedine.

Iar apoi, Stoica și Vlaicul au avut pîră înaintea domniei mele cu Oprea
și cu fratele lui, Tatomir și cu Șurea și cu Oprea pentru acest mai sus numit
sat Mălurenii. Și așa au pîrît Oprea și Tatomir și ceata lor că le este lor dedină.
Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și
după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am citit domnia mea
cartea lui Vladislav voievod cel Bătrîn și cărțile altor domni și cartea lui
Radul voievod Călugărul de rămas și încă și cartea domniei mele de rămas.
Și am adevărit <domnia>¹ mea că Oprea și Tatomir și Șurea și Oprea și părinții
lor și bunicii lor n-au avut nici un amestec asupra Mălurenilor, ci a fost dedina
lui Oancea din Batiu și a fiilor lui și a fiicelor lui.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stoica și lui Vlaicul, ca să le fie Mălu-
renii de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de
nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan
Bogdan mare logofăt și Cîrstea vistier și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și
Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Исправникъ, Богдан
mare logofăt.

Scris în luna mai 11 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 632 (Valea, XVI/9). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. Cu o
trad. din 1912.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 81—82. Fasc. *ibidem*, 427.

¹ Loc rupt.

† Мнлоствію божію, Іо Мирча воевода н господннѣ въсое землѣ Уггровѣ-
лахннское, сннѣ великаго н добраго Радѣла воевода. Даватъ господство ми сію повелѣ-
ннѣ господства ми поперъ Дѣмитрѣ н братъ емѣ Нѣгшавѣ н съсъ ннхъ снновн, елнцемъ

Богъ приишетит, ѡкоже да нм ест ѡчиннѣ ѡ Рогозеци ѡт дела Шандровъ вѣса ѡжа ѡт посвѣдїи ѡт воднициѣ, ала ѡт колнко се хтет нзврати дела Шандровъ ѡт посвѣдїи, понеже ѡни ѡ покѣпише ѡт Шандрѣ за ѡн аспри готови и за една дѣламаѣ за ѣ аспри.

И пак да нм ест ѡт гое водинциѣ ѡт дела Калнновъ половниѣ, понеже ю покѣпише ѡт Кални за ѡн аспри готови. И ѡни продадоше ѡт своемѣ добромѣ волю еше ѡт при дѣни локоннаго Петрашко воевода.

Тем радїи и господство ми дадохъ попевъ Дѣмитрѣ и братъ емѣ Нѣгѣлаше ѡкоже да нм ест вѣ ѡчиннѣ и вѣ ѡхѣбѣ немѣ и синовомъ емѣ и вѣскомъ и прѣвнѣчетомъ нм и ни ѡт кожеже непоколѣбнмо, по ѡризма господства ми.

Сеже и свидетелїе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Бѣртѣ велики дворникъ и жѣпанъ Богданъ велики ѡргѡфетъ и Крѣстѣ вѣстнаръ и Бѣркѣнъ спатаръ и Ювѣнча столникъ и Нанъ комисъ и Баломиръ пѣхарникъ и Добрушъ велики постелникъ. Исправникъ, Бланкѣла велъ армашъ.

Писахъ азъ, Ёнитнїа граматнкъ, ѡ градъ Бѣкѣреци, мѣсеца маие кѣ дѣни, в лѣтѣ 7066.

† Io Mircea voievod, multostia bozija gospodiny.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domnia a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dumitru și fratelui lui, Neagul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Rogozești din partea lui Șandru toată funia, de pretutindeni și din moară, însă din cît se va alege partea lui Șandru de pretutindeni, fiindcă ei au cumpărat-o de la Șandru pentru 750 aspri gata și pentru o dulamă de 200 aspri. Și iarăși să le fie din acea moară din partea lui Călin jumătate, fiindcă au cumpărat-o de la Călin pentru 150 aspri gata. Și ei au vîndut de a lor bunăvoie, încă din zilele răposatului Petrașco voievod.

De aceea, am dat și domnia mea popii Dumitru și fratelui lui, Neagul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem, domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cîrstea vistier și Bărcan spătar și Iovancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare armaș.

Am scris eu, Vintilă grămăticul, în cetatea București, luna mai 22 zile, în anul 7066 (1558).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXCIX/167, Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. EDIȚII. Trad. DIR.B, 82–83. Facs. *ibidem*, 428.

† Многостію божію, Іо Мирча воевода и господинъ вѣсонъ землє Зѣггровлахенское, синъ великаго и прѣдобраго Радѣла воеводе. Даватъ господство ми сію повелѣніе господства ми сѣземъ господства ми Зрѣѣ спатаръ съѣ братїемъ си и съѣ синовнъ си елнцн нмъ Богъ приишетит, ѡкоже да нм ест ѡчиннѣ ѡ Лѣнга ѡт дела Нановъ съѣ синовнъ си [и цигане] ¹ на нме ѡлѣѣла и Стонка и Костѣ ѡт надъ по вѣса ѡчинна третаго дела.

Потомъ, имахъ съпренїе Зрѣѣ предъ господства ми съѣ Нанъ и съѣ синовомъ Нановъ съѣ Стонка и ѡлѣѣла и Костѣ. И тако се съпреше како сѣтъ нмалн братство

анипреге вѣрѣме, тере се сѣт побратнии надъ шчинѣ шт Лѣнга, тере даде Нанъ със синови си Ърсѣловъ със братіемъ си шчинѣ ѣ Лѣнга, а Ърсѣ със братіемъ си, шин дадоше Нанѣловъ със синови си шчинѣ ѣ Посмагъ. И потѣмъ, прінде Нанъ със синови си предъ господства ми тере хотѣше да се метинт шт сѣе братство. И господство ми ѣ темъ гледахъ и сѣднхъ съ вѣси чѣститиимъ правителію господства ми и видѣхъ господства ми и книге имъ шт дрѣге господаре, и нпрѣге за братство, таже, не дадохъ господство ми раздрати братство, анѣ ѣзе Нанъ със синови си законъ вѣи волѣри и хотарникъ Стопка армаш, како да имъ избратъ братство и да имъ гледатъ редо по правдо. Таже имъ избраше теизнъ вѣи волѣри със нише дѣше и със хотарника, <тер>²е дадоше Ърсѣловъ със братемъ си шт по вѣса шчинѣ Нанѣловъ със синови си ѣлѣѣа и Стопка и Костѣ третѣаго дело, а Нанъ със синови си да дрѣжатъ шт шчинѣ Ърсѣловъ със братіемъ си ѣ Посмагъ такождеже такоже се сѣт побратнии нанпрѣге. Таже, вставше Нанъ със синови си шт закона шт предъ господства ми.

Сего радѣ, имъ дадохъ и господство ми Ърсѣ със братіемъ си, такоже да имъ <ест>² шчинѣ и шхѣѣѣ нимъ, синовомъ имъ и внокомъ и прѣвнечетѣмъ имъ и не шт когоже непотѣкнѣено, по речъ господства ми.

Сеже и свидетеліемъ поставѣлемъ господства ми: жѣпанъ Теодоръ велики бан-Кралевскии и жѣпанъ Ъртѣ велики дворникъ и жѣпанъ Богданъ велики шлѣгѣфетъ и Ъърканъ спатаръ и Крѣстѣ вистниаръ и Иванча столникъ и Баломиръ пѣхарникъ и Нанъ комисъ и Станчюа велики постелникъ. Исправникъ, Стопка армаш.

И азъ, Радулъ, писа ѣ Ъскѣрѣци, мѣсеца мане кѣ дѣни, въ лѣтѣ хѣѣѣѣ.

† Іу Мірча вшевѣда, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul mareluț și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Ursu spătarul cu frații săi și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Lunga, din partea lui Nan cu fiii săi, anume Albul și Stoica și Costea, de peste toată ocina, a treia parte.

Apoi a avut pîră Ursu înaintea domniei mele cu Nan și cu fiii lui Nan, cu Stoica și Albul și Costea. Și așa s-au pîrît că au avut frăție mai dinainte vreme, de s-au înfrățit peste ocina de la Lunga, de a dat Nan cu fiii săi lui Ursul cu frații săi ocină în Lunga, iar Ursu cu frații săi, ei au dat lui Nan cu fiii săi ocină în Posmag. Iar apoi, a venit Nan cu fiii săi înaintea domniei mele, de au vrut să se lepede de această frăție. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am văzut domnia mea și cărțile lor de frăție de la alți domni de mai înainte. Deci, domnia mea nu am dat ca să se spargă frăția, ci a luat Nan cu fiii săi lege 12 boieri și hotarnic pe Stoica armașul, ca să le aleagă frăția și să le cerceteze rîndul după dreptate. Deci, acești 12 boieri, le-au ales lor, cu sufletele lor și cu hotarnicul, de au dat lui Ursul cu frații lui de peste toată ocina lui Nanul cu fiii săi, Albul și Stoica și Costea, a treia parte, iar Nan cu fiii săi să țină din ocina lui Ursul cu fiii săi în Posmag, de asemenea, după cum s-au înfrățit mai înainte. Deci, a rămas Nan cu fiii săi de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Ursu cu frații săi, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Teodor mare ban al Craiovei și jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar

și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și Stanciul mare postelnic, Ispravnic, Stoica armaș.

Și eu, Radul, am scris în București, luna mai 23 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 633 (Nucet, VII/1). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată căzută. Cu două trad. sec., XVIII și alta din XIX; altă trad. ibidem, ms. 457, f. 17 (cu vâleatul 7065).

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 83–84.

¹ Cuvintele: „и цигани“ (și țiganii) s-au șters și s-a scris deasupra: „иъ(вданъ) Станъ“ (a scos Stan al doilea ...).

² Loc rupt.

120

1558 (7066) mai 26, București.

† Милостію божією, Іу Мірча воєвода и господинъ въсон земли Угровоу лахінскон, синъ великаго и добраго Радул воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми жьпанъ Берчек ит Стънеши и братіям его Могошъ и Ѓанчек и синовим нх, елици им Богъ припсѣтит, такоже да мѣ ест учинъ с Стънеші дел Бонкъв, дъщеря Киртопов въса, варе елика се хтет избрати и ит село и ит полю и ит водъ и ит планинъ и ит горъ и ит посѣде.

Занеже ест вѣла стара и права учина Бонкъв и ит дѣдинъ, анъ продала и ест сама Бонка вѣше речена учина за нениъ добро колю жьпанъ Берчек и братіям его Могошъ и Ѓанчек за хатн аспри готови и ит прѣд въсѣм мегнишом.

Сега раді и господство ми дадох Берчек и Могошъ и Ѓанчек въса вѣше речена учина, такоже да им ест въ учинъ и хуабъ ним и синовим и вѣском и прѣвнчетом им и ни ит когоже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣем господство ми: жьпан Ѓертѣ велики дворник и жьпан Богдан велики логофет и Ѓъркан спатар и Кръстѣ вѣстнар и Баломир пехарник и Нан комис и Иванча столник и Добръш велики постелник. Исправник, Богдан вел ливгофет.

Инс аз, Братъла, с град Ѓвкрещи, мѣсеца мане кс дьни в лѣт хѣѣс.

† Іу Мірча воєвода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Bercea din Stănești și fraților lui, lui Mogoș și lui Oancea și fiilor lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stănești toată partea Voicăi, fiica lui Chirtop, oricît se va alege din sat și din cîmp și din apă și din munte, și din deal și de pretutindeni.

Pentru că a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a Voicăi, ci a vîndut-o însăși Voica mai sus zisa ocină, de a ei bunăvoie, jupanului Bercea și fraților lui, lui Mogoș și lui Oancea, pentru 1350 aspri gata și dinaintea tuturor megiașilor.

De aceea și domnia mea am dat lui Bercea și lui Mogoș și lui Oancea toată ocina mai sus zisă, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Balomir paharnic

134

și Nan comis și Ivancea stolnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris, eu, Bratul, în cetatea București, luna mai 26 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 634 (Cimpulung, VIII/8). Orig., hîrtie (31×21), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 204, f. 94r-96.

EDIȚII. Trad. *D.I.R.B.*, 84. Facs. *ibidem*, 429.

121

1558 (7066) mai 30.

„7066 maiu 30, de sînt ani 277, copie ce să arată tîlmăcire de un ieromonah Ștefan, proegumen al Motrului și dascăl al Școlii domnești din Cîmpulung, după o carte domnească a Mircii voievod, dată unui Roșcă și feciorilor lui ca să-i fie lui moșie la satul Brătienii de Jos o livade de la Vîlcele, ce o au cumpărat Roșca de la un Stanciu în aspri optzeci. Și iar să fie Roșcăi loc de arătură, cumpărat de la un Frîncul în aspri optzeci din Gruiu Cercăturilor. Și iar să fie Roșcăi o livade de la Crîngure, cumpărată de la Gosteaua în aspri șaptezeci și cincî. Și iar un loc de arătură la Aluniș, cumpărat de la Tatu Lază în aspri una sută cincizeci. De aceea i s-au fost dat această carte ca să-i fie moșie ohabnică lui și feciorilor lui și celelalte“.

După Șucu, *Doc., inedite*, 157—158.

Doc. se află la Arh. St., Filiala Ilfov, Curtea de Apel, secția I, dos. 15/1835, f.53v.

122

1558 (7066) iunie 4

<† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсон земле Уггровлаѣнскон, синъ добраго и великаго Радул воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн и божественѣн монастыръ глаголемін <Снѣговъ>, идеже ест храм прѣсвѣтѣн <и прѣчистѣн Богородице и свѣтѣн> ен въведеніе, іакоже да мѣ ест село Гермънешіи три делѣ <и> три ѡже, понеже мѣ ест стара и права вчинъ и дѣдинъ свѣтомъ монастырѣ.

И потом, имах съпреніе пред господство ми свѣтомъ монастырѣ и егъмен Митрофан със Стонка и със Бладул и със вѣса четом его. И тако прѣше Стонка и Бладул и чета его како имат и вин над таи вчинъ половинѣ. И господство ми сѣднх и гледах по правдѣ и по законѣ със <вѣси чьстити ми> правителіи господства ми и дадох господство ми Стонкѣ и Бладулѣ и чета его за кон ѣі болѣи да заклет, а вин іакоже не может да заклет пред господство ми, анѣ <ест встал шт закона шт пред господства> ми.

Сего раді дадох господство ми <свѣтомъ> монастырѣ, іакоже да <им ест въ вчинѣ и въ шѣбѣ> и не шт коже непотѣкновенно, по шривмѣ господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣемъ господство ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики <шгшфет и Бъркан> спатар и Кръстѣ вистигар и Иванча столник и Nan комис и Баломир пѣхарник <и> Добрѣш велики постелник. И исправник, Бланкѣ вел армаш.

И исписах, аз Бладул, въ настолни град <Бѣкѣрещи, мѣсеца> юніе 4 дини, въ лѣто 7066.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite <Snagov> hramul preasfintei <și preacuratei născătoare de Dumnezeu, sfintei> ei vovidenii, ca să-i fie satul Ghermănești trei părți <și> trei funii, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele sfînta mănăstire și egumenul Mitrofan cu Stoica și cu Vladul și cu toată ceata lui. Și așa pîrau Stoica și Vladul și ceata lui că au și ei jumătate pe acea ocină. Iar domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stoica și lui Vladul și cetei lui lege <12 boieri> ca să jure. Iar ei niciicum n-au putut să jure înaintea domniei mele, <ci au rămas de lege dinaintea domniei> mele.

De aceea, am dat domnia mea <sfintei> mănăstiri, ca să-i fie <de ocină și de ohabă> și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori <am pus> domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare <logofăt și Bărcan> spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic <și Dobruș> mare postelnic. Și ispravnic, Vlaicu mare armaș.

Și am scris eu, Vladul, în cetatea de scaun <București, lună> iunie 4 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 635 (Snagov, V/1). Orig., hirtie, rupt, cu lipsuri și șters, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1843; alte trad. ibidem, ms. 353, f. 22 și 24, 354, f.20v.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 84–85.

123

1558 (7066) iunie 26, București.

† Многостію вѣсожію, Іо >Мирча вонвода и господинъ вѣсон землі Уггровлахиское, синѣ великаго и прѣдобраго Рад<ула вонво>да. Дават господство ми сѣе повелѣніе господство ми свѣтомѣ мнѣнастирѣ wt Снѣгов, іакоже да им ест сѣла <на>рнциемаго Изворанін вѣсн сѣс вѣс хотарѣм, понѣже им ест стара и права вчинѣ <н> дѣдіна.

И потом, калѣгере wt свѣтомѣ мнѣнастирѣ wt Снѣгов, вини имаше сѣп<р>еніе сѣс Стѣннлѣ wt Бнхорѣта и сѣс четом си пред господства мѣ над тан више писано село. И тако прѣше Стѣннлѣ сѣс четом си како им ест ниѣнѣ тан више речено село и дѣдінѣ. И ѣ тем господство ми <г>лада и сѣді по правѣ и по закона сѣс вѣсе чѣстити ми правителие господство ми и прочетах <г>осподство мѣн по старн кинги Блад вонвода Цѣпеш и Блѣдіслав вонвода Старога и Бѣсѣраѣ вонвода ст>арога и изнандох господство ми како Стѣннлѣ сѣс четом си не имѣт ны едно <метѣх> сѣс сѣе више речено село, анѣ всташе Стѣннлѣ сѣс четом его wt закона wt прѣд <г>осподства мнѣ.

<Сего раді дадох и господство ми свѣтомѣ> мнѣнастирѣ wt <Снѣгов>, іакоже да <им ест сѣе село, Изворацін, вѣ вчинѣ н> вѣ ухаѣѣ нем и не wt когоже непотѣкновено, порнзмо господство мнѣ.

Сеже свѣдѣтелие <пост>авлѣем господство мнѣ: жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣфет и Крѣстѣ <в>нстниар и Бѣркан спатар и Иванча столник и Нан комис и Баломир пѣхарник и Добрѣш велики постелник. Исправник, Іош лѣгѣфет.

И ПИСАХ аз, ДѢТКО ДИАКЪ, ВЪ НАСТОЛЪ ГРАДЪ БѢСКЪРЕЩИНЪ, МѢСЕЦА ЮНІА КЪ ДНИИ,
ВЪ ЛѢТЪ 3235.

† Іу Мирча воевода, мностіа божіа господннѣ.

† Din mila lui <Dumnezeu, Io> Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Snagov, ca să-i fie satul numit Izvoranii, toți, cu tot hotarul, fiindcă le este veche și dreaptă ocină <și> dediră,

Iar apoi, călugării de la sfânta mănăstire de la Snagov, ei au avut pîră cu Stănilă din Vihorîta și cu ceata sa înaintea domniei mele pentru acest mai sus scris sat. Și așa pîra Stănilă cu ceata sa că este al lor acest mai sus zis sat și dedină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am citit <domnia mea> cărțile vechi: a lui Vlad voievod Țepeș și a lui Vlădislav voievod cel Bătrîn și a lui Basărab voievod cel Bătrîn și am aflat domnia mea că Stănilă cu ceata sa n-au nici un <amestec> cu mai sus zisul sat, ci a rămas Stănilă cu ceata lui de lege dinaintea <domniei mele>.

<De acea, am dat și domnia mea, sfintei> mănăstiri de la <Snagov> că să-i <fie acest sat Izvoranii de ocină și> de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cîrstea v<istier> și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dăbruș mare postelnic. Ispravnic, Ion logofăt.

Și am scris eu, Detco diac, în cetatea de scaun București, luna iunie 26 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 636 (Snago r, VI 1). Orig., hirtie (30×21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1843; alte trad, ibidem, ms. 353, f.26, și f. 28, ms. 354, f. 21, 458, f. 6v-7 și Bibl. Acad. XX/270 (ultimele două cu data: 26 octombrie).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 85–86.

† Мностію божію, Іу Мирча воевода и господннѣ. Дават господствомн сіе повелѣніе господства мн слѣдѣ господства мн . . . ѡ якоже да ест <волен със> сіе кингъ господства мн да вратитъ волови шннмъ вѣ болѣри, еже сѣтъ закленн . . . нвоещнн със шннмн ѡт надъ Комънещн, занеже сѣтъ дошли Комънещн . . . болѣри ѡ токомъ, а за дрѣги болѣри, шнн да не . . . нѣкое тѣстемелн . . . тѣстемеле шнн сѣтъ шнемъ болѣри тере . . . господство мн . . . тѣхъ кѣ болѣри, шнн сѣтъ пошелн предъ . . . тере сѣтъ свидѣтелствовалъ . . . како не сѣтъ шненъ тѣстемеле ннхне ннкакоже, ннже сѣтъ . . . нѣ сѣтъ донесланъ Комънещн . . .

Сего радѣ, да естъ волове . . . да повратитъ волови шнехъ вѣ болѣри . . . кингъ за шчннѣ . . . ѡтъ Комънещн . . . ннхто да не . . . кингъ господства мн. Инако да нѣст, по речъ господства мн.

Исправникъ, Богдан великн логофетъ.

<Писахъ азъ, Драгомиръ, мѣсеца юліе . . .

† Іу Мирча воевода, мностію божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele ... ca să fie <volnic cu> această carte a domniei mele să întoarcă boii acelor 12 boieri, care au jurat ... ivoeștii cu dînșii împotriva Comăneștilor, pentru că au venit Comăneștii ... boierii ... 9 numai, iar pentru alți boieri, ei să nu ... niște testemele ... testemele sînt ale acelor boieri, căci ... domnia mea ... pe acei 24 boieri, ei au venit înaintea... de au mărturisit ... că nu sînt acele testemele ale lor nicidecum, nici nu sînt ... ci le-au adus Comăneștii ...

Deci să fie boii ... să întoarcă boii acelor 12 boieri ... carte de ocină ... de la Comănești ... nimeni să nu ... cartea domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir, luna iulie ...

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul „Porțile de Fier“ — Drobeta — Turnu Severin. Orig., hirtie, rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

Datat după Bogdan marele logofăt.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 86.

125

1558 (7066) iulie 8, București.

† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинь вѣсон земле Згров-лахнское, синѣ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми, Жигмонѣ и Лаца и Жигмонѣ съ нхъ синовн си, елице им Богъ прѣсѣтит, ѡкоже да им ест вчинѣ ѡ Перн две ѡже, <поне>же им ест стара и права вчинѣ и дѣдинѣ, ешеже при дѣни Негрѣ воеводе.

Іа потом ест вна прѣсѣшла ѡт болѣри Бръсецилар. Тем радї, господства ми гледах и сѣдхъ по правдѣ и по законѣ, изнандох и господства ми како мѣ ест вна вчинѣ дѣдинѣ и прѣсѣшла.

Сего радї, дадох и господства ми Жигмонѣ и Лаца и н Жигмонѣ съ нхъ синовн си, ѡкоже да им ест вѣ вчинѣ и хуабѣ ним и синовнм им и вѣскомѣ и прѣвѣчетомѣ и не ѡт когоже непотакновено порезмо господства ми ...

<Сеже сведетеліе по>ставлѣем господства ми: жѣпан Бѣртѣ <велики дворни>к и жѣпан Богдан велики <лугуфет и жѣпан Бъркан велики спатар и Кърстѣ> вѣстнѣр и Баломѣр пѣхарник и Иванча столник и Нан комѣс и Добръш велики постелник. <Исправник>, Бѣртѣ велики дворник.

Писа Дръгъшин граматик вѣ столни граду Бѣкѣрѣци мѣсеца юне ѣ дѣни, в лѣт ^х325.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Jigmon și lui Lața și lui Jigmon cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Peri două funii, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă din zilele lui Negru voievod.

Iar apoi a fost cotropită de boierii Bîrsești. Întru aceasta, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege și am aflat și domnia mea că le-a fost ocină dedină și cotropită.

De aceea am dat și domnia mea lui Jigmon și lui Lața și altui Jigmon cu fiii lor, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

138

⟨Iată martori⟩ punem domnia mea: jupan Burtea ⟨mare v^h nic⟩ și jupan Bogdan mare ⟨logofăt și jupan Bărcan mare spătar și Cirstea⟩ vistier și Balomir paharnic și Ivancea stolnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. ⟨Ispravnic⟩, Burtea mare vornic.

A scris Drăgușin gramaticul în cetatea de scaun București, luna iulie 8 zile, în anul 7066 ⟨1558⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDL/2. Orig., hirtie (31,5×21), rupt, pecete timbrată.

126

1558 (7066) iulie 19, București.

† Милостію вожію, Іw Мірча вонвода н господниъ вѣсѣи земли Угров-лаѣинское, синъ добраго н великаго Радѣла вонводі. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми Пѣтрѣ н Бѣресла н Бонко съ синови си, іакоже да им ест вчинѣн шт Ѣвѣдин, седмаго дело. И пакн Стан н Стопан н Радѣла н Стан н Бѣлѣла н Дан н Бернидѣю н съ синови си ѣ Ѣвѣдин пакн седмаго дело. И пакн да ест Стѣжитов н Милошка н Станѣ н Кѣпѣцѣнъ н Мірка н Жнѣнѣла н Крѣлоган н съ синови си вчинѣн ѣ Ѣвѣдинѣ пакн седмаго дело. И пакн да ест Бѣев н Нѣнѣла н Мѣлин н Добровое н Драгомнрѣ н Іwн н Мѣцѣга н Данчюл н Шѣла н Ивѣнѣц н Стан н съ синови си вчинѣн ѣ Ѣвѣдин седмаго дело. И пакн да ест Рѣданов н Станчюл н Радѣла н Нан н Станчюл н Цурѣое със синови си пакн ѣ Ѣвѣдин седмаго дело. И пакн да ест Бладѣ н Кѣмрѣзѣ н Бонкина н Бѣдѣла н Юван н Попа н съ синови им пакн ѣ Ѣвѣдин вчинѣн, седмаго дело. И пакн да ест Мнѣхѣнѣлѣ н Юванѣ н Стопанѣ н Шларюл н Радѣла н съ синови си пакн ѣ Ѣвѣдин вчинѣн, седмаго дело. И пакн да сѣт Брѣтѣпанѣ н Данѣ н Стѣнѣславѣ н Кѣтѣрнѣце н Пѣрѣѣ пакн ѣ Ѣвѣдин вчинѣн, іакоже н дрѣзи пагѣбашн, понеже га платнн сѣт вен людіе что сѣт вше писанн тѣи вчинѣн със еднѣ дншнѣвннѣ, ере им вѣла ¹ дешнѣвннѣ за едннѣ чловеѣѣ мрѣтѣѣ; а за тѣи дешнѣвннѣ, вни сѣт вѣнн напастовали Ѣню ванѣла без ни еднѣ вннѣ. Ш тем, господство ми не нмают шт кѣде им повратити таю велико пагѣбѣ, нѣ помнѣла господство <ми> ² нѣ съ вѣс Ѣвѣдинѣла, понеже зараді тѣи вчинѣн нѣгѣвнше тон добенток.

И хотарѣла да им се знает: шт Бродов Гоев доре до Ѣверѣціа Рѣфѣнѣлѣвѣ, а шт тѣла, преко Анпнѣцѣ, ѣ Дрѣновѣ, а шт тѣла, по дѣла ѣзгорнн, дорн до Лакѣла съ Трѣстіа, а шт тѣла, ѣ Фѣрка Дрѣгонѣевѣ, а шт Фѣрка Дрѣгонѣевѣ ѣ Фѣрка Петренѣ, а шт тѣла, по дѣла, доре до Фѣрка Сѣмѣдовнѣевѣ, шт тѣла, по водѣ ѣздолѣ, доре до дрѣм, а шт тѣла, ѣ Фѣрка Стѣнѣнѣлор, а шт тѣла, преко Ѣвѣдинѣла, даже до Бродов Гоевѣ н пакн Полю Цнганѣлаве вѣс. И хотарнѣсѣт шѣаю вчинѣн със вѣ волѣрн н хотарннѣ Стан армашѣла шт Комѣщѣнн.

Сего раді, дадох н господство ми шѣемзи люді пагѣбашн н съ крѣвопроливлѣ что сѣт вше писанн със вѣс Ѣвѣдинѣла, іакоже да им ест вѣ вчинѣн н шѣабѣ, ннм н синовом нм н вѣнѣком н прѣвнѣнѣнѣтом нм, нн шт когоже ннпотѣкнѣовено, порнзмѣ господства ми.

И свѣдетѣліе поставѣлѣт правнѣтелемѣ господства ми: жѣпанѣ Бѣртѣ великн дворннѣ н жѣпанѣ Богдан великн лшгѣфѣт н жѣпанѣ Бѣрѣкан великн спатарю н Крѣстѣ внстнгар н Иванѣа столннѣ н Нанѣ комнѣс н Баломнр пѣхарннѣнѣ н Добрѣшѣ великн постѣлннѣнѣ. Исправннѣ, Стѣпанѣ великн портарю.

И аз, Драгомнр Боднѣнѣскѣла, начнрѣтаѣ вѣ дрѣвнн столнн град нарнѣцнмаго Бѣкѣрѣці, мѣсеѣа юліе ѣі дннн, текѣцаго лѣта хѣѣѣѣ.

† Іw Мірча вонвода, милостіа вожіа господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru și Bărbosul și Voico cu fiii lor, ca să le fie ocină din Obedin a șaptea parte. Și iarăși lui Stan și Stoian și Radul și Stan și Vilcul și Dan și Berindeiu și cu fiii lor în Obedin iarăși a șaptea parte. Și iarăși să-i fie lui Stăit și Miloșca și Staicul și Căpățînă și Mirca și Jiianul și Cîrlogan și cu fiii lor ocină în Obedin, iarăși a șaptea parte. Și iarăși să-i fie lui Buia și Neicul și Mălin și Dobrovoe și Dragomir și Ion și Mățuga și Danciul și Uțul și Ivănuț și Stan și cu fiii lor ocină în Obedin, a șaptea parte. Și iar să-i fie lui Rădan și Stanciul și Radul și Nan și Stanciul și Giurgea cu fiii lor, iarăși în Obedin a șaptea parte. Și iar să-i fie lui Vlad și Cîmreza și Boichina și Budul și Iovan și Popa și cu fiii lor, iarăși ocină în Obedin a șaptea parte. Și iar să-i fie lui Mihăilă și Iovan și Stoian și Ulariul și Radul și cu fiii lor, iarăși ocină în Obedin a șaptea parte. Și iar să le fie lui Brătian și Dan și Stănislav și Cătăriște și Purcea iarăși ocină în Obedin, ca și ceilalți păgubași, fiindcă au plătit acești oameni care sînt mai sus scriși această ocină cu o dușegubină, căci le-a fost ¹ dușegubina pentru un om mort și pentru acea dușegubină ei au fost năpăstuiți de Eniu banul, fără nici o vină. Întru aceasta, domnia mea n-am avut de unde să le întorc lor această mare pagubă, ci i-a miluit domnia (mea)² cu tot Obedinul, fiindcă pentru această ocină și-au pierdut acele vite.

Și hotarul să li se știe; din Vadul lui Goe pînă în Obîrșia lui Răfăilă, iar de acolo peste Lipniță în Drenov, iar de acolo pe deal în sus pînă în Lacul de Trestia, și de acolo în Furca Drăgoicii, iar din din Furca Drăgoicii la Furca Petrei și de acolo pe deal pînă în Furca Smădoviței, de acolo pe apă în jos pînă în drum, iar de acolo la Furca Stăneștilor, iar de acolo peste Obedinul pînă în Vadul lui Goe și iarăși Cîmpul Țiganului tot. Și s-a hotărnicit această ocină cu 12 boieri, și hotarnic Stan armașul din Comășteni.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni păgubași și cu vărsare de sînge care sînt mai sus scriși, tot Obedinul, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori am pus dregătorii domniei mele: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Bărcan mare spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Stepan mare portar.

Și eu, Dragomir Bodinescul, am scris în vechea cetate de scaun numită București, luna iulie 19 zile, anul curgător 7066 (1558).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 638 (Tismana, LXXIII/2). Orig., perg. (32 x 37,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1847; alte trad ibidem, ms. 330, f. 250v-259 și 337, f. 435-436v. EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 86-87.

¹ Cuvintele „ѣре им бѣла“ („căci le-a fost“) sînt adăugate ulterior.

² Omis.

† Мѣнаостію божію, Іо Мирча воєвода и господинъ вѣсон земли Унгророкъ ладѣнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѣла воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми свѣтомъ и божественномъ монастырѣ глаголеми Глѣ-

вѣжчов, надеже ест храм свѣтое и чистнои еи благовѣщеніе, якоже да им ест село Слѣвѣннн всн със вѣсвм хотаром, понеже мѣ ест старѣ и правѣ того село учинѣ и дѣднн свѣтомѣ монастырѣ.

И потом нмалн сѣт преніе калогери шт Глѣвѣчов със село Декезелѣннн пред Петрашко конвода. И шце сѣт прелн Декезелѣннн како им сѣт вѣзели калогери и притиснѣли учина въ нхнн силост. И господства мѣ нашел ест како сѣт Декезелѣннн нсхавнн хотаре и поставнн камене шт хотаре по учина монастырска без болѣри и без хотарник и без знаніе калогершл. Таже ест послаа Петрашко конвода болѣринн господства мѣ Калѣсѣл армаш и видѣл ест . . . еже сѣт школо селове и учине . . . <Деке>селене и нсхавене шт Декезелѣннн. Сего раді вратише шт над Декезелѣннн все комате <Сл>вѣннншр, почто сѣт нсхавнн хотарѣ свѣтомѣ монастырѣ.

И потом, имаше съпрѣніе калогери със Декезелѣннн и пред господства мн. Таже шце прѣхѣ Декезелѣннн како не сѣт нсхавнн шнн хотаре при дннн Петрашко конвода. И господство мн сѣднх по правдѣ и по законѣ със всн чьстнтнтнн правітеліе господства мн и знандоу и господство мн како носнн сѣт болѣри и пред дннн Петрашко конвода и много редах и ннкогдаже не сѣт моглн заклетн, анѣ въсегда сѣт ходнн със лѣжнове рѣчн. И къда бн съда, пріндоше пред господства мн мн болѣри что изрекоше Декезелѣннн ере сѣт нхнн болѣри, а тѣх болѣри дадоше калогером учина и поставнше по кѣде сѣт бнле старе хотаре шт прежнн господаріе. Таже всташе Декезелѣннн шт закона шт пред господства мн.

Сего раді, дадоу и господство мн, якоже да мѣ ест калѣгером учина и ухаба и нн шт когоже непотѣковене, по реч господства мн.

И свѣдѣтеліе: жѣпан Бѣртѣ вел дворник и Богданѣ вел логофет и Крѣстѣ внѣтар и Брѣкан спатар и Баломнр пѣхарник и Добрѣш вел постелник. Исправнн, Бланкѣл вел армаш.

Пис ѣ Бѣкѣреци, юліа кѣ днн, в лѣт хѣ с.

† Іw Мірча ввевѣда, млостіа божіа господннн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungro-vației, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăciou, unde este hramul sfintei și cinstitiei ei blagoveștenii, ca să-i fie satul Slăvenii toți cu tot hotarul fiindcă îi este acel sat veche și dreaptă ocină și dedină sfintei mănăstiri.

Iar apoi, au avut pîră călugării de la Glăvăciou cu satul Deveselenii înaintea lui Pătrașco voievod. Și așa au pîrît Deveselenii că le-au luat și le-au cotropit călugării ocina cu sila. Iar domnia lui a aflat că Deveselenii au stricat hotarele și au pus pietre de hotare pe ocina mănăstirii fără boieri și fără hotarnic și fără știrea călugărilor. Deci, a trimis Petrașco voievod pe boierul domniei lui, Vlșul armașul și a văzut ... satele și ocinele care sînt în jur ... Deveselenii și stricate de Deveseleni. De aceea, a înapoiat de la Deveseleni toate averile Slăvenilor, fiindcă au stricat hotarele sfintei mănăstiri.

Iar apoi, au avut pîră călugării cu Deveselenii și înaintea domniei mele. Deci așa au pîrît Deveselenii că n-au stricat ei hotarele în zilele lui Petrașco voievod. Iar domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstitiții dregători ai domniei mele, și am aflat și domnia mea că au purtat boieri și în zilele lui Petrașco voievod, și în multe rînduri, și niciodată n-au putut jură, ci totdeauna au umblat cu vorbe mincinoase. Iar cînd a fost acum, au venit înaintea domniei mele 48 de boieri, despre care Deveselenii au spus că sînt boierii lor, iar acești boieri au dat ocina călugărilor și au așezat pe unde au fost hotarele vechi de la domnii de mai înainte. Deci, au rămas Deveselenii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie călugărilor ocină și ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Și martori: jupan Burtea mare vornic și Bogdan mare logofăt și Cîrstea vistier și Bărcan spătar și Balomir paharnic și Dobruș mare potelnic. Ispravnic, Vlaicul mare armaș.

Scriș în București, iulie 25 zile, în anul 7066 (1558).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 639 (Glavacioc, XIX/1). Orig., hîrtie (30,5×22), rupt, pecete timbrată. Cu două trad. din 1752 și din sec. XIX; altă trad. ibidem, ms. 223, f.96v-97.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 88. Facs. *ibidem*, 430.

128

1558 (7066) iulie 30, București.

† Милостію вожію, Іу Мирча воєвода н господиннѣ въсон земле Зггров-лахинское, синѣ великаго н прѣдобраго Радѹла воєводѣ. Дават господства ми сію повѣленню господства ми слѣдѣ господства ми Ѡделѣннѣ със синови си н Лаутѣ със синови си, елици нм Богѣ дастѣ, іакоже да мѣ ест учиннѣ Ѡ Дрѣгае шт дела Барѣслов половина, заннже покѣпн Ѡделен н Лаутѣ теѣ учиннѣ више реченѣ шт дещере Барѣслов, шт над Янка н шт над Ранка, радї үкѣ аспри готовн, а Янка н Ранка, ѡне продадоше шт ннѣном добром волю.

И потом, пакн покѣпн Ѡделен учиннѣ Ѡ Дрѣгае шт дела попеѣ Стонкеѣ половина радї рѣкѣ аспри готовн, а попа Стонка, ѡн продадѣ шт ннѣном добром волю шт предѣ господства ми.

Сего радї, нм дадоѣ н господства ми Ѡделен със синови си н Лаутѣ със синови си, іакоже да нм ест въ учиннѣ <н въ оѹд>¹ѣѣ, <нм>¹ н синовом нм н внокол <н прѣвн>¹ѣ<че>¹тѣм н нн шт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже <н>¹ свѣдѣтелне поставѣлѣх господства ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворник н жѣпан Богдан велики ѡлгѣѡет н Бѣркан велики спатар н Крѣсте велики вис-тигар н Баломир велики пѣхарник н Иванче велики столник н Нан колинс н Дѣбрѣш велики постелник. Исправник, Богдан велики ѡлгѣѡет.

Пнс въ днвнн град Бѣкѣреѹї. Пнс мѣсеца юліе ѿ дннн, въ лѣт ^{хзѣс}.

† Іу Мірча воєвода, милостіа вожіа господиннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată ȧara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Odelean cu fiii săi și Laotă cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Drăgae, din partea lui Barbul jumătate pentru că au cumpărat Odelean și Laotă acea ocină mai sus zisă de la fiicele lui Barbul, de la Anca și de la Raica, pentru 425 aspri gata. Iar Anca și Raica, ele au vîndut de a lor bunăvoie.

Iar apoi, iarăși au cumpărat Odelean ocină în Drăgae din partea popii Stoica jumătate pentru 125 aspri gata, iar popa Stoica, el a vîndut de a lui bunăvoie și dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Odelean cu fiii săi și lui Laotă cu fiii săi, ca să le fie de ocină <și de>¹ ohabă, <lor>¹ și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cîrstea mare vistier și Balomir

mare paharnic și Ivance mare stolnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Isprăvnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în minunata cetate București. Scris în luna iulie 30 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 640 (Brincoveni, XXV/12). Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1860.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 89.

¹ Loc rupt.

129

1558 (7066) iulie 30, București¹

† Мнлостію божію, Іу Мирчѣ вкєвѣда, господннъ вѣсею земле Згрров-лахское, синъ великаго и прѣдобраго Радѣла вкєвѣда. Дават господство мн сію повеленіе господства мн <якоже да нм ест> Стѣнчѣкѣлов постелникъ вчиннъ вт Дрѣгоєци ѿ-таго дѣло по вѣсем хотаром и съ вѣс ходоком и със вѣчинн на нме: Дрѣгою и със синовн его и брат его, Мѣшат и съ синовн нм и Ѡпрѣ Болборѣ и със синовн его, Стан Бѣмєла и със Бѣкша и брат его и със синовн его, понеже сѣт ннх-нове правє и старє вчинє за дѣдннѣ, прѣдѣдннѣ, стежалн ециже по давню вѣмє, прѣ дѣнн ннном старн господарн.

И къда ест съда, а Стѣнчюл постелникъ кѣпно със вѣсн братіа его, внє сѣт вѣзнималн ѿ болѣрн мєгю не по рѣваш господски, тєрє нм сѣт раздєлнл дѣднновѣ вт роднтєлнм, єднн вт къ дрѣг. Таже тєх ѿ болѣрн нзєбраннл ѿ-таго дѣло за вчиннъ, нан вѣчинн вншє пиш вт къ дрѣзн братіа его.

Сєго радї, дадохом сам господство мн Стѣнчѣкѣлов постелникъ вчиннъ и със вѣчинн вншє пиш вѣ вхѣбє ннх вѣ вѣкн, синовом и вѣноком и прѣвѣночнтѣ-нном и не вт кождоѣх непотѣкновєно, порєзмо господства мн.

Сєжє зєо средѣтєлє поставлєлєм господства мн: жѣпан Бѣртѣ великнє двор-ник и жѣпан Богдан великнє логофєт и жѣпан Кѣрстѣ вел вистипар и Беркан спатар и Баломнр пѣхарник и Иван столник и Добрѣш вел постѣлник. И <исправникъ> Блан-кѣла вел армаш.

Пис з градѣ Бѣкѣрєцин, мѣсєца юліє ѿ дѣнн, вѣ лѣт $\overline{xv\dot{a}ss}$.

† Іу Мирчѣ вкєвѣда, мнлостіа божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod, domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, <ca să-i fie> lui Stănciucul postelnicul ocina din Drăgoești a treia parte peste tot hotarul și cu tot venitul și cu vecinii anume: Drăgoiu și cu fiii lui și fratele lui, Mușat, și cu fiii lui, și Oprea Bolborea și cu fiii lui, Stan Bumbul și cu Buța, și fratele lui și cu fiii lui, pentru că sînt ale lui drepte și vechi ocine de moșie, strămoșie, agonisite încă din vremea de demult din zilele altor bătrîni domni.

Iar cînd este acum, iar Stănciucul postelnicul împreună cu toți frații lui, ei au luat 6 boieri între ei, pe răvaș domneasc, de au împărțit dedinele de la părinți, unul de către altul. Deci acei 6 boieri au ales a treia parte de ocină și din vecinii mai sus scriși de către alți frați ai lui.

De aceea, am dat domnia mea lui Stănciucul postelnicul ocina și cu vecinii mai sus scriși de ohabă lui în veci, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Cîrstea mare vistier și Bărcan spătar și Balomir paharnic și Ivan stolnic și Dobruș mare postelnic. Și (isprăvnic) Vlaicul mare armaș.

Scris în cetatea București, luna iulie 30 zile, în anul 7066 (1558).
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Gorjului, Tîrgu Jiu, nr. 25. Orig., perg. (22 × 35), pecete timbrată.
EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. slavo-rom.*, 137—139.

130

(1558—1559) august, București.

† Милостію божією, Іу Мн>рча воєвода и господинъ вѣсон земли Уггров-лау<інскон>, синъ великаго <и прѣдобраго Радѹл воєвода>. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Бладѹлъ ... братіам си и ... Гергинев със синови си, елиці им Богъ припсѣтит, такоже да им ест <вчинѣ ... > что се зовет Ограда вѣса и Хоуѣселе със вѣсѣх дѣлѣре ... и праве вчине и дѣдіне и дадене и помилване ит Стопка ... ит при дѣни Младі Басараб воєводѣ.

И потом, имали сѣт Бладѹл и Нѣг <... пр>ѣніе прѣд господства ми със Гога и със Бѣлчюл <и> със Микѣл раді више <речене вчине. И сїце> прѣше Гога и Бѣлчюл и Микѣл, како <сѣт имали> и вни <вчинѣ & Ограда и & Хоуѣсе кѣпно със Бладѹл и със Нѣг и със Гергина. <И пот>ом, господство ми сѣднѹ им <по правдѣ и по законѣ и със> вѣсѣ чѣстити правителіе господства ми и изнандоу господство ми како <... пр>ѣжде сего врѣме прѣд господство ми и заклеани сѣт Бладѣл и Нѣг и Гергина <със кї бол>ѣри како Гога и Бѣлчюл и Микѣл <със> чет их не имают ... вчина.

И потом, Гога и Бѣлчю <и Микѣл ... > ном Бладѹлше и Нѣгшлов и Гергинев, а в<син ... >с>таше Гога и Бѣлчюл и Микѣл ит закон ит <прѣд> господство ми и ит прѣд вѣсѣм > правителіем господства ми.

Сега ваді и господство ми дадоу <Бладѹлъ и Нѣг> и Гергинев и <го>м нѹ, іакоже да им ест вѣ <вчинѣ и вѣ> шѣбѣ ним и <четом> им и ни ит когоже непо-такнове<но>, по вризмѣ господства ми>.

<Сеже и свѣдетеліе поста>вѣлем господство ми: жѣпан Бѣртѣ вел дворник и жѣпан <Богдан вел> лшгшфет и Бѣркан спатар и Крѣстѣ вистнѣр и Баломир пѣхарник и Нан комис и Иванча столник <и> Добруш постелник>.

<Пис аз, Бра>тѣл ит Неѣци и град Бѣкшрещи мѣсеца аугѣст ... >

† Іу Мирчѣ > вивевѣда, милостію <божію> господинъ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mi>rcea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și preabunului Radul voievod>. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul ... frații săi și ... Gherghina cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie <ocină ... >, care se numește Ograda toată și Hogeasele cu toate dealurile ... și drepte ocine și dedine și date și miluite de Stoica ... din zilele lui Basarab cel Tînăr voievod.

Iar apoi, au avut Vladul și Neag ... pîra înaintea domniei mele cu Goia și cu Belciul (și) cu Micul pentru mai sus <zisele ocine. Și așa> pîrau Goia și Belciul și Micul că <au avut> și ei <ocină în Ograda și în Ho>gease împreună cu Vladul și cu Neag și cu Gherghina. <Iar> apoi, domnia mea i-am judecat <după dreptate și după lege și cu> toți cinstiții dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea că ... înainte de această vreme, înaintea domniei mele și au

jurat Vladul și Neag și Gherghina <cu 12> boieri că Goia și Belciul și Micul <cu> ceata lor nu au avut ... ocină.

Iar apoi, Goia și Belciul <și Micul ... > lui Vladul și lui Neagul și lui Gherghina, iar ei au rămas, Goia și Belciul și Micul, de lege <dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor> dregătorilor domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat <lui Vladul și lui Neag> și Gherghinei și cetei lor ca să le fie de <ocină și de ohabă lor și> cetei lor și de nimeni neatins, <după porunca domniei mele>.

<Iată și martori> punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan <Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier> și Balomir paharnic și Nan comis și Ivancea stolnic <și Dobruș postelnic>.

<Am scris eu, Bra>tul din Negești în cetatea București, luna august ... <† Io Mircea> voievod, din mila <lui Dumnezeu, domn>.

Bibl. Acad., MCCXLV/118. Orig., hirtie, fragment, pecete timbrată.
Datat după divan.

131

1558 (7067) septembrie 13.

† Милостію божію, Іу Мірча воєвода и господинъ въсон земли Бѣггрово-лахи́нскаго, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сію повелеңіе господства ми свѣтомъ монастырѣ нарицаемаго Яргнш, якоже да им ест село Флѣмънзеціи със <въ>с хотаром, понеже съм помнлокал господство ми свѣтомъ монастырѣ како сѣт вна и наипрѣжде врѣме.

И вн, варошаннм вт Яргнш, да се варшете вт вчинѣ <с>сѣтомъ монастырѣ и вт полю и вт посвѣде по кѣде хокет внти вчинѣ Флѣмънзеціим.

Сего раді, дадох господство ми свѣтомъ монастырѣ, якоже да им ест село Флѣмънзеціи вчинѣ и вхавѣс и не вт когоже непотѣкновено, порнзмо господство ми.

Сеже и сведетелю поставлѣх господство ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворникѣ и жѣпан Богдан велики лѣгѣфет и Бѣркѣ спатар и Крѣстѣ вистнар и Иванча столник и Баломнр пѣхарник и Нан комис и Добруш вел постелник. Исправник, Богдан велики лѣгѣфет.

Пнс мѣсеца септеврїа гї дни. Пнс аз, Іуанча, в лѣт хѣзз.

† Іу Мірча воєвода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeș, ca să-i fie satul Flămînzeștii cu tot hotarul, fiindă a miluit domnia mea sfînta mănăstire, cum a fost și mai înainte vreme. Iar voi, orășeni din Argeș, să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri și din cîmp și de pretutindenii, pe unde va fi ocina Flămînzeștilor.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Flămînzești ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în luna septembrie 13 zile. Am scris eu, Oancea, în anul 7067 <1558>.
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 641 (Ep. Argeș, XLIV/9). Orig., hirtie (30,5×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 89—90. Facs. *ibidem*, 431.

¹ Loc rupt.

132

<1558—1559> septembrie 17.

† Мнлостію божією, Іу Мирча воєвода и господинъ. Пишет господство ми почитеномъ властелинъ и пръвомъ свѣтнкъ господства ми ждан Оевдур веланк бан кралевски много здравіе.

И по снх, ти говорим господство ми, понеже ми прінде въ знаніе господствъ ми нзраді една блато свѣтомъ монастырѣ wt Бнстрнцѣ, еже се зове Бело Блато, како знимаш тон блато твоа мнлостъ, и бѣдски права и дѣдінъ вше речена блато свѣтомъ монастырѣ wt Бнстрнцѣ. Таже ѡ тем господство ми гледаш съм велма добро и видѣл съм и кннге за дѣдінъ ннм господам и хтнторнм свѣтомъ монастырѣ кон сѣт приложил и помнловал вше речено блатѣ свѣтомъ монастырѣ.

Тем раді, да гледаш и твоа мнлостъ что ест права дел wt тан блатѣ свѣтомъ монастырѣ, да си дрѣжет свѣтоє монастырѣ како сѣт дрѣжал wt прѣжде врѣме. ꙗ ащелн хокет нмат Преоване некон дел wt тан блатѣ ти хокеш гледати что бѣдет дел ен, а дел свѣтомъ монастырѣ ѡ мир да ю вставнш да ю дрѣжѣт и вбладѣет калсгерн. ꙗ твоа мнлостъ, ащелн не можеш помнловати и скрѣпнти свѣтн монастыри, а твоа мнлостъ по нѣ не дрѣзан възнматі и славити свѣтнх црѣквѣх и монастырѣх, нѣ что нм ест за дѣдінъ, непотъкнновенно да нм ест wt къ твоа мнлостъ. Инако да нѣст. И Богъ те веселнт.

Исправник сам реч господства ми.

Пнс септемвриа 21 днн.

† Іу Мирча воєвода, мнлостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn. Scrie domnia mea cinstitutului vlastelin și întiiului sfetnic al domniei mele, jupan Teodor mare ban al Craiovei, multă sănătate.

Și după aceasta, îți vorbesc domnia mea, deoarece mi-a venit în știre domniei mele pentru o baltă a sfintei mănăstiri de la Bistrița, care se numește Balta Albă, cum că iai acea baltă milostivirea ta și fiind dreaptă și dedină mai sus zisa baltă a sfintei mănăstiri de la Bistrița. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat foarte bine și am văzut și cărțile de moștenire ale altor domni și ctitori ai sfintei mănăstiri care au dăruit și au miluit mai sus zisa baltă sfintei mănăstiri.

De aceea, să cauți și milostivirea ta ce este parte dreaptă din acea baltă a sfintei mănăstiri, să-și țină sfinta mănăstire, după cum au ținut de mai înainte vreme. Iar dacă Preoane va avea vreo parte din acea baltă, tu vei căuta, ce va fi partea ei, iar partea sfintei mănăstiri să o lași să o țină și să o stăpânească călugării. Iar milostivirea ta, dacă nu poți milui și întări sfintei mănăstiri, apoi măcar milostivirea ta nu îndrăzni să iei și să slăbești sfintele biserici și mănăstiri, ci ceea ce le este de moștenire, neclintit să le fie de către milostivirea ta. Altfel să nu fie. Și Dumnezeu să te veselească.

Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Scris în septembrie 17 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Cinstitului vlastelin și întiului sftenic al domniei mele jupan Teodor mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 642 (Bistrița, XIV/2). Orig., hirtie (30,5×21,5). pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1849; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 42v—43 (cu vâleatul 7058) și 201, f. 340.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 90. Facs. ibidem, 432.

133

1558 (7067) octombrie 8, București.

† Милостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсон земле Угров-лахинское, синъ великааго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Урс и Кръстнианъ и Радѹл и Шарбъ и Нѣгое и съ нѹх синовѹи, елици им Богъ припѣстит, такоже да им ест учинѣн ѣ Крънѹѣни[в] ѣжа ѣ, понеже ѹ ест покѣпни Урс и Кръстниан и Радѹл и Шарбъ и Нѣгое ѹт Тома и ѹт Балѣ и ѹт Бонко за ѣ волови, ецеже при дѣни поконнаго Бладѹла воевода Калѣ-гера.

И потом, имахѣ съпреніе пред господства ми със Станко и със брат его Ѣана. И тако прѣше Станко и Ѣана, како сѣт покѣпниан и уни учинѣн ѣ Крънѹани ѹт тае ѣжа ѹколо със Урс и със Кръстнианъ и със Радѹл и със Шарбъ и със Нѣгое. И господство ми ѣ тем гледах и сѣдѹх по правдѣ и по законѣ съ вѣсеми чѣститими правителіе господства ми и дадох господство ми Урс и Кръстнианъ и Радѹл и Шарбъ и Нѣгое закон ѣї болѣ и, да заклет како не имат Станко и брат его Ѣана ница метѣхѣ над више речена учинѣн. И тако нѣх донесоше и заклеше пред господства ми ѣ Бѣкѣреци. И ѹсташе Станко и брат его Ѣана ѹт закон ѹт пред господства ми.

Сего раді, им дадох и господство ми Урс и Кръстнианъ и Радѹл и Шарбъ и Нѣгое, такоже да им ест вѣ учинѣн и вѣ ѹхаб, ним и синовом им и виоком и пѣвнѣчетом им и не ѹт коже непоколѣвимо, по реч господства ми.

Сеже и себедетеліе поставлех господство ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики ѹгѹфет и Бѣркан спатар и Кръстѣ вистниар и Нан комис и Иванча столик и Баломир пѣхарник и Станчол Добрѣш велики постелник.

Исправник, аз Миѣл, еже написах вѣ стол град Бѣкѣреци, ѹхтомвріе и дѣни в лѣт $\times 333$.

† Іу Мирча воевода, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Urs și Cîrstian și Radul și Șarb și Neagoe și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Crîngeni 1 funie, pentru că au cumfărat-o Urs și Cîrstian și Radul și Șarb și Neagoe de la Toma și de la Balea și de la Voico pentru 4 boi, încă din zilele răposatului Vladul voievod Călugărul.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Stanco și cu fratele lui, Oana. Și așa pîrau Stanco și Oana că au cumfărat și ei ocină la Crîngeni din a cea funie împreună cu Urs și cu Cîrstian și cu Radul și cu Șarb și cu Neagoe. Iar domnia mea, la acestea, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat domnia mea lui Urs și lui Cîrstian și lui Radul și lui Șarb și lui Neagoe lege 12 boieri să jure că nu

au Stanco și cu fratele lui, Oana, nici un amestec asupra ocinei mai sus zise. Și astfel i-au adus și au jurat înaintea domniei mele în București. Și au rămas Stanco și fratele lui, Oana, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Urs și lui Cîrstian și lui Radul și lui Șarb și lui Neagoe, ca să le fie de ocină și de obabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Îată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobruș mare postelnic.

Ispravnic, eu Mihul, care am scris în cetatea de scaun București, octombrie 8 zile, în anul 7067 (1558).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Craiova, LXIX/2. Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută.

134

1559 (7067) ianuarie 9, București.

†Минлостію божію, Іw Мирча воевода и господинъ въсом земле Шгрров-лахнискон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сїе повеаѣніе господства ми свѣтомъ монастырѣ еже глаголемїи Тисмѣна, ѣкоже да мѣ ест села на нме Бахна и Площина и Грозещїи въси и съ въсом хотаро м понеже мѣ ест старе и праве вчинне и дѣдїне.

І потом, имаше калѣгерїи прѣ със Рошка и със синовн Ръсъпъв пред покое-наго Радѹла воевода родїтелю господства ми израді село Бахна. И взели сѣт калѣгерїи закон вї болѣри и заклены сѣт шинми, како не имат Рошка <и>¹ синовн Ръсъпъв ми една метѣх ѣ село Бахна.

І потом, пакн прѣ Рошка и синовн Ръсъпъв и пред господства ми, а господствѣо ми дадох Рошкѣв и синовн Ръсъпъв закон кд болѣри, да заклет како имали сѣт ѣ село Бахна дѣдїнѣ, а шни не възмогеше да донесит болѣри на днѣ и на сорок да заклет никакоже, нѣ всташе Рошка и синовн Ръсъпъв вт закона вт пред господства ми.

І потом, пакн имаше калѣгерїи прѣ със село Ръгѣлїи пред покоенаго Петрашко воевода израді вчиннѣ вт Площинѣ. И взели сѣт калѣгерїи вт Тисмѣна закон вї болѣри и хотарник и поставлени сѣт праве велѣге и хотаре. І потом, село Ръгѣлїи сицѣ не вставнше се, нѣ пакн прѣше и пред господства ми како сѣт притеснени вт калѣгерїи. І ѣ тем, господство ми дадох село Ръгѣлїи закон през закона калѣгером, кд болѣри, да заклет како имат вчиннѣ дѣдїнѣ ѣ Площинѣ. І шни не възмогеше да донесит болѣри на днѣ и на сорокъ, да заклет никакоже, нѣ встали сѣт село Ръгѣлїи вт закона вт пред господства ми.

І потом, пакн имаше <прѣ>² калѣгерїи вт свѣтомъ монастырѣ вт Тисмѣна пред господства ми със Нан вт Цїшница. И тако прѣ Нан, како мѣ ест село Грозещїи негово вт дѣдїнѣ. І ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх съ въси чьстн-тнми правнтелїе господства ми и дадох господство ми Нанѣ вт Цїшница закон вї болѣри да заклет како мѣ ест село Грозещїи негово вт дѣдїнѣ. І шн не възмо-глѣ да заклет никакоже, нѣ всташе вт закона вт пред господства ми, како веке метѣх да не имат.

¹ Сего радї, дадох господство ми свѣтомъ монастырѣ еже глаголемїи Тис-мѣна, ѣкоже да мѣ ест сїе внше именованїе села въ вчиннѣ и въ вхавѣ нл и нн вт когоже непоколебно, по реч господства ми.

Сеже ѣво и сведетелїе поставлех господство ми: жпан Бѣртѣ вел дворник и жпан Богдан велики ливчѣт и Кръстѣ висгїар и Бръкан спатар и Баломир

пехарник и Нан комис и Станцюл Дасброш велики постелник. Исправник, Стопка втори логофет.

И исписах аз, Драгомир отъ Бѣлачи, еже въ мали дницѣхъ, въ столѣни градѣ Бѣкскреци, мѣсеца генаріи 3 дѣни, въ лѣтѣ хѣ.з.

† Io Mircea кнезѣмъ, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vo(oiev)¹od. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numește Tismana, ca să-i fie satele anume Bahna și Ploștina și Grozeștii, toate și cu tot hotarul, fiindcă îi sînt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, călugării au avut pîră cu Roșca și cu fiii lui Răsfîră pentru satul Bahna înaintea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele. Și au lua călugării lege 12 boieri și au jurat cu ei că Roșca și fiii lui Răsfîră n-au nici un amestec în satul Bahna.

Iar apoi, iarăși au pîrît Roșca și fiii lui Răsfîră și înaintea domniei mele. Iar domnia mea am dat lui Roșca și fiilor lui Răsfîră lege 24 boieri ca să jure că au avut dedină în satul Bahna, iar ei n-au putut nicidecum să aducă boieri la zi și la soroc ca să jure, ci au rămas Roșca și fiii lui Răsfîră de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, iarăși au avut călugării (pîră)² cu satul Răgului înaintea răposatului Pătrașco voievod pentru ocina de la Ploștina. Și au luat călugării de la Tismana lege 12 boieri și hotarnic și au fost puse semne drepte și hotare. Iar apoi, satul Răgului nu s-au lăsat așa. ci iarăși au pîrît și înaintea domniei mele că sînt cotropiți de către călugări. Iar întru aceasta, domnia mea am dat satului Răgului lege peste legea călugărilor, 24 boieri, să jure că au ocină dedină în Ploștina, iar ei n-au putut nicidecum să aducă boieri la zi și la soroc, ca să jure, ci au rămas satul Răgului de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, iarăși au avut pîră călugării de la sfînta mănăstire de la Tismana înaintea domniei mele cu Nan din Șușița. Și așa a pîrît Nan că satul Grozeștii este al lui de moștenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Nan din Șușița lege 12 boieri, să jure că îi este satul Grozeștii al lui de moștenire. Iar el n-a putut nicidecum să jure, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri care se numește Tismana ca să-i fie aceste mai sus numite sate de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Îată deci și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cîrstea vistier și Bărcan spătar și Balomir paharnic și Nan comis și Stanciul Dobroș mare postelnic. Ispravnic, Stoica al doilea logofăt.

Și am scris, eu, Dragomir din Bălaci, cel între diecii cei mici, în cetatea de scaun București, în luna ianuarie 7 zile, în anul 7067 (1559).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 643 (Tismana, LXI/1). Orig., hîrtie (42×28), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, ms. 330, f. 350, 337, f. 269v—270, 711, f. 111—112 și 1218, f. 4.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 90—91. Facs. ibidem, 443.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ въсою земли Уггров-лахискон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сию повеленне господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголими Бистрица а храмъ прѣсвѣтѹе Успенн Богородице, якоже да мѣ ест село Мѣшчелѣа въсѣ съ въсомъ хотаромъ, понеже имъ сѣт старѣ и права вчинѣ и дѣднѣ и шче сѣт¹ приложила шт старѣ бани, якоже да мѣ ест укрепленн свѣтомъ монастырѣ а нимъ вечное памет. И н видѣхъ господство ми старѣ кнѣге преждае господаринъ, како сѣт дали и помилвали съ село Мѣшчела съ въсомъ хотаръ. И господство ми даде и помилвалъ семъ [семъ] свѣтомъ монастырѣ Бистрицѣ, а Тома [не иматъ] ни едно метѣхъ да не иматъ. И да сѣт калѣгерн шт свѣта монастырѣ волницѣи вратити све комате шт надъ Тома, варе шю ест взелъ шт Мѣшчелѣа². Инако да нѣст, по речъ господства ми.

Исправникъ, Богданъ велъ логофетъ.

И азъ, Драгомѣръ логофетъ, писахъ генаріѣи ГІ дѣни.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, iar hramul preasfintei uspenii a născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie satul Mușcelul tot, cu tot hotarul, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină dedină și încă a <fost>¹ dăruită de banii cei bătrâni ca să fie întărire sfintei mănăstiri, iar lor veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea cărțile vechi ale domnilor dinainte, că au dat și au miluit cu satul Mușcelul cu tot hotarul. Și domnia mea am dat și am miluit această sfântă mănăstire Bistrița, iar Toma să nu aibă nici un amestec și să fie călugării de la sfânta mănăstire volnici a întoarce toate bucatele de la Toma, orice a luat din M(уș)cel². Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan marele logofăt.

Și eu, Dragomir logofătul, am scris în ianuarie 13 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 644 (Bistrița, XIX/6). Orig., hirtie (29×21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 166 și 202, f. 114v—115.

Datat din a doua domnie a lui Mircea Ciobanul și după Bogdan marele logofăt.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 92. Facs. *ibidem*, 434.

¹ Cuvint scris deasupra rindului.

² Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ въсою земли Уггров-лахисское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство ми сѣ повелѣнне господства ми Бладѹлаше и съсѣ синовнѣ, якоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Сѣрби въса, варе колнко се хтетъ извратнѣ, понеже нѣ ест старѣ и права вчинѣ и дѣднѣ.

И потомъ, Бладѹлъ принде предъ господства ми, тере сложнѣ и повратнѣхъ по Банъ и по Бладѹлъ и по Данъ и съсѣ синовнѣ имъ, елици Богъ дастъ, по свое дело половинѣи штъ посвѣде, варе колнко се хтетъ извратнѣ, а шни платнше енрове Бладѹлаше ѣ годиннѣи и давате по тѣхъ енрове аспри ѣдѣ.

И потом еще покъпише Нан ѡт на Стънѣц ѡт Бѣбѣни един нив за ѱ аспри и ѡт на Мнѣхъналъ ѡт села един нив за ѱ аспри и ѡт на Дѣмитръѡт Бѣбѣни един нив за ѱ аспри и ѡт на Дѣпше ѡт села един нив за ѣ аспри и ѡт на Бладула и Сегн ѣ ниве по ѣ шце и по ѱ аспри и ѡт на Станцюл и Бладула ѡт села ѣ ниве по ѣ аспри и дават Стоика ѡт Дръган един нив Братев, синъ Нанов, за свое дѣше. И пакъ покъпише Нан ѡт на Мнѣхъналъ ѡт села един нив по ѱ аспри.

И пакъ покъпише Дан ѡт на Драгомир ѡт села един нив по ѱ аспри и ѡт на Дѣша един нив по ѱ аспри и ѡт на Радомир един нив по ѱ аспри и ѡт на Мнѣхъналъ един нив по ѱ аспри и ѡт на Мнѣхъналъ един нив по ѱ аспри и ѡт на Дѣпшъ един нив по ѣ аспри и ѡт на Бладула един нив по ѣ аспри. И пакъ покъпише Блад ѡт на Радомир един нив по ѱ аспри и ѡт на Дан ѡт села един нив по ѱ аспри и ѡт на Радула едно мѣсто ѡт кѣке по ѱ аспри. И пакъ покъпише Дан ѡт на Станцюл един нив по ѱ аспри И даа Сегн ѡт Бѣбѣни едно кривина Бладулаве за свое дѣше. И продадоше тѣх люде еже ест вше писани ѡт свою добро волю.

Сего радї, дадох и господство ми Нан и Бладула и Дан, шкоже да им сѣт шчинѡ хѣбѡ и дѣдинѡ, ним и синовн им и вѣкѡм и прѣвѣнѣнѣтом им. И ни ѡт когоже непотѣкѡвено, порнѣмѡ господства ми.

Сеже свѣдѣтеле поставлѣем господства ми: жѡпан Бѣртѣ вел дворник и жѡпан Богдан велики лѡгѡфет и Кръстѣ вѣстїар и Бръкан спатар и Иванча столник и Баломир пѣхарник и Нан комис и Дѣбрѡш вел постелиник. Исправник, Богдан вел лѡгѡфет.

Ис мѣсеца генарїе зї дани, даже до¹ ѡдама въ лѣт хззз.

† Іw Мірча кѡвѣвда, мнѡстїа божїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și cu fiii, ca să-i fie ocină în Sîrbi, toată, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Vladul a venit înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe Nan și pe Vladul și pe Dan și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, pe jumătate din partea sa, de pretutindeni, oricît se va alege, iar ei au plătit 20 de ani birurile lui Vladul și au dat pentru acele biruri 1 200 aspri.

Și apoi, încă a mai cumpărat Nan de la Stănuț din Băbeni un ogor pentru 50 aspri și de la Mihăilă din sat un ogor pentru 50 aspri și de la Dumitru din Băbeni un ogor pentru 50 aspri și de la Lupșe din sat un ogor pentru 60 aspri și de la Vladul și Seghi 2 ogoare pe 5 oi și pe 50 aspri și de la Stanciul și Vladul din sat 2 ogoare pe 100 aspri. Și a dat Stoica din Drăgan lui Bratea, fiul lui Nan, un ogor pentru sufletul său. Și iarăși a cumpărat Nan de la Mihăilă din sat un ogor pe 30 aspri.

Și iarăși a cumpărat Dan de la Dragomir din sat un ogor pe 50 aspri și de la Dușa un ogor pe 50 aspri și de la Radomir un ogor pe 50 aspri și de la Mihăilă un ogor pe 50 aspri și de la Lupșa un ogor pe 60 aspri și de la Vladul un ogor pe 60 aspri.

Și iarăși a cumpărat Vlad de la Radomir un ogor pe 50 aspri și de la Nan din sat un ogor pe 50 aspri și de la Radul un loc de casă pe 30 aspri.

Și iarăși a cumpărat Dan de la Stanciul un ogor pe 50 aspri.

Și iarăși a dat Seghi din Băbeni o crivină lui Vladul pentru sufletul său. Și au vîndut acei oameni care sînt mai sus scriși de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Nan și lui Vladul și lui Dan, ca să le fie ocină, ohabă și dedină, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Îată martori pune domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cirstea vistier și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în luna ianuarie 17 zile, de la Adam, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 645 (Ep. Rîmnic, LXXVII/1). Orig., hirtie (31×29), pecete timbrată. Cu o trad. din șec. XVIII; altă trad. Bibl. Acad., ms. 2 083, f.185.

EDIȚII. Trad. *DJR, B*, 92–93. Facs. *ibidem*. 435.

¹ În loc de *wt* (de la).

137

1559 (7067) martie 12, București.

† Милостію божію, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсон зймле Уггров-лахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Давѣт господство ми сію повеленіе господства ми Нѣгѣл и със синовим и Блад със синовим и Стиннаъ със синовим и Дѣмитрѣ със синовим елице им Богъ дастъ, ꙗкоже да ем ест *w*чнинѣ 8 Мерларн *wt* дела Грѣмадовѣ половинно, понеже ем ест рѣтара и права *w*чнинѣ и дѣдинѣ.

И потомѣ, нмаше прѣд господства ми със зыкомѣ си Баломир. И така прѣше прѣд господства ми: къда съмѣ продал *wt* таѣ *w*чнинѣ четвъртаго дело, а тоѣ анепси не имат *w*ни *wt* таѣ еже ест више писана. И господство ми гледахомѣ и сѣдихомѣ със вѣсемн чиститимн правителе господство ми и нандохомѣ господство ми како нмат и <*w*>ни *w*чнинѣ кѣпно със *wn*, али половинна. Нѣ всташе Баломир *wt* закона *wt* прѣд господства ми.

Сего радї, <дадох н>¹ господство ми Нѣгѣлѣ със братнем си и съ нх <синовн>², ꙗкоже да им ест *w*чнинѣ и дѣдинѣ им и синовим им и вѣскомѣ, прѣвѣнчитом и ни *wt* когоже непотъкновенномѣ, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтелю поставлеем господство ми: жѣпан Бѣрте вел дворник и Богдан вел лугуфет и Бѣркан вел спатар и Крѣстѣ вел вистітар и Баломир вел пѣхарник, Нѣанчѣ столник и Нан комис и жѣпан Добрѣш вел постелник.

Пис 8 град 8 Бѣскрѣци, мѣсеца марта вѣ дини, въ лѣт *xv*³.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul și cu fiii și lui Vlad cu fiii și lui Stănilă cu fiii și lui Dumitru cu fiii, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Merlari, din partea lui Grămadă jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîrș înaintea domniei mele cu unchiul lor, Balomir. Și așa pîra înaintea domniei mele și cînd au vîndut a patra parte din acea ocină, acei nepoți nu au avut nimic din cele ce scrie mai sus. Și domnia mea am cercețat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că au și ei ocină împreună cu el, însă jumătate. Ci a rămas Balomir de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, <am dat și>¹ domnia mea lui Neagul cu frații săi și cu fiii lor, ca să le fie ocină și dedină, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Țurtea mare vornic și Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cîrstea mare vistier și Balomir mare paharnic, Ivancea stolnic și Nan comis și jupan Dobruș mare postelnic.

Scris în cetatea București, luna martie 1 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 646 (Ep. Buzău, XV/4), Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1851.

EDIȚII. Trad. *DIR, B* 93–94. Facs. *ibidem*, 436.

¹ Omis.

² Loc rupt.

138

1559 (7067) aprilie 21, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugi domniei mele Manei și soții lui, Dragnei, și cu feciorii lor, ciți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie din Grozăveștii de Sus partea Malei toată, sora Dragnei, pentru că au vîndut Malea toată partea ei dă moșie de a ei bunăvoie cumnatu-său Manei și suroră-săi Dragnei, drept 350 aspri gata. Și iar să fie Manei și soții lui, Dragnei, toată partea dă moșie din Grozăveștii de Sus a Marinei, pentru că au vîndut-o Marina partea ei dă moșie, dă a ei bunăvoie, cumnatu-său Manei și surori-sii, Dragnei, drept 350 aspri gata. Că au vîndut fetele Malea și Marina ale lor părți dă moșie cumnatu-său Manei și surorii lor, Dragnei, de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, încă dinaintea a mulți oameni buni și bătrîni megiași.

Drept aceia, au cumpărat Manea și Dragna aceste mai sus zise moșii, ca să le fie în pace și slobozi până în veac. Însă pentru aceasta după aceia să știe că au cumpărat aceste mai sus zise moșii singur Manea din singure ale lui bucate și aspri, fără de soția lui, Dragna.

Încă și blestem am pus domnia mea cum să nu fie volnice Malea și Marina și nici feciorii lor, nici nepoții lor, nici nimenea din rudeniia lor, ca să întoarcă într-un chip moșiile lor ce au vîndut cumnatului lor Manei și surori lor Dragnei. Iar care dintru dînsele, din Malea și din Marina, care va vrea a să atinge să strice și să întoarcă vînzarea și cumpărătoarea, atuncea să fie sup blestemul preacuratei născătoare de Dumnezeu și să fie afurist de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu acei ce au strigat spre Hristos, mîntuitorul nostru, singele lui spre ei și spre feciori lor, care este și va fi în veci, amin.

Și domnia mea am dat Manei și soții lui, Dragnei, ca să le fie lor aceste mai sus zise moșii dă cumpărătoare întru moșie și ohabnice pînă în veci vecilor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea pe : jupan Teodosie ¹ vel ban i jupan Țurtea vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt i jupan Bărcan spătar i Cîrstea vel vistier i Nan vel comis i Balomir vel paharnic i Ivancea vel stolnic și Stanciul a lui Dobruș vel postelnic. Ispravnic, Stepan vel portar.

Și eu, Stoica, care am scris în scaunul orașului București, luna aprilie 21 dni, leat 7067 <1559>.

S-au tălmăcit de Constandin dascăl slovenesc. Az Constandin dascăl slovenesc, 1775 februarie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 647 (Mihai Vodă, XV 1). Trad.
EDIȚII. DIR, B, 94–95.

¹ În loc de Teodor.

139

1559 (7067) aprilie 24.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Mircea voevod și domn al tot pământului Ungrovlahicesc, fiul marelui și preabunului Radul voevoda. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele jupan Bocotan banu și cu feciori lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie moșie în Tudorești cît au ținut Prodan i Stancu și Vladimir, toată, oricîtă să va afla și să va alege de preste tot, pentru că îi este bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceia, Bocotan banu, iar el au avut pîră înaintea domnii mele cu Prodan și cu Stancu și cu Vladimir. Așa pîra ei cum că Bocotan banu nu are nici un amestec cu această mai sus zisă moșie. Pentru aceia, domniia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiți dregători domnii mele și am găsit domniia mea cum că acești mai sus ziși oameni n-au avut nici un amestec cu această mai sus zisă moșie. Ci încă ei scoaseră și cărți mincinoase înaintea domnii mele. Și am cetit domniia mea acele cărți și am văzut domniia mea că sînt cărți mincinoase; de aceia domniia mea am spart acele cărți. Deci Prodan i Stancu și Vladimir, ei au rămas de lege dinaintea domnii mele.

Drept aceasta, am dat domniia mea jupanului Bocotan banu, ca să-i fie lui moșie și ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și de cătră nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Și mărturii am pus domniia mea: jupan Burtea marile dvornic i jupan Bogdan marile logofăt i Bărcan spatari i Cîrstea vistieru i Balomir paharnicu i Nan comisu i Ivancea stolnicu i Stanciul Dobruș marile postelnic. Și singur domniia mea am hotărît.

Și am scris Neagoe mazateli ¹, luna aprilie 24, veleat 7067 <1559>.

Muz. de ist. al municipiului București, ms. 27 429 (Condica Andreșăști), f.76. Copie din 1841, după trad.

¹ Scriitorul.

140

1559 (7067) aprilie 24.

† Милостію божію, Іу Мирча воєвода н господинъ вѣсон землѣ Уггров-лахінскон, синъ великаго н прѣдобраго Радѹла воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣрннѣ господства ми жѣпан Бланкѣа, синѣ Михнѣе вт Пискани н съ нѹ синови, елици нм Богъ даст, якоже да мѣ ест вчинѣ еже ест покѣпена вт Данчюл Звѣщѣлѣ вт Негрѣни, вт дела нм зовемаго Млѣкѣца за ѣ аспри н един ннѣ вт Млакѣ за рѣе аспри н един ннѣ вт селище за рѣе аспри н един ннѣ что се зовет Бенѣ за ѣ аспри. И извадила ест съм вт бира вт прѣжде врѣме,

154

къда ест пришел господствѣ ти <!> ѡ земле. И пакѣ покѣпи едно место ѡт винограда ѡт ла горѣи за см аспри и ѡт ла впаша крѣнгѣрелор по едно место за зѣ аспри и по дрѣго место ѡт Млакѣ за ч аспри и по един нивѣ ѡт гардѣре за р аспри и по един нивѣ ѡт тѣрѣ газѣре за ѣ аспри и по един нивѣ ѡт по срѣд полю за лѣ аспри и по един <нив>¹ ѡт Млака Крѣчнев за чѣ аспри и по едно <место>¹ ѡт сено ѡт ла Топиле за к аспри и по един нивѣ ѡт изгорни село, код пѣт, за л аспри и по един <нив>¹ ѡт Вѣнен Гропелор за к аспри и по един нивѣ что се зове лаз за п <аспри ... > за р аспри и по един нивѣ ѡт ла Копѣчале за кѣ аспри и по два нивѣ ... Тѣмѣшещилор за б аспри. И пак даде Данчюл Бланкѣлов две местове за сено по Балѣ Катек ѡт своим добром волю. И пакѣ покѣпи ливадѣ ѡт ла гардѣ и ливадѣ ѡт тинѣ за р аспри по едно место ла спини и лазѣ ѡт ла пѣопи за р аспри, ѡт ла дрѣствѣ Драгомнров един нивѣ за лѣ аспри и ѡт ла воденице един нивѣ за л аспри и над дело немѣ ѡт гора вѣса, вѣре елика се хѣтет избрати, за с аспри. И пакѣ покѣпи ѡт Гонцѣ ѡт Пискани едно седено ѡт кѣке за р аспри.

Сего радѣ, дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест ѡчинѣ и въ ѡхѣбѣ ним и синовом, вѣнком и прѣвѣнчетом и ни ѡт когоже непоко<лѣ>нмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣе поставлех господство ми: жѣпан Бѣртѣ велнки дворник и жѣспан Богдан велнки логофѣт и Крѣствѣ вистнѣр и Баломнр пѣхарник и Иванча столник и Нан комис и Добруш велнки постелник. Исправник, Добруш велнки постелник.

И аз, Іѡаким, писах апрѣлѣ кд дѣни, въ лѣт хззз.

† Іѡ Мѣрча вѣвѣвѣда, милостѣа божѣа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului Radul voievod. Dă domnia mea jupan Vlaicul, fiul lui Mihnea din Piscani și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocina care este cumpărată de la Danciul Zvășteală din Negreni, din partea lui numită Mlăcuța, pentru 100 aspri și un ogor din Mlacă pentru 120 aspri și un ogor din siliște pentru 125 aspri și un ogor care se numește Benea pentru 50 aspri. Și l-a scos de la bir de mai înainte vreme, cînd a venit domnia mea în țară. Și iarăși a cumpărat un loc de vie de la gorun pentru 240 aspri și de la coada crîngurilor un loc pentru 65 aspri și un alt loc din Mlacă pentru 90 aspri și un ogor la garduri pentru 100 aspri și un ogor între iazuri pentru 50 aspri și un loc în mijlocul cîmpului pentru 35 aspri, un <ogor>¹ din Mlaca Crucii pentru 92 aspri și un <loc>¹ de fin de la topile pentru 20 aspri, un ogor din sus de sat lîngă drum, pentru 30 aspri și un <ogor>¹ din Valea Gropilor, pentru 20 aspri și un ogor ce se numește laz pentru 80 <aspri ... > pentru 100 aspri și un ogor la Copăcele pentru 25 aspri și două ogoare ... Tămășeștilor pentru 70 aspri. Și iarăși a dat Danciul lui Vlaicul două locuri de fin pe Valea Catei de a lui bunăvoie. Și iarăși a cumpărat livada de la gard și livada din tină pentru 100 aspri și un loc la spini și lazul de la plopi pentru 100 aspri și un ogor de la dîrsta lui Dragomir pentru 35 aspri și de la moară un ogor pentru 30 aspri și partea lui din deal, toată oricît se va alege, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat de la Gonțea din Piscani o vatră de casă pentru 160 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea ca să-i fie ocină și de ohabă lui și fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cîrstea vistier și Balomir paharnic și Ivancea stolnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Dobruș mare postelnic.

Și eu, Ioachim, am scris în aprilie 24 zile, în anul 7067 <1559>.
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 648 (Valea, XVI 10). Orig., hirtie (30×21), rup, pecete timbrată.
Cu o trad. de la începutul sec. XX.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 95 96. Facs. *ibidem*, 437.

¹ Omis.

141

1559 (7067) aprilie 27.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Mircea voevod și domn al tot pământului Ungrovlahicesc, feciorul marelui și preabunului Radul voevoda. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugii, boerului domnii mele jupan Bocotan comisu i Leancăi și cu feciori lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie în Tudorești din partea Gonții, din jumătate a patra parte, pentru că le este bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domnii mele cu Lăudat din Sasul. Și așa pîra Lăudat înaintea domnii mele cum că n-au avut Bocotan și Leanca nici un amestec asupra aceștii mai sus zisă moșie. Iar Bocotan și Leanca, ei s-au sculat de au luat lege 12 boeri al 2-lea rînd, de au jurat înaintea domnii mele cum că n-au avut Lăudat nici un amestec asupra aceștii mai sus zise moșie, înșă au rămas Lăudat de lege dinaintea domnii mele.

Dre pt aceasta, am dat și domnia mea lui Bocotan comisul și Leancă, ca să le fie lor moșie și ohabnică, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților și de cătră nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Burtea vel dvornic i jup n Bogdan logofăt i Bărcan spătaru i Cîrstea visteru i Balomir paharnicu i N n comisu i Dobruș vel postelnic. Ispravnic, Burtea vel dvornic.

Scris luna aprilie 27, leat 7067 <1559>.

Muzeul de istorie al municipiului București, ms. 27 429 (Condica Andreșăști), f.75v. Copie 18 41, după trad.

142

1559 (7067) aprilie 28, București.

† Милостію божію, Іо Мирча воєвода и господинъ вѣсон земле Угровлахи́нскою, синъ Радула воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣгъ господства ми Ми́хъилъ съ синовн си по имє: Стан и Балотъ и Бонко и Стоян и Нѣню и Тѣдоръ и Балѣ, ꙗкоже да им ест учинѣ ѿ Попещи дел Ниникълаве ѿ Тѣтъръщи вѣса, понеже си ест продад Неникъла неговѣ учинѣ ѿ Попещи вѣса и ѿ полю и ѿ горѣ и ѿ водѣ и ѿт посвѣде вѣса, варе ели се хѣтет избрати, Ми́хъ-илавѣ спатар и синовим емѣ за ꙗ аспри готовн.

И пакн покѣспн Ми́хъилъ и синовн емѣ дел Іунов, синъ Чоръв, варе еанка се хѣтет избрати вѣса, за ꙗ аспри, али ѿт жена Іунов, синъ Чоръв и ѿт синовн еи; и платил ест бирове и със тен по зѣ аспри докле ю ест извадил из бир аспри ѣ, али за вѣс ценю аспри чин ꙗ.

156

И пакн покѣпнхъ Мнхъналъ със снновн сн два половницѣ вт Лика вт Тѣтъръщи 8 долии полю за од аспри. И пакн кѣпн Мнхъчалъ съ снновн сн вт Балотѣ дѣл елѣ что ест тѣлѣ 8 дълга дорн на Обрежинцѣ и дорн 8 лаак и 8 широка г пашн, за л аспри.

И пакн покѣпн Стан, сннѣ Мнхъналъ, една половницѣ вт вчинѣ Шербѣнѣскѣ вт Дѣмитрѣ, брат Анкев, за л кракѣ съ млекѣ, алн 8 дълга вт Обрежинцѣ дорн 8 пѣцѣ.

И пакн кѣпн Мнхъналъ съ снновн сн една половницѣ вт Станко и вт Кръстѣан, 8 широка з пашн, а вт дълга ест вт лаак дорн на Обрежинцѣ и дорн 8 лаак, алн вт вчинѣ Обрѣскѣ, таже ест дал Станквѣ л аспри и Кръстѣанвѣ 7 пѣлн.

Сего радѣ, дадохъ и господство мн Мнхъналъ съ снновн сн, такоже да нл ест вѣ вчинѣ и вхѣвѣ нлн и снновом нм и внѣском и прѣвнѣчетом нм и нн вт когоже непотѣкно<вено>, по реч господства мн.

И сведетелѣ: жѣпан Бѣртѣ велнкн дворнк и жѣпан Богдан велнкн логвѣт и Бъркан спатар и Кръстѣ встнгар и Нан комнс, Иванча столнк и Баломнр пѣхарнк и Добрѣ вел постелнк. Исправнк, Богдан вел логвѣт.

Пис 8 Бѣскрѣщн, мѣсеца апрнлѣ ки дѣни, в лѣт 722.

† Іw Мирча вшеквѣдѣ, мнлостѣл вожѣл господнкн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungro-vației, fiul lui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihăilă cu fiii săi, anume Stan și Balotă și Voico și Stoian și Neniu și Tudor și Balea, ca să-i fie ocină în Popești partea lui Ninicul din Tătăraști toată, pentru că și-a vindut Nenicul toată partea lui din Popești și în cîmp și în munte și în apă și de pretutindenii, toată, oricît se va alege, lui Mihăilă spătarul și fiilor lui pentru 500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Mihăilă și fiii lui toată partea lui Ion, fiul lui Cioară, oricît se va alege, pentru 100 aspri, însă de la femeia lui Ioan, fiul lui Cioară și de la fiii ei; și le-a plătit birurile și cu acestea, a cîte 17 aspri, pînă i-a scos de la bir 200 aspri, însă prețul peste tot face 300 aspri.

Și iar a cumpărat Mihăilă cu fiii săi două jumătăți de la Liica din Tătăraști în cîmpul de jos pentru 74 aspri. Și iar a cumpărat Mihăilă cu fiii săi de la Balotă toată partea lui care este acolo, în lung pînă la Obrejița și pînă în lac și în lat 3 pași, pentru 30 aspri.

Și iar a cumpărat Stan, fiul lui Mihăilă, o jumătate, din ocina Șerbănească, de la Dumitru, fratele lui Liica, pentru o vacă cu lapte, însă în lung din Obrejița pînă la puț.

Și iar acumpărat Mihăilă cu fiii săi o jumătate de la Staico și de la Cîrstian, în lat 7 pași, iar în lung este din lac pînă la Obrejița și pînă în lac, însă din ocina Enească, de a dat lui Staico 30 aspri și lui Cîrstian 3 stupi.

De aceea, am dat și domnia mea lui Mihăilă cu fiii săi ca să le fie de ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Dobru mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în București, luna aprilie 28 zile, în anul 7067 (1559).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 81672. Ori., hirtie (31,5 22), pecete timbrată.

EDIȚII. Bălan-Cernovodeanu, *Doc. in dit*, 335-336.

Milosti bojiu, Io Mircea voevod, peste tot pământul Țării Rumânești, Ungro-Vlahii, fecioru marelui și preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea Radului i Stan și fraților i copiilor ce au jăluit domnii mele pentru moșia lor Prundeni, că au fost a lor părintească, din toate părțile patru părți din Prundeni, pă dialu Oltului, că le-au fost moșie părintească de la moși și de la strămoși.

Pentru aceasta, au avut pricină înaintea domnii mele cu popa Oprea și cu feciori lor. Și așa vii<n>d popa Oprea și cu feciori lui, precum că n-are Radu i Stan cu feciori lor Păușești i Prundeni. Domnia mea au văzut și i-am judecat cu toate mărturiile. Domnia mea au văzut cărțile, cum au cursu, la popa Oprea, cu 12 boieri mincinoși; am dat și domnia mea alți boieri lui Stan i Radu și feciorilor lor, după obicei, 24 boieri hotarnici, slugi domnești. Cu măsură așa s-au adunat 24 de boieri și s-au învoit și s-au împăcat cu sufletele lor precum că să ție Stan i Radu Păușeștii i Prundenii 4 părți. Și s-au pus pietri unde au fost din vechimea lor. Și mai mult loc să nu aibă popa Oprea cu Radu i cu Stan și cu feciori lor pînă în veac.

Le-am făcut și le-am dat domnia mea carte cum scrie mai sus, Radului i Stan și la feciori lor, precum că iaste părintească, cohabnică a lor i feciorilor lor și nepoți și strănepoți, de la nimenea supărare să nu aibă și să nu calce cartea mea.

Că iată și mărturii pusă: jupan Theodor marele ban al orașului Craiovei i jupîn Bunea ¹ mare dvornic i jupan Bogdan mare logofăt i Bratan ² marele spătar i Cîrstea vistier i Nan marele comis i Dragomir ³ marele paharnic i Stancu ⁴ marele postelnic. Și <ispravnic> Vlăduțu ⁵ mare armaș.

Și am scris eu, Dragomir logofăt, în luna mai 10, de la leat 7067 <1559>.

Bibl. Acad., XC/19. Trad.

EDIȚII. DIR, B, 96–97.

¹ În loc de Burtea.

² În loc de Bărcan.

³ În loc de Balomir.

³ În loc de Stanciul.

³ În loc de Vlaicul.

† Многостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсое земли Уггров-лахнское, синъ добраго и великаго Радѹла воеводе. Дават господство ми сіе повѣленіа господства ми Дѣмитрѣ Грекѣла и съ синови си, елици мѣ Богъ даст, ѡкоже да мѣ ест ѣ Прошенѣса Дѣмитров ѡчинѣ ѡт дела Фоврижов ѡт села до Кѣлмѣцѣюл Трѣгов ѣ сежени и ѡт сѣлаш до Кѣлмѣцѣюл Трѣгов сежени вѣ и место за сѣлаш по ѡколо сежени ѣ, понеже покѣпи сіе више речене ѡчине Дѣмитрѣ грекѣла ѡт Фоврижю за тѣ аспри готови ¹. Я потом, ешеже се ест побратна Фоврижю със Дѣмитрѣ грекѣла и ѡт пред господства ми, тере ест продаа и побратна се ест Фоврижю ѡт своємѣ добро волю със Дѣмитрѣ грекѣла.

Сего радѣ, дадох и господство ми Дѣмитров грекѣла, ѡкоже да мѣ сѣт сіе више речене ѡчине еже ест покѣпна и побратна вѣ ѡчине и вѣ <w>²хабе до вѣ вѣки

нѣмѣ и синовом емѣ и вѣшком и прѣвѣсчетом емѣ и ни шт когоже непоколѣнмо, по рѣч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣе посъ²тавлѣем господство ми: жупан Бѣртѣ велики дворникѣ и жупан Богдан велики лугвѣт и Бѣрман спатар и Крѣстѣ вѣстѣар и Нан комис и Иванча столник и Баломир пѣхарникѣ и Станчок Добрушов великни постелник. Исправник, Стопка Гагов лугвѣт.

И исписа се ѣ Бѣквѣщи, мѣсеца манѣ кд дѣни, в лѣт хъзз.

† Іу Мирча ввевѣда, милостіа вожіа господниѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru Grecul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui Dumitru ocină în Groșăneasa din partea lui Fovriju, din sat pînă în Călmățuiului Tîrgului 6 stînjeni și din sălaș pînă în Călmățuiul Tîrgului 12 stînjeni și loc de sălaș în jur 20 stînjeni, fiindcă a cumpărat aceste mai sus zise ocine Dumitru Grecul de la Fovriju pentru 350 aspri gata. Iar apoi, încă s-a înfrățit Fovriju cu Dumitru Grecul și dinaintea domniei mele, de a vîndut și s-a înfrățit Fovriju de a lui bunăvoie cu Dumitru Grecul.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru Grecul, ca să-i fie mai sus zisele ocine pe care le-a cumpărat și s-a înfrățit, de ocină și de ohabă pînă în veci, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Stoica al lui Gago logofăt.

Și s-a scris în București, luna mai 24 zile, în anul 7067 (1559).

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 649 (Ep. Buzău, XXXIII/2). Orig., perg. (21 × 35,5), pecete timbrată Cu două trad. din 1850 și 1891; alte trad. ibidem, ms. 171, f. 481 (cu data mai 20).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 97. Facs. *ibidem*, 438.

¹ Cu/înt scris deasupra rîndului.

² Loc rupt.

† Милостію вожію, Іу Мирча воевода и господниѣ вѣсон земан Шгрров-лахинское, синѣ великаго и прѣдобрѣаго Радул воевода. Дават госпство ми сію повеленіе господства ми Негѣлан и Дѣмитрѣ Дескѣлацѣла и Тома Драгомана такоже да им ест вчин[чн]ѣ ѣ Мѣгѣра Бѣзѣвлов <в>ѣсаѣ и съ вѣсом хотаром. И хотаре да им се знает: шт вода Бѣзѣвлов по Белника Точилѣса ѣзгор дорн ѣ Придѣла и шт тѣн, по Придѣла ѣзгор, дорн ѣ Четѣцѣк и дорн ѣ хотар Бѣдѣкилор и шт тѣн, право дорн ѣ вода Бѣзѣвлов и по вода Бѣзѣвлов ѣздол дорн ѣ Точилѣса. Поже им ест стара и права вчинна и дѣдѣина ешеже шт при дѣни поконнаго Басараб воевода.

И потом, вше реченѣ чловѣкъ именовем Дѣмитрѣ Дескѣлацѣла съгрѣши ест великое съгрѣшеніе поконномѣ Басараб воеводѣ, таже си ест <и>скѣпна глаѣш шт къ Басараб воевода със скон дел за вчинѣ, а поконнаго Басараб воевода поминлова ест по Драгомнр армаш шт Четѣрнле, а Драгомнр армаш, шн си ест пом<и>лова

нѣкон добри и вѣрни слѣзи на име Бладула и Нѣгѣла радї слѣжеб что мѣ сѣт послѣжнан.

И потом, покѣни Нѣгѣла и Бладула и Нѣн дел Томев Драгоманѣла въ <са> за двѣ аспри 8 при дѣни гладною, али Нѣгѣлаши да дрѣжнт сам пол, а Бладула и Нѣн да сѣт шѣѣ над ¹ дрѣгн пол. Инѣ придѣше пред господство ми със кинга вѣсѣтѣх и > раздранна, таже им поновнѣх господство ми кингѣ и дадух, икоже да им ест въ очинѣ и въ охѣбѣ <и>им и синоеним им и вѣнком и прѣвнѣчетом нѣх. И аще комѣ се сълаб<читъ съмрътъ> прѣжде, въ нѣх прѣдалнка да нѣст, анѣ да ест вѣставшим. И ни шт коже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдетелѣ поставлех господства ми: <ж>шпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики логофѣт и Бѣркан спатар и Крѣстѣ вѣсѣтар и Нан комис и Иванча столник и Баломир пѣхарник и Станчул Добрѣшов велики постелник. Исправник, Богдан вел логѣфѣт.

И аз, Мнѣхѣла, еске > ² написах въ настолни град Бѣкѣреци, мѣсеца юнїе 8 дѣни и шт създанїе мирѣ текѣщи до сѣлѣ въ лѣт 733.

† Io Mircea voievod, mila stiu bozjio gospodiny.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul și lui Dumitru Desculțul și lui Toma Drago-manul ca să le fie ocină în Măgura Buzăului, toată și cu tot hotarul. Și hotarele să li se știe: din apa Buzăului pe Tocileasa Mare în sus, pînă în Predeal și de acolo, pe Predeal în sus, pînă în Cetățea și pînă în hotarul Bădenilor și de acolo drept pînă în apa Buzăului și pe apa Buzăului în jos, pînă în Tocileasa. Pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină încă din zilele răposatului Basarab voievod.

Iar apoi, mai sus zisul om, cu numele Dumitru Desculțul, el a greșit răposatului Basarab voievod cu mare greșeală, de și-a răscumpărat capul de la Basarab voievod cu partea lui de ocină, iar răposatul Basarab voievod l-a miluit pe Dragomir armașul din Cepturile, iar Dragomir armașul, el a miluit pe niște slugi bune și credincioase, anume Vladul și Neagul, pentru slujba ce i-au slujit.

Iar apoi, Neagul și Vladul și Nenu au cumpărat toată partea lui Toma Drago-manul pentru 1 400 aspri, în zile de foamete, însă Neagul să țină singur jumătate, iar Vladul și Nenu să fi amîndoi peste cealaltă jumătate. Ci au venit înaintea domniei mele cu carte veche și ruptă; deci, le-a înnoit domnia mea cartea lor și le-am dat ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și de se va întimpla cuiva moarte mai înainte, la ei pră-dalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în cetatea de scaun București, luna iunie 9 zile și de la facerea lumii curgători pînă acum în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Bu., S.I., nr. 650 (Ep. Buzău, LXV 1). Orig., perg. (25×36), rupt, pecete tim-brată. Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 101.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Omis.

† Милостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсое земли Уггров-лауинскон, синъ великааго и прѣдобрааго Радула воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми саззем господства ми Романъ и съ синови си именовем Нѣгомир и Шербан и съ нѣх синови и паки прѣви братичеді, на име Іуиъ и Опрѣ и съ нѣх синови и съ прѣви братѣчед именовем Михъилъ и съ синови си елици им Богъ прииштит, іакоже да им сѣт учини ѿ Поток третаго дело, понеже им сѣт стара и права учини и дѣдини. И паки да им сѣт Владѣлаве и Шербанов и Мшатов и Радулаве и Станѣ и Михъилев и Радулаве и Іуинов и Станов и Псркѣрашѣ и Бонкѣ и Барѣлаве и Стонкев и Михъилев учини ѿ Поток на Тала дело Бонков вѣса и дело Микѣлаве вѣса и дело Стѣнимир вѣса и дело Богданѣ вѣса и дело Рѣспопѣлаве вѣса и дело Мѣлев и съ братицими си вѣса и дело Стонкев Плахѣда и съ братицими си вѣса и дело Романов и съ братицими си вѣса и дело Крѣстек и съ братицими си вѣса и дело Лѣспѣлаве вѣса и дело Індимирѣ вѣса и дело Стонкев вѣса, понеже ю нѣх покѣпише иже вше именовити людіе за х҃҃҃҃҃ аспри готови.

И паки да им сѣт Стонкев и Барѣлаве и Псркѣрашѣ учини ѿ Поток ѿ Тала дело Нѣгоев вѣса, понеже ю покѣпи Стонка и Барѣла и Псркѣраш ѿ Нѣгое за ѱ аспри готови.

И продадѣше сїе вше речени людіе тѣх вше речене учине ѿт нѣхнѣх добром волю ешеже ѿт при дѣни Басарабе воевода ѿ покоенаго.

Сега раді, дадох и господство ми вѣи вше именовити людіе, іакоже да им сѣт сїе вше списане учине въ учини и въ ухаѣ им и синовом им и вѣском им и прѣвѣшчитом им и ни ѿт когоже непоколебимо, по иризмо господства ми.

Сеже сео и свидетеліе поставѣлем господство ми: жѣпан Феодѣр велики ван Кралевски и жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣфет и Брѣкан вел спатар и Крѣстѣ вел вистигар и Иванѣа столник и Баломир пѣхарник и Нан комис и жѣпан Станѣюл Добрѣшѣв велики постелник. Исправник, Богдан велики лѣгѣфет.

И аз, Драгомѣр ѿт Бѣлачи граматик, иже написах въ настолни град Бѣскрещі, мѣсеца юніе ҃҃ дѣни и текѣшѣже лѣтѣм ѿт Іадама до селѣ въ лѣт х҃҃҃҃҃.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă dcmnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Roman și cu fiii săi, anume Neagomir și Șerban, și cu fiii lor și iarăși verii lor primari, anume Ion și Oprea, și cu fiii lor și cu vărul lor primar, anume Mihail și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Potoc, a treia parte, deoarece le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și iarăși să le fie lui Vladul și lui Șerban și lui Mușat și lui Radul și lui Stan și lui Mihăilă și lui Radu și lui Ion și lui Stan și lui Purcăraș și lui Voico și lui Barbul și lui Stoica și lui Mihăilă ocină în Potoc, pe Tala, partea lui Voico toată și partea lui Micu toată și partea lui Stănimir toată și partea lui Bogdan toată și partea lui Răspop toată și partea lui Mînea și a fraților săi toată și partea lui Stoica Plahuda și a fraților săi toată și partea lui

Roman și a fraților săi toată și partea lui Cîrstea și a fraților săi toată și partea lui Lupul toată și partea lui Andimir toată și partea lui Stoica, toată, deoarece au cumpărat acești mai sus ziși oameni pentru 3 740 aspri. Și iarăși să-i fie lui Stoica și lui Barbul și lui Purcăraș ocină în Potoc, pe Tala, toată partea lui Neagoe, deoarece au cumpărat-o Stoica și Barbul și Purcăraș de la Neagoe pentru 100 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus ziși oameni aceste mai sus zise ocine de a lor bunăvoie încă din zilele răposatului. Basarab voievod.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus numiți oameni ca să le fie aceste mai sus scrise ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Teodor mare ban al Craiovei și jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cîrstea mare vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir grămăticul din Balaci, care am scris în cetatea de scaun București, în luna iunie 13 zile și anul curgător de la Adam, pînă acum, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 651 (Mitrop. Ţ.Rom., LXVII/1). Orig., perg. (45,5×37,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XIX; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 247 și 249v-250 și 135, f. 98v-99.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 98-99.

147

1559 (7067) iunie 15, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod, domn a toată țara Rumânească, fecior răposatului și preabunului Radu voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele fetelor lui Sin, Sorei și Neagăi și Slavei și Stanei și cu frații lor, Stanciul și Crețotă, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Posobești de la moșii lui Sin cît se va alege, <pentru că> ¹ au fost a lor bătrînă și dreaptă.

Și iar să fie lui Petru moșie în Posobești, în Neagoșina și de la Micșani de la Crăiță, a patra parte, au cumpărat drept 200 aspri. <Și iar să fie> ¹ lui Petru de la Voicu, feciorul lui Sărbătoare, cît se va alege, <pentru că a cumpărat> ¹ de la feciorul lui Sărbătoare drept aspri 160. Și cumpărînd Petru aceste mai sus numite moșii ... ¹ răposatul Radu voievod ... ¹ și venind înaintea domniei mele, ca să le fie lor moșie în Posobești ... ¹ în veci.

Și hotar: din vîrfurile Trestii, în gura Izvorului lui Ștefan, apoi pînă în Vîrfurile Vizuroilor, în Pîrscovel, unde să împreună cu moșia Bădoceștilor, apoi de acolo, în lacul Cleticinii, Piatra Stîrcului, apoi Strîmbul în sus, pînă în Piatra Tîrcovului.

Pentru aceasta, dîndu-le lor domnia mea, Sorei și Neagăi și Slavei și Stanei și cu frații lor, Stanciul și Crețotă și lui Petru, li s-au dat lor moșie ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Tudor vel <ban> ¹ și jupan Burtea vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i Cîrstea vel vistiernic, <Bărcan> ¹ vel spătar i Ovancea stolnic i Nan comis i Balomir paharnic i Dobruș vel postelnic. Și <ispravnic>, Vlad ² vel armaș.

Și s-au scris de Badea în cetatea București, luna lui iunie 15 dni, văleat 7067 <1559>.

Bibl. Acad., MDCCCXXVII/1. Copie după trad.; altă copie ibidem. DCCXCV/22, cu data 1558 noiembrie 15.

EDIȚII. *DIR, B*, 99—100.

¹ Loc alb.

² În loc de Vlaicul.

148

1559 (7067) iunie 21.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Radul voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele satului Radovanului, anume: Moș și Mehedințul și Neagoe și Stan și lui Dan și lui Ivan și Lupului și lui Stan și Mator și Stretco și Ionis și Stănciulețul și Cirstiian și Strimțul și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru Oprea și Bălan și Manea și Șteful și Stănislav și Grozea și Mițurea și Pulea și Cioboată și Pîrvul și Diicul și Vialir și ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșiia Radovanul toată, vericită se va alége de pretutindenea, pentru că o au cumpărat acești oameni numiți mai sus, ce s-au scris de domniia mea, mai denainte vreme, drept 217 vaci. Și acum iar au dat domniia mea 8 500 aspri gata petru această mai sus numită moșie, cum ca să fie lor moștenire de la domniia mea. Însă să se știe cine ce au ținut dintr-această moșie: toți oamenii ce s-au zis mai sus o funie de moșie, iar altul nici unul să nu ție mai mult, ci să ție toți împrejur, pentru că așa s-au dat acéstea ce s-au zis mai sus, aspri și vaci.

Drept acéia, am dat și domniia mea ca să fie lor această ce s-au zis mai sus moșie obabnică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimenea să nu fie neclătit, peste zisa domniia mea.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Burtea vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt i Cirstea vistier i Bărcan spatar i Ivancea stolnic i Balomir paharnic i Nan comis i Stanciul Dobruș vel postelnic. I <ispravnic>, Vlaicul vel armaș.

Scris eu, Stanciul din Miroși, iunie 1 dni, leat 7067 <1559>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 722, f. 110v-111. Copie după trad.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon.j.Dolj*, v, 65—66; *DIR, B*, 100—101.

149

<1559> iunie 27, București.

† Многостію божию, Ію Мирча воєвода и господинъ вѣсое земли Ѣггровлахиинское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми йнка си съ нхъ синовем ен, елици им Богъ припѣститъ якоже да им естъ учинѣнъ съ Столничѣни шт дела бащом си Нан третаго дело шт посвѣде, шт вѣсехъ хотаром, варе елика се хтет избрати дело бащом си Нан, понеже мѣ <естъ> стара и права учинѣнъ и дѣдїна бащом си Нан.

І потом имаше йнка прѣд господства ми със брат ен Радул. ш тако прѣше Радул по сестра си йнка прѣд господства ми како нѣстъ вѣла родила шт бащом

163

си Нан, нѣ била копила. Ѹ тем, господства ми гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ съ вѣси чѣститими правителѣе господства ми и дадох господства ми Радѹлов закон вѣ болѣри, такоже да заклет како ест сестра си Ѣнка копила, нѣст родѣла шт бащом си Нан. Ѣ Радѹл никакоже не възмогоше да заклет със теѹ вѣ болѣри, нѣ всташе Радѹл шт закона шт пред господства ми.

Сего радѣ, дадох Ѣнке и господство ми, такоже да мѣ ест сѣе више речена въ шчинѣ и въ вѹдѣс ни и синокем мѣ и вѣнком и прѣвночитом еи и ни шт когоже непоколѣбимѣ, по шризмѣ господства ми.

Сеже сео и сведетелѣе поставѣем господство ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики лѹгѹфет и Брѣкан спатар и Крѣстѣ вистнирю и Иванчѣ столник <и Баломир пѣхарник и Нан комис и> жѣпан Станчул велики постелникѣ. Исправник, Степан велики портар.

Писах аз, Мнѹхѣ, менши въ дници, въ столни град Бѣкѣреци, мѣсеца юнѣа кѣ дѣни, текѣщи лѣтом хѣѣ.

† Іѹ Мирча воевода, милостѣа божѣа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Ancăi cu fiii ei, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Stolniceni a treia parte din partea tatălui ei, Nan, de pretutindenii, din tot hotarul, oricît se va alege partea tatălui ei, Nan, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a tatălui ei, Nan.

Iar apoi, a avut Anca pîră înaintea domniei mele cu fratele ei Radul. Și așa pîra Radul pe sora sa Anca înaintea domniei mele că n-a fost făcută de tatăl ei, Nan, ci a fost copilă¹. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat domnia mea lui Radul lege 12 boieri ca să jure că sora sa Anca este copilă, nu este făcută de tatăl său, Nan. Iar Radul nicum n-a putut să jure cu acei 12 boieri, ci a rămas Radul de lege dinaintea domniei mele.

De acea, am dat domnia mea Ancăi, ca să-i fie această mai sus zisă de ocină și de ohabă ei și fiilor ei, nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic <și Balomir paharnic și Nan comis și> jupan Stanciul mare postelnic. Исправник, Степан mare portar.

Am scris eu, Mihnea, mai mic între dieci, în cetatea de scaun București, luna iunie 27 zile, ani curgători 7065 <1557>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 637 (Ep. Rîmnic, LXXXII/1). Orig., perg. (32,5×36,5), rupt și pătat, pecete timbrată, căzută. Cu două trad. din sec. XIX. Văleatul greșit. Datat după divan. EDIȚII. Trad. Bulat, *Contribuțiuni*, 81–82; *DIR, B*, 101–102.

¹ Fată din flori.

† Милостѣю божѣю, Іѹ Мирча воевода и господинѣ въсон земли Уггровлаѹхинской, синѣ великааго <и прѣдобраго Радѹла воевода>. Дават господство ми сѣе повелѣнѣе господства ми Станѣ съ синовѣи си, елици мѣ <Богѣ припѣстит, такоже

да мѣсто ест ѡчнинѣ 8 Копѣчел ѡт деа Стонкеи и ѡт деа Дѣмитроѣ и ѡт деа <Иванков мѣсто за винѡграда, колико мѣ доужит виноград и ливадѣ емѣ, понеже ю <покс-нише сѣ мѣсто ѡт над Стонка и ѡт Дѣмитроѣ и ѡт Иванко за ѡ аспри готови. <И продадоше вини за> ниѣно добром волю и със знаніе въсем мегнишом.

Сего радї <дадох и господство ми Станѣ, ꙗкоже да мѣ ест въ ѡчнинѣ и въ ѡхавѣ емѣ и синовом емѣ, виѣкомже <и прѣвнѣчетом емѣ> и ни ѡт когоже непоколебимо, по реч господства ми.

Сеже сведетеліе поставлех <господство ми: жѣпан Бѣрѣтѣ велики дворник и жѣпан Богдан велики ѡгѡфет и Бѣрѣкан <спатар и Кѣрѣтѣ вѣстїар и Иванча столник и Баломир пѣхарник и Нан комис и жѣпан Станчуѡ <велики пос>телник, Исправник, Богдан велики ѡгѡфет.

И аз, Драгомир граматник, <писах въ настѡлни град Бѣскрѣщї, мѣсеца юніе кн дѣни, въ лѣт 733.

<† Іѡ Мирча> воевода, милостїа божїа господинѣ.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Mir>cea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și preabunului Radul voievod>. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu fiii săi, cîți <Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie> ocină în Copăcel din partea lui Stoica și din partea lui Dumitru și din partea <lui Ivanco loc de> vie, cît ține via și livada lui, pentru că <a cum-părat acest loc de la Sto>ica și de la Dumitru și de la Ivanco pentru 760 aspri gata. <Și au vîndut ei de> a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, <am dat și domnia mea lui St>an ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor lui, nepoților <și strănepoților lui> și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată martori am pus <domnia mea: jupan Bur>tea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan <spătar și Cîrstea vistier> și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul <mare pos>telnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir grămăticul, <am scris în> cetatea de scaun București, luna iunie 28 zile, în anul 7067 <1559>.

<† Io Mircea> voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 652 (Ep. Rîmnic, LIX/1). Orig., hirtie. Lipsă o treime, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1778, după care s-au făcut completările și o trad. greacă la Bibl. Acad., ms. 2 535, f.219.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 102. Facs. *ibidem*, 439.

151

1559 (7067) iulie 10, București.

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинѣ > въсое земли Ѣггрово-лахїнскае, синѣ великаго и прѣдобраго Радула воеводаѣ. Дават <господство ми сѣ повелѣніе господства ми ѡанчев със четѡм си и ѡпрѣ със четѡм си и Нѣгѣла със четом си и <Татѣла със чет>ом си и Бѣлан със четом си и Бонко и Нѣнка и Талпѣ със братїа си и съ ниѣ синовѣи, еици им Богѣ > даст, ꙗкоже да мѣ ест ѡчнинѣ 8 Стѣнѣщи и 8 Костѣщи ниѣни делове въсѣ, в<аре елика се ѡт>ет изврати, понеже мѣ ест старе и праве ѡчнинѣ и дѣдїне, анѣ сѣт была притесненн ѡт Бладула <Фѣрколев ешеже ѡт при дѣни Радула воеводаѣ Калѣгера. Таже Бладула Фѣрколев ѡи се ест подїгал, тере нѣ дадох <и милова по една> слѣга на име Дѣмитроѣ със сѣ више речене ѡчнинѣ със въсѣ.

И потом, имаше Ѓанча и Ѓ<прѣ и Нѣгѣл и> Татѣл и Бѣлан и Бонко и Нѣнка и Талпѣ пренеіе пред господства мн със Дѣмитрѣ, <слѣга Бладѣл Ф>ѣркоаев нзраді сіе вше речене вчине. И ѣ тем, господство мн гледаѣх и сѣді по правдѣ и по законѣ, със вѣсн <честити мн> правителіе господства мн, <н> нзнандѣх и истинствоваѣх господства мн како сіе вше речена вчине Стѣнчещинаше и Костещинаше ... анѣ сѣт была притеснена <вт Бладѣл Фѣркоаев ... и встал ест> Бладѣл вт закона вт пред господства мн.

Сего раді и господство мн дадохъ Стѣнчещинаше <и Костещинаше, јакоже> Стѣнчещин да вѣде над сіе вше речене вчине над половина, а Костещин над дрѣга половина.

Сего радн и господства мн дадохъ, <јакоже> да мѣ ест вчине и шѣаѣѣ, нмн и вѣском и прѣвнѣшнѣтом нм и не вт когоже непотѣ <кнѣвено>, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелие поставлѣем господство мн: жѣпан Бѣртѣ велнкн дворнкн и жѣпан <Богдан вел> логофет и Брѣкан спатар и Крѣстѣ вистнгар и Иванча столнкн и Нан комнс и Баломнр пѣхарнкн и Добрѣш велнкн постел>нкн. Исправнкн, Богдан вел логофет.

И аз, Нѣгоѣ, еже напнсѣх вѣ столнн град Бѣкѣрещн, мѣсеца юліе <І> дѣнн. вѣ лѣт ^{х343}.

† Іw М<ірча вѣвѣвда>, мнлостіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Mircea voievod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Oancei cu ceata lui și lui Oprea cu ceata lui și lui Neagul cu ceata lui și lui <Tatul cu ceata> lui și lui Bălan cu ceata lui și lui Voico și lui Neica și lui Talpă cu frații săi și cu fiii lor, <cîți Dumnezeu> le va da, ca să le fie ocină în Stăncești și în Costești, părțile lor toate, oricît se va alege, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine, însă au fost cotropite de Vlad al Furcoaiei încă din zilele lui Radul voievod Călugărul. Deci, Vlad al Furcoaiei, el s-a ridicat de a dat <și a miluit pe o> slugă, anume Dumitru, cu toate aceste mai sus zise ocine.

Iar apoi, Oancea și <Oprea și Neagul și> Tatul și Bălan și Voico și Neica și Talpă au avut pîră înaintea domniei mele cu Dumitru, <sluga lui Vladul> al Furcoaiei, pentru aceste mai sus zise ocine. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că aceste mai sus zise ocine, a Stănceștilor și a Costeștilor ... , ci au fost cotropite <de Vladul al Furcoaiei ... a rămas Vladul de lege dinaintea domniei mele. De <aceea, le-am dat și domnia mea> Stănceștilor <și Costeștilor, ca> Stănceștii să fie peste jumătate din mai sus zisele ocine, iar Costeștii peste cealaltă jumătate.

De aceea și domnia mea le-am dat <ca să> le fie ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan <Bogdan mare> logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Neagoie, care am scris în cetatea descaun București, luna iulie <10> zile, în anul 7067 <1559>.

† Io M<ircea voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 653 (Ep. Buzău, XXXI/2). Orig., hirtie (37,5 × 27,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1850, după care s-au făcut completările; altă trad. *ibidem*, ms. 171, f. 301v—302, după care s-a luat data zilei.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 102—103.

152

1559 (7067) august 23.

† Милостію божією <Іу Мир>ча воевода и господинъ вѣсон земли Уггров-лахнискон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл <вое>вода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Балдовинѣ със синовн си, елици мѣ Богъ даст, ікоже да <м>ѣ ест учинѣ ѣ Фнѣдѣни дело бащѣ си Синѣ вѣса, варе елика се хтет избрати шт посвѣде, занеже мѣ ест стара и права учинѣ и дѣдѣнѣ.

И потом, прѣиде Балдовинѣ пред господства ми тере даде и зложи и побрати по сестра си на име Нѣкша над негова дела шт учинѣ над половинѣ шт учина емѣ а Нѣкша, шна побрати по братѣ си Балдовинѣ над комати мѣжѣ ен Станчулов, над вѣсе и над вѣсе комате ен.

Сего радѣ, дадох и господство ми Балдовинѣ и съ сестра си Нѣкша, ікоже да им ест вѣ учинѣ и хѹбѣс им и синовом им и вѣскомже и прѣвѣнѣчетом им и ни шт когоже непоколебимо, по реч господства ми.

Сеже с<ве>детелѣе поставѣем господство ми: жѣпан Бѣртѣ велики дворник и жѣпан Бо<г>да<сн> велики лѹгѹфет и Брѣкан спатар и Крѣстѣ в<сн>стѣар и Иванча столник и Баломнр пѣхарник и Нан комис и жѣпан Станчул Добрѣшов велики постелник. Исправник, Богдан велики лѹгѹфет.

Писах аз, Драгомнр, мѣсеца август кѣ дни, в лѣт хѣзѣ.

† Іу Мірча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Baldovin cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Fundeni partea tatălui său, Sin, toată, oricît se va alege de pretutindeni, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și apoi, a venit Baldovin înaintea domniei mele de a dat și a așezat și a înfrățit pe soră-sa, anume Neacșa, peste partea lui de ocină, peste jumătate din ocina lui, iar Neacșa, ea a înfrățit pe fratele ei Baldovin peste averile soțului ei Stanciul, peste toate și peste toate averile ei.

De aceea, am dat și domnia mea lui Baldovin și cu sora sa Neacșa, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir, în luna august 23 zile, în anul 7067 <1559>

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXLVII/19. Orig., hirtie (30 × 20), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 103—104. Facs. *ibidem*, 440.

† Милостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсон земли Угров-лаѹинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воеводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господста ми свѣтомѢ и божественомѢ монастырѢ глаголими Тисмѣна, идеже ест храмъ ѡспеніе прѣсвѣтѣи чистѣи и прѣблагословеннѣи владѣице наши Богородици и приснодевѣи Маріи, такоже да и ест учинѢ Ѣ Грошани делъ Стѣнславовѣ вѣса, варе еанка се хѣтетъ избрати и ѡт села и ѡт поля и ѡт водаѢ и ѡт горѢ и ѡт посвѣде. Занеже ест <в>нада више речена учина стара и права учина и ѡт дѣдинѢ Стѣнславовѣ, а Стѣнславъ, ѡи ест далъ и приложилъ своа више речена учина Ѣ свѣтѢю више реченною монастырю самъ ѡт своемъ добромъ волю, такоже да и ест въ вѣчноу вѣспоминаніе. И исписалъ се ест въ свѣтѣи велики помѣникъ.

И пакъ кѢпи Никола Грѣкъ велики учинѢ Ѣ Грошани ѡт Нѣгое и ѡт Юбанъ за хѣр аспри готови. Таже Никола велики далъ ест и приложилъ та учина вѣса свѣтонъ више реченнѣи монастырѢ за свое дѢшѢ и исписалъ се ест въ свѣтѣи помѣникъ.

И пакъ кѢпи нгѢменъ Ягаѡи учинѢ Ѣ Грошани ѡт Мѣнѣ за ѣ аспри. И пакъ кѢпи нгѢменъ Ягаѡи учинѢ Ѣ Грошани ѡт ДѡбрѢа за сѣ аспри. И пакъ кѢпи Ягаѡи учинѢ ѡт Мнѣхъна за сѣ аспри. И пакъ кѢпи Ягаѡи учинѢ ѡт Юбанъ и ѡт Нѣгое за сѣ аспри. И пакъ кѢпи нгѢменъ Мардаріе учинѢ Ѣ Грошани ѡт Мнѣхъна, синъ Грозевъ, за ѡ аспри и ѡт ДѡбрѢа, синъ Грозевъ, за ѣ дѢкати.

И пакъ кѢпи Мардаріе учинѢ Ѣ Грошани ѡт Юбанъ и ѡт Нѣгое за хѣт аспри

И пакъ кѢпи нгѢменъ Ягаѡи учинѢ Ѣ Грошани ѡт ДѡбрѢа дело его вѣса за нѣ дѢкати.

И пакъ кѢпи Мардаріе учинѢ ѡт ДѡбрѢа за ѣ аспри. И пакъ кѢпи ѡтѡѢ Мардаріе учинѢ Ѣ Грошани дело попѣвъ Стонкевъ вѣса ѡт самъ попа Стонка за две кнѣге, цѣно темъ кнѣге Ѣ дѢкати и за единъ конъ добръ и за вѣ ѡвце.

И пакъ ест кѢпи нгѢменъ Ѣвстратіе учинѢ Ѣ Грошани ѡт ДѡбрѢа и ѡт Манѡле за хѣр аспри, али наепрѣжде ѡт више речене кѢпованіе.

Таже више речени люді вѣси сѣтъ продали ниѣне више речене учине свѣтомѢ више реченномъ монастырѢ за ниѣнѢ добромъ волю.

Я потомъ, прѣнде единъ вѣнкъ Николевъ великѢ, по имѣ Манѡле, таже ест хѣтѣлъ вѣзмати више речена учина ѡт Грошани, колико ест вѣа далъ и приложилъ ѢнкѢ си Никола велики Ѣ свѣтою монастырѢ, а нгѢменъ Мардаріе ест далъ Манѡле, вѣнкѢ Николевъ, хѣ аспри готови, такоже да имъ ест више речена учина Ѣ миръ.

Сего радѣ и господство ми дадохъ више речене учине ѡт Грошани вѣсѣ свѣтонъ и божественнѣи монастырѢ глаголеминъ Тисмѣна, такоже да и сѣтъ въ учинѢ и хѣабѢ и ни ѡт кожего непотакновѣно, по речъ господства ми.

Сеже и свѣдетеліе поставѣемъ господство ми: жѢпанъ Тртѣ велики дворникъ и жѢпанъ Богданъ велики лѡгѡѡетъ и Трканъ спатаръ и Крѣстѣ вѣстниаръ и Балѡмиръ пѣхарникъ и Нанъ комисъ и Иванча столникъ и Станѣюлъ ДѡврѢшовъ велики постѣлиникъ. Исправникъ, Богданъ велики лѡгѡѡетъ.

И азъ, БратѢ¹ ѡт Неѣци, еже начрѣтахъ въ настѡещиѣи градѢ глаголими БѢкѢрѣци, мѣсеца септемвриѣ 7 дѣни, крѢгъ слѣнцѢ вѣ, и пакта ѣ, крѢгъ лѢни Ѣи, индиктѢ д, златѡ числѢ 7, Ѣмѣлѣ вѣ и ѡт Ядама текѢщиѣи лѣтомъ в лѣтѢ хѢан.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină în Groșani toată partea lui Stănilav, oricît se va alege și din sat și din cîmp

și din apă și din deal și de pretutindeni. Pentru că a fost mai sus zisa ocină veche și dreaptă ocină și de moștenire a lui Stănilav, iar Stănilav, el a dat și a dăruit mai sus zisa ocină a sa sfintei mănăstiri mai sus spuse, singur, de a lui bunăvoie, ca să-i fie de veșnică pomenire. Și s-a scris în sfântul pomelnic cel mare.

Și iarăși a cumpărat Nicola Grecul cel mare ocină în Groșani de la Neagoe și de la Iuban pentru 1 100 aspri gata. Apoi, Nicola cel mare a dat și a dăruit toată această ocină sfintei mănăstiri mai sus zise pentru sufletul său. Și s-a scris în sfântul pomelnic.

Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani de la Manea pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani de la Dăbrul pentru 250 aspri. Și iarăși a cumpărat Agaton ocină de la Mihăilă pentru 250 aspri. Și iarăși a cumpărat Agaton ocină de la Iuban și de la Neagoe pentru 250 aspri.

Și iarăși a cumpărat egumenul Mardarie ocină în Groșani de la Mihăilă, fiul lui Grozea, pentru 700 aspri, și de la Dăbrul, fiul lui Grozea, pentru 10 ducați. Și iarăși a cumpărat Mardarie ocină în Groșani de la Iuban și de la Neagoe pentru 1 300 aspri.

Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani de la Dăbrul toată partea lui pentru 18 ducați.

Și iarăși a cumpărat Mardarie ocină de la Dăbrul pentru 50 aspri. Și iarăși a cumpărat părintele Mardarie ocină în Groșani toată partea popii Stoica, de la însuși popa Stoica, pentru două cărți, prețul acelor cărți 17 ducați și cu un cal bun și cu 12 oi.

Și iarăși a cumpărat egumenul Eustratie ocină în Groșani de la Dăbrul și de la Manole pentru 2 550 aspri, însă mai înainte de mai sus zisele cumpărături. Deci, mai sus zișii oameni toți au vîndut mai sus zisele lor ocine sfintei mănăstiri mai sus zise de a lor bunăvoie.

Și apoi, a venit un nepot al lui Nicola cel mare, anume Manole, de a vrut să ia mai sus zisa ocină din Groșani, cît a dat și a dăruit unchiul său Nicola cel mare la sfînta mănăstire, iar egumenul Mardarie, el a dat lui Manole, nepotul lui Necola, 1 000 aspri gata, ca să le fie mai sus zisa ocină în pace.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisele ocine de la Groșani, toate, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cîrstea vistier și Balomir paharnic și Nan comis și Ivancea stolnic și Stanciul al lui Dăbruş mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Bratu¹ din Negești, care am scris, în cetatea numită București fiind, luna septembrie 3 zile, crugul soarelui 12, epacta 1, crugul lunii 19, indictionul 4, numărul de aur 3, temelia 2 și de la Adam anul curgător, în anul 7068 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 654 (Tismana, XIII/2). Orig., hirtie (43×28,5), pecete timbrată stricată. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 189 și 335, f. 157v–158.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 139–142. Trad. *DIR*, B, 104–105.

¹ În criptogramă: ϩϷΨϫϩ.

† Милостію божією, Іу Мирча воевода и господинъ вѣсон земан Ъггров-лаѹинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воеводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн и божественѣн Митрополію ѡт Трѣговищѣ и честнѣишомѣ ѡтцѣ архіимитрополит кѹр владіцѣ Ѣфрем, такоже да мѣ ест некон винограде еже ест на село Шефѣнеци, понеже ест внѡ дана и приложена свѣтѣн Митрополію ѡт господарн что сѣт вѣли прѣжде господство ми Блѣшкон Земан. Такожде ре и господство ми дадох и приложих сіа вше реченѣ виноград свѣтѣн Митрополію, такоже да им вѣдет вѣ учинѣ и вѣ шѹавѣ и да им ест вше речена виноградѣ мирна и слободна зарадѣ винарич и за перпере, како да ест свѣтомѣ Митрополію и живѣщих вѣ нем свѣтѣн Митрополію вѣ пишѣ и вѣ скрѣпленіе, а господствѣ ми и родітеіем господства ми вѣ вѣчно вѣспоминаніе. <И ни ѡт кожеже непоколѣ>внѣмѣ да ест, по шрнзѣмо господства ми.

И сведетеліе поставих господство ми: жѣпан Бѣсртѣ велики дворник и > жѣпан Богдан велики логофет <и Брѣкан спатар> и Крѣстѣ вистіар и Іванча сѣтолник > и Баломир пѣхарник и Станчюл Добрѣшов велики постелник. Исправник, Богдан <велики логофет>.

Писах аз, Станчюл ѡт Мироши, мѣсеца септемвриа зѣ данн, вѣ лѣт хѣн.

† Іу Мирча воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii din Țirgoviște și cinstului părinte arhimitropolit chir vlădica Efrem ca să-i fie niște vie care este în satul Ștefănești, deoarece a fost dată și dăruită sfintei Mitropolii de domnia Țării Românești, care au fost înaintea domniei mele. De asemenea și domnia mea am dat și am dăruit această mai sus zisă vie sfintei Mitropolii ca să-i fie de ocină și de ohabă și să le fie mai sus zisa vie în pace și slobodă de vinărici și de perpere, ca să fie sfintei Mitropolii și celor ce trăiesc în această sfântă Mitropolie de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. <Și de nimeni> neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Burtea <mare vornic> și jupan Bogdan mare logofăt <și Bărcan spătar> și Cîrstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan <mare logofăt>.

Am scris eu, Stanciul din Miroși, luna septembrie 17 zile, în anul 7068 <1559>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 655 (Mitrop. Ț. Rom., XCIX/3). Orig., hirtie (31×21,5), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 105—106.

Cartea lui Pătru voievod pentru rumâni și viile de la Topoloveni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui igumen de la sfânta mănăstire ce să chiamă Glavaciog, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să

stăpînescă rumâni și viile de la Topoloveni, cum au ținut și mai denainte vreme.

Iar tu, igumene Paisie de la sfînta mănăstire de la Nucet, ca să ții ți-ganii, cum este așezămîntul vechiu. Iar de vei vedea strîmbătate, să vii să stai de față împreună înaintea domniei mele. Și într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele. Și însumi am zis domnia mea.

Scrie Radu, septembrie 31.

Arh. St. Buc., Condica m-rii, Glavacioc, nr. 223, f. 114. Copie după trad. Data zilei e evident o greșeală a diacului.

Datat după domn și egumen.

EDIȚII. DIR, B, 106.

56

<1559—1563> octombrie 8.

† Милостію божією, Іо Петръ воевода и господинъ въсое земле Уггров-лахинское, синъ великаго Мирчев воеводе. Дават господство ми сіе повѣленіа господства ми свѣтѣи и божественнѣи монастыр глаголеміи Говора, іакоже да им ест винарчѣ ѡт нхнѣи виноградѣ ѡт Копъчел мирно и словодно и прощено ѡт господство ми при дъни жнвота господства ми. Понеже видѣхъ господство ми кинги прочнимъ православни господарн бнвшѣхъ прѣжде господство ми, ешеже и кингѣ поконномѣ родітелю господства ми Мирчев воеводе, како въси простнан сѣт више реченѣ винарчѣ свѣтомѣ монастырѣ, бити ннокомъ въ пицѣ, а господство имъ въ вѣчное въспомнаніе. Такоже ѡ сѣмъ простна и господство ми више реченѣ винарчѣ бити ннокомъ въ страбѣ и въ пицѣ, а господствѣ ми и родітелімъ господства ми въ вѣчное въспомнаніе.

Сего раді, ни едни ѡт правителіи господства ми да не смѣетъ бантовати нхъ предъ сіе кингъ господства ми раді винарчѣ, понеже тко се би покѣснѣ бантовати нхъ елико ест влас главѣ зло ке патит, іакоже едни залъ прѣслѣшникъ и прѣстѣпникъ заповѣданъ господства ми. Инако не ке бити, по речъ господства ми.

Исправникъ, Богдан велъ лшгѡфет.

Писахъ Владулъ шхтоврннѣ дъни.

† Іо Петръ воевода. милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, ca să-i fie vinăriciul de la via ei din Copăcel în pace și slobod și iertat de domnia mea în zilele vieții domniei mele. Pentru că am văzut domnia mea cărțile celorlalți domni dreptcredincioși care au fost înaintea domniei mele, încă și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod, că toți au iertat mai sus zisul vinărici al sfintei mănăstiri, să fie călugărilor de hrană, iar domniei lor de veșnică pomenire. De asemenea am iertat și domnia mea mai sus zisul vinărici, să fie călugărilor de folosință și de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Pentru aceasta, nici unul dintre dregătorii domniei mele să nu îndrăznească a-i tulbura înaintea acestei cărți a domniei mele pentru vinărici, căci cine se va încumeta a-i tulbura cît este un fir de păr din cap rău va păți, ca un neascultător rău și călcător al poruncii domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Vladul, octombrie 8 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 656 (Govora, XXV/9). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. de la sfârșitul sec. XVIII; alte trad. *ibidem*, ms. 447, f. 25v-26 și 463, f. 160

Datat după domn și marele logofăt.

EDIȚII. Trad. *DIR; B*; 107. Facs. *ibidem*, 441.

157

<1559—1562> octombrie.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господинѣ. Пишетъ господство ми почтенномъ властелинъ и прѣвомъ свѣтниківъ господства ми жьпан Нѣгоє велики бани кралевски много здравіе.

И по сихъ ти говоримъ господство ми нзраді редѣ калѣгеромъ въ свѣта монастырѣ въ Бистрица, понеже прѣидоше прѣдъ господства ми, тере се жаловаше како иматъ некои ацигани за дѣдинъ свѣтѣнъ монастырѣ на име Бадюа и Парниа и Давѣа и съ децамъ имъ и съда ихъ дрѣжитъ Лацко и Панга. И ешеже сѣтъ донесани калѣгери и книга хѣабника прѣдъ господства ми и видѣвъ ихъ съмъ и господство ми писани въ книгѣ.

Се го раді, въ врѣме еже хѣтетъ прѣити калѣгери съ твоа милостъ със сѣе книгъ господства ми, а твоа милостъ да ихъ поставитъ лицо със Лацко и Панга прѣдъ твоємъ милостъ и да имъ съгледаши редѣ велима добре и да даваши калѣгеромъ законъ да свѣдѣтелствѣетъ прѣдъ твоємъ милостъ, како ниже сѣтъ продаани, ни поклонили никомъ сѣи ацигани внише речени, и сѣтъ прави за дѣдинъ свѣтѣнъ монастырѣ. Таже, ако хѣкетъ мокси калѣгери сице заклети како естъ и внише нерѣхъ, а твоа милостъ да даваши сѣи ацигани внише писани да вѣде свѣтѣнъ монастырѣ, а Лацковъ и Пангѣв да гледаши въ техъ ацигани что еси нашелъ твоа милостъ акѣсащи, да имъ даваши, ацигани раді ацигани.

Тое давамъ ѣзнаніе твоємъ милостъ, ино иѣст.

И Богъ те веселитъ.

Исправникъ, Богданъ велики логѣфетъ.

Писъ мѣсеца хѣтоврѣа л̄ дѣни.

† Іу Петръ воєвода, милостію божію господинѣ.

<Pe verso:> Почтенномъ властелинъ и прѣвомъ свѣтниківъ господства ми, жьпан Нѣгоє велики бани кралевски.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Scrie domnia mea cinstitului vlastelin și primului sfetnic al domniei mele, jupanului Nea-goe, marele ban al Craiovei, multă sănătate.

Și după aceasta îți vorbesc domnia mea pentru rîndul călugărilor de la sfînta mănăstire de la Bistrița, pentru că au venit înaintea domniei mele de s-au jeluit că au niște țigani de moștenire ai sfîntei mănăstiri, anume Badiul și Parniia și Dabul și cu copiii lor, și acum îi ține Lațco și Panga. Și încă au adus călugării și carte ohabnică înaintea domniei mele și i-am văzut domnia mea scriși în carte.

De aceea, din vremea în care vor veni călugării la milostivirea ta cu această carte a domniei mele, milostivirea ta să-i pui față cu Lațco și Panga înaintea milostivirii tale și să le cercetezi foarte bine rîndul și să dai călugărilor lege să mărturisească înaintea milostivirii tale că nici n-au vîndut, nici n-au închinat cuiva pe acești țigani mai sus ziși, ci sînt drepti de moștenire

172

ai sfintei mănăstiri. Astfel, dacă vor putea călugării să jure așa cum este zis mai sus, atunci milostivirea ta să dai acești țigani mai sus ziși să fie ai sfintei mănăstiri, iar lui Lațco și lui Panga să le cauți din acei țigani pe care milostivirea ta i-ai găsit scutiți, să le dai țigani pentru țigani. Aceasta dau de știre milostivirii tale, altfel să nu fie. Și Dumnezeu să te veselească.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în luna octombrie 30 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Cinstului vlastelin și primului sfetnic al domniei mele jupanului Neagoe marele ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 698 (Bistrița, LXIV/381), Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1796; altă trad. ibidem, ms. 194, f. 385v.

Datat după domn, marele ban și marele logofăt.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 107–108. Facs. *ibidem*, 442.

158

1559 (7067) noiembrie 25.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода н господинѸ въсѡм землн Ѹггров-лахнскон, синѸ великаго Мирчев воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми свѣтомѸ монастырѸ вт БнстрнцѸ, іакоже да нм ест Бело Блато въса н съ въсом хотаром, понеже ю ест стара н права вчиннѸ н дѣдінѸ н внв ест покѸпена вт БарвѸ Кралевскн бан н вт сннове емѸ н вт братне емѸ, жѸпан ПрьвѸл н жѸпан Данчюл н жѸпан НегонцѸ н жѸпан Радул н съ ннх сннове сн, ешеже при дьнн Басараба воєвода, вт снна ДърдѸкова, вт Станчюла, за х̄а флорнн жѸтн.

Сего раді, дадох н господство ми свѣтомѸ монастырѸ вт БнстрнцѸ, іакоже да ю ест въ вчиннѸ н въ ухабѸ, а вше реченнм хтитором въ вѣчное въспомннаніе. И ннхто да не смѣет възматн вше реченою блато, нн великн бан, ннже ннхто вт болѣрн господства ми, понеже тога чловѣка зан рѣчн хокет въспрннтн вт къ господствѸ ми. И нн вт когоже непоколѣбенмо, по реч господства ми.

Сеже н сведетеліе поставлѸх господство ми: жѸпан БѸртѣ великн дворннк н жѸпан Богдан великн логофет н жѸпан Бъркан вел спатар н Кръстѣ встїар н Баломнр пѸхарннк н Стан комнс н Иванча столннк н Станчюл вел постелннк.

Писах аз, МнхѸл, ноемврїе кѣ дьнн, в лѣт х̄зѸз.

† Іу ПетрѸ вшевода милостію божію господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Bistrița, ca să-i fie toată Balta Albă și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină și a fost cumpărată de Barbul, banul Craiovei, și de fiii lui și de frații lui, jupan Pîrvul și jupan Danciul și jupan Negoită și jupan Radul și cu fiii lor, de la Stanciul, fiul lui Durduc, pentru 1 000 florini galbeni, încă în zilele lui Basarab voievod.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă, iar mai sus zișilor ctitori de veșnică pomenire. Și nimeni să nu îndrăznească să ia mai sus zisa baltă, nici marele ban, nici nimeni dintre boierii domniei mele, căci acel om va primi rele vorbe de la domnia mea. Și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Bărcan mare spătar și Cîrstea vistier și Balomir paharnic și Stan comis și Ivancea stolnic și Stanciul mare postelnic.

Am scris eu, Mihul, noiembrie 25 zile, în anul 7067 <1559>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 658 (Bistrița, XIV/4). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 43, 201, f. 341 și 713, f. 661v, toate cu data 23 noiembrie.

S-a admis stilul de la ianuarie.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 108—109. Facs. *ibidem*, 443.

159

<1560—1564> ianuarie.

Hrisovul răposatului Io Pătru voevod de la leat 7068.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintii mănăstiri ce să chiamă Drăghiceștii și cinstiților frați care lăcuesc în sfânta mănăstire, ca să le fie lor satul Cornenii din Coastă, pentru că iaste bătrână și dreaptă moșie a sfintii mănăstiri și închinată de boiarii cei bătrâni, de Drăghici spătar la moartea lui; care o au fost împresurat Neagoe postelnic, zicînd cum că iaste acel sat al acelor boiari peste plaiu, dă céia parte.

Pentru acéia, am căutat domnia mea catastih și am adevărat cum că iaste bătrână și dreaptă moșie a sfintii și dumnezeieștii mănăstiri. Și au rămas Neagoe postelnic de lege și dă judicată dinaintea domniei mele.

Drept acéia, am dat și domnia mea acel mai sus zis sat, Cornenii, ca să fie sfintii mănăstiri spre întărire și ocină ohavnică și dă nimini să nu să clățească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt i jupan Stan vel spătar i Radul stolnic. I ispravnec, Nedelco vel vornic.

Arh. St. Buc., Condița m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 226v. Copie după trad.

Datat după divan.

EDIȚII. *DIR*, B, 109.

160

<1560—1564> ianuarie 7.

† Милостію божію, Іо Петръ воєвода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн божественѣн монаштр глаголемн Тисмѣна и втцѣ ерѣменѣ Іван, шкоже да мѣ ест вама вт Елѣкан половинѣ, вт Ѡлтец до Жилѣзна Брата, занеже мѣ ест за дѣдинѣ свѣтѣн монаштр.

Сего радї, ннхто да не смѣет вантовати прѣд сіе кинг господства ми. И ви, вавешом вт Елѣкан, ѣ мнр да вставнте что ест вама свѣтѣн монаштр. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Богдан великн логѡфет.

Писахъ Василне, мѣсеца генарїе ѣ днн.

† Іо Петръ шевєвда, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana și părintelui egumen Ioan, ca să-i fie vama de la Vilcan jumătate,

174

de la Olteț pînă la Porțile de Fier, pentru că este de moștenire a sfintei mănăstiri.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura înaintea acestei cărți a domniei mele. Și voi, vameșilor de la Vîlcan, să lăsați în pace ce este vama sfintei mănăstiri. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Vasilie, luna ianuarie 7 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 659 (Tismana, XCII/8). Orig., hîrtie (21×31), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f.137v—138.

Datat după domn și marele logofăt.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 109—110. Facs. *ibidem*, 444.

161

<1560—1564> ianuarie 8.

† Мнѡстїю божїю, Іу Петръ воевода и господннѣ. Дават господство мн сїе повелѣнїа господства мн чѣстнѣншомѡ шцѣѡ егѡмен Іуван шт свѣтомѡ монастыр глаголемн Тисмѣна, такоже да ест волен сѣс сїю кннгѡ господства мн дрѣжати вама на Кѣлѣфат положннѡ, како ест дрѣжаа и шт по прѣжде врѣмена шт старн дѣнн, ере га сѣм помнѡвааа господства мн.

И ннхто да нѣ смѣет бантовати пред сїю кннгѡ господства мн, ере а тога чѣловека зло ке патнт. И а нно да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Богдан велнкн лшгвфет.

Пнс мѣсеца генарїе н дѣнн.

† Іу Петръ воевода, мнѡстїю божїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Ioan de la sfînta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ție vama la Călăfat, jumătate, precum a ținut-o de mai înainte vreme, din zilele vechi, căci l-am miluit domnia mea.

Și nimeni să nu cuteze a-l tulbura înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris luna ianuarie 8 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 660 (Tismana, XCII/9). Orig., hîrtie (21×30), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 608v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 110. Facs. *ibidem*, 445.

162

1560 (7068) ianuarie 9.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se numește Bolintinul, ca să-i fie moșie Izvoranii, partea Stoiilor logofăt toată, du pretutindenea și cu

trei rumâni, pentru că au venit singur Stoica logofăt înaintea domniei mele de au dat și au închinat la sfânta mănăstire de a lui bunăvov. Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Bolintin partea Stoiului toată, du pretutindenea, pentru că iarăși au venit singur Stoica logofăt înaintea domniei mele de au dat și au închinat la sfânta mănăstire jumătate dintru această moșie de la Bolintin. Iar pre ceialaltă jumătate o au cumpărat sfânta mănăstire de la Stoica logofăt drept 3 000 aspri gata. Și au pus la sfântul pomeneșul cel mare 4 suflete.

Drept acéia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri această mai sus zisă moșie, ca să-i fie moșie de baștină și ohabnică în vécii și de nimenea să nu să clătească, de pe zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i Bărcan vistier i Stan sșătar i Balomir peharnic i Stan comis i Dobruș vel postelnic. Și ispravnic, Bogdan vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Tăurașu, în luna lui ghenar 9 dni, leat 7068 <1560>.

Acest izvod s-au țalmăcit pe limba rumânească asemenea de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascăl slovenesc la Școala Domnească în București. Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 661 (Mihai Vodă, I/1). Trad.

EDIȚII. DIR, B, 110—111.

163

<1560—1568> februarie 13.

† Мноостію божію, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ. Пишет господство ми вама, стонцим ут Гѣвождиброд. И по снх, ви говорим господство ми како, ут врѣме еже хокети видити сїе книгѣ господства ми, а ви да гледати тере да уста-вити блато свѣтомѣ монастырѣ глаголеми Бистрица ут над Потел, да нѣ ловит никтоже ѣ блато свѣтомѣ монастыр без разве тѣчїю свѣтомѣ монастыр више писана.

И ткое человекѣ хокет покѣсити да ш левит блато свѣтомѣ монастырѣ, а тог человекѣ зло кет патити ут кѣ господство ми, занеже помнлсвал сѣм гос-подство ми по свѣтомѣ монастырѣ, икже да дрѣжит негева блато ут Потел и сѣс вѣснх гѣреле. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца февралїе 11 днн.

† Іу Петрѣ воєвода, мноостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Scrie domnia mea vouă, stolnicilor de la Găvojdibrod. Și după aceasta vă vorbește domnia mea ca din vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să lăsați balta de la Potel a sfintei mănăstiri numite Bistrița, să nu pescuiască nimeni în balta sfintei mănăstiri, în afară numai de sfânta mănăstire mai sus scrisă.

Și care om va încerca să pescuiască în balta sfintei mănăstiri, acel om rău va păți de la domnia mea, pentru că am miluit domnia mea sfânta mănăstire, ca să stăpânească balta ei din Potel și cu toate grilele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

176

Scris luna februarie 13 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 662 (Bistrița, XIV/3). Orig., hirtie (21×30), pecete aplicată, căzută.
Trad. *ibidem*, ms. 194, f. 43v și 201, f. 340v și 713, f. 708v.

Datat după domn.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 111. Facs. *ibidem*, 446.

164

1560 (7068) martie 6, București.

† Милостію божією, Іу ПетрѸ воєвода и господинъ въсою земле Уггров-лахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣние господства ми Манев със синовн си, на име Роман и Стонка и брат его Роман и със синовн си на име Дан и Манѣ и СарѸа и със синовн, елнце им Богъ даст, іакоже да им ест вчиннѸ Ѹ Боещи вт дел Божлов половинно, понеже им ест стара и права вчиннѸ и дѣдинѸ.

И потоал, имаше съпреніе Роман и Дан пред господства ми със Татомир и със Нѣгое над тан више речена вчиннѸ и тако прѣше Татомир и Нѣгое пред господства ми како не имат и вни вчиннѸ съш нимн над сіе више речена вчиннѸ Стонкън Божл. И Ѹ тем господство ми гледаѸ и сѣднѸ по правдѸ и по законнѸ съ въси чьститиамн правентелн господства ми и дадоѸ господство ми Татомиров и Нѣгоев закон вѣ болѣри да заклет како не имат манѣ и Роман и синн им вчиннѸ съш нимн вколо. И теѸ вѣ болѣри не възмогоше да заклет никакоже, нѸ всташе Татомир и Нѣгое вт закон вт пред господства ми.

Сего радї дадоѸ и господства ми снем више речени людїе, іакоже да им ест въ вчиннѸ и въ вѸабѸ и нимн и синовнм им и внѸком и прѣвнѸчетом им и ни вт когоже непоколюбнмаго, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жѸпан Неделко велики дворник и жѸпан Богдан велики лугвѸфет и Стан спатар и Станчюл вистїар и БрѸкан вел квалнс и Баломир пѣхарник и Урѣке столник и жѸпан Станчюл велики постелник. Исправник, жѸпан Неделко вел дворник.

И аз писаѸ, Стонка лугвѸфет, въ настолин град БѸксѸреци; мѣсеца мартїе ̄х дьни, въ лѣт ̄зѸн.

† Іу ПетрѸ воєвода, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă, a domniei mele lui Manea cu fiii săi, și anume Roman și Stoica, și fratele lui, Roman și cu fiii săi, anume Dan și Manea și Sarul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Boești din partea lui Boul jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră Roman și Dan înaintea domniei mele cu Tatomir și cu Neagoe pe acea mai sus zisă ocină. Și așa au pîrît Tatomir și Neagoe înaintea domniei mele că nu au și aceia ocină împreună cu dînșii din această mai sus zisă ocină a lui Stoica Boul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege 12 boieri să jure că nu au Manea și Roman și fiii lor ocină cu ei împreună. Iar acei 12 boieri nu au putut să jure nicicum, ci au rămas Tatomir și Neagoe de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan mare comis și Balomir paharnic și Ureche stolnic și jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic, jupan Nedelco mare vornic.

Și am scris eu, Stoica logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 6 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 663 (Sf. Apostoli, IX/1). Orig., hirtie (41,5×27,5), pecete timbrată. Cu o trad. de la sfârșitul sec. XIX.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 111–112. Facs. *ibidem*, 447.

165

<1560 martie 6 — 1561 iulie 3>.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să numește Potoc, unde iaste hramul sfânta Preobrajenie a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie satul Celéiul jumătate, du preste tot hotarul și la cîmp și la baltă și din gîrlă și du pretutindenea. Pentru că am căutat și am cetit domnia mea cărțile ale altor domni bătrîni, carii au fost mai nainte de noi și am aflat domnia mea adevărul, cum iaste acest mai sus zis sat de baștină al sfintei mănăstiri.

Pentru acéia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie întru moștenire și ohabnic și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i jupan...¹ i Uréche stolnic i jupan...¹.

Acest izvod s-au talmăcit pe limba rumânească asemene de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascălul slovenesc la Școala Domnească în București, iar unde au fost lipsă hrisovul cel slovenesc, de nu s-au putut cunoaște cuvintele, am lăsat loc nescris, precum arată mai sus. Az, Lupp dascăl slovenesc, izpisah.

Bibl. Acad., МСССХХVII/43. Trad.

Datat după domn și divan.

¹ Loc alb.

166

1560 (7068) martie 10, București.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода и господинь вѸсон земле ШгрѸв-лахнискон, синѸ прѸдобраго и великаго Мирчек воєводе. Дават господство ми сие повелѸние господства ми свѸтѸи монастырѸ зовамаго БистрицѸ, идеже ест храм свѸтѸи, прѸчистѸи и прѸблагословенѸи владѸици наше Богородице и при сѸ дѸви Маріи и честное еи спение, такоже да ест свѸтѸи монастырѸ села що се зовѸт

178

Слѣтиншара вѣса, съ вѣсом хотаром, понеже ест било съи више речено село стара и права шчинѣ и дѣдинѣ.

И потом, шцѣ егѣменѣ Онофрне имаше пренне пред родітелѣ господства ми, поконнаго Мирча коевода със Колтешии и със Фѣггъраш и със братниа его, тере тако прѣше Фѣггъраш и братниа его како ест им дѣдинѣ съи више речено село Слѣтиншара. И родітелѣ господства ми, поконнаго Мирча коевода, сѣди ест по правдѣ и даа ест Фѣггърашѣ и братниа емѣ закон вѣ <болѣри> и заклеаи ест шиними како ест им дѣдинѣ.

И потом, шца егѣмена Онофрне приде пред господства ми тере се плака шт кривостне и испроси шт господство ми закон кѣ болѣри; и господство ми дадох шцѣ Онофрне егѣменѣ закон кѣ болѣри над закона Фѣггърашов. И донеси нѣ пред господства ми и закеше тен кѣ болѣри, по нишѣ дѣше, како ест съи више речено село Слѣтиншара шт дѣдинѣ свѣтѣи монастирѣ. И всташе Фѣггъраш съ братниам си шт закона шт пред господства ми.

Сего раді и господство ми дадох свѣтѣи монастирѣ, шкоже да мѣ ест села Слѣтиншара въ шчинѣ и въ шѣабѣ въ вѣки и ниш шт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

И свѣдѣтелне: жѣпан Бѣртѣ бив дворник и жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан вел логофет и Станчиол вистіар и Стан спатар и Шрѣке столник и Баломир пѣхарник и Бѣркан комис и Станчиол Добрѣш вел постелник. Исправник, Дрѣжилѣ вел сѣлжар.

И аз, Бѣткѣл стар, еже написах ѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца мартіе 1 дѣни, въ лѣт 734 н.

† Іw Петрѣ ввекѣва, милостіа божіа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul sfintei, preacuratei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul ce se cheamă Slătioara tot, cu tot hotarul, pentru că i-a fost acest mai sus zis sat veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, părintele egumen Onofrie a avut pîră înaintea părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod, cu Colțeștii și cu Făgăraș și cu frații lui, de au pîrît astfel Făgăraș și frații lui că le este dedină acest mai sus zis sat, Slătioara. Iar părintele domniei mele, răposatul Mircea voievod a judecat după dreptate și a dat lui Făgăraș și fraților lui lege 12 <boieri> și au jurat cu ei că le este dedină.

Iar apoi, părintele egumen Onofrie a venit înaintea domniei mele de s-a plîns de strîmbătate și a cerut de la domnia mea lege 24 boieri; și domnia mea am dat părintelui egumen Onofrie lege 24 boieri, peste legea lui Făgăraș. Și i-a adus înaintea domniei mele și au jurat acești 24 boieri, pe sufletele lor, că acest mai sus zis sat, Slătioara, este de moștenire al sfintei mănăstiri. Și au rămas Făgăraș cu frații săi de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Slătioara de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Burtea fost vornic se jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Bărcan comis și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Drăjilă mare sluger.

Și eu, Vîlcul cel bătrîn, care am scris în București, luna martie 10 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 664 (Bistrița, I/8). Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu două trad. 1795 și 1849; alte trad. ibidem, ms. 192, f. 135, cu data mai 10, 201, f. 13 și 713, f. 659r—660.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 112—113. Facs. *ibidem*, 448.

167

1560 (7068) martie 15.

Moșia Vlășanul, Mierăul, Stoenеști i Desegari ot sud Vlașca.

† Adecă eu, Radul ot Glupavi, scris-am zapisul meu la mîna Neagului ot Mirăul, ca să fie de bună credință, să să știe că i-am vîndut partea mea de moșie de la Velico de la Padina cea Mare, partea mea toată, drept bani gata ughi 17. Și o am vîndut de a mea bunăvoe, să-i fie lui moșie stătătoare în vîci și feciorilor lui, cîți Dumnezeu le va da.

Și cîndu am făcut acest zapis, fost-au mulți oameni buni, carii își vor pune mai jos și iscăliturile, ca să să crează: Stan ot Porunbeni și Florea de Rumceni, Frîncul de Trestenic, Sava călugărul, Năstasie călugărul:

Și am scris eu, popa Ion de Călinești, ca să să crează, cu zisa Radului. Pis mеșеța martie 15 dni, leat 7068 <1560>.

Eu Radul ot Glupavi.

Eu Sava călugărul.

Eu Stan ot Porumbreani.

Eu Frîncul ot Trăstenic.

Eu Năstasie călugărul.

Eu Florea ot Rumceni.

Bibl. Acad., F., LXXXI/276 a. Fotocopie după trad. într-o condică a m-rii Sărintar, aflată a o mănăstire de la Athos.

168

1560 (7068) aprilie 10, București.

† Милостію вожію, Іу Петроу <воевода и господниъ въсое земле Уггров-лахінское, синъ великаго и добраго Мноче воевода. Дават господства ми сіе повелѣніе господства ми> саврѣ господства ми Тсдорѣ и Мнкѣ и със анепсіам . . . , іакоже да им сѣт село что се зове То<мещи> въси и със въсом хотаром . . . Костандин и Зоран и Прѣвѣл и Брънѣл ѡт . . . имаше преніе пред . . . и пред господства ми, како имат и шни шчине ѣ <Томещи . . . > господство ми сѣдих и гледах по правдѣ и по закон, със въсими честититми правителіем господства ми и дадох господство ми Тсдорѣ и съ анепснм си закон ѣі волѣри . . . Добре и съ четом его шчинѣ ѣ То<ме>щн . . . Таже Тсдѣри и съ анепсн сѣтворн како можн тере ест донесна закон ѣі волѣри въси на дѣнѣ, тере ест заклет по нишче дѣше како . . . и със четом его никакоже шчинѣ и метѣхѣ не ест имал ѣ Томещн, нѣ подигали сѣт прѣх . . . над сіе више речене шчине. Тем радї всташе Добре <със четом его> ѡт закон ѡт пред господства ми.

180

СЕГО РАДИ, ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МН ТЪДОУС Н АНЕСИМ . . . Н СЪ НИМ СИНОВИ, ИКОЖЕ ДА НАМ СЪТ СІЕ ВЪСЪХ . . . ВИСЕ РЕЧЕНА ВЪ УЧНИИ Н ВЪ УХАБНЕ НИМ Н СИНОВИМ НАМ Н ВИСКОМ Н ПРЪВЕНЧЕТОМ НАМ Н <НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪКНОВЕННО>, ПО УРИЗМЪС ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕУ ГОСПОДСТВО МН ПРАВТЕЛІЕМ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН НЪГОЕ ВЕЛНИК БАН КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО БЕЛ ДВОРИК Н ЖЪПАН БОГДАН БЕЛ ЛУГУОЕТЪС Н СТАН СПАТАР Н БРЪКАН КОМИС Н ІАННЕ ВИСЪТАР Н УРЪКЕ СТОЛНИК Н БАЛОМИР ПЕХАРНИК Н СТАНЧЮЛ, СИНЪ ДОБРУШОВ, ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, БОГДАН ВЕЛНИК ЛОГОФЕТ.

И АЗ, АЛЕБА¹, ИСПИСАХ ВЪ ДИВИИ ГРАД БЪКЪРЕЦИ, МЪСЕЦА АПРИЛІЕ І ДНИИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗАН.

† ІУ ПЕТРУСЪ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru <voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> slugii domniei mele Tudor și Micul și cu nepoții... ca să le fie satul care se numește Tomești toți și cu tot hotarul... Costandin și Zoran și Pîrvul și Brăilă din... au avut pîră înaintea... și înaintea domniei mele, că au și ei ocine în <Tomești...> domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Tudor și cu nepoții săi lege 12 boieri... Dobre și cu ceata lui ocină în Tomești... Deci Tudor și cu nepoții au făcut cum au putut de au adus legea, 12 boieri, toți la zi, de au jurat pe sufletele lor că ... și cu ceata lui n-au avut nicicum ocină și amestec în Tomești, ci au ridicat pîră... pe aceste mai sus zise ocine. Pentru aceasta au rămas Dobre <cu ceata lui> de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tudor și nepoților... și cu fiii lor, ca să le fie acestea toate... mai sus zise de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și <de nimeni neatins>, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul, fiul lui Dobruș, mare postelnic. Și ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Albul¹, am scris în mainunata cetate București, luna aprilie 10 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., Col.I. Ionașcu, nr. 9.

Orig., perg. (24×39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

¹ Lectură nesigură.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРУСЪ ВОЕВОДА Н ГОСПОДИНЪ ВЪСОМ ЗЕМЛЕ УГГРОВОЛАХНИСКОЕ, СИНЪ ВЕЛНАГО Н ПРЪДОБРАГО МИРЧЕК ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ ПОВЕЛЪНІЕ ГОСПОДСТВА МН СВЪТОМУС Н БОЖЕСТВНОМУС МОНАСТІРУ НАРИЦАЕМАГО БИСТРИЦА, УРАМ СВЪТАГО Н ЧЕСТНАГО ЕЖ УСПЕНІЕ, ИКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ СЕЛО СЛАТНУВАРА ВЪСА Н СЪС ВЪСОМ ХУТАРОМ, ПОНЕЖЕ МЪ ЕСТ СТАРА Н ПРАВА УЧНИИ Н ДЪДИИ.

И потом, имаше калѣгерни вт Ынстрица съпрѣнїе прѣд поконнаго родїтелю господства ми Мирча воевода със Дан н със Лѣсдат н сїце прѣше Дан н Лѣсдат, како тѣе више речена вчина вна ест вїла прїтеснена вт Прѣвѣлещї.

И ѡ тем, господствѣ емѣ гледах н сднх със вѣсн чѣститїи правїтелем господствѣ емѣ н дал ест Данов н Лѣсдатов закон ѡ болѣри да заклет. И заклеа ест шїни.

И потом, имаше калѣгерни съпрѣнїе н прѣд господства ми със Дан н със Лѣсдат. И ѡ тем н господство ми гледах н сднх със вѣсн чѣститїи правїтелем господства ми н дадох господство ми калѣгером закон през закон кд болѣри. И донесла ест тензи кд болѣри н заклеан ест шїни прѣд господства ми н ешеже със мнози болѣри н със втцѣ епискѣпѣ кир Пансїе свѣдетелствоваа ест прѣд господства ми. Таже всташе Дан н Лѣсдат вт закона вт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми свѣтомѣ монастыр, ꙗкоже да мѣ ест вѣ вчинѣ н вѣ вхлѣбѣ н вѣ вкрѣпленїе свѣтомѣ монастырѣ н не вт когожде непоколѣбнмо, по рѣч господства ми.

Сеже н свѣдѣтелне поставлѣх господство ми: жѣпан Неделко велики дворник н жѣпан Богдан велики логѣфет н Стан спатар н Станчуа вїстїар н Бъркан комис н Урѣке столник н Баломир пѣхарник н жѣпан Станчуа Добруш велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Испїсах аз, Шани, снїѣ Ивснѣфов, вѣ столни град Бѣкѣрещї, мѣсеца апрїлїе зї днї, в лѣт хѣѣп.

† Іу Петрѣ ввекѣда, милостїа божїа господнїѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, hramul sfintei și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul Slătioara tot și cu tot hotărul, pentru că fi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut călugării de la Bistrița pîră înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod cu Dan și cu Lăudat. Și așa pîrau Dan și Lăudat că acea mai sus zisă ocină a fost cotropită de Pîrvulești. Iar întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și a dat lui Dan și lui Lăudat lege 12 boieri să jure. Și au jurat cu ei.

Iar apoi, au avut călugării pîră și înaintea domniei mele cu Dan și cu Lăudat. Și întru aceea și domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor lege peste lege, 24 boieri. Și au adus pe acei 24 boieri și au jurat cu ei înaintea domniei mele și încă cu mulți boieri și cu părintele episcop chir Paisie au mărturisit înaintea domniei mele. Deci, au rămas Dan și Lăudat de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de întărire sfintei mănăstiri și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Șain, fiul lui Iosif, în cetatea de scaun București, luna aprilie 17 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 665 (Bistrița, I/9). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. Cu o trad. din 1849; alte trad. ibidem, ms. 192, f. 135v—136 și 201, f. 14 și 713, f. 771v—772.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 113—114. Facs. *ibidem*, 449.

170

<1560—1563> aprilie 17.

† Мнолостію божію, Іу ПетрѸ воєвода н господинъ. Дават господство ми сѣю повеленію господства ми шцѸ ерѸменѸ ермонах Иван шт свѣтн монашр шт лксмѣна, ікоже да ест волен със сію кннгѸ господства ми да дрѸжит вамѸ на Калафат половинно, како сѸт дрѸжалн н нанпрѸжде врѣме, при дѣни родітелю господства ми поконнаго Мирча воєвода.

Сего радї н ви, скнааром, еже сте тѣн на искалѸ, ви да се варѸете шт дела свѣтомѸ монашрѸ, ере зан рѣчи хокете вѸспрнмате шт къ господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Богдан великн лшгшфет.

Иисах аз, МнкѸл, мѣсеца апрнліе зї дѣни.

† Іу ПетрѸ воєвода, мнолостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen ieromonah Ioan de la sfânta mănăstire de la Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină vama la Calafat jumătate, cum au ținut și înainte vreme, în zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod.

Pentru aceasta și voi, schilerilor, care sînteți acolo la scală, voi să vă feriți de partea sfintei mănăstiri, căci vorbe rele veți primi de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Micul, luna aprilie 17 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 667 (Tismana, XV/2). Orig., hirtie (22×31,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 608.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 114. Facs. *ibidem*, 450.

171

<1560—1568> aprilie 17.

† Мнолостію божію, Іу ПетрѸ¹ воєвода н господинъ. Дават господство ми сню повелѣніе господства ми свѣтѣн н божественѣн монашрѸ глаголемн Тисмана н ермонах шцѸ ерѸмен кнр ИванѸм, ікоже да ест воленн неговнм слѸзн със сню кннгѸ господства ми въ земле господства ми гледати се н скѸпнтн се внше реченѸ ацнганн свѣтомѸ монашрѸ, варе где хокет нантн н варе Ѹ кон цнганіе, варе Ѹ цнганне вел дворник нан Ѹ цнганне вел постелник нан варе Ѹ кон ацнганне шт внше реченн болѣром господства ми, бѸде где; а внше реченн шцѸ ермонах ерѸмен

кир Ивѡнѡм н неговимъ людѣе да сѣтъ волницѣ сѣзмати се ѡт бѣде кон ациганне више речени ацигани свѣтомѡмъ монастырев.

Темъ ради, нихто да не смѣетъ бантовати или задрѣжати предъ сию книгѣ господства ми, понеже а того человекѣ зло ке патитъ ѡтъ къ господства ми. И вамъ, кон сѣтъ глобнице н кон ходите тере скѣпите дажде више речени ациганимъ господства ми, да ви вѡрѣети ѡтъ више реченѡмъ ацигани свѣтомѡмъ монастырѡмъ Тисмана. ꙗ кон се хѡже покѣснѣти бантовати се ациганне свѣтомъ монастырѡмъ радѣ дажде н вѡре ѡтъ что, а више реченѡмъ ѡтцѡмъ ерѡмонахъ егѣменъ кир Ивѡнѡмъ, да естъ воленъ със снѣ книгѣ господства ми досаждаетъ по васъ н нихто да не смѣетъ бантовати се предъ сию книгѣ господства ми. Инако да нѣстъ, по речъ господства ми.

Исправникъ, сама рѣчъ господства ми.

Писахъ Ѣпрѣ, апрѣлѣ 3ѣ дѣни.

† ꙗ Петрѡмъ воевода, милостѣмъ божѣмъ господинѣмъ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru¹ voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana și ieromonahului, părintele egumen chir Ioan, ca să fie volnice slugile sale cu această carte a domniei mele să-și caute în țara domniei mele și să-și strângă țiganii mai sus zisei sfinte mănăstiri, oriunde îi vor găsi și în orice țigănie sau în țigănia marelui vornic sau în țigănia marelui postelnic sau în orice țigănie din cele ale mai sus zișilor boieri ai domniei mele, oriunde. Iar mai sus zisul părinte ieromonah, egumenul chir Ioan, și oamenii săi să fie volnici a-și lua din orice țigănie mai sus zișii țigani ai sfintei mănăstiri.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i tulbure sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru că acel om rău va păși de la domnia mea.

Iar voi, care sînteți globnici și umblați de strîngeți dăjdiile domniei mele de la mai sus zișii țigani, să vă feriți de mai sus zișii țigani ai sfintei mănăstiri Tismana. Iar cine va încerca să tulbure țiganii sfintei mănăstiri pentru dăjdiile sau pentru orice, iar mai sus zisul părinte ieromonah, egumenul chir Ioan, să fie volnic cu această carte a domniei mele să vă pedepsească. Și nimeni să nu cuteze să-i tulbure înaintea acestei cărți a domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris Oprea, aprilie 17 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 666 (Tismana, LXXXVIII/2). Orig., hirtie (30,5×22), pecete timbrată, stricată. Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 645.

Datată după domn, egumen și diacon.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 114–115.

¹ Peste cuvintele „Io Petru” s-a scris ulterior „Alexandru”.

† Милостію божію, ꙗ Петрѡмъ воевода н господинѣмъ вѣсое земле Ѣггров-лахинское, синѣмъ великаго н прѣкраснаго Мирчевъ воеводѡмъ. Даватъ господство ми сію повелѣние господства ми свѣтѣн н божественѣнъ Митрополію ѡтъ Трѣговнице ꙗкоже да имъ естъ село Инноаса еже естъ кодъ Трѣговнице како естъ вилъ н ѡтъ прѣжде

врѣме въ дѣни нимм покониин господари прѣжде нас бивше, занеже нѣ ест стара и права шчинѣ и дѣдиниѣ свѣтѣи Митрополию.

Сего радї и господство ми дадох, ꙗкоже да и ест шчинѣ и въ шхабѣ и ни шт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелне поставиху господство ми: жупан Неделко велики дворник и жупан Богдан велики логофет и Станчюл вистїар и Стан спатар и Бръкан комис и [и] Ърѣке столник и Баломир пехарник и жупан Добрѣш велики постелник. Исправник, Добрѣш велики постелник.

Писах аз, Кореси граматик, априлїе нї дѣни.

† Іу Петрѣ воевода, милостїа божїа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii din Țirgoviște, ca să-i fie satul Aninoasa, care este lângă Țirgoviște, cum a fost și dinainte vreme, în zilele altor răposați domni, care au fost înaintea noastră, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei Mitropolii.

De aceea, și domnia mea am dat ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Dobruș mare postelnic.

Am scris eu, Coresi grămaticul, aprilie 18 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 668 (Mitrop. Ț. Rom., XXIV/9). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1862; altă trad. ibidem, ms. 127, f. 282 și 134, f. 12v–13. Datat după divan.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 115.

† Милостїю божїю, Іу Петрѣ воевода и господинь въсон земле Ъггровлахинское, синь великаго и прѣкраснаго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми свѣтомѣ монастырѣ глаголемїи Тисмѣна, храмъ шпенне пречистїе владичице нашои Богородици и присно дѣви Марїа, идеже лежитъ моше иже въ свѣтихъ штыца нашего Никодїма шсвѣщенаго и штыцъ нгшмен Іуан и въсем братнем живѣще и прѣвнѣюще въ свѣтихъ мѣсто, ꙗкоже да им ест вама еже се зоветъ Калафата. И хотар да се знаетъ: шт ѡста Жилюв до Извоарь. И вама шт Блѣкан. И паки хотари да им се знаетъ: шт ѡлтец до Жеалзна Брата. Занеже сѣт стари и прави дѣдїне, вама свѣтомѣ монастырѣ, понеже сѣт помиловали въси покониин господарне шт при дѣни Дан воеводѣ до дѣни господства ми. И еше видѣх и прочетохъ господство ми и кинге прѣжде ним нимм господари прѣжде нас бивше, како сѣт дали и шкрѣпили свѣтомѣ мѣсто. Такождере и господство ми дадох и шкрѣпихъ свѣтаа монастыр, да ест братниамъ въ пицѣ, а господство ми и въсем прѣжде почивше господамъ въ вѣчное въспоминанне.

ТѢМЖЕ СВО МОЛЮ ВЪСЕСЕДРАГО БОГА И ПРѢЧНСТЪ ЕГО МАТЕРЬ И ЧЕСТНО ЕН
 ВСПЕННЕ БѢДИ КОГО ИЗБЕРЕТ ГОСПОДЪ БОГЪ БИТИ ГОСПОДАРЪ И ВЛАДАТЕЛ БЛАШКОЕ
 ЗЕМЛЕ, НИИ ШТ СРЪДЕЧНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВА МИ НИИ ШТ СЪРОДИК НАШНХ НИИ ШТ
 НИИ ПЛЕМЕНИК, ДА ГА ДѢХЪ СВѢТНХ НАСТАВНТ И ЧЕСТНОЕ ВСПЕННЕ БОГОРОДИЦИ ДА ПОМИ-
 ЛШЕТ И ДА ВКРѢПИТ СЪН СВѢТН И БОЖЕСТВИИМ ХРАМ И ДА ПОНОВИТ И ВТВРЪДИТ СІЮ
 КНИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, ІАКО ДА ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ПОМИЛШИТ И ВТВРЪДИТ ВЪ ГОС-
 ПОДСТВѢ ЕГО, А ВЪ БѢДЕШЕМ ВѢЦѢ ДѢША ЕГО. ІИ КТО ХУТЕТ ПОРЪШИТИ НИИ ПОСРАМИТИ
 СІЮ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОРЪШИТ И ПОСРАМИТ ВЪ ГОС-
 ПОДСТВѢ ЕГО, А ВЪ БѢДЕШЕМ ВѢЦѢ ДѢША ЕГО. И ДА МЪ ЕСТ СЪПЕРЕНИЦА ПРЧНСТА
 БОГОРОДИЦЕ НА СТРАШНѢМ И НЕИЦЕМЪРНѢМ СЪДИЩЕ ХРИСТОВѢМ И ДА ИМАЕТ ЧЕСТІЮ
 СЪ ЮВДА И СЪС ІРИИ И ДА ЕСТ ПРОКЛЕТ ШТ ТІИ СВѢТНХ ШТЪЦИ ЕЖЕ ВЪ НЕКЕН.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛНЕ ПОСТАВНХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРИК
 И ЖЪПАН БОГДАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ И СТАНЧЮЛ ВИСТИЯРИУ И СТАН СПАТАР И БРЪКАН КОМИС
 И УРЪКЕ СТОЛНИК И БАЛОМИР ПЕХАРНИК И ЖЪПАН СТАНЧЮЛ ДОБРЪШ ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИКЪ.
 ИСПРАВНИК, БОГДАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ.

ПИСА АЗ, КОРЕСИ СЛОВОПОЛОЖИТЕЛ, МЪСЕЦА АПРИЛІЕ НІ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТ ХЪЗАН.

† ІУ ПЕТРЪ ВВЕВЪДА, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
 vlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această
 poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramul uspenia
 preacuratei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria,
 unde odihnesc moaștele celui întru sfinți părintele nostru Nicodim cel sfințit,
 și părintelui egumen Ioan și tuturor fraților care trăiesc și petrec în sfîntul
 loc, ca să le fie vama ce se cheamă Calafat. Și hotarul să se știe: din gura
 Jiului pînă la Izvoară. Și vama de la Vîlcan. Și iarăși hotarele să li se știe:
 din Olteț pînă la Poarta de Fier. Pentru că sînt vechi și drepte dedine, vămi ale
 sfintei mănăstiri, deoarece au miluit toți răposaii domni, din zilele lui Dan
 voievod pînă în zilele domniei mele. Și încă am văzut și am citit domnia mea și
 cărțile de mai înainte ale altor domni, care au fost mai înainte de noi, cum au
 dat și au întărit sfîntului loc. De asemenea și domnia mea am dat și am întă-
 rit sfintei mănăstiri, să fie fraților de hrană, iar domniei mele și tuturor celor
 mai înainte răposaii domni de veșnică pomenire.

De aceea dar, rog pe preadarnicul Dumnezeu și pe preacurata sa maică și
 cinstita ei uspenie, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn
 Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau
 din alt neam, să-l învețe sfîntul duh și cinstita uspenie a născătoarei de Dum-
 nezeu ca să miluiască și să întărească acest sfînt și dumneziesc hram și să
 înnoiască și să întărească această carte a domniei mele, ca și pe el să-l miluiască
 și să-l întărească domnul Dumnezeu în domnia lui și în veacurile viitoare
 sufletul lui. Iar cine va distruge sau va batjocori această carte a domniei
 mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l distrugă și să-l batjocorească în domnia
 lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata născă-
 toare de Dumnezeu la cumplita și nefățarnica judecată a lui Hristos și să aibă
 parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat de cei 318 sfinți părinți cei de la
 Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan
 Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche
 stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic,
 Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Coresi, așezătorul de cuvinte, luna aprilie 18 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 669 (Tismana). Orig., perg. (29 × 42,5), pecete timbrată. Cu două trad. din sec. XVIII și din 1921; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 137 și 711, f. 69.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 116.

174

1560 (7068) aprilie 19.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угровладинскон, синъ великаго и прѣкраснаго Мирча воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголемн Яргнш, идеже ест храмъ прѣчистѣн владичице наше и Богородице и приснодѣвѣн Маріе и честною ен благовеценіе, ѣкоже да им ест село нарицаемъ Домнешн и шт къ Слъникъ покъде се сѣт хотарисали при дъни Басараб воевода, понеже ест стара и права шчинн и дѣдінъ свѣтомъ монастырѣ, понеже покъшла ест того више речено село поконнаго Басараб воевода шт Бъсію шт Стънчещи за хл аспри.

И потомъ имали сѣт калѣгерн прѣ със слънничанинъ със Дръгичн и Мирка и Ивашко предъ поконнаго Радул воевода шт Рненик. И ѣзел сѣт више речени людіе законъ вѣ волѣри, да заклетъ како того више речено село и хотаре еже сѣт поставлене шт при дъни Басараба воевода нѣст стара и права шчина свѣтомъ монастырѣ. И шни никакоже не сѣт моглн заклетн, анѣ сѣт били встали шт законъ. Таже и господство ми гледахъ старе книге свѣтомъ монастырѣ за покъпеніе и хрсовъде и свитокъ поконномъ Басараба воевода със великою клетфѣ, таже господство ми невѣсхотѣл съм ѣлесъти въ прѣстѣпленіе и ѣ клетфѣ прѣжнимъ господамъ, анѣ далъ съм господство ми више речено село свѣтомъ монастырѣ да мѣ ест въ шчинн и въ шхлебъ а господства ми и въсемъ прѣжде почившимъ господаріе въ вѣчное въспоминаніе.

Сеже и сведетеліе поставлехъ господство ми: жѣпанъ Неделко велъ дворникъ и жѣпанъ Богданъ велъ логофетъ и Станъ спатаръ и Станчюла вистнгаръ и Бърканъ комисъ и Ърѣке столникъ и Баломиръ пѣхарникъ и Станчюла великн постелникъ. Исправникъ, самъ рѣчъ господства ми.

Писахъ азъ, Мнхъл, прискрѣбенъ до смъртн, априлѣ 01 дъни, в лѣтѣ хъѣн.

† Іу Петръ воевода, милостію божіе господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeș, unde este hramul preacuratei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei blagoslveștenii, ca să-i fie satul anume Domnești și pe unde s-au hotărnicit înspre Slănic în zilele lui Basarab voievod, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri. Pentru că a cumpărat acest mai sus zis sat răposatul Basarab voievod de la Văsiu din Stăncești pentru 30 000 aspri.

Iar apoi, au avut călugării pîră cu Slănicenii, cu Drăghici și Mirca și Ivașco, înaintea răposatului Radul voievod de la Rîmnice. Și au luat mai sus ziiși oameni lege 12 boieri să jure că acel mai sus zis sat și hotarele ce sînt așezate din zilele lui Basarab voievod nu sînt veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri. Iar ei nicidecum n-au putut să jure, ci au rămas de lege. Deci, domnia mea am cercetat vechile cărți ale sfintei mănăstiri de cumpărătură și hrisoavele

și sulul răposatului Basarab voievod, <scrise> cu mare blestem. Deci domnia mea n-am vrut să intru în călcarea poruncii și în blestemul domnilor de mai înainte, ci am dat domnia mea mai sus zisul sat sfintei mănăstiri să-i fie de ocină și de ohabă, iar domniei mele și tuturor domnilor răposați de mai înainte de veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Mihul cel îndurerat pînă la moarte, aprilie 19 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 670 (Ep. Argeș, XVII/2). Orig., hirtie (30,5×20,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912.

EDIȚII. Trad. Ionescu Mușcel, *Doc. domnești*, 5–6; *DIR*, B, 117. Facs. *ibidem*, 451.

175

1560 (7068) aprilie 20, București.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земле ѿггров-лаѿинскон, синъ великаго и прѣкраснаго Мирча воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтомъ монастирѣ глаголемн Бистрицѣ, такоже да мѣ ест учинѣ что се зове Іанка, занеже мѣ ест свѣтѣм монастирѣ стара и права учинѣ и дѣдїнѣ.

И потом, при дѣни поконнаго родїтелю господства ми Мирча воєвода, вини сѣт дошли нѣкон людіе ут Потел, тере сѣт слѣгали и прѣлѣстнии пред господства мѣ како ест учинѣ пѣстнию и дали сѣт една дешѣгѣвинѣ радї више речена учинѣ.

И потом такожде ре прїндоше тере слѣгаше и прѣлѣстнише и пред господства ми како ест тае више речена учинѣ пѣстнию. И ѣ тем господство ми гледах и сѣднѣ по правдѣ и по законѣ със въси чѣститимн правителїе господства ми. Тем радї изнандоѣ и истинствовах господство ми како ест више речена учинѣ за дѣдїнѣ свѣтѣн монастирѣ ут Бистрица, нѣ всташе людіе ут Потел ут закона ут пред господства ми, како веке мѣтѣх да не имат над сїа више речена учинѣ.

Сего радї, дадох господство ми свѣтѣн монастирѣ ут Бистрица такоже да мѣ ест въ учинѣ и въ ухаеѣ ен и непоколѣбимо по шризмю господства ми

Сеже и свѣдѣтелїе поставлех господство ми: жѣпан Недѣлко велики дворник и жѣпан Богдан велики логофет и Станчюл вистїар и Стан спатар и Бѣркан комис и Урѣке столник и Баломир пѣхарник и Станчюл вел постелник. Исправник, Богданъ велики логофет.

Н аз, Ялѣла, исписах въ настолни град Бѣскрецин, мѣсеца априлї к дѣни, въ лѣт хЗдн.

† Іу Петръ воєвода, милостїа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie ocina ce se chiamă Ianca, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri.

Iar apoi, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod, au venit niște oameni de la Potel de au mințit și au înșelat înaintea domniei lui că este ocină pustie și că au dat o dușegubină pentru mai sus zisa ocină.

Iar după aceea, de asemenea au venit de au mințit și au înșelat și înaintea domniei mele că este mai sus zisa ocină pustie. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Întru aceasta, am aflat și am adevărit domnia mea că este mai sus zisa ocină de moștenire a sfintei mănăstiri de la Bistrița, ci au rămas oamenii de la Potel de lege dinaintea domniei mele ca mai mult amestec să nu aibă asupra acestei mai sus zise ocine.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri de la Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă ei și neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Albul, am scris în cetatea de scaum București, luna aprilie 20 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 671 (Bistrița, XIV/5). Orig., hirtie (21,5×31), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 43v–44, cu data zilei 24, și 201, f. 341v–342 și 713, f. 705.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 117–118. Facs. *ibidem*, 452.

176

1560 (7068) aprilie 21, București.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсом земле Уггрок-лахинскон, синѸ великаго и прѣкраснаго Мирча воєвода. Дават господство ми сіе повебѣнїе господства ми волѣрнїѸ господства ми жѸпан ГѸнскѸ ключар и със синовн си, еици емѸ БогѸ даст, іакоже да мѸ ест учинѸ Ѹ Горнѣиїн из Гор, село въс, със въсом хотаром и със воденице, занеже мѸ ест стара и права учинѸ и дѣдїнѸ мати свою Биша.

И потом, мати емѸ Биша, вна ест продала вше речено село Горнѣиїн попек БѸнлѸвѸ вт Ботѣнн въс, със въсом хотаром, за х̄д̄ аспри. И потом, Мирча Бицел, вн ест метнѸ тех аспри попек БѸнлѸвѸ и ѕзел ест вше речено село Ѹ силост его и нѣст имал ни едно метѸх.

И потом, волѣрнїѸ господства ми, ГѸнскѸ ключар, вн ест имал съ[с]-пренїе пред поконномѸ родїтелю господства ми Мирчев воєвода със Мирча Бицел. И сице ест съпреа ГѸнскѸ ключар: ако не стонт вше речено село, како га ест продал мати свою Биша вт нenna добро волю попек БѸнлѸвѸ, нѸ по воле да повратим аз тех вше речени аспри Мирчев Бицелов, занеже мѸ ест вше речено село дѣдїнѸ.

И Ѹ тем господства мѸ, <родїтелю>¹ господства ми, ѕѕдани нѸ ест и изнашел ест ка<ко ест>¹ того село дѣдїнѸ ГѸнскѸ ключар и и дал ест господства емѸ родїтелю господства ми, да повратит ГѸнскѸ ключар тех аспри Мирчев Бицел. Тем радї звав ест ГѸнскѸ ключар синовн попек БѸнлѸвѸ тере сѸт дали и повратили за вше тех х̄д̄ аспри Мирчев Бицел.

И потом, синовн попек БѸнлѸвѸ, вни хотѸше повратити тех аспри слѸг господства ми ГѸнскѸ ключар. И Ѹ тем, господство ми гледаѸ и ѕѕдїѸ по правѸс и по законѸ и <и>знаидоѸ господство ми ере ест того село за дѣдїнѸ ГѸнскѸвѸ

ключар, нѣ дадохъ господство ми да повратитъ Гѣнскъ ключаръ тѣхъ аспри синовн попъ Бѣнлѣвъ ; н повратилъ нхъ ест, нѣ всташе синовн попекъ вт законъ вт предъ господства ми.

Сего ради, дадохъ господство ми слѣдѣ господства ми Гѣнскъ ключаръ ѣкоже да мѣ естъ въ вчинѣ н вхѣбѣ немѣ н синовомъ емѣ, вѣскомъ н прѣвѣсчетомъ емѣ н ни вт когоже непоколѣбнмо, по речъ господства ми.

Сеже н свѣдѣтеліе поставлехъ господство ми: жѣпанъ Неделко велъ дворникъ н жѣпанъ Богданъ великн логофетъ н Станчюла вѣстїаръ н Станъ спатаръ н Бѣрманъ комнѣ н Урѣке столникъ н Баломнръ пѣхарникъ н Станчюла велъ постелникъ. Исправникъ, Богданъ велъ логофетъ.

И азъ, Ялѣ, исписахъ въ настолинъ градъ Бѣскрецинъ, мѣсеца апрїлїе кѣ дѣни, въ лѣтѣ ^хзѣн.

† Іу Петру вверѣда, мностїа божїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Gîscă clucerul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Gornenii de Sus, satul tot, cu tot hotarul și cu mori, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină a mamei lui, Vișa.

ar apoi, mama lui, Vișa, ea a vîndut satul mai sus zis, Gornenii, popii Băilă din Boteni, tot, cu tot hotarul, pentru 4 000 aspri. Iar apoi, Mircea Vișel, a lepădat acei aspri popii Băilă și a luat mai sus zisul sat în sila lui și nu a avut nici un amestec.

Iar apoi, boierul domniei mele Gîscă clucerul, el a avut pînă înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod cu Mircea Vișel. Și așa pîra Gîscă clucerul: dacă nu stă mai sus zisul sat cum l-a vîndut mama sa Vișa, de a ei bunăvoie popii Băilă, atunci mai bine să întorc eu acei aspri mai sus ziși lui Mircea Vișel, pentru că este dedină acel sat mai sus zis.

Și întru aceea, domnia lui, <părintele>¹ domniei mele, i-a judecat și a aflat că acel sat este dedină a lui Gîscă clucerul și a dat domnia lui, părintele domniei mele, să întoarcă Gîscă clucerul acei aspri lui Mircea Vișel. De aceea, a chemat Gîscă clucerul pe fiii popii Băilă de le-a dat și le-a întors la toți acei 4 000 aspri ai lui Mircea Vișel.

Iar apoi, fiii popii Băilă, ei au vrut să întoarcă acei aspri slugii domniei mele Gîscă clucerul. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am aflat domnia mea că acel sat este de moștenire al lui Gîscă clucerul, ci am dat domnia mea să întoarcă Gîscă clucerul acei aspri fiilor popii Băilă ; și i-a întors, iar fiii popii au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Gîscă clucerul, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Alb, am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 21 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCLXII/1. Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, stricată.

¹ Loc rupt.

† Мнлостію божію, Ыу Петръ воевода и господинъ въсон земле Уггров-лаѹинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господства ми сію повелѣніе господства ми Сорев със синовн емѸ, елци емѸ Богъ даст, ѹкоже да мѸ ест вчннѸѸ ѡт Брѣтъшани ѡт над Новакве, синъ Данчюлве половни ѡт по въсе вчннѸѸ и ѡт поля и ѡт шомѸ и ѡт посевѸде, понеже покопна ест сіе вчннѸѸ Сорев ѡт над Новакве. И продадоше сіе вчннѸ ѡт своємѸ добро воле за ꙗл аспри готовн и ѣ краве. И продадоше със ѡзнаніе въсем мегіашом ѡт гор и ѡт дол.

И по сиѹ дадохъ господства ми више речена, ѹкоже да им ест вчннѸ СоревѸ въ вѹхавѸ емѸ и синовн емѸ і вѸкомѸ и прѣвѸчетом емѸ и не ѡт когоже непотѣк-новенномѸ, по реч господства ми.

И сведетеліе поставѣлемѸ прѣд господства ми волѣре господства ми: жѸпан Неделко велики дворник и жѸпан Богдан великин логофет и Бѣркан кѹмис и Стан спатар и Баломир пѣхарник и Станчюл великин постелник. Исправник, Богдан вел логофет.

Писах аз, Станчюл, пис мѣсеца април кѣ дѹне, въ лѣт хѹѹдн.

† Ыу Петръ воевода, мнлостіа божіа гъсподинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sorea cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocina din Brătășani de la Novac, fiul lui Danciul, jumătate de peste toată ocina și din cîmp și din pădure și de pretutindenii, pentru că a cumpărat Sorea această ocină de la Novac. Și a vîndut această ocină de bunăvoia lui pentru 530 aspri gata și două vaci. Și a vîndut cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos.

Și după acestea, am dat domnia mea mai sus zisele, ca să-i fie ocină de ohabă lui Sorea, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Și martorii punem înaintea domniei mele pe boierii domniei mele: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan comis și Stan spătar și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul; scris luna aprilie 25 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXVI/57. Orig., hirtie (30,5×21,5), pecete timbrată. Copie și trad. la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 68—69; copie ibidem, ms. 718, f. 14v.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Codrescu*, V, 3—4. Trad. DIR, B, 143. Facs. *ibidem*, 453.

† Мнлостію божію, Ыу Петръ воеводѸ и господинъ въсон земли Уггров-лаѹинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводѸ. Даватъ господства ми сіе повелѣніе господства ми слъземъ господства ми СтанчюлѸ и Ърс и БѢкѸр и съ братнѹм си и Бѣнчнлѹ съ синовн си и четом си и съ нѹх синовн, варе елци им Богъ придаст, ѹкоже да мѸ сѸт вчннѸ Ѹ Долни Тнѹчани дело дедѸ си им Тѣтю въса, варе елнка се ѹтетъ избратн, занеже им ест стара и права вчннѸ и дѣдінѸ.

И да им се знает по кѣде им сѣт старе белѣге и хотаре: вт хотарѣл Бѣзѣном дорн до хотарѣл Дръгѣшниним и Гръдѣщѣ въса седалище, а вт Дръмѣлѣл Мармѣрѣлѣл дорн до Текѣчи.

И пакн да им ест Станчюл и Ёрс и Бѣкѣр съ братнѣм си и съ четом си вчинѣ ѣ Дол Тѣкѣчани, дело Манѣк половинѣ, занеже в покѣпнше вт Манѣк за ѣ кон добръ и за хѣ аспри и седалище вт село пакн половинѣ.

И потом, Станчюл и Ёрс и Бѣкѣр и Бѣнчилѣ имаше прѣ¹ пред поконномѣ родѣтелю господства ми съ Манѣк и съ Минкѣл и съ четом им. И сице сѣт съпрѣлн Манѣк и Минкѣл и чет им, како сѣт дали над таѣ више речено вчинѣ въ едно дѣшегѣвинѣ краѣѣ мѣ. Таже тако хотѣше Манѣк и Минкѣл и чет нѣ како да ѣзвнѣает вт вчинѣ Станчюлѣ и Ёрсѣ и Бѣкѣрѣ и Бѣнчилѣ половинѣ. И ѣ тем, господство емѣ сѣднлн нѣ ест и съгледалн редѣ по правдѣ, съ въси честитнми правителѣ господство емѣ и дал ест бнѣ негоѣа господство Манѣк и Минкѣлѣ и чет нѣ закон ѣ болѣри да заклет како сѣт дали и келтовалн тен краѣѣ над таѣ више речена вчинѣ. И вни никакоже ѣе възмогоше да донеснт болѣри на дѣнѣ и на сорок да заклет никакоже, анѣ встали сѣт <Манѣк и Мин>кѣл вт закона вт пред поконномѣ родѣтелю господства ми.

И потом, Манѣк и Минкѣл, вни не хотѣлн вставише се, нѣ пакн сѣт съпрѣлн пред поконномѣ родѣтелю господства ми. И пакн ѣзели сѣт Манѣк и Минкѣл и чет им закон ѣѣ болѣри да заклет како не сѣт имали Станчюл и Ёрс и Бѣкѣр и събратнѣм си и Бѣнчилѣ съ синови си и съ четом си вчинѣ по старн кинге. И тенѣн ѣѣ болѣри, вни гледаше по правдѣ със нѣхѣ дѣше и сице вставише тенѣн ѣѣ болѣри по старн кинге вт пред родѣтелю господства ми.

И пред господства ми такожде не възмогоше донести Манѣк и Минкѣл и четом им теѣ ѣѣ болѣри да заклет вними, нѣ вста Манѣк и Минкѣл и четом им вт закона вт пред господства ми, како сѣт вили встали и вт пред родѣтелю господства ми.

Сего радѣ, дадѣвѣ и господство ми Станчюл и Ёрс и Бѣкѣр и съ братнѣм си и Бѣнчилѣ съ синови си и чет им, како да дрѣжит и да владѣет по старе кинге и да им сѣт въ вчинѣ и въ вѣдѣѣ им и синовом им, вѣскомже и прѣвнѣчетом им и ни вт когоже непоколебнѣмо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелѣ поставлѣем господство ми: жѣпан Неделѣко велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣѣт и Бръкан спатар² и Ёрѣке столник и Баломир пѣхарник и жѣпан Станчюл Добръшов постелник. Исправник, Богдан велики лѣгѣѣт.

И аз, Драгомир вт Бѣлѣч, еже написѣх въ столнн град Бѣкѣреци, мѣсеца апрѣлѣтѣ кѣ дѣни, въ лѣт хѣѣѣн.

† Іw Петрѣ вѣвѣѣда, милостѣа божѣа господнѣнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul și Urs și Bucur și cu frații lor și Băncilă cu fiii săi și cu ceata sa și cu fiii lor, oricîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Ticuceanii de Jos partea bunicului lor Tetiu toată, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și să se știe pe unde le sînt vechile semne și hotare: din hotarul Vezenilor pînă în hotarul Drăgușinilor și Grădiștea, toată vatra, însă din Drumul Marmurelui pînă în Tecuci.

Și iarăși să le fie lui Stanciul și lui Urs și lui Bucur cu frații lor și cu ceata lor ocină în Ticuceanii de Jos partea lui Manea jumătate, pentru că au cumpărat-o de la Manea pentru un cal bun și pentru 1 000 aspri; și vatra de sat iarăși jumătate.

Iar apoi, Stanciul și Urs și Bucur și Băncilă au avut pîră ¹ înaintea răposatului părinte al domniei mele cu Manea și cu Micul și cu ceata lor. Și așa au pîrît Manea și Micul și ceata lor că au dat pe acea mai sus zisă ocină la o dușegubină 40 de vaci. Astfel deci, Manea și Micul și ceata lor au vrut să ia jumătate din ocina lui Stanciul și a lui Urs și a lui Bucur și a lui Băncilă. Iar întru aceasta, domnia lui i-a judecat și le-a cercetat rîndul după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia sa lui Manea și lui Micul și cetei lor lege 6 boieri, să jure că au dat și au cheltuit acele vaci pe această mai sus zisă ocină. Iar ei nicicum n-au putut să aducă boierii la zi și la soroc să jure, ci au rămas Manea și Micul de lege dinaintea răposatului părinte al domniei mele.

Iar apoi, Manea și Micul, ei n-au vrut să se lase, ci iarăși s-au pîrît înaintea răposatului părinte al domniei mele. Și iarăși au luat Manea și Micul și ceata lor lege 12 boieri să jure că nu au avut Stanciul și Urs și Bucur și cu frații lor și Băncilă cu fiii săi și cu ceata lor ocină după cărțile vechi. Iar acei 12 boieri au cercetat după dreptate, cu sufletele lor și așa au lăsat acești 12 boieri, după cărțile vechi, dinaintea părintelui domniei mele.

Și înaintea domniei mele de asemenea n-au putut să aducă Manea și Micul și ceata lor acei 12 boieri, să jure cu dînșii, ci au rămas Manea și Micul și ceata lor de lege dinaintea domniei mele, cum au rămas și dinaintea părintelui domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Urs și lui Bucur și cu frații lor și lui Băncilă cu fiii săi și cu ceata lor, ca să țină și să stăpînească după vechile cărți și să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar ² și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul al lui Dobruș postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir din Bălaci, care am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 29 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 672 (Mitrop. Ț. Rom., CXXXVIII/1). Orig., perg. (25 × 45), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 129, f. 163.

EDIȚII: Trad. *DIR*, B, 119–120.

¹ Cuvintele: „ИМАШЕ ПРЪ“ (au avut pîră) sint scrise deasupra rîndului.

² În loc de comis.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Spahiului și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie în Hlemna din parte Cozmii a treia parté și din cîmpu și din apă și din pădure și du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat-o Spahiul di la Cozma drept 890 de aspri. Și au vîndut Cozma de a sa bunăvoie.

Iar după aceia, Cozma, el de a sa bunăvoie, el s-au înfrățit cu Spahiul, ca să fie doi frați. Iar cine dintr-înșii va vre să spargă această frăție, acela să fie proclat și anathima de 318 părinți. Iar după aceia, au venit Spahiul nainte domnii mele de s-au amestecat și s-au înfrățit pre a lui soră și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu îi va dărui, pre ale lui moșii, pre toate, ca să fie frați înprejuru

cu surorile lui și cu ei fii, pentru că le-au amestecat și le-au înfrățit Spahiul pă ale lui surori de a sa bunăvoie.

Drept aceea, am dat și domnia mea Spahiului și surorilor lui, ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor, nepoților și strănepoților și de niméni să fie clătită, preste zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupîn Nedelco marele vornic și jupîn Bogdan marele logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Balomiră paharnic și Ureche stolnic. Și (ispravnic), Bogdan marele logofăt.

Și am scris eu, Bade logofăt ot București, în divan, aprilie 30 dni, leat 7068 (1560).

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 722, f. 160. Copie după trad.
EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon.j.Dolj*, V, 67–68; *DIR*, B, 120–121.

180

1560 (7068) mai 14.

† Мнолостію божією, Іw Петрѡ конкода н господннѡ въсон землн Уггровлахннское, сннѡ велнкаго н прѣдобраго Мирчек конкода. Дават господство мн снѣ повелѣнне господства мн свѣтомѡ н божественомѡ монастырѡ глаголемн Яргнш, надеже ест храм прѣсвѣтѣн владічнице нашон Богородици н прнсно дѣвн Марин н честное ен ѡспенне н честнѣншомѡ шцѡ егѡменѡ іеромонахѡ Ѣфтимне н въсем братіям н ннокнм жнѡшцнх въ свѣтомѡ внше реченѡ местѡ семѡ, ѡкоже да нм ест села по нме Нѣкшвл н Топана въсе съ въсвм хотаром понеже нм сѡт старе н праке н дѣднне шчнне н покѡпене еще шт поконнаго Басарабе конкоде шт Бѣдїка воеводе алн прѣге, къда ест вна Бѣдїка болѣрнн н шт матерѡ его за хДхї аспрн готовн све тѡрскн. Н еще се н напнсаше Бѣдїка н матерѡ его на свѣтое проскомндне ѡ свѣтн поменнк.

И потом, прншоше прѣд господства мн Марко постелннк н Мнхѡнѡ шефар, тере глаголаше некон лѡжанке рѣчн къ господство мн н испроснше шт господство мн сїе внше пнсане шчнне н рекоше како ест нѡсто место, место шт жнлнще, без людїе, а шн нѣст вна тако, нѡ сѡт лѡжалн н прѣварннл по господство мн. И шт врѣме еже шбсѣтн шцѡ егѡмен Ѣфтимне, шн прннде н прнпаде прѣд господства мн н сказа господства мн ш въсех н донесн хрсовѡл поконнаго Басарабе конкоде. Н вндѣх н прочетах господство мн н нзнандох како сѡт сїе внше речене села н шчнне старе н праке комате свѣтомѡ внше реченѡ монастырѡ н покѡпене шт поконнаго Басарабе воеводе. Таже н господство мн ѡ тем нзвандх Марко постелннк н Мнхѡнѡ шефар със зла срамот шт прѣд господства мн, како веке метех да не кмат шнн над внше пнсане шчнне н села.

Сего радї, дадох н господство мн свѣтомѡ внше реченѡ монастырѡ, ѡкоже да мѡ ест въ шчннѡ н въ шхабѡ н нн шт когоже непотѡкнбено, по реч господства мн.

Сеже н свѣдѣтелне поставнх господство мн: жѡпан Неделко вел дворннк н жѡпан Богдан вел лшгшфет н Стан спатар н Брѣкан колнс н Урѣке столннк н Баломнр пѣхарннк н Станчюл вел постелннк. Исправннк, Богдан вел лшгшфет.

Пнсаш Строе, мане Дї дѡнн, въ лѣт хѡѡн.

† Іw Петрѡ квеквда, мнлостїа божїа господннѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde este hramul preasfintei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea

fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitutului părinte egumen ieromonah Eftimie și tuturor fraților și călugărilor care trăiesc în acest sfânt loc mai sus zis, ca să le fie satele anume Neacșul și Topana, toate cu tot hotarul, pentru că le sînt vechi și drepte dedine, ocine și cumpărate încă de răposatul Basarab voievod de la Bădica voievod, însă mai înainte, cînd a fost Bădica boier și de la mama sa pentru 14 000 aspri gata, toți turcești. Și încă s-au scris Bădica și mama sa la sfînta proscomidie în sfîntul pômelnic.

Iar apoi, au venit înaintea domniei mele Marco postelnicul și Mihăilă șefarul de au spus niște vorbe mincinoase către domnia mea și au cerut de la domnia mea aceste mai sus zise ocine și au zis că este loc pustiu, loc de jiliște, fără oameni, iar el n-a fost așa, ci a mințit și au înșelat pe domnia mea. Iar din vremea în care a aflat părintele egumen Eftimie, el a venit și a căzut înaintea domniei mele și a spus domniei mele despre toate și a adus hrisovul răposatului Basarab voievod. Și am văzut și am citit domnia mea și am aflat că aceste mai sus zise sate și ocine sînt vechi și drepte averi ale sfintei mănăstiri mai sus zise și cumpărate de răposatul Basarab voievod. Astfel și domnia mea, întru aceasta, am scos pe Marco postelnicul și pe Mihăilă șefarul cu rea rușine, dinaintea domniei mele, ca să nu aibă ei mai mult amestec pe mai sus scrisele ocine și sate.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, ca să-i fie de ocină și de obabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

A scris Stroe, mai 14 zile, în anul 7068 (1560).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 674 (Ep. Argeș, XIII/2). Orig., hirtie (31×21) pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1795; alte trad. ibidem, ms. 168, f. 243 și 708, f. 354v—355.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 121. Facs. *ibidem*, 454.

† Милостію божію, Іу Петръ конвода и господинъ въсон земли Уггрок-лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев конводе. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомъ и божествномъ монастырѣ глаголемн Яргин, надеже ест храм прѣсвѣтѣн владичице нашою Богородице и происодѣн Марин и честное ен ѡспеніе и честнѣншомъ штицѣ егъменѣ ермонах Ѧфтимиѣ и въсем братнѣм инокимъ жнѣвщнхъ въ свѣтомъ внише реченъ местъ семъ, ѡкоже да им ест ѣ воденице шт Питещи що сѣт над место Извораном, занеже им сѣт старе и правѣ и дѣднне шчине и воденице.

И да им се знаем место и хотаре воденицемъ школо покъде сѣт: шт Цамъна по шпрѣжне дорн пакн ѣ ста Цамънек и шт тѣи по междѣ ѡзовем дорн ѣ Брънзое и шт Брънзое даже до плоп що ест по внише шт воденице и дорн ѣ Цѣмъна.

Ѧ потом, штицѣ егъмен Ѧфтимиѣ шт свѣтомъ монастырѣ еже ест внише писана, шн принде предъ господства ми тере се плака шт варошани шт Питещи, ере мѣ ест ѡзелн шчинѣ свѣтомъ монастырѣ еже <ест> внише писана. Ѧ господство ми ѣ тем гледахъ и сѣднхъ по правдѣ и по законъ сѣ въсн чѣстнѣнми правнѣлне господства ми и изнандоу господство ми како не имат варошани шт Питещи ни едно метехъ сѣс сѣе внише речене хотаре и шчинѣ свѣтомъ монастырѣ нѣ сѣт старе и правѣ шчинѣ и воденице свѣтомъ монастырѣ шт Яргин.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МН СВѢТОМЪ МОНАСТРОУ УТ ЯРГНШ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИНЪ Н УХАБЪ, А ВАРШАНИ УТ ПИТЕШН ВЕКЕ МЕТЕУ ДА НЕ НМАТ НАД СЪН ВШЕ РЕЧЕНЪ УЧИНЪ, НЪ ДА ЕСТ ВШЕ РЕЧЕНЪ СВѢТОМЪ МОНАСТРОУ СІЕ ВШЕ РЕЧЕНЕ ВОДЕ-НИЦЕ Н УЧИНЪ НЕПОКОЛѢНИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВѢДѢТЕЛНЕ ПОСТАВЛѢМ ГОСПОДСТВА МН: ЖУПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКН ДВОРНІК Н ЖУПАН БОГДАН ВЕЛИКН ЛУГВФЕТ Н СТАН СПАТАР Н БРЪКАН КОМІС Н ЗРѢКЕ СТОЛНИК Н БАЛОМІР ПЕХАРНИК Н СТАНЧЮЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, БОГДАН ВЕЛ ЛУГВФЕТ.

ПИСАХ АЗ, СТРОЕ, МАМЕ АІ ДАНИ, ВЪ ЛѢТ ХЗЪІН.

† Іу Петру воевода, милостиа вожіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungre-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde
este hramul preasfintei stăpinei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea
fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, și cinstitului părinte egumen ierome-
nah Eftimie și tuturor fraților călugări care trăiesc în acest mai sus zis sfânt loc,
ca să le fie trei mori din Pitești, care sînt pe locul Izvoranilor, pentru că le sînt
vechi și drepte și dedine, ocine și mori.

Și să li se știe locul și hotarele dimprejurul morilor pe unde sînt: din
Geamăna pe obrejie, pînă iarăși în gura Geamănei și de aici, printre iazuri,
pînă în Brînzoaia și din Brînzoaia pînă la plopul ce este mai sus de mori și
pînă în Geamăna.

Iar apoi, părintele egumen Eftimie de la sfînta mănăstire ce este mai sus
scrisă, el a venit înaintea domniei mele de s-a plîns de orășenii din Pitești că
au luat ocina sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă. Iar domnia mea, întru
aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții
dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că nu au orășenii din
Pitești nici un amestec cu acest mai sus zis hotar și ocină a sfintei mănăstiri,
ci sînt vechi și drepte ocină și mori ale sfintei mănăstiri de la Argeș.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Argeș, ca
să-i fie ocină și ohabă, iar orășenii din Pitești mai mult amestec să nu aibă
pe această mai sus zisă ocină, ci să fie mai sus spusei mănăstiri aceste mai sus
zise mori și ocină neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic
și Balomir paharnic și Stanciul postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Stroe, mai 14 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 673 (Ep. Argeș, XIX/6). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată
Cu două trad. sec. XVIII și 1912.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 122. Facs. *ibidem*, 455.

† Милостию вожію, Іу Петру воевода н господинъ. Дават господство мн
сіе повелѣніе господства мн калѣгером ут свѣта монастыр глаголимн Кот-
ломъз, ІАКОЖЕ ДА СЪТ ВОЛНИЦН СЪС СІЕ КНИГ ГОСПОДСТВА МН ДА СН БРАНИТ
БРАНИЩѢ УТ ЦЮДИВА.

И НИХТО ДА НЕ СМѢТ ПОСѢЧИТИ НИ ИСХАБИТИ ПРѢД СІЕ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, ПОНЕЖЕ ТОГА ЧЛОВЕКА ЕЖЕ СЕ ХОКЕТ ПОКѢСИТИ НИ ИСХАБИТИ, А ТОГА ЧЛОВЕКА ЗЛО КЕ ПАТИТЪ УТЪ КЪ ГОСПОДСТВО МИ. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧЪ ГОСПОДСТВА МИ.

Исправник, Неделко велики дворник.

Писа Иван мѣсеца мане 3ї дѣни.

† Іу Петръ воевода, милостіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor de la sfânta mănăstire numită Cotlomuz, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să-și apere braniștea de la Giurgiu.

Și nimeni să nu îndrăznească să taie sau să strice înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru că acel om care va îndrăzni să taie sau să strice, acel om rău va păți de la domnia mea. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Ivan în luna mai 17 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 675 (Clocociov, I/1). Orig., hirtie (21,5×31,5) pecete aplicată, căzută.

Datat după domn, ispravnic și diac.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 122—123. Facs. *ibidem*, 156.

183

<înainte de 1560 iunie 1>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domnu. Scriem domniia mea ție Dragomire și ție Cîrstio din Vodița și la toată ceata voastră, carii aveți pîră pentru satul Bresnița și moșiia Varonicu cu călugări de la Tismana. Și după aceasta, vă zic domniia mea cum că în ce ceas veți vedea această carte a domniei mele, iar voi dintr-acele ceas să veniți împreună cu călugări din Tismana ca să luați lege pentru aceste mai sus zise moși înaintea domniei mele, precum că iaste cu voia călugărilor, așijderea și cu voia voastră, ca să nu vă înșelați. Să fie volnici cei din Mehedinți a lua de la voi oarecare răvașe care ați făcut fără voia călugărilor. Și într-alt chip să nu fie, după porunca domniei mele.

Io Pătru voievod.

Arh.St.Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330, f. 155. Trad.

Datat după documentul din 1560 iunie 1.

184

1560 (7068) iunie 1, București.

† Бъ Христа Бога, благовѣрнии и благочестивни и самодръжавнии Іу Петръ воевода, синъ великаго Мнрча воевода, милостію божіюум и божіюум дарованіем, владдешми и господствешми въсен земли Угровлахінское и Подшавіе. Благопронзволнхъ господство ми чистим и свѣтлимъ срѣдцемъ господства ми съ въсечистнии иже надъ въсѣми честнии даровъ хрисовѣа господства ми свѣтомъ и божественомъ монастырѣ глаголеми Тисмѣна, иже въ немъ иже шъ Христѣ живѣши отъць и ерѣменъ Іуви съ въсѣмъ братію, иакоже да имъ естъ села по немъ Бресница и вѣкъ Баровниче съ въсѣмъ хотарѣв и селищѣмъ Тръговищев и селищѣмъ Прилепци

и селнищѣ Команнм и селнищѣ вт Поток и селнищѣ Жарковнице и пакн малн селнище Жарковнице и селнищѣ Слатнинн, понеже сѣа вѣсѣ села и вчинн сѣт старе и праве вчинн и дѣдѣне више рѣченѣ монастырѣ.

И хотар вт дол да им се знает: по пѣт Кладовец и вт тѣа по сѣха Бресница.

И потомѣ имаше калѣгерин пренѣ пред господства ми радѣ више рѣчене селѣ и вчинн сѣс Драгомир вт Бодница и сѣс Крѣстѣ и сѣс Прѣвѣл и сѣс четом им. И тако преше сѣе више именовани людѣе како сѣт тѣх села нише дѣдѣне. И господства ми гледа и сѣдѣ по правдѣ и по законѣ сѣ вѣсѣмн честитимн правителѣем господства ми и <дадох господство ми> втѣцѣ и гѣмена закон бѣ волѣри. И донесн тензи бѣ волѣри пред господства ми и заклеше сѣс нише дѣше како сѣт тѣх села старе и праве вчинн и дѣдѣне свѣтомѣ монастырѣ.

Ещеже а потом, пакн придоше Драгомир и Прѣвѣл сѣс четом си пред господства ми и вѣвѣше закон кѣ волѣри сѣс прѣлѣщиннѣ ниши людѣе и родинни без знанѣе калѣгерим, тере им донесоше и заклеше и искривнше закон калѣгером вт више реченѣ свѣтомѣ монастырѣ. И тако потом, пакн придоше сам и гѣмен сѣ вѣсѣмн братѣе и сѣ множество и добри и старн людѣе вт кѣ тѣх села и вчинн свѣтомѣ монастырѣ и донесоше старе книги и хрисовѣлн вт прѣжде вивших господарн Данѣ воеводѣ и прѣдѣдѣ господства ми великомѣ Мирчек воеводѣ, ешеже и хрисовѣлн поконномѣ родителю господства ми Мирчек воеводѣ. И тако сѣа вѣсѣ гледах и прочетох господство ми и видѣх и истинствовах господство ми ере вѣ великое неправдѣ бѣше притеснили тензи кѣ волѣри и вчинн и дѣдѣне свѣтомѣ монастырѣ, занеже вѣ тѣх више речене хрисовѣлн старим господаром вѣсе сведетелствоваше и сѣс множество волѣри и старци людѣе како сѣт тѣх вчинн и дѣдѣнн свѣтомѣ монастырѣ и много и страшнн клетхѣвѣ бѣше заклеен вѣ тѣх хрисовѣлн за тѣх старн господарн еликоже страшно вѣст и господства ми вт Бога разврити и попрати хрисовѣлн старим господарим, нѣ дадох господства ми втѣцѣ и гѣменн вт Тисмѣна тере донесоше закон пред закон Драгомиров и Прѣвѣлннн и четом нх мн волѣри старн и добри. И тако заклеше и мартѣрскаше тензи мн волѣри сѣ нише дѣше пред господства ми, како Крѣстѣ и Прѣвѣл и Драгомир сѣс четом нх нѣ едно метѣх не имат над вчинн свѣтомѣ монастырѣ еже сѣт више писане. И Драгомир и Крѣстѣ и Прѣвѣл сѣс четом нх вѣташе вт закон вт прѣд господства ми.

Сего радѣ, дадох и господства ми тѣх вчинн свѣтомѣ монастырѣ вѣти вѣ. вѣстравѣ и вѣ вѣкрѣпленѣем, а братѣем вѣ пищѣ и господства ми вѣ молѣбѣ, а родителн <ем господства ми вѣ вѣчное вѣ>спомянанѣе и ни вт когоже непотѣкновено, порнзмо госпдства ми.

Сеже и заклинанѣе поставлѣем господство ми како по сѣмрѣти господства ми <кого изберет господѣ Богѣ вѣти господарѣ Влѣшкон> Земле или вт сѣрдечнаго плода господства ми или вт сѣродник или, по грѣсѣ нашѣх, вт ниоплеменнк, аще почитет и вѣтверѣдѣт и сѣхранит и поноврит <сын хрисовѣлн господства ми, того господѣ Богѣ да вѣтверѣ>дѣт и почитет и сѣхранит вѣ господствѣ его. И ащгн иже не почитѣт и не вѣтверѣдѣт и не сѣхранит и не поноврит, нѣ разорит и поперет и постра<мнт, того господѣ Богѣ да разорит и да поперет и да га пострамнт вѣ господствѣ его и да вѣвѣст емѣ вѣде тѣлнм, а <вѣ> вѣвѣдѣцих вѣцѣ дѣша его и да мѣ ест сѣпостатница прѣчнста Богоматери <на страшннн сѣднще, ндеже лицемѣрне нѣст и да имат вѣчестне сѣ Ивдое и сѣ Яриа и сѣ ниѣмн Ивден еже вѣзѣпнше на господа Бога и спаса нашего Иѣсуса Христа и рекоше: крѣв его на ниш <и на чедоу нх, еже н> ест.

Сеже свѣдѣтелѣе поставлѣет господство ми: жѣпан Нѣгое велики ван и жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан велики лнвгѣфет и Стан спатар и Брѣкан

КОМНС И ЗРѢКЕ СТОЛНИК И БАЛОМИР ПЕХАРНИК И СТАНЦИОЛ ДОБРШШ ВЕЛИКИ ПОСТѢЛНИК.
Исправник , БОГДАН ВЕЛИКИ ЛУГОВѢТ.

И ПИСАХ АЗ, БАДѢ ГРАМАТИК, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БѢКЪРЕЦИ, МѢСЦА ЮНІЕ
Ѧ ДАИЪ, ВЪ ЛѢТО ХЗѦИ.

† ІУ ПЕТРЪ КШЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și singur stăpînitorul Io Petru voievod, fiul marelui Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a Podunaviei. Am binevoit domnia mea cu cinstita și luminata inimă a domniei mele <de am dat> acest hrisov al domniei mele întru totul cinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, celor care în Hristos locuiesc în ea, părintele și egumenul Ion cu toți frații, ca să le fie satele anume: Bresnița și amîndouă Varovnicele, cu toate hotarele și seliștea Țirgoviștei și seliștea Prilepeț și seliștea Comanilor și seliștea de la Potoc și seliștea Jarcoviței și iarăși seliștea mică a Jarcoviței și seliștea Slatinei, pentru că toate aceste sate și ocine sînt vechi și drepte ocine și dedine ale mai sus zisei mănăstiri.

Și hotarul de jos să li se știe: pe drumul Cladovei și de aici pe Bresnița Seacă.

Și după aceea, au avut călugării pîră înaintea domniei mele pentru mai sus zisele sate și ocine cu Dragomir din Vodița și cu Cîrstea și cu Pîrvul și cu ceata lor. Și așa pîrau acei mai sus numiți oameni că sînt acele sate dedinele lor. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat părintelui egumen lege 12 boieri. Și au adus pe acei 12 boieri înaintea domniei mele și au jurat cu sufletele lor că acele sate sînt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri.

Încă și după aceea, iarăși au venit Dragomir și Pîrvul cu ceata lor înaintea domniei mele și au luat lege 24 boieri, cu înșelăciune, oameni și rudenii ale lor, fără știrea călugărilor, de i-au adus și au jurat și au stricat legea călugărilor de la mai sus zisa sfîntă mănăstire. Și astfel apoi, iar a venit însuși egumenul cu toți frații și cu mulțime și oameni buni și bătrîni dinspe acele sate și ocine ale sfintei mănăstiri și au adus vechile cărți și hrisoave de la domnii ce au fost înainte, Dan voievod și strămoșul domniei mele, Mircea voievod cel Mare și încă și hrisovul răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod. Și astfel toate acestea le-am cercetat și le-am citit domnia mea și am văzut și am adevărit domnia mea că împresuraseră cu mare nedreptate acei 24 boieri și ocinele și dedinele sfintei mănăstiri, pentru că în acele mai sus zise hrisoave ale vechilor domni, toți au mărturisit și cu mulțime de boieri și oameni bătrîni că acele ocine și dedine sînt ale sfintei mănăstiri și cu mare și strașnic blestem au blestemat în acele hrisoave acei domni bătrîni, încît i-a fost groază de Dumnezeu și domniei mele să stric și să calc hrisoavele bătrînilor domni. Ci am dat domnia mea părintelui egumen de la Tismana de a adus lege peste legea lui Dragomir și a lui Pîrvul și a cetei lor 48 boieri bătrîni și buni și așa au jurat și au mărturisit acei 48 boieri cu sufletele lor înaintea domniei mele că Cîrstea și Pîrvul și Dragomir cu cetele lor nu au nici un amestec asupra ocinelor sfintei mănăstiri care sînt mai sus scrise. Iar Dragomir și Cîrstea și Pîrvul cu cetele lor au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea am dat și domnia mea acele ocine sfintei mănăstiri să fie de folosință și de întărire, iar fraților de hrană și domniei mele de rugă, iar părinților <domniei mele de veșnică> pomenire. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem pune domnia mea ca după moartea domniei mele <pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn> al Țării <Românești> sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va apăra și va înnoi <acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l> întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va apăra și nu va înnoi, ci va strica și va călca și va batjocori, <pe acela domnul Dumnezeu să-l nimească și să-l calce> și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aci trupul, iar în veacul viitor sufletul lui și să-i fie potrivnică preasfânta născătoare de Dumnezeu la cumplita judecată, unde nu este fățarnicie și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care și este.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dăbruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și am scris eu, Badea grămăticul, în cetatea de scaun București, luna iunie, ziua 1, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Agh. St. Buc., Peceti, nr. 10 (Tismana, III/6). Orig., perg. (52 × 43), rupt și șters, pecete atîrnată. Cu patru trad.⁺ 1837, 1846, 1913 și una mai tîrzie, fără dată; alte trad. ibidem, ms. 330 f. 156 și 335, f. 47–49 și Bibl. Acad., MMDCCLVI/9.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 123–124.

185

<1560—1567> iunie 13.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣние господства ми Данов шт Стъжарюл, якоже да мѣ ест един челѣд за ациганини, на име Паша със ациганкѣ си и със децами си, занеже мѣ ест старѣ и правѣ ацигани шт дѣдинѣ, понеже си дониси пред господства ми и кинги за дѣдинѣ, кингѣ поконнаго Басарле воевода. И видѣх и прочетах господство ми и истекствовах ере мѣ ест ацигани за дѣдинѣ.

Тем радї, дадох и господство ми Данов, якоже да мѣ ест ациганини шхабѣ; тем радї, нихто да не смѣет покѣсити бантовати его, ни глобници кон събирает даже и ни ни нитко шт слѣзи господства ми. И тко се хокет нѣчто покѣсити бантовати его или нѣчто досаждати пред сїюм кингѣ и заповед господства ми, а Данѣ да ест волен и крѣпок ѣдарити его сам ѣ <гла>вѣ, да мѣ разенет главѣ, како веке тако да <не> досажда е дрѣзи, понеже господство ми встави съм един: кон имает ацигани за дѣдинѣ да ех шеладае мирни и словодни без бантование шт никогоже. Тое говорим господство ми, инако да нѣст по реч господства ми.

Исправник, сама рѣч мати господства ми.

Писа Кореси, юніе гї.

† Іу Петръ воевода, милостію божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan din Stăjariu, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume Paul cu țiganca sa și cu copiii săi, pentru că fi sînt vechi și drepti țigani de moștenire, căci a adus înaintea domniei mele și cărți de moștenire, cartea răposatului Basarab voievod. Și am văzut și am citit domnia mea și am adevărit că fi sînt țigani de moștenire.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dan, ca să-i fie țiganii ohabă; pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a încerca să-l tulbure, nici globnicii care strîng dăjdiile și nici nimeni altul din slugile domniei mele. Iar dacă va încerca să-l tulbure cu ceva sau să-l supere cu ceva înaintea acestei cărți și porunci a domniei mele, iar Dan să fie volnic și tare el însuși să-i dea în cap, să-i spargă capul, ca mai mult să nu-l supere în acest chip alții, pentru că domnia mea am lăsat una: cine are țigani de moștenire, să-i stăpînească în pace și slobozi, fără tulburare de către nimeni. Aceasta spunem domnia mea, altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa mamei domniei mele.

A scris Coresi, iunie 13.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh.St.Buc.,S.I., nr. 676 (Tismana, LXXXVII/3). Orig., hîrtie (21×21), pecete timbrată stricată. Trad. ibidem, ms. 327, f. 645v.

Datată din domnia lui Petru cel Tânăr, după ispravnic și după diac.

186

1560 (7068) iunie 16, București.

† Милостію божію, Іо Петроу воєвода и господниъ вѣсон земли Ѣггров-лахінское, синѣ добраго и великаго Іо Мирча воєводі. Дават господство ми сїе повѣленіе господства ми Бнтанов и съ синови си, такоже да им ест учиниѣ ѣ Бѣдѣни, बारे колнка се хтет извѣрати негова дела, понеже им ест стара и права учина.

И потѣм, принде сам Бнтан пред господства ми, тере поврати и даде братѣ емѣ Нѣгоє, али брат ѣт кръстѣ, место ѣт стѣнѣ ѣ Балѣ Лѣстѣнилар, да си ѣчини стѣнѣ кѣде мѣ ю драгѣ. И еше пакн даде Бнтан Нѣгоєвѣ ѣ нив ѣ Глодѣ враніе ѣт два дѣни, али ѣт добро волю, а Нѣгоє, ѣн даде и даровал <по> брата си Бнтан ѣ крава съ млѣко и рѣ аспри и ешеже пакн ѣ аспри, дрѣгом рѣдѣ, али ѣт добром волю.

Сего раді, дадох и господство ми Нѣгоєв и Бнтанѣ что сѣт вше писани, такоже да им ест вѣ учиниѣ и ухаѣѣ ним и синовѣм им и вѣском и прѣвѣнѣчетом им и ни ѣт коже непотѣкино, по реч господства ми.

И сведетеле поставлѣт правителѣм господства ми: жѣпан Бѣртѣ вѣвше дворник и жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣѣт и жѣпан Стан Дебел велики спатар и Бѣркан колнѣѣл и Бѣрке столник и Баломир пѣхарник и Станчюл Добрѣш велики постелник. Исправник, Степан велики портар.

И аз, Бодінескѣл, писах ѣ Бѣкѣрѣци, млѣсца юніе ѣт дѣни, вѣ лѣт хѣдѣни.

† Іо Петроу вѣвѣда, милостіа божіа господниъ.

<Sub pecete se află scrise, la o dată mai tîrzie, următoarele:>

аспри фї, аспри рѣ, аспри рѣ, аспри сѣ, аспри рѣ, аспри ѣ, аспри сѣѣ, конѣ, жравѣ, стѣпнѣ, порчи ѣ, хлѣѣ ѣ, гѣлѣте ѣ, аспри вѣс по грѣдннѣ, рѣ аспри половни водіници, даѣт Нѣгоє да чинит водіниѣ на Дѣмбѣвци.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Io Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vitan și cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Bădeni oricât se va alege partea lui, pentru că îi este veche și dreaptă ocină.

Iar apoi, a venit însuși Vitan înaintea domniei mele de a înfrățit și a dat fratelui său Neagoe, însă frate de cruce, locul de la stîină, în Valea Lăstunilor, ca să-și facă stîină unde-i place. Și încă iarăși a dat Vitan lui Neagoe un ogor în Glod, arătură de două zile, însă de bunăvoie, iar Neagoe, el a dat și a dăruit pe fratele său Vitan cu o vacă cu lapte și 150 aspri și încă iarăși 60 aspri în al doilea rînd, însă de bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe și lui Vitan, care sînt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Și martori pune, pe dregătorii domniei mele: jupan Burtea fost vornic și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Stan cel Gros mare spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Stepan mare portar.

Și eu, Bodinescul, am scris în București, luna iunie 16 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Sub pecete se află scris, la o dată mai tîrzie:> „aspri 510, aspri 150, aspri 150, aspri 250, aspri 150, aspri 20, aspri 265, cal, vacă, stupi, porci 2, pîini 2, găleți 50, aspri toată acea grădină, 150 aspri, jumătate moară, va da Neagoe să facă moară pe Dîmbovița“.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 677 (Cîmpulung, XXVII/1). Orig., hîrtie (31,5×21,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843; altă trad. *ibidem*, ms. 204, f. 256.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 125. Facs. *ibidem*, 457.

187

1560 (7068) iunie 21, București.

† Бѣ Христа Бога, благовѣрнѣи и благочестивѣи <и сѣ>модръжавнѣи Іѡ Петръ воєвода, синѣ великаго Мирчек воєводѣ, божію милостію, божіим дарованіем, владаещим и господствущим въ сѣи земли Угровлахинскои Подъснавїе. Благопронзволнѣу господство ми честнымъ и свѣтлымъ срѣдцемъ господства ми и даровахъ господство ми съи въ сѣе честнѣи и прѣпочтанїе, нже надъ въ сѣимъ честнѣи даровъ хрнсовѣа господства ми светѣи и божественѣи Митрополію, яже ест велика цркъвѣ господства Ви вт Трѣговище, надеже ест храмъ възнесенїе господа Бога и спаса нашего Іѡсѣа Христа, якоже вѣтїи еи вчинѣи и село еже се зоветъ Янноаса въ сѣи и въ сѣимъ хотаримъ, понеже и ест стара и права вчинѣи и покъпена ест вт поконнога Басараба воєводѣ вт жѣпаннїца Мнаквѣ и вт синѣ его и вт зетъ Мнаквѣ¹, на нме Нан, за ѡѣ аспри.

Іѡ потомъ имаше прѣнїе втца владїка кѣр Ѣфремъ вт тоижде свѣтнъи шентели прѣдъ господства ми съсѣ Хамза Тѣркѣа и съсѣ четъ его радїи вше реченѣ село. И тако прѣше Хамза съсѣ четомъ си, како тои село Янноаса ест емѣ дѣдїнѣ, а господства ми гледахъ и сѣднѣ по правдѣ, съ въ сѣи чѣстнїимъ правнелне господства ми и вѣше Хамза и четъ его законъ кѣ болѣри вт прѣдъ господства ми заклетн, како имъ ест село Янноаса дѣданнѣ. Таже потомъ донеснъ Хамза и чето его кѣ <болѣри>² прѣдъ господства ми. Таже господство ми пакн гледахъ редѣ томѣ селѣ заедномъ съсѣи внѣи кѣ болѣри и прочнїтохъ господство ми кннги въ сѣи господаримъ вѣвшнхъ прѣжде господства ми и видѣхъ и истинствовахъ господство ми како дѣдъ Хамза внѣи ест

202

загъбна село Анноаса със зла хитлѣнство wt къ поконнаго Блада воевода Калсгера. Таже с тем Блада воевода Калсгера вш ест помнловал със тон село болѣрнна господства мѣ жѣпан Мнако. Я потом, поконнога Басараба воевода покѣпна ест тон село wt жѣпанца Мнакве н wt сннѣ его н wt зет его Нан за више речени аспри н дарова ю ест свѣтѣн Митрополию вти въ ѣстрабѣ н въ ѣкрѣплентѣ, а господствѣ мѣ вѣчное въспомннатѣ.

И тако w<нен>зи къ болѣри видѣвше книги прочѣмъ въсемъ господаромъ, wt Блада воевода Калсгера даже до господство ми н истинствоваше како дѣдъ Хамзарѣ загъбна ест тон село със хитлѣнство wt къ Блада воевода Калсгера а жѣпан Мнако двстниже его съ право н вѣрно слѣжеѣ wt Блада воевода Калсгера, а wt жѣпанца Мнакве н wt снновъ его н wt зет его Нан покѣпна ест тон село, икоже више рѣхъ господство ми поконни Басараба воевода дѣше радѣ сконмѣ. За тон негъз, моглоше заклетн шензи къ болѣри, нѣ всташе Хамза н чет его wt закон wt предъ господства ми, како веки метѣхъ да не иматъ със село Анноаса.

Сега радѣ, дадохъ н господства ми, икоже да мѣ ест свѣтѣн н божественѣн Митрополиѣ въ пшѣ н въ ѣкрѣплентѣ, а господство ми въ вѣчное въспомннатѣю.

Щеже н закланнатѣ поставлѣетъ господства ми: да аще кон избереѣтъ господѣ Богѣ господарѣ Блашкое землю нли wt нашихъ чедѣ, нли wt сѣрвдникъ нашихъ въсаки благочестивни християнини, нже почететъ н поновитъ сѣн христовѣа господства ми, того господѣ Богѣ нже въ тронцѣ славимни . . . н зде н въ вѣдншнмъ вѣцѣ, н да мѣ ест помощница на страшнемъ сѣда прѣчнстѣа Богоматнѣ н въсн свѣтнн еже wt вѣка Богѣ ѣгодншн, аминн. Я еже не поновитъ н не почететъ, нжъ въ забвентѣ вставнтъ, да дастъ штѣтъ въ страшнѣн дѣнъ сѣдн.

Сеже н свѣдѣтелѣ поставлѣемъ господства ми правителѣемъ господства ми жѣпан Нѣгое велѣки ван Кралевски н жѣпан Неделко велѣки дворникѣ н жѣпан Богдан велѣки лугвѣет н Стан спатар н Бѣркан кумис н Ърѣке столник н Баломнр пѣхарник н Станчюл велѣки постелникѣ. Исправникъ, Богдан велѣки лугвѣет.

И начротахъ Иви лугвѣет. И азъ написахъ, Бадѣ граматнкъ, с градѣ Бѣкѣрешн, мѣсеца юнѣ, къ дѣни, въ лѣто $\times 32$ н.

† Iw Петрѣ вверѣва, мнлостѣю божню господннѣ.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și singur stăpînitorul Io Petru voievod, fiul marelui Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei și Podunavia. Am binevoit domnia mea cu curata și luminata inimă a domniei mele și am dărit domnia mea acest hrisov al domniei mele întru totul cinstit și precinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, sfinte și dumnezeiești Mitropolii, care este biserica mare a domniei mele din Țirgoviște, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocina și satul ce se numește Aninoasa tot și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și cumpărată de răposatul Basarab voievod de la jupanița lui Milco și de la fiul lui și de la ginerele lui Milco ¹, anume Nan, pentru 20 000 aspri.

Iar apoi, a avut pîră părintele vlădica chir Efrem din acel sfînt lăcaș înaintea domniei mele cu Hamza Turcul și cu ceata lui pentru satul mai sus zis. Și așa pîra Hamza cu ceata sa că acel sat Aninoasa îi este dedină. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și a luat Hamza și ceata lui lege 24 boieri dinaintea domniei mele să jure că le este satul Aninoasa dedină. Iar apoi, a adus Hamza și ceata lui 24 <boieri>² dinaintea domniei mele. Deci, domnia mea iarăși am cercetat rîndul aeelui sat împreună cu acei 24 de boieri și am citit domnia mea cărțile tuturor dōmnilor care au fost înaintea domniei mele și am văzut și am aflat

domnia mea că bunicul lui Hamza a pierdut satul Aninoasa cu rea hiclesie față de răposatul Vlad voievod Călugăru. Deci, întru aceasta, Vlad voievod Călugăru a miluit cu acel sat pe boierul domniei lui, jupanul Milco. Iar apoi, răposatul Basarab voievod a cumpărat acel sat de la jupanița lui Milco și de la fiul lui și de la ginerele lui, Nan, pentru asprii sus ziși și l-a dăruit sfintei Mitropolii, să-i fie de folosință și de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire.

Și așa, văzînd acei 24 de boieri cărțile tuturor celorlalți domni, de la Vlad voievod Călugăru și pînă la domnia mea, au adevărit că bunicul lui Hamza a pierdut acel sat cu hiclesie față de Vlad voievod Călugăru, iar jupan Milco l-a dobîndit cu slujbă dreaptă și credincioasă de la Vlad voievod Călugăru, iar răposatul Basarab voievod a cumpărat acel sat, pentru sufletul său, de la jupanița lui Milco și de la fiul lui și de la ginerele lui, Nan, precum am spus domnia mea mai sus. La aceasta nu au putut să jure acei 24 de boieri, ci a rămas Hamza și ceata lui de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult să nu aibă amestec cu satul Aninoasa.

De aceea am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de hrană și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu domn al Țării Românești sau din copiii noștri sau din rudele noastre, fiecare dintre binecinstitorii creștini, care vor cinsti și vor înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu, care este slăvit în treime și ... și aci și în veacul viitor și să-i fie ajutoare la strașnica judecată precurată <născătoare de Dumnezeu> și toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu, amin. Iar care nu va înnoi și nu va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la strașnica zi a judecării.

Iată și martori punem domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și am desenat Ion logofăt. Și am scris eu, Badea grămăticul, în cetatea București, luna iunie 21 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 11 (Mitrop. Ț. Rom., XXXIV/8). Orig., perg., (42 × 48), rupt pecete atirnată. Copie ibidem, ms. 706, f. 15—16. Cu o trad. din 1862; alte trad. ibidem, ms. 127. f. 273—274 și 134, f. 12v—13.

EDIȚII. Slav. *Venelin*, 175—179. Trad. *DIR*, B, 125—127.

¹ Pasajul „И WT ЗИТ ОНАКВЕ“ (și de la ginerele lui Milco) este scris pe un loc răzuit.

² Omis.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele fetelor Stoicăi dvornicul, anume Buica și Chera și Stoicăi și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie satul Tomeni toți, cu tot hotarul, pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceia, fetele Stoicăi, care sînt mai sus scrise, au avut pîră înaintea domniei mele cu satul Borulenii pentru acel mai sus zis sat. Și așa pîra satul

Borulenii ca să ia moșie în satul Tomeni. Iar domniia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boierii domnii mele, și am dat domniia mea lege Borulenilor 24 <boieri> să jure, cum ca să ia moșie din sat de la Tomeni. Iar satul Borulenii nici într-un chip n-au putut să jure, ci au rămas satul Borulenii de lege dinnaintea domnii mele.

Pentru aceasta și domniia mea am dat fetelor Stoicăi, care sînt mai sus scrise, ca să le fie lor moșie ohabnică, și lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Și hotarul lor să se știe: de la măgură pă drum pînă în piatră, supt vad, pînă în drum, de acoloa iarăș pă drum, pă buciumi, de acoloa pînă în plop, apoi iarăș la buciumu, de acoloa peste Olt, pă cursură, pînă în drumul Pietrișului, de acoloa, pe drum, pînă în vadul Milcovului, de acoloa iarăș pă drum, pînă în Piietriș; care le-au hotărît Stoica dvornicul încă din zilele răposatului Basarab voevod.

Iată și mărturii punem domniia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i Iane vistier i Stanū spătar i Ureche stolnec i Balomir păharnic i Bărcan comis i Stanciul vel postelnic. Ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Și eu, Badea gramatic, care am scris în scaunul cetății Bucureștii, iunie 30, leat 7068 <1560>.

Această copie scoțîndu-să din cuvînt în cuvînt după condica casăi brîncovenesti, ce este adevărată, cu pecete și fiind întocmai, să adeverează de mine, Ioan Șărbănescu clucer, hotarnic. 1837 dechemvrie 16.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 678 (Brincoveni, XIX/3). Copie după trad; alte copii la Bibl. Acad., MDCLXXVIII/3-5.

EDIȚII. *DIR*, B, 127-128.

189

1560 (7068) iulie 5, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiiul marelui și preabunului Mircei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele slugilor domnii mele Moș și Mehedințul și Neagoe și Stanciul și Dan și Iovan și Lupul și Stan și Mator și Stretco și Ioaneși și Stănciuleți și Cîrstiiian și Strămătură și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru și Oprea și Bălan și Manea și Șteful și Stănislav și Grozea și Mișura și Pulea și Ciobotă și Anghel și Pîrvul și Diicul și Lepădat și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie satul Radovanul tot și cu tot hotarul, oricît se va alége toată moșia Radovanului, pentru că o au cumpărat acești mai sus ziși oameni această mai sus zisă moșie mai denainte vrême de la răposatul părintele domniei mele Mircea voevod drept 117 vaci. Și încă și al doilea rînd iar au cumpărat de la părintele domnii mele drept 8 500 de aspri gata.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea acestor mai sus numiți oameni, ca să le fie satul Radovanul tot într u moștenire și ohabnic, lor și feciorilor, nepoților și strenepoților și de niminea să nu să clătească, după cuvîntul domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic și jupan Bogdan vel logofăt și jupan Ene vel vistieri și jupan Stan vel spătar și jupan Ureche vel stolnic și jupan Balomir vel paharnic și jupan Bărcan vel comis și jupan Stanciul Dobrușanu vel postelnic. Și ispravnic, jupan Nedelco vel dvornic.

Și eu, Dragomir, carele am scris în scaunul cetății București, în luna lui iulie în 5 zile, văleat de la zidirea lumii 7068 <1560>.

Io Petru voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățul, nr. 443, f. 119. Trad.; altă trad. ibidem, ms. 722, f. 111.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon.J.Dolj*, V, 68—69.

190

<1560—1567> iulie 5.

† Мнлостію божію, Іу ПетрѸ воєвода н господннѸ вѸсон земле Ъгров-лахюскон, синѸ велнкаго н прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣн н божественѣн монастыр глаголемн Дѡврѡша ѡкоже да им ест село на нме Кривна вѸса н вчиннѸ ндеже зовет се Поіана Чоланов, понеже ест сіе вчине старн н праве вчинне н дѣднне свѣтомѸ монастырѸ. Нѡ бнв ест прнтеснѡ н ѡзел сіе вчине СекарѸ армаш без ѡзнаніе господства ми. И вт врѣме еже видѣх господство ми книгѸ поконнаго Басараба воєвода, а господство ми истинствовах ере сѡт бнлн сіе вше реченнн вчиннн н дѣднне свѣтомѸ монастырѸ.

Сего радї, дадох н господство ми свѣтомѸ монастырѸ, ѡкоже да им <ест> сіе вчиннѸ вѸ вчиннѸ н вѸ вѸабѸ, а нноком вѸ пнщѸ н господство ми вѣчное вѸспомнна¹нїе.

И пак да сѡт волицн слѡзе калѡг <ервм> ² нскѡпнтн сѡ ацгнн на нме: Стонка сѸс снновн н Радул сѸс децамн сн н Дан сѸс децамн сн н Крѣчюн сѸс децамн сн, варе кѡде нх хтет нантн вѸ <земле> ² господства ми, понеже им сѡт дѣдннѸ свѣтомѸ монастырѸ.

Сего радї, нхто да не смѣет запрѣтн нан задрѣжати прѣд книгѸ ³ господства ми, ере тога човека зло ке патнт. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправнк, Неделко вел дворнк.

Ѣз, Мирослав писах, мѣсеца юліе ѣ днн.

† Іу ПетрѸ вкєвѡда, мнлостіа божіа господннѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Dobrușa, ca să-i fie satul anume Crivina toată și ocina unde se chiamă Poiana Ciolanului, pentru că sînt aceste ocine vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri. Ci a cotropit și a luat aceste ocine Secară armașul fără știrea domniei mele. Iar din vremea în care am văzut domnia mea cartea răposatului Basarab voievod, iar domnia mea am adevărit că aceste mai sus zise ocine au fost dedine ale sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i <fie>¹ această ocină de ocină și de ohabă, iar călugărilor de hrană și domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși să fie volnice slugile călugărilor să-și adune țiganii anume Stoica cu fiii și Radul cu copiii săi și Dan cu copiii săi și Crăciun cu copiii săi, oriunde îi va afla în <țara> domniei mele, pentru că sînt dedina sfintei mănăstiri.

De aceea, nimeni să nu cuteze a-i împiedică sau a-i ține înaintea cărții³ domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Eu Miroslav am scris, luna iulie 5 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 679 (Ep. Rimnic, LXXVIII/5). Orig., hirtie (27,5×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. la Bibl. Acad., ms. 2 083, f. 206. Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 128. Facs. *ibidem*, 458.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон землѣ Уггрок-лаѹинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомъ, божественомъ монастырѣ глаголеми Ирғиш, идеже ест храм прѣсвѣтѣн и чистѣн и прѣблагословенѣн дѣвн Маріа и честъное ен ѡспеніе, шкоже да и ест ччинъ шт Балѣ Флжмънзецилор ѡз гор по църкѣва Стъниславок и по Мъгъръ ѡ Камен и шт Мъгъръ дорн ѡ Чернаци, идеже се хотарисат със Костецін и по Мъгъръ, по пѣт, до Кръсть Басараб воевода и по Балѣ Ялѡв до Балѣ Ишилор и шт Балѣ Ишилор, по старе хотаре, дорн ѡ пѣт Ялѡвцилор и шт тѣн по пѣт Ялѡвцилор до хотар Ялѡвцилор и пакн шт Балѣ Флжмънзецилор, шт Мост Стъниславок, по Балѣ Селциѣн до Спаш Брнек и шт тѣн над слеме дорн ѡ фраснн и шт фраснн по Стркатъла даже до Корѡла; понеже и ест стара и права вчнна и дѣдина.

И потом, имаше штцѡ нгъмен и вѣсн братін жнѡцинѹ въ свѣтѣн шбитѣл тон съпрѣніе пред господства ми със варошани шт Ирғиш и сице прѣше варошани пред господство ми, како сѣт имали и шни ѡ више реченон ччинъ на двою, анъ бил им ест ѡзел поксннаго Басараба воевода и нѣст платна им раді тан вччинъ ничесоже. И господство ми ѡ том гледаѹ и сѣдиѹ им по правдѣ и по законѣ с ѡ вѣсн чьститими правителіе господства ми и шѡрѣтоѹ и шт<инст>воваѹ[ваѹ] господство ми како се ест бил штакмна поксннаго Басараба воевода шт доброволю със варошани шт Ирғиш и дал им ест Басараба воевода варошаном вччинъ що се зовет Дело Саславе със Мѡшчелѡ раді више речена вчнина и тако се сѣт сами штъкмили. Терѣ господство ми невѣсхотѣѹ разорити тѣкмежію Басараба воевода; ешеже при дѣни покснномъ Петрашко воевода ѡзел сѣт нгъмен и съ братіам хотаринк Мнѹнѣ прѣкълаб, терѣ сѣт ходнли със кд болѣри и сице сѣт нашели <н> истинствовали и шни със ннѹне дѡше.

Сего раді и господство ми дадоѹ вѣса више речена вчнина по белѣге више имените божественомъ монастырѣ шт Ирғиш, шкоже да мѡ ест въ вччинъ и шѡлѡв и ни шт когоже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣлем господство ми: жѡпан Неделко вел дворник и жѡпан Богдан вел лшгѡфет и Стан спатар и Бъркан кмѡнс и ѡрѣке столник и Баломир пѣхарник и Станчию вел постелиник. Исправник, Неделко вел дворник.

Из Митрослав <писѡѹ>, мѣсеца юліе ѡ дѣни, въ лѣт хъѡн.

† Іу Петръ воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde

este hramul preasfintei și curatei și binecuvîntatei fecioare Maria și cinstitiei ei uspenii, ca să-i fie ocină din Valea Flămînzeștilor în sus, pe la Biserica lui Stănilav și pe măgură, la piatră și din măgură pînă în Cernați, unde se hotărîncește cu Costeștii și pe măgură, pe drum, pînă la Crucea lui Basarab voievod și pe Valea lui Albul pînă în Valea Iașilor și din Valea Iașilor, pe vechile hotare, pînă în drumul Albeștilor și de aici, pe drumul Albeștilor, pînă în hotarul Albeștilor; și iarăși din Valea Flămînzeștilor, de la Podul lui Stănilav, pe Valea Seliștei, pînă în Coadă Briei și de aici pe culme, pînă la frasin și de la frasin la Stricatul, pînă la Corbul; pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a avut părintele egumen și toți frații care trăiesc în acest sfînt lăcaș pîră înaintea domniei mele cu orășenii din Argeș. Și așa pîrau orășenii înaintea domniei mele că au avut și ei în mai sus zisa ocină pe din două, ci le-a luat-o răposatul Basarab voievod și nu le-a plătit pentru această ocină nimic. Iar domnia mea întru aceasta, i-am cercetat și i-am judecat după dreptate și după lege, cu toți constiții dregători ai domniei mele, și am aflat și am adevărit domnia mea că s-a tocmit răposatul Basarab voievod de bunăvoie cu orășenii din Argeș și le-a dat Basarab voievod orășenilor ocina ce se cheamă Partea Sasului cu Mușcelul pentru mai sus zisa ocină și așa s-au înțeleș ei înșiși. Deci domnia mea n-am vrut să stric întocmirea lui Basarab voievod. Încă din zilele răposatului Petrașco voievod au luat egumenul și cu frații hotarnic pe Mihnea pîrcălabul, de au umblat cu 24 de boieri și așa au aflat și au adevărit și ei cu sufletele lor.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisa ocină toată, pe semnele mai sus numite, dumnezeieștii mănăstiri de la Argeș, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Eu Mirosлав am scris, luna iulie 6 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 680 (Ep. Argeș, II/6). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. *ibidem*, ms. 168, f. 21v—22.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 129. Facs. *ibidem*, 459.

192

1560 (7068) iulie 8, București

† Многостію божію, Іо Петръ воевода и господинъ въсою земле Уггровъ-лахнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми именемъ Мѡша и тестомъ си Болборѣ и съ нхъ синовн, елицн намъ Богъ даст, якоже да намъ естъ вчиннъ съ Бѣтнецинъ мѣсто за къни, понеже мѡ естъ покъпнъ Мѡша и тестомъ си Болборѣ вт Строе . . . ¹ за скѣ аспри, да дрѣжитъ Мѡша третаго дело. И пакн покъпнъ Мѡша и Болборѣ една градѣнъ съсъ мѣсто втъ Бладѣла за ѿ аспри готовн и да вѣде Мѡша надъ половиннъ. И пакн покъпнъ Болборѣ вчиннъ Пискѣла Рѣдекъ втъ Бладѣла за ѿ аспри. И пакн покъпнъ Болборѣ едни ннѣ втъ Шефанъ що се зове Колникъ за ѿ аспри. И пакн покъпнъ Болборѣ втъ Строе едно место за ѿ аспри. И пакн покъпнъ Болборѣ едни ннѣ съ Колникъ втъ Нѣгъ за рѣи <аспри>. И пакн покъпнъ Болборѣ едни ннѣ втъ Рошка що се зове Пискѣла Черѣшлѡвн и дрѣгъ ннѣ съ Грѣшъ за рѣи аспри. И пакн покъпнъ Болборѣ втъ Бладѣла ѿ ннѣ за рѣи аспри. И потомъ, покъпнъ

Болборѣ и Мѡша сїю вѣше речени учини све със аспри готови, със знанїе вѣсѣмъ
мѣгнаши ешежи при дѣни поконнаго родїтеле господства мн Мирчев воевода.

Сего радї, дадохъ и господство мн Болборев, якоже да бѣде въ учини невѣ
ухабѣ, нм [нм] и синови нм и вѣском нм и прѣвѣнчѣтом нм и не шт когоже непо-
тѣкновено, поризмо шт господства мн.

Сеже зѣс сведетелїе поставѣемъ господство мн: жѣпан Неделко велнки
дворникъ и жѣпан Богдан велнки логѡфетъ и Стан вел спатаръ и Бѣркан вел комисъ
и Баломир пѣхарникъ и Зрѣке столникъ и жѣпан Станчуол велнки постелникъ, Исправникъ,
Бѣртѣ вѣше велнки дворникъ.

Иже въ настолин градѣ Бѣкѣрещи, юліе ѿ дѣни, въ лѣтѣ х^ѣз^ѣл^ѣн.
† Іу Петрѣ воевода, мностїа божиа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele numitei Mușă și socrului său Bolborea și cu fiii lor,
citi Dumnezeu le va da, -să le fie ocină un loc de casă în Bătiești, pentru că
l-a cumpărat Mușă și socrul său Bolborea de la Stroe...¹ pentru 225 aspri,
să țină Mușă a treia parte. Și iar au cumpărat Mușă și Bolborea o grădină cu
loc de la Vladul pentru 200 aspri gata și să fie Mușă peste jumătate. Și iar a
cumpărat Bolborea ocina Piscul Rudei de la Vladul pentru 200 aspri. Și
iar a cumpărat Bolborea un ogor ce se chiamă Colnic de la Ștefan pentru
200 aspri. Și iar a cumpărat Bolborea de la Stroe un loc pentru 70 aspri. Și
iar a cumpărat Bolborea un ogor la Colnic de la Neagu pentru 115 <aspri>. Și
iar a cumpărat Bolborea un ogor ce se chiamă Piscul Cerbului de la Roșca,
iar alt ogor la Gruiu, pentru 145 aspri. Și iar a cumpărat Bolborea de la Vla-
dul un ogor pentru 130 aspri. Iar apoi au cumpărat Bolborea și Mușă aceste
ocine mai sus zise, toate, cu aspri gata, cu știrea tuturor megiașilor, încă din
zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod.

Pentru aceea am dat și domnia mea lui Bolborea, ca să-i fie de ocină
și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins
după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare logofăt și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și
Balomir paharnic și Ureche stolnic și jupan Stanciul mare postelnic. Isprav-
nic, Burtea fost mare vornic.

Scris în cetatea de scaun București, iulie 8 zile, în anul 7068 <1560>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 681 (Mitrop. Ț. Rom., XCIII 2). Orig., perg. (43×26,5), pecete
timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 130, f. 522.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 130.

¹ Loc rupt.

† Мностїю божию, Іу Петрѣ воевода и господнѣ. Даватъ господство мн
сїю повелѣнїе господства мн Драгѣлавъ шт Брѣкѣнѣщи, якоже да естъ мирно
и слободно радї пренїе что естъ нматъ със Корлатъ тѣстѣ сн и със анепсншм сн,
по нме пакн Корлатъ, предъ господства мн радї една дѣшегѣбнна что естъ платна

сам Корлат радї един человекъ связан что ест избѣгнѣша ѡт на рѣка Корлат, ешеже ѡт дѣни Радѹл воеводѣ. И тако преша ѡни предъ господства ми по Драгѣла како да платѣнтъ и Драгѣла, зетъ Корлатовъ, ѡт тан дѣшегѣннѣ за едномъ със ѡни. И Драгѣла тако се жалѣн предъ господства ми: кѣда се ест ѣзела тан дѣшегѣнна ѡт дѣни локоннаго Радѹл воеводѣ, а дѣщера Корлатови по нме Нѣкша нѣст била ѣзела Драгѣла тогда никакоже. И ѣ темъ, гледахъмѣ и сѣдихъмѣ господство ми със вѣсѣми чѣститими правителю господства ми и дадохъ господство ми Драгѣловъ законъ ѡт предъ господства ми ѣ людї болѣри да заклетъ кѣда се ест ѣзела дѣшегѣнна тогда еже ест вше рѣхъ нѣст била Драгѣла дѣщера Корлатовъ по нме Нѣкша. И заклетъ ест <с>ъс техъ ѣ болѣри две крати: прѣви заклетъ га <е>ст анепшѡмъ Корлатовъ, а после самъ Корлатъ със неговѣ старци. Таже ѡсташа ѡт предъ господства ми Корлатъ със анепшиа пакѣ Корлатъ.

Сего ради, дадохъ и господство ми Драгѣловъ затѣ Корлатовъ, ѡкоже да ест мирно и слободно радї тан пренїе и нихто да не смѣетъ и покѣситъ бантовати нанъ досаждаетъ предъ сїѡмъ книгѣ господства ми, ере а тогда еже се хтѣетъ покѣснѣтъ ѣбатоваетъ предъ сїѡ книгѣ господства ми, а тогъ человекъ вѣанка страмота хокетъ вѣспрїимнѣ ѡт кѣ господства ми. Инако да нѣст, по рѣчъ господства ми.

Исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

Писахъ азъ, Хрїстодоръ писецъ, мѣсеца юлиа ѣ дѣни.

† Io Петръ вшекѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragul din Bărcănești, ca să fie în pace și slobod de ȫira pe care a avut-o cu Corlat, socrul său și cu nepotul său, anume iar Corlat, înaintea domniei mele pentru o dușegubină pe care a plătit-o Corlat singur, pentru un om legat care a fugit din mâna lui Corlat încă din zilele lui Radul voievod. Și așa au ȫirît ei înaintea domniei mele pe Dragul, ca să plătească și Dragul, ginerele lui Corlat, din acea dușegubină, împreună cu ei. Iar Dragul așa s-a jeluit înaintea domniei mele: cînd s-a luat acea dușegubină, din zilele răposatului Radul voievod, iar atunci fiica lui Corlat, anume Neacșa, nu fusese încă luată nicipum de Dragul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregătoria domniei mele și am dat domnia mea lui Dragul lege dinaintea domniei mele 6 oameni, boieri, ca să jure că atunci, cînd s-a luat acea dușegubină mai sus spusă, fiica lui Corlat, anume Neacșa, nu era a lui Dragul. Și a jurat cu acești 6 boieri de două ori, întîi a jurat nepotul lui Corlat și apoi Corlat însuși cu bătrîinii săi. Astfel a rămas Corlat cu nepotul său, iar Corlat, dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Dragul, ginerele lui Corlat, ca să fie în pace și slobod de această ȫiră și nimeni să nu îndrăznească și să încerce să-l tulbure sau să-l supere înaintea acestei cărți a domniei mele, căci cel care va îndrăzni să-l tulbure înaintea acestei cărți a domniei mele, acel om va primi mare rușine de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Исправникъ, Неделко mare vornic.

Am scris eu, Hristodor piseșul, luna iulie 9 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXCVI/166. Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 130—131. Facs. *ibidem*, 460.

† Милостію вожію, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми штиѣ егѣмена Барлаамѣ еже ест ѣ свѣтомѣ монастырѣ глаголемн Бисина, ѣкоже да ест волен сѣс сїе книгѣ господства ми да се дрѣжнт учинѣ сѣс хотаром и комате свѣтомѣ монастырѣ покѣде ест бнл поставил поконнаго Басараба воєвода.

И ни хто да не смѣет вантовати нли задрѣжити пред сїе книга господства ми, ере а тога человекѣ зло ке патити. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч мати господства ми.

Шс аз, Станко, мѣсеца юліе нї дѣни.

† Іу Петрѣ воєвода, милостіа вожіа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Varlam, care este în sfînta mănăstire numită Vișina, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și țină ocina cu hotarul și averile sfîntei mănăstiri pe unde le-a hotărnicit răposatul Basarab voievod.

Și nimeni să nu îndrăznească să tulbure sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru că acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa mamei domniei mele.

Am scris eu, Stoica, luna iulie 18 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 682 (Tismana, LXXXII/3). Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Trad. *ibidem*, ms. 330, f. 423v și 337, f. 460v—461.

Datat după domn, egumen și diacon.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 131. Facs. *ibidem*, 461.

† Милостію вожію, Іу > Петрѣ воєвода и господинѣ вѣсон земли Уггровлахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми си повѣленіа господства ми свѣтѣн и божественѣн монастырѣ <шт йргнш>, идеже ест храм свѣтѣн и чистѣн и прѣблагословенѣн владичице наше Богородице и прснодѣен Марини и чистѣн ен ѣспеніе, ѣкоже да бѣде свѣтѣн монастырѣ ялещин вѣси и Доброцин вѣси и Идомрецин вѣси и <Брѣдѣшѣ>цин вѣси и сѣс вѣсѣм хотарем, понеже сѣт старе и правѣ учине и дѣдіне свѣтѣн монастырѣ, <приложене> шт Басараба воєводаѣ поконнагѣ, анѣ бнли сѣт притеснене шт Бѣника шт Чептѣроде и шт Радѣла шѣгѣфет от Дрѣгоєцин. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх и истинствовах по правдѣ и по законѣ сѣс вѣсеми честнтелми правнтелми господства ми и изнандоух господство ми како га ест променит поконнаго Басараба воєвода сѣс Дѣмитрѣ, мѣжѣ Бѣнкѣн, тере ест дал Бѣсараб воєвода Гречин шт през Ѣлатѣ и Грѣдицѣ шт код Далго Поле. И видѣх господство ми и книге и швнтѣкѣ текмежіе поконнаго Басараба воєвода. Тем радї и господство ми не хоюко разорит текмежіе Басараба воєвода и да разарит помѣнѣ нм, <да не> слезѣт и господство ми вѣ клетѣѣ еже ест шставна Басараба воєвода сѣс благоверніе патриархѣм и владнкам.

Сего радї, дадоух и господство ми свѣтѣн монастырѣ и вѣсѣм братїем еже живѣще свѣтѣм местѣм томѣ, ѣкоже <да бѣде> свѣтѣн монастырѣ сїе вѣсѣ

СЕЛОВЕ И <УЧИНЕ> ВЪ УЧИНЕ И УХАБЕ СВѢТѢН МОНАСТРОС И ШТ НИКОКОЖДЕ НЕПОТЪК-
ПОВЕННО, ПО УРИЗМЪ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІИ ПОСТАВЛЕУ ГОСПОДСТВО МН: ЖУПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНИК
И ЖУПАН БОГДАН ВЕЛИКИ ЛУГОВЪЕТ И СТАН СПАТАР И БЪРКАН КОМИС И ІАНЕ ВИСТІАР И
УРЕЧЕ СТОЛНИК И БАЛОМИР ПЕХАРНИК И СТАНЧИУ ВЕЛ <ПОСТЕЛНИК>. ИСПРАВНИК, БОГДАН
ВЕЛ ЛУГОВЪЕТ.

ИСПИСАУ АЗ, ВЛАДСЛА, МѢСЕЦА <АВГУСТЪ> ДЪНИИ ШТ ІДАМА ДО СЕЛѢ ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗАН.
† ІУ ПЕТРОС КВЕВЪДА, МНОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod, domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri <de la Argeș>, unde este hramul sfintei și curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de
Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria <și cinstitei ei uspenii>, ca
să-i fie sfintei mănăstiri Albeștii toți și Dobroții toți și Idomireștii toți și
<Brădășă>știi toți și cu toate hotarele, pentru că sînt vechi și drepte ocine și
dedine ale sfintei mănăstiri, dăruite de răposatul Basarab voievod, ci au fost
cotropite de Buica din Cepturoae și de Radul logofăt din Drăgoești. Iar la
aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege,
cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am aflat domnia mea că a schim-
bat răposatul Basarab voievod cu Dumitru, bărbatul Buicăi, de a dat Basarab
voievod Grecii de peste Olt și Grădiștea de lângă Cîmpulung. Și am văzut
domnia mea și cărțile și sulul de întocmire al răposatului Basarab voievod.
De aceea și domnia mea nu vreau să stric întocmirea lui Basarab voievod,
nici să stric pomană lui, ca să nu intre domnia mea sub blestemul pe care
l-a lăsat Basarab voievod cu dreptcredincioșii patriarhi și vlădici.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și tuturor fraților care
trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie sfintei mănăstiri toate aceste sate și <ocine>
de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neatins, după porunca dom-
niei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și
Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare <postelnic>. Ispravnic,
Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Vladul, în luna <august 7> zile și de la Adam pînă acum,
în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 688 (Ep. Argeș, II/8). Orig., hirtie (32,5 × 22), rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1912.

Luna și ziua după o însemnare de pe verso.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 132.

196

<1560 (7068) august 7>, București.

† Мностію божію, Іу Петрос квевѣда и господинь въсое земле Угровѣ
лахинское, синь прѣдобраго и великаго Мирче воеводѣ. Дават господство мн сіе
повѣленіа господства мн свѣтѣн и божественѣн монастырѣ глаголемѣн Арғыш,
ндеже ест храм свѣтѣн и чистѣн и прѣблагословенѣн владичице наше Богородице
и присно девн Маріи и чистное ен спеніе, такоже да вѣдѣ свѣтѣн монастырѣ селу

ЕЖЕ СЕ ЗОВЕ ФЛЪМЪИЗЕЩІИ ВЪС, СЪС ВЪСОМ ХОТАРЪМ, ПОКЪДЕ СЪТ ПОСТАВЛЕНЕ СТАРЕ БЕЛЪГЕ И ХОТАРЕ ТАКМІТЕ УТ ПОКОННАГО БАСАРАБА КОЕВОДА, ПОНЕЖЕ СЪТ СТАРЕ И ПРАВЕ УЧИНЕ И ДЪДИНЕ СВЪТЪИ МОНАСТІРЪ УТ СТЕЖАНІЕ БАСАРАБА КОЕВОДА.

И ѿ ТЕЛА, СВЪТАА МОНАСТІР И УТЦЪ ЕРЪМЕНА УНОФРІА ИМАХЪ ПРЪ УТ КЪ ВАРШАНИ УТ ДВОР ЯРГИШ И СИЦЕ ПРЪШЕ И ХОТЪШЕ ВАРШАНИ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ КАКО ДА РАЗОРІТ БЕЛЪГЕ И ХОТАРЕЛЕ СВЪТЪИ МОНАСТІРЪ, ДА БЪДЕ УЧИНА И ХОТАРЪА ФЛЪМЪИЗЕЩОМ ВЪКЪПЪ СЪС УЧИНА ВАРШАНИМ. И ѿ ТЕМ, ГОСПОДСТВО МИ СЪДНУХ И ГЛЕДАХ ИСТИНСТВОКАХ ГОСПОДСТВО МИ ПО ПРАВДЪ И ПО ЗАКОНЪ, СЪС ВЪСИ ЧЪСТИТЕЛИИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ. И ВИДЪХ И ПРОЧЕТОХ ГОСПОДСТВО МИ <КНИГЕ И СВЪИТОКЪА ПОКОННОМЪ БАСАРАБ КОЕВОДА ЗА ТАКМЕЖІЕ УЧИНЕЛОРОМ И КОМАТЕМ, СТЕЖАНІЕ СВЪТЪИ МО>НАСТІРЪ> ЕЖЕ РЕЧЕНА УТ БАСАРАБА КОЕВОДА И КАКО СЪТ <ПРОМЕНИИ . . . ВАР>ШАНИ УТ СВОИМ ДОБРОМ ВОЛЮ. ТЕМ РАДІ И ГОСПОДСТВО МИ НЕ ВЪСХОТЪ ДА ВЪЛЕЗ<ИМ ВЪ ЗАКЛИНАНІЕ И ДА ИСХАВИМ ХОТАРЪА СВЪТОМЪ МОНА>СТІРЪ ЕЖЕ ЕСТ ПОСТАВИЛ И ПРИЛОЖИЛ БЪСЪРАБА КОЕВОДА СЪ ЧЕСТИТИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ, КАКО СЪМ ВИДЪА И ѿ ПИСАНІЕ БЪСЪРАБА КОЕВОДА.

ТЕМ РАДІ И ГОСПОДСТВО МИ УСТАВИХЪМ И ДАДОХЪМ ГОСПОДСТВО <МИ СВЪТОМЪ МОНАСТІРЪ ЯРГИШ> И ВЪСЪМ БРАТІАМ, ЕЖЕ ЖИВЕЩИИ СВЪТЪИМ МЪСТЪ ТОМЪ, А ВАРШАНИ ДА СЪЕ ВАРЪЕТ УТ УЧИНЪ СВЪТОМЪ МОНАСТІРЪ. И УСТАШЕ ВАРШАНИ УТ ЗАКОН УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ, ІАКОЖЕ ДА БЪДЕ ФЛЪМЪИЗ<ЕЩІИ ВЪС, СЪС ВЪСОМ ХОТАРОМ> СВЪТЪИ МОНАСТІР ЕЖЕ ЕСТ ВИШЕ РЕЧЕНА УЧИНЕ И УХАБЕ И НЕПОТЪКНОВЕНО, <ПО УРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ>.

<СЕЖЕ И СВЪДЪТЕ>АЛИИ ПОСТАВЛЕХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН <БОГДАН ВЕЛИКИ АУГЪФЕТ> И СТАН СПАТАР И БЪРКАН КОМИС И ІАНЕ ВИСТІАР И УРЪКЕ СТОЛИК И БЛАДОМИР ПЕХАРНИК И СТАНЧУА ДОБРЪШ> ВЕЛ ПОСТЕЛИК. ИСПРАВИК, БОГДАН ВЕЛ АУГЪФЕТ.

ПИСАХ АЗ, БЛАДУА, ВЪ ДИВНИ ГРАД БЪКЪРЕЩИ, <МЪСЕЦА АУГЪСТ 3 ДЪНИ, КЪ ЛЪТ 734>.

† ІУ ПЕТРЪ ВВЕВДА, МИЛОСТІА <БОЖІА ГОСПОДИНЬ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde este hramul sfintei și curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul care se numește Flămînzeștii, tot, cu tot hotarul, pe unde sînt așezate vechile semne și hotare, întocmite de răposatul Basarab voievod, pentru că sînt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri din agoniseala lui Basarab voievod.

Iar întru aceasta, sfînta mănăstire și părintele egumen Onofrei au avut pîră cu orașenii din Curtea de Argeș. Și așa au pîrit orașenii din Curtea de Argeș înaintea domniei mele și au voit să strice semnele și hotarele sfintei mănăstiri, ca ocina și hotarul Flămînzeștilor să fie împreună cu ocina orașenilor. Iar la acestea, domnia mea am judecat și am cercetat și am adevărit domnia mea după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și am văzut și am citit domnia mea cărțile și sulul răposatului Basarab voievod pentru întocmirea ocinelor și averilor, agoniseala sfintei mănăstiri care este mai sus zisă de la Basarab voievod, cum au schimbat orașenii de bună-voia lor. De aceea și domnia mea n-am vrut să intru <în blestem și să stric hotarul sfintei> mănăstiri, care l-a așezat și l-a dăruit Basarab voievod cu cinstiții dregători <ai domniei lui, cum am văzut și domnia mea> în scrisoarea lui Basarab voievod.

De aceea și domnia mea am lăsat și am dat domnia <mea sfintei mănăstiri Argeș> și tuturor fraților care trăiesc în acel sfânt loc, iar orașenii să se <ferească de ocinele sfintei mănăstiri>. Și au rămas orașenii de lege înaintea domniei mele ca Flămîn<zeștii tot cu tot hotarul> să fie ocină și ohabă a sfintei mănăstiri mai sus zise și să fie neatins, <după spusa domniei mele>.

<Iată și martori> am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan <Bogdan mare logofăt> și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și B<alomir paharnic și Stanciul Dobruș> mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Vladul, în minunata cetate București, <luna august 7> zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 683 (Ep. Argeș, XLIV). Orig., hîrtie (31×25), rupt, lipsindu-i 1/6 din dreapta, jos, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII, după care s-au făcut unele completări, între care și data.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 132–133. Facs. *ibidem*, 462.

197

1560 (7068) august 9, București.

† Множостію божію, Іу Петръ коевода и господинъ въсом земле Уггров-лахинскон, синъ велкаго и прѣдобраго Мирча коевода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми слѣгъ господства ми Драгомнръ логофет и жителницев его Ивана и със ннх синови, еанци им Богъ даст, іакоже да им ест шчинѣ ѡ Дежераци шт по въсом хотаром четвъртаго дело и шт вечини и шт винограде, понеже им ест стара и права шчинѣ и дѣдінѣ. Янѣ ш ест дрѣжал Станчюл шт Мнхѣци при дѣни родітелю господства ми поконнаго Мирча коеводі. Я съда, въ дѣни господства ми, шт врѣме еже ест видѣл и истинствоваал Станчюл ере ест дѣдінѣ и прѣкіе Драгомнров и жителницев его Иванек шт по мати ен, Янка, шн ю ест дал да си дрѣжит ннхнѣ дѣдінѣ.

Тем раді и господство ми дал съм и помнловаал по слѣгъ господства ми Драгомнръ логофет и жителницѣ его Иванек със ннхнѣ дѣдінѣ, іакоже да им ест въ шчинѣ и въ шхвѣш ним и синовом им, внѣкомже о прѣвнѣчетом им и ин шт когоже непоколѣнмо, по шрнзмо господства ми.

Сеже ѡбо и свѣдѣтеліе поставлѣем господство ми: жѣпан Неделко велки дворник и жѣпан Богдан велки логофет и Стан спатар и Бъркан комис и Яню кнстїар и Урѣке столник и Баломнр пѣхарник и Станчюл Добруш велки постелник. Исправник, Богдан вел логофет.

Писах Ялѣшл въ настолин град Бѣкѣрещі, мѣсеца авгѣст Ѡ дѣни, въ лѣт 7068.

† Іу Петръ коевода, мностію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dragomir logofătul și soției lui, Ivana și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Degerați a patra parte de peste tot hotarul și din vecini și din vie, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Ci a ținut-o Stanciul din Mihăești în zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod. Iar acum, în zilele domniei mele, din vremea în care a văzut și a adevărit Stanciul că este dedină și de

zestre a lui Dragomir și a soției sale, Ivana, de la mama ei, Anca, el le-a dat-o, ca să-și țină dedina lor.

De aceea și domnia mea i-am dat și am miluit pe sluga domniei mele Dragomir logofătul și pe soția lui, Ivana, cu dedina lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianu vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Albul în cetatea de scaun București, luna august 9 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 684 (Ep. Buzău, LXXXVIII/2). Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1852; alte trad. *ibidem*, ms. 171, f. 532, 172, f. 362 și Bibl. Acad., MCCXXXIV/5.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 133–134.

198

<1560—1564> august 14.

† Многостію божією, Іу Петръ воєвода и господниъ. Дават господство ми сіе пожелѣніе господства ми свѣтѣн божественѣн монастыр глаголемн Тисмѣна, ѡкоже да ест колєн ѡтцѣ егѣмен Іуан със сіе кингѣ господства ми дрѣжати вама ѡт Блѣкан, како сѣт сѣдрѣжан и ѡт прѣжде сіе врѣмена.

И ви, скнлѣри, кон хокете бѣти, да се варѣите ѡт вама свѣтѣн монастыр, како веке да нѣ не вантовате. И что кете бѣти вѣзєлн ѡт вама свѣтомѣ монастыр вѣс да им вратите до єдин влас главѣ, понеже влє срамѡт хокете имати ѡт господство ми.

Инако да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник, Богдан вел ѡгѡфєт.

Исаѣ Станчюл, асгуст дѣ дѣни.

† Іу Петръ воєвода, многостіа божіа господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, ca să fie volnic părintele egumen Ioan să țină cu această carte a domniei mele vama de la Vilcan cum au ținut-o și mai înainte de această vreme.

Și voi, schilerilor care veți fi, să vă feriți de vama sfintei mănăstiri, ca mai mult să nu-i tulburați. Și ce veți fi luat din vama sfintei mănăstiri să le întoarceți tot, pînă la un fir de păr din cap, pentru că rea rușine veți avea de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Stanciul, august 14 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 685 (Tismana, XCI/2). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Trad. *ibidem*, ms. 329, f. 137v.

Datat după domn, ispravnic și diac.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 134. Facs. *ibidem*, 463.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода њ господинъ. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн семѣ чловѣкъ на име Дан ѡт Тѣрчѣни, іакоже да ест мнрнѡе, слободно раді прѣніе еже ест имал със един чловѣкъ именовем Дръгич ѡт село ере къда ест ходнх Рошка и Арсеніе ризатеа къ сѣдство Горжил, а Дръгич ѡн ест дал разлог селѡе и поставна ест Дръгич по Дан къ трѡи вироѡе, а по некое людіе ѡт села ѡн нх ест поставна на сиромаш, а ѡнн не сѣт бнлн сиромаш, анѣ сѣт бнлн със коматн. Іѡ после, ризатеа, ѡн емѣ ест ѡзел Дръгичѡѡе рѣк раді теѣх людіе еже нх ест сѣтворнлн сиромаш.

Іѡ потом, Дръгич ѡн ест лѣгал по господство мн, тере се ест ѡченна кнег господства мн да се повратит тѡе рѣк ѡт Дан. Іѡ Дан ѡн ест стонт лицѣ прѣд господства мн. И сеце нх съм сѣдла господства мн како да бѣде ѡзена тѡе рѣк ѡт над Дръгич.

Іѡ потом Дръгич и ешеже невѣсхотѣл да се ѡставна, нѣ пакн се ест сѣпрна прѣд господства мн твѡраго кратѡ, нѣ пак ест ѡстал Дръгич ѡт закона ѡт прѣд господства мн и твѡраго кратѣ.

Тем раді, да ест Дан мнрнѡе, слободно и ннхто да га не смѣет бантовати его прѣд сіе кнеге господства мн, ере тѡога чловѣкъ зло ке патит. И да ест Дан колѡн със сію кнеге господства мн повратити ѣ <воло>ѡн и ѣ краѡѣ със телецѣ ѡт над Дръгич. Инако да нѣет, по реч господства мн.

Исправник, Неделко велнкн дѣорник,
Пис Нан, мѣсеца август кѡ дѣнн.

† Іу Петръ воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dan din Turceni, ca să fie în pace și slobod de pîra pe care a avut-o cu un om, anume Drăghici din sat, căci atunci cînd au umblat Roșca și Arsenie răbojari în județul Gorj, iar Drăghici a dat seama satului și a pus Drăghici pe Dan la trei biruri, iar pe niște oameni din sat, el i-a pus la săraci, iar ei nu au fost săraci, ci erau cu averi. Iar apoi, răbojarul, el a luat un runc al lui Drăghici pentru acei oameni pe care i-a făcut săraci.

Iar după aceea, Drăghici a mințit pe domnia mea, de a făcut o carte a domniei mele ca să-și întoarcă acel runc de la Dan. Iar Dan a stat de față înaintea domniei mele. Și așa i-am judecat domnia mea, ca să fie luat acel runc de la Drăghici.

Iar apoi, Drăghici tot nu a vrut să se lase, ci iarăși s-a pîrît înaintea domniei mele și a doua oară, ci iarăși a rămas Drăghici de lege înaintea domniei mele și a doua oară.

Pentru aceea, Dan să fie slobod și în pace și nimeni să nu îndrăznească a-l tulbura înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Și Dan să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și ia înapoi doi boi și o vacă cu vițel de la Drăghici. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris Nan, luna august 29 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 686 (Tismana, LXXXIX/2). Orig., hirtie (36×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trăd. de la sfîrșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 539.

Datat după domn, ispravnic și diacon.

EDIȚII, Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 143—145. Trad. DIR, B, 135. Facs. *ibidem*, 464.

¹ Loc rupt.

200

1560 (7068) august 30, București.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода, господннъ въсон земли ѿггров-
лахнекоз, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воевода. Давахъ господства ми
дѣщиремъ си Брътоевъ въ Албешіи, на имѣ Боба и Стана и Добра и Сора, такоже
да мѣ естъ вчинно въ Албешіи, деа Брътоевъ въса, въ пѣсокъ ѿданъ, въ полнъ и въ село
и въ горъ и въ вода, пониже дадохъ вбога жи<не>¹ цю естъ више речено имѣне Бръ-
тоевъ, въ своємъ добромъ волѣ.

Сего <радї, да>дохъ и господство ми, такоже да мѣ естъ въ вчинно и въ хуабъ
на и синовомъ имъ и <внѣкѣ>омъ и прѣвнечетомъ имъ и не въ коже непотѣкнечетомъ,
по речъ господство ми.

<Сеже и> свѣдѣтелѣ поставилемъ господство ми: жупанъ Неделко велики
дворникъ и жупанъ Богданъ велики логѣтъ и Добръшъ постелникъ и Степанъ пор-
таръ и Урѣке столникъ и Бърканъ комисъ и Баломиръ пѣхарникъ. Исправникъ, Богданъ
велики логѣтъ.

Исъ <градъ> въ Бѣскреши, мѣсеца августъ 1 дннъ, въ лѣтъ хѣѣнн.

† Іу Петръ воевода, милостіа божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod, domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
fiicilor lui Brătoe din Albești, anume Boba și Stana și Dobra și Sora, ca să
le fie ocină în Albești toată partea lui Brătoe de pretutindenii, din câmp și
din sat și din deal și din apă, pentru că a dat Brătoe acestor numite femei,
care sînt mai sus zise, de bunăvoia sa.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor
și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa
domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare logofăt și Dobruș postelnic și Stepan portar și Ureche
stolnic și Bărcan comis și Balomir paharnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Scris în cetatea București, luna august 30 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 687 (Bradu, X/1). Orig., hirtie (30,5×21), rupt, pecete timbrată.
Cu două trad.: din 1906 și una nedată. Alte trad, *ibidem*, ms. 441, f. 12 și 31.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 135—136. Facs. *ibidem*, 465.

¹ Omis.

201

<1560—1567> septembrie 3.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господннъ. Даватъ господство ми
сію повеленіе господства ми калѣгеромъ свѣтомъ монастыръ въ Тисмана, такоже
да сѣтъ мирно и свободно радї пренїе что сѣтъ ималъ съсъ Сѣхѣдѣлѣнн радї една

217

пѣтъ что сѣтъ вѣнъ сѣтворилъ селѣни Сѣхѣделѣнии надъ вѣннѣ монастырѣ на плаю. Понеже сѣтъ заклеванъ Сѣхѣделѣнии със вѣ болѣри предъ Ярсеніе бан, како не сѣтъ вѣнн шттворнанъ тако пѣтъ [вѣнн]. Я калѣгерн сѣтъ заклеванъ със кѣ болѣри пакн предъ Ярсеніе бан. И вѣсталъ сѣтъ Сѣхѣделѣнии шт закон шт предъ Ярсеніе бан.

Сего радї, дадохъ и господство мн калѣгеромъ, якоже да сѣтъ мирно радї тако съпреніе и да затворитъ Сѣхѣделѣнии тако пѣтъ, да естъ затворена, како да не мннѣетъ злотворци и вѣхѣн надъ тако пѣтъ, покѣде нѣетъ скалѣ господства мн. И ннако да нѣетъ, по речъ господства мн.

Исправникъ, самъ речъ господства мн.

Шс септемвриѣ 7 дѣни.

† Іу Петрѣ кѣкѣда, мнлостїа божїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să fie în pace și slobozi pentru pîra pe care au avut-o cu Suhodeleni pentru un drum pe care l-au făcut sătenii Suhodeleni pe ocina sfintei mănăstiri la plai. Pentru că au jurat Suhodeleni cu 12 boieri înaintea lui Arsenie banul că nu au deschis ei acel drum. Iar călugării au jurat cu 24 de boieri, tot înaintea lui Arsenie banul. Și au rămas Suhodeleni de lege înaintea lui Arsenie banul.

De aceea, am dat și domnia mea călugărilor ca să fie în pace pentru cea pîră și să închidă Suhodeleni acel drum, să fie închis, ca să nu treacă răufăcătorii și țiłharii pe acel drum, pe unde nu este scala domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Scris în septembrie 3 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 689 (Tismana, LXXXV/3). Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 283 și Bibl. Acad., CXXXII/155.

Datat după domn.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 136. Facs. *ibidem*, 466.

202

<1560—1567> septembrie 4.

† Мнлостїю божїю, Іу Петрѣ кѣкѣда и господннѣ. Даватъ господство мн сїе побелѣнїе господства мн свѣтомѣ монастырѣ глаголемн Бнстрица, якоже да сѣтъ волннцн калѣгерн дрѣжатн ѣ челѣдї шт ацнганн, на нме Бадѣ и Парнїа еже сѣтъ за дѣдїнѣ свѣтѣн монастыр, алн ако хтетъ вѣтн за дѣдїнѣ свѣтѣн монастырѣ, а ащелн не хтетъ вѣтн за дѣдїнѣ, а вн, калѣгерн, да се варѣнте шт техъ ацнганн, тере да нхъ дрѣжатъ комѣ съм помнлѣвалъ господство мн. Инако да нѣетъ, по речъ господства мн.

Исправникъ, сама речъ матн господства мн.

Шс септемвриѣ 4 дѣни.

† Іу Петрѣ кѣкѣда, мнлостїю божїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să fie volnici călugării să stăpînească două sălașe de țigani, anume Badea și Par-

niia, care sînt de moștenire ai sfintei mănăstiri, însă dacă vor fi de moștenire ai sfintei mănăstiri, iar dacă nu vor fi de moștenire, iar voi, călugărilor, să vă feriți de acei țigani, să-i stăpînească cei pe care i-am miluit domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa mamei domniei mele.

Scris septembrie 4 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St.Buc., S.I., nr. 690 (Bistrița, LXV/413). Orig., hîrtie (21,5×18), pecete timbrată, căzută cu o trad. din 1796; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 386 și 713, f.712v—713.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. DIR,B, 136—137. Facs. ibidem, 467.

203

1560 (7069) septembrie 4.

† Мнолостію божією, Іу Петръ воевод н господинъ въсон земли Зггров-лахінскон, синъ великаго н прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣн н божествѣнѣн монастыр глаголемн Бистрица, надеже ест храмъ спеніе прѣсвѣтѣн владичице наше Богородице н присно дѣви Маріе, втцѣ нгъмен Иларинн н въсѣм братіе еже в Христе живѣщимъ въ свѣтѣм мѣстѣ твом, іакоже да им ест вчинѣ над вчинѣ село Потелов надеже се зоветъ Інна Поіана, понеже им ест стара н права вчинѣ н дѣдінѣ.

И потом, имаше втцѣ нгъмен Иларинн преніе предъ господства ми със нѣкое неговн вечинн вт Потел на име Бонка със четом си. И тако преше Бонка със четом си како да дрѣжитъ вни тон вчинѣ вт Інна Поіана, почто раді сѣт биш далъ въ дѣни поконномъ Петрашко воевода ꙗ дѣшегъвенѣ. И господство ми гледахъ н сѣднхъ по правдѣ н по законъ съ вѣсн чѣстннн правнтеліемъ господства ми н изнандохъ господство ми како въ дѣни Петрашко воевода, а Бонка съ четом си ешеже н дрѣгн вѣчинн вт Потел вни сѣт пазннцн на краецѣхъ вт къ дѣнав, да не мншѣт прнбѣшн или дрѣгн зан творци. И ѣ тем, Бонка съ четом си н съ дрѣгн вѣчинн не сѣт биш пазнн, нѣ мншан сѣт ꙗ прнбѣзн по теѣ место. Раді тон възев ест вт ннхъ Петрашко воевода ꙗ дѣшегъвенѣ. Таже за тон съмотрнхъ господство ми ере не иматъ вниѣ вчинѣ свѣтомъ монастырѣ, нѣ иматъ вниѣ внише реченн людіе, ере не сѣт пазнн краецѣхъ по старн закон. И тако всташе Бонка съ четом си вт законъ вт предъ господства ми, како веке метеѣ да не иматъ надъ вчинѣ свѣтомъ монастырѣ вт Потел еже се зоветъ Інна Поіана.

Сего раді, дадохъ н господство ми свѣтомъ монастырѣ вт Бистрица н втцѣ нгъменѣ Иларинн н въсѣм братіемъ живѣщнхъ въ томъ свѣтн мѣсто, іакоже да им ест внише реченѣ вчинѣ въ вчинѣ н въ встраѣхъ н въ покрпленіе, а господство ми вѣчное въспомннннн. И не вт коже непотѣкновено, по речъ господства ми.

Сеже н свѣдѣтеле поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Нѣгое великн банъ кралевскн н жѣпанъ Неделко великн дворннк н жѣпанъ Богданъ великн лѣгѣфетъ н Станъ спатаръ н Іне внстѣаръ н Бърканъ кмннс н Зрѣке столннк н Баломнр пѣхарннк н Станчюлъ великн постелннк. Исправннк, Богданъ великн лѣгѣфетъ.

Ізъ Мирслав писахъ, мѣсеца септемврѣнъ дѣни, въ лѣтъ $\overline{xv\text{z}\text{z}\text{q}}$.

† Іу Петръ воевода, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița,

unde este hramul uspenia preasfintei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, părintelui egumen Ilarion și tuturor fraților care trăiesc întru Hristos în acel sfînt loc, ca să le fie ocină pe ocina satului Potelu, unde se numește Iana Poiana, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a avut pîră părintele egumen Ilarion înaintea domniei mele cu niște vecini ai lui de la Potelu, anume Boica cu ceata lui. Și așa a pîrît Boica cu ceata lui ca să țină ei acea ocină de la Iana Poiana, pentru că în zilele răposatului Pătrașcu voievod au dat trei dușegubine. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am aflat domnia mea că în zilele lui Petrașco voievod Boica cu ceata sa, încă și cu alți vecini de la Potelu, au fost paznici la marginea dinspre Dunăre, ca să nu treacă pribegii sau alți răufăcători. Iar întru aceea, Boica cu ceata lui și cu alți vecini nu au păzit, ci au trecut 3 pribegi prin acel loc. Pentru aceasta, Pătrașco voievod a luat de la ei trei dușegubine. Deci, pentru aceasta, am socotit domnia mea că nu are vină ocina sfintei mănăstiri, ci au vină oamenii mai sus ziși, că n-au păzit granița după legea cea veche. Și astfel a rămas Boica cu ceata lui de lege dinaintea domniei mele ca măi mult amestece să nu aibă pe ocina sfintei mănăstiri, cea de la Potelu, care se numește Iana Poiana.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Bistrița și părintelui egumen Ilarion și tuturor fraților care trăiesc în acel sfînt loc ca mai sus numita ocină să le fie de ocină și de folosință și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoie mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ūreche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Eu, Mirosлав, am scris în luna septembrie 4 zile, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 691 (Bistrița, XIV/6). Orig., perg. (33,5×36), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844; alte trad. *ibidem*, ms. 194, f. 44, 201, f. 342—343 și 713, f. 636^v—637.

EDIȚII. Trad. *D.I.R.B.*, 137—138. Facs. *ibidem*, 468.

204

<1560—1567> septembrie 7

† Многостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми честнѣншомъ шцѣ нгъменъ іеромонахъ Спиридонъ шт свѣтомъ монастыр глаголемн Тисмѣна, іакоже да ест волен съ сіе кннга господства ми дрѣжати село еже се зовет Бнстрица вѣс, съ вѣсомъ хотаромъ и съ водѣннице и със винограде, занеже ест за дѣдѣнъ свѣтѣн монастыр. И изнандоу съм и господство ми ере мѣ ест за дѣдѣнъ.

Тем раді, нхѣто да не смѣет запрѣтити предъ сіе кннгѣ господства ми. И ти, Къчюлате, да ти варъеши шт више реченъ село свѣтѣн монастыр. И ако ти се мннт крив, а ти да приндешн стоимн ацѣ предъ господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправникъ, сама реч мати господства ми.

Писахъ азъ, Мирославъ, мѣсеца септемвриѣ 3 днни.

† Іу Петръ воєвода, многостію божію господинъ.

220

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen ieromonah Spiridon de la sfânta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să stăpînească satul care se numește Bistrița, tot, cu tot hotarul și cu morile și cu viile, pentru că este de moștenire al sfintei mănăstiri. Și am aflat și domnia mea că îi este de moștenire.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să împiedice înaintea ac stei cărți a domniei mele. Și tu, Cuciulate, să te ferești de mai sus zisul sat al sfintei mănăstiri. Iar dacă ți se pare strîmb, iar tu să vii să stai față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa mamei domniei mele.

Am scris eu, Miroslav, luna septembrie 7 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 692 (Tismana, XII/1). Orig., hirtie (30×21), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1846; alte trad. ibidem, ms. 330, f. 82, 335, f. 147 și A.N. MMDCCLVI/10.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr, după ispravnic și diac.

205

1560 (7069) septembrie 15, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсьон земли Ъггргоов-лахінскон, сннъ велн<каго> и добраго Мнрчю воеводѣ. Дават господство ми сїе повелѣніа господства ми свѣтен, божественн монастирѣ глаголемїи Ъргиш, надеже ест храм честное оуспенїе прѣсвѣтне владїичне нашен Богородице и присно дѣвн Марїе, такоже да и ест вчинѣ Флжмъизеціи въсьн и съ въсем старе хотаре на нме: вт Мостъ Стъннславов до камен и вт камен до Црква Стъннславов и вт црквѣ до камена вт стъгнах и вт тѣи камен до камен до Мъгъръ и вт Мъгъръ до Чернаци, надеже се хотарисат със село Костеціи и вт тѣи над пискѣла до Кръста Басарабе воеводе и вт кръсть дорн ѣ Балѣ лѣ Ялѣ и вт тѣи, по вале, дорн ѣ Балѣ Мшнлор и вт Балѣ Мшнлор, преко <по>лю, до пѣт Ялѣцилор и паки вт Мост Стъннславов преко рѣкѣ ѣ селнще и вт селнще дорн ѣ дѣла Корнетслов и вт <тѣи> дорн ѣ фрасни и вт фрасни даже до Стрнкатѣла и вт Стрнкатѣла дорн ѣ Корѣла и вт Корѣла даже до дѣла Топо<ло>вѣслов, надеже се хотарисат със Тнговѣчїи, занеже и ест стара и права вчинна и дѣдїна.

И потом, нмаан сѣт калѣгерн вт вше речена свѣтаа монастир прѣнїе прѣд господства ми със варошани вт варош господства ми вт Ъргиш. И тако прѣше варошани прѣд господства ми, како нх притнснѣт калѣгерн и како нмают и вни вчиннѣ смѣшено със калѣгерн.

Ъ тем господство ми сѣднх нм по пр<авдѣ> и по закон съ въсьн честити правнтелїе господства ми и дадох господство ми калѣгернм кѣ болѣри и исправник вѣр<наго> правн<тел>а господства ми жѣпан Мнлко прѣкалаб Поенарскомѣ градѣ . . . и да ходнт да избѣрет със ннхне дѣше . . . хотар . . . кѣ болѣри и . . . прѣд господства ми Мнлко прѣкалаб и тако . . . вчинна и дѣдїна вше реченне <свѣтем> монастир по вше реченнѣ хотарах. И вар<ошани> ни една ме<тѣхѣ> да не нмают ѣ вше реченно <вчиннѣ>. И всташе варошани вт закона вт прѣд господства ми <и прѣд> въсьмн честитимн правнтелїем господства ми, такоже сѣт вни встали вт закона и прѣд поконннго Радѣла воевода пог<н>бшаго на Рвннн и вт прѣд поконннго Петрашко воевода, снчеже всташе вт закона и вт прѣд господства ми.

Сего радї и господство ми дадох въса вше речена вчинна по вше реченнѣ старѣ хотарѣх вше реченно свѣтон и божественно монастирѣ глаголимїи Ъргиш,

ИКОЖЕ ДА Н ЕСТ ВЪ ШЧИНС Н ВЪ ШХАБС Н НИ ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛѢНИМО ВЪ ВѢКИ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

⟨СЕЖЕ⟩ Н СВѢДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НѢГОЕ ВЕЛКИ БАН КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛКИ ДВОРИНИК Н ЖЪПАН БОГДАН ВЕЛКИ ЛУГОВФЕТ Н СТАН ДЕБЕЛ СПАТАР Н БЪРКАН КОМИС Н ІАНЕ ВИСТІАР Н БАЛОМИР ПЕХАРНИК Н ЪРЪКЕ ⟨СТОЛНИК⟩ Н СТАНЧЮЛ ДОБРЪШОВ ВЕЛКИ ПОСТЕЛИНИК. ИСПРАВИНИК, БОГДАН ВЕЛКИ ЛУГОВФЕТ.

И АЗ, БРАТЪЛ ШТ НЕЦЕШІН ЕЖЕ НАЧРЪТАХЪ ВЪ НАСТОЕШІН ГРАД ГЛАГОЛИМІН БЪКЪРЕШІН, МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ ЕІ ДЪНИ, КРЪГ СЛЪНЦЪ ГІ, ИПАКТА Б, КРЪГ ЛЪНИ А ОМЕЛІА А, ИДИКЪС Е, ЗЛАТО ЧИСЛО А, ВЪ ЛѢТ ХЪЗЪО.

† ІШ ПЕТРЪС ВШЕКВДА, МИЛОСТІЖ БОЖІЖ ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde este hramul cinstitei uspenii a preasfintei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină Flămînzeștii toți și cu toate vechile hotare, anume: de la Podul lui Stănilav pînă la piatră și de la piatră pînă la Biserica lui Stănilav și de la biserica pînă la piatra din mlaștini și de la acea piatră pînă la piatra din măgură și din măgură pînă la Cernați, unde se hotărnicеște cu satul Costeștii și de aci, pe pisc, pînă la Crucea lui Basarab voievod și de la cruce pînă în Valea lui Albu și de aci, pe vale, pînă în Valea Iașilor și din Valea Iașilor, peste cîmp, pînă în drumul Albeștilor și de aci, tot pe drum, pînă în hotarul Albeștilor și iarăși, de la Podul lui Stănilav, peste rîu, la seliște și de la seliște pînă în dealul Cornetului și de ⟨aci⟩ pînă la frasin și de la frasin pînă la Stricatul și de la Stricatul pînă la Corbul și de la Corbul pînă la dealul Plopului, unde se hotărnicеște cu Tigvenii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, călugării din sfînta mănăstire mai sus zisă au avut pîră înaintea domniei mele cu orașenii din orașul domniei mele, din Argeș. Și așa pîrau orașenii înaintea domniei mele că i-au cotropît călugării și că au și ei ocină amestecată cu călugării.

Întru aceasta, domnia mea i-am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea călugărilor 24 de boieri și ispravnic pe credinciosul dregător al domniei mele jupan Milco, pîrcălabul cetății Poenari, ... și să umble și să aleagă cu sufletele lor ... hotarul. ⟨Iar acei⟩ 24 de boieri ⟨au jurat⟩ înaintea domniei mele ⟨cu⟩ Milco pîrcălabul și așa au ⟨hotărnicit⟩ ocina și dedina mai sus zisei sfinte mănăstiri, după hotarele mai sus zise. Iar orașenii să nu aibă nici un amestec în mai sus zisa ocină. Și au rămas orașenii de lege dinaintea domniei mele ⟨și dinaintea⟩ tuturor cinstiților dregători ai domniei mele după cum au rămas de lege și dinaintea răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, și înaintea răposatului Petrașcu voievod, tot astfel au rămas de lege și înaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat toată ocina mai sus zisă după hotarele cele vechi, mai sus spuse, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus zise de la Argeș, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, în veci, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan cel Gros spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Balomir paharnic și Ureche stolnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logoffăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea numită București fiind, luna septembrie 15 zile, crugul soarelui 13, ipacta 2, crugul lunii 1, temelia 4, indictionul 5, numărul de aur 4, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 693 (Ep. Argeș, II/7). Orig., hirtie (33,5×23,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1914.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 138—139.

206

<1560—1567> octombrie 6.

† Мностїю божію, Іу Петръ воєвода н господннѣ. Дават господство мн сїю повелѣніе господства мн свѣтѣн монастырев нарицаемаго Бистрица, надеже, ест храм прѣсвѣтїн владїчнцѣ наше Богородице, чьстое шпенїе прїснодѣкен Марїа, ѡкоже да сѣт волннцн кааѣгерн със сїю кннѣ господства мн да ловет блатѣ на село на Потел, алн дела монастырев, шт ѿпаш Мамннєв дорн ѡ вѣрхѣа Бело Блатєв, варе еанка се хѣтет нзєрат дел монастырев внше рѣх, понеже съм дал н помнлвал н господства мн, ѡкоже да ловет н дрѣжнт како ест бнл помнлвал н старн господарн, такожде да сѣт н ѡ дннн господство мн помнлвалн н шт господства мн.

Тєм радї н внже, столннцн, еже естн тѣн по блатѣ, а внже да гледате ѡ мнр да нх встанкте н по много да се не плакат шт вас. Н нхѣто данє с<мѣ>¹т <бан>¹-товатн прєд сїю кннѣ господства мн, ере тог чловѣкѣ зло кет патнт шт кѣ господства <мн>². Инако да нѣст, по рєч господства мн.

Исправннк, сам рєч господства мн.

Инс аз Ннкола діак, мѣсеца хѣтоврїа ѡ дннн.

† Іу Петръ вєєвда, мностїю божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul cinstitei uspenii a preasfintei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să pescuiască în baltă în sat la Potelu, însă în partea mănăstirii, de la coada Maminei pînă la vîrful Bălții Albe, oricît se va alege partea mănăstirii mai sus zise, pentru că am dat și am miluit și domnia mea, ca să pescuiască și să țină după cum au miluit și bătrînii domni, de asemenea să fie și în zilele domniei mele miluiți și de domnia mea.

De aceea și voi, stolnicilor, care sînteți aci pe baltă, iar voi să căutați să-i lăsați în pace și mai mult să nu se plîngă de voi. Și nimeni să nu îndrăznească să tulbure înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți de la domnia <mea>². Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Исправннк, însăși спуса domniei mele.

Am scris eu, Nicola diacul, luna octombrie 6 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 694 (Bistrița, XIV/7). Orig., hirtie (28×20), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1844; alte trad. *ibidem*, ms. 194, f.44v—45 și 201, f. 343.

Datat după domn, după suita actelor Bistriței și după diac.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 140—141. Facs. *ibidem*, 496.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Милостією божією, Іу Пётрѣ воєводѣ и господинѣ въсое землѣ Оугров-лахінскоє, синѣ прѣдобраго и великаго Мирочѣ воєводе. Дават господство ми сїе повелѣніє господства ми въсесвѣтомѣ и божественномѣ шсвещѣномѣ храмѣ и шентѣлн свѣтѣн и живоначѣлнѣн и животворещен и нераздѣлнмѣн трени, монастырѣ зовемаго Козїа, его же въздвиже свѣтопочише прѣдедѣ родителю господства ми Мирчев воєводе, покониаго Іу Мирча воєводаѣ стараго <н> чистиѣншомѣ штцѣ нгѣменѣ и наставникѣ свѣтомѣ монастырѣ кур Матен и съ всем братне, іаже ш Христѣ живѣщнх въ свѣтомѣ мѣстѣ томѣ и съ ним долубовствовашеѣ, іакоже да им сѣт села по имениѣ Кърѣрѣнїн и Лѣмнїѣнїн въси и шчина Папек чод Флочн, понеже ю покѣпнше калѣгерн шт Папа.

И пак да им сѣт блатѣ въса шт Сѣпатѣл дорн до ѣста Мловннцев, съ въсе блатѣ и изераѣ, колнко се пролнвал и нѣходнл шт Дѣнава, тере дават до Грнндѣл и перперн что ѣтет внтн шт кола със рнвом нлн шт вознанице съ внном нлн бѣдн что ке се продавати над шчинѣ нлн по блатеѣ свѣтомѣ монастырѣ нлн ѣтет внтн пчелени нлн виноградн нлн граднне нлн швошїа, а шнн да се плащат перперн и въмѣ-шѣрїа и вннарнч и свѣ даждѣ шо ест достоянїє свѣтомѣ монастырѣ. И пакн, варе, колнко скнде ѣтет донти по Дѣнавѣ, тере ѣтет нѣтн на шчинѣ свѣтою монастырѣ шнн да плащат перперн калѣгерѣ шт едно возелннцѣ по єднн перпер, понеже сїе всѣ внше речене села и шчнне и блатове сѣт старе и правѣ шчнне и дѣднне свѣтомѣ монастырѣ, ешеже шт стараго покониаго Мирча воєвода.

И видѣѣ господарство ми и кннге въсем православному господаршм внше прѣжде господарство ми. Ѥ тем, истннствоваѣ господарство ми, ере мѣ ест шчнне, дѣднне свѣтомѣ монастырѣ.

Сего радн, дадохъ свѣтомѣ монастырѣ и поновнх господарство ми <съ> сїє кннгѣ господарства ми, іакоже да им сѣт сїє шчнне, внше речени села и блатове свѣтомѣ монастырѣ въ шчнне и въ шѣбене и живѣщнм въ нем, божествѣннм нноком, въ ѣстравѣ и въ пншѣ, а господарство ми и родителем господарство ми, вѣчноє въспомнннїє и нн шт когожде непоколѣбнлѣ, по шнзмѣ господарства ми.

Сеже ѣво и свѣдѣтелїє постакаѣем господарство ми правтелїє господарства ми: жѣпанѣ Нѣгоє великн ван Кралевскн и жѣпанѣ Неделко великїн дворннѣ и жѣпанѣ Богданѣ великїн логофет и Станѣ вел спатар и Бъркан вел комнс и Шне вел вистїер и Оурѣке вел столннк и Баломнр вел пѣхарннк и Станчїол великн постелннк. И исправннк, Богдан великнн логофет.

И аз, Блад, еже напнсаѣ въ настолнн град Бѣкѣрещн, мѣсеца шктомврїа ї днн шт Ядама до селѣ въ лѣт $\times 3 \frac{1}{2}$.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele atofsfințitului și dumnezeiescului și preasfințitului hram și lăcaș al sfintei și de viață începătoare și de viață făcătoare și nedespărțitei troițe, mănăstirii numite Cozia, pe care a ridicat-o sfintrăposatul străbunicul părintelui domniei mele Mircea voievod, răposatul Mircea cel Bătrîn voievod și preacinstului părinte egumen și nastavniç a sfintei mănăstiri chir Matei și cu toți frații, care trăiesc întru Hristos în acel sfînt loc și cu ai lor iubitori, ca să le fie satele pe nume Cărărenii și Luminenii toți și ocina Papei de lângă Floci, pentru că au cumpărat-o călugării de la Papa.

Și iar să le fie balta toată, de la Săpatul pînă la gura Ialomiței, cu toate bălțile și iezerele cîte se varsă și ies din Dunăre, de dau pînă în Grind și perperii ce vor fi de carul cu pește sau de buțile cu vin sau fie din orice se va vinde pe ocină sau pe bălțile sfintei mănăstiri sau de vor fi stupi sau vii sau grădini sau pometuri, iar ei să-și plătească perperii și vămășeria și vinăriciul și toată dajdia ce se cuvine sfintei mănăstiri. Și iarăși, oricîte vase vor veni pe Dunăre, de vor lua pe ocina sfintei mănăstiri, ei să plătească perperii călugărilor, de o butie cîte un perper, pentru că toate acestea mai sus zise sate și ocine și bălți sînt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri încă de la bătrînul, răposatul Mircea voievod.

Și am văzut domnia mea și cărțile tuturor dreptcredincioșilor domni, care au fost înainte de domnia mea. Întru aceasta am adevcrit domnia mea că sînt ocine dedine ale sfintei mănăstiri.

Pentru aceasta, am dat sfintei mănăstiri și am înnoit domnia mea cu această carte a domniei mele, ca să-i fie aceste ocine, mai sus zisele sate și bălți, sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și celor trăitori în ea, dumnezeieștilor călugări, de folosință și de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și lane mare vistier și Ureche mare stolnic și Balomir mare paharnic și Stanciul mare postelnic. Și ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Vlad, care am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 10 zile, de la Adam pînă acum în anul 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 354. Copie. Trad. ibidem, ms. 209, f. 244, 215, f. 280 și S.I., nr. 699 (Cozia, XXIII/3).

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 139—140.

208

1560 (7069) octombrie 10, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Ionu Pătru voivodu și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele acestoru oroșani dinu orașu domnii mele dinu Gherghiță, ca să fie volnici cu această carte a domnii mele, ca să-și ție moșia dinu toate părțile împrejurul orașului, cumu au ținutu de demultu, dinu zilile bătrînilor domni, pă hotarăle cele bătrîne, pentru că au fostu această mai susu zisă moșie bătrînă și dreaptă moșie și de baștină a Gherghicenilor.

Iar după aceia, Gherghiceni dinu orașu domnii mele dinu Gherghiță, întîii județu, anume Gherghe și cu 12 pîrgari, anume Neagu a lu Tudor i Tudor i Stoica al lu Ilie i Stoica Tîrșoreanu i Sîmbotinu Negru i Istrate i Mihni a lu Calciului i Ștefanu a lu Calciului i Calciulu Roșu i Lingociu i Stanciul i Stoica i Ivașco, ei au avutu înpresurare și pîră cu satu Melești pentru moșia oroșanilor de cătră Melești. Și așa pîra Melești pentru ca să le dea Gherghiceni moșie dinu moșia oroșanilor, ca să aibă Melești pășune de dobitoace dinu moșia orașului. Deci, domniia mea amu cercetatu și amu judecatu după dreptate și după lege și am cititu domniia mea carti răposatului Vintilă vodă și am adevritu domniia mea cumu că hotarul Gherghicenilor de cătră Melești este apa Cricovului și pînă în mora Roda. Dreptu aceia, amu datu domnia

mea Gherghicenilor, ca să-și ție moșia pînă în hotarăle cele bătrîne, pînă în apa Cricovului. Și au rămas Melești de lege dinunaintea domnii mele.

Pentru aceea, să fie volnici Gherghiceni ca să-și ție moșia toată. Ci voi, satu Mielești, să vă feriți de Gherghiceni, ca să nu să mai plîngă Gherghiceni, cum că vă pașteți vitele voastre pă moșia Gherghicenilor la cîmpu, că nu aveți nici un amestec, că bine să știți că rău veți păți. Într-altu chipu să nu fie, după zisa domnii mele.

Ispravnic, Nedelco vel vornicu.

Și eu, Vălucu celu bătrînu, am scrisu în București, în luna lui octombrie 10, leatu 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 695 (Mitrop. Ț. Rom., V/3). Trad. din sec. XIX.
EDIȚII. DIR, B, 141.

209

1560 (7069) octombrie 14, București.

† Мнлостію божію, Іу Петрѡ коевода и господинѣ въсое земле Ѣггров-лахінское, синѣ прѣдобраго и великаго Мирчек коеводѡ. Дават господство ми сіе повелѣніа господства ми слѡг господства ми Іуиѡ лугвѣт и синови емѡ елици на Богѣ даст, іакоже да мѡ ест учинѡ ѡ Бѣлдеши надеже зовет се Комарич, ут ѡжа Тѣтѣлѣскѣ, ут по въсон хотарѡа половинѡ и ут полю и ут селище ут сел и ут по въсѣдѡ половинѡ, понеже ю покѡпи Іуиѡ лугвѣт ут Бадюл, синѡ Хѣнсеѡ, за $\times$ аѣ аспри.

И пак да ест Іуиѡ лугвѣт учинѡ ѡ село Комаричю половинѡ ут дел Бадюлов, синѡ Хѣнсеѡ. Такождере и Бадюл да имат половинѡ ѡ селище ут Комарич ут дел Іуиѡ лугвѣт, понеже побратнше се ут пред господства ми над внише речени селици, да сѡт два братіе <нер>¹азделени.

Сега раді, на дадох и господство <ми Іуиѡ>² лугвѣтѡ и Бадюлов, іакоже да <на мѡ> едет сіе учинѡ¹не внише речени въ учини и въ хѣбе на мѡ и синови на мѡ и вником и прѣвнѣчетом на мѡ и на ут коже непоколѣениѡ, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліи поставѣем господство ми: жѡпан Неделко велики дворник и жѡпан Богдан велики лугвѣт и Стан спатар и Бѣрман комис и Іуиѡ вистіар и Ѣрке столник и Баломир пѣхарник и Станчюл вел постелиник Исправник, Богдан вел лугвѣт.

И аз, Бладѣл, писах ѡ град Бѣкѡреци, мѣсеца хѣтомвриѣ дѣ дѣни и ут Іадама въ лѣт $\times$ зѣѡ.

† Іу Петрѡ кевеѡда, мнлостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Ion logofătul și fiilor lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Băldești, unde se numește Comarici, din funia Tătulească jumătate, de peste tot hotarul și din cîmp și din seliștea de sat și de peste tot jumătate, pentru că a cumpărat-o Ion logofătul de la Badiul, fiul lui Hînsea, pentru 1 500 aspri.

Și iar să-i fie lui Ion logofătul ocină în satul Comariciu, jumătate din partea lui Badiul, fiul lui Hînsea. De asemenea să aibă și Badiul din seliștea satului, din Comariciu, jumătate din partea lui Ion logofătul, pentru că s-au înfrățit dinaintea domniei mele, ca să fie doi frați nedespărțiți peste seliștele mai sus zise.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui <Ion> ¹ logofătul și lui Badiul ca aceste ocine mai sus zise <să le fie> ¹ de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Vladul, am scris în cetatea București, luna octombrie 14 zile și de la Adam în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 696 (Sărintar, IV/2). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. Cu o trad. din 1904.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 142. Facs. *ibidem*, 470.

¹ Loc rupt.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсое земле Уггров-лауѣнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сіе повелѣніа господства ми свѣтѣи и божественѣи монастырѣ иже ест храм прѣ-свѣтѣи владичице наше Богородице и присно дѣви Марїи и честно еи спенїе, такоже да мѣ ест вчинѣ Топана и селищѣ еже се зовет Дрѣменїе въсѣ, със въсом хотаром, понеже мѣ ест старе и правѣ вчине и дѣдине свѣтомѣ монастырѣ вт стезанїе поконномѣ Басараб воевода покѣпена за хАХІ аспри. И послѣжде дал ест втцѣ нгѣмена Дак израді сіе вчине више речене една хА аспри.

И потом, свѣта монастырѣ и втцѣ нгѣмена Унофрїе имахѣ прѣ със Михаю шифарю и със Марко постелник. И сице прѣше Марко и Михаю пред господства ми како ест сіе селище више речена Дрѣменїе вчинѣ прѣдалнкѣ и притеснена вт свѣтомѣ монастырѣ вт Иргнш. И съ тем, господство ми гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ, със въси чьстнїем правнїтелю господства ми и дадох господство ми Михаю шефарю и Марко постелник звѣ волѣри вт н<з>гор ² и хотарник Бладул постелник, да ходише и да заклаше по нїхне дѣше како ест сіе вчинѣ что се зовет Дрѣменїе прѣдалнка и бнв ест притеснил свѣта монастыр. Таже вт врѣме еже ест донт Михаю шефар и Марко постелник със хотарник више именнѣла Бладул на сіе вчинѣ и на теѣ вѣ волѣри, а теи вѣ волѣри никакоже не възмогоше със нїхне дѣше да даст сіе вчинѣ више речена, Дрѣменїе, да бѣде вчинѣ прѣдалнка, нѣ дадоше и стакмнше тензи вѣ волѣри да бѣде вчнна свѣтомѣ монастырѣ такоже и вт прѣжде врѣме. Тем радї, вста Михаю и Марко вт закона вт пред господства ми. И господство ми дадох свѣтѣи монастырѣ да ест къ вчинѣ и къ хуабѣ а братїам въ пншѣ и въ скрѣпленїе и непотѣкновено, по реч господства ми.

И сведетелїи поставлѣем господства ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан вел лугвѣт и Стан спатар и Бъркан комис и Ине вистїар и Урѣке столник и Баломир пѣхарник и Станчу постелник. Исправник, Богдан вел лугвѣт.

И аз, Бладул, писах, хутомврїе зї днн, въ лѣт хѣѣѣ.

† Іу Петръ воевода, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, unde este hramul preasfintei noastre stăpîne, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocina Topana și seliștea care se numește Drumenie toată, cu tot hotarul, pentru că sînt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri, cumpărate din agoniseala răposatului Basarab voievod, pentru 14 000 aspri. Și după aceea, părintele egumen Dac a dat pentru aceste ocine mai sus numite 1 000 aspri.

Iar apoi, sfînta mănăstire și părintele egumen Unofrie a avut pîră cu Mihai șifariul și cu Marco postelnicul. Și așa pîrau Marco și Mihai înaintea domniei mele că această seliște mai sus numită, Drumenie, este ocină prădalică și cotropită de sfînta mănăstire de la Argeș. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Mihai șifariul și lui Marco postelnicul 12 boieri din sus și din jos și hotarnic pe Vladul postelnicul, ca să umble și să jure pe sufletele lor că această ocină, care se numește Drumenie este prădalică și a fost cotropită de sfînta mănăstire. Deci, din vremea în care au venit Mihai șifarul și Marco postelnicul cu hotarnicul mai sus numit, Vladul, la acea ocină și la acei 12 boieri, în nici un chip nu au putut să jure cu acei 12 boieri pe sufletele lor, ca să dea acea ocină mai sus numită, Drumenie, să fie ocină prădalică, ci au dat și au întocmit acei 12 boieri, ca să fie ocina sfintei mănăstiri, cum a fost și mai înainte vreme. De aceea, au rămas Mihai și Marco de lege înaintea domniei mele, iar domnia mea am dat sfintei mănăstiri ca să-i fie ocină și ohabă și fraților de hrană și de întărire, neatins, după spusa domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul postelnic. Ispravnic, Bogdan mare ogofăt.

Și eu, Vladul, am scris, octombrie 17 zile, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 697 (Ep. Argeș, XIII/3). Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, răzută. Cu o trad. din 1912; alte trad. ibidem, ms. 168, f. 243v—244 și 708, f. 355v—356.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 142—143.

¹ Loc rupt.

² Așa în text.

† Милостію божією, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ въсон землє Уггров-лахінское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ. Дават господства ми сіє повелѣніє господства ми сѣгѣ господства ми Татомир писецѣ и със синови си, елнци мѣ Богѣ припѣстит, іакоже да мѣ ест учинѣ с Мънкънеци половино шт село, дело тѣстѣ емѣ Манев Тарчев, али да дрѣжнт Татомир шт сіє учинѣ три дела, а Нѣгоє със братієм си да дрѣжнт една дела, занеже им ест вѣла стара и прака учинѣ и дѣдінѣ.

И потом, Татомир и Нѣгоє имаше съпрѣнїе предъ господства ми със Голец и със чет емѣ и сице прѣше Голец и чет емѣ како ест ннхна дѣдїнѣ тан вчннѣ и дана вт ѣюкѣ нм Шербан. И ѣ телл, господство ми гледаѣх и сѣднѣ по правдѣ и по законѣ със вѣси чѣститнми правителїе господства ми и вндѣху господство ми и кнїге ннем старн господарн прѣжде нас внше за дѣдїнѣ тѣстѣ Манев Тарчев и дадоху господство ми Татомиров и Нѣгоев закон ѣ, болѣрн да заклет како ест сїе вчннѣ ннхнѣ дѣдїнѣ и искаше тѣх болѣрн и вврѣтоше със ннхне дѣше како ест ннхном вчннѣ дѣдїнѣ и данна ешеже вт Шербан, дедѣ Злочїев и сице сѣт заклен предъ господства ми и всташе Голец вт закона вт предъ господства ми.

И потом, Голец и със братїем си и със чет его ни сице не вставнше се, нѣ вѣзелн сѣт закон надъ закон Татомиров и Нѣгоев кѣ болѣрн. И вт врѣме еже сѣт ѣзелн тѣх кѣ болѣрн, а вни поклоннше тѣе вчннѣ Станчюлов великн постелник. И тѣх кѣ болѣрн никакоже не сѣт далн със ннхнем дѣше вт сїе внше речена вчннѣ Голецов и четом его. Таже пакн всташе Голец и чет емѣ вт два кратн вт закона вт предъ господства ми.

Сего радї, дадоху и господство ми сѣзем господства ми Татомиров псецѣ и жнтелннцек емѣ Добрев и Нѣгоев, такоже да мѣ ест вѣ вчннѣ и вѣ вхѣвѣ нм и снновом, внѣкомже и прѣвнѣчетом емѣ и не вт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Еже и свѣдтелїе поставлѣху господство ми: жѣпан Неделко великн дворник и жѣпан Богдан великн логѣфет и Стан спатар и Бъркан комнс и Ърѣке столник и Баломир пѣхарник и жѣпан Станчюл Добрѣшов великн постелник. Исправнк, Неделко великн дворник.

Исписах аз, Шани, вѣ настолнн град Бѣкѣрещн, мѣсеца вхтомерїе нї дннн, вт йдама до селѣ текѣннм лѣтом хѣдн.

† Іw Петрѣ вшевѣда, мнлостїю божїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tatomir pișețul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Măicănești, jumătate din sat, partea socrului său Manea al lui Tarcea, însă să țină Tatomir din această ocină trei părți, iar Neagoe cu frații săi să țină o parte, pentru că le-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Tatomir și Neagoe au avut pîră înaintea domniei mele cu Goleț și cu ceata lui și așa pîra Goleț și ceata lui că această ocină este dedina lui și dată de unchiul său Șerban. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni, care au fost mai înainte de noi, de moștenire ale socrului său Manea al lui Tarcea. Și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege 12 boieri, să jure că este această ocină dedina lor. Și au căutat acești boieri și au aflat cu sufletele lor că este ocina lor dedină și dată încă de Șerban, bunicul Zlociei. Și așa au jurat înaintea domniei mele și a rămas Goleț de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Goleț și cu frații săi și cu ceata lui nici așa nu s-au lăsat, ci au luat lege peste legea lui Tatomir și a lui Neagoe, 24 de boieri. Și din vremea în care au luat pe acei 24 de boieri, ei au închinat această ocină lui Stanciu marele postelnic. Iar acei 24 de boieri n-au dat nicicum cu sufletele lor din această ocină mai sus zisă lui Goleț și cetei lui. Deci iarăși a rămas Goleț și ceata lui de două ori de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Tatomir pisețul și soției sale Dobra și lui Neagoe, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Șain, în cetatea de scaun București, luna octombrie 18 zile, de la Adam pînă acum ani curgători 7068 <1560>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCVII/15. Orig., perg. (23,5×33), pecete timbrată.
Anul de la ianuarie, după divan.

EDIȚII, Trad. DIR, B, 143—144.

212

<1560—1567> octombrie 24.

† Мноостію божію, Іу ПетрѸ коекѡда н господннѸ. Дават господство мн сіѣ повелѣніе господства мн штиѸ нгѸменѸ ермонаѸ Нїѡан н вѸсем калѸгером шт свѣтомѸ монаштрѸ глаголемн Тисмѣна, ндеже ест храм ѡспеніе Богородици, іакоже да сѣт мирнн н слободнн радї прѣніе что сѣт ималн сѸс село Сохѡделѣннн радї една нѣт еже сѣт сѣтворнлн над шчннѸ монаштрѸ, таже се сѣт привезнлн нѣкон конн за шкрадствѸ над тан нѣт. Таже мѸ сѣт плѣннлн по СѸхѡделѣнн.

ІѸ СѸхѡделѣннн, шнн сѣт вѸзелн закон шт прѣд Ірсеніе бан бї болѣрн, тере сѣт закленн како нѣст шчннлн шнн тан нѣт. ІѸ потом, штиѸ нгѸменѸ н калѸгерн, шнн сѣт вѸзелн закон над закон кѸ болѣрн, пакн шт прѣд Ірсеніе бан н закленн сѣт сѸс шннлн како сѣт шчннлн тан нѣт шнн без <з>наніе калѸгером н шраннлн сѣт шнн над тан нѣт. И шсталн сѣт село СѸхѡделѣннн шт закона шт прѣд Ірсеніе бан.

ІѸ потом, село СѸхѡделѣннн не вѸсхѡтѣше да шставнт свѣтомѸ монаштрѸ н калѸгерн Ѹ мир, что нѸ сѣт сорочнлн Ѹ прѣд господства мн, а шнн на дѣнѸ н на сорок не сѣт дошелн. Таже такожде ре шташе село СѸхѡделѣннн шт закона н шт прѣд господства мн, да сѣт плѣннн како мѸ сѣт плѣннлн.

Тем радї, да сѣт штиѸ нгѸменѸ н калѸгерн мирнн н слободнн н ннѸто да не смѣт бантоватн нѸ прѣд сіѣ книга господства мн. Ино да нѣст, по реч господства мн. Исправннк, Неделко вел дворннк.

Писах аз, Стопка ТѸшраш, шхто мврїе кѸ дѣнн.

† Іу ПетрѸ коекѡда, мноостїа божіа господннѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen ieromonah Ioan și tuturor călugărilor de la sfânta mănăstire numită Tismana, unde este hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi de pîra ce au avut cu satul Suhodelenii pentru un drum ce au făcut pe ocina mănăstirii, de și-au adus niște cai de furat pe acel drum. Deci, i-au pîdat pe Suhodeleni.

Iar Suhodelenii, ei au luat lege dinaintea lui Arsenie banul, 12 boieri, de au jurat că n-au făcut ei acel drum. Iar apoi, părintele egumen și călugării, ei au luat lege, 24 de boieri, iarăși înaintea lui Arsenie banul și au jurat

230

cu ei că au făcut ei acel drum fără știrea călugărilor și s-au hănit ei pe acel drum. Și au rămas satul Suhodelenii de lege dinaintea lui Arsenie banul.

Iar apoi, satul Suhodelenii n-au vrut să lase în pace sfânta mănăstire și pe călugări, pe care i-au sorocit înaintea domniei mele, iar ei la zi și la soroc n-au venit. Astfel, de asemenea a rămas satul Suhodelenii de lege și dinaintea domniei mele, ca să fie plădați cum i-au plădat.

De aceea, să fie părintele egumen și călugării în pace și slobozi și nimeni să nu îndrăznească să-i tulbure înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Nedelco mare vornic,

Am scris eu, Stoica Tăuraș, octombrie 24 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 657 (Tismana, LXXXV/4). Orig., hirtie (30×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912; altă trad. *ibidem*, ms. 329, f. 282v—283 și la Bibl Acad., CXXXII/162.

Datat după domn, ispravnic și diac.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 144—145. Facs. *ibidem*, 471.

213

1560 (7069) noiembrie 6, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul spătarul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie doi copii de țigani: anume Gagu, pentru că l-a cumpărat de la Tudor din Drăgășani, drept 1 000 aspri gata. Și iar să-i fie lui Radul un copil de țigan anume Stoica, pentru că l-a cumpărat de la călugărița Eufrosina de la...¹ drept 1 000 aspri gata. Pentru că sînt bătrîni și drepti mai sus zișii țigani și de moștenire. Și i-au vîndut de a lor bunăvoie.

Drept aceea, am dat și domnia mea slugei mele, lui Radu, ca să-i fie de ocină ohabnică, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni să nu se clinească, după porunca domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe vel ban craiovenesc și jupan Nedelco vel <vornic>¹ și jupan Bogdan vel logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianu vistier și Ureche stolnic și Balimir paharnic și Stanciu Dobruș vel postelnic. Ispravnic, Bogdan vel logofăt.

Am scris eu, Sîrbul diac, în scaunul de cetate București, luna noembrie 6 zile și de la Adam în cursul anilor de la zidirea lumii 7069 <1560>.

Io Petru voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

După Danielescu, *Dcc. Scundu*, p. 441—442. Trad. de la sfîrșitul sec. XIX.

¹ Loc rupt.

214

1560 (7068) noiembrie 16.

† Милостію божію, Іо Петръ воевода и господинъ въсое земли Уггровоу-лахинской, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слѣгъ господства ми Бонко съ братіям си и Станчию

съ братіам си и Банѣ съ братіам си и съ нх синови си, елици нм Богъ припѣститъ, якоже да нм сѣтъ вчинѣ ѡ Бодѣещіи вт делѣ Стан Бодѣескѣа четвъртаго [де] дела, понеже ю покѣпи вт Стан за ла шѣце.

Таже а потомъ, нмаше прѣдъ господства мн Бонко и Станчюл и Банѣ със Стан и със Данчюл и тако прѣше Стан и Данчюл по Бонко и по братіам си како не сѣтъ продаан дѣдом си тае вчинѣ. И ѡ темъ господства мн гледахъ и сѣдихъ по правдѣ и по законъ съ вѣснъ честити нмн правителіе господства мн и дадохъ господство мн Становъ и Данчюловъ законъ вѣ болѣри, да закляше како не сѣтъ продаан дѣдом си тае вчинѣ, а шни не можетъ никакоже да донести тензи $\overline{\text{т}}$ <болѣри>¹ на днѣхъ да закляе, нѣ всташе Стан и Данчюл вт законъ предъ господства мн.

Сего раді, дадохъ и господство мн сѣе вше речена вчинѣ шѣмзи людіи еже сѣтъ вше писани, якоже да нм сѣтъ вѣ вчинѣ и вѣ шѣдѣс, нмн и синовомъ нмн и вѣнкомъ и прѣвнѣчетомъ нмн и не вт ко<го>¹ же и непотѣкновенно, порнзмъ господства мн.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣемъ господства мн: жѣпанъ Неделко велнкн дворникъ и жѣпанъ Богданъ велнкн лѣгѣшетъ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ и Шрѣке столникъ и Баломиръ пѣхарникъ и Шню вистіаръ и Иванчѣ велнкн постелникъ. Исправникъ, Богданъ велнкн лѣгѣшетъ.

Писахъ азъ, Кръстіанъ граматникъ, мѣсеца ноемврие $\overline{\text{с}}$ днѣхъ, вѣ лѣтѣ $\overline{\text{х}}$ $\overline{\text{з}}$ $\overline{\text{д}}$ н.

† Іу Петръ ѡвѣвѣда, мностіа вожіа господнѣхъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Voico cu frații săi și Stanciul cu frații săi și Banea cu frații săi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Bodăești, din partea lui Stan Bodăescul a patra parte, pentru că a cumpărat-o de la Stan pentru 31 de oi.

Deci apoi, au avut pîră înaintea domniei mele Voico și Stanciul și Banea cu Stan și cu Danciul și așa pîrau Stan și Danciul pe Voico și pe frații săi ca nu a vîndut bunicul lor acea ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercețat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Stan și lui Danciul lege 12 boieri, să jure că nu a vîndut bunicul lor acea ocină, iar ei nu au putut nicicum să aducă pe acei 12 <boieri>¹ la zi ca să jure, ci au rămaș Stan și Danciul de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea această mai sus-zisă ocină acestor oameni care sînt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ianiu vistier și Ivancea mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Cîrstian gramaticul, luna noiembrie 16 zile, în anul 7068 <1559>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCDLXXXVII/1. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. modernă. Altă trad. din 1820 la Arh. St. Craiova, CXIII/1. S-a admis stilul de la ianuarie, care corespunde cu divanul.

¹ Omis.

† Милостію вожію, Іу ПѣтрѸ воєвод н господинѣ въсон земли Угров-лахискоє, синѣ великаго н предобрагѸ Мирча воєвод. Дават господство ми сію повеленіє господства ми ТѸдорѸ н БѣланѸ със братієм си н съ ннѣ синови, елицем Богѣ даст, такоже да нм <ест> вчинѣ Ѹ Балѣ Попек.

И велєзи да нм съ знает: по Балѣ Попек Ѹ долини, до Балѣ Добротѣк н по Балѣ Добротѣк Ѹ долини н Ѹт Титеши Баншлов по ИзворѸ Лидєк Ѹ долини н до КолникѸ Трєстїєк.

Занєже нм єст стара н права вчинѣ н дѣдїнѣ . Янѣ єст вилє претєсєна сіа вилє рєчєна вчинѣ Ѹт Юга н Ѹт Нѣгоє н Ѹт МѸшат н със четѸм Ѹх, тєрє сѣт възималн до КолникѸ Трєстїєк. И єще сѣт продаан сіа вилє рєчєнѣ вчинѣ Юга н Нѣгоє н МѸшат със четѸм нм нинм лѣдїєм.

Я потом, ТѸдор н Бѣлан със братнєм си, вни нмашє прѣд господства ми със вєн вилє рєчєнїн лѣдїн на нлє Юга н МѸшат н Нѣгоє н със четѸм нм н тако прєшє ТѸдор н Бѣлан със братієм си како єст вилє притєсєна сіа вилє рєчєна вчинѣ до КолникѸ Трєстїєк Ѹт Юга н Ѹт МѸшат н Ѹт Нѣгоє н със четѸм нм. Я Ѹ тем, господство ми глєдѸх н сѣднѸх по правдѣ н по закон със вѣсн чнстїтїмн правїтєлїє господства ми н дадоѸх господство ми Югѣк н МѸшатѸк н Нѣгоєк със четѸм нм закон бї болѣрн да заклет како не Ѹ сѣт притєсєнїан сіа вилє рєчєнѣ вчинѣ, днѣ нм єст дѣдннѣ нм. Я вни ннкако не възмѣгѸшє заклетн, нѣ всташє Ѹт закон Юга н МѸшат н Нѣгоє със четѸм нм Ѹт пред господства ми.

Сєго радї, дадоѸх н господство ми ТѸдорѸк н БѣланѸк със братієм си, такоже да нм єст вѣ вчинѣ н вѣ Ѹхѣбѣ нм н синовом нм н внѣком н прѣвнѣчнѸтѸм н нн Ѹт когоже непоколебнѸм, по рєч господства ми.

Сєже н сєдїтєлїє поставнѸх господство ми: жѣпан Неделко вел двѸрник н жѣпан Богдан вел лѸгѸфєт н Янє внстїар н БѣркѸн комнє н СтѸн спѸтар н Балє-мнр пєѸарник н Урєкє столннк н Иванчѣк вел постєлннк. И испѸвннк, Нїделко вел двѸрник.

Илє мѣсєца нѸємврїѸ кѣ дѸни, лѣт $\times 32^{\text{го}}$.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tudor și lui Bălan cu frații lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Valea Popii.

Și semnele să li se știe: pe Valea Popii în jos pînă la Valea lui Dobrotă și pe Valea lui Dobrotă în jos și de la Titeștii Banului pe Izvorul Lidei în jos și pînă la Colnicul Trestiei.

Pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, ci a fost cotropită acea mai sus zisă ocină de Iuga și de Neagoe și de Mușat și cu ceata lor, de au luat pînă la Colnicul Trestiei și încă au vîndut acea mai sus zisă ocină Iuga și Neagoe și Mușat cu ceata lor altor oameni.

Iar apoi, Tudor și Bălan și frații săi, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu acei mai sus ziși oameni, anume Iuga și Mușat și Neagoe și cu ceata lor. Și așa au pîrît Tudor și Bălan cu frații lor că le-a fost cotropită acea mai sus zisă ocină pînă la Colnicul Trestiei de Iuga și de Mușat și de Neagoe cu ceata lor. Iar într-aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Iuga și lui Mușat și lui Neagoe cu ceata lor lege 12 boieri, să jure că nu au cotropit acea mai sus zisă ocină, ci că este dedina lor. Iar ei nu au putut să

jure nicicum, și au rămas de lege Iuga și Mușat și Neagoe cu ceata lor înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tudor și lui Bălan cu frații lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Balomir paharnic și Ureche stolnic și Ivancea mare postelnic. Și ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris în luna noiembrie 22 zile, anul 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 46. Copie cu trad.; altă copie ibidem, ms. 710, f. 653v—654. Alte trad. ibidem, ms. 349, f. 523v—524, 710, f. 659v—660 și S.I., nr. 700 (Vieroș, XXIV/1).

EDIȚII, Trad. DIR, B, 145—146.

216

1560 (7069) decembrie 9.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fecioru Mircii voevodu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele Stoicăi și Pîrvului și lui Stan și lui Dragomir și Vladului și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le-au dăruit, ca să fie lor ocină în Bătiești din partea unchiu-său Pîrvului jumătate, pentru că le-au fost dat lor unchiu-său Pîrvul la moartea lui, iar ceilaltă jumătate, ei au cumpărat-o de la fata Pîrvului, de la Mariia, drept aspri 650.

Iar după aceia, au avutu acești mai sus ziși oameni pîră înaintea domnii mele cu Mariia și așa pîrîndu Mariia cum că nu le-au dat lor unchiu-său Pîrvul la moartea lui nici o ocină. Iar domniia mea am căutatu și am judecat, după dreptate și după lege, cu toții cinstiții boierii domnii mele și am dat domniia mea Stoicăi și fraților lui lege 12 boieri, ca să jure cum că le-au dat lor unchiu-său Pîrvul ocina la moartea lui. Și așa pre dîșii i-au adus înaintea domnii mele de au juratu și au mărturisit cum că le-au datu lor Pîrvul ocină. Și au rămas Mariia de lege.

Drept aceasta, am datu domniia mea, ca să le fie lor moște ohabnică și dă nimenea neclătită sau bîntuială să nu aibă, peste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Nedelco marele dvornicu i jupan Bogdan marele logofăt și Iane vistierul și Stanu spătarul și Ureche stolnicul și Bărcanul comisul și Balomir paharnic și Velcea¹ marele postelnic. Și ispravnicu, Nedelco marele dvornicu.

Și s-au scris la dichemvrie 9, leat 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., M-rea Țigănești, IX/1.f.1. Trad.

EDIȚII, DIR, B, 146.

¹ În loc de Ivancea.

217

1561 (7069) mai 9, București

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господниъ въсон земле Ъгровлахинскон, синъ прѣдобраго и великаго Мирчек воевода. Дакат господство ми сие повелѣние господства ми шемзи чловеци, на нмѣ Марѣ и Ъпрѣ и Кънда и съ нхъ

234

снoвoвн, еанци нм Богъ припѣстит, ꙗкоже да нм сѣт ѡчинѣ ѡ Бѣдешѣни и ѡ Доброещи дел Цилниѣ сва, варе еанка нм се хтѣтъ избрати и ѡт село и ѡт полю и ѡт винограде и ѡт воденице и ѡт шѣмѣ и пак ацгганин, варе колци ест нмал Цилниѣ.

И пак да нм сѣт ѡ Крънгѡрѣни ѡчинѣ и ѡ Бѣнеци и ѡ Гѡргѡщи дел Марек сва и ацгганин на нме Ърсилѣ със ацгганкѣ си, понеже снѣ више речени ѡчине и ацгганин и винограде еан сѣт Марек и Ѣпрѣк и Къндек старе и праве ѡчине и дѣдне.

Ѧ потом, принде Марѣ пред господство мн тере сложн и побрати по пастѡрци си на нме Ѣпрѣк и Кънда над негов дел ѡт ѡчинѣ ѡт Бѣнеци и ѡт Гѡргѡщи и над ацггани. Ѧ Ѣпрѣк и Кънда, ѡни сложнше и побратише по витрегѣ си Марѣ над ннхнѣ дел ѡт ѡчинѣ ѡт Бѣдешѣни и ѡт Доброещи и над ацггани и над воденице и над сваке комате, како да сѣт Марѣ и Ѣпрѣк и Кънда над снѣ комате више писане над сваке и над ѡчинѣ Бланкѣлов ѡт Крънгѡрѣни како да сѣт Марѣ и Ѣпрѣк и Кънда трн братне нераздѣленн въ вѣки.

Сего радѣ и господство мн дадох нм, ꙗкоже да нм сѣт снѣ више речени ѡчине и комате въ ѡчинѣ и въ ѡхавѣ нм и снoвoвoм нм и внѣком и прѣвнѣчетом нм въ вѣки. И аще комѣ се ѡт ннх сѣлѣчит прѣжде сѣмрѣт, а въ ннх прѣдалнка да нѣст, нѣ да ест ѡставшнм нм. И ннх ѡт когоже непотѣковено, по <реч> ¹ господства мн.

Сеже и свѣдѣтелне поставѣем господство мн: жѡпан Нѣгое велики бан кралевски и жѡпан Неделко велики дворникѣ и жѡпан Богдан велики логофѣтъ и Иню вистниар и Стан Дебел спатар и Дмитрѣ ѡрѣке столникѣ и Баломнр пѣхарникѣ и Бъркан комнс и Иванча постелникѣ. Исправник, Степан велики портар.

И аз, Блѣкѣла стар, еже начертах ѡ Бѣкѡрѣци, мѣсеца ман Ѣ дѣни, въ лѣт ^хѡѡѢ.

† Іw Петрѣ квевѡда, милостѣм божѣм господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Marea și Oprea și Cînda și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Budeșteni și în Dobroești partea lui Țilină toată, oricît se va alege și din sat și din cîmp și din vie și din mori și din pădure și iar țiganii, oricîți a avut Țilină.

Și iar să le fie în Cîringureni ocină și în Bunești și în Gurguiati partea lui Marea toată și țiganii anume Ursilă cu țiganca sa, pentru că aceste mai sus numite ocine și țigani și vii au fost ale lui Marea și Oprea și Cînda vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, a venit Marea înaintea domniei mele de a așezat și a înfrățit pe frații săi vitregi, anume Oprea și Cînda pe partea lui de ocină din Bunești și din Gurguiati și pe țigani. Iar Oprea și Cînda au așezat și au înfrățit pe frațele lor vitreg, Marea, pe partea lor de ocină din Budeșteni și din Dobroești și pe țigani și pe vii și pe mori și pe toate averile, ca să fie Marea și Oprea și Cînda pe aceste averi mai sus scrise, pe toate, și pe ocina lui Vlaicul din Cîringureni, ca să fie Marea și Oprea și Cînda trei frați nedespărțiți în veci.

De aceea, le-am dat și domnia mea ca să le fie aceste ocine mai sus zise și averi de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor în veci. Și de cuiva dintre ei i s-ar întîmpla mai înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după <spusa> ¹ domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu vistier

și Stan cel Gros spătar și Dumitru Ureche stolnic și Balomir paharnic și Bărcan comis și Ivancea postelnic. Ispravnic, Ștefan mare portar.

Și eu, Vilcul cel bătrîn, care am scris în București, luna mai 9 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 701 (Cotroceni, XVI/1). Orig., perg. (21×33), pecete timbrată. Cu o trad. din 1744; altă trad. ibidem, ms. 690, f. 100.

EDIȚII, Trad. DIR, B, 147.

¹ Loc rupt.

218

1561 (7069) mai 22.

† Многостію божію, Іу ПетрѸ воєвода и господинъ въсон земле Зггровлахнскои, синъ великаго и добраго Мирчев воєводѸ. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Нѣгое със синовн си, елици им Богъ прииштит, такоже да мѸ ест учинѸ Ѹ Зрѣкии ѡт дел БѣланѸ и ѡт дел ФригѸрѣ половинно ѡт по вѣса учинѸ, варе елика се хтет изврати, понеже ю покѸпи Нѣгое ѡт БѣланѸ и ѡт ФригѸрѣ за тоє аспри готовн.

И потом, Нѣгое, ѡн га ест имал съпреніе пред господства ми със братѸ си Крѣлинг СленѸ. И тако прѣше Крѣлинг СленѸ пред господства ми како не ест покѸпила братѸ си Нѣгое ѡкѸпно със Крѣлинг СленѸ сіа више речено учинѸ, ни га ест пѣкини раді него кѣда ест вна Крѣлинг СленѸ приѣтг. И господство ми Ѹ тем сѣданѸ и гледахъ със вѣси чѣститими правнтеліе господства ми по правдѸ и по законѸ. И дадохъ господство ми КрѣлингѸ СленѸ законъ вѣи волѣри; и а ѡн никакоже не възмогоше да заклет пред господства ми, анѸ ѡста КрѣлингѸ СленѸ ѡт закон ѡт пред господства ми. И потом, да се знает елико пагѣба и пѣкиство имал ест Нѣгое раді братѸ си КрѣлингѸ СленѸ, кѣда се ест подигал Драгодан воєводѸ на Спинишор: ѡн га ест знимал аспри готовн х̄н и ѡвци ѣ. И пакн вѣ дѣни Бинтиаѣ воєводѸ, ѡн мѸ ест знимал ѡвци ѣ и вѣсе комати и ѡт кѣкю <н> из вѣнка.

И потом, РадѸла лѡгѡфетѸ, ѡн помново по КрѣлингѸ СленѸ със едни село и със едни челѣд ѡт ацигани. И кѣда се ест раздѣлеа Нѣгое ѡт на братѸ си КрѣлингѸ, ѡн не мѸ ест даа ница.

И потом, пакн ест вна Крѣлинг СленѸ приѣтг със Шербан БанѸа; таже пѣкини по братѸ си Нѣгое, тере мѸ ест знимал вѣ дѣни РадѸла воєвод КалѸгера ѡвци с̄ и свини н̄ и краве к̄ и клани ѡт жита с̄ и гѣбере з̄ и дѣламе в̄ и вѣсе комати и ѡт іске и из вѣнка.

Сего раді, дадохъ и господство ми Нѣгое сіа више речено учинѸ, такоже да мѸ ест учинѸ и ѡхѸаб немѸ и синовом емѸ и видком и прѣвнскомже им и не ѡт когождѸ непоколѣвимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставанѸ господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики лѡгѡфет и Стан спатар и Брѣкан комис и Іинне вистілар и Зрѣке столник и Баломир пѣхарник и Иванча велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз начрѣтахъ, Стопка Тѣвращ, мѣсеца мане кѣ дѣни, вѣ лѣт х̄зѣθ.

† Іу ПетрѸ вивевѣда, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Urseni din partea lui Bălan și din partea lui Frigură jumătate de peste toată ocina, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o Neagoe de la Bălan și de la Frigură pentru 375 aspri gata. Iar apoi, Neagoe, el a avut pîră înaintea domniei mele cu fratele său Cîrlig Orbul și așa pîra Cîrlig Orbul înaintea domniei mele că fratele său Neagoe nu a cumpărat împreună cu Cîrlig Orbul această ocină mai sus zisă, nici nu a fost prădat pentru dînsul, cînd a fost Cîrlig Orbul pribeag. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, după dreptate și după lege, și am dat domnia mea lui Cîrlig Orbul lege 12 boieri; iar ei nicicum nu au putut să jure înaintea domniei mele, ci a rămas Cîrlig Orbul de lege dinaintea domniei mele. Iar apoi, să se știe cită pagubă și pradă a avut Neagoe pentru fratele său Cîrlig Orbul, cînd s-a ridicat Dragodan voievod la Spinișor: el i-a luat 650 aspri gata și 60 de oi. Și iarăși, în zilele lui Vintilă voievod, el i-a luat 400 de oi și toate averile și din casă și din afară.

Iar apoi, Radul logofătul, el a miluit pe Cîrlig Orbul cu un sat și cu un sălaș de țigani. Iar cînd s-a despărțit Neagoe de către fratele său Cîrlig, el nu i-a dat nimic. Iar apoi, iarăși a fost Cîrlig Orbul pribeag cu Șerban banul; deci, a prădat pe fratele său Neagoe de i-a luat în zilele lui Radul voievod Călugăru 200 de oi și 50 de porci și 20 de vaci și 200 de clăi de grîu și 7 covoare și 2 dulămi și toate averile și din casă și din afară.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe această ocină mai sus zisă, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Stoica Tăuraș, am scris în luna mai 22 zile, în anul 7069 (1561).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 702 (Gorora, XXVII/7). Orig., hîrtie (36,5 × 28), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1848; altă trad. *ibidem*, ms. 447, f. 343.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 147–148. Facs. *ibidem*, 472.

† Милостію божею, Іо Петръ воєвода и господинъ въсон земле Угровла-
хінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирческаго воєвода. Дават господство мн
сею повеленіе господства мн Станчюла със четом си, на име Стонка и . . . и Манѣ
със братіям си на име Бладула и Чернат и Коман и със нихъ синокви елицн им Богъ
даст, якоже да им ест учиниъ с Бръхъла Петричелев дел Данов и дел < . . . и > дел
Бонков и братіем си емъ и дел Нѣгълаве и братіем емъ, въсе дела, < вара е > ланка
се хтет избрахъ с Бръхъла Петричелев.

И да се знаетъ велѣни покъде сѣтъ поставиши: ут Бръхъла Барбешлаве
по Пискъ до Детънитъра, а ут тѣя по . . . Петричълен до междъ Стънев,
а ут тѣя напредъ да им ест покъде ест извратъ болѣши еже ест ходни.

Понеже ю покъпише сѣ людіе више речени вт Дан и вт <Бонк>о и вт Нѣг и вт братіе им за хѣѣ аспри готови, али Станциул <сѣс четом си>, на име Стоика и ... Шш и Нѣг да сѣт над половниѣ, а Манѣ сѣс братіеим си, на име Чернат и Блад и Коман да сѣт над тае дрѣга половниѣ. <И прода>доше вѣн людіе еже сѣт више речени вт сконм добро волю вт пред господства ми,

Секо радї дадохъ и господство ми вѣемзи людіе више речени, шкоже да им сѣт вчинѣ шѣаб, ним и <синовом ми и> вѣском и прѣвѣчетом и не вт когоже непотѣкновено, по реч господства <ми>.

<Сеже и сведетелїе поста>вѣем господство ми: жѣпан Неделко велнкѣ дворник и жѣпан Богдан вел двгѣѣт <и Шне вистнїар> и Стан спатар и Бѣркан комис и Ърѣке столник и Баломир пѣхарник и Иванча вел <постелник. Исправник, Н>еделко вел дворник.

Писах аз, Драгомѣр, мѣсеца мане кѣ дни, въ лѣт хѣѣѣ.

† Іу Петрѣ вѣевѣда, милостїа божїа господнїа.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Pe>tru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea <voievod. Dă domnia> mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul cu ceata sa anume Stoica... și Manea cu frații săi anume Vladul și Cernat și Coman și cu fiii lor, <citi Dumnezeu> le va da, ca să le fie ocină în Vîrful Petricelui partea lui Dan și partea... și partea lui Voico și a fraților săi și partea lui Neagul și a fraților săi, toate părțile, <ori>cît se va alege în Vîrful Petricelui.

Și să se știe semnele pe unde au fost puse: din Vîrful Barbeșului pe Pisc, pînă la Detunătura, iar de aci pe<... Petric>elei pînă între stîne, iar de aci înainte să le fie pe unde au ales boierii care au umblat.

Pentru că au cumpărat acești oameni mai sus ziși de la Dan și de la <Voic>o și de la Neagul și de la frații lor pentru 1 700 aspri gata, însă Stanciul <cu ceata sa>, anume Stoica și... uș și Neag să fie peste jumătate, iar Manea cu frații săi, anume Cernat și Vlad și Coman să fie pe cealaltă jumătate. <Și au> vîndut acești oameni care sînt mai sus ziși de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

De <aceea am dat> și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, ca să le fie ocină ohabă, lor și <fiilor lor și> nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei <mele>.

<Iată și martori> punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt <și Iane vistier> și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare <postelnic. Исправник, Н>edelco mare vornic.

Am scris eu, Dragomir, luna mai 29 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXCIV/165: Orig., hirtie (31,5×20), rupt, pecete timbrată.

220

1561 (7069) mai 31, București.

† Милостїю божїю, Іу Петрѣ воевода и господнїа вѣсон земле Ъггрок-лахїнское, синѣ великаго и прѣдобраго Іу Мирча воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Станкѣв сѣс синовн елице им ест Богѣ припсѣтит, шкоже да им ест вчинѣ ѣ Ъжорани и ѣ Ълатѣни вт дѣа Дѣмантров половниѣ вт 1

вѣса варе елн<ка> се хтет изврати шт водѣ н шт полю н шт шѣм н шт посвѣде, понеже нм ест стара н права вчинѣ н дѣдинѣ.

И потом, прінде сам Дѣмитров пред господства мн тере си дадех шт свонх дѣл за вчинѣ шт Бѣжорани н шт Ѡлтѣни сестрам си Станкѣв, понеже ю нх ест дал н побратил ѡкоже да нм ест братіе нераздѣлени въ вѣки по ннхне сіе еже внше речени вчинѣ, понеже ю ест побратил шнн шт свонх добром волю н със ѡзнаніе въснх мегіашом шт кръсть мѣсто, шт гор н шт здол.

Сего радї, дадох н господство мн Дѣмитров н Станкѣв, ѡкоже да нм ест сіа внше речени вчинѣ въ вхдѣв нн н синовнм нм н внѣком н прѣвнѣчнтом нм н не шт кожеже непоколѣбнжо, по врнзмѣ господства мн.

И варе комѣ се хтет прилѣчитн по смъртн нм, а внше речена вчинѣ прѣдалнка да нѣст, нѣ да ест вставшнм.

Сеже н свѣдѣтеліе поставлѣем господства мн: жѣпан Нѣгое велики бан Кралевски н жѣпан Неделко велики дворник н жѣпан Богдан велики логофет н Інію внстїар н Стан спатар н Брѣкан комнс н Срѣке столник н Баломнр пѣхарник н Иванче велики постелник.

И аз, Стонка, еже написах въ столни град Бѣкѣрешн ѡ мѣсеца мане лѣ днн, въ лѣт $\times 326^{\theta}$.

† Іw Петрѣ ввевѣда, мллостїю божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bujorani și în Olteni din toată partea lui Dumitru jumătate ¹, oricît se va alege, din apă și din cîmp și din pădure și de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit însuși Dumitru înaintea domniei mele de și-a dat din partea sa de ocină din Bujorani și din Olteni surorii sale Stanca, pentru că i-a dat-o și s-au înfrățit, ca să fie frați nedespărțiți în veci pe aceste ocine ale lor, care sînt mai sus zise, pentru că a înfrățit-o el de bunăvoia sa și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru și Stancăi, ca să le fie aceste mai sus zise ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, și oricui dintre ei i se va întîmpla moarte, iar ocina mai sus zisă să nu fie prădalică, ci să fie celor rămași.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Țeche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic.

Și eu, Stoica, care am scris în cetatea de scaun București, luna mai 31 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 703 (Ep. Rimnic, XXXIV/2). Orig., hirtie (25,5 × 30,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1875.

EDIȚII. Trad. Tocilescu Doc.ist., I, 178; DIR, B, 148—149.

¹ Cuvintele „половинѣ шт“ (jumătate din) sînt adăugate pe margine.

† Зде болѣри шт сѣѣтомѣ монастырѣ Тисмѣна: шт Пришнинѣни, попа Слав н Юван н Драготѣ; шт Бобанца, попа Лѣпѣл н Стѣнчюлѣ; шт Пришина, Иуован н Шандрѣ; шт Неданова, Стонка н н Стонка; шт Охаба, Дрѣгич; шт Горновица Мнхнѣ; шт Рѣнкѣ, Бладул н Неденко, шт Шѣварна, Бадѣ н Драгомнр н Опрѣ; шт Брѣбнин, Бладул н Мѣнѣ; дрѣги Брѣбнин, Станчюл н Прѣвѣл н Стонка; шт Околнше, Знѣнѣ н Радован; шт Черковница, Тнак н Марко н Некола н Цюрюю н Лѣпѣл; шт Юбка, Бѣнлѣ; шт Фѣрн, Лѣпѣл; шт Марга, Манѣл н Добровое; шт Бѣцещн Драгѣл ч шт Изварна, Барѣл н Дан н Станчюл н Лѣпѣл; шт Костѣнн, Драгѣл н Нѣгоѣ; шт Соходол, Стан н Пѣтрѣ н Стонка н Радул <н> Иван н Лѣпѣл н Крѣстѣ; шт Клѣцещн, Драгомнр н Лѣпѣдат; шт Прѣшчѣна, Добре; шт Пнскѣпещн, Станчюл; шт Бобоещн, Пѣтрѣ н Опрѣ; шт Раковнн, Бадѣ; шт Илнещн, поп Радул; шт Кѣлнн, Иван н Драчка; шт Балѣ, Стонка; шт Негоещн, Стѣннслав.

Исправник, Мнѣл портар.

Пнсаѣ мѣсеца ман лѣ дѣнн.

† Іу Петрѣ кѣекѣда, мнлостѣл вожѣл господнѣ.

† Aci boierii de la sfinta mănăstire Tismana: din Prișineni, popa Slav și Iovan și Dragotă; din Bobaița, popa Lupul și Stănciulea; din Prișina, Iuovan și Șandru; din Nedanova, Stoica și alt Stoica; din Ohaba, Drăghici; din Gornovița, Mihnea; din Runcu, Vladul și Nedeico; din Șuvarna, Badea și Dragomir și Oprea; din Brebini, Vladul și Mînea; alt Brebini, Stanciul și Pîrvul și Stoica; din Ocoliște, Zița și Radovan; din Cercovița, Tiiac și Marco și Necola și Giurgiu și Lupul; din Iubca, Băilă; din Fauri, Lupul; din Margă, Manul și Dobrovoe; din Bătești, Dragul și din Izvarna, Barbul și Dan și Stanciul și Lupul; din Costeni, Dragul și Neagoie; din Sohodol, Stan și Pătru și Stoica și Radul <și> Ivan și Lupul și Cîrstu; din Clăcești, Dragomir și Lepădat; din Preșcena, Dobre; din Piscupești, Stanciul; din Boboești, Pătru și Oprea; din Racovița, Badea; din Iliești, popa Radul; din Cîlnic, Ivan și Draica; din Vale, Stoica; din Negoești, Stănislav.

Ispravnic, Micul portarul.

Am scris în luna mai 31 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 704 (Tismana, LXXXVI/3), Orig., hirtie (21×15,5) pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după portar.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 149—150. Facs. *ibidem*, 473.

† Мнлостню вожю, Іу Петрѣ кѣекѣда н господнѣнѣ вѣсон землѣ Оггровлахнскон, сннѣ велнкаго н прѣдобраго Мнрча кѣекѣда. Дават господство мн сѣю повелѣннѣ господства мн шкомѣ человекѣ на нме Бѣрдѣх, ѣкоже да мѣ [Е] ест вчннѣ Бѣюшн негово делѣ, вѣре елнка се хтет нзврат, понеже мѣ ест стара н правѣ вчннѣ н дѣдннѣ.

И потом, прѣнде Бѣрдѣх прѣд господства мн, тере сложн по неговѣ дѣщѣрѣ по нме Цнганă над неговѣ дело за вчннѣ, над вѣсѣ, а дрѣга дѣщѣра, на нме Нѣголѣ,

да не имат вчинѣ, ано да имат прикне; и дали смо что мѣ ест требовал сам родѣ-
телю ен Бѣрдрѣхъ.

И потомъ, покѣпи Цигана въ Фрѣнкѣ четфрѣтаго дело за вчинѣ въ делъ Фрѣн-
кѣвъ и въ поле и въ шѣмѣ и въ водѣ и въ стѣнѣ на име Бога за рѣ аспри въ тѣе
вчинѣ еже ест вше писана.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми Циганенъ, акоже да им ест вчинѣ и вѣхавѣ
ен и синови ен и вѣкѣмъ и прѣвѣнѣ <че>томъ ен и ни въ когоже непотѣкновено, по речъ
господства ми.

Сеже и сведетелѣе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Неделко велики двор-
никъ и жѣпанъ Богданъ велики лѣгѣфетъ и Иню вистниаръ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ
и Зрѣке столникъ и Баломиръ пѣхарникъ и Иванча велъ постелникъ. Исправникъ, Неделко
велики дворникъ.

Иъ, Иванъ, написахъ въ столни градѣ въ Бѣкѣрѣци, мѣсеца юнѣ дъни, въ лѣтѣ
хъѣѣ.

† Іу Петрѣ воевода, мностію божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele acestui om, anume Burduh, ca să-i fie ocină
în Băiași partea lui, oricât se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină
și dedină.

Iar apoi, a venit Burduh înaintea domniei mele de a așezat pe fiica sa,
anume Țigana, pe partea lui de ocină, pe toată, iar cealaltă fiică, anume
Neagolea, să nu aibă ocină, ci să aibă zestre; și i-a dat ce i-a trebuit însuși
părintele ei, Burduh.

Iar apoi, a cumpărat Țigana de la Frîncu a patra parte de ocină din
partea lui Frîncu și din câmp și din pădure și din apă și din stîncă, anume Boia,
din această ocină ce este mai sus scrisă, pentru 150 aspri.

Pentru aceasta am dat și domnia mea Țiganei, ca să-i fie ocină și ohabă,
ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neatins, după spusa
domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis
și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic. Ispravnic,
Nedelco, mare vornic.

Am scris eu, Ivan, în cetatea de scaun în București, luna iunie 4 zile,
în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LVIII/5. Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 150. Facs. *ibidem*, 474.

† Мностію божію, Іу Петрѣ воевода и господинь въсонъ землѣ Угров-
лахѣнсконъ, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчевъ воевода. Даватъ господство ми сѣе
повелѣніе господства ми, ввемзи людіе въ Попѣци на име Кръстіанъ и Балѣ
съ нѣхъ синови, елицѣ имъ Богъ дастъ, акоже да имъ сѣтъ вчинѣ въ Попѣци делъ Кръс-
тиановъ въ вчинѣ ска, вѣре елика се хѣтетъ избратъ, ни хѣтъ делъ въ надъ вѣсомъ хѣтаромъ,
понеже прѣнде Кръстіанъ и Балѣ предъ господства ми, тере побратн Кръстіанъ
по Балѣ надъ неговѣ вчинѣ, вѣчае надъ половинна, а Кръстіанъ да естъ надъ дрѣга

половина. И Балѣ поврати по Кръстіан над неговѣ добиток и комати како да сѣт два братѣ.

И потом покъши Балѣ вт Кръстіан вчинѣ ѣ Попеци ѣ широт вт Копъчел до хотарѣ Изворѣли н ѣ далъг вт водѣ Телорманѣлов до хотарѣ Чокънецилар дел емѣ сва, понеже покъши Балѣ вт Кръстіан за едни кон <н> една зигѣа за вѣщн.

И пак покъши Балѣ вчинѣ вт Станко една половинца ѣ Лѣкшоаре за едни кон ѣ широт к пашн н ѣ далъг вт Лакѣ Лѣкшоарелор дори до Пѣркарюл.

И пак покъши Гъндѣ вчинѣ ѣ Попеци вт Кръстіан вт дел емѣ вт вчинѣ половинѣ за 4м аспри. И пак даде Мнхъналѣ анепсею си Гъндек место седенѣ вт кѣ<ке> н вт гѣмно.

Сего радѣ, им дадох н господство ми, якоже да им сѣт вѣ вчинѣ н вѣ вхѣбѣ ним н синовом им н вѣшком н прѣвѣнчетом им н ни вт когоже непотѣкнове<но> по врѣзмѣ господства ми.

Сеже н свѣдетелѣ поставлюх господства ми: жѣпан Нѣгое вел бан Кралевски н жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Богдан велники лшгѣфет н Ине вистнар н Урѣке столникѣ н Стан спатар н Бъркан<н> комнс н Баломир пѣхарник н Иванча постелник. Исправник, Неделко вел дворникѣ.

Пнс мѣсеца юнѣ 1 дъни, вѣ лѣто хѣѣѣ.

† Іу Петрѣ вѣвѣда, млостѣа кожѣа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din Popești, anume Cîrstian și Balea cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Popești partea lui Cîrstian de ocină, toată, oricît se va alege, însă partea lor de peste tot hotarul, pentru că a venit Cîrstian și Balea înaintea domniei mele, de a înfrăți Cîrstian pe Balea pe ocina lui, însă pe jumătate, iar Cîrstian să fie pe cealaltă jumătate. Iar Balea a înfrățiț pe Cîrstian pe vitele și averile lui, ca să fie doi frați.

Iar apoi, a cumpărat Balea de la Cîrstian ocină în Popești, în lat, din Copăcel, pînă în hotarul Izvorului și în lung, din apa Teleormanului, pînă în hotarul Ciocăneștilor, toată partea lui, pentru că a cumpărat Balea de la Cîrstian pentru un cal și o pereche de berbeci.

Și iar a cumpărat Balea ocină de la Staico o jumătate în Lăcșoare pentru un cal, în lat 20 de pași și în lung din Lacul Lăcșoarelor pînă în Purcariul.

Și iar a cumpărat Gîndea ocină în Popești de la Cîrstian din partea lui de ocină jumătate pentru 540 aspri. Și iarăși a dat Mihăilă nepotului său Gîndea loc de vatră de casă și de arie.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Ureche stolnic și Stan spătar și Bărcan comis și Balomir paharnic și Ivancea postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scriș luna iunie 10 zile, în anul 7069 (1561).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului București, nr. 81.673. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Bălan-Cernovodeanu, *Doc. inedite*, 337—338.

† Мнлостію вожію, Іу Петрѣ воевода н господинъ вѣсон земан Уггров-лахтинскон, синъ великаго н прѣдобраго Мирчек воевода. Дакат господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣдѣ господства ми на нме Мнхъналъ wt Попеци н съ синови си, елицн емѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Попеци, ѣ Поенін, wt дел Блѣкан третаго дела, понеже покѣпи Мнхъналъ wt Іуи със вирове н кел-товаал ест по вирове ѿ аспри н даде еднн кон добръ, тере га ест извадіаь wt впр.

И пак покѣпи Мнхъналъ wt Мирнаъ еднн ннв за ѿ аспри. И покѣпи Мнхъналъ wt Човнкѣ трн половницѣ ѣздол, wt вчина Срѣбѣскѣ, за ѿ аспри ¹. И пак покѣпи Мнхъналъ wt Дрѣгою еднн ннв, седеніе за кѣке, за ѿ аспри ѣ длѣг до Ѣбрежинца, до лак, wt вчина Дненѣскѣ.

И пак покѣпи Мнхъналъ wt Станко вчинѣ ѣ шрот ѿ пашн н ѣ длѣг до Ѣбре-жинца н до лак, за ѿ аспри. И покѣпи Мнхъналъ wt Крѣстїан трн пашн за ѿ пчелн, ѣ длѣг wt Ѣбрежинца до бара. И пак покѣпи Мнхъналъ wt Манѣ ѣ пашн за ѿ аспри, ѣ длѣг wt Ѣ>брежинца до бара. И пак покѣпи Мнхъналъ wt Балотъ ѿ пашн ѣ шрот н ѣ длѣг wt <Ѣ>брежинца до бара, за ѿ аспри.

И пак покѣпи Мнхъналъ wt Манѣ една ѣжа ѣздол wt вчина Шербнѣскѣ ѣ шрот ѿ пашн н ѣ длѣг wt вода Телорманѣлн до гора, ѣ хотарѣ Негрѣннлор, за еднн кон.

И пак покѣпи Мнхъналъ wt Ненкѣл вчинѣ ѣ Попеци дел Ненкѣлов сва, варе еанка се хтет избрати, за ѿ аспри готовн, понеже га ест продад Ненкѣл wt ннхнѣ добро волю. И пак покѣпи Мнхъналъ вчинѣ ѣ Попеци wt Дѣмнтрѣ wt вода Телор-манѣлов на вѣстокѣ слѣнцѣ, дел емѣ сва, до хотарѣ Негрѣннлор, за ѿ аспри. И пак покѣпи Мнхъналъ wt Лннка wt Тѣтърѣщн вчинѣ ѣ Попеци двѣ половницѣ ѣздол за ѿ аспри.

И пак покѣпи Мнхъналъ wt Стонка вчинѣ wt ѣжа Дїенѣскѣ дел емѣ сва, варе еанка се хтет избрати за ѿ аспри.

ѿ потом, нма Мнхъналъ <прѣ> пред господства ми със Стопан н със Манѣ н със Бадюл н със Татомир н със Станко н със Урсѣ н със Нѣкша. И тако праше сіе людіе еже вше речени, како да нм метаеь Мнхъналѣв аспри. ѿ господство ми сѣднх по закон съ вѣсе честитими <правителн> н изнандоу господство ми како сѣт покѣпенѣ сіе вше речени вчине wt прѣжде врѣме.

Сего радн, дадоу н господство ми Мнхъналѣв съ синови си, іакоже да нм ест вѣ вчинѣ н вѣ вхѣвѣ нм н синовом нм вѣ вѣкн н нн wt когоже непотѣкновенно, по рѣч господства ми.

Сеже н свѣдѣтеліе: жѣпан Нѣгое велики ван королевскн н жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Богдан велики логофет н Іне внстнгар н Урѣке столник н Стан спатар н Бъркан комнс н Баломнр пехарник н Иванча постелник. Исправник, Неделко вел дворник. ²

Пнс юнїе ѿ днн, в ѿ ѿт ѿ ѿ ѿ ѿ.

† Іу Петрѣ воевода, мнлостїа вожїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă а domniei mele slugii domniei mele anume Mihăilă din Popești și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Popești, în

Poieni, din partea lui Vlcan a treia parte, pentru că a cumpărat Mihăilă de la Ion cu birurile și a cheltuit pe biruri 700 aspri și a dat un cal bun de l-a scos de la bir.

Și iar a cumpărat Mihăilă de la Mirilă un ogor pentru 50 aspri. Și a cumpărat Mihăilă de la Ciovică trei jumătăți de jos, din ocina Sîrbească, pentru 80 aspri ¹. Și iar a cumpărat Mihăilă de la Drăgoi un ogor, vatră de casă, din ocina Dienească, pentru 70 aspri, în lung pînă în Obrejița, pînă în lac.

Și iar a cumpărat Mihăilă ocină de la Staico în lat 3 pași și în lung pînă în Obrejița și pînă în lac, pentru 30 aspri. Și a cumpărat Mihăilă de la Cîrstian trei pași pentru 3 stupi, în lung din Obrejița pînă în baltă. Și iar a cumpărat Mihăilă de la Manea 7 pași pentru 50 aspri, în lung din Obrejița pînă în baltă. Și iar a cumpărat Mihăilă de la Balotă 3 pași în lat și în lung din Obrejița pînă în baltă, pentru 30 aspri.

Și iar a cumpărat Mihăilă de la Manea o funie de jos, din ocina Șerbănească, în lat 12 pași și în lung din apa Teleormanului pînă în munte, în hotarul Negrenilor, pentru un cal.

Și iar a cumpărat Mihăilă de la Nenicul ocină în Popești toată partea lui Nenicul, oricît se va alege, pentru 500 aspri gata, pentru că a vîndut Nenicul de a lui bunăvoie. Și iar a cumpărat Mihăilă ocină în Popești de la Dumitru toată partea lui pentru 320 aspri, din apa Teleormanului spre răsăritul soarelui, pînă în hotarul Negrenilor. Și iar a cumpărat Mihăilă de la Liica din Tătărăști ocină în Popești două jumătăți de jos pentru 74 aspri.

Și iar a cumpărat Mihăilă de la Stoica ocină din funia Dienească toată partea lui, oricît se va alege, pentru 50 aspri.

Iar apoi, a avut Mihăilă pîră înaintea domniei mele cu Stoian și cu Manea și cu Badiul și cu Tatomir și cu Staico și cu Ursu și cu Neașa. Și așa pîrau acești oameni mai sus zîși, ca să-i lepede asprii lui Mihăilă. Iar domnia mea am judecat după lege cu toți cinstiții <dregători> și am aflat domnia mea că au fost cumpărate aceste mai sus zise ocine dinainte vreme.

De aceea, am dat și domnia mea lui Mihăilă cu fiii săi, ca să-i fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lui în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Ureche stolnic și Stan spătar și Bărcan comis și Balomir paharnic și Ivancea postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic ².

Scris iunie 10 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 81.674. Orig., hîrtie (31,5×21,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Bălan-Cernovodeanu, *Doc. inedite*, p. 338—340.

¹ Cuvintele: за п̃ аспри sînt scrise deasupra rîndului.

² Pasajul: исправник...Дворник este scris deasupra rîndului.

† Многостію вожією, Іу Петръ воєвода и господинъ късон земле Шгрок-лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воєвода. Дават господство ми стѣ повелѣніе господства ми шкемзи людіе на име Плъман и Гъндѣ и съ братіам си

н съ нѣх синови, елнци нм Богъ припѣстит, ꙗкоже да им сѣт ѡчннѣ ѡ Стѣнеци, дел нм сва варе елнка нм се хтѣт нзбратн нѣхнѣ дел ѡт ѡчннѣ н ѡт села н ѡт полю н ѡт шѣмѣ н ѡт вода н ѡт сѣхо н ѡт на вѣса ѡчннѣ, понеже нм сѣт стара н права ѡчннѣ н дѣдѣна.

И потомъ, Ялъман н Гъндѣ н братѣм си нмаше прѣд господства мн със попа Ѣдана н със попа Пѣтрѣ н със Крѣстѣ. И тако преше попа Ѣдана н попа Пѣтрѣ н Крѣстѣ како имат н ѡнн ѡчннѣ дѣдѣнѣ кѣпно със Ялъман н със Гъндѣ н със братѣм нм. И господство мн сѣдѣх н глѣдах по правдѣ н по законѣ съ вѣси чѣститими правителѣе господства мн н нзнандоух господство мн како сѣт нмалн попнн със сѣе више речени людѣе, анѣ се ест метнѣла Ялъман ѡт синѣ си Радѣла, бащѣ повлор, почто ест бнл Радѣла вѣх ѡт конн. И еше ѣзше попнн закон вѣ волѣри да заклет како не се ест метнѣла Ялъман ѡт синѣ си Радѣла, бащѣ повлор, а попнн ннкакоже не ѣзмогоше донесити волѣрни на дѣнь н на сорок, анѣ вѣташе ѡт закона ѡт предъ господства мн.

Сего радѣ, дадоух н господство мн Ялъманов н Гъндѣ н съ нѣх синови, ꙗкоже да им сѣт вѣ ѡчннѣ н вѣ ѡхѣбѣ нм н синовом нм н вѣнком н прѣкнѣчетом нм н нн ѡт когоже не<по>тѣкнѣенно, по рѣчъ господства мн.

Сеже н свѣдѣтелѣе поставлюхъ господство мн: жѣпан Нѣгое вел бан кралевски н жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Богдан вел логофет н Стан спатар н Зрѣке stolник н Ине вистѣар н Бъркан комнс н Баломнр пѣхарник н Иванча постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Исцахъ азъ, Бѣнѣ, мѣсеца юнѣе вѣ дѣни, в лѣт $\overline{xv}_{\frac{1}{2}}\theta$.

† Іу Пѣтрѣ вѣвѣда, мллостѣм божѣм господнѣм.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor cameni, anume Alăman și Gîndea, și cu frații lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stănești toată partea lor, oricît se va alege partea lor de ocină și din sat și din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste toată ocina, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Alăman și Gîndea și frații lor au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Oană și cu popa Pătru și cu Cîrstea și așa pîrau popa Oană și popa Pătru și Cîrstea că au și ei ocină dedină împreună cu Alăman și cu Gîndea și cu frații lor. Iar domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am aflat că au avut popii cu acești oameni mai sus ziși, ci s-a lepădat Alăman de fiul său Radul, tatăl popilor, pentru că Radul a fost hoț de cai. Și încă au luat popii lege 12. boieri ca să jure că nu s-a lepădat Alăman de fiul său Radul, tatăl popilor. Iar popii nicicum n-au putut să aducă pe boieri la zi și la soroc, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Alăman și lui Gîndea și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jușan Neage mare ban al Craiovei și jușan Nedelco mare vornic și jușan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ureche stolnic și Iane vistier și Bărcan comis și Balomir paharnic și Ivancea postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Bunea, luna iunie 12 zile, în anul 7069 (1561).
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 705 (Cîmpulung, VIII/9). Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 204, f.96.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 150–151. Facs. *ibidem*, 475.

226

1561 (7069) iunie 22, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угров-лахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господство ми Шефан спатар, іакоже да ми ест учинѣнъ ѣ Бъркѣнеци, варе елика се хокет избрати покѣпеніе ѡт Прѣвѣлещи и едно мѣсто за кѣке, еже ест бѣла поклонна Прѣвѣлещимъ, занеже ест бѣла покѣпѣна вѣше речено учинѣнъ Прѣвѣлещимъ еше ѡт при дѣни Радулъ воевода Добраго за то аспри.

Ѣ потомъ, имаше Шефан прѣніе прѣд господство ми със Блъѣан и със четомъ си и Мнхънлескѣ със четомъ си и със Краѣ със четомъ си. И тако прѣше ѡни ѣ прѣд господство ми, како да метниѣ вѣше речени аспри Шефановъ, что ест даа Прѣвѣлещимъ по таю вѣше рѣхъ покѣпеніе. Ѣ Шефан донесоше кѣ болѣри ѣ прѣд господства ми, тере заклеше и сведѣтелствоваше како ест бѣла таю учинѣнъ покѣпѣна ѡт Прѣвѣлещи, али ѡт Стѣнишор ѡт Бъркѣнеци. И продадоше ѡт неговъ добромъ волю.

Темъ радѣ, дадохъ и господство ми Шефанъ със синовѣи си, іакоже да мѣ ест учинѣнъ и хѣабъ, нимъ и синовомъ имъ и вѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ и ѡт <не>когожде непоколѣбѣнмо, поризмо господство ми.

Сеже сведѣтеле поставлехъ господство ми: жѣпанъ Нѣгое велики бѣанъ Кралевски и жѣпанъ Недѣлко велики дворникъ и жѣпанъ Богданъ велики логофетъ и Іане вѣстѣаръ и Стѣанъ Гросѣа спатаръ и Бърканъ комисъ и Срѣке столникъ и [и] Баломиръ пѣхарникъ и Иванча постелиникъ. Исправникъ, Недѣлко велики дворникъ.

И азъ, Бадѣ, еже написахъ ѣ градъ Бѣкѣреци, мѣсеца юніе кѣ дѣни, въ лѣтѣ хъзѣѣ.

† Іу Петръ воевода, многіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ștefan spătarul, ca să-i fie ocină la Bărcănești ori cît i se va alege cumpărătura de la Pîrvulești și un loc de case, pe care i l-au închinat Pîrvuleștii, pentru că a cumpărat mai sus zisa ocină a Pîrvuleștilor încă din zilele lui Radul voievod cel Bun pentru 370 aspri.

Iar apoi, a avut pîră Ștefan înaintea domniei mele cu Vîlخان și cu ceata sa și Mihăilescul cu ceata sa și cu Craia cu ceata sa. Și așa pîrau ei înaintea domniei mele, ca să arunce mai sus zișii aspri lui Ștefan, pe care i-a dat Pîrvuleștilor pe acea mai sus zisă cumpărătură. Iar Ștefan a adus 12 boieri înaintea domniei mele, de au jurat și au mărturisit că a fost cumpărată acea ocină de la Pîrvulești, însă de la Stănișor din Bărcănești. Și a vîndut de a lui bunăvoie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Ștefan cu fiii săi, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

246

Iată martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Stan Grosul spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Badea, care am scris în cetatea București, luna iunie 22 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.România, Fondul Achiziții Al. Rosetti, nr. II/3.

Orig., hîrtie (31,5×22), pecete timbrată cu legenda: *Юу Петръ воєвод и гднъ влшкон.*
Trad. la Bibl. Acad., MDCLV/6.

227

1561 (7069) iulie 1, București.

† Izvodu cărții lui Petru voievod, fecior Mircei vodă. Dat-au domnia sa această poruncă a domnii sale slugii domnii sale Oprei postelnicul și feciorilor lui, cîți Dumnezeu fi va dărui, ca să le fie lor moșie în Bogdănești, însă partea lui Dêtco i a frăține-său toată, oricîtă s-ar alége de peste tot hotarul, din cîmpu, din pădure, din apă i de peste tot... ¹, însă drept 750 de aspri gata. Și au vîndut acești mai sus numiți oameni, ei de a lor bunăvoe ale lor părți.

Drept acéia, au dat și domnia sa slugii domnii sale Oprei postelnicu, ca să-i fie lui moștenire ohăbnică, lui, feciorilor, nepoților, strenepoților lui și de cătră niminea neclătit, peste porunca domnii sale.

Și mărturii au pus domnia sa: jupan Neagoe vel dvornicu i jupan Nedelco vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i Bercan comis i Uréche stolnicu i Iane vel vistier i Balomir paharnic i Voicea vel postelnic. Ispravnic Bogdan vel logofăt.

Scris de Bîrsan logofătul în tîrgoviștea Bucureștilor la méseța iulie 1 dni, leat 7069 <1561>.

Iar la limbă rumânească s-au scos la méseța mai 6 dni, leat 7281 <1773> de popa Costandin Rasovanul.

Muzeul de istorie a municipiului București, nr. 37.435. Trad.

¹ Loc alb.

228

1561 (7069) iulie 3, București.

† *Днлостію вожію, Юу Петръ воєвода и господинъ* въ свое земле Уггров-лахнское, <сннъ велкаго и прѣдобраго> Мирча воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми . . . ікоже да им ест учинѣ с Глогова, дел емс, варе еанка ест <ъ> шт посєсде, понеже им ест стара и <прака учинѣ и дѣднѣ . . . > тере сложн и повратн по шѣром си Радул над негов дел за учинѣ шт Глогова, над четврѣтаго дело . . .

Сего радї, дадох и господство ми Радулов, ікоже да им ест въ учинѣ и шхабѣ, нм и снновом им и енѣком <и прѣвнѣчетом им и не шт коже непотѣк-новено>, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН НѢГОЕ ВЕЛНКИ БАН
КРАЛЕВСКИ <И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНКИ ДВОРНІК И ЖЪПАН БОГДАН ВЕЛНКИ> ЛУГВѢТ
И ИЛИЮ ВНОСТІАР И СТАН ВЕЛ СПАТАР И БРЪКАН ВЕЛ КОМІС И ОУРЪКЕ СТОЛНІК И БАЛОМІР
ПЕХАРНИК <И ИВАНЧЪ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК . . . >

<И аз>, БѢСНЮ, ЕЖЕ НАПИСАХ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ 8 БѢКВРЕЩІИ, МѢСЕЦА ЮЛІЕ
Г ДНИ, ВЪ ЛѢТ 7330.

<† Іу ПетрѸ вѣевѡда>, милостіа божіа господннѣ.

† <Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marelui și preabunului> Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <slugii domniei mele...>, ca să-i fie ocină în Glogova partea lui, oricît este... de pretutindeni, pentru că îi este veche și <dreaptă ocină și dedină...> de a așezat și a înfrățit pe cumnatul său Radul peste partea lui de ocină din Glogova, peste a patra parte...

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților <și strănepoților lui și de nimeni neatins>, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei <și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare <logofăt și Ianiu vistiier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic <și Ivancea mare postelnic...>.

<Și eu>, Văsiu, care am scris în cetatea de scaun în București, luna iulie 3 zile, în anul 7069 <1561>.

<† Io Petru voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/32. Orig., perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 151—152.

229

1561 (7069) iulie 4, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul preabunului, marelui Mircei voievod. Dat-au domniia sa această poruncă a domniei sale slugii și boiariului domniei sale jupan Oprea vatah și cu frații lui, anume Dan și Telca, și Dragomir cu feciorii lui și feciorii Vlaicului, anume popa Oancea și Marin, și Vlaicul cu feciorii lui și <... O>prii, anume Cernat și Coman cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să aibă ei jumătate din satul Suslăneștii și din rumâni și din pădure și din apă și din uscat (S-au scos cu chinovar de la domn¹), pentru că acest mai de sus numit au fost ale boiariului și slugii domniei sale, acest mai de sus numit, bătrîne și drépte moșii de baștină.

Iar după acéia, Oprea vatah și cu frații lui și popa Oancea cu frații lui și Coman cu frații lui au avut pîră înaintea domniei sale cu fata lui Bucur și așa au fost pîrît fata lui Bucur cum că au avut și ia moșie la Suslănești. Iar domniia sa au judecat după dreptate, cu toți cinstiții bătrînii domniei sale boiari și au citit domniia sa cartea strămoșului domniei sale Vladul voievod Caliuherul și cartea strămoșului domniei sale Vlad voievod au citit domniia sa și au adevărat întru adevăr și au ales cum că au fost cumpărat această mai sus numită moșie și sat de la Bucur, unchiul Radului Cotescul, toată partea lui Bucur, de a lui bunăvoe. Și au văzut domniia sa cum că n-au avut fata lui

Bucur nici un amestec cu această mai sus numită moșie. Și încă au dat domnia sa fetei lui Bucur lege 12 boiari, ca să jure cum că n-au închinat tată-său Bucur moșiia și satul unchiu-său. Radului Cotescului. Iar fata lui Bucur nicipum n-au putut să să prinză de lege, ci au rămas de lege,... să fie feciorilor lui Cernat în Suslă<nești...> ca jumătate, pentru că au fost cumpărat... 2 000 aspri, încă din zilele Vladu<lui voevod...> Cernat de la Bucur din Suslănești <...f>ost cumpărat Cernat de la Radul Cotescul... 8000 aspri gata și Livadea Cireșului, oricît să va alégz, pentru că au fost cumpărat de la Cîmpulungénii din Șchiai drept 400 aspri.

Și iar să-i fie moșie la Siliștea Aninișului, pentru că o au fost cumpărat Cernat de la Cotescul și de la feciorii Neacșului drept 700 de aspri.

Și iar au cumpărat Cernat din Oarze jumătate drept 2 000 de aspri.¹

Și iar au cumpărat, popa Oancea de la frate-său, de la Radul și de la Marin și de la Micul toate părțile lor din Aniniș drept 200 de aspri.

Și iar au cumpărat popa Oancea moșie la Suslănești partea Radului din Oarze, livadea de fîn (...)¹ turcești. Și iar den partea Radului și de la frații lui, au pus-o frații popei Oancei zălog la popa Oancea 2 locuri drept (...) ¹ 80 aspri și iar un loc drept 45 de aspri.

Drept aceasta, au dat și domnia sa (...) ¹, ca să-i fie lui aceste mai de sus numite moșii și sat moșie ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și stre-nepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după porunca domniei sale.

Iată dar și mărturii au pus domnia sa: jupan Neagoe vel ban al Craiovei i jupan Burcea biv dvornec i jupan Nedelco vel dvornec ...²

Și s-au scris de Vilcul cel bătrîn în scaunul Bucureștilor, luna lui iulie 4 dni, anii de la Adam pînă acum leaț 7069 <1561>.

S-au fălmăcit de Ștefan iermonah Motreanul, dascăl...³,

Bibl. Acad., DCXXXIX/2. Trad. din a doua jumătate a sec. XVIII, ruptă, lipsindu-i o parte.

¹ Nota și parantezele sint ale copistului.

² Loc alb.

³ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земле Ъггров-лахиискон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Мошѣ съ братіам си и Микѣ съ братіам си и Цигѣ съ братіам си и Ѓана съ братіам си и Ѓпрѣ съ братіам си и Нѣгѣ съ братіам си и Бладуѣ съ братіам си и със нх синови, елици им Богъ даст, іакоже да им ест вчинѣ ѡ Прѣцков третаго дело, вт Бѣзъ ѡ горе по Тръков даже до камен Тръковов и дори хотарѣ Тръстнев и дори хотарѣ Бѣднанчев и ѡ горе по Прѣцков вт хотар до хотар и вт тѣи дори кѣде се избрат хотарѣ Тръстнев, понеже им ест стара и права вчинѣ и дѣднѣ.

И потом, Мошѣ и Микѣ и Ѓпрѣ със четом си, вни сѣт вмали преніе пред Петрашко воеводѣ раді внише реченѣ вчинѣ със Татѣ и със Бѣднанча и със четом им и ѡзнаман сѣт Татѣ и Бѣднанча и със <четом им>¹ вѣ волѣри тере сѣт хотѣли и хотарисали и <поставили> и сѣт белеге и хотаре.

И ѡ тем, Мошѡа и Миклаѣ и Ѡпрѣ със четом си, шни сѡт вѣзнимали закон кѡ болѣри, тере сѡт ходили и хотарисали със теѡх кѡ болѣри при дѡни поконномѡ родителю господства ми Мирчев воеводѣ и приселени сѡт и метишан хотаре и белѣге шнем вѣ болѣри и ѡзелн им сѡт и волови тем вѣ болѣри. Таже Мошѡа и Миклаѣ и Ѡпрѣ със четом им, шни сѡт хотарисали със теѡх кѡ болѣри, а Татѡа и Бѣдѡлнча със четом си шни сѡт полюбнани.

И потом шни имаше съпренѣе и пред господства ми. И сице прѣше Татѡа и Бѣдѡлнча със четом си пред господства ми како сѡт ходили Мошѡа и Миклаѣ и Ѡпрѣтъ със четом им тере сѡт хотарисали и полюбнани. И ѡ тем, господство ми гледах и сѡднѡх по правѡѡ и по законѡ и послаа съм сѡѡгѡ господства ми на име Далѣ спатар шт Маротин како да скѡпит теѡх кѡ болѣри да вндет како сѡт ходили и хотарисали и кон сѡт полюбнани. Таже закаѣше тензи кѡ болѣри пред сѡѡгѡ господства ми еже ест више рѣѡх, како сѡт полюбнани Татѡа и Бѣдѡлнча със четом си. Тем радѣ, вставна съм господство ми да вѡдет како сѡт ѡтакмнани теѡх кѡ болѣри. И шта Татѡа и Бѣдѡлнча със четом им шт закон шт пред господства ми.

Бего радѣ, им дадох и господство ми Мошѡа и Миклаѣ и Ѡпрев със четом си, ѡкоже да им ест вѡ шчинѡ и вѡ шѡлѡѡ ним и синовом им и вѡшком и прѣвнѡчетом им и ни шт кокоже непоколѣвнѡ, по шризма господства ми.

Бже и свѣдѣтелѣе поставѣем господство ми: жѡпан Нѣгое велики ван кралевски и жѡпан Неделко велики дворник и жѡпан Богдан велики лѡгѡфѣт и Стан спатар и Ине внѡстѡр и <Бѡркан>¹ колнѡс и Баломир пѣѡарник и Ивлича ѡтолинк и Дрѡган и Драгне постѣлннѡ. Исправник, Богдан вел лѡгѡфѣт.

Писаѡх ялѡѡ ѡ град Бѡѡврѣци, мѣсеца юлѡа кѡ дѡни, вѡ лѣт $\times 3 \text{ } \overline{\text{а}} \overline{\text{ѡ}}$.

† Іѡ Петрѡ ввѣрѡда, милѡстию бѡжю господнѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Moșul cu frații săi și lui Miclea cu frații săi și lui Țigulea cu frații săi și lui Oană cu frații săi și lui Oprea cu frații săi și lui Neagul cu frații săi și lui Vladul cu frații săi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Pîrțcov a treia parte, de la Buzău în sus, pe Țîrcov, pînă în piatra Țîrcovului și pînă la hotarul Trestiei și pînă la hotarul Bădiliceii și în sus, pe Pîrțcov, din hotar pînă în hotar, și de aci pînă unde se alege hotarul Trestiei, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au avut pîră înaintea lui Petrașco voievod pentru ocina mai sus zisă cu Tatul și cu Bădilicea și cu ceata lor și au luat Tatul și Bădilicea și cu <ceata lor>¹ 12 boieri, de au umblat și au hotărnicit și au <așezat>¹ semnele și hotarele.

Iar întru aceasta, Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au luat lege 24 de boieri, de au umblat și au hotărnicit cu 24 de boieri în zilele răposatului părintelui domniei mele Mircea voievod și au strămutat și au lepădat hotarele și semnele acelor 12 boieri și le-au luat și boii acelor 12 boieri. Deci Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au hotărnicit cu acei 24 de boieri, iar Tatul și Bădilicea cu ceata lor s-au mulțumit.

Iar apoi, ei au avut pîră și înaintea domniei mele și așa pîra Tatul și Bădilicea cu ceata lor înaintea domniei mele cum au umblat Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor de au hotărnicit și s-au mulțumit. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am trimis pe sluga domniei mele, anume pe Dalea spătarul din Marmotin, ca să adune pe acei 24 de boieri, să vadă cum au umblat și au hotărnicit și cine s-a mulțumit. Deci au jurat acești 24 de boieri înaintea slugii domniei mele, care este mai sus zisă, că s-au mulțumit Tatul și Bădilicea cu ceata lor. De aceea, am lăsat,

domnia mea să fie cum au întocmit acești 24 de boieri. Și au rămas Tatul și Bădilicea cu ceata lor de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Moșul și lui Miclea și lui Oprea cu ceata lor, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și <Bărcan>¹ comis și Balomir paharnic și Ivancea stolnic și Drăgan și Dragne postelnici. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Albul în cetatea București, luna iulie 26 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 706 (Ep. Buzău, XLVIII/3). Orig., hirtie (42×28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1851; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 11v-12.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 152—153. Facs. *ibidem*, 476.

¹ Loc rupt.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсое змале Угровлахнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Герге със синовн си, елицн мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест учинѣ Грошънѣсъ вт дела Кръчюнов и вт дела братѣ емѣ Хорвеж ѣ пашн вт посвѣде и мѣсто за пчеларствѣ мѣ пашн школо, занеже ест покѣпна Герге вт Кръчюн и вт братѣ емѣ Хорвеж за тѣ аспри готовн. И продаде Кръчюн и Хорвеж вт своим добро волю.

И пак да мѣ ест Балков със синовн си, елице имъ Богъ даст, учинѣ с Грошънѣсъ, вт дела Манев вѣ пашн вт посвѣде, понеже покѣпн Балко вт Манѣ за тѣ аспри готовн. И продаде Манѣ вт свою добро волю.

Сего радї, дадох и господство ми Герге със ним синовн, елицн им Богъ даст и Балков със синовн си, елице им Богъ даст, іакоже да им ест въ учинѣ и въ шѣбъ, ним и синовн им и вишкомѣ и прѣвночетомѣ и не вт когоже непоколѣбемо, по шризмѣ господства ми.

Сеже сведетелю поставлѣем господства ми: жѣпан Нѣгое велики бан Краљовски и жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣшет и Іно вистнер и Стан спатар и Бъркан комис и Иванчѣ столник и Баломир пѣхарник и Дръган и Драгне постелници. Исправник, Богдан велики лѣгѣшет.

Писа Добрин граматик въ столни градѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца август ѣ дни, въ лѣто 7069.

† Іу Петръ воевода, многостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocina Groșănească din partea lui Crăciun și din partea fratelui lui, Horveja, 7 pași, de pretutindeni și loc de stupină 40 de pași în jur, pentru că a cumpărat Gherghe de la Crăciun și de la fratele lui, Horveja, pentru 300 aspri gata. Și au vîndut Crăciun și Horveja de bunăvoia lor.

Și iar să-i fie lui Balco cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ocină în Croșăneasă din partea lui Manea 12 pași, de pretutindeni, pentru că a cumpărat Balco de la Manea pentru 550 aspri gata. Și a vîndut Manea de bunăvoie sa.

Drept aceea am dat și domnia mea lui Gherghe cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoie mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iano vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Drăgan și Dragnea postelnici. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris Dobrin grămăticul în cetatea de scaun București, luna august 6 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 707 (Ep. Buzău, XXXIII/3). Orig., perg. (24 × 33), pecete timbrată. Cu două trad. din 1850 și din 1891; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 470.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 153—154.

232

<1561 septembrie 1—1562 mai> 7070.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod, domn și stăpînitoru a toată Țara Rumânească, fiiul marelui și preabunului Mircea voievod. Hotărît-am domnia mea și cu tot sinatul ca să fie la sfînta și dumnezeiasca mănăstire Cotlomușul, ce iaste la sfîntul munte al Athonului, întru care să prăznuiaște hramul sfintei schimbări la față a domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Iisus Hristos și la cinstit părintele igumenul și ieromonahul chir Neofit și la toți cuvioșii călugări caii viețuiesc în sfînta mănăstirea aceea, pentru ca să fie a lor satul ce se chiamă Uda, după toate hotarile și moșia aceea ce să chiamă Lunca¹, dori u² Izvoru, fiindcă dreaptă moșie a loru iaste de demult și din început.

Dar pe urmă, călugării de la sfînta mănăstire Cotlomușul au avut pricină și judecată cu Zîrnă și cu Tatul și cu alți oameni de la Gornalov pentru moșia de la Lunca¹, ce să numește Laiuovenii, care să ține de moșia care mai sus am zis, Uda, înainte domniei mele și a tot sinatul pentru Laiuovenii, zicînd cum că au avut ei pre acea moșie, care iaste lângă Luncă¹ din început și de demult. Și pentru aceea domnia mea și cu tot cinstitul și îndreptătoriul sinat am luat seama și am judecat după dreptate și după pravilă și am înțeles domnia mea cu tot sinatul cum că au avut judecata cuvioșii călugări cu cei mai de sus grăiți oameni înainte tatălui domniei mele, răposatului Mircea voievod, pentru moșia cea mai de sus grăită, adecă pentru Laiuovenii, și cu blestem au mărturisit împreună cu 12 boiari cum că a lor iaste moșia aceea de la Luncă¹, adecă Laiuovenii, dintru început. Și încă după aceea călugării de la Cotlomuș au mărturisit cu blestem pentru Laiuovenii, dinpreună cu 24 boiari și au luat de la tatăl domniei mele călugării și hrisov cu pecete și 12 boiari s-au iscălit. Și după aceea, au rămas Laiuovenii la mănăstire cu întărire de la domnia sa.

Iar după aceea, iarăși n-au putut călugării de la Cotlomuș a să cdihni despre dînșii, zicînd ei cum că n-au adus călugării pe acei 24 de boiari în zilele răposatului tatălui, Mircea voievod. Și iarăși au adus călugării înainte domniei mele pre acci 24 de boiari întru al doilea rînd, cari au mărturisit cu blestem

cu sufletul lor, cum că n-au avut nici un metoh³ în Lăiuoveni, care iaste la moșia de la Luncă¹, fiindcă iaste cea veche și dreaptă și din început moșia a sfintei mănăstiri. Și au rămas Laiuovenii după pravilă și după hotărîrea domniei mele la sfînta mănăstire.

Pentru aceia, am dat domniia mea această scrisoare de întărire cu pecetea domniei mele și cu mărturiile a tot sinatul, ca să fie sfintei și dumnezeștii mănăstiri și cinstiților părinți carii viețuiesc întru sfîntul lăcașul acela, întru moștenire, pentru hrana lor. Și nimenea să nu-i supere pre dînșii, după hotărîrea domniei mele.

Și pentru aceia, domniia mea și martori am pus pe tot sinatul adecă pe pan Negre⁴ vel ban i Cralevcomis⁵ i pan Nedelco vel vornic i pan Bogdan vel logofăt i Stan spătar i Barcan comis i Ianio vistier i Ivancea stolnic i Ivan postelnic, Ispravnic, Bogdan vel logofăt.

S-au scris la anul 7070.

Io Petru voevod, milostiiu bojiu gospodinu.

S-au scos de pre hrisovul cel vechiu, sîrbesc, la anul 1785, luna avgust 5 de monașii Nichifor și Mitrofan de la Moldova; și mărturisim.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 720 (Clocociov, IV/1). Trad. Cu alte două trad. grecești și o copie românească.

Lunile, după divan.

EDIȚII. *DIR*, B, 154—155.

¹ În cealaltă copie Lunga.

² Pînă la.

³ În loc de meteah = amestec.

⁴ În loc de Neagoe.

⁵ În loc de Cralevschi = al Craiovei.

233

<1561 septembrie 1—1562 august 31> 7070.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod, fiu marelui și preabunului Mircea vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să numește Iazărul, unde să prăznuiască hramul ducerii în beserică preasfintei de Dumnezeu născătoare și pururea feciorii Marii, și cinstitului și preacuviosului părintelui egumen chir Athanasie și tuturora celor întru Hristos frați ce lăcuescu întru acest sfînt lăcaș, ca să fie lor Molitvișu tot. Și hotaru încă să știe: din Șuricari pînă în Valea lui Stan și din Valea lui Stan, pre piscu și tot Molitvișul și pînă în Valea Răi și pînă în rîu și pe rîu pînă în dreptul rîurilor, pîn pre Plaiul Priporălor. Pentru că iaste bătrînă și vechie ocină de la strămoși sfintei mănăstiri.

Iar după aceasta, viind părintele egumen Atanasie înaintea domniei mele și spuind pentru această moșie cum că iaste a lor și luînd și 12 boiari înaintea domniei mele și au judecat, ca să jure egumenul cu 24 de boiari. Și au jurat cum că iaste ocina sfintei mănăstiri de la strămoși. Și au rămas Bărăștii de judecată înaintea domniei mele. 7070 <1561—1562>.

Arh. St. Buc.; Conдика Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 171r—172. Copie după trad.

EDIȚII. *DIR*, B, 155.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod, domnu a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezești mănăstiri de la Iazăr, hramu vovidenii, cum să fie ei ocina la Poganul, partea Neacșei, fetei lui Dumitrașco, toată, oricît să va alêge de prește tot hotarul, pintru că au vîndut-o de a ei bunăvoie înaintea domnii mele drept 7000 de aspri gata.

Încă au pus la sfîntu pomélnic părinții săi 5 suflete drept 5 000 de aspri. Fac 12 000 de aspri.

Pintru acéia, și domniia mea am dat sfintei mănăstiri Iazărul cum ca să fie moșia ohabnică, în vécî, de nimini clătîtă, peste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: Nedelcu vel vornic, Ivan¹ vel logofăt, Stan vel spătar, Brăncan² vel comis, Iane vel vistier i procî.

7070 <1561—1562>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rimnic, nr. 707, f. 172. Copie după trad.
EDIȚII. DIR, B, 156.

¹ În loc de Bogdan.

² În loc de Bărcan.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода < и господиныхъ вѣсонъ земанъ Уггровъ-лахинсконъ >, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводѣ. Даватъ господство ми сѣ повелѣніе господства ми шеманъ чловѣци, на име Добръ и братъ его Нѣгое < и че > < и > м и Станчюл със братѣмъ си и Данчюл със браѣмъ си . . . > ве и Драгомир и братъ мѣ Пѣтрѣ и Драгомир със синови си и Радула със синови си и анепсею его Радула и Нѣгое със синови си и Станчюл със синови си и Зѣ . . . ѣ със синови си и Лѣпѣла със синови си < . . . Ш > тиревн и Манѣ със синови си и четъ имъ, на име Радула със синови си и Іуви със синови си и Комаи със синови си и Радула със синови си и Урсѣ със синови си и четъ имъ, на име Герге < със > синови си и Манѣ със синови си . . . имъ и вѣ ѡста Къндревъ, вѣ лакъ, горѣ, по Къндрѣ, до ѡста Бѣлчаевъ и по Бѣлча, до Тезелю и по Тезелѣи, до хотаръ Нѣгоевъ дѣлгъ . . . дѣщера Бонковъ и братѣчедъ . . . еанка естъ внише писанѣ, понеже ю покѣпнише внише именити людіе вѣ Нѣга и вѣ Болѣ и вѣ Яврамъ за хѣдѣи аспри. И да естъ Нѣкшевъ със синови си вчинѣ вѣ четѣ еи пяти делъ . . . , занеже ю естъ кѣпни Нѣкша школо със четъ еи. И да дрѣжетъ Добръ със четъ его надъ внише писанѣ вчинѣ третѣ делъ и . . . пакѣ да дрѣжетъ третѣ делъ . . . >, да дрѣжетъ третѣ делъ. И пакъ покѣпнише Добръ и братъ его Нѣгое и Колецъ делъ за вчинѣ братѣ Грекълаве, еанка естъ нмаа Урѣщѣи . . . за хѣдѣи аспри. И да дрѣжетъ Радула вѣ вчинѣ еже сѣтъ кѣпни вѣ Яврамъ и вѣ Нѣга три дела, а Нѣгое и Станче да дрѣжетъ два дела.

И потомъ, нмаше внише именити людіе съпрѣкніе предъ господства ми със село Кръчмарѣи радѣи вчинѣ еже сѣтъ покѣпни вѣ Урѣщѣи. И тако прѣше село Кръчмарѣи . . . како да кѣпни внише вчинѣ вѣ Урѣщѣи . . . < Бѣ томъ господство ми гледаѣ > и сѣди по правдѣ със вѣснѣ чѣстнѣими правнѣи господства ми. И ѡзеше село Рѣдѣщѣи законъ бѣи волѣри вѣ предъ господства ми, тере донесоше . . . ниѣни дѣше како естъ законъ село Рѣдѣщѣи внише писанѣ вчинѣ да кѣпни . . . ѡзѣше законъ

КѢ <волаѣри, през з>ако<сн. ꙗ ѡни никакоже не могѣ зак>летн, нѣ всташе ѡт закон сеао Кръчмарѣн, како веке да не имат метеѣ със Рѣдеѣн.

И пак покѣпи Радѣл и Нѣгое ѡчнинѣ ѣ Рѣдеѣн . . . в . . . за ѿд аспри.

Сега радѣ, дадох и господство ми въсем више писаним чловеком, ѡкоже да им ест више речене ѡчнинѣ въ ѡчнинѣ и въ ѡхѣб, ним и синовеѣм им и виѣком и прѣвнѣчетом <н не ѡт когоже не>пот<ѣкновеѣно>, по рѣч господства ми.

Сеже и свѣдетелѣе: жѣпан Нѣгое вел бан Кралевски и жѣпан Неделко велник дворник и жѣпан Богдан вел ѡгвоѣт и Стан <спѣтар и Ёне вистѣар и Бѣрк>ан комис и Иванча столник и Манѣ пѣхарник и Иван вел постелник. Исправник, Степан вел портар.

И аз, Ёвн ѡт Мѣци, писаѣ, въ столни град Бѣскреѣн, мѣсеца ѡхтомериѣ еѣ дни, въ лѣт хѣѣ.

† Ёв Петрѣс вквевѣда, мноостѣа божѣа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod (și domn a toată țara Ungrovlahiei), fiul marelui și preabunului Mircea voievod, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Dobrea și fratele lui, Neagoe, (și) ceata lor și Stanciul cu frații săi și Danciul cu frații... și Dragomir și fratele lui, Pătru și Dragomir cu fiii săi și Radul cu fiii săi și nepotul lui, Radul, și Neagoe cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Zu... cu fiii săi și Lupul cu fiii săi ... Știrbei și Manea cu fiii săi și ceata lor, anume Radul cu fiii săi, și Ion cu fiii săi și Coman cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Ursea cu fiii săi și ceata lor, anume Gherghe (cu) fiii săi, și Manea cu fiii săi... lor și din gura Cîndrei, din lac în sus, pe Cîndrea, pînă în gura Vîlcelei și pe Vîlcea, pînă în Tezlui și pe Tezlui, pînă în hotarul lui Neagoe... fiica lui Voico și vărului... cît este mai sus scris, pentru că au cumpărat mai sus numiții oameni de la Neaga și de la Bolea și de la Avram pentru 4 950 aspri. Și să fie Neacșei cu fiii ei ocină de la ceata ei a cincea parte..., pentru că a cumpărat Neacșa împreună cu ceata ei. Și să stăpînească Dobrea cu ceata lui din acea ocină mai sus scrisă a treia parte... iar să stăpînească a treia parte... să stăpînească a treia parte. Și iar au cumpărat Dobrea și fratele lui, Neagoe și Colțea partea de ocină a fratelui lui, Grecul, cît au avut Urluștii... pentru 1 500 aspri. Și să stăpînească Radul din ocina pe care au cumpărat-o de la Avram și de la Neaga trei părți, iar Neagoe și Stance să stăpînească două părți.

Iar apoi, au avut mai sus numiții oameni pîră înaintea domniei mele cu satul Cîrcimarii pentru ocina pe care au cumpărat-o de la Urluști. Și așa pîra satul Cîrcimarii..., ca să cumpere ei ocina de la Urluști. (Întru aceasta, domnia mea am cercetat și) am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a luat satul Rădeștii lege 12 boieri dinaintea domniei mele, de i-au adus... sufletele lor, cum este legea, satul Rădești mai sus scris să cumpere ocină... au luat lege 24 (de boieri, peste lege. Iar ei nicicum nu au putut) să jure, ci au rămas de lege satul Cîrcimarii, ca mai mult amestec să nu aibă cu satul Rădeștii.

Și iar au cumpărat Radul și Neagoe ocină în Rădești... pentru 770 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea tuturor oamenilor mai sus scriși, ca să le fie mai sus zisele ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților (lor, și de nimeni neatins), după spusa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan (spătar și Iane vistier și Bărc)an comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Stepan mare portar.

Și eu, Ion din Muți, am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 15 zile, în anul 7070 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCXLIII/67. Orig., perg (24 × 31), șters, pecete timbrată, stricată.

236

1561 (7070) octombrie 24, București.

† Милостію божію, Іо Петроꙋ воєвода и господинѣ, вѣсон земле Угровлахинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Костандиноѣ със братнем си по име Михаю и Цѣнѣꙋ и Ёанча, іакоже да им ест ѡчинѣꙋ ѡ Бѣтнеци дел Ёанев съ синовн си вѣса, ѡт една ѡже четвѣртаго дело, варе елика се хтет избрати ѡт посвѣде, занеже ю сѣт покѣпни за хѣи аспри. И пакн покѣпн Костандинѣ със братнем си Михаю и Цѣнѣꙋ и Ёанча ѡчинѣꙋ ѡ Бѣтнеци ѡт дел Сорев, дѣщера Стопанев, един нив ѡ полю что се зове ѡт Грѣю и место за кѣке със кѣке ен, дел ѡт седеніе селоѣ вѣса, варе елика се хтет избрати ѡт една ѡже четвѣртаго дел и за хѣ аспри готовн.

И пакн покѣпн Драголе и Иѡн ѡчинѣꙋ <ѡ> Бѣтнеци дел Мирканѣ вѣса, варе елика се хтет избрати за хѣ аспри готовн. И потом, пріюде Драголе пред господства ми тере си побрати и ѡтакми синовн си на име Костандин и Михаю и Цанѣꙋ и Ёанча над ен ѡчинѣꙋ над васах, да сѣт ѡколо братне един іакоже и <дрѣгн>¹.

И пакн покѣпн Бладул и Блажог ѡчинѣꙋ ѡ Бѣтнеци ѡт дел Сорев, дѣщера Стопанев ѡчина <е>¹н, варе елика се хтет избрати ѡт полю два дела хѣс аспри. И пак покѣпн Блажог¹ ѡчинѣꙋ ѡ Бѣтнеци место за кѣке ѡт Строе за рн аспри. И пакн покѣпн Блажог ѡчинѣꙋ ѡ Бѣтнеци ѡт дел Блѣдѣцѣв един нив за ѣ аспри, али что се се зовет место Крѣчинов. И пакн покѣпн Блажог ѡт Блѣдѣцѣ ѡчинѣꙋ ѡ Пискѣл Болдев един нив за р аспри. И пакн покѣпн Блажог ѡт Ёпрнш един нив ѡ колник за ѣ аспри. И пакн покѣпн Блад и Блажог ѡт Костандин със братнем си един нив ѡ Плопнш за рѣ аспри.

Сего раді им дадох и господство ми, іакоже да им ест вѣ ѡчинѣꙋ и вѣ ѡхѣбѣ и ним и синовом им, вѣсѣкомже и прѣвѣнѣчитом им и ни ѡт кождѣ непотѣкнѣвно, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтелеіе поставѣлем господство ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан вел логофет и Стан спатар и Бѣркан колник и Ине вистнгар и Ёванча столник и Манѣ пѣхарник и Ёван вел постелиник. Исправник, Неделко вел дворник.

Пис вѣ стол, вѣ градѣ Бѣскѣрещн, мѣсяца ѡхтомвріе кѣ днн, вѣ лѣт ѡѣѣ.

† Іо Петроꙋ кшевѣда, милостіа божіа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Costandin cu frații săi, anume Mihai și Geanău și Oancea, ca să le fie ocină în Bătiești partea lui Oană cu fiii săi, toată, dintr-o funie a patra parte, oricât se va alege de pretutindenii, fiindcă au cumpărat-o pentru 1 050 aspri. Și iar au cumpărat Costandin cu frații săi, Mihai și Geanău și Oancea, ocină în Bătiești din partea Sorei, fiica Stoianei, un ogor în cîmpul care se numește de la Gruiu și loc de casă cu casa ei, parte din vatra satului, oricât se va alege dintr-o funie a patra parte și pentru 600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Dragole și Ion ocină în Bătiești partea lui Mircan toată, oricât se va alege, pentru 2 000 aspri gata. Iar apoi a venit Dragole

Înainte de domniea mea de și-a înfrățit și și-a întocmit pe fiii săi, anume Costandin și Mihai și Geanău și Oancea, pe ocina ei, pe toată, ca să fie frați împreună, unul ca și <altul> ¹.

Și iar au cumpărat Vladul și Vlajog ocină în Bătiești din partea Sorei, fiica Stoianei, oricît se va alege din cîmp două părți, 1 200 aspri. Și iar a cumpărat Vlajog ocină în Bătiești loc de casă de la Stroe pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Vlajog ¹ ocină în Bătiești din partea lui Vlăduță un ogor pentru 100 aspri, însă ce se numește locul lui Crăciun. Și iar a cumpărat Vlajog de la Vlăduță ocină în Piscul Boldei un ogor pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Vlajog de la Opriș un ogor la Colnic pentru 60 aspri. Și iar au cumpărat Vlad și Vlajog de la Costandin cu frații săi un ogor la Plopiș pentru 170 aspri.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ce să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris în scaun în cetatea București, luna octombrie 24 zile, în anul 7070 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 708 (Mitrop. Ț. Rom., XCIII/3). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1743; altă trad. ibidem, ms. 130, f. 523.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 156–157.

¹ Loc rupt.

† Многостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земле Угрок-лахінское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воєводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Ѡпрен, синъ Ілєѡлов вт Кръстіенешї, іакоже да мѡ ест вчинѡ ѡ Кръстіенешн и ѡ Бълѣнн вт дел втцѡ емѡ Ілєѡлов половннѡ, вт посєвде, понеже мѡ ест стара и права вчинѡ и дѣдінѡ.

И потом, нмаше Ѡпрѣ, синъ Ілєѡлов, прѡ прѣд господства ми със анепсін си, синовн Божек. И сице прѣше синовн Божек по ѡнком си Ѡпрѣ пред господства ми како не ест Ѡпрѣ синъ Ілєѡлов. И ѡ тем господство ми гледах и сѡди по правдѡ и по законѡ съ вѣснми чьстнтнми правентеліе господства ми и дадох и господство ми Ѡпрек, синъ Ілєѡлов, закон вї волѣри тере закеше и мартѡрсаше тензи вї волѣри пред господства ми със ннхним дѡше како ест Ѡпрѣ прав синъ Ілєѡлов; таже вѡсташе синовн Божек вт закон вт пред господства ми.

И ешеже никакоже не вѣсхотѣше да се вѡстакнт синовн Божек, анѡ вѣзнимаше закон над закон Ѡпрек кѡ волѣри; да заклет како не ест Ѡпрѣ синъ прав Ілєѡлов и не нмат вчинѡ ѡ Кръстіенешн и ѡ Бълѣнн. И шнн никакоже не вѣзмогоше донеснн на дьнѡ теѡ кд волѣри да заклет прѣд господства ми, анѡ вѡсташе синовн Божек вт закона вт пред господства ми.

Того радї, дадох и господство ми Ѡпрек, синъ Ілєѡлов, іакоже да мѡ ест сіе вше реченн вчинне вт дел втцѡ емѡ Ілєѡлов вт Кръстіенешн и вт Бълѣнн

половина, вт посевѣде. И пак да мѣ ест Ѡпрек учинѣ ѡ Бѣлѣни дел брат его Бѣлкан вѣса, понеже в покѣпн вт дѣщере Бѣлканов за ѿ аспри.

И пак покѣпн Ѡпрѣ учинѣ ѡ Крѣстѣнещи вт дел брат его Бѣлкан две ливези за ѿ аспри готови.

И пак покѣпн Ѡпрѣ учинѣ ѡ Ботещи дел брат его Бѣлкан вѣса за а кон добръ.

И пак покѣпн Ѡпрѣ една виноград със учинѣ вт Нѣгѣ вт Скѣвѣани за хѣхѣ аспри али със алдѣмаш. И продадоше вѣни люде сѣе више речене учине вѣсн вт нѣхннм добром колю.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрек, сннѣ Ялѣслов, ѡкоже да мѣ ест учинѣ и вѣ хѣабѣ емѣ и снновнм емѣ и внѣком и прѣвнѣчетом емѣ и не вт когоже непотѣкновено, по внѣзмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелиѣ поставѣлет господства ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан вел логофѣт и Стан спатар и Яню вистнар и Бѣркан комнс и Иванчѣ столник и Манѣ пѣхарник и Иван велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И еже написа вѣ град Бѣкѣреци, мѣсеца ноемвриѣ в дѣни вѣ лѣт хѣѣѣ.

† Іw Петрѣ вѣвѣвѣда, мнлостїю божїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea, fiul lui Albul din Cîrstienești, ca să-i fie ocină în Cîrstienești și în Văleni din partea tatălui lui, Albul, jumătate, de pretutindenii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Oprea, fiul lui Albul, a avut pîră înaintea domniei mele cu nepoții săi, fiii lui Boje. Și așa pîrau fiii lui Boje pe unchiul lor Oprea înaintea domniei mele că Oprea nu este fiul lui Albul. Iar întru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Oprea, fiul lui Albul, lege 12 boieri, de au jurat și au mărturisit acești 12 boieri înaintea domniei mele, cu sufiletele lor, că Oprea este fiul drept al lui Albul; deci au rămas fiii lui Boje de lege dinaintea domniei mele.

Și încă fiii lui Boje nicum nu au vrut să se lase, ci au luat lege peste legea lui Oprea, 24 de boieri, să jure că nu este Oprea fiul drept al lui Albul și că nu are ocină în Cîrstienești și în V<ăleni> ¹. Iar ei nicum nu au putut să aducă la zi pe cei 24 de boieri ca să jure înaintea domniei mele, ci au rămas fiii lui Boje de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea, fiul lui Albul, ca să-i fie aceste ocine mai sus zise din partea tatălui său Albul jumătate din Cîrstienești și din Văleni, de pretutindenii. Și iar să-i fie lui Oprea ocină în Văleni toată partea fratelui său Vîlcan, pentru că a cumpărat-o de la fiicele lui Vîlcan pentru 500 aspri. Și iar a cumpărat Oprea ocină în Cîrstienești din partea fratelui său Vîlcan două livezi pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oprea ocină în Botești toată partea fratelui său Vîlcan pentru un cal bun.

Și iar a cumpărat Oprea o vie cu ocină de la Neagu din Scăuieni pentru 1 670 aspri, însă cu aldămaș.

Și au vîndut acești oameni aceste ocine mai sus zise, toate, de bună voia lor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea, fiul lui Albul, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Îată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și cel care a scris în cetatea București, luna noiembrie 2 zile, în anul 7 070 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 709 (Mitrop. Ţ. Rom., CLVII/1 și LXXXIIIn/2). Orig., hîrtie (32 × 22), pecete timbrată. Cu două trad.: din 1745 și din a doua jumătate a sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 157–158. Facs. *ibidem*, 477.

¹ Loc rupt.

† Мноастию божию, прѣвсвещенни митрополит кѹр Ѳфрем въсен земан Ѣгровлашкоє. Пишет владѣчество ми сѣю кннгѣ владѣчество ми за радѣ редѹм Петрѣманѣ, синѣ Иванѣ барбир, како мѣ н ест встал ѡт бащам си шчинѣ н дѣгѣне гѣ.

Ѥ мати его, именован Ката, а шна се ест ѣженна за еднн еннчар, тере мѣ н ест ѣзел дѣгѣне ѣ своем шнастиє. Таже Петрѣман падал ест прѣд господннѣ нн воевода, тере га ест жаловал ѡт матер его, како мѣ н ест ѣзел дѣгѣне. Ѥ господннѣ нн воевода тако ест сѣднн: да дрѣжит Петрѣман въсе комати н дѣгѣне еинко се находит ѡт бащам си Иван барбир н виноград н воденице н кѣкѣ н дѣгѣне, тѣчию дадет Петрѣман една дѣгѣна матим его; таже две дѣгѣне да дрѣжит Петрѣман със негоє сестра именем > Недѣлка.

Ѥ потѡм, Петрѣман падет ѣ зла боалѣ, тере не имат да ѡдет н да пнет, анѣ продадет една дѣгѣна Панем Грѣк за аспри хѣ, како да ѡде докле ке бнт жив н да нѣ мѣ сътворит памете на съмрѣт н по съмрѣт. Ѥ трета дѣгѣна, а шн га ест встал сестрем си именем Недѣлка за радѣ прекѣе.

Тѣм радѣ, покѣпи Пано Грѣк тая дѣгѣнѣ със своем правн аспри хѣ ѡт Петрѣман ѡт прѣд владѣчество ми н ѡт прѣд кнрос владѣчество ми именован поп Саркез н поп Дѣмитрѣ н поп Марко н поп Дѣмитрѣ н поп Сахат н дѣакон Пера, како да мѣ еѣде въ шчинѣ н въ шхаєѣ н нн ѡт когоже непотѣкновена, въ вѣки.

Ѥ тко хокет разорити сѣю кннгѣ владѣчество ми, а тога човека да еѣде проклет ѡт тнѣ свѣтѣн ѡтци н ѡт владѣчество ми клетѣѣ н дѣѣрнзмѣ.

Пнс мѣсеца ноемвриє днѣ дѣ, въ лѣт хѣ30.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Efrem a toată țara Ungrovlăhiei. Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele pentru rîndul lui Petriman, fiul lui Ivan barbirul, că i-au rămas de la tatăl său ocine și trei dughene. Iar mama lui, anume Cata, ea s-a măritat după un ienicer, de i-a luat dughenele cu sila. Deci Petriman a căzut înaintea domnului nostru voievodul, de s-a jeluit de mama sa că i-a luat dughenele. Iar domnul nostru voievodul așa a judecat ca Petriman să țină toate averile și dughenele, cîte se află de la tatăl său Ivan barbirul și via și moara și casa și dughenele, numai să dea Petriman mamei lui o dugheană; deci Petriman împreună cu sora sa, anume Nedelca, să țină două dughene.

8 Мотр8 и дорн 8 8ета Черкением и дорн 8 Млака Дѣл8л8и и до Широки Поток и по дѣл, до шербшїа Гестранев и дорн 8 Поток Кореслов и пакн по дѣл 8 здол, до Пъръснта и пакн дѣл8а доле, до вноград Иванок и шт т8и право на Мотр8 и пак горе на Раковиц8; понеже теѣ хотаре с8т старе белеги шт къда ест свѣта монастир8.

И потом, пакн с8т имали кал8герн пред поконнаго родїтелею господства ми Мирча воевода, сѣпренїе сѣс Нан шт Ш8шицѣ радї село Грозещи; тако преше Нан шт Ш8шицѣ како ест село Грозещи негов шт дѣдин8. И родїтели господства ми гледал ест и с8дна ест по прав и по закона и дал ест Нанок шт Ш8шицѣ закон ѿ болѣри да заклет, како ест тогов село Грозещи негов шт дѣдин8, а ми нѣст могль заклетн никакоже, ан8 ест штал Нан шт закона.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтом8 монастир8 и божественн иноком, шкоже да им ест сїе вѣсѣ села и шчине и шѣв8 и ни шт когоже непоколѣенно, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлеѣ господство ми: ж8пан Нѣгое велики бан краѣ левски и ж8пан Неделко велики дворник и ж8пан Богдан вел логофет и Стан спатар и Йне вистгар и Бъркан комис и Иванча столник и Манѣ пѣхарник и Иван велики постелник. Исправник, Богдан велики логофет.

И аз, Мнѣ8а, еже написаѣ 8 Б8к8реши, мѣсеца генарїе 8 дѣни, шт йдама въ лѣт 830.

† Іу Петр8 вивевда, милостїа божїа господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu, și cinstitului părinte egumen Ioan arhimandritul și tuturor cinstiților călugări, care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie satele anume: Bahna și Ploștina și Leurda și Cireșelul și Turcineștii și Grozeștii și cu tot hotarul, pentru că sînt vechi și drepte ocine ale sfintei mănăstiri.

Iar apoi, călugării au avut pîră înaintea părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod, cu Roșca și cu fiii lui Răsipă pentru satul Bahna. Iar părintele domniei mele Mircea voievod a înțeles că au avut călugării de la Tismana pîră și înaintea bunicului domniei mele, răposatul Radul voievod Preabunul, cu Roșca și cu fiii lui Răsipă și pentru satul Bahna. Și au jurat călugării înaintea lui Radul voievod, bunicul domniei mele cu 12 boieri.

Iar apoi, Roșca și fiii lui Răsipă, ei au luat lege 24 de boieri dinaintea părintelui domniei mele Mircea voievod, să jure că au și ei dedină în Bahna. Iar ei nicum nu au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea părintelui domniei mele.

Iar după aceea, iarăși au avut călugării pîră cu satul Răgului înaintea răposatului Petrașco voievod și pentru ocina de la Sestrana și au jurat satul Răgului înaintea lui Petrașco voievod cu 12 boieri; iar călugării au luat 24 de boieri și hotarnic dinaintea lui Petrașco voievod de au jurat și au hotărnicit și au întocmit și au așezat hotarele pe unde au fost și de mai înainte vreme, iar satul Răgului a rămas de lege.

De asemenea au jurat și au umblat oamenii din Merișani cu 12 boieri și cu hotarnic dinaintea lui Petrașco voievod de au luat ocina din Turcinești a sfintei mănăstiri; iar călugării au luat lege dinaintea lui Petrașco voievod 24 de boieri și hotarnic, de au jurat peste legea oamenilor din Merișani, că nu au Merișanii nici un amestec pe ocina din Turcinești. Și au întocmit hota-

rele iarăși pe unde au fost. Și așa au rămas oamenii din Merișani de lege dinaintea lui Petrașco voievod.

Și hotarele să se știe: de către satul Meriș, pe cursură, pe Racovița, pînă în deal, și de aci pe Muchea Floreștilor, și de aci, dealul în sus, pînă în Raci și pînă în Motru și pînă la gura Cerveniei și pînă în mlaca dealului și pînă în Pîrîul Lat și pe deal pînă la obîrșia Sestranei și pînă la Pîrîul Corbului și iarăși pe deal în jos pînă la Părăsita și iarăși dealul în jos pînă în via lui Ivan și de aci drept la Motru și iar sus, la Racovița; pentru că sînt vechi semne ale acestor hotare de cînd este sfînta mănăstire.

Iar apoi, iar au avut călugării pîră înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod cu Nan din Șușiță pentru satul Grozeștii; așa pîra Nan din Șușiță că este satul Grozești al lui de moștenire. Iar părintele domniei mele a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Nan din Șușița lege 12 boieri să jure că acel sat, Grozeștii, este al lui de moștenire. Iar el n-a putut să jure nicicum, ci a rămas Nan de lege.

De aceea, am dat și domnia mea sfîntei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări, ca să le fie toate aceste sate și ocine și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în București, luna ianuarie 9 zile, de la Adam în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 711 (Tismana, LXI/2). Orig., perg. (45×34,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, ms. 330, f. 350v–351, 337, f. 271–272, 711, f. 11v–13, 1218, f. 5–6 și la Muzeul „Porțile de Fier” din Drobeta-Turnu Severin, nr. 1244.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 159–160.

240

1562 (7070) martie 23, București.

† Многостію божією, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ въсѣмъ землѣ Угров-лахінскѣ, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ. Даватъ господство ми сѣе повелѣніе господства ми синовимъ Мшшатов, на име Дшмитрѣ и Мшшат и със нхъ синовн, елици имъ Богъ дастъ, якоже да имъ естъ шчинѣ ѣ Блѣдеши, въсѣ село съсѣ въсѣмъ хотаромъ, занеже имъ естъ стара и права шчинѣ и дѣдинѣ. И ѣ темъ, видѣхъ господство ми книгѣ поконнаго Радѣла воєводе, синѣ Блада воєвода, ветхѣ и раздрѣта, таже ю господство ми штерѣднхъ и поновнхъ.

Сего радѣ, имъ дадохъ господство ми Мшшатов и Дшмитрѣ съсѣ братіямъ си и съсѣ нхъ синовн, якоже да имъ естъ въ шчинѣ и въ шхавѣ нимъ и синовомъ имъ, видѣкомъ же и прѣвншчетомъ имъ и ни штъ кожеже непоколѣвнмо, по шрнзѣмо господства ми.

Сеже и свидетелѣе поставилемъ господство ми: жшпан Нѣгое велики бан кралевски и жшпан Неделко велики дворник и жшпан Богдан велики логофет и Стан спатар и Іанѣ вистінар и Бъркан комис и Манѣ пехарник <и И>¹ван<ча> столник >¹ и Иван вел постелник. Исправник, Богдан вел логофет.

Писахъ ялѣ, въ настолин градѣ Бшкшрещи, мѣсеца мартіе кѣ дѣни, въ лѣтѣ ш30.

† Іу Петрѣ воєвода, многостію божією господинѣ.

262

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Mușat, anume Dumitru și Mușat și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vlădești, tot satul cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și întru acestea am văzut domnia mea cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Vlad voievod, veche și ruptă. Deci, domnia mea am întărit-o și am înnoit-o.

De aceea, le-am dat domnia mea lui Mușat și lui Dumitru cu frații lor și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Manea paharnic (și I)¹ Ivan (cea stolnic)¹ și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

A scris Albu în cetatea de scaun București, luna martie 23 zile, în anul 7070 (1562).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 712 (Mitrop. Ț. Rom., XCVI/1). Orig., hirtie (30,5×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1907.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Surete, I*, 334–335. Trad. *DIR, B*, 160–161. Facs. *DIR, B*, 479.

¹ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земле Уггров-лахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣдъ господства ми <Драгомиръ> със братиѣм си на име Татѣла и със синови си, елици им Богъ припѣстит, ѣкоже да им ест ѣи ниве шт дела Банев, понеже им сѣт старе и праве шчинне и покѣпене еше шт при дѣни поконнаго Бѣсърабѣъ воєвода за ѣи аспри и за две внигре шт постав.

Ѧ потом, имаше прѣніе Драгомир пред господства ми съ Манѣ, зет Банев. И тако прѣше Манѣ, зет Банев, по Драгомир како не сѣт покѣпеніе сіе више речени ниве шт башѣ Драгомирове, шт Татѣла, шт тестѣ си Банѣ, нѣ сѣт вниа поставлене <не> залог. У тем, господство ми гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ съ въсе чьститиѣм правителіе господство ми и прочетох и видѣх господство ми и кингѣ поконномѣ Монси воєвода за кѣпованіе <и> изнандох господство ми како не сѣт вниа поставлене <сіе више речени> ниве залог, нѣ сѣт вниа продадене шт тѣстѣ Манев, шт Банѣ, Татѣлов, башѣ Драгомиров, еше шт при дѣни . . . , за више речено цено. Таже штал ест Манѣ, зет Банев, шт закон шт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Драгомиров и брат мѣ Татѣлаше, ѣкоже да им сѣт сіе више речене ниве въ шчинѣ и въ шхабѣ ним и синовиѣм и вником и прѣвнѣчетом и ни шт когоже непоколѣенмѣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліем поставлѣем господство ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан велики логѣфет и Стан спатар и Іюно вистнар и Бѣркан колмс и Иванча столник и Манѣ пѣхарник и Иван велики постелник. Исправник, Богдан велики логѣфет.

Писах аз, Мухнѣ, въ стол Бѣкѣрещи, мѣсеца априліе и дѣни, въ лѣт 7070.

† Іу Петръ воєвода, милостію божіѣм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod.. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele <Dragomir> cu fratele său, anume Tatul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie 11 ogoare din partea lui Banea, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și cumpărate încă din zilele răposatului Băsărabă voievod pentru 550 aspri și pentru două viguri de postav.

Iar apoi, a avut Dragomir pîră înaintea domniei mele cu Manea, ginerele lui Banea, și așa pîra Manea, ginerele lui Banea, pe Dragomir că nu sînt cumpărate aceste mai sus zise ogoare de tatăl lui Dragomir, de Tatul, de la socrul său Banea, ci au fost puse zălog. La aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am citit și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a răposatului Moisi voievod și am aflat domnia mea că <aceste mai sus zise> ogoare nu au fost puse zălog, ci au fost vîndute de Banea, socrul lui Manea, lui Tatul, tatăl lui Dragomir, încă din <zilele...> pentru mai sus zisul preț. Astfel a rămas Manea, ginerele lui Banea, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dragomir și fratelui său Tatul, ca să le fie aceste mai sus zise ogoare de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Mihnea, în scaunul București, luna aprilie 8 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCIX/62. Orig., perg. (26×31,5), șters, pecete timbrată. Cu o trad. modernă.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 161–162.

242

1562 (7070) aprilie 16, București.

Hrisovul răposatului Pătru voivod pentru satul Telega de la leat 7070 <1562>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeștii mănăstiri ce să cheamă Drăghiceștii, unde iaste hramul marilor voievozi Mihail și Gavriil și celorlalte fără trupuri puteri și părintelui egumenului Vavila și tuturor fraților călugări, care vor viețui într-această sfîntă casă, ca să le fie lor satul Telega tot, cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină, închinată la sfînta mănăstire mai denainte vrême de fericirii ctitori Drăghiceștii. Și încă am văzut și am citit domnia mea și cartea răposatului Radului vodă, care au perit la Răbnic, cum că iaste Telega moșie stătătoare a sfintii mănăstiri.

Drept acéia, și domnia mea am dat acest mai sus zis sat sfintii mănăstiri și părintelui egumenului Vavila și tuturor fraților și călugărilor care vor viețui într-acest sfînt lăcaș, ca să fii domniei mele vecinică pomenire, iar călugărilor

264

care vor viețui în sfânta mănăstire de hrană și de moștenire stătătoare. Încă și vamă de sare. Și dă nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Bogdan vel logofăt i Stan spătar i Iane vistier i Bărcan comis i Manea păharnic i Ivancea stolnic i Ivan vel postelnic. Și au fost ispravnic Bogdan vel logofăt.

Și au scris Coresi logofătul, în scaunul Bucureștilor, luna aprilie 16 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 20. Copie după trad. O trad. la Bibl. Acad., ms. 1062, f.1, fără lună.

EDIȚII. DIR, B, 195.

243

1562 (7070) mai 2.

Izvodul ce s-au scos du pe o carte a lui Petru voevod, feciorul Mircii voevod.

† Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele Vladului și lui Stan și Stoica și Văsiu și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor satul anume Dădulești toți, cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrîna și dreaptă moșie de la moși, de cîndu s-au descălecat Țara Rumânească.

Și înțeleseiu domniia mea cum au avut pîră înaintea părintelui domnii mele, răposatului Mircei voevod, cu Barbul. Și așa au pîrît Barbul, cum au avut și el moșie în Dădulești. Iar acești ce mai sus zice oameni, Vladul și Stan și Stoica și Văsiu, ei au mărturisit cu toți megiașii dinprejur în doao rînduri înaintea părintelui domnii mele, răposatului Mircii voevod, cum Barbul nu are nici o treabă în satul Dăduleștii.

Deci Vladul și Stan și Stoica și Văsiu, neputîndu-se odihni, pentru că i-au năpăstuit, zicînd cum că sînt datori acești ce mai sus zice oameni 900 de aspri. Deci Vladul și Stan și Stoica și Văsiu, de vrîme ce au văzut că nu să pot odihni, ei au dat Barbului năpaste 900 de aspri gata înaintea domnii lui și dinnaintea a mulți megiași. Și au rămas Barbul de lege dinnaintea părintelui domnii mele, răposatului Mircii voevod în doao rînduri.

Iar dupe aceia, au venit înaintea domnii mele acești ce mai sus zice oameni cu cartea părintelui domnii mele, răposatului Mircii voevod, spartă și întunecată. Deci domniia mea le-am întărit și am înnoit cartea și am dat ca să le fie lor întru moșie statornică și de către nimeni neclătît, preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pre: Nedelco marele dvornic, Bogdan mare logofăt, Ianiu vistier, Stan spătar, Bărcan comis, Ivancea stolnic, Manea păharnic, Ivan postelnic, Ispravnic, Nedelco mare dvornic.

Și iaste scrisu de un Mihui, méseța maiu 2 dni, leat 7070 <1562>.

Bibl. Acad., F., LXXXI/562—563a. Fotocopie după trad. într-o condică a m-rii Sărindar, aflată la o mănăstire de la Athos.

244

1562 (7070) mai 22, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domnul a tot pămîntul Țerăi Rumânești, feciorul marelui și preabunului Mircea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Stănislav ca să-i fie lui moșie

în Grădiște a lui parte oricît să va alége și să va osăbi de peste tot hotarul, pentru că au fostu bătrîna și dreaptă moșie de moștenire.

Iar după acéia au venitu Stănislav înaintea domnii mele de au dat fetei sale Neagăi dintr-a lui moșie de peste tot hotarul să ție pă jumătate și fii-său Stanciul să ție altă jumătate. Iarăși au dat Stănislav ginere-său Stanciul în Grădiște partea Vîlcului toată cîtă să va alége, și să va osăbi de preste tot hotaru, din cîmpu, din pădure, din apă, pentru că au fostu cumpărat-o de la fata Vîlcului de 500 de bani gata. Și au vîndut fata Vîlcului de a ei bunăvoe și cu știrea tuturor.

Și au fostu marturii la cumpărătoare Bratul din Băești și Stanciul și din Băloșani și din Grădiște Neagomir și Miclăuș.

Pentru aceasta am dat domniia mea acestor mai sus ziși oameni ca să fie lor moșie ohabnică moșteni[ni]re lor și feciorilor lor, nepoților, strenepoților și preastrenepoților lor, să ție neclătiți, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pusu domniia mea: jupan Neagoe vel ban al Craiovei, jupan Nedelco vel đvornic, jupan Bogdan vel logofăt și Stan spatar și Bărcan comisul și Ivancea stolnicu, Ianiul vistier, Manea pitar. Și ispravnic, Ivan vel stolnic și Dan vel logofăt.

Și am scris eu, Dumitru, în scaunul cetății Bucureștii, luna lui mai 22 dni și au fostu de la Adam leatul 7070 <1562>.

Costandin dascal star <?> am scris și am tălmăcit după cartea răposatului Petru voevcd.

Arh. St. Buc., A.N., Actele Cumpănașu, nr. 5. Trad.
EDIȚII. D. Cumpănașu, *Satul Grădiștea*, p. 298.

245

1562 (7070) mai 23, București.

† Многостію вожією, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земли Хгггрок-лахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Добромирѡв и жена его Романъ и ннх синови си, елици им Богъ припѣстит, іакоже да мѡ ест вчинѡ с Фараонн дел им въса и с Бѡдеци дел им въса, варе вилка се хтет изкратн.

И потом, прииде Добромирѡв и жена его Романъ и сестра емѡ Мѡша пред господства ми, тере дадоше и сложнше по анепсію си вт сестрѡв на име Дръган над ннхнѡ вчинѡ и комате и добнток и скѡланце над въсех, іакоже да им ест въ мѣсто сна.

И пакн покѡпи Къзанѡ село Мъндрецн а ннка вт Негѡш за рн аспри и ест тога ннка с Дѡмерака.

И пакн покѡпи Мнхана и Данчюл с Бѡдеци б ннке вт Стонка и вт Радул за р аспри, една ннка с Дѡмерака, а дрѡга ннка на Ръмна.

И пакн да ест Добрев Исавр вчинѡ с Бѡдеци вт дел Нѣгѡлве половинѡ, занеже ю покѡпи вт Нѣгѡл за фѡ аспри.

И потом, прииде Богдан пред господства ми, тере даде дѡцирѡв си Зонкѡв вчинѡ с Шкпан, іакоже да бѡде вколо със дрѡзи сини над въса вчина и дѡдінѡ и над покѡпеніе.

И пакн покѡпи Бѡда с Бѡдеци г розоаре вт Кришан за р <аспри>.

266

И пакѣ покѣши Бѣда и Станцюа ѿ Гълнчещи една виноград ѿт Ланга за р аспри. И продадоше више речени ѿт нѣхнѣ добром колю.

Сего радѣ, дадох и господство ми, такоже да им ест въ шчинѣ и въ шхѣбѣ и синовом им и вѣшком и прѣвѣшчетом им и ни ѿт когоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣ поставлех господство ми: жѣпан Неделко велнки дворник и Стан спатар и Шне вистѣар и Бъркан комис и Иванча столник и Баломир¹ пехарник и Иван постѣлник. Исправник, Неделко велнки дворник.

Из, Мирослав писах ѿ град Бѣкѣрещи, мѣсеца маѣ ѿ дѣни, въ лѣт хѣо.

† Io Petruș euevoda, milaștîu boșîu gospodînie.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui Dobromir și soției lui, Comana, și fiilor lor, cîți
Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Faraoni, partea lor toată și în Bu-
dești, partea lor toată, oricît se va alege.

Iar apoi, a venit Dobromir și femeia lui, Comana, și sora lui, Mușa,
înaintea domniei mele de au dat și au așezat pe nepotul său de soră, anume
Drăgan, pe ocina lor și averi și dobitoace și scule, pe toate, ca să le fie în
loc de fiu.

Și iar a cumpărat Căzan în satul Mîndrești un ogor de la Negruș pentru
150 aspri; și este acest ogor în Dumbravă.

Și iarăși au cumpărat Mihail și Danciul în Budești 2 ogoare de la Stoica
și de la Radul pentru 100 aspri, un ogor în Dumbravă, iar celălalt ogor la
Rîmna.

Și iar să-i fie lui Dobre al lui Isae ocină în Budești din partea lui Neagul
jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Neagul pentru 560 aspri.

Iar apoi, a venit Bogdan înaintea domniei mele de a dat fiicei sale Zoica
ocină în Șchiai, ca să fie împreună cu ceilalți fii pe toată ocina și dedina și
pe cumpărătură.

Și iar a cumpărat Buda în Budești 3 răzoare de la Crișan pentru 100
<aspri>.

Și iar a cumpărat Buda și Stanciul în Gălicești o vie de la Langa pentru
100 aspri.

Și au vîndut mai sus zîșii de a lor bunăvoie.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor de ocină și de ohabă
și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa
domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Balomir¹
paharnic și Ivan postelnic. Исправник, Nedelco mare vornic.

Eu, Miroslav, am scris în cetatea București, luna mai 23 zile, în
anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CI/46. Orig., perg. (27,5×44), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 163.

¹ În acest timp mare paharnic în funcție era Manea.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земанъ Зггров-лахинское, синъ великаго и добраго Мирчеа воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Явѣлаше със синови си, іакоже да мѣ естъ учини с Горна Бала, негов делъ въсахъ, понеже имъ естъ <стара> и права учини и [и] дѣдннѣ. Я потомъ, прииде Явѣла предъ господство ми, тере даде <д>ъщера его, Ленин, ѡт негов делъ место ѡт винограда с дѣла с Кръши.

И пакъ да дрѣжитъ Стоянъ учини с Пешчанн ѡт делъ Нѣгоев ѡт Блѣдѣшещи, а Нѣгое да дрѣжитъ учини с Зѣгъжанн ѡт делъ Стоянов, понеже естъ промѣниа Нѣгое със Стоянъ сію учине еже више писане ѡт своени добромъ волю, како да дрѣжитъ еднн како и дрѣг.

И пакъ да мѣ естъ Нанъ учини с Стримтѣла ѡт дела Бадев, а непею его, ѡ нне, понеже покѣпи Нанъ ѡт Бадѣ за а конъ добръ. <И пакъ да мѣ естъ Нанъ учини с> с Стримтѣла ѡт дела а непею его <Бад>ев и Дановъ ѿ нне, еже сѣтъ бнлъ продаа Радулѣ ѡт Слѣвнлещи безъ волю Нанов, понеже мѣ естъ метнѣла аспри рѣт¹. Ищеже се сѣтъ съпрѣланъ предъ мегниашимъ. Таже мегниашн нѣ сѣдани, како да естъ колени Нанъ да дрѣжитъ и кѣпитъ ѡт а дрѣзи хорани.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми семъ людѣе еже више писани, іакоже да естъ въ учини и ѡхавѣ синови и внѣкомъ и прѣвнѣчетомъ имъ и ни ѡт когоже непотѣк-новенномъ, порнзѣмо господства ми.

Сеже сведетелн поставлѣхъ господство ми: жѣпанъ <Неде>ако велики дворникъ и жѣпанъ Богданъ велики ѡвгѡфетъ и Станъ спатаръ и Бръканъ комисъ и Іюню вистіаръ <и> Иванчѣ столникъ и Манѣ пѣхарникъ <и> Иванъ велъ постелникъ. Исправникъ, Богданъ велики ѡвгѡфетъ.

Писа Дажѣла, мѣсеца маи кѣ днн, въ лѣтѣ хѣо.

† Іу Петръ воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Bala de Sus, toată partea lui, pentru că îi este <veche> și dreaptă ocină și dedină. Iar apoi, a venit Albul înaintea domniei mele de a dat fiicei lui, Lenei, loc de vie din partea lui în deal la Cîrșie.

Și iar să stăpînească Stoian ocină în Peșceani din partea lui Neagoe din Vlădășești, iar Neagoe să stăpînească ocină în Zăgujani din partea lui Stoian, pentru că au schimbat Neagoe cu Stoian aceste ocine care sînt mai sus scrise, de a lor bunăvoie, ca să stăpînească unul ca și celălalt.

Și iar să-i fie lui Nan ocină în Strimtul 4 ogoare din partea lui Badea, nepotul lui, pentru că a cumpărat Nan de la Badea pentru un cal bun. <Și iar să-i fie lui Nan ocină> în Strimtul din partea nepotului lui, Badea, și a lui Dan 2 ogoare, pe care le-au vîndut lui Radul din Slăvilești, fără voia lui Nan, pentru că i-au lepădat 115¹ aspri. Încă s-au pîrît înaintea megiașilor. Deci megiașii i-au judecat, ca să fie volnic Nan să stăpînească și să cumpere și de la alți țărani.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus scriși ca să le fie de ocină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și

Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

A scris Dajul, luna mai 29 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMCMXLIV/1. Orig., hirtie (28×20,5), rupt, pecete timbrată, căzută.

· EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 163—164.

¹ Cifrele Ț (15) adăugate cu altă cerneală.

247

1562 (7070) iunie 30.

† Милостію божію, Іу П<ет>рѣ воєвода и господинѣ въ сон земле Ѣггров-лахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мнрочек в<о>воєвода. Д>ават господство ми сію повелѣніе господства ми сѣгъ г<о>сподстве>а ми Берное и съ братіам си, на и<м>е . . . > Станчюл, іакоже да мѣ ест учинѣ ѣ Фіпанн, дела Мнлеє въса и вт пос-вѣде и вт водѣ <и вт пол>ю и вт шѣм, занеже и ест покѣпна Берное със братіам си вт синовн Мнлеє за < . . . ас>прн.

І потом имаше прѣд господства ми. И тако прѣше синовн Мнлеє прѣд господства ми <како> нѣст покѣпна више речена учинѣ, анѣ сѣт били притеснѣан. І господство ми, ѣ тем, гледаѣ <и сѣднѣ> по правдѣ и по закон със въсемн чьс-тит<имн> правнтеліе господства ми и дадохъ господство ми синовн Мнлеє > закон вѣ болѣрн да заклет како нѣст продад. І вини не ѣзмогоше донес<ти> тенѣн > вѣ болѣрн на днѣ и на сорок, нѣ вѣташе вт закон вт прѣд господства ми.

· Сего раді, <дадохъ> господство ми Берноеѣ и съ братіам, іакоже да мѣ ест учинѣ и въ вѣдѣ, ним и синовом нам и вѣско>м и прѣвнѣчетом и ни вт кождо непокаѣнмо, по реч господства <ми>.

<Сеже и сведетеліе постави>хъ господство ми: жѣпан Неделко велики д<вор-ник> и жѣпан Богдан велики логофет <и> Стан спатар и> Манѣ пѣхарник и Іпанки столник и Брѣкан комис и Иван велики постелник. <Исправник, Недел>ко вел дворник.

· И аз, Ипанки, писахъ юліе ѣ днн, въ лѣт хѣѣ.

† Іу Петрѣ воєвода, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Berivoe, și cu frații săi, anume... Stanciul, ca să-i fie ocină la Fiiani, toată partea lui Milea și de pretutindeni și din apă și din câmp și din pădure, pentru că a cumpărat Berivoe și frații lui de la fiii lui Milea pentru... aspri.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele. Și așa pîrau fiii lui Milea înaintea domniei mele că n-au cumpărat mai sus zisa moșie, ci au cotropit-o. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat <și am judecat> după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat domnia mea fiilor lui Milea lege 12 boieri, să jure că n-au vîndut. Iar ei n-au putut aduce pe acei 12 boieri la zi și la soroc, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Berivoe și cu frații, ca să-i fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

⟨Iată și martori am pus⟩ domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt ⟨și Stan spătar și⟩ Manea paharnic și Ianachi stolnic și Bărcan comis și Ivan mare postelnic. ⟨Ispravnic, Nedel⟩co mare vornic.

Și eu, Ioachim, am scris, iunie 30 zile, în anul 7070 ⟨1562⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. Munt., XCIV/2. Orig., hirtie (30,5×20), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1833.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 164—165.

248

1562 (7070) iulie 3, București.

† Мнолостію божію, Іу Петрѣ воевода и господинъ въсон земле Уггровладѣинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи и божественѣи Митрополіе ут Трѣговнице и живещи въ нѣ, утцѣ кѣр владіка Ффрем и въсехъ іаже ут Христѣ братіе, ндеже ест храмъ честное на небо възнесеніе господѣ Богѣ и спасѣ нашемѣ Іусѣс Христѣ, іакоже да им ест село Блѣсънеціи въсехъ. Понеже тон село бнѣ ест за дѣдінѣ Радѣловѣ Мандек ут Стѣнчещи, а свѣта Митрополіе имѣла ест село Бѣнеціи ут Рѣи въсн, занеже бнлн сѣт покѣпени ут Бѣсъраба воевода половина ут Шефан питар за хѣ аспри, а дрѣга половина ут Бѣнеци бнлн сѣт встали прѣдалици господска учинѣ, а Бѣсъраба воевода помнлокал ест свѣта Митрополіе и сѣс тон половина ут Бѣнеци еже сѣт бнлн прѣдалице.

И къда ест бнѣ при дѣни покойномѣ Радѣла воеводе загѣнѣшаго на Рѣинк, а Радѣла Мандек стакмнѣ се ест сѣс владіка Иларнѣи за ннѣнѣ добро волю, тере ест дал Радѣла Мандек свѣтѣи Митрополіе село Блѣсънеціи въсн, а утѣцъ владіка Иларнѣи дал ест ут свѣта Митрополіе Радѣловѣ Мандек село Бѣнеціи ут Рѣи въсн, тере сѣт променнлн село раді село.

И потом, при дѣни Монш воеводѣ, Радѣла Мандек бнѣ ест ѣзел ут свѣта Митрополіе село Блѣсънеціи и Бѣнеціи без правдѣ и въ свон силостію.

И потом, Бентилѣ воевода <истинист>вокал ест, како ест ѣзел Радѣла Мандек внше речене села ут свѣта Митрополіе без правдѣ и без законѣ. Таже стакмнѣ ест господство емѣ <како да дрѣ>жит свѣта Митрополіе село Блѣсънеціи, како ест бнѣ тѣкмежіе Радѣловѣ Мандек сѣс владіка Иларнѣи.

Ещеже потом, пакнже <имаше свѣта Митрополіе> притесненіе, тере мѣ ѣзел ест внше речене село <без правдѣ и без законѣ. И утѣцъ кѣр владіка Ффрем донесн кннга покконнаго Бнитн>лѣк воеводѣ пред господства ми и въсехъ прѣжде бнѣшихъ господарѣм. И господство ми прочетахъ и видѣхъ кннгѣ и тѣкмежіе Бентилѣ воевода и кннги господарѣм <и истинист>вокахъ господство ми како се ест бнѣ стѣкмнл Радѣла Мандек сѣс утѣцъ владіка Иларнѣи раді внше речени села. Сего раді, дадохъ и господство ми и поновнѣ сіе кннге господства ми свѣ>тѣи Митрополіе и утцѣ владікеѣ Ффрем и сѣ въсн іаже в Христѣ братіе, іакоже да им ест село Блѣсънеціи въсн въ учинѣ и въ хѣабѣ и нн ут когоже непотѣкновенно, по шрнзмо господства ми.

И ещеже и заканныиѣ поставлѣхъ господство ми, како по сѣмрѣтн господства ми, кого избернт господѣ Богѣ бнтн господарѣ Блѣшкон Земле да аще почетет и стѣрѣднт сію кннгѣ господства ми, да сѣхранинт господѣ Богѣ и помнлокал въ господствѣ его. Ишелн не почетет и стѣрѣднт, того господѣ Богѣ да нмат честіе сѣ Іоудое и сѣ Ярнѣм . . сѣ ннѣмн Іоудѣн.

270

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖУПАН НЕГОЕ ВЕЛНИКЪ БАН КРА-
ЛЕВСКИ И ЖУПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИКЪ ДВОРНИКЪ И ЖУПАН БОГДАН ВЕЛНИКЪ ЛУГОВЪЦЪ И СТАН
СПАТАРЪ И БРЪКАН КОМИСЪ И ИАНЕ ВИСТІАРЪ И ИНАКЪ СТОЛНИКЪ И МАНѢ ПЕХАРНИКЪ И ИВАН
ВЕЛНИКЪ ПОСТЕЛНИКЪ. ИСПРАВНИКЪ, БОГДАН ВЕЛНИКЪ ЛУГОВЪЦЪ.

ПИСАХЪ ОУАНА ВЪ ГРАДЪ БЪСКЪРЕЩИНЪ, ЮЛІЕ ГЪ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗЪ.

† ІУ ПЕТРОВЪ КВЕКЪДА, МНОГОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii din Tîrgoviște și celor ce viețuiesc într-însa, părintelui chir vlădica Efrem și tuturor celor întru Hristos frați, unde este hramul cinstitei înălțări la cer a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie satul Vîlsăneștii toți. Pentru că acest sat a fost de moștenire al lui Radul al Mandei din Stăncesti, iar sfînta Mitropolie a avut satul Băneștii de la Ruia toți, pentru că a fost cumpărat de Băsărabă voievod, jumătate de la Ștefan pitarul pentru 20 000 aspri, iar cealaltă jumătate din Bănești a rămas prădalică, ocină domnească, iar Băsărabă voievod a miluit sfînta Mitropolie și cu această jumătate din Bănești, care a fost prădalică.

Și cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, iar Radul al Mandei s-a întocmit cu vlădica Ilarion de a lor bunăvoie, de a dat Radul al Mandei sfintei Mitropolii satul Vîlsăneștii toți, iar părintele vlădica Ilarion a dat de la sfînta Mitropolie lui Radul al Mandei satul Băneștii de la Ruia toți, de au schimbat sat pentru sat.

Iar apoi, în zilele lui Moisi voievod, Rad(ul al Mandei) a luat de la sfînta Mitropolie satul Vîlsăneștii și Băneștii fără dreptate și cu sila.

Iar apoi, Vintilă voievod a <adeverit> că a luat Radul al Mandei mai sus zisele sate de la sfînta Mitropolie fără dreptate și fără lege. Așa a întocmit domnia lui, <ca să> țină sfînta Mitropolie satul Vîlsăneștii, cum a fost întocmirea lui Radul al Mandei cu vlădica Ilarion.

Iar după aceea, iar <a avut sfînta Mitropolie> cotropire, de i-a luat mai sus zisul sat <fără dreptate și fără lege>. Iar părintele chir vlădica Efrem a adus cartea <răposatului Vinti>lă voievod înaintea domniei mele și pe cele ale tuturor domnilor care au fost mai înainte. Iar domnia mea am citit și am văzut cartea și întocmirea lui Vintilă voievod și ale altor domni și am adeverit domnia mea că s-au întocmit Radul al Mandei cu părintele vlădica Ilarion pentru mai sus zisele sate. De aceea, am dat și domnia mea și am înnoit această carte <a domniei mele> sfintei Mitropolii și părintelui vlădica Efrem și cu toți cei întru Hristos frați, ca să le fie satul Vîlsăneștii toți de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, să-l păzească domnul Dumnezeu și să-l miluiască în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări, aceluia domnul Dumnezeu să-i dea parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

A scris Oana, în cetatea București, iulie 3 zile, în anul 7070 <1562>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 714 (Mitrop. Ț. Rom., XXXVI/3). Orig., hirtie (42 × 28,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1845; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 162v—163 și 134, f. 65v—66.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 165—166. Facs. *ibidem*, 480.

249

1562 (7070) iulie 31, București.

† Милостію божією, Іу Петръ вонвода н господинъ въсом земле Уггров-лахинскои, синъ великаго н прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи н божественѣи Митрополіе ндеже ест храмъ свѣтѣе възнесеніе господъ Богъ н спасъ нашемъ Іусуса Христа н штиѣ архіепископъ куръ владіцѣ Ефрем н въсем братіем живѣщихъ въ свѣтѣи мѣстѣ том, такоже да им ест село Бънешіи шти Рѣи въси, със воденице н съ въсом хотаром, занеже ест стара н права шчинъ н дѣдінъ свѣтѣи Митрополіе, нъ бив ест променна шти прѣжде врѣме със село Балъсьнешіи.

Я потом, штиѣ владіка куръ Ефрем похтиш ест свѣтенѣ мѣ дѣдінъ свѣтѣи Митрополіе, село Бънешіи. Я ѣ тем, господство ми дал съм свѣтенѣ мѣ волю, да дрѣжитъ вше реченъ село Бънешіи шти Рѣи дѣдінъ свѣтѣи Митрополіе, а волѣринъ господства ми жѣпан Балотъ бан да дрѣжитъ село Балъсьнешіи.

Сего раді, дадохъ н господство ми свѣтѣи Митрополіе і штиѣ архіепископъ куръ владіцѣ Ефрем н въсем братіем, шкоже да им ест вше реченъ село Бънешіи въ шчинъ н въ шхлебъ свѣтѣи Митрополіе.

Сеже н сведетеліе поставлѣхъ господство ми: жѣпан Нѣгое велики бан кралевски н жѣпан Неделко велики дворник н жѣпан Богдан велики логѣфет н Стан спатар н Бръкан колмс н Іане вистіар н Інаки столик н Манѣ пѣхарник н жѣпан Іван велики постелик. Исправник, Богдан вел логѣфет.

Писахъ азъ, Оана, въ столи градъ Бѣскреци, мѣсеца юліе аа дъни, въ лѣтѣ хѣѣ.

† Іу Петръ вонвода, милостію божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii, unde se află hramul sfintei înălțări a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și părintelui arhiepiscop chir vlădica Efrem și tuturor fraților care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie satul Băneștii de la Ruia toți, cu morile și cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei Mitropolii, ci a fost schimbat dinainte vreme cu satul Vîlsăneștii.

Iar apoi, părintele vlădica chir Efrem a poftit sfinția lui dedina sfintei Mitropolii, satul Băneștii. Iar întru aceea, domnia mea am dat sfinției sale voie să țină mai sus zisul sat, Băneștii de la Ruia, dedina sfintei Mitropolii, iar boierul domniei mele, jupan Balotă banul, să țină satul Vîlsăneștii.

De aceea am dat și domnia mea sfintei Mitropolii și părintelui arhiepiscop chir vlădica Efrem și tuturor fraților, ca să le fie mai sus zisul sat, Băneștii, de ocină și de ohabă sfintei Mitropolii.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ștan

spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Oana, în cetatea de scaun București, luna iulie 31 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 716 (Mitrop. Ț. Rom., XXX/5). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; alte trad. ibidem, ms. 127, f. 163v—164 și 134, f. 66v—67 EDIȚII. Trad. DIR, B, 166—167. Facs. *ibidem*, 481.

250

1562 (7070) august 13, București.

† Милостію вожію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земли Ъггровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєводе. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Татомиров писец и със синови си, елиці емѣ Богъ прииштит, іакоже да мѣ ест вчинѣ с Мънкънеши половниѣ вт село, дело тѣстѣ емѣ Манев Тарчев, али да дрѣжит Татомир вт сїа вчинѣ три дела, а Нѣгоє съ братиам си да дрѣжит една дела, занеже им ест была стара и права вчинѣ и дѣдинѣ.

И потом, Татомир и Нѣгоє имаше съпреніе пред господства ми със Голец и със чета емѣ. ¹ И сице прѣше Голец и чета емѣ ¹ како ест нхна дѣдинѣ тан вчинѣ и данна вт знкѣ им Шербан. И с тем, господство ми гледах и сѣдах по правдѣ и по законѣ, със въси честитими правителіе господства ми и видѣх господство ми и кинге нием стари господаи прѣжде нас вивше за дѣдинѣ тѣстѣ емѣ Манев Тарчев. И дадох господство ми Татомиров и ѣгоєв закон бїи волѣри да заклет како ест сїа вчинѣ нхнѣ дѣдинѣ. И искаше тѣх волѣри и шертѣтоше със нхне дѣше како ест нхном вчинѣ дѣдинѣ и покѣпена ешеже вт Шербан, деѣс Злочіев. И сице сѣт заклен пред господства ми и всташе Голец вт закона вт пред господства ми.

И потом, Голец със братиам си и със четом его ниже сице не вставши се, нѣ бѣзели сѣт закон над закон Татомиром и Нѣгоєв кѣ волѣри, ешеже с два кратно по кѣ волѣри и никакоже не сѣт дали със нхнем дѣши вт сїа вше речена вчинѣ Голецов и четом его. Таже пакн всташе Голец и чета емѣ вт три крата вт закона вт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми слѣзех господства ми Татомиров писец и жѣпаницѣ емѣ Добре и Нѣгоєв, іакоже да им ест въ вчинѣ и въ вхдѣс, ним и синовом им, внѣком и прѣвнѣчетом им и ни вт кожеже непотѣкновено, по врнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣем господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики логофѣтѣ и Стан Дебел спатар и Йинне вистнгар и Бръкан комис и Манѣ пѣхарник и Йиннаки столник и Иван велики постелник. Исправник, Неделко велики дворникѣ.

И аз, Станчюл, еже написах въ дивни град Бѣксреши, мѣсеца авгѣст гїи дѣни, вт йадама текѣщен лѣтом хзо.

† Іу Петръ воєвода, милостіа вожіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Tatomir pisețul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Măicănești jumătate din sat, partea socrului său Manea al lui Tarcea, însă să țină Tatomir din

această ocină trei părți, iar Neagoe cu frații săi să țină o parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Tatomir și Neagoe au avut pîră înaintea domniei mele cu Goleș și cu aceata lui și cu Drăgan¹. Și așa pîrau Goleș și cu ceata lui și cu Drăgan că acea ocină este dedină lor și dată de unchiul lor Șerban. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și cărțile de moștenire ale altor domni bătrîni, care au fost înaintea noastră, ale socru-lui său Manea al lui Tarcea. Și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege 12 boieri să jure că această ocină este dedina lor. Și au căutat acei boieri și au aflat cu sufletele lor că le este ocină dedină și cumpărată încă de Șerban, bunicul Zlociei. Și așa au jurat înaintea domniei mele și a rămas Goleș de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Goleș cu frații săi și cu ceata lui nici așa nu s-au lăsat, ci au luat lege peste legea lui Tatomir și a lui Neagoe, 24 de boieri, încă de două ori cîte 24 de boieri și nicicum n-au dat cu sufletele lor din această mai sus zisă ocină lui Goleș și cetei lui. Deci, iarăși au rămas Goleș și ceata lui de trei ori de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Tatomir pisețul și jupaniței lui, Dobra, și lui Neagoe, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan cel Gros spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Ianachi stolnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Stanciul, care am scris în minunata cetate București, luna august 13 zile, de la Adam, cursul anilor 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCVIII16. Orig., perg. (26×35), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 167—168.

¹ După cuvîntul „тмъ“ (lui) s-a adăugat: „и сак Дръган“ (și cu Drăgan).

251

1562 (7070) august 27, București.

† Многостію вожію, Іу Петрѣ воєвода и господинъ вѣсон земли Сѣверск-лажинскон, сынъ великаго и прѣдобраго Мирчек воєводе. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Гонцев и Строев и Стонков и <... съ> анепсен си и съ синови си, елици им Богъ приишетит, іакоже да им сѣт учини ѣ Кнѣзѣ, да им сѣа, вѣре елика им се хѣтет избрат и ѣ село и ѣ полю и ѣ вода и сѣхѣ и шѣмѣ, понеже имѣ сѣт стара и праве учине и дѣданне.

Іа потомъ, Гонцѣ и Строе и Стонка и съ анепсенм си, уни се хотарисаше вт къ Стокканѣлов съ братниам си, тере вѣзлюбенше Гонцѣ и Строе и Стонка тере взеше учини ѣ Бѣска.

Да им се знает хотар: вт Бръфѣл Ротѣрием до Поиана Сочетѣлѣи до Гръдина Жабнен по хотар до Розорѣл Голѣлѣи по хотар до Глодишор по Балѣ Теюлѣи до Бенѣ, по Бенѣ ѣз горѣ до хотарѣ, по хотарѣ до Кѣрмѣтѣра Черевѣлѣи, вт кѣрмѣтѣра до камен, по хотар до Гръюл Пѣркарюлѣк, по хотар до Бръфѣл Стежерелѣлѣи

по хотаръ ѿ гѣмна Бѣтен, мегю <прѣдѣле>, ѿ каменъ, ѿ връѣѣ, а ѿт връѣѣ Лакъ-
лѣн фѣръ Фѣндѣ, по <Плаюл> Пѣркарюлѣн, до Припорѣл Ѡсташѣлѣн ѿ Камень
Стѣнецилорѣ, ѿ Кѣрмѣтѣра Краснен, ѿ планено ѿ <Сѣр>ню, до Лѣспези, до Сѣрню,
по Сѣрню ѿз горѣ, до Балѣ Братѣлѣн и до шѣръшине, по Кладницѣ Идѣрек, по Фѣ-
цетѣ Циганов, до шѣръшине Пѣкѣрнице, по слѣме, каменъ ѿ хотаръ ѿ Детѣнѣтѣра
<Пѣкѣрев>, ѿ каменъ <до> ѿ <Зѣподіа Ива>нѣлѣн, по хотарѣ, до Кѣрмѣтѣра
лѣ Ромаѣн, по хотарѣ, до вода Бѣшчен и ѿт Балѣ > Теюлѣн до вода Бѣш>чен
и вода Бѣшчен и ѿ каменъ Лерен, таже по прѣдѣл, до Мѣгѣрѣра Ррѣ и до брод
Кѣтннѣшѣлѣн.

Сего радї и господство ми дадох, ꙗкоже да ем сѣт ѿчннѣ и въ шѣбѣ,
нмѣ и снновом нмѣ и вѣском и прѣвѣнѣчетом нмѣ, въ вѣкн. И ннѣ ѿт когоже
не<покол>ѣннѣ, по рѣч господства ми.

Сеже и сведетелне поставѣннѣ господство ми: жѣпан Нѣгое велнкн бан
Краелевскн и жѣпан Богдан велнкн лѣгѣѣфет и Ине вѣстїар и Стан спатар и Бѣр-
кан комнѣ и Инаки столннѣ и Манѣ пѣхарннѣ, Иван велнкн постелннѣ. Исправннѣ, Не-
делко велнкн дворннѣ.

Инс въ место нарицаемн [нже писах] въ столнн град ѿт Бѣкѣрѣцї, мѣсеца
авгѣст кѣ, в лѣт хѣѣ.

† Іу Петрѣ вѣвѣда, милостїа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Gonțea și lui Stroe și lui Stoica și <... cu>
nepoții lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Chiojd
toată partea lor, oricît se va alege și în sat și în cîmp și în apă și uscat și
pădure, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, Gonțea și Stroe și Stoica și cu nepoții lor, ei s-au hotărnicit
de către Stoicanul cu frații săi, de le-a plăcut lui Gonțea și Stroe și Stoica de
au luat ocină în Bîsca.

Să li se știe hotarul: din Vîrful Rotăriei la Poiana Socetului, la Gră-
dina Jabniei, pe hotar, la Rozorul Gogului, pe hotar, la Glodișor pe Valea
Teiului, la Banea, pe Banea în sus, la hotar, pe hotar, la Curmătura Cerbu-
lui, din curmătură, la piatră, pe hotar, la Gruicul Purcariului, pe hotar, la
Vîrful Stejerelului, pe hotar, în aria Butei, între <predealuri>, la piatră, în
vîrf, iar din vîrful Lacului fără Fund, pe <Plaiul> Purcariului, la Priporul
Ostașului, la piatra Stăneștilor, în Curmătura Crasnei, în munte la Siriu,
pînă la Lespezi, pînă la Siriu, pe Siriu în sus pînă la Valea Bratului și pînă
la obîrșie, pe Fîntîna Iederei, pe Făgetul Țiganului, pînă la obîrșia Păcuriței,
pe culme, piatră în hotar la Detunătura <Păcurii>, la piatră pînă în <Zăpodia
Ava>nului, pe hotar, la Curmătura lui Roman, <pe hotar>, la apa Bîșcei
și din Valea Teiului la apa Bîșcei și apa Bîșcei și la Piatra Lerei, apoi pe pre-
deal pînă în Măgura Rea și pînă la vadul Cătinașului.

Pentru aceasta și domnia mea am dat, ca să le fie ocină și de ohabă,
lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, în veci. Și de nimeni neclintit,
după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoé mare ban al Cra-
iovei și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan
comis și Ianachi stolnic și Manea paharnic, Ivan mare postelnic. Ispravnic,
Nedelco mare vornic.

Scris în locul numit cetatea de scaun de la București, luna august 27,
în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Prahova, Fond colecția documente foi volante, doc.1. Orig., hîrtie (31×21), rupt și sters, pecete timbrată, căzută. Completările s-au făcut după ms. 1232, f.78 de la Arh. St. Buc., și după alte documente în aceeași pricină.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 168—169.

252

<1562 septembrie 1 — 1563 august 31> 7071.

Cartea lui Pătru voevod, feciorul Mircii voevod, cursul anilor văleat 7071.

Porunca domnii lui, lui Naneș cu frații lui și cu feciorii lui și lui Stan cu feciorii lui și Stoicăi cu feciorii lui, ca să le fie lor ocina în Merișanii de Jos den partea Stănceanii a patra parte; pentru că au cumpărat de la Stănceanseasa drept aspri 80.

Și iar au cumpărat Manea cu frate-său Cîrstiian un pămînt la lacul de la Unghiu drept un bou. Iar cînd au murit Stanciul, el au dat nepot-său Marin 2 pămînturi, unul iaste în Unghiu, altul iaste în Zăvoiu. Și iar au cumpărat Manea de la Bala un pămînt în Stejeret drept 50 de aspri.

Și iar au schimbat Stan cu Naneș de i-au dat Stan loc de șădere pre un pămînt și jumătate, un pămînt la lacul de la Unghiu, iar jumătate iaste la Cărarea. Și iar au cumpărat Stan și Mihul de la Naneș un pămînt lîngă drum drept un bou. Și iar au cumpărat Stan și Micul i de la Băloiu o jumătate drept aspri 25, în Păpușari.

Și iar au cumpărat Oprea cu feciorii lui ocină de la Stănceanseasa dentra lor ocină a patra parte drept 3 vaci și drept 30 de aspri. Și iar au cumpărat Oprea de la Pandrea o jumătate drept 25 de aspri. Iar după acéia, au venit singur Oprea înaintea domnii lui de au băgat pré ale lor fete, pre nume Marga i Daică, pre a lor ocină den Merișani și den Negoești și den Păpușari și den Păpușarul lui Zlatco, pre toate, care cît să va alége de pretutindinea. Și iar Oprea au băgat pre a lor ocină.

Și iar să fii Oprii și Vladului ocină în Negoești pentru alte 3 pămînturi den Unghiu.

Și iar au venit Raia înaintea domnii lui de au băgat șe ș-au înfrățit pre soru-sa, anume Neacșa, pre a lor ocină den Mihăești, pre jumătate, ca să fie 2 frați nedespărțiți în véci.

Drept aceia, au dat domniia lui acestor oameni ce scrie mai sus, ca să le fie ocină și moșie ohabnecă, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților.

Și mărturii toți boiarii domnii lui.

Și am scos eu, Gligorie logofătul Conțescul, dupe sîrbie pe rumânie, în zilele mării sale domnului nostru Io Constantin Basarab voevod, meseșta dechemvrie 4 dni, leat 7202 <1693>.

Arh. St. Buc., S. 1., 729 (Mitrop. Ţ. Rom., CCLXXVII/1). Trad.

EDIȚII. *DIR, B*, 169—170.

253

<1562 septembrie — 1563 august> 10, (7071), București.

† Милостію кожію, Їу Петръ коевода и господинъ въсон земле Ъггров-лахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев коевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Радѹловк и Шербанов със синови си, елице емъ Богъ

276

припѣстит, ꙗкоже да имъ естъ вчннѣ ѿ Милецинъ неговѣ дела, вѣре елико се хтѣтъ изврати, понеже имъ естъ стара и правѣ вчннѣ и дѣдинѣ, една ѿже цѣла.

ѿ потомъ, покѣпи Шербанъ втъ Бадѣ, синѣ Ялѣславѣ, една фалче и 7 чедврѣци за нѣ аспри готови. ѿ пакъ покѣпи Шербанъ втъ Івнѣ а фалче и 7 чедврѣци за рѣ аспри. И пакъ покѣпи Шербанъ и Радулъ втъ Бладулъ 7 чедврѣци за нѣ аспри. И пакъ покѣпи Шербанъ съсъ синови си, на имѣ Бладулъ и Станъ, вчннѣ втъ Мнѣхана ѿ Мѣгѣръ една фалче за рѣ аспри. И пакъ покѣпи Шербанъ съсъ синови си, Бладъ и Станъ, вчннѣ ѿ Барна втъ Івнѣ, а фалче и полъ, за . . . аспри готови.

<Сего радѣ и господство мнѣ> дадохъ Шербанѣ съсъ синови си, именемъ Бладулъ и Станъ, и Радуловъ съсъ синови си, именемъ Кръстѣ и Мнѣхана, ꙗкоже да имъ естъ въ вчннѣ и въ хѣбѣ, <имъ и синовомъ имъ нѣ> [прѣвнѣчетомъ имъ] и внѣкомъ и прѣвнѣчетомъ имъ и ннѣ втъ когоже непотѣкновено, по речъ господства мнѣ.

Сеже и сведетелѣе поставѣлемъ господства мнѣ: жѣпанъ Неделко велъ дворникъ и жѣпанъ Богданъ велъ логѣфѣтъ и <Станъ> спѣтаръ <и Іанѣ вистиръ и Бѣрканъ комис . . . столникъ и Манѣ пѣхарникъ> и Иванъ великнѣ постелникъ.

И азъ, ꙗже написахъ, въ столннѣ градѣ Бѣкѣрѣци. Исправникъ, Неделко великнѣ дворникъ. Мѣсеца . . . 7 дннѣ, въ лето 7061.

† Івнѣ Петръ вѣвѣвѣда, милостію божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Șerban cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Milești părțile lor, cît <se va> alege, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine, o funie întregă.

Iar apoi, a cumpărat Șerban de la Badea, fiul lui Albul o falce și 3 cedvîrți pentru 57 aspri gata. Și iar a cumpărat Șerban de la Ion o falce și 3 cedvîrți pentru 105 aspri. Și iar au cumpărat Șerban și Radul de la Vladul 3 cedvîrți pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Șerban cu fiii săi, anume Vladul și Stan, ocină de la Mihail în Măgură o falce pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Șerban cu fiii săi, Vlad și Stan, ocină în Varna de la Ion o falce și jumătate pentru... aspri gata.

<De aceea și domnia mea> am dat lui Șerban cu fiii săi, anume Vladul și Stan, și lui Radul cu fiii săi, anume Cîrstea și Mihail, ca să le fie de ocină și de ohabă <lor și fiilor> și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și <Stan> spătar <și Іанѣ vistier și Бѣрканъ comis... stolnic și Manea paharnic> și Ivan mare postelnic.

Și eu care am scris în cetatea de scaun București. Ispravnic, Nedelco mare vornic. Luna... 10 zile, în anul 7071.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CLXXXII/8. Orig., perg. (23×38,5), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. EDIȚII. Trad. DIR,B, 170–171.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșiie la Grozăvești din partea

lui Martin a patra parte și din uscat și din apă și din pădure și din câmp și dă pretutindenea, pentru că au venit Martin înaintea domnii mele și au înfrățit și au adaos pă Ivan preste această mai sus zisă moșie de a lui bunăvoie.

Iar după aceia, au cumpărat Ivan de la Martin din partea lui moșie iar a patra parte din Grozăvești drept 1 000 de aspri turcești dinaintea domnii mele și cu știrea tuturor megiișilor. Iar sluga domnii mele Ivan încă au dăruit pă Martin cu un cal și cu o vacă cu lapte și cu un bou. Pentru acēste și domnia mea am dat lui Ivan, ca să-i fie lui din partea lui Martin jumătate din Grozăvești dă preste toată moșia.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugi domnii mele lui Ivan, ca să-i fie lui această mai sus zisă moșie de baștină și ohabnică, lui și feciorilor lui, dă cătră niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea pă: jupan Nedelco vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt i Stan spătar i Bărcan comis i Iane vistierul i Ianache stolnic i Manea peharnic i jupan Ivan vel postelnic. Ispravnic, Nedelco vel vornic.

Am scris eu, Onea, în orașu Bucureștilor, septembrie 17 zile, văleat 7071 <1562>.

S-au tălmăcit de dascălul Costandin slovenesc, iar unde au fost în hrisov cîteva rînduri șterse cu roșu și scrise cu roșu deasupra așîșderea s-au pus și în izvod. Costantin dascăl slovenesc, 1775.

Arh.St.Buc., S.I., nr. 718 (Mihai Vodă, VIII/71). Trad.

EDIȚII. DIR,B, 171.

255

1562 (7071) octombrie 4.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Neagăi, fetei Neagului, ca să ție ocină în Breb toată partea ei, cîtă să va alege, pentru că iaste a ei dreaptă și veche ocină de baștină.

Iar după-aceia, au venit Neaga singură denaintea domnii mele, de au dat și au pus pe fie-sa, anume pe Todora, peste toată partea ei de moșie din Breb, carea au fost de la părinții ei. Și să n-aibă treabă alte fete au feciori a să mesteca într-acea moșie, pentru că altor fete le-au dat și le-au înzestrat cu vaci, cu oi și din toate bucatele.

Pentru aceia am dat și domnia mea Todorei, fetei Neagăi, ca să-și ție moșia ohabnică, iar cine ar strica această tocmeală ce s-au tocmit cu gura Neagăi, să fie proclēt și afurisit de cei 318 părinți de la Nicheia.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Todorei, să-i fie ocina de moșie din Breb ohabnică și stătătoare în veci, ei și feciorilor ei și nepoților și stre-nepoților și de nimeni neclătīt, după zisa domnii mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea pe toți cinstiții boierii divanului domnii mele.

Octomvrie 4, leat 7071 <1569>.

După Crețeanu, *Doc. Prahova*, 970.

† Мнлостію вожію, Іу Петрѣ воевода и господинъ вѣсон земле Угров-лаѣнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Станчулов и Нан със синовн <им>¹, елице им Богъ приѣстит, ꙗкоже да им ест вчинѣ ѿ Пленце и ѿ Пнатра вт дела деда им Богдеѣ половина, ꙗкоже мѣ ест¹ стара и права вчинѣ и дѣдинѣ.

Ѿ потом, имаше преніе Станчул и Нан предъ господства ми със Иван. И сице прѣше Иван, како имат Иван надъ сіе вше реченѣ вчинѣ ере мѣ ест да вачѣ си. Ѿ ѿ тем, господство ми гледахъ и сѣдахъ по правдѣ и по законѣ и съ вѣсѣми честитими правителіе господства ми и дадохъ господство ми Станчулов и Нан законъ бѣ болѣри, тере закле предъ господства ми. И Иван ни едно метѣхъ не имат надъ сіе вше реченѣ вчинѣ, анѣ воста Иван вт закона вт предъ господства ми. И да ест волен Станчул и Нан <да излезит>¹ по Иоан надъ по вше реченѣ вчинѣ.

Сего раді, дадохъ и господства ми Станчулов и Нан, ꙗко да им ест <въ вчинѣ и въ хѣвѣ, ним>¹ и синовом им, вѣском и прѣвѣнѣчетом и ни вт когоже непотѣкновенно, по речъ господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣемъ господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики логофет и Стан спатар и Бръкан комис и Іаню вистіар и Іанакі столник и Манѣ пѣхарник и Иван велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Ис мѣсеца хѣтворіа кнъ дѣни, в лѣт хѣѣ.

† Іу Петрѣ воевода, мнлостіа вожіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și Nan cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Plenița și în Piatra din partea bunicului lor Bogdea jumătate, <pentru că le este>¹ veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră Stanciul și Nan înaintea domniei mele cu Ioan. Și așa pîră Ioan că are Ioan pe această mai sus zisă ocină, căci i-a dat tatăl său. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți constiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Stanciul și Nan lege 12 boieri, de au jurat înaintea domniei mele. Și Ioan nici un amestec nu a avut pe această mai sus zisă ocină, ci a rămas Ioan de lege dinaintea domniei mele. Și să fie volnic Stanciul și Nan să scoată pe Ioan de pe mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul și Nan, ca să le fie <de ocină și de ohabă, lor>¹ și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris luna octombrie 28 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, Doc.nr.XXXIII/1. Orig., perg. (30×35), pecete timbrată, căzută. Copie la Arh. St. Buc., ms. 1232.

S-a admis stilul de la ianuarie, care corespunde și cu divanul.

EDIȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșot, *Mon.j.Dolj*, V, 69; *D.I.R.*, B, 172.

¹ Loc rupt.

† Милостію божією, Іу Петръ воєвода и господинъ вѣсон землѣ Угров-лахинскон, синъ великаго и предобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми дѣщерем Данчулов на име Нѣкша и Станка и Бонка и със синовн си на име Драготъ и със брат емѢ Бончнлѣ и със синовн си и Роман със братнїам си и със синовн си, елици им Богъ даст, іакоже да им сѣт вчиннѢ Ѣ Ишн половчнѢ. Понеже покѣпн Данчул и Марко вт над ШѢшман за лѣ талерн и за едни кафтан вт рѣтнще. И потом дал ест Данчул дѣщерем емѢ Нѣкшекк и Станкек и Бонкек неговѢ дел вт вчинѢ вт Ишн вѣса, зачто не родї Данчул деци вт тѣло своем.

И потом, имаше Драготъ и брат емѢ Бончнлѣ и Роман със братнїам си прѣніе пред господства ми със Станчул и със Радул и тако преше како имат и вни вчиннѢ Ѣ Ишн; а господства ми гледах и сѣдих по правдѢ и по закон със вѣсемн чѣстнїамн правнтелїе господства ми и дадох господство ми Станчулов и Радулов закон ѣї болѣрн да заклет како не ест продад дѣдѢ нх, ШѢшман, тае вчиннѢ вт Ишн със вѣс хотаром Данчулов и Марков, а Станчул и Радул не могли сѣт донести тех болѣрн на днь и на сорок, анѢ встали сѣт Станчул и Радул вт пред господства ми.

И потом, покѣпн Драготъ и брат емѢ, Бончнлѣ и със синовн и дел Ѣнкек си Нѣкшекк вѣса за лѣ талерн, али брате мѢ чед Роман, а вни не покѣпн съ Драготъ и съ брате мѢ Бончнлѣ вт дел Нѣкшекк никакоже нища.

Тем радї, дадох и господство ми, іакоже да им ест вѣ вчиннѢ непотъкнѣено, по вризмѢ господства ми.

Сеже Ѣбо и свидетелїе поставлеем господство ми: жѢпан Неделко великї дворник и жѢпан Богдан вел лугвѣет и Стан спатар и Бръкан комнс и Иню вестїар и Манѣ пѣхарник и Иван великн постелник. Исправник, Неделко великн дворник.

Писах Ѣ град Ѣ БѢкѢрещн, мѣсеца ноємврие ѣї дньн, в лѣт хѢѡа.

† Іу Петръ воєвода, милостїа божїа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Danciul, anume Neacșa și Stanca și Voica, și cu fiii săi, anume Dragotă, și cu fratele lui, Voicilă, și cu fiii săi, și Roman cu frații săi și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Iași jumătate. Pentru că a cumpărat Danciul și Marco de la Șuşman pentru 35 taleri și pentru un caftan de postav. Iar apoi, a dat Danciul fiicelor lui, Neacșei și Stancăi și Voicăi toată partea lui de ocină din Iași, pentru că n-a născut Danciul băieți din trupul său.

Iar apoi, au avut Dragotă și fratele lui, Voicilă și Roman cu frații săi pîră înaintea domniei mele cu Stanciul și cu Radul și așa pîrau că au avut și ei ocină în Iași; iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Stanciul și lui Radul lege 12 boieri, ca să jure că nu a vîndut bunicul lor, Șuşman, acea ocină din Iași cu tot hotarul lui Danciul și lui Marco. Iar Stanciul și Radul nu au putut să aducă pe acei boieri la zi la și soroc, ci au rămas Stanciul și Radul de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, a cumpărat Dragotă și fratele lui, Voicilă și cu fiii săi partea mătușii sale, Neacșa, toată, pentru 35 taleri, însă nepotul ei, Roman, el n-a cumpărat cu Dragotă și cu fratele lui, Voicilă, din partea Neacșei nimic.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic. Am scris în cetate în București, luna noiembrie 12 zile, în anul 7071 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Ștefulescu, *Doc. slavo-rom.*, 145—147.

258

1562 (7071) noiembrie 20, București.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода и господинъ въсон земле Угров-лахнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми єію повелєніє господства ми свѣтѣн и божественѣн монастыр глаголеми Тисмана, надеже ест храмъ успєніє прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословєнѣн владічице наше Богородіице и прісно дѣвч Маріє и чєстїѣншомѸ штцѸ нгѸмен Іван и въсем божественнм иноком живѸщїхъ въ свѣтѸе шєнтѣлн сѣн, ꙗкоже да им ест нѣкое челѣдї шт ацїгани на нме Данчюл и РадѸл и Нана и Данчюл и ГѸпрѣ и РадѸл и сѣс цїганикєми си и сѣс дєцамн си, понеже сѣт старѧ и правч ацїгани свѣтомѸ монастырѸ шт Тисмана и шт дѣдїнѸ, анѸ нх сѣт бнлн писалн глобннцн господства ми да бѸдет ацїгани господскн. ꙗ господство ми, шт врѣме еже видѣхъ и разѸмѣхъ ере сѣт бнлн цїгани за дѣдїнѸ свѣтомѸ монастырѸ, а господство ми паки нх приложнхъ и дадохъ да сѣт непоколѣбнмо свѣтомѸ монастырѸ.

Тєм радї, вч, глобннцн господства ми, шт час еже хокєтє виднт сїю кннгѸ господства ми, внже да се варѸнт шт внше рєчєнн ацїгани, понеже нх сѣм нзвєднлн шт катастнхъ господства ми, да сѣт непоколѣбнмо свѣтомѸ монастырѸ.

И свєдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жѸпан НєдєлкѸ велнкн двѸрнкн и жѸпан Богдан вел лѸгѸфєт и Стан спатар и Інє вистїєр и Бѣркан комнє и ІѸнакн стѸлнкн и Манѣ пєхѸрнкн и Иван велнкн постєлнкн. Исправнкн, Богдан вел лѸгѸфєт.

И аз, МнхѸл, еже напнсахъ Ѹ БѸксѸрєщн, мѣсєцѧ нѸємврїє к̄ дѣнн, шт іѸдама текѸщнхъ въ лѣт х̄364.

† Іу ПетрѸ воєвода, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul uspeniei preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, și cinstitului părinte egumen Ioan și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să le fie niște sălașe de țigani, anume Danciul și Radul și Nan și Danciul și Oprea și Radul și cu țigăncile lor și cu copiii lor, pentru că sînt vechi și drepti țigani ai sfintei mănăstiri de la Tismana și de moștenire, ci i-au scris globnicii domniei mele să fie țigani domnești. Iar domnia mea, de vreme ce am văzut și am înțeles că au fost țigani de moștenire ai sfintei mănăstiri, iar domnia iarăși i-am dăruit și i-am dat să fie neclintit ai sfintei mănăstiri.

Pentru aceasta, voi, globnicii domniei mele, din ceasul în care veți vedea această carte a domniei mele, voi să vă feriți de mai sus zișii țigani, pentru că i-am scos din catastihul domniei mele, să fie neclintit ai sfintei mănăstiri.

Și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în București, luna noiembrie 20 zile de la Adam cursul anilor 7071 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 719 (Tismana). Orig., hirtie (31×22), pecete timbrată. Cu o trad. de la sfârșitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 642v.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 147–149. Trad. DIR, B, 172–173.

259

1562 (7071) noiembrie 29, București.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угровла-
хиской, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сію
повеленіе господства ми Грозавов и със синовн си, еліці мѣ Богъ даст, іакоже
да мѣ ест учинѣ с Дедълеци Иинов дел Станов Бъзнар въса, варе елика се хтет
нзбрати wt посвѣде и wt полю и wt шѣмѣ и wt водѣ и с село, понеже ю покѣпи
Грозав сію више реченѣ учинѣ wt Стан Бъзнар за хѣ аспри готови за неговѣ
добрѣ волю със ѣзнаніе въсем мегнишом.

И потом, пакн покѣпи Грозав с Дедълеци wt Миклѣ мѣсто за кѣке коліко
се хтет вградити за рп аспри, за неговѣ добрѣволю, със ѣзнаніе пакн въсем мегни-
шом.

Сего радї, дадох емѣ и господство ми, іакоже да мѣ сѣт сіе више речени
учинне и въ хѣбѣ нм и синовом и внском и прѣвншчетом и ни wt когоже непотак-
новено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жѣпан Неделко велики дворник
и жѣпан Богдан велики лѣгѣфет и Стан спатар и Ине вистїар и Бъркан комис
и Инаки столник и Манѣ пѣхарникѣ и жѣпан Иван велики постелник. Исправник,
Степан велики портар.

И аз, Петръ въ малнх дїацех, еже ю написах въ граду Бѣкѣрци и wt Идама
до селе въ лѣто хѣоа, мѣсеца ноемвриѣ кѣ днн.

† Іу Петръ воевода, милостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această porucă a domniei mele lui Grozav cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu,
ca să-i fie ocină în Deduleștii lui Ion partea lui Stan Buznar toată, oricît se
va alege de pretutindenți și din cîmp și din pădure și din apă și din sat, pentru că
a cumpărat Grozav această mai sus zisă ocină de la Stan Buznar pentru
1 400 aspri gata, de bunăvoia lui, cu știrea tuturor megiașilor.

Iar apoi, iarăși a cumpărat Grozav de la Miclea loc de casă în Dedulești,
cît se va îngrădi, pentru 180 aspri, de bunăvoia lui, cu știrea iarăși a tuturor
megiașilor.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie această mai sus zisă
ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni
neatins, după spusa domniei mele.

282

Iată și martori puné domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ianachi stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic, Stepan mare portar.

Și eu, Petru, între diacii cei mici, care am scris în orașul București și de la Adam pînă acum în anul 7071 <1562>, luna noiembrie 29 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., L/18. Orig., perg. (26,5×46), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 173—174.

260

<1563> ianuarie 8, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земле Уггров-лаѳинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми свѣтѣн и божественѣн мѣнастрѣ глаголемн Балѣ, ндеже ест храм прѣсвѣтѣн владичице наше Богородице и чьстно ен ѡспеніе и ѡ томѣ монахир иннокне Палагїа старица и съ прочнх иннокне, іакоже да мѣ сѣт ацигани на име Шерѣс със ациганка си и съ децам си и Чотѣ съ децам си и Станчюл съ ациганка си и съ децам си и Голѣ съ децам си и Татѣл съ децам си и Костоане ациганка, мати въсем више реченим ациганим, понеже сѣт старн и правн ацигани свѣтѣн мѣнастрѣ, ешеже приложени и дадени ѡт Кръжване, ешеже се ест постригала ѡ свѣтомѣ мѣнастрѣ, име мѣ ест бна постригѣ монахїа Магдалинна, ешеже ѡт при дѣни Басарабе воевода, ѡт нениѣ добра волѣ, занеже се ест ѡвѣщала свѣтомѣ мѣсто и исписала въ свѣтн помѣник, понеже ест била сама ѡна хитиорница, да сѣт свѣтѣн мѣнастрѣ въ ѡкрѣпленіе.

Іа потом, имал ест Палагїа старица свѣтомѣ мѣнастрѣ ѡт Бале преніе пред господства ми със егѣмена Новафрїе и със дрѣзи калѣгерн ѡт мѣнастрѣ ѡт ѡргнш за теѣзи ациганинн. И сице преше егѣмен Новафрїе и със калѣгерн како сѣт бнлн приложени и дадени ѡт мѣнахїа Магдалинна ѡ мѣнастрѣ ѡ ѡргнш, еже сѣт вѣше писани ацигани. Іа ѡ тем, господство ми гледах и сѣднх по правдѣ и по законъ съ въсн чьстннмї правнтелїе господства ми и дадох господство ми Палагїев старнице и дрѣзех калѣгернице ѡт мѣнастрѣ ѡт Бале законъ вї болѣри, да заклет како сѣт дали вѣше речени ацигани свѣтѣн мѣнастрѣ ѡт Бале, не сѣт дали мѣнастрѣ ѡт ѡргнш. И донеси Палагїа старница теѣ вї болѣри на сорок и сице заклеше ѡна със нѣне дѣше пред господства ми, како сѣт ацигани приложени и дадени ѡт Кръжване монахирѣ Балѣ, не сѣт приложни ѡ мѣнастрѣ ѡт ѡргнш. Нѣ вста егѣмен Новафрїе и със дрѣзи калѣгерн ѡт законъ ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣн мѣнастрѣ ѡт Бале, іакоже да мѣ ест ациганин вчинѣн и въ ѡхавѣн и ни ѡт кѡгѡже непотѣновенѣ, по реч господства ми.

И сеже сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан вел логофет и Стан спатар и Бъркан комис и Іане вистїар и Іанке столник и Манѣ пѣхарник и Иван вел постелник. И исправник, Неделко вел дворник.

И аз, Драгомир, синъ Ђншанов лѡгѡфет, еже написах ѡ градъ Бѣкѣрѣцї, мѣсеца генарїа н дѣни, въ лѣтъ хѣѡѡѡ.

† Іу Петръ воевода, многостїа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Valea, unde este hramul preasfintei și stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii, în care mănăstire sînt călugărițe, stariței Palaghia și celorlalte călugărițe, să le fie țiganii anume: Șerb cu țiganca sa și cu copiii săi și Ciotea cu copiii săi și Stanciul cu țiganca sa și cu copiii săi și Golea cu copiii săi și Tatul cu copiii săi și Costoane țiganca, mama tuturor mai sus zișilor țigani, pentru că sînt vechi și dreپți țigani ai sfintei mănăstiri, dăruiți și dați încă de Cîrjoane, care s-a și călugărit în sfînta mănăstire, iar numele ei de călugărie a fost monahia Magdalina, încă din zilele lui Basarab voievod, de a ei bunăvoie, pentru că a făgăduit sfîntului loc și s-a scris în sfîntul pomelnic, pentru că ea însăși a fost ctitorița, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire.

Iar apoi, a avut Palaghia starița sfintei mănăstiri de la Valea pîră înaintea domniei mele cu egumenul Noofrie și cu ceilalți călugări de la mănăstirea de la <Argeș pentru> acei țigani. Și așa pîra egumenul Noofrie și cu călugării că acești țigani care sînt scriși mai sus au fost dăruiți și dați de monahia Magdalina la mănăstire la Argeș. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat domnia mea Palaghiei stariței și celorlalte călugărițe de la mănăstire de la Valea lege 12 boieri, ca să jure că au fost dați mai sus zișii țigani sfintei mănăstiri de la Valea, nu au fost dați mănăstirii de la Argeș. Și a adus Palaghia starița pe acei 12 boieri la soroc și așa au jurat ei cu sufletele lor înaintea domniei mele că țiganii sînt dăruiți și dați de către Cîrjoane mănăstirii Valea, nu sînt dăruiți la mănăstirea de la Argeș. Deci a rămas de lege egumenul Noofrie și cu ceilalți călugări dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Valea ca să-i fie țiganii de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianache stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Și ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Dragomir, fiul lui Vișan logofătul, care am scris în cetatea București, luna ianuarie 8 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 730 (Valea, XVIII/3). Orig., hîrtie (31,5×21,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1906.

Văleatul, greșit. Datat după divan.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 174–175.

† Многостію божію, Іо Петръ воєвода и господинъ въсою земли Уггровладхнскоє, <сннѣ великаго и прѣдобраго> Мирча воєвода. Дават господство ми сію повеленіє господства ми Станчюлов ит Кршщци <и със синови си, елици емѣ Богъ> прѣпъстит, шкоже да мѣ ест ичннѣ ѡ Кршщци дел Стюлов, въсѣх, елика

<СЕ ХТНТ ИЗБРАТИ ШТ ПО ВЪС> ХОТАРОМ, ПОЧТО РАДІ Ш ЕСТ ПЛАТНА СТАНЧЮЛ ЗА БИРЪ
В ЛѢТНІ <ТА ШЧННА, ДЕЛ СТОНЛОВ, ДО> КЪДА ЕСТ ИЗВАДНА ШТ БИРЪ ТЪ АСПРН ГОТОВН.
И ПОТОМ, ЕЩЕЖЕ ЕСТ БНА . . . СТАНЧЮЛОВ ЗА Ш ПЧЕЛН. ТАЖЕ СТОНЛЪ НѢСТ НМАЛ ННЩА
ДА ПЛАТНТ, НИЖЕ . . . ДЕЛО БОЛЪРСКОМЪ, АНЪ ЕСТ ПЛАТНА СТАНЧЮЛ Н ДЕЛО БОЛЪРСКОМЪ
РАДІ СІЕ . . . >.

<И ПАКН> ДА ЕСТ СТАНЧЮЛОВ ШЧННЪ њ КРЪШЕЦН ДЕЛ БЕНТИЛОВ ВЪСА, ЕАНКА
СЪ Х<ТНТ ИЗБРАТИ ШТ ПО ВЪС ХОТАРОМ, ПОНЕЖЕ> ЕСТ ДАЛ СТАНЧЮЛ ЕДНА ДЕШЪГЪБННА
РАДІ БЕНТИЛЪ. И ПОТОМ, ПРІНДЕ <БЕАНКА . . . > ТЕРЕ ПЛАКАШЕ Н НСКАШЕ НА ШІКЪМ
СЕ СТАНЧЮЛ, А ЧЕТВРЪТА ДЕЛ ШТ ШЧННА . . . СТАНЧЮЛ ЕСТ ПОМНЛОВАЛ ПО АНЕПСАМ
СН БЕАНКА СЪС А ЧЕТВРЪТА ДЕЛ ШТ ШЧННА < . . . ЗА СВОНОМ ДОБРОМ > ВОЛЮ. И ПОТОМ,
БЕАНКА, ШНА ЕСТ ПАДНЪЛА НА БИРЪ КНЕЗСТВО. ТАЖЕ БЕАНКА, ШНА НѢСТ МОГАЛЪ ПЛАТНТИ
ШЧННА ЗА БИРЪ, АНЪ ЕСТ ШСТАЛ НЪПАСТЕ НАД ГЛАВА СТАНЧЮЛОВ, ТЕРЕ ЕСТ <ПЛАТНА ШН
ЗА БИРЪ>.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВА МН СТАНЧЮЛОВ, ШКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ШЧННЪ
ВХЪБИВЪКЪ, <ЕМЪ Н СШНОВОМ> ЕМЪ Н ВЪШКОМ Н ПРЪВЪШЧИТОМ Н НН ШТ КОГО НЕПОТЪК-
НОВЕНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА <МН>.

<СЕЖЕ ПОСТАВАЛЪЕМ Н > СВЕДЕТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО БЕАНКН ДВОР-
НИК Н ЖЪПАН БОГДАН ВЕАНКН ЛОГОФЕТ Н СТАН СПАТАРЪ Н БРЪКАН КОМНС Н ШНЕ ВШТІАР
Н ШПАКН СТОЛНІКЪ Н ШАНЪ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН ІВАН БЕАНКН ПОСТЕЛНИКЪ.

И АЗ, ДАЖЪЛ, НАПИСАХ, МЪСЕЦА ФЕВРЪРАІЕ ГЪ ДЪНН . . .

† ІШ ПЕТРЪШ ВШЕВЪДА, <МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui <și preabunului> Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Stanciul din Crușeți <și cu fiii săi, cîți
Dumnezeu> îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Crușeți partea lui Stoilă toată, cît
<se va alege de peste tot> hotarul, pentru că a plătit-o Stanciul de bir în
2 ani <acea ocină, partea lui Stoilă, pînă> cînd a scos-o de la bir 300 de aspri
gata. Iar apoi încă a fost... lui Stanciul pentru 6 stupi. Iar Stoilă nu a avut
nimic ca să plătească, nici... partea boierească, ci a plătit Stanciul și partea
boierească pentru acești...

<Și iar> să-i fie lui Stanciul ocină în Crușeți partea lui Ventilă toată,
cît se va <alege de peste tot hotarul, pentru că> a dat Stanciul o dușegubină
pentru Ventilă. Iar apoi, a venit <Velica> de s-a plîns și a cerut de la unchiul
său Stanciul a patra parte de ocină... Stanciul a miluit pe nepoata sa Velica
cu a patra parte din ocina... <de bună>voia <sa>. Iar apoi, Velica a căzut
la bir cnezesc. Deci Veli<ca, ea nu a putut să plătească> ocina de bir, ci a
rămas năpastă pe capul lui Stanciul, de a <plătit-o el de bir>.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie ocină ohabnică,
<lui și fiilor> lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa
domniei <mele>.

<Iată punem și> martori domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Bogdan mare <logofăt și Stan spătar> și Bărcan comis și Iane vistier
și Enachi stolnic și Manea paharnic și jupan <Ivan mare postelnic>.

Și eu, Dajul, am scris, luna februarie 3 zile...

† Io Petru voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Bibl. Acad., XL/37. Orig., hirtie, lipsă o treime, pecete timbrată.

Datat după divan.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земанъ Угровлахи́нскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчека воевода. Дават господство ми сію <повелѣніе> господства ми Ъанчек, синъ Кончлаѣв, със синовн, елице мѣ Богъ даст, ѡкоже да мѣ естъ вчинѣнъ ѡ Горни Кокниещи, дела бащѣ си Кончлаѣв въса, варе елика се хочетъ избратъ втъ посвѣде, понеже мѣ естъ стара и права вчинѣнъ и дѣдѣинъ. И потомъ, синъ Кончлаѣв, на нме Ъанча, вн прѣнде самъ предъ господства ми, тере сложн и повратн по Мартин над негова вчинѣнъ ѡ Горни Кокниещи више реченъ, над половинѣнъ втъ своа вчина . . . Таже ю естъ ѡзе Мартин да плати хъ вврѣла и сваке даждоже, ере нѣстъ моглъ да платитъ Ъанчѣ вврѣла и дажде; и еше далъ естъ Мартин радѣ братство едни волъ за р̄ аспри. И повратн Ъанче втъ негово добро волю втъ предъ господства ми, како да сѣтъ Ъанчѣ със Мартин брати неразделени до въ вѣки.

И потомъ, покѣпнъ Бладъ със анепсею си на нме Мартин и със синовн нмъ и Станъ със братіамъ си и Гога със синовн си едни нивъ за седалище, втъ Брѣвнне дорнъ Кръста, втъ Нѣню и братіе емѣ за р̄н аспри; али да естъ Бладъ със анепсию си надъ сѣа нивъ, надъ половинѣнъ, а Станъ със братіамъ си и Гога със синовн си да сѣтъ надъ дрѣга половинна.

И пакъ покѣпнъ Станъ със братіамъ си ѡ Горни Кокниещи едни нивъ за седалище нзгоръ втъ Ярковѣ, дела Татѣловъ въса; покѣпнше втъ Татѣла за н аспри.

И пакъ покѣпнъ Фрѣтнкъ едни <нивъ ѡ> Поганъ за л̄ пашн втъ Нѣкша за л̄ крава със млѣко.

И пакъ покѣпнъ Станъ със братіамъ си едни нивъ ѡ Поганъ за л̄ пашн втъ синъ Фрѣтнкѣв, втъ Нѣгомнр, за ѡї <аспри . . . > ере си даде аспри втъ Нанъ втъ негова добра волю.

И пакъ покѣпнъ Нанъ със синовн си и Станъ със братіамъ си и Станче със синовн си втъ Татѣла едни нивъ половинѣнъ ѡ Поени за л̄ аспри.

И пакъ покѣпнъ Станъ със братіамъ си едни нивъ . . . за л̄ пашн втъ Нѣкша; али Нѣгое, синъ Манек, вн да не иматъ втъ сію нивъ, ере естъ ѡзел аспри втъ Станъ и втъ братіе емѣ втъ негово добро волю.

И пакъ Нанъ със синовн си и . . . със синовн си и Станъ със братіамъ си покѣпнше втъ Кръстѣ едни нивъ за л̄ пашн, али ѡ горъ, втъ Кѣпен до хотарѣла Чованомъ, за . . . аспри; али Нанъ със синовн си да естъ по л̄ пашн и Станъ със братіамъ си и Гога със синовн си да сѣтъ надъ дрѣгн л̄ пашн.

И продадоше въси людіе више реченн втъ нѣхн добромъ волю, ешеже въ дѣни Радѣла воевода Калѣгера.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми више реченнмъ людіе, ѡкоже да нмъ сѣтъ вчинне въ хуабѣннмъ нмъ и синовнмъ нмъ и вѣскомъ и прѣвнѣчетомъ и не втъ когоже непоколѣвенно, по речъ господства ми.

Сеже и свидѣтелѣ поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Неделко велъ дворникъ и жѣпанъ Богданъ великн логѣетъ и Станъ спатаръ и Бърканъ комисъ и Йне вистнтаръ и Пана столникъ и Манѣ пѣхарникъ и Иванъ великн постелникъ. Исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

И азъ, Драгомнр, писахъ ѡ градъ Бѣкѣрещи, мѣсеца апрѣлѣ <в> дѣни, въ лѣто ^х304.

† Іу Петръ воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această <poruncă> a domniei mele lui Oancea, fiul lui Voicilă, cu fiii, ciți

Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Cochineștii de Sus toată partea tatălui său Voicilă, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, fiul lui Voicilă, anume Oancea, el singur a venit înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe Mărtin pe ocina lui în Cochineștii de Sus, mai sus zis, pe jumătate din ocina lui... Deci a luat-o Martin, să plătească birul și toate dăjdiile, pentru că n-a putut să plătească Oancea birul și dăjdiile; și încă a dat Martin pentru frăție un bou de 100 aspri. Și s-a înfrățit Oancea de a sa bunăvoie dinaintea domniei mele, ca să fie Oancea cu Martin frați nedespărțiți pînă în veci.

Iar apoi, a cumpărat Vlad cu nepotul său, anume Martin și cu fiii lor și Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi un ogor de vatră, din Brebine pînă în Cruce, de la Neniul și frații lui pentru 150 aspri; însă să fie Vlad cu nepotul său pe acest ogor, pe jumătate, iar Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi să fie pe cealaltă jumătate.

Și iar a cumpărat Stan și frații săi în Cochineștii de Sus un ogor de vatră mai sus de Arca, toată partea lui Tatul; a cumpărat de la Tatul pentru 50 aspri.

Și iar a cumpărat Frățic un <ogor în> Poiană de 30 pași de la Neacșa pentru o vacă cu lapte.

Și iar a cumpărat Stan cu frații săi un ogor în Poiană de 10 pași de la fiul lui Frățic, de la Neagomir, pentru 17 aspri..., căci a dat aspri de la Nan de a lui bunăvoie.

Și iar a cumpărat Nan cu fiii săi și Stan cu frații săi și Stance cu fiii săi de la Tatul un ogor și jumătate în Poeni pentru 30 aspri.

Și iar a cumpărat Stan cu frații săi un ogor... de 30 pași de la Neacșa; însă Neagoe, fiul lui Manea, el să nu aibă din acest ogor, căci a luat asprii de la Stan și de la frații săi de bunăvoia lui. Și iar Nan cu fiii săi și <Goia cu> cu fiii săi și Stan cu frații săi au cumpărat de la Cîrstea un ogor de 20 pași, însă în sus, de la Cupen pînă la hotarul Ciobanului, pentru... aspri. Însă Nan cu fiii săi să fie pe 10 pași, iar Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi să fie pe ceilalți 10 pași.

Și au vîndut toți oamenii mai sus ziși de a lor bunăvoie încă în zilele lui Radul voievod Călugărul.

De aceea am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni ca să le fie ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Dragomir, am scris în orașul București, luna aprilie 2 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CLVII/1. Orig., perg. (24,5×38), rupt și șters, pecete timbrată. Cu o trad. din 1911.

Data zilei după o însemnare de pe verso.

EDIȚII. Trad. *DJR,B*, 175—176.

† Милостію вожію, Іу Петръ воевода н господинъ въсою земле Ѹггров-лаѸинское, синъ великаго н прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми свѣтѣн монастырѸ глаголеми Бистрица н храмъ спенїе прѣчистне владїичне наше Богородице, іакоже да мѸ сѸт нѣкое село на нме Челѣю н Гъндѣнїн въсѣхъ, със въсѣхъ хотарехъ н със грѣла шт Челѣю, понеже сѸт старе н праве вчине н селе дѣдннѸ свѣтѣн монастырѸ шт прежде врѣмена.

ІнѸ сѸт блнл притеснене шт почитеннми правителїе господства ми, шт БѸртѣ блвшше велики дворник н шт Станчул велики клѸчар. І потом, прїнде штцѸ ІгѸменѸ, на нме Іларїиш, предъ господства ми, тере стоаше лицѸ предъ господства ми, със почитеннми правителїе господства ми, радї техъ блвшше речени селе. І Ѹ тем господство ми гледахъ н сѸдї, по прав н по законъ вожію, със въснхъ почитеннми правителїе господства ми н прочетохъ н книгѸ поконнаго родїтелею господства ми Мирча воевода н шберетохъ господство ми, како сѸт техъ блвшше речени селе свѣтѣн монастырѸ за дѣдннѸ, а БѸртѣ дворник н Станчул клѸчар нн една метѣхъ не сѸт нмаан надъ техъ блвшше речени селе, анѸ сѸт блнл притесненї шт ннхъ.

Сего радї, дадохъ н господство ми, іакоже да сѸт техъ блвшше речени вчине н селе свѣтѣн монастырѸ дѣднне н шѸаве н не шт когоже непоколѣвнмо, по речъ господства ми.

Сеже поставлѣемъ свѣдетелїе господства ми: жѸпан Неделко велики дворник н жѸпан Богдан велики лшгѸфет н Стан спатар н Бъркан комнс н Пана столник н Іїню вистнїар н Манѣ пѣхарник н жѸпан Иван вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Інс мѣсеца апрїлїе гї дѣни, въ лѣтѸ х̄30̄а.

† Іу Петръ воевода, милостїжъ вожіжъ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița și hramul uspenia preacinstitei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, ca să-i fie niște sate, anume Celeiul și Gîndenii toți și cu toate hotarele și cu gîrla diș Celeiu, pentru că îi sint vechi și drepte ocine și sate, dedine ale sfintei mănăstiri de mai înainte vreme. Ci au fost cotropite de cinstiții dregători ai domniei mele, de Burtea fost mare vornic și de Stanciul marele clucer.

Iar apoi, a venit părintele egumen, anume Ilarion, înaintea domniei mele de a stat de față înaintea domniei mele cu cinstiții dregători ai domniei mele pentru acele mai sus zise sate. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod și am aflat domnia mea că sint acele mai sus zise sate ale sfintei mănăstiri de moștenire, iar Burtea vornicul și Stanciul clucerul nu au avut nici un amestec asupra acelor mai sus zise sate, ci au fost cotropite de dînșii.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie acele mai sus zise moșii și sate ale sfintei mănăstiri dedine și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată punem martori domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ianiu vistier și Manea paharnic și Ivan mare postelnic, Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris luna aprilie 13 zile, în anul 7071 (1563).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

popii Radul și din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni. Pentru că această ocină mai sus zisă a fost birnică și popa Radul a murit. Deci, fiii popii Radul, ei au fost mici și au rămas în sărăcie, de n-au putut să plătească această ocină de bir și de dăjdii, și și-au întrebat toți frații și ceata lor, ca să ia această mai sus zisă ocină cu birul și cu toate dăjdiile, ca s-o plătească de bir și de dăjdii și să le fie ocină dedină. Iar ei s-au lepădat toți de această mai sus zisă ocină și n-au vrut s-o plătească de bir și de dăjdii și să le fie ocină. Iar mai sus zisa slugă a domniei mele, Vintilă logofătul, el de asemenea a întrebat ceata popii Radul. Deci, de vreme ce a văzut că s-au lepădat de această mai sus zisă ocină și de dăjdii, el a cumpărat-o de la fiii popii Radul pentru 100 aspri turcești și pentru 150 aspri bani. Și a fost această mai sus zisă ocină birnică; deci, pînă ce a scos-o de la bir, el a cheltuit 390 aspri turcești. Și fiii popii Radul au vîndut de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

Și iar să-i fie lui Vintilă logofătul ocină în Bărcănești din partea lui Dragul 2 ogoare, unul la Podul Ghegheu, iar altul în cîmp, care este dinspre Tătaru, pentru că a cumpărat de la Dragul pentru un tîmbariu de mătasă cu blană și pentru o șea moldovenească cu scheletul nou, prețul tîmbariului și al șeii 260 aspri.

Și iar a cumpărat Vintilă logofătul de la fiii lui Neagoe, fiul Creștinului, ocină la Bărcănești în amîndouă cîmpurile 2 ogoare pentru 250 aspri turcești.

Și iar a cumpărat de la Stan Săinul 2 ogoare pentru 250 aspri turcești.

Și iar a cumpărat Vintilă logofătul de la fiii lui Stan al Creștinului un ogor în cîmp și un răzor lîngă sat pentru 250 aspri turcești.

Și au dat și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Vintilă logofătul, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Micul, care am scris și am desenat în cetatea de scaun București, luna aprilie 18 zile, de la Adam pînă acum ani curgători 7071 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.România. Achiziții Al. Rosetti, nr. II/4. Orig., perg. (31×45), pecete timbrată, căzută. Trad. la Bibl. Acad., MDCLV/7.

265

1563 (7071) aprilie 25, București.

† Милостію божію, Іу Петрѣ воєвода н господннѣ въсон земли Ъгров-лаѹинскон [земли], синѣ великаго н прѣдобраго Мирчек воєвода. Дават господство ми сію повелѣнію господства ми Данчюлѣ със синовн си, елици мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест ѡчинѣ ѣ Сороковѣни ѡт дел анепсею емѣ Радѹлѣ ѡ-го дел, занеже ест дал Радѹл на сѣмрѣт емѣ негова вше речена ѡчина Данчюлѣ н синовн емѣ ѡт неговом добром волю ѡт пред господства ми н съ знаніе мегіашом ѡт кръстѣ место. Я Данчюл, ѡн да дрѣжит синовн Радѹлѣ докле се хокет сътворити велици юнци н да мѣ платит вшрове н сваке даждове, дондеже хокет извадит именѣ Радѹлѣ ѡт вшр.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН ДАНЧЮЛВЕ Н СИНОВИМ ЕМЪ, ІАКОЖЕ ДА МЪ
ЕСТ УЧНИЪ ВЪ УХАБ НІАМ Н СИНОВИМ ЕМЪ Н ВНОКОМ Н ПРЕВНОЧЕТОМ ІАМ Н НЕ УТ КГОГОЖЕ
НЕ>ПОКОЛЪБИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ <С>ВЪ<ДЪ>ТЕАТЕ ПОСТАВЛЪЕМ ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО
ВЕЛИКИ ДВОРИНИК Н ЖЪПАН БАГДАН (!) ВЕЛИКИ ЛЮГВЪФЕТ Н СТАН СПАТАР Н БРЪКАН КОМИС
Н ІІНЮ ВІСТІПАР Н ПАНА СТОЛНИК Н МАНЪ ПЕХАРНИК Ч ЖЪПАН ИВАН ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК.
ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛ ДВОРИНИК.

ПИС, ДРАГОМЪР, ВЪ ГРАД БЪКЪСРЕЦИН, МЪСЕЦА АПРИЛІЕ КЪ ДНИИ, В ЛЪТ ХЪЗІА.

† ІУ ПЕТРЪ ВВЕВДА, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Danciul cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da,
ca să-i fie ocină în Sorocoveni din partea nepotului său Radul a patra parte,
pentru că a dat Radul la moartea lui ocina sa mai sus zisă lui Danciul și fiilor
lui de a lui bunăvoie dinaintea domniei mele și cu știrea megiașilor din jurul
locului. Iar Danciul, el să-i țină pe fiii lui Radul pînă ce se vor face mari,
juni și să le plătească birurile și toate dăjdiile, pînă cînd va scoate numele lui
Radul de la bir.

De aceea, am dat și domnia mea lui Danciul și fiilor lui, ca să le fie de
ocină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni ne-
clintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem după spusa domniei mele: jupan Nedelco mare
vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu
vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Isprav-
nic, Nedelco mare vornic.

Am scris Dragomir, în București, luna aprilie 25 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie și arheologie al jud. Prahova, C 29 819. Orig., hirtie (31,5×21,5). Pecete
timbrată.

EDIȚII. Slav și trad. SMIM, V, 625—626.

266

1563 (7071) mai 13, <București>.

† БЪ НМЕ УТЦА Н СИНА Н СЕВЪТОГО ДЪХА, АМИНЪ. ПИШЕТ НЕКЪЛА БОБАНЕК СЪДИС
Н КЪ-ТЕМ ПРЪГАРИ Н ВЪСН ДОБРИ Н СТАРИ ЛЮДІЕ УТ ВАРОШ БЪКЪСРЕЦИН СІЕ НАШЪ КНИГЪ
УВОМЪ КЪПЦЪ ИМЕНЕМ ГЕРГОМАН ГРЪК Н СЪ НИХ СИНОВИ, ЕЛИЦЕ МЪ БОГЪ ПРИПЪСНИТ,
ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ЕДНА ПРАВАЛІЕ, ЧТО ЕСТ КОД ЦЪРКВА ГОСПОДСКА УТ ПАЗАР, ПОНЕЖЕ
ЕСТ ПОКЪПИА ГЕРГОМАН ГРЪК УТ ПАНА, СИНЪ СТАНЧЮЛВЕ, АНЕПСІЮ КЕФЪВЕ УТ ТРЪ-
ГОВНИЦЕ, ЗА ХАДЪ АСПРИ ГОТОВИ, БЕЗ АДАМАШ. И ПРОДАЛ ЕСТ ПАНА ТАЕ ПРАВЪЛІЕ УТ СВО-
ЕМЪ ДОБРО ВОЛЮ Н СЪС ВЪЗНАНІЕ ВЪСЪЕМ КЪПЦИМ.

СЕГО РАДІ, ДА ЕСТ ГЕРГОМАНУВЕ ВІШЕ РЕЧЕНА ПРАВЪЛІЕ ВЪ УЧНИЪ Н ВЪ УХАБЪ
Н ДРЪГ ЧЛОВЕКЪ МЕТЪХЪС ДА НЕ ИМАТ НИХТО.

СЕЖЕ СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ УТ ВАРОШ, ИМЕНЕ: ГРОЗАК Н ФЕРА Н МАРНИ Н БА-
ДЮЛ Н НЪНИКОЛ, СИНИ БАЧЕК Н ФРАНГО Н ПОП БРАТЪЛ Н ПОП МАРКО [Н ПОП МАРКО] Н ДІПА-
КОН ІАЛЕКСЕ Н ШЕРВАН КРОНТОР; Н КЪПЦИ УТ ПАЗАР, ИМЕНЕ: ФРАНЦА Н ІАИГЕЛ Н ГЕРГЕ
СИМЕК Н БОГА Н ІАІЕ КАЛАБЕТИК Н МАТРАКА Н КРЪСТЪТЪ, СИНЪ ПАРАКСОТЕК Н РЪСТА
Н СИМА АНКЕК Н ИСАРЪ ПАНАЮТЕ Н ГИНЕ, БРАТ ГЕРГЕК Н КОСТАДИН Н СЪКСОТЕ ПАСКАЛЪСЪ
Н СИМА ГЕРГЕК.

И аз писах, **Ἐσθηνιμη** γραματικη, въ мѣсеца маη ᾠ̄ дъни, въ дъни Ἰω Πετρῶς
βοεвода, въ лѣт **χ304**.

<Text grecesc contemporan>

Καὶ ἔδοκα γοιὰ τὴν προβολοί τοῦ Πανου του αθη Σταθη <ή>ου τοῦ
κοιρος ἐ'πα<υ>τόν τοπον ἀσπρα χδτ καὶ ἀρχοντοῖς τοῦ ἔδοκα τὰ ἀσπρα .....
ασπρα σ' καὶ μοῦ ἔπα τημαὶ δλων τῶν ἐξόδων σουμα ασπρα χ3 καὶ τοῦτο
τὸ χάρτι τό ἔγραψε ὁ Εὐτέμιος τοῦ παπὰς Κροζάβου ἀνέψηοσ

† În numele tatălui, al fiului și al sfântului duh, amin. Scrie Necula al
lui Bobanea județul și cei 12 pîrgari și toți oamenii buni și bătrîni din orașul
București această carte a noastră acestui negustor, anume Ghergoman grecul,
și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o prăvălie, ce este lîngă Bi-
serica Domnească din pazar, pentru că a cumpărat-o Ghergoman grecul de la
Pană, fiul lui Stanciu, nepotul lui Chefa din Tîrgoviște, pentru 4 500 aspri
gata, fără aldămaș. Și a vîndut Pană această prăvălie de a sa bunăvoie și cu
știrea tuturor negustorilor.

Pentru aceea, să fie lui Ghergoman mai sus zisa prăvălie de ocină și
de ohabă și alt om amestec să nu aibă, nimeni.

Iată martori punem din oraș, anume: Grozav și Fera și Marin și Badiul
și Nenciul, fiii lui Bacea, și Frango și popa Bratul și popa Marco [și popa
Marco] și diaconul Alece și Șerban croitorul și negustorii din pazar, anume
Franța și Anghel și Gherghe al Simei și Boga și Ilie al lui Calabete și Matraca
și Cîrstea, fiul lui Paracsote, și Rusta și Sima al Licăi și Isar Panaiote și Ghine.
fratele lui Gherghe, și Costandin și Ocsote Pascালেasă și Sima al lui Gherghe,

Și eu am scris, Eftimie grămăticu, în luna mai 13 zile, în zilele lui Io
Petru voievod, în anul 7071 <1563>.

<În grecește:> Și a dat pentru prăvălie și acest loc lui Pană al lui Stati
fiul lui Chifu, aspri 4 300. Și jupanița lui a dat aspri... aspri 200 și mi-a
spus că toată cheltuiala face suma de 7 000 aspri.

Această carte a scris-o Eftimie, nepotul popii Grozav.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 722 (Bradul, LIV/2). Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete în ceară albă,
cu timbrul căzut. Cu o trad. din 1907.

EDIȚII. Slav și trad. *Bucureștii vechi*, 98—99. Trad. *DIR, B*, 177. Facs. *ibidem* 483;
Ist. Rom., II, 839.

267

1563 (7071) mai 18, București.

† Многостію божією, Ἰω Петрῶς боєвода и господинъ въсѡм земли Ἐγγρροκ-
лахинское, сннъ великаго и прѣдобраго Мирча боєвода. Дават господство ми сію
повеленіе господства ми свѣтомъ и божественномъ монастырѣ глаголемн Глѣвъчов
ндежѣ ест храм прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословенѣн владѣице наше и Богоро-
дице и присно дѣвѣ Маріе и частное ен благовѣщеніе и чьстиѣншомъ штцѣ ігѣмен,
Іермонахъ Іваніа и въсем божественнмъ инокомъ живѣщнхъ въ свѣтое мѣстѣ томъ,
ѡкоже да нмъ ест учиннѣ еже ест школо свѣтомъ монастырѣ по старехъ ми хотаре,
покъде ест бивъ забележна поконнаго Блада боєвода Калѣгера, прѣдеда господства
ми, понеже ест старѣ и правѣ учиннѣ свѣтомъ монастырѣ; анѣ ест бивъ притеснена
учиннѣ свѣтомъ монастырѣ шт Телормѣнѣнн, шт къ селове глаголемн Іурин
Тѣтърѣщн и Хѣхѣрєзн и Цнгѣнєщн и Злотєщн и Шоєннле и Брача.

292

И потом, прінде пред господства мн шцѣс нгѣменѣс ѿнаниа н съ старш ка-
лѣгерш шт свѣтѣе монастир тере се жаловаше за притесненіе шт къ теѣ више речени
селове. И господство мн гчедаѣх н сѣднѣх по правдѣс н по законѣс съ вѣсемн чьстн-
тнмн правителѣе господства мн н избрѣх господства мн верна н достонна пра-
внтелѣе господства мн жѣпан Бланкѣла велики армаш, тере га послаѣх господство
мн бншн хотарник, да хотарисат шчинѣс свѣтомѣс монастирѣс, алн със добри мегниши
н шт дол н шт гор. И тако ест пошел више реченѣс правителѣе господства мн, жѣ-
пан Бланкѣла велики армаш, тере ест сѣспна мнози мегниши н шт сѣдство Блашка
н шт сѣдство Телврман н шт врѣме еже ест достиглѣ със теѣ мегниши на свѣ-
тѣе монастир, а шн ест шблѣчна свещеници въ шдеждане н извадна ест честни
крѣстѣ н свѣтѣе тетровѣггелѣе пред събором, тере ест заклеа по теѣ мегниши
еже сѣт више писани, како да ходит по правдѣс, <да>¹ не притеснет ни свѣтѣе
монастир, ниже више речени селове, анѣ да ходет право по старѣхмн хотаре. И
волѣри съ вѣсакое правостію н съ старѣхмн божіем поставани сѣт хотаре да се
знает: шт Бѣтншорѣж дорн ѣ Лакѣла Нѣкшжн н шт тѣн дорн ѣ камен еже ест
ѣ пѣта Фрѣсннѣном н шт тѣн дорн ѣ Лакѣла Бѣезннлор н дорн ѣ <Лак>¹ѣла
Клѣд-
ннчорѣк ѣ фѣнтѣнѣ н дорн ѣ пѣта Злотешнлор право ѣ камен на ѣлмѣс ѣ шт тѣн
на Сѣлашеле Мирчев, пакн ѣ камен н шт тѣн, по пѣта Бѣкѣнншов д<орн ѣ Ѥс>¹та
Клѣдннчорѣк пакн ѣ камен н шт тѣн по пѣт Бѣкѣнншов дорн <ѣ хотарѣла>¹
Поеннлор н монастирѣс н Злотешнм н шт тѣн дорн ѣ Блатѣс Мѣрѣлѣнн пакн ѣ камен
н шт къ Брача дорн ѣ хотар еже се зовет Грѣдѣшѣ н шт тѣн дорн ѣ Пѣттар н ѣ
Лакѣла Ѥсилетѣлѣнн н дорн ѣ ѣста Бѣлчалеи Бѣезннѣем. Снще дадоѣх н ѣтакмнше
теѣ више речени мегниши кѣпноже със почтенаго правителѣе господства мн жѣпан
Бланкѣла велики армаш.

Сего радѣ, дадоѣх н господство мн свѣтомѣс н божественѣс монастирѣс гла-
големн Глѣвѣчѣе, ѣкоже да ю ест въ шчинѣс н въ шхѣбѣс.

И аще кто хѣкет разорити сѣю тѣкмежѣе да ест проклѣт шт тнѣ свѣтн штцн
ниже въ Никен н бѣдет въ вѣки, амни.

И сведетелѣе поставлеѣх господство мн: жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан
Богдан вел логофет н Стан спатар н Бѣркан комнс н Ине внстѣар н Манѣ пѣхарник
н Пана столник н Иван велики постелник. Исправник, Бланкѣла велики армаш.

И аз, Мнѣла таѣа, еже написѣх въ столни граду Бѣкѣрѣшн, мѣсеца мане
нѣ дѣни, крѣг салѣнѣс ѣѣ, крѣг лѣни ѣ, шт ѣдама в лѣт хѣѣа.

† Іу Петрѣс кверѣда, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite
Glăvăciuv, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stă-
pînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei
ei blagoveștenii, și precinstitului părinte egumen ieromonah Anania și
tuturor dumnezeieștilor călugări, care viețuiesc în acel sfînt loc, ca să le fie
ocina din jurul sfintei mănăstiri pe vechile hotare, pe unde a pus semne răpo-
satul Vlad voievod Călugărul, străbunicul domniei mele, pentru că este veche
și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri, ci a fost cotropită ocina sfintei mănăstiri
de teleormăneni, de către satele numite Tătăraștii de Sus și Huhurezi și
Țigăneștii și Zloteștii și Poenile și Bracea.

Iar apoi, a venit înaintea domniei mele părintele egumen Anania și
cu călugări bătrîni de la sfînta mănăstire de s-au jeluit de cotropire de către
satele mai sus zise. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate
și după lege, cu toți cînștiții dregători ai domniei mele, și am ales domnia
mea pe credinciosul și vrednicul dregător al domniei mele jupan Vlăicul

marele armaș, de l-am trimis domnia mea să fie hotarnic, să hotărânească ocina sfintei mănăstiri, însă cu megiași buni și din sus și din jos. Și astfel a plecat dregătorul domniei mele mai sus zis, jupan Vlaicul marele armaș, de a strâns mulți megiași din județul Vlașca și din județul Teleorman și în vremea în care a ajuns cu acei megiași la sfânta mănăstire, a îmbrăcat preoții în odăjdii și a scos cinstita cruce și sfântul Tetraevanghel înaintea soborului, de au pus blestem asupra acelor megiași mai sus scriși, ca să umble după dreptate, să nu cotopească nici pe sfânta mănăstire, nici pe satele mai sus zise, ci să umble drept, pe vechile hotare. Iar boierii, cu toată dreptatea și cu frica lui Dumnezeu, au pus hotarele, să se știe: din Butișoară pînă la Lacul Neancăi și de acolo, pînă la piatra care este în drumul Frăsinenilor și de acolo, pînă la Lacul Viezuniilor și pînă la Lacul Clădnicioarei, la fîntînă și pînă în drumul Zloteștilor, drept la piatră, la ulm și de acolo, la Sălașele lui Mircea iar la piatră și de acolo, pe drumul Băcănișului, <pînă în gura> Clădnicioarei, iar în piatră și de acolo, pe drumul Băcănișului, <pînă în hotarul> Poenilor și al mănăstirii și al Zloteștilor și de acolo pînă la Balta Mărului și iarăși la piatră și dinspre Bracea pînă la hotarul care se cheamă Grădiștea și de acolo pînă la Plătar și la Lacul Osiletului și pînă la gura Vîlceleii Viezuniilor. Așa au dat și au întocmit acei mai sus ziși megiași împreună cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Vlaicul marele armaș.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăcioc, ca să-i fie de ocină și de ohabă.

Iar dacă cineva va strica această întocmire, să fie blestemat de cei 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și va fi în veci, amin.

Și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Manea paharnic și Pană stolnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare armaș.

Și eu, Mihul păcătosul, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 18 zile, crugul soarelui 18, crugul lunii 6, de la Adam în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 723 (Glavacioc, VII/1). Orig., perg. (38 × 42), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1844 și o copie a ei. Altă trad., ibidem, ms. 223, f. 15v—16, după care s-au făcut unele completări.

268

1563 (7071) mai 20.

† Многостію вожію, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Ѹггров-лахнскоє, синѣ великаго и добраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повеленію господства сѣгг господства ми Стан, синѣ Пѣдѣрек логофет и със синовн си, вѣре нанціже Богъ дастъ, іакоже да мѣ ест учинѣ с Глина негова дел въсаѣ, вѣре нанка се хтет избрати шт посвѣдї, понеже мѣ ест стара и права учинѣ и дѣдннѣ, анѣ ест вѣла притеснила шт синовн Нѣгоєв вистнар, шт Дан и шт Добра.

І потом, имаше Стан съпреніе със Дан и със Добра пред господство ми радї сію више реченѣ учинѣ. И тако прѣше Дан и Добра по Стан, синѣ Пѣдѣрек логофет, како ю ест поклонна негова учинѣ Нѣгоєв вистнар, баца Данов и Добрев.

І с тем, господство ми гледаѣ и сѣдїѣ по правѣс и по законѣ, със въси честитими правителнем господства ми <н> изнандоѣ господство ми како ест поклонна тѣчню Ѹпрѣ столник, брат Станов, негова дел шт учинѣ шт Глина, а Стан, брат Ѹпрев, никакоже нѣст поклонна негова дел шт учинѣ, еѣе ест више реченѣ

днѣ естъ вѣнъ притѣснена въ Нѣгоѣ вѣстниарѣ ѿ силостнѣю его. Таже вѣсташе синови Нѣгоѣ вѣстниарѣ, Данъ и Добра, въ законъ въ предъ господства мнѣ.

Сего ради, дадохъ и помилувахъ господство мнѣ със тако вѣше реченъ учини Становъ, синъ Пѣдѣревъ логофетъ, якоже да мѣ естъ въ учини, въ вѣдѣхъ, синовилъ и вѣскомъ и прѣвѣнчетомъ нѣхъ и ннъ въ когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства мнѣ.

Сеже и свидѣтели поставилъхъ господство мнѣ: жупанъ Неделко велики дворникъ и жупанъ Богданъ велики логофетъ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ и Яниу вѣстниаръ и Панъ столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жупанъ Иванъ велики постелникъ. Исправникъ, Неделко велики дворникъ.

Исахъ азъ, Дажда словописателъ, манѣ кѣ дѣни, въ лѣто $\overline{\times 304}$.

† Ю Петръ воевода, милостѣю божѣю господнѣю.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stan, fiul lui Pădure logofătul și cu fiii săi, oricîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Glina toată partea lui, oricît se va alege de pretutindenî, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Ci a fost cotropită de fiii lui Neagoe vistierul, de Dan și de Dobra.

Iar apoi, a avut Stan pîră cu Dan și cu Dobra înaintea domniei mele pentru această mai sus zisă ocină. Și așa au pîrît Dan și Dobra pe Stan, fiul lui Pădure logofătul, că au închinat ocina lor lui Neagoe vistierul, tatăl lui Dan și al lui Dobra. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am aflat domnia mea că a închinat numai Oprea stolnicul, fratele lui Stan, partea lui de ocină din Glina, iar Stan, fratele lui Oprea, nicicum n-a închinat partea lui de ocină, ce este mai sus zisă, ci a fost cotropită de Neagoe vistierul cu sila. Astfel au rămas de lege fiii lui Neagoe vistierul, Dan și Dobra, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și am miluit domnia mea cu această mai sus zisă ocină pe Stan, fiul lui Pădure logofătul, ca să-i fie de ocină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Dajul scriitorul de cuvinte, mai 20 zile, în anul 701 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., L/7. Orig., hîrtie (30,5×21), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 178. Facs. *ibidem*, 484.

† Милостѣю божѣю, Ю Петръ воевода и господнѣю вѣсонъ земле $\overline{\times 304}$ лѣхнское, синъ прѣдобраго и великаго Мирчевъ воеводе. Даватъ господство мнѣ сѣ повелѣнѣ господства мнѣ свѣтомъ, божественомъ монастырѣ глаголемѣ Нсчетъ, якоже да мѣ естъ ацнганнинъ по имѣ: Болованъ и Калю и Данчулъ и Станъ и Папарецъ и със

циганке си и със децата си, занеже сѣе више именити ациганнини вини сѣт били за дѣдинъ жѣпанецъ Нѣгъвъ, жѣпанца Гергинева прѣкълабѣ.

И потомъ, имаше калѣгеръ въ свѣто монастырѣ преніе предъ поконномъ родителю господства мнѣ Мирчево воеводѣ съсъ Токсаба и съсъ Балдовинъ и съсъ Брата и съсъ Параскива и съсъ Брата раді сѣе више речени ациганнини и зѣнмалъ ест Токсаба съсъ братиамъ си, више именити, законъ вѣи болѣри въ предъ родителю господства мнѣ Мирчево воеводе и нѣст моголъ вини заклетъ съсъ тѣхъ вѣи болѣри никакоже, нѣ встали сѣт въ закона въ предъ господства емѣ.

И потомъ, пакъ не можитъ калѣгеръ поконти се, нѣ имаше прѣи въ предъ господства мнѣ съсъ Брата въ Ябещи, раді Калю ациганъ съсъ дѣцатами си и тако прѣкъше Брата по калѣгеръ предъ господства мнѣ, како ест неговъ Калю ациганъ за дѣдинъ. Таже, зѣ темъ, господства мнѣ гледахъ и сѣдихъ по правдѣи и по закона божіею и дадохъ господство мнѣ Братевъ законъ вѣи болѣри да заклетъ, како ест неговъ ациганинъ за дѣдинъ. Таже нѣст моголъ Брата да заклетъ съсъ тѣхъ вѣи болѣри никакоже, нѣ вста Брата въ закона и въ предъ господства мнѣ.

Сего раді, дадохъ и господство мнѣ калѣгеромъ въ свѣто монастырѣ, пакже да имъ сѣт више речени именити ациганнини въ учини и въ хубѣи свѣтомъ монастырѣ и въ никоже непоколѣвимъ, по речъ господства мнѣ.

Сеже зѣи и сведетеліе поставлѣемъ господство мнѣ: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Богданъ велики лѣгѣфетъ и Станъ спатаръ и Іане вѣстїаръ и Бръканъ комѣисъ и Пана столникъ и Манѣ пѣхарникъ и Иванъ велики постелникъ. Исправникъ, Бръканъ велъ комѣисъ.

И азъ, Миѣнѣ, начиртахъ въ столни Бѣскрещи, мѣсеца мане кѣ дѣни, въ лѣтъ хѣод.

† Іу Петрѣ вѣевѣда, мноостію кожю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Nucet, ca să-i fie țiganii anume: Bolovan și Caliu și Danciul și Stan și Păpareș, cu țigăncile lor și cu copiii lor, pentru că acești mai sus numiți țigani, ei au fost de moștenire ai jupanitei Neaga, jupanita lui Gherghina pîrcălabul.

Iar apoi, au avut călugării de la sfînta mănăstire pîră înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod cu Tocsaba și cu Baldovin și cu Brata și cu Paraschiva și cu Brata pentru acești mai sus ziși țigani. Și a luat Tocsaba și cu frații săi mai sus numiți lege 12 boieri dinaintea părintelui domniei mele Mircea voievod și n-au putut ei să jure cu acești 12 boieri nicidecum, ci au rămas de lege dinaintea domniei sale.

Iar apoi, iarăși nu au putut călugării să se liniștească, ci au avut pîră și înaintea domniei mele cu Brata din Albești pentru Caliu țiganul cu copiii săi. Și așa pîra Brata pe călugări înaintea domniei mele că este al său Caliu țiganul de moștenire. Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea lui Brata lege 12 boieri să jure că este țiganul lui de moștenire. Deci n-a putut Brata să jure cu acești 12 boieri nicidecum, ci a rămas Brata de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea călugărilor de la sfînta mănăstire, ca să le fie mai sus zișii numiți țigani de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Іане vistier și Bărcan comis

și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bărcan mare comis.

Și eu Mihnea, am scris în scaunul București, luna mai 25 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 724(Nucet, XX/4 și XXI/2). Orig., hirtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1741.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 178–179. Facs. *ibidem*, 485.

270

<1563> iunie 28, București

† Многостію вожію, Іу Петръ воевода н господинъ въсон земле Угров-лауѣнское, синъ великаго н прѣкраснаго Мирчев воеводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Станчюлѣн н със снновн си, елци емѣ Богъ прѣнвстнт, такоже да мѣ ест вчиннѣ ѣ Рѣдѣчннеши, дел емѣ въса, варе елка се хтет избрат wt по въсѣх хотар, понеже мѣ ест стара н права вчиннѣ н дѣдннѣ. И пак да мѣ ест Станчюлѣн със снновн си вчиннѣ ѣ фѣлчн ѣ Пѣлтинет, понеже ест покѣпна wt Драгомнр Фѣрфендѣ wt Стоенеши за ѣ аспри готовн, алн зелнна гора н алдѣмаш ѣ ведре за внн. И пак покѣпн Станчюл н със снновн си wt Манцѣ wt Стоен ещнвчиннѣ ѣ фалче, алн ливаде, за ѣ аспри. И пак покѣпн Станчюл н със снновн си вчиннѣ wt Роман wt Стоенеши една четврѣте, за ѣ аспри готовн; а потом дрѣг четврѣте вн ест поклонна Станчюлѣв на честѣ за негов доброволю. И пак покѣпн Станчюл със снновн си wt Батюл една вноград за тн аспри готовн н алдѣмаш една ведра внно.

И пак покѣпн Іун wt Рѣдѣчннеши еднн салаш за вѣщн ѣ Мѣшчел за ѣ аспри готовн.

И а потом покѣпн Бладу вчиннѣ ѣ Рѣдѣчннеши wt Дарѣл ѣ нне ѣ Прнскѣкѣ за ѣ аспри готовн н Фѣщецелѣл за ѣ аспри готовн н ѣ Поана за ѣ аспри н ѣ Дѣлга Поана за ѣ аспри н ѣ Секѣтѣрн н ѣ Беженіе ѣ нне за сн аспри н ѣ Секѣтѣрн ѣ нне за ѣ аспри готовн чнн кѣп аспри ѣкѣ. И пак покѣпн Бладу вчиннѣ wt Дадослав ѣ Фѣщецел ѣ нне за ѣ аспри н ѣ Секѣтѣрн ѣ нне за ѣ аспри готовн. И пак покѣпн Бладу вчиннѣ wt Дабнжа ѣ Секѣтѣрн ѣ нне за ѣ аспри. И пак покѣпн Бладу вчиннѣ wt Бончнлѣ ѣ нне ѣ Секѣтѣрн за ѣ аспри. И пак покѣпн Бладу вчиннѣ wt Слѣвѣлѣ, еднѣ место за лозне ѣ Коастѣ, за ѣ аспри готовн.

И а потом покѣпн Тоадер вчиннѣ wt Дарѣл н wt Фетѣ н wt Ѣпрѣ Пнскѣл Тнсен въс за ѣ аспри. И пак покѣпн Тоадер вчиннѣ wt Дарѣл ѣ Ѣграда ѣ нне за ѣ аспри. И пак покѣпн Тоадер вчиннѣ wt Манцѣ еднѣ нне ѣ Балѣ за ѣ аспри. И пак покѣпнше н синн Тоадерѣв, Бладу н Ѣпрнш, една вноград wt Бадѣ wt Перѣнн за ѣ аспри. И пак покѣпн Бладу н Ѣпрнш вчиннѣ wt Пѣнгѣ wt Грошн ѣ фалче за ѣ аспри. И пак покѣпн Блад wt Слѣвѣлѣ место за лозне за ѣ аспри. И пак покѣпн wt Барѣл еднн нне ѣ Тѣлка за ѣ аспри н дел за гора.

И а потом покѣпн Мнхѣнлѣ вчиннѣ ѣ Бѣчюмет wt Брѣмеш н wt Бѣта н wt Манѣ дел нм въса wt Бѣчюмет за ѣ аспри. И пак да мѣ ест Мнхѣнлѣв еднѣ место wt Мирка под Пѣше.

Сего раді, дадох н господство ми снн вше речени людіе, такоже да нм ест въ вчиннѣ н въ вѣдѣ нм н снновн нм н вѣском ч прѣвнчетом нм н нн wt когѣже непотѣкновено, порнзѣмо господства ми.

Сеже н сведетелн поставлѣх господство ми: жѣпан Неделко великн дворннк н жѣпан Богдан великн лѣгѣфет н Інню встннар н Стан спатар н Бѣркнн комнс н Пана столннк н Иван великн постѣлннк. Исправннк, Богдан великн лѣгѣфет.

Н аз, Иван мазатеа, исписахмо въ настолинн град рекомн Бѣскреціи въ мѣ-
сеца юніе ки дѣни, въ лѣт 7306.

† Іу Петръ квервада, милостіа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Rădăcinești, toată partea lui, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Și iar să-i fie lui Stanciul cu fiii săi ocină 6 fălci în Păltinet, pentru că a cumpărat de la Dragomir Fărfendea din Stoenеști pentru 300 aspri gata, însă munte verde, și aldămaș 3 vedre de vin. Și iar a cumpărat Stanciul și cu fiii săi de la Manțea din Stoenеști ocină, o falce, însă livadă, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul și cu fiii săi ocină de la Roman din Stoenеști, o cetvîrtă, pentru 60 aspri gata; iar apoi altă cetvîrtă el a închinat-o lui Stanciul în cinste, de a lui bunăvoie. Și iar a cumpărat Stanciul cu fiii săi de la Batiul o vie pentru 350 aspri gata și aldămaș o vadră de vin.

Și iar a cumpărat Ion din Rădăcinești un sălaș de oi în Mușcel pentru 150 aspri gata.

Și iar apoi a cumpărat Vladu ocină în Rădăcinești de la Darul un ogor în Priseacă pentru 175 aspri gata și Făgețelul pentru 135 aspri gata și în Poiana pentru 70 aspri și în Poiana Lungă pentru 70 aspri și în Secături și în Bejenie 4 ogoare pentru 250 aspri și în Secături 2 ogoare pentru 125 aspri gata, fac peste tot aspri 825. Și iar a cumpărat Vladu ocină de la Radoslav în Făgețel un ogor pentru 82 aspri și în Secături un ogor pentru 50 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladu ocină de la Dabija în Secături un ogor pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Vladu ocină de la Voicilă un ogor în Secături pentru 75 aspri. Și iar a cumpărat Vladu ocină de la Slăvulea, un loc de vie în Coastă, pentru 87 aspri gata.

Și iar apoi a cumpărat Toader ocină de la Darul și de la Fetea și de la Oprea tot Piscul Tisei pentru 155 aspri. Și iar a cumpărat Toader ocină de la Darul în Ograda un ogor pentru 185 aspri. Și iar a cumpărat Toader ocină de la Manțea un ogor în Baltă pentru 415 aspri. Și iar au cumpărat și fiii lui Toader, Vladu și Opriș, o vie de la Badea din Pereni pentru 815 aspri. Și iar au cumpărat Vladu și Opriș ocină de la Pungă din Groși o falce pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Vlad de la Slăvulea loc de vie pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat de la Barbul un ogor în Tîlva pentru 60 aspri și parte de munte.

Și iar apoi a cumpărat Mihăilă ocină în Buciumet de la Brumeș și de la Buta și de la Manea partea lor toată din Buciumet pentru 80 aspri. Și iar să-i fie lui Mihăilă un loc de la Mircea sub Pleașă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Ivan scriitorul, am scris în cetatea de scaun zisă București, în luna iunie 28 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Милостію вожію, Іу Петръ боевода и господинъ. Дават господство ми сію покѣлѣніе господства ми шкомъ чловѣкъ по нме Тоадер, синъ Ѡанчек ѡт Попещі, ѡкоже да ест мирно и слободно раді една преніе что ест нмал със Станка, дъщера Мамнев, пред господства ми раді една покѣпеніе что ест покѣпна Ѡнча, ващом Тоадеров, дело за шчинъ Драгомнров със и братом си Бинтнлов за хас аспри готови.

І къда ест съда, почтанаго и властелинаго господства ми жѣпан Нѣгое вѣвшого велики бан, шн ест ѡзел тан вше шчинъ Драгомнров и братом си Бинтнлов, ннхне дела вѣса, колнко ест продад Мамниа ващом Тоадеров за тѣх хас аспри.

І потом, шн сѣ нмалн преніе, Тоадер със Станка, дъщера Мамнев, пред господства ми раді тан покѣпеніе, еже ест вше писана. І ѡ том, гледахмъ и съмотрнхмо господство ми и видѣхмо със вѣсѣми честитнми правтеіе господство ми, како ест покѣпна Ѡнча ващом Тоадеров вше шчинъ, дела Драгомнров и Бинтнлов, еже сѣ вше писани, дела нм вѣса и брод за воденицъ ѡт гор, по Нѣжлов, ѡкоже да мѣ ест шчинъ, дѣдинъ. І къда тако ест хотел Станка да дрѣжатн хас аспри готови по тан покѣпеніе что ест продад Мамниа, ващѣ Станкев, Ѡнчек, ващомъ Тоадерев. Таже встал ест Станка ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего раді, дадох и господство ми Тоадеръ, ѡкоже да ест мирно и слободно и да ест колен Тоадер със сію книгъ господства ми ѡзимати ѡт дела Станкѣн шчинъ за шчинъ за колнко ест ѡзел почтанаго болѣрина господства ми, еже ест вше писан, жѣпан Нѣгое бан, и със брод за воденицъ, брод раді брод. И никто да не смѣет покѣснн бантовати его пред сіѡм книгъ господства ми, ере того чловѣка зло ке патитн. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

Исправникъ, Неделко велики дворник.

Писах аз, Тодор писец, мѣсеца авгѣст гї днн.

† Іу Петръ ввеквада, милостіѡм вожіѡм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Toader, fiul lui Oancea din Popești, ca să fie în pace și slobod de o pîră pe care a avut-o înaintea domniei mele cu Stanca, fiica lui Mamia, pentru o cumpărătură pe care a cumpărat-o Oancea, tatăl lui Toader, partea de ocină a lui Dragomir și cu a fratelui său Vintilă pentru 1 200 aspri gata. Iar cînd a fost acum, cinstitul vlastelin al domniei mele, jupanul Neagoe fost mare ban, el a luat acea ocină de mai sus a lui Dragomir și a fratelui său Vintilă, toate părțile lor, cit a vîndut Mamia tatălui lui Toader pentru acei 1 200 aspri.

Iar apoi, ei au avut pîră, Toader cu Stanca, fiica lui Mamia, înaintea domniei mele pentru acea cumpărătură care este mai sus scrisă. Iar întru aceasta, am cercetat și am socotit domnia mea și am văzut împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele că a cumpărat Oancea, tatăl lui Toader, ocina de mai sus, partea lui Dragomir și a lui Vintilă, care sînt mai sus scriși, toate părțile lor și vadul de moară de sus, pe Neajlov, ca să-i fie ocină dedină. Iar de vreme ce așa a vrut Stanca, să păstreze cei 1 200 aspri gata pe acea

cumpărătură pe care a vîndut-o Mamia, tatăl Stancăi, lui Oancea, tatăl lui Toader, a rămas deci Stanca de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Toader, ca să fie în pace și slobod și să fie volnic Toader cu această carte a domniei mele să ia din partea Stancăi ocină pentru cît a luat cinstitul boier al domniei mele, care este mai sus scris, jupanul Neagoe banul și cu vad de moară, vad pentru vad.

Și nimeni să nu aibă a se încumeta să-l turbure pe el înaintea acestei cărți a domniei mele, căci un astfel de om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Todor pisețul, luna august 13 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Institutul de istorie „N. Iorga”. Copie modernă după orig., slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Datat după domn și boierii amintiți.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 181.

272

<1563 septembrie 1 — 1564 august 31> 7072.

† Să să știe cum amu fostu eu Crăciun de Negreni, moșten descălecători pămîntului, cu Dan și cu Ion și cu Balotă, de am împărțit moșiia în 4 părți, ca frații. Decii, eu Crăciun m-au ajunsu vrème de nevoe, pentru că am furat un cal al Bălosului ot Ivănășăști, pe nume Stan. După aceea, eu amu fost sărac, de n-amu avut cu ce mă plăti, ci m-au purtat legat, să mă ducă la pierdere, să mă piarze. După aceea, eu m-am spăret, ci m-am jeluit la megeiașii de pré înprejurul locului și de sat. Megiașii m-au învățat să întreb frații de sat și nepoții fi-vor vrélnici să de ei pentru capul meu, să-mi scunpere capul și să ție ei moșiia? Eu am avut nepot pre Nen și pré Lăpădat, ce-u fugit de mine[ni] și de pămîntul meu la vrème de nevoe și s-au lepădat de mine denaintea megiașilor și a zis că n-are ce-mi face. Moșiia au fostu a me jumătate dintr-o fune, ci o-m dat eu Stoei pre 1 cal vînat în buestru și pre aspri 350 de aspri de argi<n>t, moșiia de peste tot locul și viia și pomi și tot.

Și mărtorii sîntu anume: ot Negreni, Balotă și de Frumoșei, Toma, de Rogojina, Jitiian, de Gîlcești, Lal i Stan Gîlcescul, de...¹ ul i Dan...¹ de...¹ ășești...¹.

† Să să știi cum mi-am vîndut eu Voicu Bundera moșiia de în Negrén. Stoei, că eu n-am fost moșnen, ce am fostu cupărători de în fune lu Ion de Negreni. Și în cît o-m luat, într-atîta o-m dat, aspri 950 de aspri de argi<n>t.

Iar să să știe cum mi-am vîndut eu Roșca de Negreni moșiia iar Stoei și cu lu Balotă. Și eu Roșca am fostu frate cu Balotă pe moșiie, pre o fune mare, ce o-m vîndut jumătate, iar Balotă, decă au văzut așa, lui i-au părut rău că i-au fostu de în fune lui, frate cu el pre moșie, ce au pus banii cu Stoaia, aspri 900 de argintu.

Și sîntu mărturii peste tot lucrul tut acești megiași, carei sîntu mai sus scriși. Și s-au beut la acestu lucru peste tot <ve>¹dre de vinu 6 pol 1 și berbeci 1, fără...¹.

† Vă dni Ion Petru voievod, vă leat 7072 <1563—1564>.

⟨De aceeași mînă, pe marginea de jos a documentului:⟩... pane cîtă au mîncat. Să să știe mărtuire...¹. Și prentu credița pus-am și mînili.

Muzeul de istorie a municipiului București, nr. 39 180. Copie din sec. XVII.

¹ Loc rupt.

273

1563 (7072) septembrie 24, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон земле Уггров-лахѣнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сѣ повеканіе господства ми слѣгъ господства ми Станчюл и със синовн си, елнци мѣ Богъ даст, такоже да мѣ ест учинъ ѡ Хареш половинъ вт една фалче, понеже ест покѣпна вт Гърван за л аспри сребръни. И пак да мѣ ест Станчюлвѣ место вт кѣке ѡ Мирѣврн, понеже га ест покѣпна вт Кръстѣ и вт анпсею си Кръстѣ, за рѣ аспри. И пакн да ест Станчюлвѣ мѣсто вт кѣке ѡ Мирѣврн половинъ вт фалче, понеже ю покѣпн вт Костѣ за кѣ аспри за сребро. И пак да ест Станчюлвѣ мѣсто вт кѣке ѡ Мирѣврн половинъ вт фалче, понеже покѣпн вт Ѡпрѣ и вт Манѣ за ѡ аспри за сребро. И пакн да ест Станчюлвѣ мѣсто вт кѣке ѡ Мирѣврн половинъ вт фалче, занеже ю ест покѣпна вт Нѣгое и вт Рошка за ѡ аспри сребръни. И пакн да ест Станчюлвѣ половинъ вт фалче ѡ переволе, понеже ю ест покѣпна вт Грекѣ за ѡ аспри готовн. И пакн да ест Станчюлвѣ д фалчи, горѣ цѣло, ѡ Гръю и ѡ Бошѣнѣсъ, понеже ест покѣпна вт Строе за едни кон мрък. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалчи вт Циган за п аспри сребръни. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче ѡ Поеницѣ вт Мнкѣ за ѡ аспри. И пак покѣпн Станчюл пол фалче ѡ Коаста Ѡанев вт Мнкѣ за л аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче и пол ѡ Хърешел вт Мнкѣ за ч аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче, шѣмѣ цѣло, ѡ Бѣженне вт Мнкѣ за ѡ аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ ннѣсъ, шѣмѣ цѣло, ѡ Бѣженіе, дел Радѣлвѣ, понеже покѣпн вт Радѣл за ѡ аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче и пол вт фалче ѡ Бѣженне вт Нан за р аспри. И пакн покѣпн Станчюл дел Наникѣ вт Бѣженне вт Наникѣ за п аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче и пол ѡ Хъреш вт Нан за п аспри. И пакн покѣпн Станчюл ѡ фалче ѡ Секѣтѣврн вт Стан за ѡ аспри сребръни. И пакн покѣпн Станчюл Пискѣл вѣс вт Циган за п аспри сребръни.

И пакн да мѣ ест Мнкѣлов ѡ фалче, шѣмѣ цѣло, понеже га ест даровал Манѣ кѣда га ест венчал.

И пакн да ест Станчюлвѣ пол вт една фалче ѡ Рѣнкошел, понеже га ест даровал Нан кѣда се сѣт побратна, а пакн Станчюл даровал ест по Нан със една кошѣле добра и със една пчел.

И продадоше сѣн внше именити людіе тѣх внше речене учине за сконм добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми, такоже да им ест вѣ учинъ и вѣхѣсъ, им и синовом им и вѣском и прѣвнѣчетом и ни вт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

И сведетелїе поставлѣх господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики жлѣгѣфет и Стан спатар и Ине вистнар и Бѣркан комис и Пана столник и Манѣ пѣхарник и жѣпан Иван вел постелиник. Исправник, Неделко вел дворник.

Пис ѡ град Бѣкѣрѣши, мѣсеца септемвриѣ кѣ дѣни, вт Пѣдама рекѣща са вѣ лѣто хзѣв.

† Іу Петръ воевода, многостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Hăreș jumătate dintr-o falce, pentru că a cumpărat-o de la Gurban pentru 30 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori, pentru că l-a cumpărat de la Cîrstea și de la nepotul său, Cîrstea, pentru 120 aspri. Și iar să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori jumătate de falce, pentru că l-a cumpărat de la Costea pentru 25 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori jumătate de falce, pentru că a cumpărat de la Oprea și de la Manea pentru 60 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori jumătate dintr-o falce, pentru că l-a cumpărat de la Neagul și de la Roșca pentru 60 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Stanciul jumătate dintr-o falce la grădini, pentru că a cumpărat-o de la Grecul pentru 70 aspri gata. Și iar să-i fie lui Stanciul 4 fâlci, dealul tot, în Gruiu și în Boșăneasă, pentru că l-a cumpărat de la Stroe pentru un cal murg. Și iar a cumpărat Stanciul 2 fâlci de la Țigan pentru 80 aspri de argint. Și iar a cumpărat Stanciul o falce în Poeniță de la Micul pentru 60 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o jumătate de falce în Coasta Oanei de la Micul pentru 30 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce și jumătate în Hăreșel de la Micul pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce de pădure întreagă în Băjenie de la Micul pentru 65 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul un ogor de pădure întreg în Băjenie, partea lui Radul, pentru că a cumpărat de la Radul pentru 70 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce și jumătate dintr-o falce în Băjenie de la Nan pentru 110 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul partea Nanicăi din Băjenie de la Nanica pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce și jumătate în Hăreș de la Nan pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce în Secături de la Stan pentru 60 aspri de argint. Și iar a cumpărat Stanciul Piscul tot de la Țigan pentru 80 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Micul o falce de pădure întreagă, pentru că l-a dăruit Manea cînd l-a cununat. Și iar să-i fie lui Stanciul jumătate dintr-o falce în Runcoșel, pentru că l-a dăruit Nan cînd s-au înfrățit. Și iar Stanciul l-a dăruit pe Nan cu o cămașă bună și cu un stup.

Și au vîndut acești mai sus numiți oameni aceste mai sus zise ocine de bunăvoia lor.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori a pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris în orașul București, luna septembrie 24 zile, de la Adam cursul anilor 7072 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 725 (Mitrop. Ț. Rom., CLVII/2). Orig., perg. (45,5×45), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1907.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 182—183.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсѣмъ землѣ Уггровъ-лахінское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Даватъ господство мнѣ сію повеленіе господства мнѣ свѣтомъ и божественномъ монастырѣ глаголемнѣ Снѣговъ, ндеже естъ храмъ честное въведеніе прѣсвѣтѣнъ владичице наше Богородице и присно дѣви Маріе и честнѣишомъ нгъменѣ кнр Галактионъ и въсѣмъ божественнмъ никоимъ жнвѣщимъ въ свѣтѣмъ мѣстѣ томъ, іакоже да нмъ естъ село глаголемнѣ Шолдеши въсн и съ всѣмъ хотаромъ, понеже естъ старѣ село и правѣ свѣтомъ монастырѣ шт Снѣговъ и покѣпенъ шт Бладул и шт дрѣгаго Бладул, алн половинѣ, за ѿ аспри, ешеже при дѣни поконнаго Стараго Басараб воеводѣ, а дрѣга половинѣ <в покѣпн са>мъ Блада воевода Калѣгера шт жѣпан Манѣ вистіаръ за хѣ аспри и за еднн члѣдѣ шт ацнганн, теѣре приложи свѣтомъ монастырѣ вѣтн <въ> скрѣпленіе, а господства мѣ вѣчное въспомннаніе.

И потомъ, нмахѣ калѣгерн преніе прѣдъ господства мнѣ <съ>с Трѣвѣчнанинъ и тако съпрѣше Трѣвѣчнанинъ, како не сѣтъ продали дедѣ нмъ, анѣ нхъ естъ <прнт>еснѣли калѣгерн ѣ нхнѣномъ силостію. И господство мнѣ гледахъ и сѣднхъ по правдѣ и по законнѣ съ въснмн <чѣстннмн> правнтеліе господства мнѣ и прочетахъ <господство мнѣ старе кннге нннмъ поконннмъ господаріемъ, кннѣ <Младѣ Басараба воеводѣ, еже вѣхъ> владателн Блшкое Землѣ <прѣжде покое>наго, Блада воевода Калѣгера и кнннѣ Блада воевода Калѣгера и > разсмѣхъ господство мнѣ како внше реченн людіе, Трѣвѣчнанинъ, не сѣтъ дрѣжали вчннѣ <Шолдеши>, нн дедѣ нхъ, нн родітеліе нхъ. И всташе Трѣвѣчнанинъ шт закона шт прѣдъ господства мнѣ.

Сего радѣ, дадохъ и господство мнѣ свѣтомъ монастырѣ шт Снѣговъ, іакоже да снмъ естъ вчннѣ и вхѣбѣ и нн шт когоже непоколѣбнмо, <по речъ господства мнѣ>.

И сведетеліе поставлехъ господство мнѣ: жѣпанъ <Неделко великн> дворннкъ и жѣпанъ Богданъ великн логофетъ и <Станъ спатаръ и И>не вистіаръ и Бѣрканъ комнс <н Панъ столннкъ и Манѣ пѣхар>ннкъ и Иванъ великн постелннкъ. Исправннкъ, Богданъ великн логофетъ.

И азъ, Мнхѣла, еже <напнсѣхъ ѣ столнн градъ> Бѣскѣречнн, мѣсеца вхѣтомвріе ѣ дѣнн, шт йдама въ лѣтѣ хѣѣѣ.

† Іу Петръ воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Snagov, unde este hramul cinstitei vovidenii a preasfintei, stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, și cinstitului egumen chir Galaction și tuturor dumnezeieștilor călugări, care trăiesc în acest sfînt loc, ca să le fie satul numit Șoldeștii toți și cu <tot> hotarul, pentru că este sat vechi și drept al sfintei mănăstiri de la Snagov și cumpărat de la Vladul și de la alt <Vladul>, însă jumătate pentru 800 aspri încă în zilele răposatului Basarab voievod cel Bătrîn, iar cealaltă jumătate <a cumpărat-o> însuși Vlad voievod Călugărul de la jupan Manea vistiarul pentru 1 200 aspri și pentru un sălaș de țigani, de a dărui sfintei mănăstiri, să-i fie de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire.

Iar apoi, au avut călugării pîră înaintea domniei mele cu Tîrbăcianii. Și așa pîrau Tîrbăcianii că n-au vîndut bunicii lor, ci au cotropit-o călugării cu sila. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți <cinstiții> dregătorii domniei mele și am citit <domnia mea și> cărțile vechi ale altor răposați domni, cartea <răposatului Basarab voievod cel Tînăr, care a fost> stăpînitor al Țării Românești <înaintea> răposatului

Vlad voievod Călugărul și cartea <lui Vlad voievod Călugărul și> am înțeles domnia mea că mai sus zișii oameni, Tîrbăcianii, nu au ținut ocina Șoldești, nici bunicii și nici părinții lor. Și au rămas Tîrbăcianii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Snagov, ca <să-i fie> ocină și ohabă și de nimeni neclintit, <după spusa domniei mele>.

Și martori am pus domnia mea: jupan <Nedelco mare> vornic și jupan Bogdan mare logofăt și <Stan spătar și Ia>ne vistier și Bărcan comis <și Pană stolnic și Manea> paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care <am scris în cetatea de scaun> București, luna octombrie 6 zile, de la Adam în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 726 (Snagov, VII/1). Orig., hîrtie (31×21), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1843; alte trad. ibidem, ms. 353, f. 34, 36 și 354, f.22. Completările s-au făcut după trad. și după doc. din 1564 august 9.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 183—184.

275

1563 (7072) octombrie 16, București.

† Мноостіюм божію, Іу Петрѣ воєвод н господинъ въсое земле ѿггров-лахїеское, синъ великаго н добраго Мирче воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественн монастирѣ глаголюми вт Корнет, іакоже да мѣ ест воденице вт Ялимънеци, понеже им сѣт старе н праве вчинѣ н дѣдінѣ.

Іа потом, нмалн сѣт свѣтаа монастирѣ прѣд господства ми сѣс Дѣшман н сѣс Хасан н сѣс Мирчѣ вт Ялимънеци радї сіе више речене воденице. И сице прѣше Дѣшман н Хасан н Мирчѣ пред господства ми како ест нмал н вини над тан воденице третаго дела. ѿ тем госпоства ми гледах н сѣднх по правдѣ н по закон н сѣс въсн честитими правителіем господства ми н видѣх господство ми н кинга родітелю господства ми, поконнаго Мирчев воєводѣ, како сѣт више тех воденице за дѣдінѣ свѣтомѣ монастирѣ, еже ест више именита. Таже н господства ми изнан-дохом истинѣ, како сѣт сіе више речене воденици за дѣдінѣ свѣтомѣ монастир, а Дѣшман н Хасан н Мирчѣ ннедно метѣхѣ нѣст нмал над сіе воденице, нѣ всташе вт закона вт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господства ми свѣтомѣ, божественномѣ монастир, іако да мѣ ест въ вчинѣ н хуабѣ до въ вѣки н не вт когоже непотѣжковенно, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтеліе поставлѣх господство ми: жѣпан Неделко велики дворник н жѣпан Богдан велики логофет н Стан спатар н Іню вистіар н Бръкан колмс н Пана столник н Манѣ пехарник н Иван велики постелник. Исправник, Богдан велики логофет.

И аз, Нѣгое, еже написах въ столии град Бѣвѣрци, мѣсеца хутомврие 16 дни, въ лѣт 7072.

† Іу Петрѣ воєвода, мностіа божїа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite de la Cornet, ca să-i fie morile de la Alimănești, pentru că îi sînt vechi și drepte ocină și dedină.

Iar apoi, a avut sfînta mănăstire pîră înaintea domniei mele cu Dușman și cu Hasan și cu Mircea din Alimănești pentru aceste mai sus zise mori. Și așa pîrau Dușman și Hasan și Mircea înaintea domniei mele că au avut și ei a treia parte la acele mori. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și cartea pîrintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod, că au fost acele mori de moștenire ale sfintei mănăstiri, care este mai sus numită. Deci și domnia mea am aflat adevărul, că sînt aceste mai sus zise mori de moștenire ale sfintei mănăstiri, iar Dușman și Hasan și Mircea nici un amestec n-au avut la acele mori, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie de ocină și ohabă pînă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Neagoe, care am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 16 zile, în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N. Col. I. Ionașcu, nr. 10. Orig., hirtie (28×22), pecete timbrată.

† Милостію божією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсон земле Уггров-лахиискон, синѸ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слъзем господства ми Опрѣ и Тъдор и Гълѣ със нихни синовни, елици им БогѸ даст, якоже да им сѣт вчинѸ Ѹ Бѣдѣни деа Балѣв, что се зове вчинѸ Зорѣскѣ, аан вт велики Грѣю до пѣт Брѣлѣвѣен, понеже ю покѣпише вт Балѣ ЧитѣрѸ за хѣ аспри готови, еше вт при дѣни родителю господства ми Мирчев воєвода. И продаде Балѣ ЧитѣрѸ вт свою добром волю.

И потом, Опрѣ и Тъдор и Гълѣ имаше преніе пред господства ми радї тае речена вчина със Барѣвѣл, синѸ Читѣров. И тако прѣше Барѣвѣл пред господства ми како не ест продад бащам си ЧитѣрѸ негова више речена вчина въса, аиѸ ест продад вт неѣ; имаше Барѣвѣл вчинѸ. Ѹ тем, господство ми гледал и сѣдих им по правдѸ и по закону съ въсемн чѣститими правителіе господства ми и изнандоух господство ми како ест продад ЧитѣрѸ таю више реченѸ вчинѸ въса, а синѸ его Барѣвѣл <със више> реченѸ вчинѸ метѣхѸ не имаше. И встѣкше Барѣвѣл вт закона вт пред господства ми.

Сего радї, дадоух <и господство ми ви>ше реченим людіе сію више речена вчинѸ, якоже да им сѣт въ вчинѸ и ухабѣ им и синовним <им> и вишком и прѣвншчетом им и ни вт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

И сведетеліе по<става>лем господство ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Богдан вел логофет и Стан спатар и Брѣкан комис и Пана столник и Іане вистигар и Манѣ пѣхарник и Іван велики постелиник. Исправник, Неделко вел дворник.

Писах аз, Тѣдор, мѣсеца октоврие 01 дѣни, въ лѣтѣ 707.
 † Іу Петръ воевода, мностіа божіа господина.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Oprea și Tudor și Gulea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Bădeni partea lui Balea, ce se cheamă ocina Zorească, însă din Gruitul Mare pînă în drumul Brălaviei, pentru că au cumpărat-o de la Balea Citură pentru 1 000 aspri gata, încă în zilele părintelui domniei mele Mircea voievod. Și a vîndut-o Balea Citură de a sa bunăvoie.

Iar apoi, Oprea și Tudor și Gulea au avut pîră înaintea domniei mele pentru acea mai sus zisă ocină cu Barbul, fiul lui Citură. Și așa pîra Barbul înaintea domniei mele că n-a vîndut tatăl său Citură ocina lui mai sus zisă toată, ci a vîndut din ea; a avut și Barbul ocină. Întru aceasta, domnia mea i-am cercetat și i-am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea că a vîndut Citură această mai sus zisă ocină toată, iar fiul său Barbul n-a avut amestec cu mai sus zisa ocină. Și a rămas Barbul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat <și domnia mea> mai sus zișilor oameni această mai sus spusă ocină, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori <punem> domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Iane vistier și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Tudor, luna octombrie 19 zile, în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 727 (Ep. Buzău, XVI/6). Orig., hirtie (31×21), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1862.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 184.

277

1563 (7072) octombrie 22, București.

† Мностію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земле Уггров-лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми свѣтомъ и божественомъ монастырѣ глаголеми Говора, надеже ест храм прѣсвѣтѣн и чистѣн и прѣблагословенѣн владіичне наше и Богородице и прнсно дѣвн Маріе и честно ен ѡспеніе и честиѣншомъ ѡтцѣ нгѣменѣ крѣ Иѡанасіе неромонаха и въсем божественнимъ ннокомъ живѣщнхъ въ свѣтѣмъ шентѣлн сън, ѡкоже да имъ ест село глаголеми Плопѣа въс и съ въсомъ хотаромъ.

И хотарехъ да се знаетъ: ѡт Ѥста Бѣтек, по matka Чоръчїен дорн ѡ пѣта Топанек и ѡт тѣн, по пѣт Топанек, дорн ѡ маткѣ Безїен и по маткѣ Безнен ѡ здол, дорн ѡ Ѥста Интернецатѣлов и ѡт тѣн, дорн ѡ стежар и ѡт стежар, дорн ѡ жѣгастрѣ, дорн ѡ веръшннѣ Лѣфератек и до маткѣ Чирешнлов и до ѡблѣк и ѡт тѣн, прако дорн ѡ веръшннѣ Пѣкълѣнѣлн и дорн ѡ маткѣ Фѣтек, ѡ Нѣснп и ѡт тѣн, по Потека Пѣкълѣнѣлн, дорн ѡ стап и ѡт тѣн, до кѣде ест текла Потека Пѣкълѣнѣлов, ѡ Бодѣ Бодлов и ѡт тѣн, ѡ здол, дорн ѡ хотар Фѣтек и през веръшннѣ Ноатенѣлн, дорн ѡ веръшннѣ Лѣпоек и по водѣ Лѣпоек, дорн ѡ маткѣ Фѣтек и ѡт тѣн,

306

през глав пискълов Бѣчинълов и по шерьшнѣ Бѣчинъловѣ и до шерьшнѣ Фетнице и по дѣлѣ и ѡ дзол, дорн ѡ шерьшнѣ Кѣннеловѣ и до ѡста Кѣннеловѣ и до стежар и до шерьшнѣ Урсоаен и дорн ѡ сорѣ и до ѡста Бѣтев; понеже сѣт старове хотаре свѣтомѡ монастырѡ и забележенн ешеже ѡт нгѡменѡ старн Дорочен при дѣнн прѣдобраго Радѹла воевода. И дрѣжалн сѣт калѡгерн ѡт вѣсегда непоколѣбнмо, мирно и слободно по внше речени хотарехъ нѡ лѣтн без нн едно вантованіе, даже до при дѣнн господства мн.

И потом, нмахѡ калѡгерн преніе пред господства мн със Станчул и със Сръвѣл и със вѣсн Рѣжлецнн и тако съпрѣше Рѣжлецнн како нмат и шнн шчннѡ кѡпованіе над шчннѡ свѣтомѡ монастырѡ ѡт Говора. И господство мн гледахъ и сѣднхъ по правдѡ и по законѡ съ вѣснмн чѣстнтнмн правнтелен господства мн и прочетахъ господство мн кннгѣ старем господаріе Радѹл воевода Прѣдобраго и кннгѡ Пасараба воевода и разѡмѣхъ господство мн, како не сѣт нмалн Рѣжлецнн шчннѡ над шчннѡ свѣтомѡ монастырѡ, ннже сѣт дрѣжалн ннкѣда. И всташе Рѣжлецнн ѡт закона ѡт пред господства мн.

Сего радіе дадохъ и господство ми свѣтомѡ монастырѡ ѡт Говора, такоже да нм ест вѣ шчннѡ и шхѣбѡ и нн ѡт когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

Сеже и свѣдетеліе поставлехъ господство мн: жѡпан Нѣгоѣ внвшнхъ велнкн бан кралевскнн и жѡпан Неделко велнкн дворнкн и жѡпан Богдан вел логофѣт и Стан спатар и Івнѣ внстїар и Бѣркнн комнс и Пана столнкн и Манѣ пѣхарнкн и Іван велнкн постелнкн. Исправнкн, Богдан велнкн логофѣт.

И аз, много грѣшнн Мнхѡл писец, еже начрѣтахъ ѡ граду глаголемн Бѣскрещї, мѣсеца октовїа кѣ дѣнн, ѡт Ідама, хѡвѡ.

† Іу Петрѡ кверѡда, милостїю вожію господннѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre și născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, și preacinstitului părinte egumen chir Athanasie ieromionalul și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să-i fie satul numit Plopu, tot și cu tot hotarul.

Și hotarele să se știe: din Gura Buții, pe matca Cioriciei, pînă în drumul Topanei și de acolo, pe drumul Topanei, pînă în matca Veziei și pe matca Veziei în jos, pînă în gura Înterșatului și de aci, pînă la stejar și din stejar pînă în jugastru, pînă în obîrșia Înfieratei și pînă la matca Ciresilor și pînă la măr și de aici, drept pînă în obîrșia Păcăleanului și pînă în matca Fetei, la Năsip și de aci, pe poteca Păcăleanului, pînă la stîlp și de aci, pînă unde a curs poteca Păcăleanului, în apa Boului și de aci în jos, pînă la hotarul Fetei și peste obîrșia Noatenului, pînă în obîrșia Lupoaei și pe apa Lupoaei, pînă în matca Fetei și de aci, peste capul piscului Bucinului și pe obîrșia Bucinului și pînă în obîrșia Fetei și pe deal în jos, pînă în obîrșia Cîinelui și pînă la gura Cîinelui și pînă la stejar și pînă în obîrșia Ursoaei și pînă la sorb și pînă la Gura Buții, pentru că sînt vechi hotare ale sfintei mănăstiri și însemnate încă de egumenul Doroteiu cel bătrîn în zilele preabunului Radul voievod. Și au ținut călugării totdeauna neclintit, în pace și slobod mai sus zisele hotare 56 de ani, fără nici o bîntuire, pînă în zilele domniei mele.

Iar apoi, au avut călugării pîră înaintea domniei mele cu Stanciul și cu Sîrbul și cu toți Răjleții. Și așa pîrau Răjleții că au și ei ocină cumpărătură pe ocina sfintei mănăstiri de la Govora. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei

mele și am citit domnia mea cărțile bătrînilor domni, a preabunului Radul voievod și cartea lui Basarab voievod și am înțeles domnia mea că n-au avut Răjleții ocină pe ocina sfintei mănăstiri nici n-au stăpînit niciodată. Și au rămas Răjleții de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Govora, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Îată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, mult păcătosul Mihul pisețul, care am scris în cetatea numită București, luna octombrie 22 zile, de la Adam 7072 <1563>.

Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 728 (Govora, IX/6). Orig., perg. (22×33), pecete timbrată. Cu două trad. din 1749 și din 1842; alte trad. ibidem, ms. 234, f. 196–197, 447, f. 191 și 463, f. 103v–104.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 184–185.

278

<1563> octombrie 25, București.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Уггров-лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод. Дават господство ми Станко със синовн си и Бѣничѣ със синовн си, елице им Богъ припѣстит, такоже да им сѣт учинѣ ѿ Ёрошани дел мати им Славнев, ѿт дел вацѣмѣ си Бланкѣла, его дел ѿт посѣде, варе елика се хтет избрати ѿт сѣхо и ѿт водаѣ, понеже им ест стара и права учинѣ и дѣдинѣ.

И потом, имаше прѣнїе више речени людіе, Станко и Бѣничѣ със село Ёрошанин, със Стан и Кръстѣ и Бран и Бланкѣла. И тако прѣше пред господства ми, како нѣст Славнѣ, дѣщере Бланкѣлаше стар, родїла ѿт него. И ѿ тем, господство ми гледаѣх и сѣднѣх по правдѣ и по законѣ, съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и дадохъ господство ми Ёрошанин, Станѣ и Кръстѣ и Бранѣ и Бланкѣлаше закон бї болѣри, да заклет како нѣст Славнѣ родїла ѿт Бланкѣла стараго, ниже имат учинѣ ѿколо със Боба и със Биша и със Бонка ѿт дел вацѣм си Бланкѣла. И ѿ тем, теѣх бї болѣри гледаѣх им редѣ по правдѣ и <по зако>²нѣ и истинствовахъ със ниѣне дѣше како <и>²мат учинѣ ѿ Ёрошани такоже и дрѣзе дѣщере Бланкѣла²ше ѿколо, една како и дрѣга, Б<оба>² и Биша и Бонка и Славнѣ. Таже всташе Стан и Кръстѣ и Бран и Бланкѣла ѿт закон ѿт прѣд господства ми.

Сего радї, дадохъ и господство ми Станков и Бѣничев, такоже да им ест въ учинѣ и въ шѣбѣ, им и синовеи им, вишкѣм и прѣвночитѣм и ни ѿт когоже непоколѣвенмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Богдан велики лѣгѣфет и Іню вел вистїар и Стан вел спатар и Бръкан вел кѣмис и Манѣ вел пѣхарник и Іван велики постелник. Исправник, Богдан велики лѣгѣфет.

И аз, Іуан, еже написахъ въ столии град Бѣкѣрци, мѣсеца шѣтїаберїа кѣ дѣни <ѿт ѿдама>³ до селѣ въ лѣт $\times 307$.

† Іу Петръ воевода, многостїа божію господинъ.

308

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea <această poruncă a domniei mele>¹ lui Staico cu fiii săi și lui Buncea cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Oroșani partea mamei lor Slavna, din partea tatălui ei Vlaicul, partea lui de pretutindeni, oricît se va alege din uscat și din apă, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră mai sus zișii oameni, Staico și Buncea, cu satul Oroșanii, cu Stan și Cîrstea și Bran și Vlaicul. Și așa pîrau înaintea domniei mele că Slavna nu este fiica lui Vlaicul cel bătrîn, născută din el. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am dat domnia mea Oroșanilor, lui Stan și lui Cîrstea și lui Bran și lui Vlaicul, lege 12 boieri, ca să jure că nu este Slavna născută din Vlaicul cel bătrîn, nici nu are ocină împreună cu Boba și cu Vișa și cu Voica din partea tatălui lor Vlaicul. Iar întru <aceasta>², acei 12 boieri le-au cercetat rîndul după dreptate și după lege și au adevărit cu sufletele lor că are ocină la Oroșani ca și celelalte fiicele ale lui <Vlaicul>², împreună, una ca și cealaltă, B<oba>² și Vișa și Voica și Slavna. Astfel au rămas Stan și Cîrstea și Bran și Vlaicul de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Staico și lui Buncea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Manea mare paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Bogdan mare logofăt.

Și eu, Ion, care am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 25 <zile și de la Adam>³ pînă acum, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/36. Orig., hîrtie (30,5×21,5), pecete timbrată.

Văleatul greșit. Datat după divan.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 186.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Text acoperit de pecete.

† Многостію божією, Ію Петръ воєвода и господинъ въсон земле Ѹггровлахиинскон, синъ великаго Мирча воєводѸ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтенномѸ правителю господства ми жѸпан Иван велики постелник и съ синови си, елици мѸ Богъ приидетит, іакоже да мѸ ест учинѸ с Трестеннк дел Романов въса и дел Бонков въса варе еанка се хтет избрати ннхнем делове шт посвѸде что имат шт Трестеннк, занеже пріидоше вин самн, Роман и Бонко шт Прослѣвешн, пред господства ми, тере сложнше и поклоннше сваке ннхне делове за учинѸ вше реченѸ шт Трестеннк почтенномѸ правителю господства ми, еже ест вше писан, за ннхном добром волю шт пред господства ми.

Сего раді, дадох и господство ми почтенномѸ правителю господства ми жѸпан Иван велики постелник, іакоже да мѸ ест учинѸ и въ хѸаб ним и синовом

ИМ Н ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ НМ Н НИ ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА
МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕНІМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИК ДВОР-
НИК Н ЖЪПАН БОГДАН ВЕЛНИК ЛОГОФЕТ Н СТАН СПАТАРИУ Н ІАНЕ ВИСТІАР Н БРЪКАН КОМИС
Н ПАНА СТОЛНИК Н МАНЪ ПЕХАРНИКЪ. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛНИК ДВОРНИК.

ПИС МЪСЕЦА НОЕМВРІЕ І ДЪНИ, ВЪ ЛЪТ Х³⁰⁶.

† ІУ ПЕТРЪ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivan marele postelnic și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Trestenic partea lui Roman toată și partea lui Voico toată, ori cît se vor alege părțile lor de pretutindeni, ce au la Trestenic, pentru că au venit ei înșiși, Roman și Voico din Iaroslăvești, înaintea domniei mele, de au așezat și au închinat toate părțile lor de ocină mai sus zise de la Trestenic cinstitului dregător al domniei mele, care este scris mai sus, de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivan marele postelnic, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Іане vistier și Бărcан comis și Панă stolnic și Manea paharnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

S-a scris în luna noiembrie 10 zile, în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj-Napoca, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (31×21), pecete timbrată, căzută. Fotocopie la Bibl. Acad., F, III/11.

280

1563 (7072) noiembrie 16.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРЪ ВОЕВОДА Н ГОСПОДИНЬ ВЪСОН ЗЕМЛЕ УГРОВЛАХИНСКОМ, СИНЪ ВЕЛНАГО МИРЧА ВОЕВОДАЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЮ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МН СЛЪГ ГОСПОДСТВА МН БИИТНАЪ ЛОГОВФЕТ Н СЪ СИНОВИ СИ, ЕЛИЦИ НИ БОГЪ ДАСТ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИИЪ С БЪРКЪНЕЩИ ШТ ДЕЛ БЛЪСАНОВ РОЗОАРЕ А, ПОНЕЖЕ Ю ЕСТ ПОКЪПИЛ ТЪСТЪ СИ БАНЪ ШТ БЛЪСАН Н ШТ ЖЕНЪ ЕМЪ ЗА СІ АСПРИ ТЪРСКИ ЕЩЕ НАД ТАИ ЗЛА ГЛАДИЪ. И ПРОДАДЕ БЛЪСАН Н ЖЕНА ЕМЪ ЗА НИХНОМ ДОБРОМ ВОЛЮ.

И ПОТОМ, БИИТНАЪ ЛОГОВФЕТ, ШИ ЕСТ НМАЛ ПРЪ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН СЪС СИНЪ БЛЪСАНОВ, НА ИМЕ СТАН Н СЪС АНЕСІИ ЕГО, РАДУА МИХУНЛЕСКЪА Н ЧЕТ ИМ. И ТАКО ПРЪШЕ ШИИ КАКО НЕ СЪТ ПРОДАДЕНИ ТЕХ ВИШЕ РЕЧЕНИ РОЗОАРЕ ШТ БЛЪСАН, АНЪ СЪТ ВІАН ПОСТАВЛЕНИ ЗАЛОГ. И С ТЕМ, ГОСПОДСТВО МН ГЛЕДАХ Н СЪДИХ ПО ПРАВДЪ Н ПО ЗАКОН Н СЪС ВЪСЪМНИ ЧЪСТИТМИ ПРАВИТЕЛІЕ ГОСПОДСТВА МН Н ДАДОХ СТАНОВ Н РАДУЛОВ ЗАКОН ВІ ВОЛЪРИ, ДА ЗАКЛЕТ СИЩЕ КАКО НЕ СЪТ ПРОДАДЕНИ, АНЪ СЪТ ПОСТАВЛЕНЕ ЗАЛОГ. И ШИИ НИКАКОЖЕ НЕ ВЪЗМОГОШЕ ЗАКЛЕТИ, НЪ УСТАШЕ ШТ ЗАКОН ШТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН, КАКО БЕКЕ МЕТЪХЪ ДА НЕ ИМАТ СЪС ТЕХ ВИШЕ РЕЧЕНИ РОЗОАРЕ.

ТЕМ РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН БИИТНАЪ В ЛОГОВФЕТ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИИЪ Н УХДЕ, НИМ Н СИНОВОМ НИМ Н ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ НИМ Н НИ ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

310

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВАЖЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО БЕЛ ДВОРНИК
Н ЖЪПАН БОГДАН БЕЛ ЛОГОФЕТ Н СТАН СПАТАР Н БРЪКАН КОМИС Н ІАНЕ ВИСТІАР Н ПАНА
СТОЛНИК Н МАНЪ ПЕХАРНИК Н ІВАН БЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО БЕЛ ДВОРНИК.

ПИС АЗ, КОДРЕШЪ, МЪСЦА НОЕМВРІЕ СІ ДНИ, ВЪ ЛЪТ ХЪВОЪ.

† Іу Петръ свекрва, милостіа вожіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vintilă logofătul, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Bărcănești din partea lui Vîlsan 4 răzoare, pentru că le-a cumpărat socrul său Bunea de la Vîlsan și de la soția lui pentru 250 aspri turcești, încă pe acea rea foamete. Și au vîndut Vîlsan și soția lui de a lor bunăvoie.

Iar apoi, Vintilă logofătul, el a avut pîră înaintea domniei mele cu fiul lui Vîlsan, anume Stan și cu nepoții lui, Radul Mihăilescul și cu ceata lor. Și așa pîrau ei că nu au fost vîndute acele mai sus zise răzoare de Vîlsan, ci au fost puse zălog. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat lui Stan și lui Radul lege 12 boieri, să jure astfel că nu au fost vîndute, ci au fost puse zălog. Iar ei nici cum nu au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acele mai sus zise răzoare.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vintilă logofătul, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Codreș, luna noiembrie 16 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.România, Fond. Achiziții Al. Rosetti, nr. II/5.

Orig., hirtie (30,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Trad. la Bibl. Acad., MDCLV/8.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Voico logofătul și fraților lui, anume Vîlcul și Albul și Tatul, ca să le fie lor moșie la Netoți din partea Tatului a patra parte, din apă și din uscat și din siliște. Și din Răvi-geasca iar să fie din partea Tatului oricît să va alege. Pentru că au cumpărat Voico logofătul acele moșii drept 125 aspri gata.

Și iar să fie lui Voico logofătul moșie la Călugărul din partea Tatului a patra parte, din apă și din uscat, pentru că o au cumpărat tot întru acel preț ce s-au zis mai sus. Și iar au cumpărat Voico logofătul de la Mîlcom o jumătate de loc drept o vacă cu lapte. Și iar au cumpărat Voico logofătul de la Șărbana, fata lui Mîlcom, un loc drept 100 aspri gata. Și au fost acel loc loc de pădure, iar Voico logofătul, el l-au curățit.

Și iar au cumpărat Voico logofătul de la Radul, feciorul Cîrstii, o jumătate de loc la Ulm, drept 25 aspri.

Pentru acéia, am dat și domnia mea lui Voico logofătul și fraților lui, ca să le fie lor moșia stătătoare și ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Ivan vel logofăt i Iane vistiar i Stan spătar i Pană stolnic i Bărcan comis i Manea paharnic i jupan Ghiurma vel postelnic. Ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Și am scris eu, Neagul logofăt, feciorul lui Ioachim, în orașul Bucureștii, méseța ghenarie 16 dni, leat 7072 <1564>.

† Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe uricul cel slovenesc de Lupp dascalul slovenesc la Școala Domnească în București.

Az Lupp dascal slovenesc izpisah.

Arh. St.Buc., A.N., XXXV/1. Trad. de la începutul sec. XIX. O copie de la mijlocul sec. XIX, ibidem.

282

1564 (7072) februarie 27.

† Мнолостію божію, Іу Петръ воєвода и господннѣ въсон земле Угровлахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми почтеномъ правителю господства ми жъпан Иван велики постелник със синовн си, елци мѣ Богъ даст, такоже да мѣ ест един члѣд шт ацигани на нме Бербеца със децам си, понеже га ест извадна шт Браила със х̄ аспри.

Таже съм помнолкал его и господство ми със више реченѣ ациган, такоже да мѣ ест въ шчинѣ и въ ухабѣ емѣ и синовом ¹ и вѣском же и прѣвнѣчетом емѣ и не шт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣем господство ми: жъпан Неделко велики дворник и жъпан Богдан велики лугуфет ² и Стан спатар и Бръкан комис и Іане вистіар и Пана столник и Манѣ пехарник. Исправник, Неделко велики дворник.

Писа Микѣл, мѣсеца февруаріе кѣ дъни, в лѣт х̄зѣб.

† Іу Петръ воєвода, мнолостію божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivan marele postelnic cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume Berbecea cu copiii săi, pentru că l-a scos de la Brăila cu 600 aspri.

Deci, l-am miluit și domnia mea cu acest mai sus zis țigan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor ¹ și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt ² și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Micul, luna februarie 27 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului cu altă cerneală.

² În loc de: fost mare logofăt.

Hrisovul răposatului Pătru voivod pentru satul Litești, leat 7072 (1564).

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele lui Hamza armașul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să ție el moșiia, satul Liteștii, toată, dupeste tot hotarul, cît se va alége, pentru că iaste a lui véche și dreaptă moșie de la moșii lui.

Iar după acéia, sluga domnii mele ce s-au zis mai sus, el au avut pîra înaintea domnii mele cu o nepoată a lui, anume Ivana. Și așa pîra Ivana pă Amza, zicînd că are și ia o parte de zéstre în satul acela. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judicat pă dreptate și după lége, împreună cu toți dregătorii domnii mele și am aflat domniia mea cum că n-au avut Ivana, nepoata lui Hamza, nici o parte de zéstre într-acea moșie ce s-au zis mai sus. Și au rămas Ivana, nepoata lui Hamza, de lége denaintea domnii mele.

Drept acéia, am dat și domniia mea slugii domnii mele ce s-au zis mai sus, ca să-și ție el moșiia ohavnică și stătătoare, el, feciorii lui, nepoții și strănepoții lui și de nimeni neclătita, după zisa domnii mele.

Pentru acéia, am pus domniia mea și mărturii pe: jupan Nedelco vel vornic i jupan Ivan vel logofăt i Stan spătar și Bărcan comis i Iano vistier i Pană stolnic i Mihai ¹ păharnic i Ghiorma vel postelnic. Și au scris ² Nedelco vel vornic.

Arh. St Buc., Conдика m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 33v—34. Copie după traducere. Lunile, după divan.

EDIȚII. *DIR, B*, 187—188.

¹ În loc de Manea.

² În loc de și ispravnic.

† Милостію божією, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сіе повеаѣніе господства ми почтеномѣ правителю господства ми жѣпан Иван велики лѣгѣфет, іакоже да мѣ ест ѡчинѣ ѣ Борѣлѣци деа Манѣ вѣса, вѣре еанка се хѣтет избрат и ѡт водѣ и ѡт сѣхѣ и ѡт полю и ѡт шѣмо и вечнин и ѡт воденице и ѡт посѣде, понеже принде сам Манѣ пред господства ми, тѣре даде и поклонн више речена ѡчинѣ почтеномѣ правителю господства ми више писан ѡт своимѣ добром волю и ѡт пред вѣсн волѣри господства ми.

Сего радї дадох и господство ми почтеномѣ правителю господства ми жѣпан Иван велики лѣгѣфет, іакоже да мѣ ест више речена ѡчинѣ вѣ ѡчинѣ и вѣ хѣдѣ. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам рѣч мати господства мн.

Пис мартіе сї днн.

† Іу Петръ воевода, мноостію божію господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Ivan marele logofăt, ca să-i fie ocină în Borulești partea lui Manea toată, oricît se va alege și din apă și din uscat și din cîmp și din pădure și vecini și din moară și de pretutindenii, pentru că a venit însuși Manea înaintea domniei mele de a dat și a închinat mai sus spusa ocină cinstului dregător al domniei mele mai sus scris, de a lui bunăvoie și dinaintea tuturor boierilor domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Ivan marele logofăt, ca să-i fie mai sus spusa ocină de ocină și de ohabă. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăși spusa mamei domniei mele.

S-a scris martie 16 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj-Napoca, Colecția doc. slave. Orig., hirtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Fotocopie la Bibl. Acad., F., III/20.

Datat după domn, ispravnic și marele logofăt.

285

. 1564 (7072) martie 31, București.

† Мноостію божію > Іу Петръ воевода н господннъ вѣсон земли ѿггровлахінскон, синнъ великаго н добраго Мирочек воеводе. Дават господство мн сїе повелѣніе господства мн свѣтомъ н божествомъ монастырѣ глаголюмн Глѣвѣчог, надеже ест храмъ благовѣщеніе прѣсвѣтне владичице наше Богородице н присно дѣви Маріе, іакоже да н ест половинно ут село Слѣвѣнн н ут село н ут полю н ут вода н ут по вѣсон хотар, понеже га ест бив даал више речено половинно ут Слѣвѣнн Калотъ дворникъ више реченнъ божественнъ монастыр ецеже при днн поконномъ Басарабе воеводѣ, іакоже да мѣ бѣдетъ вѣчное вѣспоминаніе.

И потомъ, нмал ест утца нгъмена куръ йнаніе прѣніе прѣдъ господства мн със правитеа господства мн жѣпанъ Станъ Дебелъ велъ спатаръ радї више речено село. И тако прѣше правитеа господства мн Станъ велъ спатаръ како ест била више речена половинна ут село Слѣвѣнн едномъ неговѣ норѣ на нме йнка за дѣдїнѣ. И хотѣше Станъ велъ спатаръ вѣзети више речено село ут свѣта монастыр ут Глѣвѣчог. И ѿ темъ господство мн сѣднхъ нм по правдѣ н по законѣ съ вѣсн честити правитеаіе господства мн н видѣхъ господство мн н кннга <по>конномъ Басарабе воеводе н кннга поконномъ Радѣла воевода погнѣшаго на Ривникъ, како <ест прило>жиа Калотъ дворникъ више речено село половинно ут Слѣвѣнн ѿ више реченон божествомъ <монастырѣ глаго>люмн Глѣвѣчог, іакоже да н ест вѣчное вѣспоминаніе. И уста Станъ великн спатар ут <за>кона ут прѣдъ господства мн, како веке метѣхъ да не нма със више речено село въ вѣкн.

Сего радї, н господство мн дадохъ више речено село, половинно ут Слѣвѣнн, више реченон божественнъ монастыр ут Глѣвѣчог, іакоже да <н> ест въ вчннѣ н хѣдѣс н нн ут когоже непотакновено, по речъ господства мн.

Сеже свѣдѣтеліе поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ Неделко великн дворникъ н жѣпанъ Іванъ великн логофетъ н Станъ спатаръ н Йню вистнгаръ н Бърканъ <комнс>

Și să știe și hotarale: din Teiuș pînă în matca Giului, pe Cerna, pînă în matcă, apoi drept pînă în Fîntina Moțocului și de acii pînă în Piscul Talpelor de Sus, apoi din pisc, pînă în Ciuhul, pe Cernișoară, pînă în Aninoasa; pentru că iaste a lor dreaptă vechie de moștenire.

Pentru acéia, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus numiți, anume Stan și Vladul cu feciorii lor și nepoților lor și de nimenea să fie neclătită, după cuvîntul domniei mele.

Iată și mărturii puiu domniia mea: jupan Stan vel spathar i jupan Vilcan ¹ vel comis i jupan Arsenie ² vel vistier i jupan Manea vel paharnic i jupan Ghiorma <vel postelnic>. Ispravnic, jupan Nedelco marele dvornic. 7072 <1563—1564>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 449, f. 513. Trad. Lunile, după divan.

¹ În loc de Bărcan.

² În loc de Iane.

287

<1564 martie 31—1567 iunie 17>, București.

<Cu mila lui Dum>nezeu, creștinul Pătru vodă, domnu <a toată Țara Rumânească, fiul marelui> preabunului Mircii vodă. Dat-au <domniia lui această poruncă a domnii lui lui> Boziu cu sororile lui, anume Ivana... ba, ca să fie lor moșie în Cîrlom<ănești...> oricîtă să va alége, pentru <că...> domnii lui, de au făcut părți fét<elor...> și Dobra și Sorica și B... unul așa și altul, pe acea<stă moșie...> și așa s-au tocmit dinnaintea... megiișilor.

Pentru acé<ia...>, fete, ca să le fie lor moșia... strănăpoților și de cătr<e nimeni neclătit, după poru>nca domnii lui.

<Și mărturii au pus domniia lui pe: jupan> Nedelco vel vornic și jupan I<van> vel logofăt... comis i State ¹ spătar i Manea <paharnic...> vel postelnic. Și ispravnicu, Nede<lco vel dvornic>.

București... méșeta...

Bibl. Acad., CCCIII/41. Trad. Rupt.

Datat după domn și divan.

¹ În loc de Stan.

288

<1564 martie 31—1568 iunie 8>.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон земли Угорров-лахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Рѣдѣю със синови си, елици Богъ припѣстит, такоже да мѣ ест вчинѣ ѿ Гълешолаи неговѣ дел вѣсаѹ, варе елика се хтет избратити пос-вѣде, понеже мѣ ест <стара> и права вчинѣ и за дѣднѣ.

И потом, прінде сам Рѣдѣю и пред господства ми тере даде и сложи и по-братн по негова дѣщера, по име Тѣдора и със синъ емѣ по <име> Кръчюн, такоже да сѣт две братіа над неговѣ вчинѣ, над вѣсаѹ, неразделени до вѣ вѣки, понеже ест сѣтъкмиа сам <Р>ѣдѣю ѿ пред господства ми како да сѣт две братіа Тѣдор със Кръчюн над вѣсѣѹ ... комате еже сѣт вше ...

Сего радї дадохъ и господства ми, ꙗкоже да им ест <въ шчинѣ и въ хуабѣ
ним и синовом им и вѣнском и прѣвѣнчетом им и ни шт когоже непоколѣбнмо,
по реч господства ми>

<Сеже и сведетелїе поставихъ господство ми . . . > жѣпан Иван в<елник лшгв-
фет . . . > Панъ столник и Манѣ пехарник.

. . . еже исписахъ . . . въ лѣт хЗПВ.

† Іу <Петрѣ воевода, мнлостїа божїа> господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Rădeiu cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Găleşoia toată partea lui de ocină, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că îi este <veche> și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar apoi, a venit însuși Rădeiu înaintea domniei mele de a dat și a așezat și a înfrățit pe fiica lui, anume Tudora, și cu fiul lui, anume Crăciun, ca să fie doi frați nedespărțiți pe ocina lui, pe toată, în veci, pentru că a orînduit însuși Rădeiu înaintea domniei mele, ca să fie doi frați Tudora cu Crăciun, peste toate... averile, care sînt mai sus...

De aceea, am dat și domnia mea ca să le fie <de ocină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele>.

<Іаță și martori am pus domnia mea: . . . > jupan Ivan mare <logofăt...
Pană> stolnic și Manea paharnic...

...care am scris... în anul 7082 ¹.

† Io <Petru voievod, din mila lui Dumnezeu,> domn.

Muzeul județean Tirgu Jiu, nr. 27. Orig., hirtie (29 21), rupt, pecete căzută.
Datat după Ivan, mare logofăt în domnia lui Petru cel Tânăr.

¹ Data retușată.

† Мнлостїю божїю, Іу Петрѣ воевода и господннѣ. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми честнѣншомѣ штцѣ архїемандритѣ, нже въ свѣщенноноцехъ кнр Іван егѣмен Тисмѣнскнн и въсем божественнм иноком жнвѣщцнхъ въ свѣтом мѣстѣ том, ꙗкоже да сѣт мирно и слободно радї пренїе что сѣт нмалн пред господства ми със село глаголемн Сѣходол, радї еднн вѣхвѣ и злѣтворцї, еже ест стеклѣ през планинѣ със вѣ конн. Занеже добре истннѣ развмѣхъ господство ми, како не имат калѣгерн ни едно вннѣ; понеже ест пошел болѣрннѣ господства ми Ярсенїе ван със вѣсн болѣрн Жнлом тамо на тое прнходнше на планинѣ, по кѣде ест стеклѣ тое вѣхъ, и нашан сѣт със ннхнн дѣше, како сѣт ѣчинннн тако прнходнще сѣходолѣннн, тере сѣт нзвадннн шнднле и скоарце и шт вѣсехъ что им ест требовал.

И потом, Сѣходолѣнїе, шнн сѣт ѣзелн вї болѣрн, тере сѣт заклелн како не сѣт шнн ѣчинннн того пѣт, а калѣгерн, шнн сѣт заклелн със вѣ болѣрн, тере сѣт шткрнвлн по тѣхъ вї болѣрн сѣходолѣном. И ѣзел им ест Ярсенїе ван воловн шнем вї болѣром и шт Сѣходол вѣ глабе шнем вѣ конн. И всташе сѣходолѣннн шт закона шт пред господства ми.

Сего радї, дадохъ господство ми калѣгером шт Тисмана, ꙗкоже да сѣт мирно и слободно. И вн, Сѣходолѣннн, шт час еже хукете внднтн сїю кннгѣ господства ми,

а ви да гледате, тере да затворите със прискъ таю приходнице. И шт нинѣ веке да се не плакат калѣгерн шт вас, ере зла срамотѣ ѱовете патити. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Иван вел логофѣт.

Пис апрѣлѣ 5 дѣни.

† Іу Петрѣ воевода, мноостію божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte arhimandrit, cel dintre sfințiții călugări, chir Ioan, egumen al Tismanei, și tuturor dumnezeieștilor călugări care viețuiesc în acest sfânt loc, ca să fie în pace și slobozi pentru pîra ce au avut înaintea domniei mele cu satul numit Suhodol pentru un hoț și răufăcător, care a fugit peste munte cu doi cai. Pentru că bine am înțeles adevărul domnia mea că nu au călugării nici o vină. Pentru că s-a dus boierul domniei mele Arsenie banul cu toți boierii Jiului acolo la acea trecere în munte, pe unde a fugit acel hoț și au aflat cu sufletele lor că au făcut acea trecere Suhodolenii, de au scos șindile și scoarțe și de toate ce le-a trebuit.

Iar apoi, Suhodolenii, ei au luat 12 boieri, de au jurat că nu au făcut ei acel drum, iar călugării au jurat cu 24 de boieri, de au acoperit pe acei 12 boieri ai Suhodolenilor. Și le-a luat Arsenie banul boii acelor 12 boieri și din Sohodol 2 gloabe pentru acei doi cai. Și au rămas Suhodolenii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea călugărilor de la Tismana, ca să fie în pace și slobozi. Iar voi, Suhodolenilor, din ceasul în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să închideți cu prisacă acea trecere. Și de acum mai mult să nu se plîngă călugării de voi, căci rea rușine veți păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Scris aprilie 5 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 713 (Tismana, LXXXV/2). Orig., hîrtie(31×22), pecete timbrată, stricată. Cu o trad. din 1912; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 282.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *D.I.R.B.*, 188—189. Facs. *ibidem*, 487.

290

1564 (7072) aprilie 7, București.

† Мноостію божію, Іу Петрѣ воевода и господинь въсон земле Ѳггрове-лахинскон, синь велнакого и добраго Мирчек воевода. Дават господство ми сіе повелѣ-ніа господства ми шкелзи людѣ на име Стопка и Братко и Радул и Ѳпрѣ и Радул и Авпа и Бладул и Пѣтрѣ и със четом си и със инѣ синовн, елицн им Богъ при-псстит, ꙗкоже да им сѣт шчинѣ ѣ Сѣходол и ѣ Ермонеці, дело Тлъвѣлов и дело Дръганѣ въса шт посвѣде. Занеже сіа шчинне више речене билн сѣт дедіне Тлъ-вѣлов и Дръганов. Таже, Тлъвѣл и Дръган, шнн сѣт ѣкрали две соколи шт над место село Сѣходолѣном. Таже еѣ сѣт възел родітелю господства ми Мирча воевода поконнаго Сѣходолѣном две дѣшегѣбнене радї тан две соколи.

И шт време еже сѣт нашели Тлъвѣл и Дръган вѣхви лице, а родітелю гос-подства ми поконнаго Мирча воеводѣ, шн еѣ дал кннга да си повратит та

318

дѣ дѣшегѣбнне шт надъ Тлѣвѣлѣ н шт надъ Дрѣганъ, а шнн нѣст нмалн добнток
ннцѣ да ехъ вратнт, нѣ га сѣт вѣзелъ шчнне въ мѣсто кра<в>емъ.

Ѣ потомъ, швемзѣн людїе внше нменнтн, шнн сѣт нмалн прѣнїе прѣдъ господства
мн със Тлѣвѣлѣ н със Дрѣганъ. И тако прѣше <Тлѣ>вѣлѣ н Дрѣганъ прѣдъ господства
мн како нѣст ѡкралн те<хъ с>околн. Ѣ ѡ темъ господство мн сѣднхъ н глѣдахъ по правдѣ
н дадохъ господство мн Тлѣвѣловъ н Дрѣгановъ законъ ѿ волѣри. Ѣ шнн не вѣзмо-
гоше ннкакоже вѣзетн законъ, нѣ всташе Тлѣвѣлѣ н Дрѣганъ шт законъ шт прѣдъ
господства мн.

Сего радї, дадохъ н господствѣ мн сїнъ внше реченн нменнтн людїе сїе внше
речене шчнне, ꙗкоже да намъ сѣтъ шчннѣ н шхавѣ, нмъ н снновнмъ нмъ н внѣкомъже н прѣв-
нѣчетомъ нмъ н ннъ шт кождѣ непотѣкнбено, по речъ господства мн.

Сеже н сведетелїе поставлѣхъ господство мн: жѣпанъ Неделко великн дворннкъ
н жѣпанъ Иванъ великн лшгѣфетъ н Янне встнгаръ н Станъ спатаръ н Брѣканъ комнсъ
н Пана столннкъ н Манѣ пѣхарннкъ н жѣпанъ Гюрма великн постелннкъ.

И ехъ напнсѣхъ въ настолнн градъ Бѣкѣрѣщї, мѣсеца апрїлїе 3 днн, въ лѣтъ
х306.

† Іу Петрѣ вѣвѣда, милостїю божїю господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stoica și Bratco și Radul
și Oprea și Radul și Lupul și Vladul și Pătru și cu ceata lor și cu fiii lor,
cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Suhodol și în Ermonești partea
lui Tîlvul și partea lui Drăgan toată, de pretutindeni. Pentru că aceste ocine
mai sus zise au fost dedine ale lui Tîlvul și ale lui Drăgan. Astfel, Tîlvul și
Drăgan, ei au furat doi șoimi de pe locul satului Suhodolenilor. Deci, părintele
domniei mele, răposatul Mircea voievod, le-a luat Suhodolenilor două dușe-
gubine pentru acei doi șoimi. Iar din vremea din care s-au aflat de față ca
hoți Tîlvul și Drăgan, iar părintele domniei mele, răposatul Mircea voievod,
el le-a dat carte ca să-și întoarcă acele două dușegubine de la Tîlvul și de la
Drăgan. Iar ei nu au avut vite deloc ca să întoarcă, ci le-au luat ocinele în
loc de vaci.

Iar apoi, acei oameni mai sus numiți, ei au avut pîră înaintea domniei
mele cu Tîlvul și cu Drăgan. Și așa au pîrît Tîlvul și Drăgan înaintea domniei
mele că n-au furat acei șoimi. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și
am cercetat după dreptate și am dat domnia mea lui Tîlvul și lui Drăgan
lege 12 boieri. Iar ei nu au putut să ia legea nicicum, ci au rămas Tîlvul și
Drăgan de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși numiți oameni
aceste mai sus zise ocine, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților
și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și
Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și le-am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 7 zile, în anul
7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXX/139. Orig., hîrtie (29×20,5), rupt, pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 189—190.

Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Pătru voevoda și domnu a toată Țara Rumânească, ce-i de Ungurimé dascălicat, feciorul marélui și preabunului, răposatului Mircea voevod. Dat-au domnia mea această carté a domnii méle sfentii și domniizeștie mănăstiri ce iaste Pîlcov, ce iaste muntii și den jos cu vie hramului sfîntului Neculae de la Mira Lichiei, ce au făcut cinstitul și îndereptătorul domnii méle jupînul Gheorma vel postelnic și i-au dat și i-au închinat să fie metoh ce să grăește locul la Simon Petru, ce iaste hramul naștirea lui Hristos.

Și iar ca să le fie moșie de la Văcrăciști parte jupînisie Caplii toată, cu rumâni cu tot și cu vad de moară și cu tot venitul moșie.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri moșie de la Dragomirești partea jupîneisie Caplii toată și cu rumânie și cu tot venitul moșie.

Și iar ca să fie sfentii mănăstiri ocina de la Spațog parte jupîneisie Caplii toată și cu rumânie și cu gîrla dupi lîngă satu.

Și iar ca să fie ocina de la Brăniștari a patra parte den partea jupîneisie Caplie.

Și iar ca să fie moșie de la Cîrstinăști cu rumânie și cu vad de moară.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri ocina de la Izvorani partea jupîneisie Caplie toată, cît s-au ales du piste tot hotarul.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri niște sălașă de țigani, anume: Zăgan și Mircea i Dodan i Stoica i Corneiu i iar Stoica i Stan i Dragul i Stan i Bădea i Bue i iar Bădea și cu Țalapi. Și aciștie pré toți i-am dat și i-am închinat sfentie mănăstiri pentru suflitul părinților mie și pintru sufletul meu. Și i-am scris la sfîntul pomilnicu pré părinții mie, pré anume Caplii i Diicul i Vișa, iar Diicul, Stanca i Pătrașco i Radul i Stoica i Radul i Nișă i Dragna, ca să fie pominiți la sfîntul pomilnicu în véci și la sfînta și domnizéiasca leturghie, pentru că jupîneasa Caplea au fost a jupînului Gheormii și s-au îngropat denaintea domnii méle la sfînta mănăstiré ci să chiiamă sfîntul Niculae. Pentru aceia, am dat și am închinat aceste sati cu rumâni și cu țigani la sfîntul Niculae, ca să fie pominiți în véci la sfînta liturghie.

Iar jupînisa Caple au avut un copil pré anume Pătrașco și au murit și l-au îngropat la mănăstirea la Bolintin, sfîntul hramu blagovéștenie. Pintru aciaa, am dat acisti sati și țigani pentru sufletul lui, iar la sfînta mănăstire sfîntul Niculae, unde iaste îngropată jupîniasa Capli, ia așa au lăsat cu mare blestimu, ca să fie aciștii închinați la sfînta mănăstire.

Drept aciaa, am dat domnii mea și am întărit cu această carte a domnii méle, ca să fie pominiți în vici.

Iată și mărturie am pus domnia mea: Nedelco vel vornic i Ivan vel logofăt i jupan <Iane> ¹ vel vistier i jupan Stan vel spătar i Paană vel stolnic i Bărcan vel paharnic ² i Ghiorma vel postelnic.

Și am scris eu, Negoslav gramaticul, în scaunul cităție Bucureștilor cursul anilor aprilie 8 dni, anul 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 733 (Mihai Vodă, III/1). Trad. din sec. XIX.

Văleatul greșit. Datat după divan.

EDIȚII. Năsturel, *Stavropoleos*, 2; *DIR*, B, 190—191.

¹ Lipsă în text.

² În loc de comis.

Змрел еше при дъни поконнаго Блада воеводе Калъгера. ꙗ потом, Чернат и Станчюл, шни сѣт побѣгли. ꙗ с тем, Блада воевода Калъгера вѣзел ест ѡт Мижа и Шербан и Дан една дѣшѣгѣнна и половинна, радї Чернат и Станчюл и дал ест сїе вше реченѣ ѡчинѣ Мижек и Шърбанѣ и Данок.

«ꙗ потом, вше речени людіе имаше» пренїе пред господствѣ ми сѣ едни анепсїѣ Чернаток и Станчюлкѣ, на име Стѣннслав. «И тако прѣше Стѣннслав»¹ пред господства ми, како нѣст дал Мижа и Шербан и «Дан»¹ една дѣшѣгѣнна радї Чернат и радї Станчюл, нѣ сѣт влич прѣтеснѣн вѣ «снолост свою». ꙗ с тем, господство ми гледаѣх и сѣднѣх по правдѣ и по закон и сѣ вѣсн чѣстннми правнтелїе господства ми и вндѣѣх господство ми кннга поконнаго Блада воеводѣ Калъгера, како ест дал Мижа и Шърбан и Дан една дѣшѣгѣнна и половиннѣ радї Чернат и радї Станчюл. И всташе анепсїѣ им Станнслав ѡт закон ѡт пред господствѣ ми.

Сего радї, дадох и господство ми вше именннми людіе, ѣкоже да им ест вѣ ѡчинѣ и вѣ ѡхѣдѣ, ним и синоннм им и внѣком и превнѣчетом им и не ѡт когоже непѣтѣковенно, по врнзмо господства ми.

Сѣже и сведетелїе поставѣѣх господство ми: жѣпан Неделко велнн дворннк и жѣпан Иван велнн лѡгѡфѣт и Стан спатар и Іане внстнгар и Бъркан кѡмннс и Пана столннк и Манѣ пѣхарннк и жѣпан Гюрма велнн постелннк. Исправннк, Иван велнн лѡгѡфѣт.

И аз, Сѡана, еже напнсѣх вѣ столнн градѣ Бѣксрецин, мѣсеца апрнлїе кѣ дъни, вѣ лѣт 306.

† Іѡ Петрѣ вквевѡда, мнлостїю вожїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici, fiul lui Mija, și cu fiii lui, și fiilor lui Șerban, anume Radul și Manea și Stanciul, și fiilor lui Dan, anume Stan și Radul și Oprea și Barbul și Stoica și Milea, și cu fiii, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Românești toată partea lui Cernat și a lui Stanciul, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine. Căci au ucis Cernat și Stanciul pe un frate al lui Mija și al lui Șerban și al lui Dan, anume Dragomir, de a murit încă în zilele răposatului Vlad voievod Călugărul. Iar apoi, Cernat și Stanciul, ei au fugit. Iar întru aceasta, Vlad voievod Călugărul au luat de la Mija și de la Șerban și de la Dan o dușegubină și jumătate pentru Cernat și Stanciul și a dat mai sus zisa ocină lui Mija și lui Șerban și lui Dan.

«Iar apoi, mai sus zișii oameni au avut»¹ pîră înaintea domniei mele cu un nepot al lui Cernat și al lui Stanciul, anume Stanislav. «Și așa pîra Stanislav»¹ înaintea domniei mele că n-au dat Mija și Șerban și «Dan»¹ o dușegubină pentru Cernat și pentru Stanciul, ci l-au cotropit cu sila. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toții cinstiții dregătorii domniei mele, și am văzut domnia mea cartea răposatului Vlad voievod Călugărul, că au dat Mija și Șerban și Dan o dușegubină și jumătate pentru Cernat și pentru Stanciul. Și a rămas nepotul lor Stānislav de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus numiților oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și

Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Oană, care am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 24 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 91. Copie cu trad.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 192—193.

¹ Text omis în copie.

294

<1564—1567> aprilie 28, București.

† Милостією божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угров-лахинскон, синъ великаго и добраго Мирчек воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слъзем господства ми Станчулов и със синови си и със фиастрѣ със Некоръ ¹ и Добромир със синови си, елици им Богъ даст, іакоже да им сѣтъ вчинѣ с Къзънеци и с Говодарвах ² и с Червенца вт сѣде делъ ѿнкъ вт ѿркани въсах вт полю и вт гора и вт водѣ и вт шѣм и вт виноград и вт седа-ніе вт кѣке и вт место вт пчеларства, понеже покѣпни слъзе господства ми Станчул и Добромир тае више речена вчинѣ вт на ѿнка вт ѿркани за хѣн аспри, али тѣрски. Іан да се знает: Станчул да дрѣжитъ два делех вт сіа више речена вчинѣ, а Добромир да бѣде надъ третаго дело вт сіа више речена вчинѣ. И продалъ ѿнка сіа вчинѣ вт своимъ добро волю и със ѣзнаніе въсемъ мегіашимъ.

И пакъ покѣпъ Добромир вчинѣ с Дрѣмънеци вт делъ Драгое третаго делъ за хѣ аспри. И продалъ Драгое сіе третаго делъ за вчинѣ неговѣ вт добро волю вт предъ господство ми и със ѣзнаніе въсемъ мегіашимъ.

Сего раді, дадохъ и господство ми слъземъ господства ми Станчулов и Добромир със синови си, іакоже да им сѣтъ въ вчинѣ и въ вѣхъбѣ ним, синови им, вѣском и прѣвнѣчетомъ им и не вт когоже непоколѣбимъ, по вризмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставленъ господство ми: жѣпан Неделко велъ дворник и жѣпан Богъданъ велики логѣт ³ и Бръкан колмс и Панъ столник и Іане вистіар и Манѣ пехарник [и Панъ столник] и жѣпан Гіурма велики постелник. Исправникъ, Іван велики логѣт.

Іис аз, Ынѣшл, въ столни градъ Бѣкѣреци, мѣсеца апріліе кѣ дѣни, въ лѣтъ хѣос.

† Іу Петръ воевода, милостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul și cu fiii săi și cu fiul lui vitreg, Necoară ¹, și lui Dobromir cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Căzănești și la Govodarva ² și la Cervenița de pretutindenî, toată partea Ancăi din Arcani, din cîmp și din munte și din apă și din pădure și din vii și din vatra de casă și din locul de stupină, pentru că au cumpărat slugile domniei mele Stanciul și Dobromir acea ocină mai sus zisă de la Anca din Arcani pentru 7 050 aspri, însă turcești. Însă să se știe: Stanciul să stăpînească două părți din această ocină mai sus zisă, iar Dobromir să fie pe a treia parte din această ocină mai sus zisă. Și a vîndut Anca această ocină mai sus zisă de bunăvoia ei și cu știrea tuturor megiașilor.

Și iar a cumpărat Dobromir ocină la Dărmănești din partea lui Drăgoe a treia parte pentru 1 000 aspri. Și a vîndut Drăgoe această a treia parte de ocină de bunăvoia lui dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele Stanciul și Dobromir cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt³ și Bărcan comis și Pană stolnic și Iane vistier și Manea paharnic [și Pană stolnic] și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Vișul, în cetatea de scaun București, luna aprilie 28 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului București, nr. 39069. Orig., perg. (31×29), pecete timbrată, căzută.

Văleatul greșit, datat după divan.

---

¹ Pasajul: „СТАНЧИЛОС ... НЕКОРА” (Stanciul... Necoară), scris pe loc răzuit.

² Cuvînt scris pe loc răzuit.

³ În loc de fost mare logofăt.

295

1564 (7072) mai 13, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiiul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Stanciului și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Jăgăliia a lui parte toată, oricîtă s-ar alege, pentru că iaste a lui bătrînă moșie și de baștină. Dup-aceia, au venit însuș Stanciul înaintea domniei mele de au înfrățit și au dat fie-sii anume Daica pentru a lui moșie a treia parte, iar fie-său Brata, el să fie pentru această mai sus zisă moșie doao părți. Și așa au tocmit însuși Stanciul cu limba lui denaintea domniei mele. Iar o nepoată ce are Stanciul, anume Vlădaia, ia să nu aibă întru această mai sus zisă moșie nici un amestec. Iar care s-ar ispiti a strica această tocmeală, acela om să fie blestemat de 318 sfinți de la Nichiea.

Pentru aceia, am dat și domnia mea Bratii și Daicăi, fata Stanciului, ca să le fie lor moșia ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și dă nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Ivan vel logofăt i Stan spătar i Iane vistiiar i Bărcan comis i Pană stolnic i Manea peharnic i jupan Ghiurman vel postelnic. Și ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Și eu, Pătru logofăt, am scris în cetatea Bucureștii în luna lui mai 13 dni, leat 7072 <1564>.

După SMIM V, 587–588. Trad. din a cîva ji mălata a sec. XVIII.

† Мнолостію вожією, Їу ПетрѸ воєвода и господниѸ вѸсон землє Зггров-лаѸинскон, синѸ великаго и прѣкраснаго Мирча воєвода. <Да>ват господство ми сїе повелѣніє господства ми слѸгѸ господства ми СрѣвѸла лѸгѸфѣт и жѸпанницев емѸ Калѣ, дѸщи жѸпан ЛѸвдатов ключар и сѸ инѸ синови, елци нм БогѸ припѸстити, <якоже> да нм ест вчинѸ половинѸ вт село РѸнкѸла, еже ест на matka СѸлтѸлов, вт село и вт полю <и вт шѸм и вт> над водѸ и вт дѣл и вт посѸвѸде, варе еанка се хтет нзбрати <вт по вѸсом хота>ром и ацигани по нме БарѣвѸла сѸс ациганка си и сѸс децам си и ШерѣвѸ <сѸс ациганка си и> сѸс децам си и Костѣ сѸс ациганка си и сѸс децам си и . . . , понеже сїе више реченѸ село и вчинѸ и ацигани дали нм сѸт вт мати ен, жѸпаница Бонка и вт синѸ ен Бадѣ постѣлникѸ прѣкіє жѸпанницев Кален>.

И потом СрѣвѸла лѸгѸфѣт и жѸпаница емѸ Калѣ нмаше прѸ сѸс шѸром си нм БѸсѣ дворник и сѸс жѸпаница емѸ Станка прѣд господство ми радї више речене село и вчине и ацигани. И тако прѣше БѸсѣ дворник и жѸпаница емѸ Станка прѣд господство ми како ест село РѸнкѸла по добро вт негово село вт ГлнганѸла и како нмат <ац>игани по много и прѣше да нм взимаєт вт село вт РѸнкѸ. И господство ми Ѹ тем гледаѸ и сѸднѸ сѸ вѸси чѸститимн правителїє господства ми, по правдѸ и по законѸ <и н>знандоѸ господство ми како нм ест вѸла дала вт мати ен, жѸпаница Бонка и вт синѸ ен Бадѣ постѣлник сїе више речене прѣкіє ешеже прї дѸни поконнаго РадѸла воєвода КалѸгера, кѸда ю ест дала жѸпаница Калѣ по Преда вт БѸдѸ . . . Такождєре дала ест више речене прѣкіє жѸпаница Бонка и синѸ <ен Бадѣ> постѣлник и кѸда ю ест дала жѸпаница Калѣ и по слѸгѸ господства ми СрѣвѸла лѸгѸфѣт. <И прї дѸ>ни поконнаго родїтелю господства ми Мирча воєвода, пакн нм сѸт дали <внше> реченѸ село, половинѸ вт РѸнкѸ и ацигани вѸси за нѸхном добром волю. И вндѣѸх и прочетаѸ господство ми кингѸ поконномѸ РадѸла воєвода КалѸгера> и кингѸ поконномѸ родїтелю господства ми Мирчѣ воєвода, како ю ест вѸла дала вт <мати> ен и вт Бадѣ постѣлник. И ешеже мартѸрїсашє и вкам си Бадѣ <постѣл>ник и мнози мегнїашн и прѣд господство ми, како сѸт внѸ дала вт мати нм жѸпаница Бонка> и вт сынѸ ен Бадѣ постѣлник сїю више реченѸ село, половинѸ вт РѸнкѸ и ацигани жѸпанницев Калєн и мартѸрїсашє како ест вѸла прѣки нєна вт дрѣвнаго <врѣме>. Ешеже мартѸрїсашє више речени мегнїашн прѣд господство ми како ест вѸтавила жѸпаница Бонка и на сѸмртѣ сѸс великое клетѸѸ да бѸдет село РѸнкѸла вѸс, алн половинѸ и <ацигани> жѸпанницев Калєн, како мѸ ест дала вт прѣжде врѣме и да не нмат Станка нї єдно метѸх над село РѸнкѸла и на ацигани жѸпанницев Калєн . . . , анѸ вѸтавила ест да си дрѣжет Станка село ГлнганѸла <. . . како>же нм ест дала. И вѸстал ест БѸсѣ дворник и жѸпаница емѸ Станка вт закона вт <прєд> господства ми>.

И потом нмаше пак СрѣвѸла лѸгѸфѣт и жѸпаница емѸ Калѣ <пренїє прєд> господства ми сѸс БѸсѣ дворник и жѸпаница Станка радї нѣкон кингѸ за вчинѸ и <за бр>атство и прѣше БѸсѣ и жѸпаница емѸ Станка како ест вѸла вло<же>на вт Бадѣ вт Бирчїн и повратєна и прѣше како ест сѸкрїл СрѣвѸла лѸгѸфѣт и жѸпаница емѸ Калѣ тѸх више речене кинги за братство. И господство ми Ѹ тем гледаѸ и сѸднѸ и дадоѸ господство ми СрѣвѸлов лѸгѸфѣт и жѸпанницев емѸ Калѣ закон вї волѣри, да заклет и донєсна ест СрѣвѸла тѸх вї волѣри и заклет прѣд господство ми сѸс нѸхном дѸше како нѣст тан кингѸ за братство вѸ рѸкѸ СрѣвѸлов и жѸпанницев емѸ Калєн и незнатєт гдє ест. И вѸташе БѸсѣ дворник и жѸпаница емѸ Станка вт закона вт прєд господства ми како вєкє метѸхѸ да не нмат сѸс комати жѸпанницев Калєн.

Сєго радї, нм дадоѸ и господство ми СрѣвѸлов лѸгѸфѣт и жѸпанницев емѸ Качєн сїю више речєна половинѸ вт село РѸнкѸла и ацигани вѸ вчинѸ и вѸ вѸдѣвѸ

ИМ Н СИНОВИМ ИМ Н ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ ИМ Н ИИ ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМЪ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЪТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНИК Н ЖЪПАН ИВАН ВЕЛИКИ ЛУГЪФЕТ Н ІІНЮ ВИСИЯР Н СТАН ДЕВЕЛ СП<АТАР> Н ПАНА СТОЛНИК Н БЪДЖАН КОМИС Н МАНЪ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН ГЮРМА ВЕЛИКИ ПОСТЪЛНИК. ИСПРАВНИК, ИВАН ВЕЛИКИ ЛУГЪФЕТ.

И аз, Иван шт Сплини, еже написах въ дивни град Бѣкѣрещи, мѣсеца юнѣ 8ї дѣни, въ лѣто х306.

† Іу Петрѣ кверѣда, мностіа божіа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Sîrbul logofătul și jupaniței lui, Calea, fiica jupanului Lăudat clucерul, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină jumătate din satul Runcul, care este la matca Oltului, din sat și din cîmp și <din pădure și din> apă și din deal și de pretutindenі, oricît se va alege <de peste tot> hotarul și țiganii anume Barbul cu țiganca sa și cu copiii săi și Șerbu <cu țiganca sa și> cu copiii săi și Costea cu țiganca sa și cu copiii săi și..., pentru că acest mai sus zis sat și ocină și țigani i-au fost dați zestre jupaniței <Calea> de mama ei, jupanița Voica, și de fiul ei, Badea postelnicul.

Iar apoi, Sîrbul logofătul și jupanița lui, Calea, au avut pîră cu cumnatul lor Văsea vornicul și cu jupanița lui, Stanca, înaintea domniei mele pentru mai sus zisul sat și ocine și țigani. Și așa pîrau Văsea vornicul și jupanița lui, Stanca, înaintea domniei mele că satul Runcul este mai bun decît satul lui, decît Gliganul și că are mai mulți țigani și pîrau ca să-i ia din sat din Runcu. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am aflat domnia mea că i-a fost dată această mai sus zisă zestre de mama ei, jupanița Voica, și de fiul ei, Badea postelnicul, încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul, cînd au dat-o pe jupanița Calea după Preda din Budu... De asemenea au dat mai sus zisa zestre jupanița Voica și fiul <ei, Badea> postelnicul, și cînd au dat-o pe jupanița Calea după sluga domniei mele Sîrbul logofătul. <Iar cînd a fost în> zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod, iarăși i-au dat <mai sus> zisul sat, jumătate din Runcul și țiganii toți de a lor bunăvoie. Și am văzut și am citit domnia mea cartea răposatului Radul voievod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod, că i-au fost date de <mama> ei și de Badea postelnicul. Și încă a mărturisit și unchiul <!> său Badea postelnicul și mulți megiași și înaintea domniei mele că au fost date jupaniței Calea de mama ei, jupanița Voica, și de fiul ei, Badea postelnicul, acest mai sus zis sat, jumătate din Runcu și țiganii și a mărturisit că a fost zestrea ei din vechime... Încă au mărturisit mai sus zișii megiași înaintea domniei mele că a lăsat jupanița Voica și la moarte cu mare blestem tot să-i fie satul Runcul, însă jumătate și <țiganii> jupaniței Calea, cum i-au fost dat de mai înainte vreme și să nu aibă Stanca nici un amestec cu satul Runcul și cu țiganii jupaniței Calea..., ci a lăsat să țină Stanca satul Gliganul... după cum i-a dat. Și a rămas Văsea vornicul și jupanița lui, Stanca, de lege <dinaintea domniei mele>.

Iar apoi, iarăși au avut Sîrbul logofătul și jupanița lui, Calea, <pîră înaintea> domniei mele cu Văsea vornicul și jupanița lui, Stanca, pentru niște cărți de ocină și de frăție. Și pîra Văsea și jupanița lui, Stanca, că a fost

așezată de Badea din Bircii și înfrățită și pîra că Sîrbul logofătul și jupanița lui, Calea, au ascuns aceste mai sus spuse cărți de frăție. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat și am judecat și am dat domnia mea lui Sîrbul logofătul și jupaniței lui, Calea, lege 12 boieri să jure. Și a adus Sîrbul logofătul pe acești 12 boieri și au jurat înaintea domniei mele cu sufletele lor că nu este această carte de frăție în mîna lui Sîrbul și a jupaniței lui, Calea, și că nu știe unde este. Și au rămas Văsea vornicul și jupanița lui, Stanca, de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu averile jupaniței Calea.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Sîrbul logofătul și jupaniței lui, Calea, această mai sus zisă jumătate din satul Runcul și țiganii de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan cel Gros spătar și Pană stolnic și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Ivan din Spini, care am scris în minunata cetate București, luna iunie 12 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DXCII/1. Orig., hîrtie (46×38), rupt, pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 193—194.

297

1564 (7072) iunie 14, București.

† Многостію вожію, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Зггров-лахинское, синѣ предобрѣго и великаго Мирчѣ воєвода. Дават господство ми слѣгѣ господства ми Степанѣ спатарѣ, ѣкоже да им ест вчинѣн ѣ Чрънаѣх вт вѣсѣх хотар пол, а вт поле всмаго дела, а вт всмаго третн дел, понеже им ест стара и права вчина, дедина.

И пакн покѣпн Степанѣ една селнще за хнжѣ, вт длѣготѣ за слѣ пашѣ, а за шнротѣ за лѣ пашн, вт Станка вт села за ѣ воловн. И Станка, вна ю продадоше за ннх доврѣ волѣ прѣд вѣсемн мегѣшнм, како да вѣдет Степанѣ и снновн им вчинѣн, дедннѣ до ва веки.

И ещеже покѣпн лѣн и рѣдїтелю его Паскотѣ една виноград вт Мшшат ѣ село за ѣ аспри готовн, таже да дрѣжит снновн его. Им тѣчїю да им да дрѣжит Роман на тнх виноград, что еже ест покѣпнл родїтелю им, а на селнщѣ Роанѣ метѣх да не нмат, врѣх нест вн покѣпнл, анѣ ест кѣпнл Степан сам.

Снщеже и господство ми дадох сїе кѣпованне еже ест внс нме писанне, ѣкоже да ест вѣ вчинѣн и вѣ вхѣвѣ нмл и снновнм и вѣзноком нм и прѣвѣсчетове нм и не вт когоже непотѣкновено нх, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемѣ: жѣпан Неделко вел дворннк и Иван вел лшгѣфет и Инѣ встннар и Станѣ спатар и Пана столннк и Манѣ пѣхарннк и Бръкан комнс и Геврманѣ велнкн постелннк. Исправннк, Неделко вел дворннк.

Пнс вѣ настолнн град Вѣкѣрецин, юнїе дї, вѣ лѣт хѣѣѣ.

† Іу Петрѣ воєвода, многостїа вожіа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea slugii domniei mele Stepan spătarul, ca să fie ocină în Cernaiaș din tot ho-

tarul jumătate, iar din jumătate a opta parte, iar din a opta parte a treia parte, pentru că îi este veche și dreaptă ocină dedină.

Și iar a cumpărat Stepan o vatră de casă în lungime de 233 de pași, iar în lățime de 33 de pași, de la Stanca din sat, pentru doi boi. Și Stanca, ea i-a vîndut-o de a ei bunăvoie înaintea tuturor megiașilor, ca să fie lui Stepan ocină dedină și fiilor lui pînă în veci.

Și încă și-a cumpărat și părintele lui, Pascotă, o vie de la Mușat în sat pentru 300 aspri gata; deci, să o stăpînească fiul său, însă să stăpînească Roman numai acea vie pe care a cumpărat-o părintele său, iar la seliște Roman să nu aibă amestec, pentru că el n-a cumpărat, ci a cumpărat Stepan singur.

Astfel și domnia mea am dat aceste cumpărături al căror nume este mai sus scris, ca să fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Nedelco mare vornic și Ivan mare logofăt și Ianea vistier și Stan spătar și Pană stolnic și Manea paharnic și Bărcan comis și Gheorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris în cetatea de scaun București, iunie 14, în anul 7072 (1564).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XC/12. Orig., perg. (24 × 29), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 195.

298

1564 (7072) iunie 15, București.

† Милостію вожією, <Іу Петрѣ воєвода и господинъ въсон земле Уггровлахѣнскон>, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми синъ Данув, на име Радул и със синовн си, елице им Богъ даст, икоже да им ест учинѣнъ ѿ Кордъш, дела Бѣрбекъ въса, елика се хтетъ нзвратн. Понеже ест ели ѿскралъ Бѣрба бѣ кони Дановъ ешеже шт при дъни поконниомъ Басараба воєвода, едни конъ тѣрскъ, вѣденъ хѣ аспри, а дрѣги конъ влашкѣ, вѣденъ ѿ аспри и повѣгнѣла със тѣхъ више речени кони презъ Дѣнав. Я Басарабъ воєвода далъ естъ више речениѣ учинѣнъ Данувъ радѣ тѣхъ кони, да мѣ естъ учинна въ хѣабѣ.

Я потомъ, синъ Данув, Радул, имаше съпреніе предъ господства ми съсъ Стонка синъ Бѣрбекъ, за више реченъ учинѣнъ. И сице прѣше Стонка, синъ Бѣрбекъ, како нѣстъ ѿскралъ Бѣрба тѣхъ више речени кони, анѣ га прѣтеснѣт. Я господство ми гледахъ и сѣдихъ по правдѣ и по законѣ и видѣхъ господство ми и книгѣ Басараба воєводи и дадохъ господство ми Стонке законъ бѣ болѣри, да заклетъ како нѣстъ ѿскралъ штѣ ели тѣхъ <више речени> кони Дановъ. Я Стонка, шн никакоже <не> можетъ и не смѣетъ прѣватити <тѣхъ болѣ>ри, та шсталъ шт законъ предъ господства ми, како <метѣхъ ни>кто да не иматъ Стонка, синъ Бѣрбекъ, съсъ више речени учинна.

Сего радн, дадохъ и господство ми Радуловъ, синъ Дановъ, икоже да мѣ естъ учинѣнъ и хѣабѣ синовомъ им, икоже и прѣвнѣчетомъ и ни шт коже непотѣкнѣно, по речъ господства ми.

Сеже сведетеліе поставѣхъ господства ми: жпанъ Прѣвѣл¹ велики дворникъ и жпанъ Иванъ велики логофетъ, Ине вистіаръ и Станъ спатаръ и Бръканъ комисъ и Преда² столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жпанъ Геврманъ велики постелникъ. Исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

И аз, Стонка въ Бѣскреци логофет, еже и написахъ ѿ градъ Бѣскреци, мѣсеца юніе 15 дни, в лѣтѣ 7072.

† Іу Петръ воевода, милостіа кожѣа господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiului lui Dan, anume Radul, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Cordun toată partea lui Burbea, cît se va alege. Pentru că Burbea a furat doi cai de la Dan încă din zilele răposatului Basarab voievod, un cal turcesc prețuit la 1 000 de aspri, iar celălalt, cal românesc, prețuit la 500 de aspri, și a fugit cu acei mai sus ziși cai peste Dunăre. Iar Basarab voievod a dat mai sus zisa ocină lui Dan pentru acei cai, ca să-i fie ocină de ohabă.

Iar apoi, fiul lui Dan, Radul, a avut pîră înaintea domniei mele cu Stoica, fiul lui Burbea, pentru mai sus zisa ocină. Și așa pîra Stoica, fiul lui Burbea, că n-a furat Burbea acei mai sus ziși cai, ci că l-au cotropit. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am văzut domnia mea și cartea lui Basarab voievod și am dat domnia mea lui Stoica lege 12 boieri să jure că n-a furat tatăl lui <mai sus zișii> cai ai lui Dan. Iar Stoica, el nicicum n-a putut, nici n-a cutezat să aducă pe acei boieri, de a rămas de lege înaintea domniei mele, ca Stoica, fiul lui Burbea, că nu mai aibă <amestec> cu mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, fiul lui Dan, ca să-i fie de ocină și ohabă, fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Pîrvul¹ mare vornic și jupan Ivan mare logofăt, Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Preda² stolnic și Manea paharnic și jupan Gheorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Stoica logofătul din București, care am scris în cetatea București, luna iunie 15 zile, anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLV/4. Orig., hirtie (30×21), rupt, pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 195–196.

¹ În loc de Nedelco.

² În loc de Pană.

† Милостію кожѣю, Іу Петръ воевода и господинѣ въсон земли Уггровлахѣинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Радѣлаше и синовимъ Драгомиров¹ и съ нѣхъ синовѣи, елици имъ Богъ пришестит, ꙗкоже да имъ естъ вчинѣ ѿ Грою, делъ ващомъ си Тинкъвъ въса, варе елика се хтетъ избратъ, понеже имъ естъ стара и права вчина и дѣдіна. Имъ естъ била продадена Бостевъ и Бъркъвъ и Драгомировъ за хѣсъ аспри. И потомъ, Радѣла и синовѣи Драгомировъ² вратили сѣтъ више речена вчинѣ тере ю сѣтъ покѣпили пакѣи въ Бѣстѣкѣ и въ Бъркъ и въ Драгомиръ и съ нѣхномъ добромъ волю, ешеже при дѣни Радѣла воевода Калѣгера.

A scris Miroslav, luna iunie 23 zile, în anul 7072 <1564>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei, nr. 6. Orig., perg. (31×43), pecete timbrată.

¹ Cuvintul „Dragomir“ este adăugat mai tirziu, cu altă cerneală, peste un loc răzuit.
² Aici cuvintul nu este adăugat.

300

1564 (7072) iulie 2, București.

† БѢСЕСВѢТѢНИШОМЪ и прѣвсвещеномъ митрополитъ кѣр Ѳнаніа въсон земле Блахнскон. Ѳ потомъ, аво да се знае шо естъ сътворна и приложна га естъ ѡ свѣта монастирѡ нарицаемаго Ѳргиш, идеже естъ храмъ прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословенѣн владичице наше Богородице и приснѡ дѣви Маріа и чесное ен ѡспение: прѣво есмъ сътвориа некон келинъ вт каменъ и градннѣ и граждѡре и единъ сломнѡ за возелннѣ и за кола за хнхї аспри. И пакъ есмъ покѡпилъ вт попа Дѡка вт Ѳргишъ единъ ливаде за хатъ аспри. И пакъ есмъ покѡпилъ вт Кѡлчюкѡла дрѡга ливаде за хд аспри. И пакн есмъ покѡпилъ една лозне на Шефѣнеши за хѣв аспри. И сътвориа есмъ една каделиннѡ за хѣ аспри и единъ стнхаръ вт фрѣнги чернѡ за а аспри и една Псалтиръ със Синѡзаръ и със Часословецъ ѡ тетраподъ и Богородично. Снѡ въсѣхъ приложнхъ азъ ѡ свѣта монастиръ със моа благословенне, пакже да ми бѡдетъ въ вѣчное въспомѡннѡданне.

Ѳ вт мон род, кто се хошетъ покѡсннѣ раздрѡсннѣ¹ снѣ внше поданне, еже есмъ далъ и приложна ѡ свѣта монастирѡ, а кон чловѣкъ вт мон родъ ке вннѣ и хоке се покѡсннѣ раздрѡсннѣ снѣ моа тѡкмѣжнѡ, а тога чловѣка да естъ проклетъ вт втца и снѡ и свѣтаго Дѡха, еже въсѣ тваръ съдрѣжещаго грѣснѡ и вт прѣчнста Богомати и вт свѣтаго Ѳвана Прѣдѡтечь и вт дѣ еугеанстн и вт свѣтн съборѣ, апостоли и вт кд пророчи и вт тнѣ свѣтнхъ втеци иже въ Некеи и вт въсѣхъ свѣтнхъ иже вт вѣка Богѡ ѡгднвшнхъ и да естъ ѡ честне съ Юда и съ Ѳриѡ и съ трѡкетнмъ Евренѡмъ, еже възѡпнше на господа Бога и спаса нашего Іусѡса Христа, кровъ его на ннхъ и на чедѣхъ нмъ и да бѡдетъ въ вѣки.

И свѣдѣтелне: егѡменъ Гаврїла и Ѳндрею старъ и дѡхоннкѡ Гргорїе о пола Ѳндронче и монахъ Гаврїла и монахъ Тѡддоръ и Тѡдоръ постелннкѡ и анѡпсею ми Драгомѡр вт Тргшор.

И азъ, Бѡлкъла старъ логофѣтъ вт Погѣнеши, еже начертѡхъ въ градъ Бѡксрецинъ, мѣсеца юнѡе ѣ дѡнн, вт Ѳдама текѡщаго въ лѣтъ хѡѡѡ.

<Pe verso:> За ливезн и радѣ скѡннше. Бладнка Ѳнанїе.

† Întru tot sfințitul și preasfințitul mitropolit chir Anania a toată Țara Rumânească. Iar apoi, iată să se știe ce am făcut și ce am dăruit la sfinta mănăstire numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii: mai întîi am făcut niște chilii de piatră și grădină și grajduri și un solomn pentru butoaie și pentru care pentru 18 000 aspri. Și iarăși am cumpărat de la popa Duca din Argeș o livadă pentru 1 300 aspri. Și iar am cumpărat de la Călcuicul altă livadă pentru 1 000 aspri. Și iar am cumpărat o vie la Ștefănești pentru 2 700 aspri. Și am făcut o cădelniță de 5 000 aspri și un stihar de brocart negru de 1 000 aspri și o Psaltire cu Sinaxar și cu Ceasosloveț pe tetrapod și Cîntările născătoarei de Dumnezeu. Acestea toate le-am dăruit eu la sfinta mănăstire cu binecuvîntarea mea, ca să-mi fie de veșnică pomenire.

Iar din neamul meu, cine se va încumeta să strice această danie a mea de mai sus, pe care am dat-o și am dăruit-o sfintei mănăstiri, iar care om din neamul meu ar fi și se va încumeta să strice această întocmire a noastră, iar acel om să fie blestemat de tatăl și de fiul și de sfântul duh, care toate ființele le ține în palmă și de preacurata mamă a lui Dumnezeu și de sfântul Ioan Înaintemergătorul și de 4 evangheliști și de sfântul sobor al celor 12 apostoli și de 24 de proroci și de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și de toți sfinții care de veacuri sînt plăcuți lui Dumnezeu și să fie părtaș cu Iuda și cu Arie și cu evreii cei de trei ori blestemați, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie în veci.

Și martori: egumenul Gavriil și Andreiu cel bătrîn și duhovnicul Grigorie și popa Andonie și monahul Gavriil și monahul Teodor și Tudor postelnicul și nepotul meu Dragomir din Tîrșor.

Și eu, Vîlcul cel bătrîn logofătul din Pogonești, care am însemnat în cetatea București, luna iulie 2 zile, de la Adam curgători, în anul 7072 <1564>.

<Pe verso> Pentru livezi și pentru scule. Vlădica Ananie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 735 (Ep. Argeș, XIX/8). Orig., hîrtie (31,5×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1912.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 196—197.

¹ Loc rupt.

301

<1564—1567> iulie 17.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господи́нь. Дават господство ми сію пове́леніе господства ми чьстїѣншомъ шцѣс егъмен Іуан шт свѣтомъ монастирѣ глаголеми Тисмѣна, јакоже да ест волен със сію книгѣ господства ми дрѣжати се село Тисмѣна въс и въсом дохъодок.

І ти, егъмене шт свѣтомъ монастирѣ шт Бистрица, да се ворбеши докле хорекете донти на събор Богоявленіе, да стоати лицѣ пред господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Иван вел лугвѣт.

Писах аз, Бишан, мѣсеца юліе хѣї дьни.

† Іу Петръ воєвода, милостіа божію господи́нь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului părinte egumen Ioan de la sfînta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să stăpînească tot satul Tismana și tot venitul.

Iar tu, egumene de la sfînta mănăstire de la Bistrița, să te păzești pînă veți veni la sobor la Bobotează, să stați de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Vișan, luna iulie 17 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 715 (Tismana, XCIII/3). Orig., hîrtie (20×29), pecete timbrată căzută. Cu o trad. ibidem, ms. 329, f. 170; 335, 22v—23 și A.N., MMDCCLVI/11.

Datat după domn și după ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 197. Facs. *ibidem*, 488.

332

† Въ книзѣ Моисеѣ . . . > свѣтъ пишеть: „Тако глаголетъ Адонаи господь: слыши Израелю и външии глаголи мои, елика аще стезиши въсего лѣта вътнмѣнїе > да десетсвѣшии племенѣ Леветскомѣ, благословеннимъ его еремъ“. Икоже прѣжде закона и въ законѣ мнози просеаше мностинѣмн и щедротамн божественнже апостолы и свѣтъше ѡстронше намъ на пользѣ богоносныи шци и спасенїе дѡше наше: швен мностинїю и бдѣнїемъ и постомъ ш грѣхъ шгрѣбати се, сїа въсѣ прѣтрьпѣше, да съ Христовъ царствешетъ.

Тѣмже и азъ, рабъ <владныи на>шего Іусса Христа, Іу Петръ воевода, божїю мностію <н> божїемъ дарованїемъ швладещомн и господствешомн въсон землн <Ѣггровла>хїнское, сеже оубо въспомѣншъ и господство ми, яко мнози Боговенчанн царїе и воеводї прѣжде насъ енвншъ и въ царствїа веселнше се, нѣ > и малн царствїе небеснаго наследованн енше, тѣщн бо се и азъ нетѣчїе сїе царство исправлѣтн, нѣ и ш дѡше спасеное ѡстронти. Тѣмже ѡмъ на небо възводнхъ и жананїе дѡхъ свѣтнмъ въразшмнхъ къ свѣтнмъ божественнмъ црѣккамъ и монастырахъ, нанпаче къ семъ и божественомъ монахштрѣ нже въ свѣтѣн горѣ Сннанскою прѣвендешомъ, ндеже въ кѡпннѣ шгнннѣн явн се Богъ оубодиннхъ своемъ пророкъ Моисеѣ, вънѣже лежетъ моцн свѣтѣн мѡченнцѣ Катрннн, храмъ прѣвбраженїе господа Бога и спаса нашего Іусса Христа. Тонжде шентѣла поревновахъ и господство ми назвати се новн хтнторъ и приложнн господство ми на всѣко лѣто свѣтомъ монастырѣ шрокъ ѡспрїи и прѡходещнмъ братїемъ спензе ѡспрїи.

Тѣмже оубо, штщн свѣтн, молю ен се нменнмъ божїемъ и свѣтаго Богороднца пророка Моисеа и въсехъ свѣтнхъ, да ѡпишете господство ми въ свѣтнхъ помѣннкѣ, Іу Петръ воевода и родїтелю господства ми Іу Мирча воевода, а по свѣтѣе крѣщенїе, Іу Дїмнтрїе воеводѣ и срѣдечною матн господства ми, велнкою госпожде Кнежна, а по свѣтѣе крѣщенїе, госпожде Інна и любезннмн братїе господства ми Іу Радулъ и Мирча воеводї и прїсно въспомѣншети насъ въ свѣтнхъ вашехъ таннахъ и въ свѣтѣе жртѣннкѣ, а ми, оубо, при дѡнн и жнвотъ нашъ на всѣко лѣто дѡжнн смо вътн всѣгда помнловати и ѡкрѣпннн свѣтн монастырѣ със енше реченн шрокъ.

И нже по шшестѣе господства ми, еже естъ въсе мирна съмрѣтѣ, аще комъ вѣршннтъ господь Богъ начннетъ скнптрѣ дръжати въсон Ѣггровлахїнское землн нан шт срѣдечнаго плода господства ми нан по грѣсѣхъ нашнхъ нан шт нно племеннкѣ, молю ен се нменнмъ божїемъ и въсехъ свѣтнхъ, како да оутѣрдїте сън хрнсовѣа господства ми и да помнлоунте свѣта монастырѣ шт Бога данаго вамъ стезанїе, съ чнмъ ен Богъ наставнтъ, якоже самъ Христосъ заповѣдавъ и речн: „вѣдетн мностинен, якоже и азъ“ и проча. Ѡ семъ раздрѣшенїе грѣхъ да нмате въ страшное и второе свое прїшествїе и молнтѣже и покровъ прнчестїе Богороднцѣ и въсехъ свѣтнхъ да прѣдварятъ нн и сподобнтъ нн ш деснѣмъ Христа правденаго сѣдїа стати, зрешн дрѡгъ на дрѡга веселннн лнцн, въ царствн небеснѣ, въ вѣкы вѣквмъ, амїн.

Сеже и сведетелїе поставлехъ господство ми: жѡпан Неделко велннн дворннкъ и жѡпан Иванъ велннн лнговѣтъ и Станъ спатаръ и Іане внстннаръ и Бърканъ кѡмннс и Пана столннкъ и Манѣ пѣхарннкъ <н Г>юрма велъ постелннкъ. Исправннкъ, Гюрма велннн постелннкъ.

И писахъ азъ, Мірославъ, въ столнн градѣ Бѡксрещн, мѣсеца авгѡстѣ ѡ дѡнн, кроугъ сължцѣ ѡї, кроугъ лоунн ѡ, ѡемелїа ѡї, епакта лѣто ѡ, епакта лоунн ѡ, текшннмъ лѣтомъ шт ѡдана ѡзѡк.

† Іу Петръ воевода, мностію божїю господннхъ.

† În cartea sfântă a lui Moise... scrie: „Așa grăiește domnul Adonai, ascultă, Israele, și ia aminte cuvintele mele, din cît agonisești în tot anul, să dai zeciuială din avere seminției lui Levi, binecuvîntaților săi preoți“.

Precum înainte de lege și în lege mulți au strălucit prin milostenii și dărnicie dumnezeieștii apostoli și preasfințiții purtători de Dumnezeu părinți ne-au sfătuit și și-au făcut spre folosul și mîntuirea sufletelor noastre, ca prin milostenie, priveghere și post să ne curățăm de păcate, toate acestea răbdîndu-le, ca să împărătească Hristos.

De aceea și eu, robul stăpînului nostru Iisus Hristos, Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, iată dar mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați și voievozi încununați de Dumnezeu, care au fost înaintea noastră, s-au veselit în domnie, însă puțini au fost aceia care au moștenit împărăția cerurilor, m-am nevoit dar și eu, nu numai a cîrmui această împărăție, ci și a îngriji de mîntuirea sufletului. De aceea, am ridicat gîndul spre cer și am fost cuprins de rîvnă de la sfîntul duh, către sfintele, dumnezeieștile biserici, mănăstiri, mai ales către această dumnezeiască mănăstire, care se află la sfîntul munte Sinai, unde în tufișul aprins s-a arătat Dumnezeu celui plăcut lui, proorocului Moise, unde zac moaștele sfintei mucenițe Caterina, hramul preobrajaniei domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, către acest locaș am rîvnit și domnia mea a mă numi nou ctitor și am dăruit domnia mea în fiecare an sfintei mănăstiri un obroc de 6 000 aspri și fraților care vor veni cheltuială 500 aspri.

De aceea, dar, sfinți părinți, mă rog vouă, în numele lui Dumnezeu și al sfîntului care a văzut pe Dumnezeu, proorocul Moise și al tuturor sfinților, să scrieți pe domnia mea în sfîntul pomelnic, Io Petru voievod și părintele domniei mele, Io Mircea voievod, iar după sfîntul botez, Io Dimitrie voievod, și maica de inimă a domniei mele, marea doamnă Cnejna, iar după sfîntul botez doamna Ana și pe iubiții frați ai domniei mele, Io Radul și Mircea voievozi și pururea să ne pomeniți în sfintele voastre taine și la sfîntul jertfelnic, iar noi, dar, în zilele și viața noastră sîntem datori totdeauna a milui și a întări sfînta mănăstire cu mai sus zisul obroc.

Iar cel care după plecarea domniei mele, adică moartea a toată lumea, cui va încredința Dumnezeu de va începe să țină schiptrul întregii țări a Ungrovlahiei sau din rodul de inimă al domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, mă rog vouă, în numele lui Dumnezeu și al tuturor sfinților, ca să întăriți acest hrisov al domniei mele și să miluiți sfînta mănăstire din agoniseala cea dată de Dumnezeu cu ce vă va învăța Dumnezeu, după cum însuși Hristos a poruncit și a zis: „fiți milostivi, după cum și eu“ și celelalte. Pentru aceasta să aveți iertarea păcatelor la cumplita și a doua a sa venire și să ne ferească rugăciunea și acoperămîntul preacuratei născătoare de Dumnezeu și a tuturor sfinților și să ne învrednicească a sta de-a dreapta lui Hristos, judecătorul cel drept, privind unul spre altul cu fețe vesele, în împărăția cerească, în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Și am scris eu, Miroslav, în cetatea de scaun București, luna august 1 zi, crugul soarelui 16, crugul lunii 4, temelia 17, epacta anului 6, epacta lunii 4, ani curgători de la Adam 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCVII/17. Orig., perg. (50 × 37), rupt, pecete atirnată, căzută.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 197–199.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсѣмъ землѣ Ѹгровъ-лахнское, синъ прѣдобраго и великаго Мирчев воеводе. Даватъ господство мнѣ сѣе повелѣніе господства мнѣ свѣтомъ и божественомъ монастырѣ глаголеміе Снѣговъ, наже естъ храмъ чьстное въведеніе прѣсвѣтѣи, чьстѣн владічнцѣ наше Богородице и присно дѣвен Маріе и чьстншоу ѡтцѣ нгъменѣ куръ Евстратіе и въсѣмъ божественнмъ инокомъ живѣщнхъ въ свѣтемъ мѣстѣ томъ, иже да нмѣ естъ село глаголеміе Шолдецинъ въсн сѣ въсѣмъ хотаромъ, понеже естъ стара и права ѡчннѣ свѣтомъ монастырѣ ѡтъ Снѣговъ и покѣпена ѡтъ Блада и ѡтъ дрѣгаго Бладулъ, али половинѣ, за ѡ аспри, ешеже при дѣни покоенаго Басърѣ воеводѣ, а дрѣга половина ѡ покѣпи самъ Блада воевода <Ка>лѣгера ѡтъ жѣпанъ Манѣ вьстѣара за ѡ аспри и за едни челѣдѣ ѡтъ ацнганн, тере приложнклъ естъ ѡ свѣтомъ монастырѣ бнті въ ѡкрѣпленіе, а господства мѣ вѣчное въспомннаніе.

И <потомъ, нмаше прѣ> калѣгерн и сѣс <Къ>ржѣс <постелникъ> предъ господства мнѣ сѣс Търѣвъчннн и снцѣ прѣше Търѣвъчннн еже не сѣтъ продаденѣ ннхнѣ ѡчннѣ, анѣ сѣтъ прятенѣн калѣгерн ѡ снлостн свою. И ѡ темъ, господство мнѣ гледаѣхъ и сѣднхъ по правѣс и по законъ сѣс въсѣ чьстнннмъ <правнтеліе> господства мнѣ. И прочетаѣхъ господство мнѣ старѣ кннгѣ <н>ннмъ по<ко>нннмъ господаріемъ, кннгѣ Шладѣ Басараба воеводаѣ еже бѣхъ ѡ владателъ Блашконъ Землѣ прѣжде покоенаго Блада воеводаѣ Калѣгеръ а н кннгѣ Блада воевода Калѣгера н ра<з>мѣлъ господ<ство> мнѣ како внше реченн люде, Търѣвъчннн не сѣтъ дрѣжалн ѡчннѣ Шолдецинъ, нн дѣдѣ нхъ, нн ро<дн>теліе нмѣ. И ѡсташѣ Търѣвъчнннн и Крѣжѣс постелникъ ѡтъ законъ ѡтъ предъ господства мнѣ.

Сего радѣ, дадохъ и господство мнѣ свѣтомъ монастырѣ ѡтъ Снѣговъ, иже да нмѣ естъ въ ѡчннѣ и въ ѡхѣбѣс и нн ѡтъ когоже непоколѣбнмъ, по речъ господства мнѣ.

Сеже и сведетеліе поставнхъ господство мнѣ: жѣпанъ Неделко велъ дворникъ и жѣпанъ Іванъ великн логѡфетъ и Інне вьстннаръ и Станъ спатаръ и Бърканъ комнс и Пана столннкъ и Манѣ пѣхарннкъ и жѣпанъ Гнврѣма велъ постелникъ.

Пнс Манѣ въ столнн градъ Бѣкѣрѣщн, мѣсеца авгѣст ѡ дѣни, въ лѣтѣ ѡѡѡѡ.

† Іу Петръ воевода, многостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Snagov, unde este hramul cinstitei vovidenii a preasfintei, curatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, și cinstitului părinte egumen chir Evstratie și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să le fie satul numit Șoldeștii toți, cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri de la Snagov și cumpărată de la Vladul și de la alt Vladul, însă jumătate, pentru 800 aspri, încă din zilele răposatului Basarab voievod, iar cealaltă jumătate a cumpărat-o însuși Vlad voievod Călugărul de la jupan Manea vistierul pentru 1 200 aspri și pentru un sălaș de țigani, de a dăruit-o la sfînta mănăstire, ca să fie de înțărare, iar domniei lui de veșnică pomenire.

Iar <apoi, au avut> pîră călugării înaintea domniei mele cu Cîrjău <postelnicul> și cu Tîrbăcianii. Și așa au pîrît Tîrbăcianii că nu sînt vindute ocinele lor, ci le-au cotropit călugării cu sila. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea vechile cărți de la alți domni răposați, cartea lui Basarab voievod cel Tînăr, care a fost stăpînitor al Țării Românești înainte de răposatul Vlad voievod Călugărul și cartea lui Vlad

voievod Călugărul și am înțeles domnia mea că mai sus zișii oameni, Tîrbăcianii, n-au ținut ocina Șoldești, nici bunicii lor, nici părinții lor. Și au rămas Tîrbăcianii și Cîrjău postelnicul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Snagov, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

A scris Mihnea în cetatea de scaun București, luna august 9 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 736 (Snagov, VII/2). Orig., hirtie (30,5×21,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1847, după care s-au făcut completările; alte trad. ibidem, ms. 353, f. 30, 32 și 354, f. 21v–22 și 458, f. 5–6.

EDIȚII. Trad. *D.I.R.*, B, 199–200.

304

1564 (7072) august 24.

† Милостію божією, Іу Петроу воєвода и господинъ въсон земли Бѣлоруско-лахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчеа воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми сѣбѣ господства ми Драгомироу логѡфѣт и жителнице емѣ Иванев и братіем Иванев и съ нхъ синовн, елици нмъ Богъ припѣстит, іакоже да нмъ сѣт село Бѣрѣцинъ половино, ѡт вечнии и ѡт воденици и ѡт посевѣде, понеже нмъ сѣт стара и права вчинѣ и дѣдінѣ ѡт по теста си Анка, мати жѣпанцев Иванев и ѡт по тетка си монахи́а Маріа, дѣщере жѣпанѣ Радулѡвѣ ѡт Рошіа. Тем раді и господство ми истинствовал съмъ како нмъ ест за дѣдінѣ више реченѣ село Бѣрѣцинъ. Таже далъ ехъ съмъ и помножалъ нхъ съмъ и господство ми по више реченѣ сѣбѣ господства ми Драгомироу логѡфѣт и жителнице емѣ Иванев и братіем Иванев.

Сего раді, дадохъ и господство ми, іакоже да нмъ сѣт вчинѣ и въ хуабѣ нмъ и синовн нмъ и вѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ нмъ и не ѡт когоже непоколѣбнмо, по речъ господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логѡфѣт и <Станъ >елъ спатаръ и Іаню велъ вистіаръ и Бѣрканъ велъ комисъ и Манѣ велъ пѣхарникъ и Гюрма велъ постелникъ. Исправникъ, Иванъ велики постелникъ ².

Писахъ азъ, Драгомиро ѡтъ Миршинъ, мѣсеца августъ кѣдъ дани, въ лѣтъ 7072.

† Іу Петроу воєвода, милостію божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Dragomir logofătul și soției lui Ivanei și fraților Ivanei și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Vîrîții jumătate, din vecini și din mori și de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină de la soacra sa, Anca, mama jupaniței Ivana și de la mătușa ei, monahia Maria, fiicele jupanului Radul din Roșia. De aceea, domnia mea am adevărit că le este de moștenire mai sus zisul sat Vîrîți; deci le-am dat și le-am miluit și domnia mea pe mai sus zisele slugi ale domniei mele Dragomir logofătul și soția lui Ivana și frații Ivanei.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și <Stan mare> ¹ spătar și Ianiu mare vistier și Bărcaan mare comis și Manea mare paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare postelnic ².

Am scris eu, Dragomir din Miroși, luna august 24 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr.737 (Mitrop. Ț. Rom., CXLVII/1). Orig., hirtie (31×21), pecete timbrată. Cu două trad. din sec. XVIII și din 1851; altă trad. ibidem, ms. 136, f. 26.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 200.

¹ Loc rupt.

² În loc de mare logofăt.

305

<1564 septembrie 1—1565 august 31> 7073;

† Милостію вожію, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсое зе>мле Уггров-лаѸинское, синѸ великаго и прѸкраснаго МирчѸ воєвода. Дават господство ми сію повеаѸеніе господства ми ДѸмитрѸ, синѸ <Банков> и със синовеи си, елици им Богъ при<пѸстит>, іакоже да мѸ ест учинѸ Ѹ ПопанѸ, дел <вацом> си Банковъ вѸса, варе колнко се хтет изберат Ѹт посевде, занеже мѸ ест стара и права учинѸ ч дединѸ . . . знает еднѸ место избрано, что се зокет Лазла ДобрѸлѸн и Ѹт Лазла ДобрѸлѸн дори до вале и Ѹт тѸга горе Ѹ КоастѸ . . . ест раздѸленн Ѹт кодрѸл . . .

Потом покѸпи ДѸмитрѸ учинѸ, половинѸ Ѹт дел Драгомнров Ѹт Прибоецинн, дори домѸ . . . и Ѹт тѸга до камен Кознев, али . . . две фѸлчи и половинно Ѹт една фалче и половинно Ѹт една четвѸрте, занеже ест покѸпила ДѸмитрѸ Ѹт ДрагомнрѸ и Ѹт брат си . . . готовн.

И пак покѸпи ДѸмитрѸ една виноград Ѹ РѸдѸчницеци Ѹт ѸпрѸ, синѸ КрѸс-точев, за хд аспри готовн. И пакн покѸпи ДѸмитрѸ . . . за р аспри и Фаца БрѸтопѸлѸн за а крава със млеко.

Сего ради дадох и господство ми ДѸмитрѸ, синѸ Банков, іакоже да мѸ ест учинѸ и въ хѸавѸ синовом и вѸнком и прѸвѸнчетом емѸ и ни Ѹт когоже непоколебнмо, поризмѸ господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлех господство ми: жѸпан Неделко велики дворник и жѸпан Иван велики логофет и Іиңю вел вистіар и Стан вел спатар и Пана вел столник и <Бъркан вел комис> и МанѸ вел пѸхарник и жѸпан ГіѸрма велики постелник. И исправник, <Иван вел> логофет.

. . . дѸни, въ лѸта х30г.

† Іу ПетрѸ воєвода, милостіа вожіа господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod <și dcrrn a toată> țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru, fiul lui <Bancul>, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Poiana, partea <tatălui> său Bancul toată, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.... să se știe un loc ales care se cheamă Lazul Dobru-

lui și din Lazul Dobrului pînă în vale și de acolo în sus, în Coastă... sînt alese din codrul...

Apoi a cumpărat Dumitru ocină, jumătate din partea lui Dragomir din Priboiești, pînă în casa... și de acolo pînă în piatra Coziei, însă... două fălci și jumătate dintr-o falce și jumătate dintr-o cetvîrte, pentru că a cumpărat Dumitru de la Dragomir și de la fratele său... gata.

Și iar a cumpărat Dumitru o vie în Rădăcinești de la Oprea, fiul lui Cîrstocea, pentru 1 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Dumitru... pentru 100 aspri și Fața Vîrtopului pentru o vacă cu lapte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dumitru, fiul lui Bancul, ca să-i fie ocină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan mare spătar și Pană mare stolnic și <Bărcan mare comis> și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, <Ivan mare> logofăt.

...zile, în anul 7073 <1564—1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., Col.I. Ionașcu, nr. 12. Orig., perg. (28 × 40), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

306

1564 (7073) septembrie 5.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Ъггров-лахінское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтѣн божественѣн монастыр глаголемн Говора, якоже да мѣ ест село Стрѣмбеле половинѣ, варе еанка се хтет избрати шт посвѣде, понеже ест бнв стара и правѣ и за дѣдї село свѣтѣн монастырѣ.

Ииш ест бнл прѣтеснен шт Радослав бан. И ѣ тем, господство ми истинство-вал съм и изнандоу съм ере ест бнв того село за дѣдїиш свѣтѣн монастырѣ, анѣ ест прѣтеснала шт Радослав бан шт неговѣ слюстїю.

Тем радї, помнловал съм и господство ми свѣтѣн, божественѣн монастырѣ, якоже да мѣ ест вше реченѣ село въ шчинѣ и въ шхабѣ въ вѣки, а господства ми вечное въспомнаниѣ.

Сеже и сведетелїе поставлех господствѣ ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Иван вел лшгвѣт и Стан спатар и Ине вистїар и Бѣркан комис и Пана столник и Манѣ пѣхарник и <Гю>рма постелник. И исправник, Гюрма велики постелник.

Ииса Мирослав, мѣсеца септемвриѣ ѣ днн, въ лѣт 7073.

† Іу Петръ воевода, многостїю божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul Strîmbele jumătate, oricît se va alege de pretutîndeni, pentru că a fost vechi și drept sat de moștenire al sfintei mănăstiri. Ci a fost cotropit de către Radoslav banul.

Iar întru aceasta, domnia mea am adevărit și am aflat că a fost acel sat de moștenire al sfintei mănăstiri, ci a fost cotropit de Radoslav banul cu sila lui.

338

De aceea, am miluit și domnia mea pe sfânta și dumnezeiasca mănăstire, ca să-i fie mai sus zisul sat de ocină și de ohabă în veci, iar domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și <Ghi>¹orma postelnic. Și ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Am scris Mirosлав în luna septembrie 5 zile, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 738 (Govora, X/4). Orig., hirtie (30,5×21,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1797; alte trad. ibidem, X/13 și ms. 234, f. 199v—200, 447, f. 204 și 463, f. 37.

EDIȚII. Trad. *Mon. j. Dolj*, V, 70; *DIR*, B, 200—201. Facs. *DIR*, B, 489.

¹ Loc rupt.

307

1564 (7073) septembrie 9, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въ свои земли Угровлахи́нскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводѣ. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми Петръ и със синовн емъ, елици емъ Богъ даст, икоже да мѣ ест една виноградъ въ Бѣжорани, занеже ю ест покъпна Пѣтръ отъ Тихъч отъ Бѣжорани за сѣ аспри готови. И продаде самъ Тихъч више речена винограда отъ негова добромъ волю.

Сего ради, мѣ дадохъ и господство ми Пѣтръ, икоже да мѣ ест више речена винограда въ шчинѣ и въ шхъбѣ, немѣ и синовомъ емъ, вѣкомъже и прѣвѣнчетомъ емъ и отъ никогоже непоколѣбнмо, по речъ господства ми.

Сеже и свидетеліе поставлехъ господство ми: жупан Неделко велъ дворникъ и жупанъ Иванъ велъ логифетъ и Станъ спатаръ и Іане <в>истниаръ и Бăрканъ комисъ и Панаъ столникъ и Манѣ <п>ехарникъ и Ги>¹орма велъ постелникъ. Исправникъ, Иванъ велъ логифетъ.

Писа ялъ въ градъ Бѣжорецин, мѣсеца септемвриѣ 9 дьни, въ лѣтъ х̄ѣѣѣ.

† Іу Петръ воевода, многостію божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Petru și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o vie în Bujorani, pentru că a cumpărat-o Petru de la Ticuci din Bujorani pentru 250 aspri gata. Și a vîndut însuși Ticuci mai sus zisa vie de a lui bunăvoie.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Petru, ca să-i fie mai sus zisa vie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pano stolnic și Manea <p>aharnic și Ghi>¹orma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris Alb în cetatea București, luna septembrie 9 zile, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

¹ Loc rupt.

308

<1564 (7073)> octombrie 5, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода н господинъ въсон земле Ѣгров-лаѹтинскон, синъ прѣдобраго н великаго Мирчев воевода. Дават господства ми сіе повеаѹніе господства ми калѣгером ѡт свѣтѣн монастыр божественѣн, еже ест на Рвеник код Ѡлт, ндеже ест храм ѡрхаггела Мнханаа, ꙗкоже да мѡ ест села на име Ѣрлаеѡцин н Бѣнеѡцин н съ въсом хотаром, занеже нм сѡт старе н праве вчине, села н дѣдине свѣтомѡ монастырѡ.

И а потом, <нмаше калѣгерѣн проеніе прѣд господства ми със <саѣгѡ> господства ми, със Іѣнаки столник радї сіе вше нменнте села. И тако прѣше Іѣнаки столник . . . теѡ села. Ѣ господство ми <гледаѡх н сѣднѡх по правдѡ н по законѡ, съ въснми чѡститнми> правнтеліе господства ми н дадоѡх господство ми калѣгером закон ѡ болѣри да заклет како сѡт теѡ села свѣтомѡ м>онастырѡ н поставнн нѡ съм дѣнн да заклет на свѣтн Димитріе. Ѣ калѣгерѣн донесоше> ешеже прѣжде дѣнъ със три неделне, тере заклеше със теѡ вї <болѣри . . . > ере сѡт старе н праве за дѣдинѡ свѣтомѡ <монастырѡ, а Іѣнаке столник> веке метѡх да не нмат със теѡ села вше речена, <а тъкмо свѣта> монастыр еже се зовет свѣтн ѡрхаггел Мнхана да ѡбладѡшет, ꙗкоже ест внѡ> прндаан н ннн господарн прѣжде господства ми.

Сего радї, <нм дадоѡх н господство ми свѣтомѡ монастырѡ н божественнм мноком жнвѡщнѡх въ свѣто> мѣсто темѡ, ꙗкоже да нм ест вше речена села, Ѣрлаеѡци <н Бѣнеѡци въ вчннѡ н въ ѡхаѡѡ н ѡт нкогоже непотѡкнѡвено, по ѡрнзмо господства ми>.

Сеже ѡбо н сведетеліе поставлѡѡх господство ми: жѡ<пан Неделко великн дворник н жѡпан> Іван великн ѡвѡѡфет н Стан спатар н Іѣ<нннѡ внстїар н Бѣркан комнс н Пана столник н Манѣ пѡхарник н Гїѡрма великн постелник. Исправник, Іван великн ѡвѡѡфет>.

<Пнс аз . . . въ> столнн град Бѡкѡречнн, мѣсеца ѡхтомврие ѡ дѣнн, въ лѣт <ѡѡ>.

<† Іу Петръ> воевода, многостїа <божіа господинъ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor de la sfinta, dumnezeiasca mănăstire care este la Rimnic, lângă Olt, unde este hramul Arhanghelului Mihail, sa să-i fie satele anume Urлуіеștiі și Buneștiі și cu toate hotărele, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine, sate și dedine ale sfintei mănăstiri.

Iar apoi, <au avut călugării> pira înaintea domniei mele cu <sluga> domniei mele Ianachi stolnicul pentru mai sus numitele sate. Și așa pira Ianachi stolnicul... acele sate. Iar domnia mea <am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții> dregătorii domniei mele și am dat domnia mea călugărilor lege 12 boieri <ca să jure că sînt acele sate ale sfintei> mănăstiri; și le-am pus zi ca să jure la sfîntul Dimi<trie. Iar călugării i-au adus> încă înainte de zi cu trei săptămîni, de au jurat cu acei 12 <boieri că acele sate> sînt vechi și drepte de moștenire ale sfintei <mănăstiri, iar

Ianachi stolnicul) mai mult amestec să nu aibă cu acele sate mai sus zise, <ci numai sfînta) mănăstire numită sfîntul Arhanghel Mihail să le stăpînească, <cum au) dat și alți domni dinaintea domniei mele.

De aceea, <am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări, care trăiesc în acel sfînt) lăcaș, ca să le fie mai sus zisele sate, Urluiești <și Bunești de ocină și de ohabă) și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Îată dar și martori am pus domnia mea: jupan <Nedelco mare vornic și jupan) Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianu <vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt).

<Am scris eu, ...) în cetatea de scaun București, luna octombrie 5 <zile, în anul 7073 <1564).>

<† Io Petru) voievod, din mila <lui Dumnezeu, domn).

Arh. St. Buc., S.I., nr. 741 (Zlătari, XII/4). Orig., hîrtie (42 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Datat după divan și o însemnare de pe verso.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 201–202.

309

1564 (7073) octombrie 6, București.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земан Уггров-лахінское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводі. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Костандинъ със братіам си на име Мнхаю и Цѣнъ и Ъанча и със ннх синовн, елици на <Богъ) приишетит, ѡкоже да на ест учинъ и Ъѣтнеци дела Ъанев и синовом его въса, варе елика се хокет <извѣр)ти вт пос-вѣде, занеже ю покѣпи Костандин и съ братіам си вт Ъанна и вт синовн его за хан аспри готовн.

И потом, Костандин със братіам си имаше съпрѣніе пред господства ми със Ъанна и със синовн его. И тако прѣше Ъанна и синовн его пред господства ми, како не сѣт продадн тае учинъ, нѣ поставилн ю сѣт залог на Костандин със братіам си. И с тем, господство ми гледах и сѣднх и със властеліем господства ми и дадох господство ми Ъннев и синовом его закон ѡ болѣри, да заклет како нѣст продадн тае учинъ, анѣ поставилн ю ест залог. И с тем Ъанна и синовн его не може заклетн никакоже, нѣ вѣста Ъана и синовн си вт закон вт пред господства ми.

И пакн да на ест Костандинъ и съ братіам си учинъ и Ъѣтнеци вт дела Стопанек ѡ-го дело вт повѣсѣдѣ, понеже ю сѣт покѣпилн вт Стопана за ... аспри. И пакн ест покѣпилн Костандин учинъ и Ъѣтнеци вт дела Бърев половинна за сн аспри. И пакн ест покѣпилн Костандин вт тае половинъ дела Бърев, третаго дело, что ест била покѣпила вт Кълин за п аспри. И сіа више речена учинъ вт дела Бърев, винн ю сѣт покѣпилн вт синовн Ъкешов вт Дѣнеци. И пакн ест покѣпилн Костандин и братіа его ѡ нѣва вт Влад за ѡ аспри. И пакн ест покѣпилн Костандин и братіе его ѡ нѣва вт Влад за рн аспри.

Сего раді, на дадох господство ми Костандинъ и братіем емъ, ѡкоже да на ест въ учинъ и въ ухабъ, ниим и синовом на, вѣскомже и прѣвнѣчетом на и вт никогоже непоколѣнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставілем господство ми: <жпан) Неделко велики дворник и жпан Иван вел лугуфет и Стан спатар, Пинно вистипар и Брскъкан комис н) Пана столник и Манѣ пехарник и Гюрма вел постелникъ. Исправник, Иван велики лугуфет.

Писъ яле въ град Бѣскреци, мѣсеца шхтомериѣ 5 дьни, въ лѣт хѣог.

† Іу Петръ воевода, многостію божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei> mele lui Costandin cu frații săi, anume Mihai și Genău și Oancea, și cu fiii lor, cîți <Dumnezeu> le va lăsa, ca să le fie ocină în Bătiești <partea> lui Oană și a fiilor lui, toată, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o de la Oană și de la fiii lui pentru 1 050 aspri gata.

Iar apoi, Costandin cu frații săi a avut pîră înaintea domniei mele cu Oană și cu fiii lui. Și așa pîra Oană cu fiii lui înaintea domniei mele că n-au vîndut acea ocină, ci au pus-o zălog la Costandin și la frații lui. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat și cu vlastelii domniei mele și a dat domnia mea lui Oană și cu fiii lui lege 12 boieri, ca să jure că n-au vîndut acea ocină, ci au pus-o zălog. Iar întru aceasta, Oană și fiii lui n-au putut să jure nicicum, ci au rămas Oană și cu fiii lui de lege dinaintea domniei mele.

Și iar să-i fie lui Costandin și cu frații săi ocină în Bătiești din partea lui Stoian a patra parte de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o de la Stoian pentru... aspri. Și iar a cumpărat Costandin ocină în Bătiești din partea lui Bîra jumătate pentru 250 aspri. Și iar a cumpărat Costandin din cealaltă jumătate, partea lui Bîra, a treia parte, care fusese cumpărată de la Călin pentru 80 aspri. Și această mai sus zisă ocină din partea lui Bîra ei au cumpărat-o de la fiii lui Oacheș din Dănești. Și iar a cumpărat Costandin și frații lui un ogor de la Vlad pentru 70 aspri. Și iar a cumpărat Costandin și frații lui un ogor de la Vlad pentru 150 aspri.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Costandin și fraților lui, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar, Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

A scris Alb în cetatea București, luna octombrie 6 zile, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 740 (Mitrop. Ţ. Rom., XCII/4). Orig., hîrtie (31,5×21,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1806; altă trad. ibidem, ms. 130, f. 540—541.

EDIȚII. Trad. *DIR.B*, 202—203.

310

1564 (7073) octombrie 8.

† Многостію божію, Іу <Петр>с конвода и господинъ въсою земли Уггровлахиискон), синъ великаго и прѣдобраго Мирча конводе. Дават господство ми <сте повелѣніе господства ми> Радѹлов и Иуи и Микѹла . . . и Петрѹс и Микѹла и съ синови си, еинко имѣ Богъ припѣстит, іакоже да им сѣт дѣла за учинѹс <Рѹникѹла и Брекѹла>, понеже им ест стара и права учинѹс, <поксѹпена шт . . . > и шт <Стѣннислав и шт Дет<ко> и шт Нан и шт Стоян и шт Шѣрбан и шт Нѣрое шт Кѹкѹтѣнч за ѡхъ аспри готови. И прѣдъадоше със ѡзнаніе <въсѣм мегіашом и шт ннхном догрѹм волю>.

И да им се знает хотар: шт хотар Финѣм, по Пискѹла Лѹпѹлов, ндоше код <вода Пломничарев и по връх Цѹрк>ѹлѣцѹла, дори ѹ <хотар Бѣрѣвлецѹла и дори планинѹс>.

342

И пак Радулъ и брат си Стан със нѣх синови си, ѣкоже да им сѣт ѡчинѣ и въ хѡабѣ, <вѣнна Бребула, понеже> ест покѣпна ѡт Дан и ѡт Нан и ѡт . . . за хѡахѣ аспри готови и за единѣ кон доерѣ вредно ѣ аспри.

Ѣли да им се знает хотар: по Балѣ <Предѣлашн дорн Бѣла> Рѣка и ѡт тѣла, по Балѣ <Карпеншашн н> до хотарѣ Пѣкѣнлор и по <плаю> дорн ѣ Кнчѣрѣкѣ.

И снѣ више писани ѡчине бѣла сѣт <покѣпене ѡт прѣжде вѣрѣме ѡт дѣнн> покоинаго Басараба воевода све. Ѣ потом, нмалн сѣт прѣтесне<ние> ѡт Тѣдор логофет и ѡт брати его. Почто радѣ се сѣт кнезствова<ли . . . ѡт негово село и прнсе>еннн се сѣт ѣ него, что сѣт бѣла покѣпна. Ѣ теѣ болѣри а ѡни им сѣт метнѣлан хѡа^р аспри ѣ сѣлостню им, въ дѣнн Радоула воевода Калѣ<гера>. Тако <дошелн сѣт> и жаловалн на роднтелю господства <им по>коннаго Мирча воевода, Богѣ да мѣ простнт <дѣ>ша <его>, како им сѣт бѣли вѣзелн ѡчине ѣ сѣлостню им и метнѣлан ест теѣ хѡа^ф аспри без негов добром волѣ. Ѣ роднтелю господства им ест ѣзел <и дарова<л им> сѣе ѡчине више речене, Рѣнкѣла и Бребула вѣс, сѣ вѣсем хотаром.

Ѣ потом, пакн не моглн сѣт ѣпоконтн се ѡт Рѣнкѣла прѣкалаб и тако преше ѡн, како не ест ѣзел Тѣдор логофет и сѣс брати его ѣ сѣлостн<ю н>м, анѣ сѣт продали ѡт своен добром волѣ, <а теѣ> хѡа^р аспри не сѣт бѣла дали и рѣкѣ роднтелю господства им. Ѣ господство им гледаѣх и сѣднѣх сѣ вѣсннн честнтннн влас<тели>ннн господства им по правдѣ и по законѣ божию и дадоѣх господство им снновем више писани людѣ по нме Мнлеб и Радоул <и Бладул и Беривое и сѣс чет им> закон ѣѣ болѣри и донесеше н>х и заклеше прѣд господства им сѣс ннѣне дѣше, како сѣт дали <теѣ> хѡа^р аспри: ѣ рѣкѣ роднтелю господства им и бѣли сѣт теѣ болѣри <више речени> вѣзелн Рѣнкѣла и Бребула ѣ сѣлостню им.

Сего радѣ, им дадоѣх и господство им више писаним Мнлеб и Радоул и Бладул <и Беривое и сѣс братн>им си <и> сѣ синови си, ѣкоже да им сѣт ѡчинѣ и въ хѡабѣ и ннм и снновом им и вѣшком и прѣвѣншнтномѣ им и ѡт никоже непотѣкновено, по ѡрнзмо господства им.

Сеже и сведетелне поставлѣем господства им: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Иван велики логофет и Стан спатар и <И>не вѣстнгар и Брѣкан комнс и Пана столник и Манѣ пѣхарник и жѣпан Гешрман велики постелник. Исправник, Неделко велики дѣсрник.

Пис мѣсеца хѡтомерѣ н дѣнн. Писаѣ Драгомир старн логофет, въ лѣто хѡог.

† Іw Петрѣ ѣвѣвда, мнлостню божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io <Petr>u voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea <această poruncă a domniei mele> lui Radul și Ion și Micul... și Petru și Micul și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie părți de ocină în <Runcul și Brebul>, pentru că le este veche și dreaptă ocină, <cumpărată de...> și de la Stănilav și de la Det<co> și de la Nan și de la Stoia și de la Șarban și de la Neagoe din Cucuteni pentru 1 600 aspri gata. Și au vîndut cu știrea <tuturor megiașilor și de a lor bunăvoie>.

Și să li se știe hotarul: din hotarul Fienilor, pe Piscul Lupului, merge la <apa Ialomicioarei și pe vîrfu<le> Giurc>uleful, pînă în <hotarul Bărbuleful și pînă în munte>.

Și iarăși lui Radul și fratelui său Stan cu fiii lor să le fie ocină și de ohabă <ocina Brebul, pentru că> au cumpărat-o de la Dan și de la Nan și de la... pentru 14 000 aspri gata și pentru un cal bun, prețuit 400 aspri.

Însă să li se știe hotarul: pe Valea <Predealului pînă în Rîul> Alb și de aci pe Valea <Carpenului și> pînă în hotarul Puchenilor și pe <plai> pînă în Chiciură.

Și aceste mai sus scrise ocine, toate au fost <cumpărate dinainte vreme, din zilele> răposatului Basarab voievod. Iar apoi, au avut cotropire de la Tudor logofătul și de la frații lui. Căci s-au cnezit <...din satul lui și s-au> mutat în al lor, pe care l-au cumpărat. Iar acei boieri, ei le-au lepădat 1 500 aspri cu sila lor în zilele lui Radul voievod Călugărul. Astfel <au venit> și s-au jeluit la părintele domniei mele Mircea voievod, Dumnezeu să-i ierte sufletul, că le-au luat ocinele cu sila lor și le-a lepădat acei 1 500 aspri fără bunăvoia lor. Iar părintele domniei mele a luat <și le-a dăruit> aceste ocine mai sus zise, Runcul și Brebul tot, cu tot hotarul.

Iar apoi, iarăși n-au putut să se liniștească de Iancul pîrcălabul și așa pîra el că nu le-a luat Tudor logofătul și cu frații lui cu sila lor, ci că au vîndut de bunăvoia lor, <iar acei> 1 500 de aspri nu i-au dat în mîna părintelui domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții vlastelii domniei mele, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea fiilor mai sus scrișilor oameni, pe nume Milea și Radul <și Vladul și Berivoe și cu ceata lor> lege 12 boieri și i-au adus și au jurat înaintea domniei mele cu sufletele lor că au dat acei 1 500 de aspri în mîna părintelui domniei mele și că au luat acei boieri <mai sus ziși> Runcul și Brebul cu sila lor.

De aceea am dat și domnia mea mai sus scrișilor, lui Milea și Radul și Vladul <și Berivoe, și cu> frații săi și cu fiii săi, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Gheorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris, luna octombrie 8 zile. Am scris Dragomir, bătrînul logofăt, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV 43. Orig., perg. (28,5×41), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. O traducere din sec. XVIII în posesia familiei Kretzulescu.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 203—204; Simache, *Brebu*, 45—46.

311

1564 (7073) octombrie 10, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Vladului Mîndrul și frăține-său, Bădicăi și Chiciului și cu feciorii lor, Radul și Bădica și Nan și Savul și Stanciul și Căzan și Radului și cu ceata lui și Vladului cu frații lui, Dragomir și Radul, și Borcea cu frate-său Vladul și cu soru-sa, Neaga, și Cîrstii cu frații lui și cu feciorii lui și lui Crăciun cu feciorii lui și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie satul Vîrleții tot, din cîmp și din braniște și din apa Ialomiții și du preste tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

344

După aceea, au avut Vladul Mîndrul cu frații lui și cu feciorii lui și cu toată ceata lor pîră înaintea domniei mele cu Vladu Calapod și cu Boboc din Steanca și cu Frățilă din Oraș de la Floci și cu Bobolea logofăt și cu toată ceata lor, ce să numește Arămeștii de la Pisculești și cu Pătru cu frații lui din Lumineni. Și așa pîra Vlad Calapod și cu Boboc și cu Frățilă și cu Bobolea logofăt și cu toată ceata Arămeștilor cum sînt Vîrleții ai lor, moșie de baștină, încă din zilele răposatului Dan voevod. Întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am citit și cartea lui Dan voevod și cartea răposatului Radului voevod Călugărul și am aflat și am adeverit domnia mea cum au purtat Vlad Calapod și Frățilă și Boboc și cu ceata lor 12 boiari încă din zilele răposatului Radului voevod Călugărul, ca să jure împreună cu dîșii cum iaste satul Vîrleții al lor, moșie de baștină, dar ei nicicum n-au putut atuncea să aducă pre acei boiari ce s-au zis mai sus. Ci iarăși pîra acești mai sus ziși oameni, Arămeștii cu ceata lor, de pîra pe mai sus zișii megiași din Vîrleți, ca să ia satul Vîrleții de la dîșii. Iar domnia mea așa i-am judecat și am căutat rîndul lor după dreptate și așa am dat domnia mea Vladului Călăpod cu ceata lui și tuturor Arămeștilor, ca să aducă pre acei mai sus ziși boiari ce i-au avut din zilele Radului voevod Călugărul să jure așa, cum iaste moșia a lor de baștină. Iar Vlad Călăpod și Boboc și Frățilă și cu toată ceata lor, ei nicicum n-au putut să aducă pre acei 12 boiari de mai nainte vreme, ca să jure înaintea domniei mele și așa au rămas de lege dinnaintea domnii mele Vlad Călăpod și cu Boboc din Steanca și cu Frățilă de la Floci și cu Bobolea și cu toți Arămeștii de la Pisculești. Drept aceea, domnia mea încă le-am spart cartea lui Dan voevod și cartea Radului voevod Călugărul, pentru că era acele doao cărți mincinoase.

Pentru aceea, am dat și domnia mea Vladului Mîndrul cu frații lui și cu feciorii lui și Vladului cu frații lui și Borcii cu frații lui și cu ceata lui, ca să le fie mai sus zisul sat, Vîrleții, moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Ivan vel logofăt i Stan spătar i Iane vistier i Bărcan comis i Pană stolnic i Manea paharnic i jupan Ghiorma vel postelnic. Ispravnec, Ivan vel logofăt.

Și am scris eu, Baciul, feciorul popei Stan de la Lipărești, cel mic între logofeți, în orașul București, în luna octomvrie 10 dni, leat 7073 <1564>.

Acest izvod s-au tălmăcit de pre cartea cea sîrbească la Școala Domnească cea slovenească de la Sfeti Gheorghie Vechi.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah.

Institutul de istorie, „N. Iorga“. Copie.

† Милостію божію, Іу Петрѣ воевода и господниѣ въсви земли Уггровлахінскою, синѣ великаго и добраго Мирчев воеводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми синовим Минкшанов вт Нецеци, на име Кланкша и Бодек и синовим их, елици им Богъ даст, якоже да им ест вчинѣ с Нецеци вт дела вациѣ им Минкшанов половинѣ и вт село и вт поля и вт горѣ и вт вода и вт по въсон хотар, понеже им ест стара и права вчина и дѣдина. Ян Бодек да мѣ сѣт тѣчю ѿ

ниже ѿ горню полю и дрѣге ꙗ ниже ѿ долню полю и сѣденіе за кѣке ѿ село, понеже тако им ест вѣставилъ баща его Микшан докле ест вна живъ със дѣшѿ, а дрѣга поло-
вина вт вчина Микшановъ, а Микшан, вн ю ест поклонна самъ Бланкѣловъ лугѣфетѿ,
дело синовиѣ емѿ Бладѣловъ и Радѣловъ.

ѿ потомъ, ималъ естъ Бланкѣла прѣніе предъ господства ми със синови Бладѣловъ
и Радѣловъ, на имѣ Соарѣ и Бладъ и Стѣннимиръ и Станъ и тако прѣше Соарѣ и Бладъ
и Стѣннимиръ и Станъ, како да имаютъ и вни вт више речена вчина дѣдѿ имъ Микшановъ.
Ѿ томъ, господство ми сѣдихъ имъ по правдѣ и по законъ съ вѣсонъ чѣстити правителіе
господства ми и прочѣтохъ господство ми книгѣ поконномѣ Бинтилѣ воєводѣ и видѣхъ
и истинствовахъ господство ми како си естъ вни изметилъ самъ Микшанъ по сини его,
Бладѣла и Радѣла, почто радѣ не сѣтъ почитали его и вни сѣтъ зантворци. И ешеже
прочѣтохъ господство ми и книгѣ поконномѣ Радѣла воєвода Калѣгера и книгѣ
поконномѣ родителю господства ми Мирчѣкъ воєводе, како естъ ималъ Бланкѣла,
синъ Микшановъ прѣніе вт братѣи его, вт Бладѣла и вт Радѣла прѣдъ господствѣ
имъ и сѣе сѣтъ вни вѣсталъ вт законъ. Сицеже вѣташе и синови Бладѣловъ и Радѣловъ,
на имѣ Соарѣ и Бладъ и Стѣннимиръ и Станъ вт закона вт прѣдъ господства ми и вт
прѣдъ вѣсѣмъ чѣститимъ правителіемъ и дворямъ господства ми, како веке метѣхъ
да не иматъ ѿ више речена вчинѣ вѣ вѣки вѣкомъ.

И ешеже естъ ималъ Бланкѣла грѣніе и прѣдъ Петрашко воєводѣ със братъ его
Бодѣ радѣ више речена вчина и взелъ естъ Бодѣ вѣи волѣри да заклетъ како да вѣзвѣматъ
Бодѣ половинѣ вт дѣла братѣ емѿ Бланкѣловъ. ѿ тѣхъ вѣи волѣри не сѣтъ заклеани,
нѣ вѣтавили нѣ сѣтъ със нѣхномъ добромъ волю. И приложили естъ Бланкѣла братѣ емѿ
Бодѣ ешеже ѿ нѣве, на имѣ: ѿ нѣве кодъ Балѣ Нандрѣкъ и ѿ нѣве кодъ дрѣста Цалѣкъ
и ѿ нѣве кодъ Балѣчѣва Попѣкъ и еднѣ нѣве на малѣ Просѣни и ѿ нѣве вт бродъ и ѿ нѣве
вт подъ Прѣбою, ѿ лазъ и ѿ нѣве ѿ долъ. Тако се сѣтъ вѣтавили за нѣхномъ добромъ
волю, вт прѣдъ тѣхъ вѣитимъ волѣромъ. И ешеже се сѣтъ и заклеани надъ Тѣтрѣуѣггѣлѣ,
како варѣ тѣко вт нѣхъ хѣкетъ разорити сѣе тѣкмежіе, да вѣдетъ проклетъ вт тѣи бо-
носни втци.

Сего радѣ и господство ми дадохъ Бланкѣловъ више речена вчина, такоже да
мѣ естъ вѣ вчинѣ и вѣ вѣхѣвѣ, елиѣ и синовиѣ емѿ и вѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ емѿ
и ни вт когоже непотакновѣно, по рѣчъ господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Неделко велики
дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики лугѣфетъ и Станъ спатаръ и Иниѣ вистѣнѣръ и Бѣрманъ
комѣс и Манѣ пѣхарникъ и Пана столникъ и жѣпанъ Гѣрманъ велики постѣлникъ. Исправ-
никъ, Иванъ велики лугѣфетъ.

И азъ, Братѣла вт Неѣци, еже начрѣтахъ вѣ настѣещи градъ Бѣкѣрѣци,
мѣсеца декемѣрѣе ѿ дѣни, крѣгъ слѣнѣсѣ ѿи ѣпакта ѿ, крѣгъ лѣни ѣ, ѣемѣлѣ кѣи, злато
число ѣ, текѣщиѣже лѣтомъ вѣ лѣто хѣогъ.

† Іу Петрѣ вѣвѣвада, мнолѣстиѣю вожіѣю господнѣю.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn ă toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele fiilor lui Micșan din Negești, anume Vlaicul și Bodea,
și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Negești din partea
tatălui lor Micșan jumătate și din sat și din cîmp și din munte și din apă și
de peste tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Îns
lui Bodea să-i fie numai 6 ogoare în cîmpul de sus și alte 6 ogoare în cîmpul
de jos și vatră de casă în sat, pentru că așa le-a lăsat tatăl lor Micșan, cu
sufletul lui, cînd a fost viu, cu suflet. Iar cealaltă jumătate din ocina lui
Micșan, partea fiilor lui, Vladui și Radul, a închinat-o însuși Micșan lui Vlaicul
logofătul.

Iar apoi, a avut Vlaicul pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Vladul și ai lui Radul, anume Soare și Vlad și Stănimir și Stan. Și așa pîrau Soare și Vlad și Stănimir și Stan ca să aibă și ei parte din mai sus zisa ocină a bunicului lor, a lui Mîcșan. Întru aceasta, domnia mea i-am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, și am citit domnia mea cartea răposatului Vintilă voievod și am văzut și am adevărit domnia mea că însuși Mîcșan a lepădat pe fiii lui, Vladul și Radul, pentru că nu l-au cinstit pe el și au fost niște răufăcători. Și încă am citit domnia mea și cărțile răposatului Radul voievod Călugărul și cartea răposatului părintelui domniei mele Mircea voievod, că a avut pîră Vlaicul, fiul lui Mîcșan de la frații lui, de la Vladul și de la Radul, înaintea domniilor lor și tot au rămas de lege. Astfel au rămas și fiii lui Vlad și ai lui Radul, anume Soare și Vlad și Stănimir și Stan de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători și a curții domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă la mai sus zisa ocină în vecii vecilor.

Și încă a avut Vlaicul pîră și înaintea lui Pătrașcu voievod cu fratele lui, Bodea, pentru mai sus zisa ocină. Și a luat Bodea 12 boieri să jure, ca să ia Bodea jumătate din partea fratelui său Vlaicul. Iar cei 12 boieri nu au jurat, ci i-au împăcat pe ei, de a lor bunăvoie. Și a dăruit Vlaicul fratelui său Bodea încă 7 ogoare, anume: un ogor lângă Valea Nandrei și un ogor lângă dîrsta lui Țale și un ogor lângă Vilceaua Popii și un ogor la Malul Proșiei și un ogor la vad și un ogor sub priboi, în laz și un ogor în vale. Așa s-au întocmit de a lor bunăvoie înaintea acelor 12 boieri. Și încă s-au jurat pe Tetraevanghel, ca oricare dintre ei va strica această tocmeală să fie blestemat de 318 părinți purtători de Dumnezeu.

De aceea și domnia mea am dat lui Vlaicul mai sus zisa ocină, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatîns, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Pană stolnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am însemnat în cetatea București fiind, luna decembrie 11 zile, crugul soarelui 17, epacta 6, crugul lunii 5, temelia 28, numărul de aur 8, ani curgători în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 742 (Cimpulung, X/2). Orig., perg. (31,5×44), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 204, f. 125v—126.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 204—206.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земле Ъгровладинское, синъ великааго и прѣдобрааго Мирчев воєвода. Даватъ господство ми сѣ повелѣніе господства ми Хранев със братнем си и съ ним синовн си, елице им Богъ даст, якоже да им естъ учинѣнъ ѡ Стѣднина Мастекъ полъ шт една ѡже, понеже въ сѣт покъспилн шт Стана за тке аспри.

И пакн покъспн Дѣда със брат ен Стан шт Стана учинѣнъ ѡ гор селици, полъ, ѡ широкъ ѡ пашн за ѡкъ аспри.

И пак покъпн Лѡпа със братне си на нмѣ Бѡнт и Дръган, вчинѡ вт Дол Стѡдина дел Ядмирров вѣса, варе еанка се хтет избрати вт повѣсѡде, за ѿл аспри вт Татомир, место за виноград, вт тѡфе дори ѡ влато, за сн аспри. И плати Лѡпа със братнем си негов дѣдинѡ за вчинѡ вт Пѡпа, ѣ пашн за р аспри. И пак покъпн Лѡпа със брат его Иван, вчинѡ вт Дръгана н пашн за р аспри.

И пак покъпн Бѡнт вчинѡ вт Бладул ѣ пашн за н аспри и вт Радослав и вт Снмиши ѣ пашн за н аспри и вт Продан ѣ пашн за нѣ аспри и вт Некѡла ѣ пашн за н аспри и вт Лие една виноград за рн аспри.

И плати Бонко със братнем си негов дѣдинѡ за вчинѡ, дан вт Бонча ѣ пашн за т аспри.

И покъпн Мала вт Ялѡла а ние за к пашн за н аспри и вт Радул лѣ пашн за б аспри и вт Стънчюлѣ ѡ гор полю п пашн за р аспри и пак вт Стънчюлѣ і пашн ѡ селнищ сѣ тѡфе за р аспри и вт Стан ѡ пашн ѡ селнище със тѡфе за в вола и вт Стан ѡ гор полю а ние за к пашн за м аспри.

<И пак покъпнше К>реѡла вчинѡ вт Кръчюн, ѡ пашн ѡ селнище за б аспри и вт Марка і пашн ѡ селнище, вт влатов дори ѡ бранище, за рн аспри.

И пак ест дал Иван негов дел за вчинѡ вт Стѡдина лнепсеем си по нмѣ Ганѣ и Тѡдореѡ, варе еанка се хтет <избрати вт> повѣсѡде.

И пак покъпн Бонко вт Стонка ѡ полю а пашн за рк аспри и ѡ селнище л пашн за сѡ аспри.

И пак покъпн Бладул вчинѡ вт Ъанча і пашн ѡ полю за . . . и ѡ селнище ѣ пашн и на бранище ѣ пашн със впр и вт Марка место за кѡкю и за виноград и за гѡмно, за р аспри.

И пак покъпн Стаѡ със братиѡ си вчинѡ вт Бланка, третаѡго дел вт една ѡже стара и ѡ селнище и на бранище за т аспри.

И пак покъпн поп Добромнр със брат его Мѡшат вчинѡ вт Продан и вт Бонко а ѡже за ѡ аспри и вт Станчюл к пашн <за> м аспри и вт Бладул к пашн за м аспри. И пак покъпн Чобан вчинѡ вт Храна, место за лозіѣ, ѡ широк г і пашн дори ѡ <тѡ>фе за р аспри.

И пак покъпн Динкѡла вт Богдънеѡ а бранище за т аспри. И <пак покъпн> Динкѡла вт Богдънеѡ а ние за ч аспри. И продадоше теѡ више речение людіѣ тезн вчинне вт нхном добро волю.

Сего раді, дадох и господства ми шнем више писани людіѣ, ѡкоже да им сѡт тем вчинне вѣ вчинѡ и вѣ шѡавѡ, ним и синовом им и вноком и прѣвнѡчетом и не вт кожеже непоколѣнмо, порнзѡмо господства ми.

Сеже и сведѣтели поставлѣем господства ми: жѡпан Неделко велики дворник и жѡпан Иван велики лѡгофет и Стан спатар и Бъркан комис и Пне внстїар и Панѡ столник и Манѣ пѣхарник и Гюрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник. Изписѡх вѣ столни град Бѡкѡреѡин, мѣсеца генарїѡ а днн, вѣ лѣт хѡг.

† Іw Петрѡ вѡевѡда, млостію вѡжію господннѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Hrană cu frații săi și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Studina lui Mastecă jumătate dintr-o funie, pentru că a cumpărat-o de la Stana pentru 325 aspri. Și iar a cumpărat Duda cu fratele ei Stan de la Stana ocină în seliștea de sus jumătate, în lățime 20 de pași, pentru 120 aspri.

Și iar a cumpărat Lupa cu frații săi, anume Buit și Drăgan, ocină din Studina de Jos toată partea lui Aldimir, oricît se va alege de pretutindenii,

pentru 430 aspri și de la Tatomir loc de vie din tufe pînă la baltă pentru 250 aspri. Și a plătit Lupa cu frații săi dedina lor de ocină de la Puia 5 pași pentru 100 aspri. Și iar au cumpărat Lupa cu fratele său Ivan ocină de la Drăgan 50 de pași pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Buit ocină de la Vladu 5 pași pentru 50 aspri și de la Radoslav și de la Simion 5 pași pentru 50 aspri și de la Prodan 5 pași pentru 55 aspri și de la Necula 5 pași pentru 50 aspri și de la Lie o vie pentru 150 aspri. Și au plătit Voico cu frații săi dedina lor de ocină, însă de la Voicea 15 pași, pentru 300 aspri.

Și a cumpărat Lala de la Albul un ogor de 25 pași pentru 50 aspri și de la Radul 35 de pași pentru 70 aspri și de la Stănciulea în cîmpul de sus 80 de pași pentru 160 aspri și iar de la Stănciulea 10 pași în seliștea cu tufe pentru 100 aspri și de la Stan 12 pași în seliștea cu tufe pentru 2 boi și de la Stan în cîmpul de sus un ogor de 20 de pași pentru 40 aspri.

<Și iar a cumpărat> Crețul ocină de la Crăciun 7 pași în seliște pentru 70 aspri și de la Marcu 10 pași în seliște, din baltă pînă la braniște, pentru 150 aspri.

Și iar a dat Ivan partea lui de ocină din Studina nepoților săi, anume lui Ganea și Tudorei, oricît se va alege de pretutindeni.

Și iar a cumpărat Voico de la Stoica în cîmp 60 de pași pentru 120 aspri și în seliște 30 de pași pentru 220 aspri.

Și iar a cumpărat Vladul ocină de la Oancea 10 pași în cîmp pentru... și în seliște 5 pași și în braniște 2 pași, cu birul și de la Marcu loc de casă și de vie și de arie pentru 100 aspri.

Și iar a cumpărat Staia cu frații săi ocină de la Vlaicu a treia parte dintr-o funie veche și în seliște și în braniște pentru 200 aspri.

Și iar au cumpărat popa Dobromir cu fratele său Mușat ocină de la Prădan și de la Voico o funie pentru 700 aspri și de la Stanciul 20 de pași pentru 40 aspri și de la Vladul 20 de pași pentru 40 aspri.

Și iar a cumpărat Cioban ocină de la Hrană, loc de vie, în lățime 13 pași, pînă în tufe, pentru 160 aspri.

Și iar a cumpărat Diicul de la Bogdănel o braniște pentru 200 aspri și iar a <cumpărat> Diicul de la Bogdănel 11 ogoare pentru 90 aspri. Și au vîndut mai sus zișii oameni acele ocine de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea acelor oameni mai sus scriși, ca să le fie acele ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 4 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Această carte s-a luat de la Stan. Studina.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 743 (Bistrița, XXIV/8). Orig., perg. (36,5×60) rupt, pecete tim, brată. Cu o trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 194, f. 111–112, 202, f. 195v–197 și 713-f. 643v–645.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 206–207.

† Многостію вожію, Іу Петръ воєвода н господннѣ въсое земли Ѹгров-лашкинское, синѣ великаго н прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Радул н Стопка съ братіа си, Чюлан н ДѸмитръ н Радул съ братіа си, Ѹпрѣ н Степан н съ нх синовим, елици на Богъ даст, такоже да на ест учинѣ что се зовет „Ла РѣдѸлеци“ въ дела Манѣ н въ дела Ѹпрѣ н въ дела Лепѣдатов н въ дела МѸшаток, а на въ негове дела въ горнаа бѣ Ѹже н Ѹ дългота еи въ Рѣстоакѣ даже до Балѣ ФѣцетѸаве, понеже въ покѸпише въ Манѣ н въ Ѹпрѣ н въ Лепѣдат н въ МѸшат за х^{svh} аспри готови. И продадоше сіе више речени людіе въ своним добром волю. Яли да дрѣжит сам Радул над бѣ Ѹже, а Стопка съ братіа си Чюлан н ДѸмитръ над бѣ Ѹже, а Радул със братіа си Ѹпрѣ н Степан над а Ѹже, понеже тако се сѣт стѣкманн н покѸпанн въ пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми Радула н Стинка със братіа си <Чюлан н ДѸ>¹митръ н Радул съ братіа, Ѹпрѣ н Степан, такоже да на ест учинѣ н хѸавѣ, на н синовим на н виѸкомже н прѣвѣнѸчетом на н на въ коже непотѣкновено, по реч господства ми >¹.

Сеже н свѣдѣтеле поставлѣет господства ми: жѸпан Неделко велики дворник н жѸпан Иван велики лугѸфет <н Стан спатар н Ине вистїар н Панѣ stolnic >¹ н Брѣкан кмис н Манѣ пѣхарник н жѸпан Гюрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, <Вонн>¹ѣ <еже написах>¹ въ stolni град БѸкѸреци, мѣсеца генарїе а днн, въ адама текѸцих лѣт, въ лѣт х³⁰⁹.

† Іу Петръ воєвода, многостїа вожіа господннѣ.

† Din mila. lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Stoica cu frații săi, Ciolan și Dumitru, și lui Radul cu frații săi, Oprea și Stepan, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocina care se cheamă La Rădulești, din partea lui Manea și din partea lui Oprea și din partea lui Lepădat și din partea lui Mușat, însă din părțile lor din ocina de sus 12 funii și în lungimea ei, de la Răstoacă pînă la Valea Făgetului, pentru că au cumpărat-o de la Manea și de la Oprea și de la Lepădat și de la Mușat pentru 6 750 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus ziși oameni de a lor bunăvoie. Însă să stăpînească singur Radul pe 2 funii, iar Stoica cu frații săi, Ciolan și Dumitru, pe 6 funii, iar Radul cu frații săi, Oprea și Stepan, pe 4 funii, pentru că așa s-au întocmit și au cumpărat dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul și lui Stoica cu frații săi, <Ciolan și>¹ Dumitru și lui Radul cu frații săi, Oprea și Stepan, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților <lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele>¹.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt <și Stan spătar și Iane vistier și Pană stolnic >¹ și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, jupan Nedelco mare vornic.

Și eu, <Voinea, care am scris>¹ în cetatea de scaun București, luna ianuarie 4 zile, de la Adam ani curgători, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

¹ Loc rupt.

315

1565 (7073) ianuarie 28, București.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угровъ-
лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сѣ
повелѣніе господства ми почтенномъ властелинъ и пръвкомъ свѣтлинъ господства
ми, жъпан Іван великомъ логофетъ и съ синови си, елици мѣ Богъ придаст, икоже
да мѣ ест ѡчѣнъ село еже се зовет Горни Борълеци въс и със въсом хотаром,
ѡт хотар до хотар и със вечини и със брод ѡт воденице и със перволои. Занеже
село Горни Борълеци бѣѡ ест за дѣдинъ Шербънещом, анъ прѣдоше Шербънещѣи
пред господства ми, ѡни сами, на име Ѧпрѣ и Станчуа и Галеш и Строе и въса
чет нхъ, тере дадоше и побратнше и поклонише нхнъ село въс и със вечини и брод
ѡт воденицаѡ вѣше реченомъ правителю господства ми, жъпанъ Іван великомъ
лѡгѡфетъ, за нхном добром волю и със знаніе въсем мегіашом ѡт пред гос-
подства ми.

Сего радѣ дадох и господство ми жъпанъ Іванъ великомъ логофетъ, икоже
да мѣ ест село Горни Борълеци въсн, како ест и вѣше писан въ ѡчинъ и въ ѡхъбѣ
емъ и синовом емъ, вѣском и прѣвншчетом им и нѣ ѡт коже непоколѣвном,
по реч господства ми.

Сеже и сведетелѣ поставѣем господство ми: жъпан Неделко велики дворник
и жъпан Шине вел вѣстѣар и жъпан Бръкан комис и Стан спатар и Манѣ пѣхарник
и Пана столник и Герман велики постелинк. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Драгомир ѡт Бѣлач, еже написаѡ въ столни град Бѣскреци, мѣсеца
генаріе кѣ дѣни, вѣ лѣт хъѡг.

† Іу Петръ воевода, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin și întâiul sfetnic al dom-
niei mele jupan Ivan marele logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da,
ca să-i fie ocină tot satul ce se numește Boruleștii de Sus și cu tot hotarul,
din hotar în hotar, și cu vecinii și cu vad de mori și cu grădini. Pentru că
satul Boruleștii de Sus a fost de moștenire al Șerbăneștilor, ci au venit Șerbă-
neștii înaintea domniei mele, ei înșiși, anume Oprea și Stanciul și Galeș și
Stroe, și toată ceata lor, de au dat și au înfrățit și au închinat tot satul lor
și cu vecinii și vadul de mori mai sus zisului dregător al domniei mele, jupanu-
lui Ivan marele logofăt, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor dina-
intea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Ivan marele logofăt, ca să-i
fie satul Boruleștii de Sus tot, cum este și mai sus scris, de ocină și de ohabă,
lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa
domniei mele.

Ită și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Iane mare vistier și jupan Bărcan comis și Stan spătar și Manea pahar-
nic și Pană stolnic și Gherman Bărcan mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare
vornic.

351

Și eu, Dragomir din Bălaci, care am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 28 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj-Napoca, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată, căzută. Fotocopie la Bibl. Acad., F., III/13.

316

<1565—1568> martie 25.

† Мнлостію вожіею Іу Петръ > воевода н господннъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголеміе Глѣвъчог, іакоже <да ест> волен егъменѣа Мнтрофан със сіе кннг господства ми дрѣжати учинѣ свѣтомъ монастырѣ ут Жирнов, нѣ ест дел свѣтомъ монастырѣ въса.

Занеже тае учинна, она ест покъпна Хомѣа н Бърѣцин ут над Ѣфтїміе еже ест егъмен ут прѣжде врѣме. Таже гóсподство ми дадохом учинна свѣтомъ монастырѣ еже ест внше пнс, а Хомѣа н Бърѣцин, они да се ѣзнимае аспри ут над Ѣфтїміе.

Тем ради, нихто да не смѣет вантоват нан досаждат пред сіе кннг господства ми; тога чловѣка зкло ке па>тнт. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Гюрма вел постелник.

Пнс, Цалаци, мѣсеца мартїю кѣ дни.

† Іу Петръ воевода > мнлостїа вожіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Petru> voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciog, <ca să fie> volnic egumenul Mitrofan cu această carte a domniei mele să stăpînească ocina sfintei mănăstiri de la Jirov, căci este partea sfintei mănăstiri toată.

Pentru că acea ocină au cumpărat-o Homul și Văreștii de la Eftimie, care a fost egumen mai dinainte vreme. Astfel, domnia mea am dat ocina sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă, iar Homul și Vărăștii, ei să-și ia asprii de la Eftimie.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să tulbure sau să supere înaintea acestei cărți a domniei mele; un astfel de om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

A scris Țalapi, luna martie 25 zile.

† Io P<etru voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 731 (Glăvăcioc, XXVIII/1). Orig., hîrtie (17×21,5). rupt, pecete timbrată, căzută.

Datat după domn, ispravnic și egumen.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 208—209.

317

1565 (7073) aprilie 4.

Мнлостію вожіею, Іу Петръ воевода н господннъ въсое земле Ъггрок-лаунское, синъ велкаго н прѣдобраго Мнрча воевода. Дават господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголемн Бнстрѣца, іакоже да нх ест неговн селове нмемнм

352

Богдънещѣи ѡт Кодмѣна и Брълскоу ѡт Мѡшчел и Брътопѣл ѡт Челѣю, понеже сѣѡ правн. ѡчинѣ и дѣдннѣ.

И потомъ, имаше прѣнїе със децера Бѣлѣрѣлѣи и със дрѣзн людїе еже сѣѡ прѣтеснѣн тѣхъ вше речени ѡчинн. И тако прѣше децѣра Бѣлѣрѣлѣи и дрѣзн людїе како не имат свѣтомѣ монастѣрѣ метѣхъ със тѣхъ вше писани селове. И господства ми гледахъ и сѣдїхъ със вѣсѣхъ правителю господства ми кнѣзнѣ-кнѣдохъ господства ми како сѣѡ правнѣ ѡчиннѣ и дѣдннн свѣтомѣ монастѣрѣ.

Сего радї, дадохъ и господства ми, ѡкоже да мѣ ест ѡчиннѣ и въ ѡхвѣс свѣтомѣ монастѣрѣ и не ѡт когоже непотѣкновѣнѣ, порезмѣ господства ми.

Сже свѣдѣтелїе поставлѣемъ господства ми: жѣпан Недѣлко велики дворникъ и жѣпан Иванъ велъ ѡлгѡфѣтъ и Бърканъ кодмнѣ и Станъ Дебелъ спатаръ и Ино кнѣстїаръ и Пана столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Гюрманъ велики постелникъ. Исправникъ, Гюрма велъ постелникъ.

Писахъ азъ, Некѣла днїакъ, въ лѣтѣ хѣѡѡ, мѣсеца апрїлїе 4 дннн.

† Іѡ Петѣрѣсъ воевѡда, мнѡстїа божїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie satele ei, anume Bogdăneștii de la Codmeana și Bîrluiul de la Mușcel și Vîrtopul de la Celeiu, pentru că sînt drepte ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pîră cu fiica Vulturului și cu alți oameni care au cotropit acele mai sus zise ocine. Și așa au pîrît fiica Vulturului și alți oameni că nu are sfînta mănăstire amestec cu acele sate mai sus scrise. Iar domnia mea am cercefat și am judecat cu toți dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea că sînt drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mănăstări și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Bărcan comis și Stan cel Gros spătar și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Am scris eu, Necula diacul, în anul 7073 (1565), luna aprilie 4 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 744 (Bistrița, II/1). Orig., hîrtie (30×21), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1795; alte trad. ibidem, ms. 192, f. 17 și 201, f.78.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 209. Facs. ibidem, 490.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Петѣрѣсъ воевѡда и господннѣ въсою земле Хѣгѣрѡв-лахїеское, синѣ великаго и прѣдобраго Мѣрча воевѡда. Дакатъ господство ми сїю повелѣнїе господства ми Марїевъ и Янкѣвъ і анепсеа мѣ Дѣснѣтрекъ, ѡкоже да имъ ест ѡчиннѣ ѡ Плъчконъ, дела баштомъ си Татѣлокъ въса, вѣре еанка се хѣтетъ нѣзратнѣ ѡтъ поле и ѡтъ горъ и ѡтъ водъ и ѡтъ посѣде, понеже нѣ естъ стара и права ѡчиннѣ и за дѣдннѣ.

И пакъ да имъ естъ ѡчиннѣ Мѣерлѣрѣскѣ въса, вѣре еанка се хѣтетъ нѣзратнѣ дела баштомъ си Татѣлокъ, понеже имъ естъ ѡчиннѣ мѣ за дѣдннѣ.

И ПОТОМ ПРИНДЕ МАРІА И ЯНКА И ЕЛНА ПРѢД ГОСПОДСТВА МИ ТЕРЕ СЕ ПОБРАТИШЕ, КАКО ДА ДРЪЖЕТ И ЕЛНА С ПЛЪЧКОМ УКОЛО СЪС МАРІА И СЪС ЯНКА И ДА ДРЪЖЕТ И МАРІА И ЯНКА С МІЕРЛАРИ НАДЕЖЕ СЪТ ХОТАРЪ И УКОЛО СЪС ЕЛНА И ПОБРАТИШЕ СЯ ЗА НИХНОМЪ ДОБРОМЪ ВОЛЮ УТ ПРѢД ГОСПОДСТВА МИ.

И ШТАКАМИ ТАТЪЛА КАКО ПО СЪМЪРЪТИ ЕГО ДА ДРЪЖЕТ МАРІА КЪКЕ ЕГО И ГРАДИНЕ И ПЕРКОЛЕ.

СЕГО РАДИ, МИ ДАДОХ И ГОСПОДСТВО МИ, ТАКОЖЕ ДА МИ ЕСТ УЧИНЪ <Н УХА>ЕШ НИМ И СИНОВОМ МИ И ВЪШКОМ МИ И ПРѢВЪШЧИТОМ НУ И НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛѢВНО ПОРИЗМЪ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ СЪВѢДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢМ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРИНИК И ЖЪПАН ІВАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ И СТАН СПАТАР И ЯНЕ ВЪСТІАР И БЪРКАН КОМИС И ПАНА СТОЛНИК И МАНѢ ПЕХАРНИК И ГЮВРМА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРИНИК.

ПИСАХ АЗ, КОЛЦѢ ГРАМАТИК, МЕСѢЦА АПРИЛІА ЕЇ ДЪНИ ВЪ ДНЕВИН ГРАДУ БЪСКЪРЕЩІ, ТЕКЪЩІ ВЪ ЛѢТ ХЪОГ.

† Іу Петръ воевода, младостию божію господиень.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Mariei și Ancăi și nepoatei lor, Dumitra, ca să le fie ocina Plăcicoi, partea părintelui lor Tatul toată, oricît se va alege din cîmp și din munte și din apă și de pretutindenii, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Și iar să le fie ocina Mierlărească toată, oricît se va alege partea părintelui lor Tatul, pentru că le este ocină de moștenire.

Iar apoi, au venit Maria și Anca și Elina înaintea domniei mele de s-au înfrățit, ca să țină Elina în Plăcicoi împreună cu Maria și cu Anca și să țină și Maria și Anca în Mierlari, unde sînt hotărnicite împreună cu Elina. Și s-au înfrățit de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

Și a întocmit Tatul ca după moartea lui, Maria să țină casele lui și grădinile și livezile.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Colțea grămăticul, luna aprilie 15 zile, în minunata cetate București, curgători în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 745 (Ep. Buzău, XV/5). Orig., hirtie (31,5×22), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1850.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 209–210. Facs. *ibidem*, 491.

319

1565 (7073) mai 11, București.

† Младостию божію, Іу Петръ воевода и господиень въсою земле Уггровкеладунское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми шкемзи людїе: Стонка и Станчъла и Пекъла и Станчъла, синовн Колцев и Шоюга и Стонкина и Грѣмаз и попа Ювкан и Станчъла и Радослав

354

и Стонка и със нѣхнѣ синови си, елице им Богъ прииштит, такоже да им сѣт ѡчинѣ селницѣ нже се зовет Дръгичѣнѣн въсахъ съ въснхъ хотаром.

И хотарѣ да им се знаетъ; ѡт къ рѣкнѣ ѡт главѣ нѣкне нѣвѣ, нже сѣт по Пискѣл Тѣрчилор, ѡзгор, дорн до Погана <Д>ѣспинѣн и погана, половина и ѡт къ Соморѣл покѣде се хоцетъ нантѣ стрѣдъ местом.

Понеже покѣпнхъ сѣе више речени людѣе ѡт надъ Мнѣхан и ѡт Царка и ѡт Дръгичъ за хъсѣ, аспри готовн. И продадоше сѣе више речени людѣе ѡт неговѣ добромъ волю <и ѡт п>рѣдъ въснхъ мегнѣши. Иан да нхъ се знаетъ, кога по колко сѣтъ далн: и покѣпнхъ Стонка самъ хъдѣ надъ една ѡжа и Станчул пакъ хъдѣ аспри на една ѡжа и Нѣнкѣл и Станчѣл, синови хъ Колцевъ, пакъ хъдѣ аспри на една ѡжа и Грѣмазъ хъдѣ аспри на една ѡжа <и Ювѣдъ>н попа и Станчѣл хъдѣ на една половина и Радославъ и Стонка хъдѣ аспри на една ѡжа. Кога како сѣтъ покѣпитъ, тако да раздѣлитъ и ѡчина.

Сего радѣ, имъ дадохъ и господство ми сѣе више речени людѣе, такоже да имъ сѣтъ ѡчинѣ въ ѡхъдѣсѣ нимъ и синови хъ имъ и вишкомѣ имъ и превнѣчетомѣ имъ и не ѡт когоже непотѣкновеномѣ, поризмо господство ми.

Сеже свидѣтели поставѣмъ господства ми: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики лѡгѡфѣтъ и Станъ спатаръ и Брѣканъ комисъ и Иѣню вистѣтаръ и Панаъ столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Гиѡрма велики постелникъ. Исправникъ, Гиѡрма велъ постелникъ.

Писъ азъ, Дажѣлъ граматникъ, въ столни градъ Бѣскрѣци, предъ црѣкѣсѣ Гиѡрмѣкъ постелникѣсѣ, мѣсеца манъ дѣ дни, въ лѣтѣ хъзогъ.

† Іѡ Петрѣсѣ вѣвѣвѣда, мнлостѣжъ божѣжъ господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni: Stoica și Stanciul și Neicul și Stanciul, fiii lui Colțea, și Șoiuga și Stoichina și Grumazea și popa Iuovan și Stanciul și Radoslav și Stoica și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină seliștea care se cheamă Drăghiceni toată, cu tot hotarul. Și hotarul să li se știe: dinspre răchită, din capul unor ogoare care sînt pe Piscul Turcilor, în sus, pînă la Poiana Dăspinei și poiana jumătate și dinspre Somorul, pe unde se va afla mijlocul locului. Pentru că au cumpărat acești mai sus ziși oameni de la Mihai și de la Giurca și de la Drăghici pentru 6 500 aspri gata. Și au vîndut acei mai sus ziși oameni de a lor bunăvoie și dinaintea tuturor megiașilor. Însă să se știe fiecare cît a dat și a cumpărat: Stoica singur, 1500 <aspri> pe o funie și Stanciul iarăși 1 000 aspri pe o funie și Neicul și Stanciul, fiii lui Colțea, iarăși 1 000 aspri pe o funie și Grumazea 1000 aspri pe o funie... și popa Stanciul 500 <de aspri> pe o jumătate <de funie> și Radoslav și Stoica 1 000 aspri pe o funie. Fiecare cum a cumpărat, așa să se împartă și ocina.

De aceea, le-am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Am scris eu, Dajul gramaticul, în cetatea de scaun Bu curești, înaintea bisericii lui Ghiorma postelnicul, luna mai 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod, domn a tot pământului Ungrovlahiei, fiu al marelui și preabunului Mircea voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicu și fiilor săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui ocină în Stoenеști partea sa din apă și din pădure și din toate, oricîtă să va alege, pentru că îi iaste lui veche și driaptă ocină și moșie.

Iar după aceasta, au venit singur Vlaicul înaintea domniei mele și au dat și au înfrățit pe sluga noastră Pîrvul marele vatav asupra partea sa de ocină și la așezarea caselor în sat și la un vad de moară și la o pădure ce să chiamă Ialovniță și la o livadă ce să chiamă la Cîmpușor și la un pămînt supț mal; și s-au înfrățit de a sa bunăvoie, ca să-și fie frați nedespărțiți în veci, și domniei mele au dat un cal.

Iar după aceasta, sluga noastră Pîrvul vatav au cumpărat opt vecini cu ale lor delnițe iarăș de la Vlaicul din Stoenеști drept opt mii de aspre <bani> gata. Și încă au mai cumpărat sluga domniei mele, mai sus numitul Pîrvul vatav, patru pămînturi în Stoenеști, de arat, iarăș de la Vlaicul, drept șapte sute aspre gata. Și s-au înfrățit. Și au vîndut Vlaicul de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor de pin prejur.

Drept acéia, am dat și domniia mea slugei domniei mele, lui Pîrvul vatavul, ca să-i fie lui aceste de mai sus zise ocine de baștină, lui și fiilor, nepoților și strănepoților lui nestrămutat, după hotărîrea domniei mele.

Și pe acești marturi îi sămnăm domniia mea: pe jupîn Nedelco marele vornic și pe jupînul Ivan marele logofăt și pe Stan Debel (Grosul) spatar și pe Ianul visternic și pe Bărcan comisul și Panul sulger ¹ și pe Manea paharnic și pe jupînul Ghiuhman ² marele postelnic. Și <ispravnic> pe Ivan marele logofăt.

Și eu, Negoia din Negomirești, am scris în minunatul oraș Bucureștilor, în luna lui mai în 19, iar de la Adam pînă în curgătorul an 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Ungrovlahiei.

¹ În loc de „stolnic“.

² În loc de „Ghiurma“.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угровлахиинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводе. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми семъ чловѣкъ и менем Доброславъ със синови си и дъщерем, Драгъа и Ыша и Добронѣга и Нѣголе и със ним синови си, еинци им Богъ даст, ѡкоже да им сѣт учиниъ ѡ Рѣсницеци, дело ващѣм си Доброславъ, варе еинка се хтет нзвратн, понеже им ест стара и права учиниъ и дѣднинъ.

И потом, прінде Доброславъ сам предъ господство мн, тере даде и сложилъ негове дъщеромъ више речени, именеи Бнша и Нѣголе и Добронѣга по неговѣмъ вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци, али надъ половинои, а дрѣга половина да бѣде неговѣ, Доброславъ и синѣ его Драгѣла, понеже имъ сѣтъ сложилъ вт предъ господства мнъ съе ѡзнаніе въсемъ мегіашимъ, вт неговѣ добро волю.

И пакы покѣпн Драгѣла пашнъ ѡ за ѡ-а колъ велнкн, вт Бнша, вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци, дело вацѣ его Доброславъ, что естъ далъ, понеже продаде Бнша братѣла си вт еиъ добро волю, съе ѡзнаніе въсемъ мегіашимъ.

И пакы Нѣголе и Гѣбѣнѣмъ вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци, дело Иню, что естъ вѣше велнкн ванъ Жилскн, пашнъ кѣ, за тѣ аспри.

И пакы покѣпн Стопка и Драгѣла вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци, дело Доброславъ, пашнъ ѡ, за ѡ аспри.

И пакы покѣпн Степанъ и Радѣла вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци, дело Стопанскъ и Бѣрешъ и Божекъ, пашнъ чѣ, за хѣ аспри готовн.

И пакы покѣпн Крѣстѣ вчинѣмъ ѿ Рѣсннеци и место вт виноградъ вт Кр. . . ¹, тѣла, пашнъ вѣ, за мѣ аспри.

Сего радѣ, дадохъ и господства мнъ шемзи людіе, еже сѣтъ више речени ѡкоже да имъ сѣтъ вчинна и хѣбѣ, нимъ, синовиимъ имъ, вѣскомъ и прѣвѣнчетомъ имъ и вт когоже непоколѣбнмо, по речъ господства мнъ.

Сеже и свѣдѣтелѣе поставлехъ господство мнъ: жѣпанъ Неделко велнкн дворникъ и жѣпанъ Иванъ велнкн логѣфетъ и Станъ спатаръ и Брѣканъ комисъ и Иню вѣстнаръ и Панѣ столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Гѣрма велнкн постелникъ. Исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

Из . . . ², мѣсеца юнѣ лѣ дѣни, въ лѣтъ хѣогъ.

† Іу Петрѣ ввекѣда, мнлостію божію господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dobroslav, cu fiii săi și cu fiicele, Dragul și Vișa și Dobroneaga și Neagolea cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Rusinești partea tatălui lor Dobroslav, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit Dobroslav însuși înaintea domniei mele de a dat și a așezat pe fiicele lui mai sus zise, anume Vișa și Neagolea și Dobroneaga, pe ocina lui din Rusinești, însă pe jumătate, iar cealaltă jumătate să fie a lui Dobroslav și a fiului său Dragul, pentru că i-a așezat dinaintea domniei mele cu știrea tuturor megiașilor, de a lui bunăvoie.

Și iar a cumpărat Dragul de la Vișa pe un bou mare 7 pași de ocină în Rusinești, partea tatălui ei, pe care i-o dăduse, pentru că a vîndut Vișa fratelui său de a ei bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor.

Și iar a cumpărat Neagoe și Găvanu ocină în Rusinești partea lui Ianiu, care a fost mare ban al Jiului, 22 de pași, pentru 360 aspri.

Și iar au cumpărat Stoica și Dragul ocină în Rusinești din partea lui Dobroslav 7 pași pentru 200 aspri.

Și iar au cumpărat Stepan și Radul ocină în Rusinești partea lui Stoican și a lui Bîreș și a Bojei 98 pași pentru 1 200 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea ocină în Rusinești și loc de vie de la . . . ¹ 12 pași pentru 40 aspri.

De aceea am dat și domnia mea acestor oameni care sînt mai sus scriși, ca să le fie ocină și ohabă, lor, fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pano stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Eu...² luna iunie 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCV/166. Orig., perg. (25×33,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. de la sffirsitul sec. XIX.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Surete*, XIX, 65–67. Trad. Hagi Mosco, *Doc. olte-nești*, 49–50; *DIR, B*, 211–212.

¹ Text ilizibil.

² Loc alb.

322

1565 (7073) iunie 11, București.

† Милостію божію, Іw Петрѡ воєвода н господннѣ вѣсви земли Ъггров-лахінскон, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчѣ воєвода. Дават господство ми сїе пожелѣніе господства ми жѡпанцев Нѣкшев, дѣщера Ѣлаквѣ wt Ишн по йргнш такоже да нм ест wчина wtцѡ ен Ѣлак вѣсѣ, елико се хтет избрати дел его wt дедннѡ н ѡ Ишн н ѡ Бсрдѣ, понеже мѡ ест стара н права wчина н деднна.

И потом, прінде прѣд господство ми една жѡпанца Нѣкша, дѣщера Ѣлаквѣ, тере оуложн по шсрѡ своего, по Іван лwгwфет, над вѣсѣ вше речене wчине, н wt Ишн н wt Бсрдѣ, ешеже н над вѣсѣ дрѡзи комати н воденици н лозїах н елико се хтет шбрести, жнве н мрѣтве. Понеже жѡпанца Нѣкша нѣст роднн н еднн синѣ нлн дѣщера. Сего радї, мѡ даде, такоже да нмат чѣстѣ н покон при жнвота <св>рого wt Іван лwгwфет, а по сѣмрѣтн своен, вѣспоменанїе вѣчное.

Сего радї, мѡ даде wt свон добром волю, wt прѣд вѣсем селwм н wt прѣд мегїашн wtкрѣстѣ нмѣ, по нме : wt Чофрѣнцїнн, Степан лwгwфет н Драгомир, Бладулwк синѣ н Дсмитрѡ wt йргнш лwгwфет н wt Крѡ>1стїанещн, Ѣпрѣ ватах н wt Чекѣнещн, Станчул ватах, wt Прибоанн, Постѣ, wt Знамѣн, Стонка. Такожде ре н wt прѣд господство ми даде шсрѡ свое<мѡ> вше реченомѡ, Іванѡ лwгwфетѡ. И wt дрѡзех сѣродннцн ею, ннже прѣвїн братѡчедї, нн вторїн, ннктоже метѣх да не нмат, елико ест влас главѡ.

И по сѣмрѣтн моен, аше се кто покѡсн разорнн <сїе>¹ мое тѣкмежїе, а wн да ест проклет wt тнї свѣтннх wtцѣ нже вѣ Ннкен н да нмат частїю>¹ сѣ Юда н сѣ трѣклетн йрїа н сѣ прочнм юден.

И пакн да ест Іванѡ лwгwфетѡ дел <бр>1ата своего Іwнwк лwгwфет wt wчннѡ, wt по вѣсрдѡ, wt покѡде се хтет избрати wt дѣдннѡ его вѣсѣ н wt дрѡзех комати н нманїе, н жнвех н мрѣтвех, елико се хтет шбрести, <а wt>¹ дрѡзех братїах его нн едннн метѣх да не нмат, елико влас главѡ.

Сего радї, мѡ дадох н господство ми Іванѡ лwгwфетѡ, такоже да мѡ ест вѣ wчннѡ н вѣ wхабѡ, немѡ н снновом его н внѡкwм <н> прѣвншчетом его н нн wt когоже непоколѣбнмо, по wннзмо господства ми.

Сеже н сведетелїе поставлѣем господство ми: жѡпан Неделко великн дворннк н жѡпан Іван великн лwгwфет н Иню внстїар н Стан спѣтар н Брѣкан комнс н Папа столннк н Манѣ пѣхарннк н жѡпан Гормѣ великн постелннк. Исправннк, Іван вел лwгwфет.

Н аз, Степан старн лwгwфет, еже писах вѣ столнн град Бсксрещн, мѣсеца їючїа дї днѣ вѣ лѣт хѡг.

† Іw Петрѡ вшевода милостїа божіа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neacșa, fiica lui Olac din Iași, pe Argeș, ca să-i fie toată ocina tatălui ei Olac, câtă se va alege partea lui de moștenire și în Iași și în Burdea, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit înaintea domniei mele însăși jupanița Neacșa, fiica lui Olac, de a așezat pe cumnatul său, pe Ivan logofătul, pe toate ocinele mai sus spuse, și din Iași și din Burdea, încă și pe toate celelalte averi și mori și vii și câte se vor afla vii și moarte. Pentru că jupanița Neacșa n-a născut nici un fiu sau fiică. Pentru aceasta i-a dat, ca să aibă cinste și liniște în viața sa de la Ivan logofătul, iar după moartea sa, pomenire veșnică.

De aceea, i-a dat de bunăvoia sa, dinaintea întregului sat și dinaintea megiașilor dimprejurul lor, anume: din Ciofrîngeni, Stepan logofătul și Dragomir, fiul lui Vladul și Dumitru logofătul din Argeș și din Cîrstienești, Oprea vătaful și din Cecănești, Stanciul vătaful, din Priboieni, Posea, din Znamăn, Stoica. De asemenea și dinaintea domniei mele a dat cumnatului său mai sus spus, Ivan logofătul. Iar din celelalte rude ale ei, nici veri primari, nici al doilea, nimeni amestec să nu aibă nici cât un fir de păr din cap.

Iar după moartea mea, dacă se va încerca cineva să strice această întocmire a mea, el să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă <parte> cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți iudei.

Și iar să-i fie lui Ivan logofătul partea de ocină a fratelui său Ion logofătul de pretutindenii, pe unde se va alege din dedina lui toată și din celelalte bucate și averi și vii și moarte, câte se vor afla, <iar din>¹ ceilalți frați ai lui nici unul amestec să nu aibă nici cât un fir de păr din cap.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Ivan logofătul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Stepan cel bătrîn logofătul, care am scris în cetatea de scaun București, luna iunie 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/57. Orig., perg. (20,5×40), pecete timbrată. Copie slavă și trad. la Arh. St. Buc., ms. 1232.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 212–213.

¹ Loc rupt.

† Милостію вожію, Іо Петръ воєвода и господинъ въсьон земли Угровлахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчеа воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми въземъ села по имѣ Кънешин и Шербънешин, якоже да им сѣт нхне учине ѡ Кънешин и ѡ Шербънешин въсьех, съ въсьом хотаром старом, ванеже ест стара и права учинѣ и дѣдинѣ.

И хотаром да се знает: по матка Мелчирен н шт тѣга, над Падније Малѣан н шт пѣт, дорн хотарѣа Фрѣчешілвк.

И потом, нмалн прѣнїе със Мѣннлещїн радї тон внше реченн хотарѣ пред Радула воєвода, ере хотѣше Мѣннлещїн да нзметннт тон хотар със вї болѣрн. И Кѣнещїн н Шербѣнещїн, вни ѣзеше закон през теѣ вї болѣрн, кд болѣрн шт пред Радула воєвода н заклян сѣт кѣнещїн н Шербѣнещїн пред Радула воєвода със теѣ кд болѣрн. И поставнлн сѣт стлѣпн по старн хотар, како ест внше рѣѣ.

И после, Мѣннлещїн, вни сѣт нзметнѣа нѣпаст над Кѣнещїн н над Шербѣнещїн, ѣкоже да разратнт тон старе хотаре н разралн н пѣннше нѣ, тере нм ѣзелн нм рѣв волокн.

И потом, пак ест нмал прѣнїе прѣд поконнаго роднтелю господства нм Мнрчек воєвода. И сѣдетелствокланн Кѣнещїн н Шербѣнещїн със мнозн болѣрн прѣд поконнаго родїтелѣ господства нм Мнрчек воєвода. <И тако прѣ>ше Кѣнещїн н Шербѣнещїн пред Радула воєвода н пред поконномѣ родїтелю господства нм Мнрча воєвода, ере нѣ сѣт внлн прнтеснѣан Мѣннлещїн. И ѣ <тем>, господствѣ нм глѣдаѣ н сѣднѣ по правѣ н по закон съ вѣсѣмн чѣстнтнмн правнтелѣ господства нм н вндѣѣ господство нм кннѣ Радула воєводе н поконномѣ родїтелю господства нм Мнрчек воєводаѣ, како сѣт внлн прнтеснѣан Мѣннлещїн по Кѣнещїн н Шербѣнещїн . . . ѣс аспрн радї теѣ вола Кѣнещїном н Шербѣнещїном. И всташе Мѣннлещїн шт закон шт прѣд господства нм.

Сего радї, дадох н господство нм Кѣнещїном н Шербѣнещїном, ѣкоже да нм сѣт вѣ вчннѣ н вѣ шѣбѣ, ннм н снновом нм н вншком н прѣнѣчетом нм н н шт когоже непоколѣенмо, по реч господства нм.

Сеже н сѣдѣтелѣе поставлѣѣх господство нм: жѣпан Неделко велнкн дворннк н жѣпан Иван велнкн лѣгѣфет н Стан спатар н Іню внстїар н Брѣкан кѣмнс н Пана столннк н Манѣ пѣхарннк н жѣпан Гюрма велнкн постелннк. И нсправннк, Неделко велнкн дворннк.

Пнс аз, Ённа граматнк, мѣсеца юнїе ѣї дннн вѣ настолнн град Бѣкѣрещїн, шт ѣдама текѣшаго до сѣлѣ лѣта вѣ лѣт ѣзог.

† Іу Петрѣ воєвода, млостїа вѣжїа господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor sate, anume Căneștii și Șerbăneștii, ca să le fie ocinele lor în Cunești și în Șerbănești toate, cu tot hotarul cel vechiu, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și hotarul să li se știe: pe matca Melcirei și de acolo pe Padina Malului și din drum pînă în hotarul Frăceștilor.

Iar apoi, au avut pîră cu Mănileștii pentru acel hotar mai sus zis înaintea lui Radul voievod, căci au vrut Mănileștii să mute acel hotar cu 12 boieri. Iar Căneștii și Șerbăneștii, ei au luat lege peste acei 12 boieri, 24 de boieri dinaintea lui Radul voievod și au jurat Cuneștii și Șerbăneștii înaintea lui Radul voievod cu acei 24 de boieri. Și au așezat stîlpii pe vechiul hotar, cum este mai sus zis.

Iar apoi, Mănileștii au aruncat năpastă asupra Căneștilor și asupra Șerbăneștilor, ca să strice acele hotare vechi și le-au stricat și i-au prădat de le-au luat 172 de boi.

Iar apoi, iarăși au avut pîră înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod. Și au mărturisit Căneștii și Șerbăneștii cu mulți boieri înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod. <Și așa> au pîrît Cuneștii și Șerbăneștii înaintea lui Radul voievod și înaintea răposatului

părinte al domniei mele Mircea voievod, că i-au cotropit Mănileștii. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea cărțile lui Radul voievod și ale răposatului părinte al domniei mele Mircea voievod că au cotropit Mănileștii pe Cuneștii și pe Șerbăneștii... 6 000 de aspri pentru acei boi ai Cuneștilor și ai Șerbăneștilor. Și au rămas Mănileștii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea Cuneștilor și Șerbăneștilor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Ita și martorii am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiurma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Voinea gramaticul, luna iunie 16 zile, în cetatea de scaun București, de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVI/164. Orig., perg. (27 × 36), șters și pătat, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sc. XX; alte trad.: una incompletă de la sfîrșitul sec. XVIII, ibidem, CXVI/36, cu data 31 iulie și la Arh. St. Buc., S.I., nr. 746 (M-rea Dintrunlemn, IV/1).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 213—214.

324

1565 (7073) august 22, București.

† Милостію вожією, Іу Петрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Ёггровк-лахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномѣ правителю и прѣвомѣ свѣтнинѣ господства ми жѣпан Иванѣ велики логофет и със синовии емѣ, елици мѣ Богѣ припѣстит, іакоже да мѣ ест едни ацигани на имѣ Пашадіа, понеже га ест покѣпна wt Кирка wt Тръговнище за хѣ аспри тѣрски готови. И продаа ест Кирка за негова добром волю wt пред господства ми и wt пред въсем волѣром господства ми и без ни едно сластію.

Тем радї, дадох господство ми више реченомѣ правителю господства ми, іакоже да мѣ ест више именовани ациганѣ въ вчинѣ и въ шхаѣ емѣ и синовом емѣ и вишком и прѣвнѣчетом емѣ и ни wt когоже непоколѣнмо, по врнзмѣ господства ми.

Сеже ѣво и сведетелїе поставѣем господство ми: жѣпан Нѣгое виши велики бан Кралевски и жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Стан велики спатар и Шиню велики вистнар и Пана велики столник, и Манѣ велики пѣхарник и жѣпан Гюрма велики постелник. Исправник, сам реч господства ми.

И аз, Бѣсію, еже ю написах ѣ граду Бѣкѣреци, мѣсеца авгѣст кѣ дни, в лѣт $\times$ зог.

† Іу Петрѣ воєвода, милостїа вожію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător și întiiul sfetnic al domniei mele jupan Ivan mare logofăt și cu fiii lui, ciți Dumnezeu fi va lăsa, ca să-i fie un țigan, anume Pașadia, pentru că l-a cumpărat de la Chirca din Tîrgoviște pentru 1 000 aspri turcești gata. Și l-a vîndut Chirca de bunăvoia lui

dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor domniei mele și fără nici o silă.

De aceea, am dat domnia mea mai sus zisului dregător al domniei mele, ca să-i fie mai sus numitul țigan de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Pană mare stolnic și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și eu, Văsiu, care am scris în cetatea București, luna august 22 zile, în anul 7073 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj-Napoca, Colecția doc. slave. Orig., hirtie (30×21), pecete timbrată, căzută. Fotocopie la Bibl. Acad., F., III/4.

325

1565 (7073) august 31, Brăila.

† Изволеніем ѡтца н съ поспѣше>ніем сына н съврѣшеніем свѣтаго дѣха, амин.

Изъ збо, жѣпан Кръстіан, синъ Шереѣа портар н жѣпанница его, Рада, дѣщера жѣпана Барѣѣа комис, възрѣвновахом н жаловахом къ свѣтомѣ монастырѣ глаголемни Снѣгов, избрахом н раздѣлѣхом ѡт нашега добра волѣ ѡт наше с<те> нм>аніе н ѡт наше шчине, що ни сѣт дѣдине, еанко ни ест госпо<дъ> Богъ> ѡбѣщан н наше ѡтци стежал, да бѣдет на свѣтон монастырѣ на Снѣгов въ зкрѣпленіе свѣтомѣ мѣсто, іако да ни пишет въ свѣтин, велики помѣник, идеже сѣт хиттори свѣтомѣ храмѣ писани, а ми да <приложим> восегда ѡт що ни хоже господъ Богъ благодарствѣет.

И сѣда, ми дадохмо свѣтомѣ монастырѣ ѡт Снѣгов да сѣт вечни ѡт <Ф>ѡнтѣнѣле, варе колнко се хокет изврати наше дело.

И пак даде жѣпанница Рада>, жѣпанница жѣпанѣ Кръстіанов, ѡт негово дело ѡт Дешираци, да ест на Снѣгов. И пак еше мѣ даде жѣпанница Станка, дѣщера жѣпанцен Раден, къда бѣхѣ ѣ прибеіе, пак н дрѣго дело, тамо ѣ Дешираци <на> Пловиницъ. И ѡнон дело даде жѣпанница Рада, да ест на свѣта монастыр Снѣгов . . . работает токмо що ест . . . зз<мет> калѣгерн ѡт село, а Фѡнтѣнѣле да си ззмет калѣгерн доходок нх н да работит ѡт що годе свѣтомѣ монастырѣ.

И пак даде жѣпанница Рада едни мес<алъ>, що се зове канавѣц, със флѣтѣри златници н със мѣргѣритаре н да се поставит на <прѣ>чиста икона. И пак даде една боартъ да зчинит или една свитѣ или две. И що мѣ бѣде цѣно, іакоже да ни пишет <на>ше ѡтци н дѣди въ свѣтин помѣник, прѣви: жѣпан Бадѣ н жѣпанница Нѣкша н жѣпан Шереѣа н жѣпанница Славнѣ н жѣпан Радѣа н жѣпанница Славнѣ н жѣпан Барѣѣа н жѣпанница Станка н жѣпан Кръстіан н жѣпанница его Рада н дѣщера си Соркъ.

Сеже н свѣдѣтеле поставлѣем: ермонах егѣмен Монси н Калкинт ермонах н ѡт Бранлѣ, презвѣтери поп Сава н поп Костандин н поп Дан; н по сиѣ, въси добри людіе ѡт Бранлѣ, на име: жѣпан Стонка Ілев н Чѣмелнта грѣк н Прѣда, синѣ Стонкев н Ышан н Калѣ н Блѣде н Братѣа н Дѣмитрѣ н Пѣнѣ н Драгѣа н Гонцѣ н Нѣгѣа н Стан Негрѣа.

ЩЕЖЕ И КЛЕТЪВЪ ПОСТАВЛѢМЪ: АЩЕ ТКО ХОЩЕТ ВЪЗЕТИ УТ СВѢТНИ МОНАСТРО ЦЮ ЕСТ ВИШЕ ПИСАН НАИ ХОКЕ СЧИННИТ ДРЪГА ТЪКМЕЖІЕ, ДА ЕСТ ПРОКЛЕТ УТ ТИІ СВѢТНУХ УТЦИ БОГОНОСНИ НЖЕ ВЪ НИКЕН И ПОТОМ И УТ НАС ГРѢШНИ, НЖЕ АЩЕ ПО ЗАВІСТИ НѢКОМ НЪВРЪЖЕТ НС ПОМѢНИК, РАЗВѢ АЩЕ СЕ НАНДЕТ ЕРЕТНИК.

БЪ ЛѢТ ВЪ НЖЕ ИСПИСА СЯ ХЪЗОГ АВГЪСТ ЛѢ. И <АЗЪ, ПО>П МЪМЪШЕ, ИСПИСАХ СІЮ МОИМ РЪКЪС ПИСАНІЕ 8 СТОЛИИ НАРИЦАЕМИ БРАНАЪ. ЖЪВПАИ КРЪСТНИАН. ЖЪВПАНИЦА> РАДА.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvîrșirea sfîntului duh amin. Iată eu, jupan Cîrstian, fiul lui Șerbul portarul, și jupanița lui, Rada, fiica jupanului Barbul comisul, am rîvnit și am dorit către sfînta mănăstire numită Snagov, am ales și am despărțit de a noastră bunăvoie din acea stă avere a noastră și din ocinele noastre care ne sînt de moștenire, pre cît ne-am tîgăduit față de domnul Dumnezeu și din cît au agonisit părinții noștri, ca să fie la sfînta mănăstire de la Snagov spre întărirea sfîntului locaș, ca să ne scrie în sfîntul și marele pomelnic, unde sînt scriși ctitorii sfîntului hram. Iar noi să dăruim întotdeauna din cîte va binevoi domnul Dumnezeu să ne dăruiască.

Iar acum, noi am dat sfintei mănăstiri de la Snagov ca să-i fie vecinii de la Fîntînele, oricît se va alege partea noastră. Și iar a dat jupanița Rada, jupanița jupanului Cîrstian, din partea ei de la Deșirați, ca să fie la Snagov. Și încă a dat iarăși și jupanița Stanca, fiica jupaniței Radei, cînd erau în pribegie, și altă parte acolo la Deșirați pe Ialomița. Și acele părți le-a dat jupanița Rada ca să fie la sfînta mănăstire Snagov... să muncească numai cît... călugării să ia din sat. Iar la Fîntînele să-și ia călugării venitul și să lucreze orice va fi pentru sfînta mănăstire.

Și iar a dat jupanița Rada un mesal, care se chiamă canavăț, cu fluturi de aur și cu mîrgăritare și să se așeze la icoana preacuratei. Și iar a dat o boartă ca să facă sau o svită sau două. Iar ce-i va fi prețul, să ne scrie pe părinții și pe bunicii noștri în sfîntul pomelnic, mai întîi pe jupan Badea și jupanița Neacșa și jupan Șerbul și jupanița Slavna și jupan Radul și jupanița Slavna și jupan Barbul și jupanița Stanca și jupan Cîrstian și jupanița lui, Rada, și fiica lor, Sorca.

Iată și martori punem: ieromonahul egumen Moisi și Calivit ieromonahul și din Brăila preoții: popa Sava și popa Constandin și popa Dan. Și după aceștia, toți oamenii buni din Brăila, anume: jupan Stoica al lui Ilea și Ciumelita grecul și Preda, fiul lui Stoica și Vișan și Calea și Vlădaia și Bratul și Dumitru și Iane și Dragul și Gonțea și Neagul și Stan Negrul.

Încă și blestem punem: dacă cineva va lua de la sfînta mănăstire ceea ce este mai sus scris sau va face altă tocmeală, să fie blestemat de 318 sfinți părinți purtători de Dumnezeu, cei de la Nicheia și după aceea și de noi păcătoșii, dacă din vreo dușmănie cineva ne-ar șterge din pomelnic, afară dacă s-ar afla vreunul eretic.

În anul în care s-a scris 7073 <1565> august 31. Și eu, popa Mămuie, am scris acestea cu scrierea mîinii mele, în scaunul care se cheamă Brăila... Rada...

Arh. St. Buc., S. I., nr. 747 (Snagov, XXX/2). Orig., hirtie (30×21,5), rupt. Cu o trad. din 1848; alte trad. ibidem, ms. 354, f. 117v—118 și 458, f. 55.

EDIȚII. Trad *D I R, B*, 214—215.

† Io Petru voevod, sină Mircei vodă, carele zidi și făcu sfînta mănăstire ce să chiamă Iazerul, hramul vovedenie. Dat-au domnia lui sfîntei mănăstiri, ca să-î fie satul așume Poenarii tot, cu tot hotarul și Căpățînenii cu tot hoțarul și cu toți rumâni și cu tot venitul de peste tot hotarul și un locu de metoh și cu un vad de moară în orașul domniei lui în Rîmnic și 16 taleri bani de la Ocna domniei lui cea Mare și ca să aibă în tot anul sfînta mănăstire mertic de la Ocna cea Mare cîte 200 de grunji de sare și din Romănați 50 foi de brînză și 50 de chile de grîu, cîte 200 de vedre de vinu din vinăriului domnescu de la Ocna cea Mare.

Și iară ca să fie moșia la Pogănuș partea lui Dumitrașco toată, pentru că au cumpărat sfînta mănăstire de la Dumitrașco dreptu 7 000 de aspri și încă s-au scrisu și la sfîntul pomelnic. Și iară ca să fie sfîntei mănăstiri moșia de la Sărăcinești de cătră Tudor partea lui Dumitru și a lui Drăgan și a Vicului, oricîtă să va alege toată, pentru că déteră și-nchinară Dumitru, Drăgan, Vicul aceste moșii la sfînta mănăstire Iazerul și să scriseră și la sfîntul pomelnic toți și cu părinții lor.

Pentru acéia, au dat domnia lui sfîntei mănăstiri zise mai sus, ca să-î fie sate și țigani și merticul ce scrie mai sus neschimbatu și neștrămutat, ca să fie sfîntei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană, iară domniei lui și părinților lui vecinică pomenire.

Încă și afurisenie pune domnia lui: pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpînitori țărăi ori din neamul nostru ori din seminția păcatelor noastre ori dintr-altu neamu și de va înnoi și va întări acestu hrisov de milă al domniei lui, pre acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l miluiască cu pace în scaunul domniei lui. Iară carele nu va înnoi și nu va întări această milă a domniei lui, ci va călca și va strica acestu hrisov de milă a domniei lui, pre acela domnul Dumnezeu să nu-l întărească, nici să-l miluiască în scaunul domniei lui, ci să fie proclat, treclat, maranaatha de 318 părinți de la Nicheia i proci.

Iată și mărturii pune domnia lui: Neago vel ban, Ghinea¹ vel vornic, Ivan vel logofăt, Mihai² vel vistier, Stan vel spătar i proci.

Leat 7074 <1565—1566>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 762 (Ep. Rîmnic, LX bis/1). Trad. din sec. XVIII.
EDIȚII. *DIR, B*, 215—216.

¹ În loc de Nedelco.

² În loc de Ianiu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod, domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei vodă. Dat-am domnia mea sfîntei mănăstiri ot Iazăr, unde iaste hramu vovedeniei, cum ca să fie ei un loc ce se chiamă Secăturile al lui Tudor, în moșia Sărăcineștilor, partea lui Dumitru și a Vlaicului și a lui Drăgan, loc de vie, pentru că aceasta o déderă de a lor bunăvoe înaintea domniei mele și s-a scris tot în sfîntu pomelnic cu părinții lor.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea sfintei mănăstiri de la Iazăr, cum să fie ocină ohabnică în véci neclătit, după cuvîntul domnii méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea: Nedelco vel vornic, Ivan vel logofăt, Stan spătar, Bărcan comis, Iane vel vistier. (Ispravnic), Nedelco¹ ban Craiovei.

7074 (1565—1566).

Arh. St. Buc., Conдика Ep. Rimnic, nr. 707, f. 172v. Copie după trad.

EDIȚII. DIR, B, 216.

¹ În loc de Neagoe.

328

1565 (7074) septembrie 14, București

† Мнлоостію божією, Іу Петръ коевода и господинь въсон земан Ъгррвк-лахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек коеводі. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Станчюлов със братїам си на име Ивънншъ и Дан и Нѣнюл¹ и със ннхъ синови, еанци им Богъ даст, іакоже да им ест вчинъ њ Ѥрсѣни дел вацѣ си Ко<ма>²нов въса, варе еанка се хтет нзбратн и вт поле <н> вт шсмъ и вт седалице и вт посвѣде, занеже им ест стара и права вчинъ и дѣдінъ.

И потом Станчюл, ви сам прінде прѣд господства ми тере <е> ѡжн и побрати дѣщере емъ, на име Драголе и Лѡпа със синъ емъ, на <име> Дан над негова дел за вчинъ над въса и над воденицъ и над въсехъ комате емъ, іакоже да бѣдет трн братїе школо неразделени.

И пакн прінде сам Дан прѣд господства ми тере даде и побрати синови емъ на име Стан и Лѡпа със дѣщере емъ² на име Фрѡма и Гора над негов дел за вчинъ, над въса, како да бѣдет ѡ братїе школо неразделени.

И пакн да ест Станов със синови си вчинъ њ Ѥрсѣни дел емъ въ<са> вт> посвѣде, занеже мъ ест стара и права вчинъ и дѣдінъ.

И хотаре да им се знает: вт къ Ъгрѡмн дорн њ камен и вт тѣя дорн њ лак и вт тѣя ѡз гор, по дѣл, дорн њ камен и вт тѣя . . .² до вале и дорн њ Бръбѣш и дорн Бръхъла Мъгърек њ ѡлмъ.

Сего радї дадохъ господство ми више реченим людіе именованим писани, іакоже да им ест вчинъ и въ вхавѣ ним и синовом им, вишком и <прѣ>²вишчетом им и вт нногоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдетелїе поставилемъ господство ми: жѡпан Неделко велики дворник и жѡпан Иван велики логифет и Стан спатар и Иню вистниар и Манѣ пехарник и Бъркан комис и Пана столник и Гюврма вел постелник. Исправник, Иван велики логофет.

Пис Іав, въ град Бѣкѡреци, мѣсеца септемвриѣ дї днч, въ лѣт хѡѡ.

† Іу Петръ коевода, млоостїа божїа господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Ió Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul cu frații săi, anume Ivăniș și Dan și Neniul¹, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Urșeni, toată partea tatălui lor Co<ma>n, oricît se va alege și din cîmp și din pădure și din vatră și de pretutîdeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Stanciul, el însuși a venit înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe fiicele lui, anume Dragole și Lupa, cu fiul lui, anume Dan, pe partea lui de ocină, pe toată și pe moară și pe toate bucatele lui, ca să fie trei frați nedespărțiți.

Și iar a venit însuși Dan înaintea domniei mele de a dat și a înfrățit pe fiii lui, anume Stan și Lupul, cu fiicele lui, anume Fruma și Sora, pe partea lui de ocină, pe toată, ca să fie 4 frați nedespărțiți.

Și iar să-i fie lui Stan cu fiii săi ocină în Urseni partea lui toată de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și hotarele să li se știe: dinspre Ugrumi pînă la piatră și de aici pînă la lac și de aici în sus, pe deal, pînă la piatră și de aici...² la vale și pînă la Vîrb și pînă în Vîrful Măgurei, la ulm.

Pentru aceasta, am dat domnia mea mai sus zișilor oameni, scriși pe nume, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Manea paharnic și Bărcan comis și Pană stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

A scris Alb în cetatea București, luna septembrie 14 zile, în anul 7074 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Tirgu Jiu, nr. 28, Orig., perg. (30,5×45), pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 149—150.

¹ Cuvînt retușat mai tirziu în „Neagul“.

² Loc rupt.

† Мнѡостію божією, Їѡ Петръ воевода н господннѣ вѣсон земле Угров-лахинскон, сннѣ велнакого н прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн слѣг господства мн Гѣнскѣ клѣчар със снновн сн, елнцн мѣ Богѣ даст, ѡкоже да мѣ ест село на нме Кѣтѣнѣла вѣс, със вѣсом хотаром, понеже мѣ ест стара н права вчннѣ н дѣдінѣ. Я потом, принде сам Гѣнскѣ прѣд господства мн тере даде н <ложн н> поврати по Мнѣла със братіям сн над того внше реченѣ село, да вѣдет два братіе нераздѣленіе. Я потом, покѣпн Гѣнскѣ н Мнѣла със братіем сн вчннѣ вт Пѣтрашко н вт дрѣг Петрашко вт Боднлѣ Ховецов до хотарѣла Ровеціом, за хѣ аспри сребрънн. Н еше сѣт дали Гѣнскѣ клѣчар н н Мнѣла със братіям сн н една дѣшегѣннѣ раді тае вчннѣ еже сѣт покѣпнлн Петрашко н н вт Петрашко.

Н хотаре да нм се знает: . . .¹ маткѣ вт кѣ заврѣт по ѣ фраснѣла грѣбов н по ѣ камен н по рѣспѣнтн н по ѣ Ерѣтоп н по ѣ Стѣлпн Башев н по ѣ Пѣт Бѣдн-кѣв н по ѣ грѣннцѣ н по ѣлм н по Лакѣла Гостнлѣв н по гор вт Бнзннѣ.
Н продадоше внше реченн людіе вт нѣхнѣ добром волю вт пред господства мн н със знаніе вѣсем мегіашом.

Сего раді, дадох н господство мн слѣгамн господства мн Гѣнскѣ клѣчар н Мнѣла със братіям сн, ѡкоже да нм ест внше реченѣ село н вчннѣ вѣ вчннѣ н вѣ

УХАБЪ, НАМ И СИНОВОМ НАМ И ВЪСКОМЖЕ И ПРЪВЪСЧЕТОМ НАМ И НЕ УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪК-
НОВЕНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ СБО И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНКИ
ДВОРНІК И ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНКИ ЛОГОФЕТ И ІАНЕ ВІСТІАР И СТАН СПАТАР И БРЪКАН КОМІС
И ПАНА СТОЛНІК И МАНІ ПЕХАРНІК И ГЮРМАН ВЕЛНКИ ПОСТЕЛНІК. ИСПРАВНІК, НЕДЕЛКО
ВЕЛ ДВОРНІК.

И АЗ, МІКЪЛ, ЕЖЕ НАПИСАХЪ ВЪ НАСТОЛНН ГРАДЪ БЪКЪРЕЩІН, МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ
КЪ ДЪНИ, В ЛЪТ, В ЛЪТ ХЪЗДА.

† ІУ ПЕТРЪ КОЕВОДА, МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Gînscă clucerul cu fiii
săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul anume Cătunul tot, cu tot hotarul,
pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar apoi, a venit însuși
Gînscă înaintea domniei mele de a dat și a dăruit și a înfrățit pe Micul cu
frații săi pe acel mai sus zis sat, să fie doi frați nedespărțiți. Iar apoi, au cum-
părat Gînscă și Micul cu frații săi ocină de la Pătrașco și de la alt Petrașco,
din Vodila lui Hoveț pînă în hotarul Robeștilor, pentru 3 000 aspri de argint.
Și încă au dat Gînscă clucerul și și Micul cu frații săi și o dușegubină pentru
acea ocină pe care au cumpărat-o de la Petrașco și și de la alt Petrașco.

Și hotarele să li se știe:... ¹ matcă dinspre vîrtej, pe la frasinul strîmb
și pe la piatră și pe răspîntii și pe la Vîrtop și pe la Stîlpii Bașei și pe la
Drumul Bădicăi și pe la gîrniță și pe la ulm și pe la Lacul lui Gostilă și
mai sus de Vizunie.

Și au vîndut mai sus zișii oameni de a lor bunăvoie și dinaintea domniei
mele și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele Gînscă clucerul
și Micul cu frații săi, ca să le fie mai sus zisul sat și ocină de ocină și de ohabă,
lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa
domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană
stolnic și Manea paharnic și Ghiurman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco
mare vornic.

Și eu, Micul, care am scris în cetatea de scaun București, luna septem-
brie 23 zile, în anul 7074 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R. S. România, nr. 71 017. Orig., perg. (29 × 34,5), p.cete timbrată.

¹ Text ilizibil.

† МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРЪ КОЕВОДА И ГОСПОДННЪ ВЪСОИ ЗЕМАН УГГРРОВО-
ЛАХІНСКОИ, СІНЪ ВЕЛІКАГО И ПРЪДОБРАГО МНОЧА КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ
ПОВЕЛЪНІЕ ГОСПОДСТВА МН ПОЧТЕННОМЪ ВЛАСТЕЛННЪ И ПРЪВОМЪ СЪВЕТННЪ ГОСПОДСТВА
МН ЖЪПАНЪ ІВАНЪ ВЕЛНКИ ЛОГОФЕТЪ И СЪС СІНОВИ ЕЛЦІИ МЪ БОГЪ ПРИПЪСІТІТ, ІАКОЖЕ

ДА МШ ЕСТ ЕДНН-АЦИГАНШ ИМЕНЕМ СТАН Н СЪЕ АЦИГАНКШ СИ Н СЪЕ СИНОВІ СИ. ПОНЕЖЕ СЪН АЦИГАНШ, ШИ ЕСТ ШКОРАЛ Э КОНН; ТАЖЕ ГА СЪТ ПРАФАТНАИ СТОПАНИ КОНЕМ АИЦШ ТАТЪ Н ВЪСХОТЪКЛИ ГА СЪТ ШЕЪСНТИ. И ВШЕ РЕЧЕНШ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВА МИ, ЖЪПАИ ІВАН ВЕЛНИ ЛОГОФЕТ, ШИ ГА ЕСТ НКШПИИ ШТ ВНИИ ШТ КЪ СЪПЕРНИЦІ, СТОПАНИ ШНЕМ КОНН, ЗА Ф АСПРИ ТЪРСКИ.

ТЕМ РАДІ, ДАДОХ ГОСПОДСТВО МИ ВШЕ ИМЕННИШ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАИШ ІВАНШ ВЕЛНИ ЛОГОФЕТ, ШКОЖЕ ДА МШ ЕСТ ВЪ УЧНИШ Н ШХАБШ ЕМШ Н СИНОВОМ Н ВИШКОМ Н ПРЪВНШ <ЧЕТОМ> ЕМШ Н ШТ НИКОГОЖЕ НЕПОТЪКНОВЪНО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕАІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВА МИ: ЖЪПАИ НЕДЕЛКО ВЕЛНИ ДВОРНЪК Н ШНИЮ ВШТІАРИ Н СТАН СПАТАР Н БЪРКАН КОМИС Н ПАНА СТОЛНИКШ Н ШАНЪ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАИШ ГЮВРМАИ ВЕЛНИ ПОСТЕЛИНИК. ИСПРАВИНИК, САМ РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

ПИС МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ Л ДНИИ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДШ БЪКШРЕЦИИ, В ЛЪТ ХЪОД.
† ІУ ПЕТРОШ КОЕВОВА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului vlastelin și înțitul sftenic al domniei mele jupan Ivan marele logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un țigan anume Stan și cu țiganka sa și cu fiii săi. Pentru că acest țigan a furat 7 cai; deci stăpîinii cailor l-au prins hoț de față și au vrut să-l spînzure. Iar mai sus zisul dregător al domniei mele, jupan Ivan marele logofăt, el l-a răscumpărat de la furci de către pîrși, stăpîinii acelor cai, pentru 500 aspri turcești.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus numitului dregător al domniei mele jupan Ivan marele logofăt, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

S-a scris în luna septembrie 30 zile în cetatea de scaun București, în anul 7074 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj-Napoca, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (30×21), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., F., III/15.

331

1565 (7074) octombrie 17.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРОШ КОЕВОДА Н ГОСПОДИНЪ ВЪСОЕ ЗЕМЛЕ ШГГРОВЛАХИНСКОЕ, СНИЪ ВЕЛНИКАГО, ПРЪДОВАГО МИРЧЕК КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ БЛАДОВ СЪС СИНОВИ СИ ЕИЦЕМ БОГШ ДАСТ, ШКОЖЕ ДА МО ЕСТ УЧНИШ Ш КРЪПЪНИ ДЕЛА НАНОВ ВЪСНХ ШТ ПОСВЪДЕ Н ШТ СЪАИЦЕ Н ШТ ПОЛЮ Н ШТ ШЪМА Н ШТ ВОДШ Н ШТ СЪХ, ПОНЕЖЕ Ш ЕСТ ПОКШПИИ ЗА СЪМ АСПРИ ГОТОВИИ Н ДАЛ ЕСТ РАДІ ВКР РЪ Е АСПРИ. И ПАК ПОКШПИИ БЛАД ДЕЛА БЛЪКШЛОВ ВЪСНХ Н СЪС КЪКЕ ЗА П АСПРИ Н ЗА ЕДНИ. ВОЛ. И ПАК ШТ НАД СОРАА Г НИКЕ ЗА П АСПРИ. И ПАК ПОКШПИИ ШТ ДРЪДЪ А НИКА Н ЗА К АСПРИ. И ПАК ШТ СОРА А НИКА ЗА ЕДНА КРАКА. И ПАК ПОКШПИИ БЛАД ШТ НАД ТАТЪА А НИКА Н ЕД НА ВИНОГРАД ЗА Ч АСПРИ. И ПАК ПОКШПИИ КОМАИ УЧНИШ Ш КРЪПЪНИ

368

УТ НАД ЕПШРАШ УТ ДРЪМ ДО КЛАДНИЦИ, ДЕЛН УТ СЕЛИЩЕ ВЪСНХ ЗА М̄ АСПРН ГОТОВИ. И ПАК ПОКЪПН КОМАН УТ СТЪНИСЛАВ БЪ ПАШН ЗА О̄ АСПРН ГОТОВИ. И ПАК ПОКЪПН УТ ТАТЪЛА А НИКА ЗА Л̄ АСПРН. И ПАК ПОКЪПН КОМАН УТ СТЪНИСЛАВ МЕСТО ЗА КИНОГРАД ЗА ̄Ъ АСПРН. И ПАК ПОКЪПН КОМАН <УТ П>ЪВЪЛЪЩЕ Ъ НИКЕ ЗА ̄Ъ АСПРН И УТ СТАНЧЮЛ А НИКА ЗА К̄ АСПРН И УТ МАНЪКЪ І ПАШН ЗА ЪІ АСПРН ГОТОВИ. И ПАК ПОКЪПН УТ . . . А НИКА ЗА КЪ АСПРН.

И ПАК А ПОТОМ ПРИЕДЕ ДОБРА И МАРЧЪКЪ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ, ТЕРЕ ПОБРАТНА И ДАДЕ БРАТОМ СИ ДРЪГОЮК УЧНИШЪ & КРЪПЪКНИ, ДЕЛН ДОБРЕК И МАРЧЕВ ВЪСНХ УТ ПОСВЪДЕ, ПОНЕЖЕ ПОБРАТИ ДОБРА И МАРЧЕ ПО ДРЪГОЮ ЗА ДОБРЪ ВОЛОЮ, СЪС ЗНАНИЕ МЕГІАШОМ И УТ ПРЪД ГОСПОДСТВА МИ, А ДРЪГОЮ ДА СЪТВОРИТ ДОБРЕК И МАРЧЕК, УТ ПО СЪМЪРЪТН, ПОМЕНЪ.

И ПАК ПОКЪПН ДРЪГОЮ УТ ТАТЪЛА А НИКА ЗА Л̄ АСПРН; И ПАК УТ СТОНКА А НИКА ЗА К̄ АСПРН.

И ПРОДАЛИ СЪТ СІЮ ВИШЕ ПИСАНИ УЧНИИ ВЪСНХ ЗА ДОБРОМ ВОЛОЮ, СЪС ЗНАНИЕ МЕГІАШОМ И УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ.

ТЕМ РАДІ, ДАДЪХ И ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ЛЮДІЕ ВИШЕ РЕЧЕНИ, ТАКОЖЕ ДА НАМ ЕСТ УЧНИИ ВЪ УХАБЪ НАМ И СИНОВИМ И ВНОКОМ И ПРЕКНОЧНОМ, НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛИБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ СВЕДЕТЕЛІЕ ЕМЪ ПОСТАВЛЪЕМЪ ГОСПОДСТВА МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИК ДВОРИНК И ЖЪПАН НІВАН ВЕЛНИК ЛУГЪФЕТ И СТАН СПАТАР И БРЪКАН КОМНС И ІВНЕ ВИСИГАР И ПАНА СТОЛНИК И МАНЪКЪ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН ГІВРМА ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. ИСПРАКНИК, ЖЪПАН НІВАН ВЕЛНИК ЛУГЪФЕТ.

ПИС МЪСЕЦА УХТОМВРІА 3І ДЪНИ, ВЪ ЛЪТЪ Х30Д.

† Іу ПетрЪ КВЕКВДА, МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Crăpeni, toate părțile lui Nan de pretutindeni și din seliște și din cîmp și din pădure și din apă și din uscat, pentru că le-a cumpărat pentru 240 aspri gata și a dat pentru bir 165 aspri. Și iar a cumpărat Vlad toate părțile lui Vilcul și cu casele pentru 80 aspri și pentru un bou. Și iar de la Sora 3 ogoare pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat de la Drudea un ogor pentru 20 aspri. Și iar de la Sora un ogor pentru o vacă. Și iar a cumpărat Vlad de la Tatul un ogor și o vie pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Coman ocină în Crăpeni de la Iepuraș, de la drum pînă la fîntînă, toate părțile din seliște, pentru 40 aspri gata. Și iar a cumpărat Coman de la Stănilav 76 pași pentru 70 aspri gata. Și iar a cumpărat de la Tatul un ogor pentru 30 aspri. Și iar a cumpărat Coman de la Stănilav loc de vie pentru 60 aspri. Și iar a cumpărat Coman de la Păvăluță 2 ogoare pentru 66 aspri și de la Stanciul un ogor pentru 20 aspri și de la Manea 10 pași pentru 12 aspri gata. Și iar a cumpărat de la Stan un ogor pentru 26 aspri.

Și iarăși, după aceea, au venit Dobra și Marcea înaintea domniei mele de au înfrățit și au dat fratelui lor Drăgoiu o ocină la Crăpeni, părțile Dobrei și ale Marcii toate, de pretutindeni, pentru că au înfrățit Dobra și Marcea pe Drăgoi de bunăvoie, cu știrea megiașilor și dinaintea domniei mele, iar Drăgoi să facă Dobrei și Marcei, după moartea lor, pomană.

Și iar a cumpărat Drăgoi de la Tatul un ogor pentru 30 aspri; și iarăși de la Stoica un ogor pentru 20 aspri.

Și au vîndut toate aceste mai sus scrise ocine de bunăvoie, cu știrea megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, ca să le fie ocinele de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată martori le punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, jupan Ivan mare logofăt.

S-a scris în luna octombrie 17 zile, în anul 7074 <1565>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 748 (Polovraci, VIII/1). Orig., hirtie (31×21,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu două trad. una din 1859, cealaltă, tot din sec. XIX, nedată.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 217. Facs. *ibidem*, 492.

A D D E N D A *

I

1555 (7063) mai 5.

† Многостию божию, Іу Петрашко воевода и господинъ въсон земле Фггрок-лахинское, синъ великаго и добраго Радула воевода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми слѣгъ господство ми Мнхънлъ армаш и със синовн си, елици им Богъ даст, такоже да им ест село и виноград по име Кръцсклешиѣн, дел Бланкѣлов Цинтев въса ѡт посвѣде и един челѣд ѡт ацигани по име Барѣѣла съ цѣга<н>кам си Лига¹ и със синовн си, занеже мѣ сѣт дали прѣкне ѡт тѣстам си Нѣкша. Понеже мѣ ест вна прѣкне дрѣго село по име Бѣкѣрещѣн. ѿ шѣрѣ си Бланкѣла Цинтѣ, а ѡн га ест ѣзидла аспри хѣхѣ и ѡдел ест ѡн. ѿ Мнхънлъ армаш, ѡн мартѣрсаше със мнози болѣри пред господства ми, како ест тако. <Таже господство ми дадох Кръцсклешиѣн дел Бланкѣлов въса, радѣ дѣжно Бѣкѣрещѣлор.

Тем радѣ дадох и господство ми <Мнхъ>нлъ армаш, такоже да им сѣт ѡчниж и въ ѡхѣв нимѣ и <синовом> им и виѣком и прѣвиѣчетом им и ни ѡт когождѣ непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и свидетелѣ поставих господства ми: жѣпан Сокол велики дворник и жѣпан Тѣдор велики лѡгѡфѣт и Драгомѣр вѣстниѣр и Станчул спатар и Радул пѣхарник и Радул столник и Бладул комис и Іѣню велики постелник. Исправник, Тѣдор велики лѡгѡфѣт.

Пис, ман ѣ дѣни, в лѣт хѣѣг.

† Іу Петрашко воевода, многостіа божіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihăilă armașul și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul și via pe nume Cărțucleștii, partea lui Vlaicul Țintea toată, de pretutindeni și un sălaș de țigani, anume Barbul cu țiganca sa Liga¹ și cu fiii săi, căci i-au fost dați zestre de soacra sa Neacșa. Căci i-a fost zestre alt sat, pe nume Bucureștii. Iar cumnatul său, Vlaicul

* Documentele din *Addenda* au fost depistate după încheierea volumului.

Țintea, el a luat 12 000 de aspri și i-a mâncat el. Iar Mihăilă armașul, el 'a mărturisit cu mulți boieri înaintea domniei mele că este așa. Deci domnia mea am dat Cârțucleștii, toată partea lui Vlaicul, pentru datoria Bucureștilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui <Mihă>ilă armașul, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și <fiilor> lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni ne-atins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Scris în mai 5 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCMLXXIX/1. Orig., hîrtie (39×26,5), rupt, pecete timbrată.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

II

1555 (7064) septembrie 12, București.

Copie după hrisovu moșii Bîșcelor; l-am scos eu din cuvîntu în cuvîntu, azi, 858 octomvrie 20.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașcu voevodu și domnu a totă Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu cetași lui și lui Mateiu cu ceata sa și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie la Bîsca de Susu, partea lor toată, oricît să va alege, pentru că este a lor bătrînă moșie și dreaptă, de baștină.

Și hotarile să știe: din Gura Văi, de din josu, pe vale în susu, pînă la Ruginoasele, și din Ruginoasele pînă la curmătura Cornetului, și din vîrfu Cornetului pînă în obîrșia Văi Cetățali... ¹ și pînă la Peatra Tarniți, și de acolo, din peatră în peatră, pînă în Valea Cîinilor și de acolo pînă la Jivini și pînă în curmătura Brătoi și de acolo, pînă la piscu în susu, pînă unde să va întîlni cu moșia Cărbunestilor și de acolo, pe Drumul Sării, pînă în valea Cornetului din josu.

Iar după acea, Stan și cu Mateiu cu ceata lor, ei a făcutu pîră cu Barbul și cu feciori lor, mai înainte vreme, încă din zilele răposatului părintelui domniei mele Radul voevodu. Și au fostu trimiși 12 boeri ca să cate pentru hotărîrea Văi Seci dinaintea domniei lui. Și au rămasu Barbul de lege pentru Valea Seacă, iar Stan și Mateiu cu ceata lor au rămasu să stăpînescă.

Deci nu s-au lăsat Barbul, ci au avutu pîră înaintea ² domniei mele. Într-aceia dar, am căutat și am adevăratu, împreună cu toți cistiți boeri domniei mele și am datu domnia mea lui Stan și Mateiu cu ceata lor, ca să stăpînescă a lor moșie, ce am scrisu mai susu, cu bună pace de către Barbul, ei și feciori lor, nepoți și strenepoți și de către nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus: Dragomir vistier, vel vornic, vel logofăt.

S-au scris în cetatea Bucureștilor, în septemvrie 12 dni, 7064 <1555>.

Pe cît s-au cunoscut s-au tîlcuitu pe rumânie de Vasilie dascălul ot Ipscopia Buzăului, martie 14 dni, 7253 <1745>.

¹ Aici traducătorul semnalează: "Aicea sîntu într-acestu hrisovu un rîndu și jumătate stricatu, de nu s-au putut cunoaște".

² După cuvîntul "înainte" s-au șters cu o linie cuvintele: "dumnealoru boeri dumnni mele".

III

1556 (7064) ianuarie 24, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Іу Петрашко вонвода и господинъ въсое земли Угров-лахінское, синъ великаго и добраго Радул вонвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Марко писецъ съ ннхъ синовнхъ, еанци Когъ даст, іакоже да нмъ бѣдетъ вчнннѣ сѣ Потѣни втъ делъ Бѣкшевъ и втъ делъ Секаревъ и втъ делъ Нѣгоевъ и втъ делъ синовнъ Слѣвнлѣвъ половнн, варе еанка се хътетъ избратъ, понеже мѣстъ естъ стара и прака вчнна, дѣдина и покѣплена нмъ естъ втъ сію внише реченнъ волѣрнъ съсъ аспрнъ Стоноккѣ Хсрдѣзеве, за хъ аспрнъ.

И потомъ, нмаше Марко писецъ прѣсъ съсъ синовнъ Бѣзѣяновъ, Гоја и Тома, раді сіе внише реченѣ вчннѣ. И тако прѣше Гоја и Тома по Марко, како естъ покѣпна сіе внише реченѣ вчннѣ Бѣзѣянѣ съсъ неговнъ аспрнъ, за хъ хъ аспрнъ. У темъ, господства ми глѣдахъ и сѣднхъ съ вѣснми чѣстннми правнтеліе господства ми и дадохъ господства ми синовнъ Бѣзѣяновъ, Гоја и Тома, законъ вѣ волѣрнъ и закѣше прѣдъ господство ми. И потомъ, Марко писецъ, внъ сѣзехъ законъ прнзъ законъ Гоевъ, кѣ волѣрнъ. И донесоше Марко темъ кѣ волѣрнъ прѣдъ господства ми и закѣхъ како се естъ покѣпна тензи вчннѣ внише писъ втъ въсъ делове по половнн, съсъ аспрнъ Стоноккѣ Хсрдѣзеве, како естъ и внише писанъ. Таже Гоја и Тома, внише всташе втъ законъ втъ прѣдъ господства ми.

Сего раді, нмъ дадохъ и господства ми Марко писецъ, да дрѣжитнъ сіе половнн за вчннѣ, а втъ дрѣга половнн, внише се естъ избралъ покѣде . . . Стонка пакнъ половнн и втъ тае . . . дѣщери енъ на сѣмрѣте енъ, іако да нмъ естъ . . . нмъ и синовомъ нмъ и внѣкомъ и прѣвннчетомъ нмъ и не втъ когоже непотѣкнѣно, по речъ господства ми.

Секже и свѣдѣннлѣмъ поставѣлетъ господства ми: жѣпанъ Соколъ великнъ дворнннъ и жѣпанъ Тѣдоръ великнъ логофѣтъ и Драгомнръ внстннръ и Станчюлъ спатаръ и Радулъ столнннъ и Радулъ пѣхарнннъ и Бладулъ комннъ и Іно великнъ постелнннъ. Исправннъ, Тѣдоръ великнъ логофѣтъ.

И азъ, Нѣгоевъ, испнсѣхъ въ настолннъ градъ Тръговннше, мѣсеца генарне кѣ дѣннъ жъ лѣтъ хъзѣдъ.

† Іу Петрашко вонвода, многостіа божіа господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Marco pisețul, cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Boteni, din partea lui Bucșă și din partea lui Secară și din partea lui Neagoe și din partea fiilor lui Slăvilă jumătate, oricît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină și cumpărătură lui de la acești boieri mai sus ziși cu asprii lui Stoica Hurduzeu, pentru 8 000 aspri.

Iar apoi, a avut Marco pisețul pîră cu fiii lui Buzăianul, Goia și Toma, pentru această mai sus zisă ocină. Și așa pîrau Goia și Toma pe Marco că a cumpărat Buzăianul această mai sus zisă ocină cu asprii lui, cu 12 000 aspri.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toții cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea fiilor lui Buzăianul, Goia și Toma, lege 12 boieri și au jurat înaintea domniei mele. Iar apoi, Marco pisețul, el a luat lege peste legea lui Goia, 24 de boieri. Și a adus Marco pe acei 24 de boieri înaintea domniei mele și au jurat că și-a cumpărat acea ocină mai sus scrisă din toate părțile câte jumătate, cu asprii lui Stoica Hurduzeu, cum este scris și mai sus. Deci Goia și Toma, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Mar<co> pisețul ca să stăpânească <această jumătate de ocină>, iar din cealaltă jumătate, ea s-a ales pe unde... <Sto>ica iarăși jumătate și din acea... fiicele ei, la moartea ei, ca să le fie... lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Și eu, Neagoe, am scris în cetatea de scaun Țirgoviște, luna ianuarie 24 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCMLXXVIII/2. Orig., hirtie (39×28), rupt, pecete timbrată.

IV

1561 (7069) mai 7, București.

† Милостію вожією, Іу Петрѣ воевода и господинъ въсон земле Ёггров-лахинской, синъ великаго и прѣдобраго Мирчек воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Бернвоев и жена его МШШЕВ и съ нихъ <си>новн, елици нм Богъ даст, іакоже да нм ест учинѣн ѣ Кѣкѣтѣни шт дел Стѣннславѣк половни, занеже ю ест покѣпна Бернвоев и МШША шт Стѣннслав за хѣ аспри <готовн>. И пакн покѣпн Бернвоев и МШШША учн>нѣ ѣ Фнганн дел Мнлеев въсаѣ и шт дел Гѣдев половни за ф аспри <готовн>. И пакн покѣпн Бернвоев и МШШША учн>нѣ ѣ Фнганн дел Іунов и Дръгоуев и . . . и Іванкев и Гѣдев, алн шт Дѣмберъвале ѣз горѣ въсаѣ, варѣ еанка се хтет нзв<рат> за . . . ¹ аспри.

И потом, прінде МШША пред господства ми, жена Бернвоев, тере даде и сложн дннпсею си по нме Бернвоев . . . > више речени учинне над половни, а . . . над нениѣ дел и над учинѣ нм, на въсеѣ . . . стежаніе ен како . . . ннхто метѣх да не нмат над нениѣ учинѣ и комати . . . анѣ да еѣ владѣет сам Бернвоев <учн>не и комати дедам си МШШЕВ.

Сег<о ра>дї, мѣ дадох и господство ми Бернвоев, іакоже да мѣ <ест>. въ учинѣ и въ хѣабѣс и ним и синоним <нм и енѣ>комже и прѣвншчетомѣс и ни шт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и св<еде>теліе> поставлѣем господство ми жѣпан Неделко велики, дворник и жѣпан Богдан вел<нки лого>фет и Іню вистіар и Стан спатар и Бъркан, комис и Ёрѣке столник и Баломир п<ех>арник и Іванча велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Бабаки, еже напнсаѣ ѣ град Бѣ<кѣрѣци>, мѣсеца маїе ѣ днн въ лѣт-
хѣѣѣ.

† Іу Петрѣ воевода, милостіа вожіа господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Berivoe și femeii lui, Mușa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cucuteni, din partea lui Stănilav jumătate, pentru că au cumpărat-o Berivoe și Mușa de la Stănilav pentru 1 000 de aspri <gata>.

Și iar au cumpărat Berivoe și Mușa ocină în Fiiani partea lui Milea toată și din partea lui Gudea jumătate pentru 500 aspri <gata. Și> iar au cumpărat Berivoe și Mușa ocină <în> Fiiani partea lui Ion și a lui Drăgoi și... și a Ivancăi și a lui Gudea, însă din Dumbrăvile de sus, toate, oricît se va alege, pentru... ¹ aspri.

Iar apoi, a venit Mușa, femeia lui Berivoe, înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe nepotul său, anume Be<rivoe...> mai sus zisele ocine, pe jumătate, iar... pe partea ei și pe ocina lor, pe toate... agoniseala ei, ca... nimeni amestec să nu aibă peste ocina și bucatele ei... ci să le stăpînească singur Berivoe ocinele și bucatele bunicii sale Mușa.

De aceea, am dat și domnia mea lui Berivoe, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor <lui și> nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Babachi, care am scris în cetatea Bu<curești>, luna mai 7 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col.Doc. muntenești, XCIV/1. Orig., hîrtie (31,5×21), rupt, pecete timbrată, căzută.

---

¹ Loc alb.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ȘI FALSE

A

1552 (7060) august 10.

† Adeca eu, Vlad cu frate-mieu Neagul i Oprea, nepoții Hovizeanului, dat-aniș zapisul nostru la mîna moșului Berescului și la mîna cumnatu-său, lu Toader și la mîna frăți-său, lu Ion grămăticul, precum să știe că ne-amă vîndut partea noastră de moșie din Glodeni, cîtă se va alege peste totu hotarul și o am vîndut dreptu bani gata 2 000 de aspri bani turcești. Și această moșie ce scrie mai sus o am vîndut de a noastră bunăvoe, nesiliți de niminea și <cu> știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos.

Și iar amă mai vîndut eu Bratul și Beldea în hotarul Glodeniului părțile noastre și ale altora din satu, a moșului Berescului și a lu Toaderu și a lu Ion grămăticul, c-au venitu Dara logofetul și ni-au [apu] apucat pă noi ca să

plătim siliște de 3 ani, iar noi n-am avut ce mai face de <la noi> ce am mer<s>u de am căzut la dumnealui dă ne-au mai ertat din cît să făcea ca să dăm. Și am dat asprii gata turcești 4 i 4 jderi <și vr>o¹ 6 vulpi. Și acești bani dat-au moșulū bani 1 și Toader cu frate-său bani² cu Ion grămăticul și au scos siliște din vistierie, iar noi am făcut zapisu în mîna <du>mnelor, ca să ție moșia în pace și ei și feciorii dumnelor. Și cîndu s-au făcut această toc-melă fost-au mulți oameni de înprejurulū locului, carii înși vor pune iscăliturile mai jos.

Și să știu și sémnile: din hotarul Țigănelii pînă în apa Nucetului din lungul și de latū de Valea Savii pînă în Moldovanul.

Și pentru adivărată credință, ne punem iscăliturile i dégetele, ca să se crează. Leat: 7060 <1552> measeța august 10.

Eu Vlad, nepotul Hovizenului.

Eu Oprea.

Eu Negul.

Eu Bratul.

Eu Beldea din Glodeni.

Eu Stan mărturie

i Toderu mărturie

i Țigăné ot V<a>ideel.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 584 (M-rea Slobozia lui Ianache, XV/I). Copie, ruptă; altă copie ibidem, ms. 314, f. 419—420, după care s-au făcut completările. Fals după conținut.

B

<1554 februarie 28—1557 decembrie 26>.

† Să să știe cum se-u pîrît Cega din Pîrscov cu Radul din Rădulești înaintea domnu...¹ nostru Pătrașco vodă, pentru partea lui de ocină din Pîrscov și a frăținu-său Bădilicii de peste tot hotarul Bădilicescu jumătate. Iar Cega și cu frate-său Bădilici, feciorii Bădilicii, ei ziseră că nu ș-au vîndut toată partea lor, ce au vîndut jumătate.

Într-aceia, măriia sa Pătrașco vodă au zis să jure Cega și cu frate-său Bădilici cu 12 boiari. Ci de vor putea jura ei cu acești boiari, să ție cum zic ei, pe jumătate.

Jurătorii anume: din Policioi, Neagul, din Neagoșina, Crăiță, din Micșani, Stan, din Cîrlomănești, Vladu i Sinu i Oprea, din Ciocan, Oprea, din Grabicina, Hohoia, din Bănulești, Stanciul, din Pătîrlage, Frăcea i Stoica, din Posobești, Tatomir. Deci ne-au strînsu pe toți jupînul Vîlsan portarul la sat, ca să jurum. Ci întîi am căutat și am întreatū bătrîinii și înprejureanii și au mărturisit toți și știm și noi și am aflatu cu dereptate, cu ale nostre suflete, cum ș-au vîndut Cega și Bădilicea partea lor toată de peste tot locul Pîrscovului, numai ci ș-au fostu lăsatū Cega fii-său Tatului a patra parte din partea lui, ci și el o vîndut feciorilor liui Boldovină. Iar Bădilici ș-au fostu lăsat 1 locu de casă în sat și 1 loc de grădină în Valea Purcarului și șase pămînturi în cí<m>p.

Dacă am adevărat așa, n-am putut jura, că am aflat că o vîndut ei de a lor bunăvoe dreptu 5 370 de aspri gata, bani de argintu, ci noi așa am aflat cu dereptul, cu sufletele nostre, cum să-și ție Radul aceste păr[ă]ți de ocină cu bună <pace>¹, din cîmpu, din apă, din munte, din tot locul Pîrscovului, iar Cega și Bădilici parte să nu mai aibă di acum înaintea, că așa am adevărat.

Și am pus mare jurământu: care se va mai scula cu gîlcevă, să fii afurisit și anatima de 318 oteți iaje vă Nichia, parti să aibă cu Iuda și Ariia la un loc. Și am pus și închinăciune: cine să va mai ridica cu gîlcivă, să fii dator 12 boi și 12 iape neagre peage.

Mărturie au fostu: din Pîrscov, Miclea și cu frate-său Țigulea și Ona și Stanciul Dîrful și Vladu, Miroslav, Drăgan, fratele Cegăi și Boldovină, vărul lor și Vladu Tătuiul și Manea varoșanul și Crăciun Bîtnă și Drăgoiu și Necula Meeșăscul și frate-său Stan și Pahomii din schitul cel mare. Așa știm, așa mărturisim, să să creză unde se va arăta.

Iar această ocină apoi o dat Radul zestre giniri-său, lui Costantin din Olășăști și fi-sa Stanii, să fie a lor de moșie. Și au mai purtată mai nainte doo legi și tot așa au aflat și ei.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/22. Copie din sec. XVIII. Îndoielnic după conținut, limbă, hîrtie și peceți, trei din acestea fiind imprimări ale unor monede de un pfenig. Altă copie, ibidem, ms. 172, f. 36v—37.

---

¹ Loc rupt.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

EDIȚII ANTERIOARE

EDIȚIA NOASTRĂ

- <1545—1553; 1558—1559> mai 6 (*DIR,B,II* 321—322) <1552> mai 6, doc. 17.
- 1557 (7065) august 23 (*DIR,B*, 66—67) <1555> august 23, doc. 56.
- 1556 (7064) februarie 9 (*DIR,B*, 38—39) <1556> februarie 9, doc. 83.
- 1556 (7065) octombrie 24 1557 (7065) octombrie 24, doc. 106.
- (Marina Lupaș, *Două documente slavo-române...*)
- 1562 (7070) august 20, București 1562 (7070) august 27, București, doc. 251.
(*DIR,B*, 168—169).
- Busuioceanu, A., *Două documente inedite din Țara Românească din secolul al XVI-lea* <1568> iunie 6, în vol.VI.
în SMIM, IX (1978)

INDICI

PLESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	or.	= oraș
j.	= județ	pt.	= pentru
lg.	= lângă	ș.a.	= și alții (altele)
menț. ult.	= mențiune ulterioară	top.	= topic
mnc.	= municipiu	v.	= vezi
m-re	= mănăstire		

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări.

( ) paranteza rotundă cuprinde variante ale numelor, iar indicația (menț.), lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza pusă la începutul rîndului arată forma deosebită a onomasticului decît cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala transcrierii corecte a numelui, mai ales la traduceri vechi și la copii. Cuvîntul „probabil”, în cazul numirilor dispărute, a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și îndoiala în cazurile de omonimie.

Indicațiile geografice menționate în textul documentelor au fost date imediat după toponimic. Identificările s-au făcut după actuala împărțire administrativă, indicîndu-se, în măsura posibilităților, și județul istoric.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentelor; documentele cu cifre romane au fost incluse în volum ulterior, iar cele notate cu litere sînt îndoielnice.

INDICE ONOMASTIC

A

Agaton, egumen al m-rii Tismana 153.
 Agești, sat <Hagiești; azi probabil Poeni, j. Teleorman>, parte întărită lui Drăgoi sluger 58.
 Alăman, tatăl lui Radul, întărit în Stănești 225.
 Albești, sat <j. Argeș> întărit m-rii Argeș, dania lui Neagoe Basarab 195; parte întărită lui Dumitru postelnic 61; în hotar cu Flămânzești 191.
 Albești, sat <j. Buzău>, părți întărite Bobei ș.a. 200; probabili același 269.
 Albul v. *Valea lui Albul*.
 Albul diac v. *Albul* logofăt din Miroși.
 Albul din Ciofrîngeni vinde ogoare la Groși 105.
 Albul din Cîrstienești, tatăl lui Oprea <vătaf> 237.
 Albul din Dobrița, bunicul lui Cîrstian portar (menț.) 12.
 Albu, fiii lui vind ogor la Negrea 1.
 Albul, fiul lui Abul, închină parte din Cocoșani lui Țalapi logofăt pentru biruri 99.
 Albul, fiul lui Nan, în pricină pt. ocină în Lunga 119.
 Albul, frate cu Voico logofăt, întărit în Netoți, Răvigeasca ș.a. 281.
 Albul, întărit cu ocină în Bala de Sus 246.
 Albul, întărit în Robănești 2.
 Albul (Alb) logofăt din Miroși scrie acte domnești 57, 87, 99, 168, 175, 176, 197, 230, 240, 307, 309, 328.
 Albul, tatăl lui Albul, cu parte în Cocoșani 99.
 Albul, tatăl lui Badea din Milești (menț.) 253.
 Albul vinde ogor în Studina de Jos 313.
 Albul cel Mare, boier pretendent la domnia Țării Românești, ucis de Vlad Țepeș (menț.) 3.
 Albul<Golescu>, fiul lui Radu <Furcovici> mare clucer, întărit în Golești, Mărcăneni și Vieroș 84.
 Aldea vister în sfatul domnesc 23.
 Aldimir vinde parte în Studina de Jos 313.
 Alecse diacon din București, martor 266.
 Alimănești, sat <c. Ciofrîngeni, j. Argeș>, mori la ~ 275.
 Aluniș, top. la Brătenii de Jos 121.
 Amlașul și Făgărașul, în titulatura domnului Țării Românești 3, 100.

Ana doamna, numele de botez al Chiajnei, mama lui Petru cel Tânăr 302.
 Ana, nora jupaniței Stana Măndeasa, martoră la diată 81.
 Ana, soția lui Șerban, dăruiește fiilor ei, Ion și Custură, moșie în Trestiiani 9.
 Anania, egumen al m-rii Glavacioc 267, 285.
 Anania, mitropolit al Țării Românești 35, 48; stăpîn în Fileni cu vii și vecini 31; danie m-rii Argeș 300; în sfatul domnesc 54.
 Anca din Arcani vinde în Căzănești, Govodarva și Cervenita cu munte, vii etc. 294.
 Anca, fiica lui Barbul, vinde în Drăgae 128.
 Anca, fiica lui Nan, întărită în Stolniceni 149.
 Anca, fiica lui Radul din Roșia, stăpînă în Degerași și Viriți; familie 197, 304.
 Anca, fiica lui Tatul comisul, stăpînă în Plăcicoi și Mierlari 13, 318.
 Anca, nora lui Stan cel Gros mare spătar, stăpînă în Slăveni 285.
 Andimir vinde ocină la Potoc 146.
 Andonie v. *Antonie*, grămătic.
 Andonie, popă, martor 300.
 Andrei, nepotul lui Vlaicul clucer, stăpîn în Țigănești 53.
 Andreiu cel bătrîn, martor 300.
 Anghel, negustor din București, martor 266.
 Anghel răscumpără de la domn fuuie de moșie în Radovanul 116, 189.
 Aniniș v. *Siliștea Aninișului*.
 Aninoasa, de lg. Țirgoviște sat <j. Dimbovița; azi în or. Țirgoviște> întărit Mitropoliei 35, 48, 172, 187; jumătate întărit lui Ivan mare medelnicer 62.
 Aninoasa, top. la Pojogi 286.
 Anița, fiica lui Dragomir, cu ocină în Stănila 83.
 Antonie (Andonie) grămătic scrie acte domnești 2, 53, 79.
 Arămeștii, ceată de moșneni la Pisculești 311.
 Arca, întărit cu ocină în Fărcăsești 33.
 Arca, top. la Cochineștii de Sus 262.
 Arcani, sat <j. Gorj> 294.
 Arefu v. *Harehu*, munte și *Hareș*, sat.
 Aribăș din Runcu, martor 44.
 Argeș v. *Curtea de Argeș*, m-re și oraș.
 Argeș, rîu, sat pe ~ 322.

Arhanghel (Sf. Arhanghel Mihail), m-re
 <j. Vilcea; azi în or. R. Vilcea, > întărită
 cu satele Urluești și Bunești 308.
 Armanca, mama lui Goțul din Pietrari 95.
 Arsenie ban judecă pricina dintre m-rea
 Tismana și satul Suhodol 201, 212, 289.
 Arsenie răbojar în j. Gorj 199.
 Arsenie vistier mare în sfatul domnesc
 <eroare> 286.
 Athanasie, egumen al m-rii Govora 277.
 Athanasie, egumen al m-rii Iazăr 233.
 Athos (Athon) munte în Grecia:
 mănăstiri:
 Cotlumuz (Cotlomuș, Preobrajenia) moșie
 232; braniște la Giurgiu 182; egumen
 232.
 Simon Petra (Nașterea lui Hristos) cu
 metoh m-rea Filcov <Mihai Vodă> din
 București 291.
 Aușun v. *Stoica Aușun*.
 Avraam vinde ocină în Pădureni 19.
 Avram vinde în Rădești 235.
 Azopcea <*Iazupcea> sat și siliște <probabil
 lg. Virvor, j. Dolj> întărit lui Preda
 banul 85.

B

Babac (Babachi) scrie acte domnești 114,
 IV.
 Bacea, fiii lui, martori în București 266.
 Baciul logofăt, fiul popii Stan din Lipărești,
 scrie act domnesc 311.
 Badea clucer mare <din Bucșani>, dăruit de
 domn cu Girla Lungă de la Timburești 29,
 și vad de moară la Buzău 67.
 Badea comis din Buciumeni, martor la
 diată 81.
 Badea cumpără locuri la Rădăcinești 78.
 Badea din Birci <postelnic> se înfrățește cu
 Văsea vornicul 296.
 Badea din Hotărani dobindește averile lui
 Bădica voievod 115; fiii lui se judecă
 pt. satul Mușcel (menț.) 46.
 Badea din Lipărești v. *Badea* gramătic.
 Badea din Pereni vinde vie la Rădăcinești
 270.
 Badea din Racovița, jurător 221.
 Badea din Șuvarna, jurător 221.
 Badea, v. *Badea* din Hotărani.
 Badea, fiul lui Albul, vinde ocină în Milești
 253.
 Badea (Bade) gramăticul din Lipărești scrie
 acte domnești 30, 108, 147, 184, 187, 188,
 226; <eroare:> din București 179.
 Badea, întărit cu parte în Bărbărești și
 Berilești 5.
 Badea jupan, soțul Neacșei, în pomelnicul
 m-rii Snagov 325.
 Badea, nepotul lui Nan, vinde ogoare în
 Strimțul 246.
 Badea, popă din Groși, întărit cu ocină 105.
 Badea, postelnic <dinCocoraști>, fiul jupanitei
 Voica, familie 296; întărit la Căpățineni,
 Cheieni și Poenari 71; <eroare:> unchiul
 Calei 296.
 Badea scrie acte domnești v. *Badea* gramă-
 tic.
 Badea (Badiul) țigani: ai m-rii Bistrița 157,
 202 și Filcov 291.
 Badea vornic mare în sfatul domnesc, <eroa-
 re> 5.
 Badiul din București, martor 266.
 Badiul, fiul lui Hînsea, întărit în Comari-
 ciu 209.
 Badiul se judecă pt. ocină la Popești 224.
 Badiul v. *Badea*, țigani.
 Bahna, sat <j. Mehedinți> întărit m-rii
 Tismana 134, 239.
 Baico închină parte din Agești lui Drăgoi
 slugerul 58.
 Baicul, <diferiți>, întăriți în: Bărbărești și
 Berilești 5;
 ~ în Poiana lui Stănilă 5.
 Bala vinde ocină la Merișanii de Jos 252.
 Bala de Sus, sat <j. Mehedinți>, parte cu vie
 întărită lui Albul 246.
 Balaci (Bălaci), sat <j. Teleorman> 134, 146,
 178, 315.
 Balco cumpără ocină în Groșani 231.
 Baldwin, fiul lui Sin, se înfrățește pe ocină
 în Fundeni 152.
 Baldwin pitarul cumpără ocină la Pădureni
 19.
 Baldwin <pircălabul> cumpără părți în
 Golești, Măracineni și Vieroș 84.
 Baldwin se judecă pt. țigani cu m-rea Nucet
 10, 269.
 Balea din Popești cumpără ocină 223.
 Balea, fiul lui Mihăilă spătarul, întărit în
 Popești 142.
 Balea paharnicul din Pietroșani (menț.) fa-
 milie 81.
 Balea, partea lui din Robănești 2.
 Balea vinde funie de moșie în Cringeni 133.
 Balea Citură, tatăl lui Barbul, vinde ocina
 Zorească din Băbeni 276.
 Balotești v. *Bănulești*.
 Balomir în pricina pt. ocină în Mierlari cu
 nepoții săi Neagul, Vlad ș.a. 137.
 Balomir paharnic <eroare:> 245 v. *Manea*
 paharnic.
 Balomir paharnic mare în sfatul domnesc 112,
 116—120, 122, 123, 125—130, 133—154,
 158, 162, 164, 166, 168, 169, 172—181,
 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200,
 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—
 228, 230, 231, IV; <eroare:> Dragomir
 143.
 *Balomirești, sat <lg. Teiu, j. Argeș> 36;
 întărit lui Bejan ș.a. 94.
 Balotă banul, stăpin în Vilsănești 249.
 Balotă din Negreni, martor 272.
 Balotă, fiul lui Mihăilă spătarul, întărit în
 Popești 142.
 Balotă, înfrățit pe ocină de Crăciun din
 Negreni 272.
 Balotă vinde partea lui din Popești 142,
 224.

- Balșu lui Stoian, <?>sat, <Balș, j. Romanița; azi oraș, j. Olt>, parte întărită lui Oprea ș.a. 292.
- Balta, top. la Rădăcinești 270.
- Balta Albă, baltă <j. Romanița; azi j.Olt>, întărită m-rii Bistrița 132, 158; în descrierea bălții Potelu 206.
- Balta Mărului, top. la Glavacioc 267.
- Ban vinde livadă la Rădăcinești 78.
- Bancul tatălui Dumitru (menț.) 305.
- Banea, întărit în Bodăești 214.
- Banea, socrul lui Manea 241.
- Barbul ban al Craiovei, dăruiește m-rii Bistrița Balta Albă și satul Vădastra 73, 158.
- Barbul comis, tatăl jup. Rada, în pomelnicul m-rii Snagov 325.
- Barbul cumpără ocină la Folești și Stoenesti 95.
- Barbul din Bărbărești (menț. ult.) 5.
- Barbul din Bisca de Sus, în pricină pt. moșie II.
- Barbul din Borăști, stăpîn în Izvorani, în pricină pt. hotărnicire 110.
- Barbul din Izvarna, jurător 221.
- Barbul, fiucele sale vind parte în Drăgac 128.
- Barbul, fiul lui Balea Citură, în pricină pt. ocina Zorească din Bădeni 276.
- Barbul, fiul lui Dan, întărit în Românești 293.
- Barbul, în pricină pt. satul Dădulești 243.
- Barbul, întărit la Potoc 146.
- Barbul, nepotul lui Bejan, întărit cu parte în Balomirești 94.
- Barbul, țigani 296, I.
- Barbul vinde loc și pădure la Rădăcinești 270.
- Barbul Colții cumpără ocină la Dădulești 65.
- Baroșii, în pricină pt. satul Băiași și muntele Grohotul I.
- Basarab cel Bătrîn <Laiotă>, domn al Țării Românești <1473—1477>, 274; carte de la ~ 123.
- Basarab cel Tânăr, domn al Țării Românești <1477—1482> 130, 158; cărți de la ~ 274, 303.
- Basarab <Neagoe> (Băsărab), domn al Țării Românești <1512—1521> 3, 4, 35, 84, 88, 98, 101, 145, 146, 174, 180, 185, 187, 188, 190, 191, 194—196, 205, 210, 241, 248, 260, 277, 285, 298, 303, 310; stăpîn de sate, mori, bălți, țigani 174, 180, 187, 248; danii și ctitorii 174, 180, 187, 195, 196, 210, 248.
- acte de la ~ 3,4, 180, 185, 190; v. și *Crucea lui Basarab* vv. 205.
- Bașa v. *Stîlpîi Bașei*.
- Batăr <Andrei Báthori>, voievod al Transilvaniei <1552—1553> 87.
- *Batiu, sat <Colțu, j. Argeș> 117.
- Batiul vinde vie la Rădăcinești 270.
- Batovți, sat <Batoți, j. Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 20.
- *Băbeni, sat pe Teleajen <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 43.
- Băbeni, sat <j. Vilcea> 136.
- Băcăniș, top. la Glavacioc 267.
- Bădeni, sat <j. Argeș>, părți cu stîină întărite lui Vitan ș.a. 186.
- Bădeni, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în hotar cu Măgura 145; întărit lui Stănilă vornic 27; parte întărită lui Mihnea pircălabul 47; părți întărite lui Gulea ș.a. 276.
- Bădica v. *Drumul Bădicăi*.
- Bădica (diferiți), întăriți în Virleți 311.
- Bădica voievod, fratele lui Stroe v. <Radu> *Bădica*.
- Bădilă, unchiul lui Stanislav, Tudor ș.a., le dăruiește ocine la Curteni și Vulpești 55.
- Bădilici (Bădilicea), fratele lui Cega, în pricină pt. ocină în Pîrscov 230, B.
- Bădocești, moșia lor în hotar cu Posobeștii 147.
- Băești, sat, <înglobat în Grădiștea, j. Vilcea> 244.
- Băiași, sat, <Băiașu, j. Vilcea>, părți întărite lui Neagu ș.a.1; partea lui Burduh din ~ 222.
- Băilă din Iubca, jurător 221.
- Băilă, popă din Boteni, cumpără satul Gorneni (menț.) 176.
- Băilești, sat <oraș, j. Dolj> întărit lui Radu mare stolnic 107.
- Băjăreasca, moșie la *Stănești, 97.
- Băjenie, top. la Hareș 273.
- Bălaci v. *Balaci*, sat.
- Bălan cu ceata sa, întărit în Stăncești și Costești 151.
- Bălan, fiul lui Pruncea, stăpîn de parte în Bădeni 47.
- Bălan, întărit cu ocină în Valea Popii 215.
- Bălan răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul, pe care este întărit 116, 148, 189.
- Bălan vinde parte din Urseni 218.
- Bălăcița, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Corzi 77; întărit lui Preda banul 85.
- *Băldești, sat <probabil lg. Lisa, j. Olt> 209.
- Băloiu vinde ocină la Merișanii de Jos 252.
- Bălosul din Ivănășești 272.
- Băloșani (?) sat, <prob. Părașani, com. Livezi, j. Vilcea> 244.
- Băncilă întărit în Ticuceanii de Jos 178.
- Băneștii de la Ruia, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, întărit jupaniței Stana 76; întărit Mitropoliei din Tîrgoviște 248, 249.
- *Bănulești (Balotești), sat <probabil j. Buzău> 26, B.
- Bărăști, sat <j. Argeș>, în pricină cu m-rea Iazer pt. muntele Molitvișu 233.
- *Bărbărești, sat <lg. Morunglav, j. Olt>, părți întărite lui Tatimir ș.a. 5.
- Bărbătești, sat <j. Vilcea>, în hotar cu Bistrița 68.
- Bărbosul, întărit cu parte în Obedin 126.

- Bărbulețu**, sat <j. Dimbovița>, hotare 310.
- Bărcan**, mare dregător, în sfatul domnesc: mare spătar 111, 112, 117, 118—120, 122, 123, 125—130, 133—139, 141—154, 158; mare vistier 162; mare comis 164, 166, 168, 169, 172—181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200, 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—228, 230—232, 234—237, 239—251, 253, 254, 256—265, 267—270, 273—283, 285, 290—299, 302—307, 309—315, 317—320, 321—323, 327—331, IV; ispravnic 269; <erori:> Brătan spătar 143; Bărcan mare paharnic 291.
- Bărcănești**, sat <j. Prahova>; azi în mnc. Ploiești) 193; moșie întărită lui Dragul spătar 60; partea lui Ștefan Tătaru 226; răzoare întărite lui Vintilă logofăt 264, 280.
- Băsărab** v. *Basarab* voievod.
- Bătiești**, sat <j. Mușcel și Pădureț>; azi înglobat în Vulturești, j. Argeș>, părți întărite Mușei și lui Bolborea 192; părți întărite lui Costandin ș.a. 236, 309; <probabil> parte întărită lui Stoica ș.a. 216.
- Bătrîneasa**, în pricină pentru moșie în Smirdeșteț 11.
- *Bățești**, sat <probabil j. Mehedinți> 221.
- Bejan**, întărit cu parte la Balomirești 94.
- Bejănie**, top. la Rădăcinești 270.
- Belciu**, în pricină cu Vladul ș.a. pt. ocine la Ograda și *Hogesele 130.
- Belciu**, vornic mare în sfatul domnesc 1—4, 6—16, 18, 19, 23—25.
- Beldea** din Glodeni vinde parte A.
- Belea** răscumpără de la domn funie de moșie în Radovanul pe care este întărit 116, 148, 189.
- Belefi**, sat <j. Mușcel>; azi j. Argeș>, părți întărite lui Stoica 64.
- Benea**, pîriu la Bîsca 251.
- Benea**, top. la Negreni 140.
- Benga** v. *Stanciul Bengăi*.
- Berbecea**, țigan boieresc 282.
- Bercea**, jupan întărit în Stănești 120.
- Berescul**, cumpără ocină la Glodeni A.
- Berești**, sat <probabil înglobat în Rudina, j. Mehedinți> 38.
- *Berilești**, sat <probabil lg. Morunglav>, parte întărită lui Tatomir ș.a. 5.
- Berincea** martor la m-rea Argeș 17.
- Berindeiu**, întărit cu parte în Obedin 126.
- Berivoe**, fiul lui Stoian din Balomirești, soțul Mușei, în pricină pt. Mogoșani și Nămăești 36; întărit în Fieni 247, IV și în Cucuteni IV.
- Berivoe**, întărit la Runcu și Brebu 310.
- Berivoe**, nepotul Mușei, dăruit de ea cu ocine la Cucuteni și Fieni IV.
- Bircii**, sat <j. Olt>296.
- Biseoca**, sat <Bisoca, j. Buzău>, parte întărită lui Tatul comis 13.
- Biserica** lui Stănilav, top. la Flămînzești 191, 205.
- Bisorătu**, top. la Căpățineni 71.
- Bistrețul**, sat <j. Dolj>, întărit cu imunități m-rii Tismana 42.
- Bistrița** (Adormirea), m-re <j. Vlcea>, sate, vii, vinăriciuri, munți, bălți, girle, imunități 41, 46, 54, 68, 72, 73, 132, 135, 158, 163, 166, 169, 175, 203, 206, 263, 301, 317; țigani 157, 202; egumeni 72, 73, 166, 203, 263.
- Bistrița**, sat <j. Mehedinți>, cu vii și mori, întărit m-rii Tismana 204.
- Bîra**, întărit cu fiii săi în Bărbărești și Berilești 5.
- Bîra** portar mare, ispravnic în act domnesc 5, 6.
- Bîra** vinde ocină la Bătiești 309.
- Bîrca**, sat <j. Olt>, întărit m-rii Argeș, dania lui Pătru pircălabul 6.
- Bîrcă** cumpără și vinde ocină în Groiu 299.
- Bîreș** vinde parte de ocină în Rusinești 321.
- *Bîrluiul** de la Mușcel, sat <Bărăști, c. Morunglav, j. Olt> întărit m-rii Bistrița 317.
- Bîrsan** din Băbeni, partea lui cu vie întărită m-rii Snagov 43.
- Bîrsan** grămatic, logofăt, scrie acte domnești 74, 227.
- *Bîrseni**, sat <probabil j. Săcuiani>; azi j. Prahova>, întărit lui Stănilă vornicul 27.
- Bîrsești**, boierii ~ cotropesc ocină în Peri 125.
- Bîrsești**, sat <Bîrzești, j. Argeș> 87.
- Bîrsești**, sat <probabil mnc. Tirgu Jiu> 37.
- Bîrsești**, sat <probabil j. Argeș>110.
- Bîsca**, riu <afluent al Buzăului> 112, 251.
- Bîsca**, sat <j. Buzău> hotare 251; ~ *de Sus* părți întărite lui Stan ș.a. II.
- Boba**, fiica lui Brătœ, întărită în Albești 200.
- Boba**, stăpină de ocină în Oroșani, familie 278.
- Bobaița**, sat <j. Mehedinți>, popă din ~ 221.
- Bobanea** v. *Necula al lui* ~ .
- Boboc** din Stanca se judecă pt. moșie la Virleți 311.
- Boboești**, sat <j. Gorj> 221.
- Bobolea** logofăt se judecă pt. moșie la Virleți 311.
- Bocotan** ban, comis, întărit la Tudorești 106, 139, 141.
- Bodăești**, sat <j. Dolj>, partea lui Stan Bodăescul 214.
- Bodea**, fiul lui Bucur, stăpin în Petrești, Moțești și Rusinești 98.
- Bodea**, fiul lui Micșan, întărit în Negești, 312.
- Bodinescul** v. *Dragomir Bodinescul*.
- *Boești**, sat <probabil lg. Rîmniceni, j. Vrancea>, parte întărită lui Manea ș.a. 164.
- Boga** negustor din București, martor 266.
- Bogdan** dăruiește fiicei sale, Zoica, ocină în Șchiai 245.
- Bogdan** din Belești, fratele lui Cernea, se înfrățește 64.

- Bogdan** jupan, fiul lui Danciul din Popești, danie Episcopiei Buzăului 80, 109.
- Bogdan** logofăt mare în sfatul domnesc 111, 112, 116—120, 122, 123, 125—131, 133—154, 158, 159, 162, 164—166, 168, 169, 172—181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200, 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—228, 230—232, 234—237, 239—244, 246—251, 253, 254, 256—265, 267—270, 273—280, 282, 294, IV; ispravnic 9, 111, 112, 114, 116, 117, 124, 128, 131, 135, 136, 145, 146, 150—154, 156, 157, 160—162, 170, 173, 175—181, 184, 187, 195—198, 200, 203, 205, 207, 209, 210, 213, 214, 227, 230—232, 239—242, 246, 248, 249, 258, 270, 274, 277, 278.
<erori:> Ivan 234, 294.
- Bogdan** logofăt scrie act domnesc 5.
- Bogdan** răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Bogdan** vinde ocină la *Potoc 146.
- Bogdănel** vinde braniște și ogoare în Studina 313.
- Bogdănești**, sat <probabil c. Oteșani, j. Vilcea>, parte întărită lui Oprea postelnic 227.
- *Bogdănești** de la Codmeana, sat <Răchițele, j. Argeș>, întărit m-rii Bistrița 317.
- Bogdea**, stăpîn în Plenița și *Piatra, familie (menț.) 256.
- Boia**, plai la Băiași 222.
- Boica**, în pricină pt. moșia Iana Poiana 203.
- Boichina** întărit cu parte în Obedin 126.
- Boje**, fiii săi în pricină pt. ocină la *Cirstienești și Văleni 237.
- Boje** vinde parte de ocină în Rusinești 321.
- Bolborea**, socrul Mușei, întărit cu ocine la Bătiești 192.
- Boldovină** din Pîrscov, martor B.
- Boldovină**, fiii lui cumpără parte în Pîrscov/ B.
- Bolea** vinde parte în Rădești 235.
- Bolintinul** (Blagoveștenia) m-re <j. Giurgiu> stăpînă de moșie și rumâni 162; mormînt 291.
- Bolovan**, țigan al m-rii Nucet 10, 269.
- Borăști**, sat <probabil j. Argeș> 110.
- Borcea**, frate cu Vladul, întăriți în Virleți 311.
- Bordu** (Burduh), tatăl Neagolei, întărit în Băiași cu muntele Grohotul 1, 222.
- Borea** scrie act domnesc 19.
- Boruleni**, sat <Borila, j. Olt>, în hotar cu Tomeni 188.
- Borulești**, sat <Borlești, j. Argeș>, ~ de Sus, cu mori, întărit lui Ivan mare logofăt, 284, 315.
- Bostea** cumpără și vinde în Groiu 299.
- Boșaneasa**, top. la Hareș 273.
- Boteni**, sat <probabil j. Dîmbovița>, popă din ~ 176.
- *Botești**, sat <probabil lg. Văleni, j. Argeș>, ocină întărită lui Oprea 237.
- Boul v. Stoica** ~ .
- Boul**, pîriu la *Plopul 69, 277.
- Boziu** întărit în Cîrlomănești împreună cu surorile sale 287.
- *Bracea**, sat <probabil lg. Tătărești, j. Teleorman>, sătenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.
- Brae**, fiica lui Stoian, moștenește ocină la Balomirești 94.
- Bran**, sătean din Oroșani, în pricină pt. ocină 278.
- Bran** vinde ocină la Vulpești 55.
- Brașov**, oraș <mnc., j. Brașov> boieri pribegi la ~ 87.
- Brata** din Albești, în pricină cu m-rea Nucet pt. țigani 269.
- Brata**, fiul lui Stanciul, înfrățit de acesta pe moșie în Jăgălia 295.
- Brata**, fratele lui Tocsaba și al lui Paraschiva, în pricină cu m-rea Nucet pt. țigani 10, 269.
- Bratan** spătar mare, în sfatul domnesc <eroare> 143.
- Bratco**, întărit cu ocină în Suhodol și Ermcnești 290.
- Bratul** din Băești, martor 244.
- Bratea**, fiul lui Nan, primește ogor în Drăgani 136.
- Bratie**, întărit cu parte de ocină în Hăești 37.
- Bratul** cel bătrîn vinde ocină la Slănic 75.
- Bratul** din Brăila, martor 325.
- Bratul** din Glodeni vinde parte A.
- Bratul** din Negești scrie acte domnești 21, 42, 49, 50, 59, 61, 100, 105, 120, 130, 153, 205, 285, 312.
- Bratul** <din Rumceni, armaș>, fiul jupanitei Neaga, frate cu Vlaicul clucer (menț.) fiii săi întăriți în Țigănești 53, scoși de la moștenirea satului Cislău 79.
- Bratul**, fiul lui Bratul <armaș din Rumceni>, întărit în Țigănești 53.
- Bratul**, popă din București, martor 266.
- Bratul** vinde ocină la Slănic 75.
- Bratul** vinde vie în Uda 82.
- <Brădășești>**, sat <probabil Brătășești j. Argeș> întărit m-rii Argeș 195.
- Brăila**, oraș, scaun 282; grec 325; popi 325; boieri în pribegie 108; act scris în ~ 325.
- Brăilă**, în piră pt. *Tomești 168.
- Brălăvia** (?) drum la Bădeni <j. Buzău> 276.
- Brâncan**, comis mare în sfatul domnesc <eroare> 234.
- Brăniștari**, sat <probabil j. Giurgiu>, parte întărită m-rii Pîlcov 291.
- *Brătășani**, sat <Șopîrlița, j. Olt>, parte întărită lui Sorea 177.
- *Brătienii** de Jos, sat <Brăduleț, j. Argeș>, părți întărite lui Roșca 121.
- Brătiian**, întărit cu parte în Obedin 126.
- Brătoe** din Albești lasă ocina fiicelor sale 200.

Brătoi, top. la Bîsca de Sus II.
ġreb, sat <Breb, j. Prahova>, partea Neagăi din ~ 255.
Brebu, top. la Cochineștii de Sus <j. Argeș> 262.
Brebini, sat. <or. Baia de Aramă, j. Mehedinți> 221.
Brebu, sat <j. Dîmbovița>, parte întărită lui Milea, Radu ș.a. 310.
Bresnița, sat <Breznița Motru, j. Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 183, 184.
Bresnița Seacă, pîriu la Bresnița 184.
Bria. v. *Coadă Briei*.
Brîta (Brîtia), fiica lui Stoica, cu ocină la Balomirești 94.
Brîncoveni, sat <j. Romanai; azi j. Olt>, act domnesc scris în ~ 99.
Brîndușa, fiica lui Neniul, moștenește ocină la Balq mirești 94.
Brînzoaia, top. la Geamăna 181.
Brumeș vinde moșie la Rădăcinești 270.
Bucinul, top. la *Plopul 277.
*Buciumeni, sat <probabil lg. Boldești, j. Prahova>, întărit lui Stănilă vornicul 27.
Buciumeni, sat <probabil j. Buzău> 81; parte întărită lui Tatul comis 13.
Buciumet, top. la Rădăcinești 270.
Bucleș vinde ocină la Balomirești 94.
Bucoviciorul sat <j. Dolj>, întărit lui Preda ban 85.
Bucșa din Drăgoești, vecin întărit lui Stănciucul postelnic 129.
Bucșă vinde parte în Boteni III.
Bucur din Suslănești, fiica lui se judecă pt. ocină (menț.) 229.
Bucur, întărit în Ticucenii de Jos 178.
Bucur, tatăl lui Bodea, stăpin în Rusinești 98.
București, oraș, cetate de scaun 133, 179, 298;
 Biserica Domnească 266; biserica lui Ghiorma m.post. 291; Școala domnească, de la Sf. Gheorghe Vechi 162, 165, 226, 247, 264, 270, 280, 281, 311;
 greci 238, 266; turc 238;
 pazar 266;; prăvălii și dughene 238, 266;
 bărbier 238, croitor 266, negustor 266;
 carte a sudețului și pîrgarilor 266;
 biserică 266; preoți 238, 266;
 acte domnești scrise în ~ 1-4, 6-9, 11, 12, 16, 22, 24, 25, 27, 30, 40, 45-47, 55, 59, 63, 65, 66, 79, 82, 103, 105, 106, 108-111, 115, 118-120, 122, 123, 125-130, 133, 134, 137, 138, 142, 144-147, 149-151, 153, 164, 166, 168, 169, 175, 176, 178, 184, 186-189, 192, 196, 197, 200, 205, 207, 208, 209, 211, 213, 217, 220, 222, 226-231, 235-237, 239-242, 244, 245, 248-251, 253, 254, 257-260, 262, 264, 265, 267, 269, 270, 273-275, 277, 278, 281, 285, 287, 290, 291, 293-298, 302, 303, 307-309, 311-315, 318-320, 322-324, 328-330, II, IV;
 act al mitropolitului scris în ~ 300.

*Bucureștii, sat <lg. Cărțuclești, j. Teleorman>, dat zestre lui Mihăilă armaș I.
Buda cumpără răzoare în Budești 245.
Budeșteni, sat <Budișteni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, părți cu vie și mori întărite lui Marea ș.a. 217.
Budești, sat <probabil j. Călărași>, Neogoe vistierul din ~ 51.
Budești, sat <j. Vrancea>, părți întărite lui Danciu postelnic 15; ocine întărite lui Dobromir ș.a. 245.
Budu ..., sat 296.
Budul, întărit cu parte în Obedin 126.
Bue, țigan al m-rii Pîlcov 291.
Buia, întărit cu parte în Obedin 126.
Buica din Cepturoae, soția lui Dumitru, cotopește satele m-rii Argeș 195.
Buica, fiica lui Stoica vornicul, întărită în Tomeni 188.
Buit, fratele lui Lupa, cumpără ocină în Studina de Jos, 313.
Bujoreni (Bujorani), sat <j. Vîlcea> 25; parte întărită Stancăi ș.a. 220; vie întărită lui Petru 307.
Bunce, fiul Slavnei din Oroșani, familie, în pricină cu Oroșanii 278.
Bunea, fratele lui Geană, întărit la Șascioara 91.
Bunea scrie act domnesc 225.
Bunea, socrul lui Vintilă logofăt, cumpără răzoare în Bărcănești (menț.) 280.
Bunea vornic mare în sfatul domnesc <eroare> 143.
*Bunești, (Boncști), sat <lg. Urluști, j. Argeș>, dăruit lui Stoica mare vîtaf 23; întărit m-rii Arhanghel 308.
Bunești, sat <probabil c. Mălureni, j. Argeș>, parte întărită lui Marea ș.a. 217.
Burbea, tatăl lui Stoica, partea lui în Cordun 298.
Burcea vornic fost, în sfatul domnesc <eroare> 229.
Burdea, sat <probabil j. Argeș> părți cu casă, vie și moară întărite lui Ivan logofăt 322.
Burdești, sat <j. Argeș> 61.
Burduh v. *Bordu*.
Burtea, vornic mare, cotopește satele Celeiul și Gîndenii 263; în sfatul domnesc vornic, f. mare vornic 111, 112, 116-120, 122, 123, 125-131, 133, 134, 136-154, 158, 166, 186; ispravnic 125, 141, 192; împuternicire m-rii Tismana pt. stăpînirea satului Grozești 113; <eroare:> Bunea 143; Burcea 229.
Buta, fiul lui Albul, închină ocina lui din Cocoșani în schimbul plății birului 99.
Buta vinde moșie la Rădăcinești 270.
Butea, cu arie în hotar la Bîsca 251.
Butești, sat <j. Teleorman>, curătură întărită lui Radu din Cozmești 58.
Butișoara, top. la Glavacioc 267.
Buzăianul, tatăl lui Goia și Toma (menț.) III.

Buzău, episcopie,
vii și vinărici în Dealul Verneștilor 63,
86, 87; case <familii> din Cîrlomănești
și Săseni 34; vad de moară 67; dreptul
episcopului de a judeca abaterile biseri-
cești fără amestecul dregătorilor dom-
nești 63, 86, 87. (menț. ult.) II.
Buzău, riu, sate pe ~ 53, 145, 230; vad de
moară pe ~ 67.
Buznar v. *Stan Buznar*.

C

Calabete v. *Ilie a lui Calabete*.
Calafat (Vidin), vama de la ~, întărită
m-rii Tismana 28, 161, 170, 173.
Calciu, tatăl lui Mihnea și al lui Ștefan din
Gherghița 170.
Calciul Roșu, pîrgar la Gherghița 170.
Calea din Brăila, martor 325.
Calea, întărită pe ocină în Popești 89.
Calea, jupaniță, fiica lui Lăudat clucerul, se
judecă pt. Runcul 296.
<Calea Borcioaia> v. *Epraxia*, monahia.
Calici, sat <Calicu; azi Dumbrava, j.
Vrancea>, părți cu vad de moară întă-
rite lui Toader 15.
Caliu, fișan al m-rii Nucet 10, 269.
Calivit, ieromonah, martor 325.
Calotă <din Clejani, postelnic>, soțul Caplei
(menț.) 103.
Calotă vornic, <ginerel lui Vlad Călugărul>,
dăruiește m-rii Glavacioc jumătate din
satul Slăveni 285.
Calotescul scrie act domnesc 101.
Caplea jupaniță, soția lui Calotă postelnicul,
vinde jumătate din satul Iamnic 103.
Caplea jupaniță, soția lui Ghiorma mare
postelnic, în pomelnicul m-rii Mihai
Vodă 291.
Caplea jupaniță, soția lui Radu marele clucer
<Golescu> 84, 110; familie, întărită cu
părți în Golești, Mărăcineni și Vierăș 52.
Caplea spătăreasă, fiica lui Teodosie banul,
vinde părți de sate 62; în pribegie i se
oferă să cumpere *Marotinel 87.
Casoia, fișancă, (menț.) 44.
Cata, mama lui Petriman, 238.
Cazan v. *Poiana lui Cazan*.
Călcu vinde livadă m-rii Argeș 300.
Călin vinde ocină la Bătiești 309.
Călin vinde parte de moară la Rogozești 56,
118.
Călina, fiica lui Dragomir, așezată pe parte
de ocină în Stănila 83.
Călina, sora Neagăi, întărită la *Mușcel 59.
Călinești, sat <j. Teleorman>, popă din ~ 167.
Călmățuiul Tîrgului, riu <Călmățui, j. Buzău>
sat pe ~ 144.
***Călugăreni**, sat <j. Dolj>, întărit cu imu-
nități m-rii Tismana 42.
Călugărul, sat <probabil j. Giurgiu>, parte
întărită lui Voico log. ș.a. 281.
Cănești v. *Cînești*.

Căpățîna, munte la Hareș 11.
Căpățîna, întărit cu parte în Obedin 126.
Căpățîneni, sat <j. Argeș>, întărit lui Radu
mare paharnic 71; în pricină cu Hăre-
șanii 111; întărit m-rii Iazăr 326.
Căprariul răscumpără de la domn moșie
în Radovanul, pe care este întărit 116,
148, 189.
Cărarea, top. la Merișanii de Jos 252.
Cărăreni, sat <Hagieni, j. Ialomița>, întărit
m-rii Cozia cu vii, vinărici, grădini ș.a.
207.
***Cărbunești**, moșie în hotar cu Bisca de
Sus II.
Cărțuclești, sat <Cîrțocleasa; azi înglobat în
c. Ștorobăneasa, j. Teleorman>, parte
întărită lui Mihăilă armaș I.
Cătărămă, întărit cu parte de moșie în
Iasi 5.
Cătăriște, întărit cu parte de moșie în Obedin
126.
Cătinașul, pîriu la Bisca 251.
Cătunul, sat <înglobat în satul Corbul,
c. Cătina, j. Buzău>, întărit lui Gînscă
clucer și Micul 329.
Căzan întărit în Virleți 311.
Căzan cumpără ogor în Mîndrești 245.
Căzânești, sat <j. Mehedinți>, parte întărită
lui Stanciu ș.a. 294.
Cecănești, sat <Cicănești, j. Argeș> 322.
Cega din Pîrscov vinde părți, familie B
jurător 26.
Cegani, sat <j. Ialomița>, întărit lui Stănilă
vornic 27.
Celeiul, sat, <în or. Corabia, j. Olt>, întărit
m-rii Potoc 165; cu gîrlă, întărit m-rii
Bistrița 263; v. și *Vîrtopul* de la Celeiu
317.
Cepturi (Cepturile), sat <Ceptura, j. Prahova>
145; întărit lui Stănilă vornic 27.
***Cepturoaia**, sat <Căluu, j. Olt> 195.
Cerboia se judecă pt. parte în Urlătoi 30.
***Cercovița**, sat <probabil j. Mehedinți>
221.
Cerna, riu <j. Vilcea> 286; sat pe ~ 90.
Cernaiaș, sat <Cernaia, j. Mehedinți> 297.
Cernat din Suslănești cumpără parte 229.
Cernat, fratele lui Stanciu, pierde partea lui
din Romănești 293.
Cernat și frații săi întăriți în Virful Pietri-
celei 219.
Cernați, top. la Flămînzești 191, 205.
Cerne din Beleți, fratele lui Bogdan, înfră-
țește pe Stoica 64.
Cernele, top. la Negoșina 45.
Cernica, postelnic mare în sfatul domnesc
100–110; <erori:> Nica 101, Vlaicul
paharnic 110.
Cerņișoara, pîriu <j. Vilcea> 286.
Cervenia, pîriu la *Turcinești 239.
Cervenita, sat <j. Mehedinți>, parte întărită
lui Stanciu ș.a. 294.
Cetătea <?>, top. la Măgura <j. Buzău> 145.
Chefa (Chifu) din Tîrgoviște, tatăl lui Stanciu,
bunicul lui Pană (menț.) 266.

- *Cheieni (Cheiani), saț <lg. Căpățineni j. Argeș> întărit lui Radu mare pabarnic ș.a. 7; cotropește hotarele satului Hareș 111.
- Chera, fiică lui Stoica vornic întărită în Tomeni 188.
- Chera (Chira), soția lui Vladul mare oomis; întărită cu satul Mogoșăștii de pe Dimbovița 87.
- Cherana, sora lui Stoica banul, înzestrată de acesta cu ocină în Rusineștii de Jos 82.
- <Chiajna> (Ana, Cnejna), mama lui Petru cel Tânăr vv., familie 302; în pomelnicul m-rii de la muntele Sinai 302; ispravnic în acte domnești 185, 202, 204, 284.
- Chiciul, întărit în Virleți 311.
- Chiciura, top. la Brebu <j. Dimbovița> 310.
- Chifu v. *Chefa*.
- Chiojd, sat <j. Buzău>, parte întărită lui Gonțea ș.a. 251.
- Chiojdu, sat <Starichiojd j. Prahova>, parte întărită lui Sin ș.a. 112.
- Chirca din Tirgoviște vinde țigan 324.
- Chiriac stolnic în statul domnesc 111, 112, 116.
- Chiriță, dascăl slovenesc la Școala Domnească de la Sf. Gheorghe Gechi din București, traduce acte (menț. ult) 226, 264, 280.
- Chirtop <portar> din Stănești, tatăl Voicăi (menț.) 8, 120.
- Cioară, tatăl lui Ion, care dă ocina din Popești 142.
- Cioban cumpără loc de vie în Studina 313.
- Ciobanul, în descriere de hotar la Cochineștii de Sus 262.
- Cioboată (Ciobotă) răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Ciocade, sat <c. Bengești-Ciocadia, j. Gorj> 72.
- *Ciocan (Ciocani), sat <probabil j. Buzău> 26, B.
- Ciocănești, sat <probabil Cinculești, înglobat la Bucov, j. Argeș>, în descriere de hotare 223.
- Ciochină, popă, întărit cu parte în Bărbărești și Berilești 5.
- Ciofringeni, sat <j. Argeș> 105, 322.
- Ciolan, fratele lui Stoica, întărit cu ocină în Rădulești 314.
- Ciorica, pîriu, afluent al Veziei, sate pe ~ 69, 277.
- Ciotea, țigan al m-rii Valea 260.
- Ciovică vinde în ocina sîrbească <la Popești> 224.
- *Cireșelu, sat <Ploștina, j. Mehedinți; azi or. Motru, j. Gorj> întărit m-rii Tismana 239.
- Cireșul, pîriu la *Plopul 69, 277.
- Cislău, sat <j. Buzău>, întărit lui Vlaicu clucer 79.
- Ciuhul, top. la Pojogi 286.
- Ciulină, sat <probabil Ciulnița, j. Ialomița>, parte întărită lui Socol mare vornic 86.
- Ciumelita grecul din Brăila, martor 325.
- Ciinele, pîriu la *Plopul 277.
- <Ciineii> v. *Cineni*.
- *Ciinești (Cănești, Cunești), sat <lg. Surpa-tele, j. Vilcea>, întărit sătenilor 323.
- Cîlcești, sat <j. Gorj> 221.
- Cîlnic, sat <j. Gorj> 221.
- Cîmpul Țiganului, top. la *Obedin 126.
- Cîmpulung, oraș <j. Argeș> 195; locuitori și cartier în ~ 229; școală domnească la ~ sec. XVIII 121.
- Cîmpușor, top. la Stoenești 320.
- Cîmrezea, întărit cu parte în Obedin 126.
- Cînda, stăpîn în: Budeșteni, Dobroești, Crîngureni ș.a. cu vii, mori și țigan 217.
- Cîndea medelnicerul, <fiul lui Virjoghe slugerul>, întărit cu satele Ulmușul, Zemniclele, Scăești ș.a. 7.
- Cîndea, stăpîn de părți în Golești, Mărăcineni și Vieroș 84.
- Cîndea, top. la Hareș 111.
- Cîndea vinde parte la Fiian IV.
- Cîndrea, pîriu <afluent al Oltului> 235.
- Cineni <Ciineni, j. Vilcea>, vamă întărită m-rilor Cozia și Cotmeana 70.
- *Circimari, sat <lg. Rădești, j. Olt>, se judecă pt. ocină la Rădești 235.
- Cîrjău postelnicul, în pricină pt. satul Șoldești 303.
- Cîrjoane, (monahia Magdalena) dăruiește țigani m-rii Valea 260.
- Cîrlig Orbul, în pricină cu fratele său Neagoș 218.
- Cîrlogan, întărit cu parte în Obedin 126.
- Cîrloira, țigancă, mama Stanei (menț.) 44.
- Cîrlomănești sat <j. Buzău> 26, B; case scutite de munci și slujbe pt. treaba Episcopiei Buzăului 34; parte întărită lui Boziu și Ivanei 287.
- Cîrpeni, sat <probabil Căpreni, j. Gorj>, întărit lui Vlad ș.a. 331.
- Cîrstea cumpără ocină și loc de vie în Rusinești 321.
- Cîrstea cumpără ogoare de la Dragomir din Stoenești 78.
- Cîrstea din Rădăcinești vinde locuri 78.
- Cîrstea din Vodița se judecă pt. Bresnița și Varonicele cu m-reă Tismana 183, 184.
- Cîrstea, fiul lui Radul, întărit în Milești 253.
- Cîrstea, în pricină pt. ocină în Oroșani 278.
- Cîrstea, în pricină pt. ocină în Stănești 225.
- Cîrstea, întărit cu ocină în Balomirești 94.
- Cîrstea, întărit în Virleți 311.
- Cîrstea, negustor din București, fiul lui Parascote 266.
- Cîrstea, nepotul lui Cîrstea vinde loc de casă la *Mirăoari 273.
- Cîrstea, tatăl lui Radul, 281.
- Cîrstea vinde ogor în Cochineștii de Sus 262.
- Cîrstea vinde satele *Glodul și Hîntea lui Radu cel Mare 3, 4.
- Cîrstea vinde loc de casă la *Mirăoari 273.
- Cîrstea vinde ocină la *Potoș 146.

- Cirstea vistier mare în sfatul domnesc 45, 112, 116—120, 122, 123, 125—130, 133—154, 158.
- Cirstian din Popești se înfrățeste pe ocină cu Balea 223.
- Cirstian, fratele lui Manea, întărit la Merișanii de Jos 252.
- Cirstian (Crăstian) grămătic, scrie acte domnești 60, 214.
- Cirstian <diferiți> întăriți cu ocine în: Crîngeni 133; ~ în Urlătoi 30.
- Cirstian jupan, fiul lui Șerbul portar, familie, dăruiește vecinii din Fintinele m-rii Snagov 325.
- Cirstian portar, nepotul lui Albul, întărit în Dobrița 12.
- Cirstian postelnic, nepotul jupaniței Stana, întărit la Băneștii de pe Ruia 76.
- Cirstian (Cirstian) răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Cirstian vinde parte de ocină în Popești 142, 224.
- Cirstian vornic, tatăl jupinesei Stana menț. 76.
- *Cirstienești, sat <lg. Văleni, j. Argeș>, parte întărită lui Oprea 237, 322.
- Cirstinești, sat <Herăstrău, mnc. București>, parte cu vad de moară și rumâni, întărită m-rii Pîlcov 291.
- Cirstocea, tatăl lui Oprea (menț.) 305.
- Cirstu din Sohodol, jurător 221.
- Cirșia, sat <Cirșu, j. Mehedinți>, partea lui Albul cu vie 246.
- Cladova, oraș <R.S.F. Iugoslavia> drum la ~ în descriere de hotare la m-rea Tismana 184.
- Clăcești v. *Cîlcești*, sat.
- Clădnicioara, pîriu v. *Lacul Clădnicioarei*.
- Cleanov, sat <j. Dolj>, întărit lui Preda ban 85.
- Cleticina, lac la Posobești 147.
- Cnejna v. *Chiajna*.
- Coadă Briel, top. la Flămînzești 191.
- Coadă, frate cu Lupul ș.a., întărit la Slănic 75.
- Coardele Drăgoicii, top. la Corzi 77.
- Coasta, top. la Poiana 305.
- Coasta, top. la Rădăcinești 270.
- Coasta Oanei, top. la Hareș 273.
- Cochineștii de Sus, sat <Cochinești, j. Argeș> parte întărită lui Oancea 262.
- Cocoșani, sat parte întărită fiilor lui Țalapi logofăt 99.
- Codmeana (Cotmeana, Blagoveștenia) m-re <j. Argeș>, întărită cu zeciuiala din pește de la balta Mamina 57, cu vamă la Ciineni 70; egumen 70.
- Codmeana, pîriu <Cotmeana, afluent al Vedei> sat pe ~ 317.
- Codreș scrie act domnesc 280.
- Coica, frate cu Lupul, întărit în Balșul lui Stoian 292.
- Colnic, top. la Bătiești <j. Argeș> 192, 236.
- Colnicul Trestiei, top. la Valea Popii 215.
- Colnicul Vîrtoapelor, top. la Rădăcinești 78
- Colțea grămătic scrie act domnesc 318.
- Colțea, fiii săi, Neicul și Stanciul, întăriți în Drăghiceni 319.
- Colțea, fratele lui Grecul, cumpără în Rădești 235.
- Colțea vornic, întărit în Dădulești (menț.) 311.
- Coman v. *Rîpa lui Coman*.
- Coman cumpără ocină în Cîrpeni 331.
- Coman din *Urșeni, tatăl lui Stanciul ș.a. (menț.) 328.
- Coman, <diferiți>, întăriți în: Bărbărești și Berilești 5; Poiana lui Stănilă 5; Rădești 235; Suslănești 229; Virful Pietricelei, frate cu Manea ș.a. 219.
- Comana, soția lui Dobromir, stăpînă în Faraoni și Budești 245.
- *Comani, sat și siliște <lg. Golenți j. Dolj>, întărit m-rii Tismana 184.
- Comarici, top. la „Băldești <probabil lg. Lisa, j.Olt> 209.
- Comășteni v. *Comoșteni*.
- Comăneștii, sat <j. Mehedinți> se judecă 124.
- *Comoara, sat <lg. Morunglav, j. Olt> întărit lui Tatimir ș.a.5.
- Comoară, top. la Băiași 1.
- Comoșteni, sat <j. Dolj> 126.
- Constantin v. *Costandin*.
- Conțeșcul Gligorie, logofăt, traduce act slovenesc (menț. ult.) 252.
- Copaci, țigan boieresc 49.
- Copăcel sat <j. Vilcea>; azi în orașul Ocele Mari), vie cu vinărici întărită m-rii Govora 156; parte cu vie și livadă întărită lui Stan 150.
- Copăcel, top. la Popești <j. Argeș> 223.
- Copăcele, top. la Negreni <j. Argeș> 140.
- Copită din Rădăcinești vinde fineață 78.
- Corbea, țigan boieresc 49.
- Corbești, top. la Șascioara 91.
- Corbul, pîriu la Șascioara 91.
- Corbul, top. la Flămînzeștii <în orașul Curtea de Argeș> 191, 205.
- Cordun, sat <j. Mehedinți>, parte întărită lui Radu 298.
- Coresi, grămătic, logofăt, scrie acte domnești 172, 173, 185, 242.
- Corlat, nepotul lui Corlat, în pricină cu Dragul din Bărcănești 193.
- Corlat, socrul lui Dragul din Bărcănești, în pricină cu ginerele său 193.
- Cornea, popă, fratele lui Manea, întărit la Șascioara 91.
- Cornea vinde ocină în Ciulnița 86.
- Corneiu, țigan al m-rii Pîlcov 291.
- *Corneni, sat <lg. Chioara, j. Ialomița>, întărit lui Radu postelnic ș.a. 40; ~ *din Coastă*, întărit cu moară m-rii Mărgineni 159.
- Cornet, deal la *Fămînzești <în orașul Curtea de Argeș> 205.
- Cornet, m-re <j. Vilcea> întărită cu mori la Alimănești 275.
- Cornet, top. la Bîsca de Sus II.

- Coruga, pădure la Hareș 111.
 Corzi, sat <Corzu, j. Mehedinți>, întărit lui Radu Podeanu ș.a. 77.
 Cosmești v. *Cosmești*, sat.
 Cosobești v. *Posobești*, sat.
 Costandin, dascăl slovenesc, traduce acte (menț. ult.) 138, 244, 254.
 Costandin din Olășăști primește ocină în Pîrscov de la ginerele său, Radul din Rădulești B.
 Costandin, în pricină pt. *Tomești 168.
 Costandin, întărit cu ocină în Bătiești 236, 309.
 Costandin, negustor din București, martor 266.
 Costandin, popă din Brăila, martor 325.
 Costandin Rasovanul, popă, traduce act (menț. ult.) 227.
 Costea băn, întărit în Voinigești 93.
 Costea, fiul lui Nan, în pricină pt. ocină în Lunga și Posmag 119.
 Costea, țigan al lui Sirbul logofătul 296.
 Costea vinde loc de casă la *Mirăori 273.
 Costeni, sat <c. Tismana, j. Gorj> 221; partea lui Voico 18.
 Costești, sat <~ Vilsan, j. Argeș>, hotare 191, 205.
 Costești, sat <j. Buzău>, părți întărite lui Oancea ș.a. 151.
 Costicea, hotarnic la m-rea Bistrița 68.
 Costoane, țigancă a m-rii Valea 260.
 Cotescul v. *Radul Cotescul*.
 Cotlomuș, Cotlomez v. *Athos*.
 Cotmeana v. *Codmeana*.
 Cozia (Sf. Troiță), m-re <j. Vilcea>, piatra ~ în hotar 305; întărită cu sate și baltă 207; cu zeciuiala din peștele de la Mamina 57; cu vama de la Ciineni 70.
 Cozma vinde și se înfrățește în Hlemna 179.
 Cozmești, sat <Cosmești, j. Teleorman> 58.
 Craia, văr cu Dragul spătar, în pricină pt. moșie în Bărcănești 60, 226.
 Craiova, oraș; bani de ~ 2—5, 7, 10, 13—15, 18, 22, 24, 27, 44, 72, 73, 119, 132, 143, 146, 157, 158, 168, 187, 203, 205, 207, 217, 220, 223—226, 228—232, 239, 240, 244, 248, 249, 251, 277, 324, 327, Craioveștii, satele lor 85.
 Crăciun din Birsești, vistier, stăpîn în Izvorani 110; în sfatul domnesc 20, 21.
 Crăciun din Hotărani dobîndește averile lui Bădica voievod 115; fiii lui în pricină cu m-rea Bistrița (menț.) 46.
 Crăciun din Negreni fură cal și se răscumpără cu ocina 272.
 Crăciun din Vlădueni, fiul Nastei, în pricină pt. sălașe de țigani 115.
 Crăciun, fiul lui Rădeiu, înfrățit pe ocină la Găleșoia 288.
 Crăciun, frate cu Horveja, vinde parte cu loc de stupină în Groșani 231.
 Crăciun, frate cu Lupul ș.a., întărit în Slănic 75.
 Crăciun, frate cu Voicilă și Micul, vinde moșie la Rădăcinești 78.
 Crăciun, întărit în Virleți 311.
 Crăciun, locul lui ~ la Bătiești 236.
 Crăciun, țigan al m-rii Dobrușa 190.
 Crăciun vinde ocină în Studina de Jos 313.
 Crăciun vistier v. *Crăciun din Birsești*.
 Crăciun Bîtnă din Pîrscov, martor B.
 Craiță vinde părți la Posobești, Negoșina și Mișcani 147.
 Craiță (Crăiuțu) din Negoșina, jurător 26, B.
 Crăpătura, top. la Săscioara 91.
 Crăstian v. *Cîrstian*, grămătic.
 Creafă v. *Stoica al Crefei*.
 Creștinul, fiul lui Neagoe, vinde în Bărcănești 264.
 Crețești, sat <j. Giurgiu> 22.
 Crețotă, fiul lui Sin, întărit în Posobești 147.
 Crețul cumpără ocină în Studina de Jos 313.
 Cricov, pîriu <afluent al Ialomiței> m-re și sate pe ~ 101.
 Cricov, pîriu <afluent al Prahovei> sat pe ~ 208.
 Crișan vinde răzoare în Budești 245.
 *Crivina, sat <Buciumeni, j. Vilcea>, întărit m-rii Dobrușa 190.
 Crîngeni, sat <j. Teleorman> funie întărită lui Urs ș.a., 133.
 Crîngure, top. la Brătienii de Jos 121.
 Crîngureni, sat <probabil Crîngurile de Sus, j. Dimbovița>, parte întărită lui Marea ș.a. 217.
 Cruce, sat <Selișteța Crucii, j. Dolj>, întărit lui Preda ban 85.
 Cruce, top. la Cochineștii de Sus 262.
 Crucea Bragăi, top. la Băilești 107.
 Crucea lui Basarab vv., top. la Flămînzești 191, 205.
 Crușești, sat <j. Dolj>, partea lui Stanciul 261.
 Cuciulat, oprit să se amestece în satul Bresnița al m-rii Tismana 204.
 Cucor, dăruit de Neagoe vistierul pt. slujbă credincioasă cu ocină în Pîrvulești 51.
 Cucuteni, sat <j. Dimbovița> 310; părți întărite lui Berivoe și Mușei, soția sa IV.
 Cufuritul, top. la Negoșina 45.
 Cuibul Vilturului, top. în vatra m-rii Bistrița 68.
 Culmea Dobrei, top. la Folești 95.
 Culmea Lazului, top. la Hareș 111.
 Cupen, top. la Cochineștii de Sus 262.
 Curmătura Cerbului, Curmătura Crasnei, Curmătura lui Roman, topice la Bisca 251.
 Curtea de Argeș lingă or. Argeș (Argeș, Arghis, Ușpenia), m-re <în orașul Curtea de Argeș> zidirea unor chilii 300; sate, vii, vinăriciuri, bălți și girle 6, 14, 17, 131, 174, 180, 191, 195, 196, 205, 210 232; țigani 6, 21, 260; mori 181; obiecte și cărți bisericești 300; egumeni 14, 17, 180, 181, 196, 210, 260.

Curtea de Argeș (Argeș) / oraș 323; sate, m-re și locuri în jurul orașului 131, 191, 196; 205; popă 300; cartea județului din ~ 17.
 •Curteni, sat <Curteanca, j. Argeș>, ocine în țările lui Stănilav și fraților lui 55; probabil 96.
 •Custură, fiul lui Șarban, dăruit de mama sa, Ana cu moșie în Trestiani 9.
 •Cutlumuz v. Athos, m-re.

D

Dabija vinde loc la Rădăcinești 270.
 Dabul, țigan al m-rii Bistrița 157.
 Dac, egumen al m-rii Argeș (menț.) 210, Dade, partea lui din Iași 5.
 Dadoslav cumpără Poiana lui Cazan 78.
 Dadoslav vinde loc la Rădăcinești 270.
 Dadul, frate cu Dumitru și Stan, întărit la Slănic 75.
 Dadul, țigan boieresc 299.
 Daica, fiica lui Oprea, înfrățită de el la Merșaniș de Jos, Păpușari și Negoești 252.
 Daica, fiica lui Stanciul, înfrățită de el la Jăgălia 295.
 Dajul grămaticul scrie acte domnești 246, 261, 268, 319.
 Dalea spătarul din Marotin, hoțarnic la Pircsov 230.
 Dan din Groși își inzestreză fiicele 105.
 Dan din Izvarna, jurător 221.
 Dan din Stăjariul, întărit cu țigani 185.
 Dan din Turceni, în pricină pentru un ruș 199.
 Dan, fiul lui Coman, frate cu Stanciul, înfrățeste pe fiii săi pe ocină la Urseni 328.
 Dan, fiul lui Neagoe vistierul, cotropește ocină în Glina 268.
 Dan, fiul lui Roman, întărit cu ocină în Boești 164.
 Dan, fiul lui Stanciul, înfrățit cu surorile sale pe ocină în Urseni 328.
 Dan, fiul său Radul, întărit în Cordun 298.
 Dan, frate cu Drăghici și Șerban, întărit în Românești 293.
 Dan, frate cu Oprea vătaful, ș.a. întărit în Soslănești 229.
 Dan, <diferiți> înfrățiti în Negreni, martor 272; ~ în Pietrari 95; ~ în Sîrbi 136; în pricină: pentru Slătioara 169, ~ pentru Stănești 97; întărit: în Iași, 5, Obedin 126, Radovanul 116, 148, 179; vind: ocine în Brebul 310, bgoare în Strimtul 246, parte în Virful Pietricelei 219.
 Dan logofăt mare, ispravnic <eroare> 244.
 Dan popă din Buzău, martor 325.
 Dan, țigan al m-rii Dobrușa 190.
 Dan I voievod, domn al Ț. Rom. <1384—1386> (menț.), danie 173; cărți vechi de la ~ 54, 173, 184.

Dan II voievod, domn al Ț. Rom. <1422—1431> (menț.), cărți vechi de la ~ 111, 311.
 Dan Durdac, vornic din Burdești (menț.) 61.
 Danciul cumpără ogoare în Budești 245.
 Danciul din Popești (menț.), fiii săi dăruiesc Episcopiei Buzăului vie în dealul Verneștilor 80, 109.
 Danciul v. Danciul <Craiovescu>.
 Danciul, <diferiți>, întărit cu părți în: Obedin 126, Rădești 235, Radovanul 116, 148, 189, Sorocoveni 265.
 Danciul lasă fiicelor sale ocină în Iași 257.
 Danciul, nepotul lui Stan Bodăescu, în pricină pentru ocină în Bodăești 214.
 Danciul postelnicul, întărit cu ocină în Budești 15.
 Danciul, tatăl lui Novac, stăpin în Brătășani (menț.) 177.
 Danciul, țigani ai: m-rii Nucet 10, 269; m-rii Tismana 258.
 Danciul vinde satul Corneni 40.
 Danciul <Craiovescu>, fratele lui Barbul banul Craiovei, danie m-rii Bistrița (menț.) 158.
 Danciul Zvișteală vinde ocină la Negreni 140.
 Dara logofătul stringe dări A.
 Darul vinde loc la Rădăcinești 270.
 Datco din Drăgoești, martor 44.
 *Dănești, sat <probabil lângă Bătiești, j. Argeș> 309.
 Dădulescu v. Radul Dedului.
 *Dădulești, sat <Dedulești, lg. Potoceni, j. Buzău>, părți ale lui Stan armașul 22; ale lui Dragomir mare vistier 65; a lui Radu Colții 66.
 Dănilă, fratele lui Pătru, întărit în Balșul lui Stoian 292.
 Dărmănești, sat <j. Mehedinți>, parte întărită lui Dobromir 294.
 Dărmănești, sat <Dirmănești>, j. Argeș 14.
 Dăruie <?> top la Bistrița <j. Vilcea> 6 Dealul Trestiei, top la Lolești 95.
 Debel v. Stan Debel.
 Dedul, tatăl lui Radul (menț.) 22.
 *Dedulești v. *Dădulești.
 Dedulești (Dediulești), sat <probabil j. Rimnicu Sărat; azi j. Buzău> 24, 259; ~ lui Ion, parte întărită lui Grozav 259; întărit lui Vladul ș.a. 243.
 Degerași, sat <probabil Vilcelele, c. Colceag, j. Prahova>, cu vie și vecini, întărit lui Dragomir și Ivanei 197.
 Desculțul v. Dumitru Desculțul!
 *Desegari, sat, j. Vlașca <lg. Mirăul, azi j. Giurgiu> 167.
 Despina doamna dăruiește m-rii Argeș niște țigani 21.
 Deșirați pe Ialomița, sat <probabil j. Brăila>, parte dăruită m-rii Snașcov 325.
 Detco diacul scrie act domnesc 123.
 Detco, ginerele lui Radul logofătul, se judecă pt. ocină în Voinești 93.

- Detco vinde partea lui din Bogdănești 227,
 Detco vinde ocina la Runcu și Brebu 310;
 Detunătura, top. la Tigveni 219.
 Detunătura Păcurii, top. la Bisca 251.
 Devesel (Deveseleni), sat <j. Romanați;
 azi j. Olt> în pricină pentru hotare cu
 m-rea Glavacioc 127.
 Didoiul, țigan, fiica lui ~ 44.
 Dieneasca, ocina la <Popești, j. Argeș>, cumpă-
 rată de Mihăilă spătarul 224.
 Diicul cumpără braniște și ogoare în Studina
 313.
 Diicul (2) în pomelnicul m-rii Pîlcov 291.
 Diicul răscumpără de la domn parte în
 Radovanul, pe care este întărit 116, 148,
 189.
 Diinișu, fratele lui Oprea, întărit cu parte
 în Balșu lui Stoian 292.
 Dimitrie voievod, numele lui Mircea <Çiq-
 banul> 302.
 Dimbovița, ritu, sat pe ~ 87.
 Dirmănești v. *Dărmănești*.
 *Dirza, sat <lg. Săpunari, j. Călărași>,
 parte întărită lui Ianu postelnicul 50.
 Dobra din Tudorești vinde parte lui Bocoțan
 comisul 106.
 Dobra, fiica lui Boziu, întărită cu ocina în
 Cîrlomănești 287.
 Dobra, fiica lui Brătoe, întărită cu ocina în
 Albești 200.
 Dobra, fiica lui Dragomir, așezată pe ocina
 în Stănila 83.
 Dobra, fiica Mariei, moștenește avere 81.
 Dobra, fiica lui Neagoe vistierul, cotopește
 ocina în Glina 268.
 Dobra, înfrățită în Cîrpești 331.
 Dobra, soția lui Tatomir pisețul, stăpînă în
 Măicănești, 211, 250.
 Dobra, țigancă a m-rii Tismana 44.
 Dobre din Preșcena, jurător 221.
 Dobre, în pricină pentru *Tomești 168.
 Dobre al lui Isae cumpără ocina în Budești
 245.
 Dobra cu ceata sa, întărit cu ocina în Rădești
 235.
 Dobrin, fratele popii Cornea, întărit cu ocina
 în Șascioara 91.
 Dobrin grămăticul scrie act domnesc 231.
 Dobrița, sat <j. Gorj>, întărit lui Cîrstian por-
 tarul 12.
 Dobroești, sat <probabil Dobrești, j. Argeș>
 cu ocine, vii și mori, întărit lui Marea
 ș.a. 217.
 Dobromir din Săcșori închină moșii din
 Stroești și Dădulești 66.
 Dobromir, întărit cu ocine în Căzănești,
 Govodarva ș.a. 294.
 Dobromir, nepotul lui Cîrstea, în pricină cu
 m-rea Govora pentru satele Glodul și
 Hința 3, 4.
 Dobromir popa cumpără ocina în Studina
 313.
 Dobromir, soțul Comanei, stăpîn în Faraoni
 Budești 245.
- Dobroneaga, fiica lui Dobroslav, așezată de
 tatăl său pe ocina în Rusinești 321.
 Dobroți, sat <probabil Dobrotu, j. Argeș>,
 întărit m-rii Argeș 195.
 Dobrovoe din Marga, jurător 221.
 Dobrovoe, întărit cu parte în Obedin 126.
 Dobroslav, partea lui din Rusinești 321
 Dobrul, fiul lui Grozea, vinde ocina în Groșani
 153.
 Dobruș, Dobroș, Dobru, Dobrușanu v. *Stan-
 ciul al lui Dobruș*.
 Dobruș, tatăl lui Stanciul marele postelnic
 (menț.) 168.
 Dobrușa, m-re <j. Vilcea>, întărită cu satele
 Crivina și Poiana Ciolanului 190.
 Doda, soția lui Ivan logofătul, cumpără
 ocina în Voinigești 93.
 Dodan, țigan al m-rii Mihai Vodă 291.
 Dolj, județ sat din ~ 103.
 Domnești, sat <o. j. Argeș>, întărit m-rii
 Argeș 174.
 Dorotei v. *Teodor starcș*.
 Dorotei cel bătrîn de la m-rea Govora (menț.)
 3.
 Dosofftei, egumen al m-rii Cotmeana 70.
 Draghie, partea lui din Smîrdeșteț (menț.)
 11.
 Dragna, în pomelnicul m-rii Pîlcov 291.
 Dragne (Dragnea) postelnicul, fiul lui Stam
 spătarul, în sfatul domnesc 230, 231.
 Dragnea, soția lui Manea, întărită cu ocina
 în Grozăveștii de Sus 138.
 Dragodan se ridică voievod al Ț. Rom. la
 Spinișor 218.
 Dragoe vinde parte în Dărmănești 294.
 Dragole, fiica lui Dragomir, așezată pe ocina
 în Stănila 83.
 Dragole, fiica lui Stanciul din Urseni, în-
 frățită cu fratele ei pe ocina 328.
 Dragole, tatăl lui Costandin, cumpără ocina
 în Bătiești 236.
 Dragoli se înfrățeste cu Danciul postelnicul
 pe ocina în Budești 15.
 Dragomanul v. *Toma Dragomanul*.
 Dragomir armașul din Cepturi, dăruit de
 Neagoe Basarab cu satul Măgura, îl dă
 slugilor sale credincioase 145.
 Dragomir așază pe fiii și fiucele sale pe ocina
 în Stănila 83.
 Dragomir comis v. *Dragomir vistierul*.
 Dragomir cumpără ogoare la Măniaci 75.
 Dragomir vinde ocina în Groiu 299.
 Dragomir din Balaci v. *Dragomir grămăticul*,
 Dragomir din Băbeni vinde ogor 136.
 Dragomir din Cepturi v. *Dragomir armașul*.
 Dragomir din Clăcești, jurător 221.
 Dragomir din Miroși scrie act domnesc 304.
 Dragomir din Priboești vinde ocina 305.
 Dragomir din Sălătruc vinde livadă la Rădă-
 cinești 78; probabil același cu ~ din
 Stoenesti 78.
 Dragomir din Șuvarna, jurător 221,
 Dragomir din Țîrgșor, nepotul mitropo-
 litului Anania, martor 300.

- Dragomir din Tudorești vinde parte 106.
 Dragomir din Vodița se judecă cu m-rea Tismana 184.
 Dragomir, stăpîn de dirstă la Negreni 140.
 Dragomir, fiul lui Albul, dă partea lui din Cocoșani pentru plata birului 99.
 Dragomir, fiul lui Bira, întărit cu ocine în Bărbătești și Berilești, 5.
 Dragomir, fiul Lolei, cotopește ocina surorilor sale din Mușcel 59.
 Dragomir, fiul lui Tatul, întărit cu ogoare 241.
 Dragomir, fiul lui Vișan logofătul, scrie act domnesc 260.
 Dragomir, fiul lui Vladul, martor 322.
 Dragomir, fiul lui Voicilă, vinde ogoare la Măniaci 75.
 Dragomir, fratele lui Radul, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
 Dragomir, frate cu Mița, ucis 293.
 Dragomir, frate cu Vintilă, i se vinde partea de ocină 271.
 Dragomir, frate cu Vladul, întăriți cu ocine în Virleți 311.
 Dragomir grămăticul din Balaci, logofăt, întărit în Degerați 197; în Viriți 304; scrie acte domnești 134, 146, 178, 315.
 Dragomir grămăticul, logofeți <neidentificați> scriu acte domnești 6, 124, 135, 143, 150, 152, 189, 219, 262, 265, 310.
 Dragomir, în pricină cu m-rea Tismana pentru satele Bresnița și Varonic 183.
 Dragomir <diferiți>, întăriți în: Balomirești 94, Berești, 38, Corzi 77, Obedin 126, Groiu 299, Rădești, 235, Stănești 97, Urlătoi 30.
 Dragomir, nepotul Pîrvului, întărit cu ocină în Bătiești 216.
 Dragomir paharnic mare în sfatul domnesc <eroare:> 143.
 Dragomir spătar v. *Dragomir* vistierul.
 Dragomir și frații săi Lazăr, Oană ș.a. întăriți cu ocine în Robănești 2.
 Dragomir și frații săi, Oprea vătaful, Dan și Telca întăriți cu ocine în Suslănești. 229.
 Dragomir vătaf mare, împreună cu frații săi, dăruiește cu satele Bunești, Urluești și Uești pt. credincioasă slujbă 23.
 Dragomir vistier mare 89, stăpîn în Dădulești 65, Stroești 66 și Tîrbăciani 63; în sfatul domnesc 30, 31, 33, 35, 37, 39—41, 45—56, 58—79, 81—110, I—III; <erori>: mare comis 45, 103; mare spătar 56.
 Dragomir, <diferiți>, vind: Ogor la Băiași 1; ocină la Folești 95; ocină în Groși 105; moșie la *Mușcel 78; ocină la Priboiani 64; loc de vie la Rădăcinești 78; ocină la Slănic 75.
 Dragomir Bodinescul scrie acte domnești 126, 186.
 Dragomir Fărfendea din Stoenesti vinde pădure la Rădăcinești 270.
 Dragomirești, sat <mnc. București>, partea jupaniței Caplea dăruită m-rii Pîlcoș 291.
- Dragosin vinde parte în Foliști 95.
 Dragotă din Birsești, <comis>, ia cu sila ocină în Hăești 37.
 Dragotă din Prișineni, jurător 221.
 Dragotă, fiul Voicăi, întărit cu ocină în Iași, 257.
 Dragotă, fratele lui Radu, întărit cu ocină la Hermani și Petrești 98.
 Dragotă, martor la Negreștii de Jos 64.
 Dragul cumpără ocină în Rusinești 321.
 Dragul din Bărcănești v. *Dragul* stolnicul.
 Dragul din Bătești, jurător 221.
 Dragul din Brăila, martor 325.
 Dragul din Costeni, jurător 221.
 Dragul, fiul lui Dobroslav, așezat pe ocină în Rusinești 321.
 Dragul logofăt în sfatul domnesc 22—25; ispravnic 18, 24, 25.
 Dragul stolnicul, stăpîn în Bărcănești 60; cotopește ocină în Popești 89; în pricină pentru o dușegubină 193.
 Dragul vinde pămînt în Bărcănești 264.
 Dragul, țigan al m-rii Pîlcoș 291.
 Draica din Cîlnic, jurător 221.
 *Drăgae, sat <lg. Robăneștii de Jos, j.Dolj> 128.
 Drăgan din Pîrscov, frate cu Cega, martor B.
 Drăgan din Suhodol, hoț de șoim, plătește dușegubină cu ocina 290.
 Drăgan, frate cu Lupa, cumpără ocină în Studina de Jos 313.
 Drăgan închină partea lui din Sărăcinești m-rii Iazer 326, 327.
 Drăgan în pricină pentru ocină în Măicănești 250.
 Drăgan, nepotul lui Dobromir, așezat pe ocină în Faraoni și Budești 245.
 Drăgan postelnic în sfatul domnesc 230, 231.
 Drăgan, sat <Drăganu, j. Vilcea> 136.
 Drăgan, țigan al m-rii Nucet 10.
 Drăgan vinde ocină în Studina de Jos 313.
 Drăgășani, sat <oraș, j. Vilcea> 213.
 Drăghiceni, sat <orașul Caracal, j.Olt>, hotare 319.
 Drăghicești, m-re <Mărgineni, j. Dimbovița> i se întăresc satele Cornenii de Coastă 159 și Telega 242.
 Drăghiceștii, boieri, dăruiesc satul Telega m-rii lor, Drăghicești 243.
 Drăghici ban mare v. *Drăghici spătarul*.
 Drăghici din Ohaba, jurător 221.
 Drăghici din Slănic, în pricină cu m-rea Argeș (menț.) 174.
 Drăghici din Spăteni se judecă pentru satul *Dădulești 22.
 Drăghici din Turceni așează birul în sat în mod abuziv 199.
 Drăghici, fiul lui Mița, întărit cu ocină în Românești 293.
 Drăghici, întărit la Petrești 98.
 Drăghici, martor la Negreștii de Jos 64.
 Drăghici spătarul dăruiește m-rii Mărgineni satul *Cornenii de Coastă 159; în sfatul domnesc 20, 21; ban mare al Craiovei 27.

Drăghici vinde ocină în Drăghiceni 319.
 Drăghici vornic, tatăl lui Stoica și Neagoe 40; întărit cu satul Spatnița 39; cetropește în Dobrița (menț.) 12.
 Drăgoești, sat <j. Gorj> 44; parte întărită lui Stănciucul postelnicului 129.
 Drăgoești, sat lg. Olt <probabil j. Vlcea> 84, 195; jurământ în fața domnului la ~ 93; act domnesc scris la ~ 93.
 Drăgoi slugerul, întărit cu ocină la Agești 58.
 Drăgoi vinde parte la Fiiani IV și la Popești 224.
 Drăgoiu din Drăgoești, vecin întărit lui Stănciucul postelnicului 129.
 Drăgoiu din Pîrscov, martor B.
 Drăgoiu, înfrățit cu Dobra pe ocină în Cîrpeni 331.
 Drăgoica v. *Coarțele Drăgoicii*.
 Drăgoicea v. *Furca Drăgoicii*.
 Drăguliu din Proroci, grămătic, scrie act domnesc 12.
 Drăguliu, întărit cu parte în Bărbărești și Berulești 5.
 Drăgușin grămăticul scrie act domnesc 125.
 Drăgușin, martor la diacă 81.
 Drăgușini, top. la Tîcuceanii de Jos 178.
 Drăjilă sluger mare, ispravnic în sfatul domnesc 166.
 *Drenov, sat <*Dranov, probabil lg. Corzu, j. Mehedinți>, în hotar cu Obedinul 126.
 Dridu, sat <j. Ialomița> 22.
 Drucea vinde ogor în Cîrpeni 331.
 Drumenie, siliște întărită m-rii Argeș 210.
 Drumul Bădicăi, drum în hotar cu Vodila lui Hoveș 329.
 Drumul Marmurelui, drum la Tîcuceanii de Jos 178.
 Drumul Mehedinților, drum în hotar cu Bistrița, sate pe ~ 68.
 Drumul Sării, drum în hotarul Bîscei de Sus II.
 Duca, popă din Argeș, vinde o livadă 300.
 Duda, sora lui Stan, cumpără ocină în Studina lui Masteacă 313.
 Duma, din Teșani vinde ocină la Slănic 75.
 Dumbravă, top. la Budești și Mîndrești 245.
 Dumbrăvile, top. la Fiiani IV.
 Dumitra, nepoata Mariei, întărită cu ocine în Plăcicoi și Mierlari 318.
 Dumitrașco, tatăl Neașei, <logofăt>, vinde parte la Pogani 234, 326.
 Dumitru din Băbeni vinde ogor 136.
 Dumitru din Brăila, martor 325.
 Dumitru din Flocești, îi fuge femeia cu altul la Brăila 108.
 Dumitru din Olteni, <vătaf>, cumpără loc de vie 25; se înfrățeste cu sora, sa, Stanca, pe ocine în Bujorani și Olteni 220.
 Dumitru din Sărăcinești își închină partea lui m-rii Iazer 326, 327.
 Dumitru, fiul lui Bancul, întărit cu ocină în Poiana 305.
 Dumitru, fiul lui Dumitru, întărit în Mogoșani și Nămăești 36.

Dumitru, fiul lui Mușat, i se întărește satul Vlădești 240.
 Dumitru, fratele Liicăi, vinde ocina Șerbnească din Popești 142.
 Dumitru, frate cu Neagul, întărit în Mierlari 137.
 Dumitru, frate cu Stan și Dadul, întărit cu ocină în Slănic 75.
 Dumitru, în pricină pentru ocină în Stănești 97.
 Dumitru, întărit cu parte în Bărbărești și Berilești 5.
 Dumitru, întărit cu ocină la Rădulești 314.
 Dumitru, întărit cu satul Pojogi 286.
 Dumitru logofătul din Argeș, martor 322.
 Dumitru popă din Tirgșor, martor 81.
 Dumitru popă, frate cu Neagul, întărit cu ocină și moară în Rogozești 56, 118.
 Dumitru popă, vinde partea lui din Mileștii de Sus 74.
 Dumitru, popi, martori 238.
 Dumitru postelnicul, întărit în Albești 61.
 Dumitru postelnic mare în sfatul domnesc <eroare> 47.
 Dumitru răscumpără de la domn ocină în Radovanul, pe care este întărit 116, 148, 184.
 Dumitru, „sluga“ lui Vlad al Furcoaei, în pricină pentru Stăncești și Costești 151.
 Dumitru scrie act domnesc 244.
 Dumitru, soful Buicăi din Cepturoae <pircălab>, schimbă sate cu Basarab voievod (menț.) 195.
 Dumitru, tatăl lui Dumitru și Trandafir (menț.) 36.
 Dumitru, țigan boieresc 115.
 Dumitru vinde vie și livadă la Copăcel 150.
 Dumitru vinde loc de vie în dealul Oltenilor 25.
 Dumitru vinde ocină în Popești 224.
 Dumitru Desculțul își răscumpără capul cu ocina sa din Măgura Buzăului 145.
 Dumitru Grecul cumpără ocină în Groșaneasa 144.
 Dumitru Ureche v. *Ureche* stolnicul.
 Dunărea, fluviu, margine păzită de săteni 203; balta Săpatul la ~ 207; hoț fugit peste ~ 298.
 Durduc, tatăl lui Stanciul, din Balta Albă (menț.) 158.
 Dușa <din Băbeni> vinde ogor 136.
 Dușman din Alimănești, în pricină cu m-rea Cornet pt. mori 275.
 Duțul din Petrești dăruiește parte lui Stan 98.

E

Edrea v. *Idrea*, spătar.
 Efreim, mitropolit al Țării Românești 154, 187, 238, 248, 249; dă carte de întărire 238.
 Eftimie, egumen al m-rii Argeș 180, 181.

Eftimie, egumen al m-rii Glavacioc (menț.) 316.
 Eftimie grămatic scrie actul județului din București 266.
 Elina, fiica lui Tatul comis, stăpînă în Plecicoi, Mierlari ș.a. 13, 318.
 Enachi v. *Ianache* stolnic.
 Ene, Eniu v. *Ianiu*.
 Eneasca, parte <la Popești, j. Argeș>, curmă părătată de Mihăilă spătar 142.
 Epraxia (Praxia) monahia Calea Borcioaia, sora Caplei și Mariei, întărită cu părți în Golești, Mărăcineni și Vieroș 52, 84.
 Eremia, episcop de Buzău 80, 108, 109.
 Ermonești <probabil Jormănești, lg. Suhodol> parte întărită lui Stoica ș.a. 290.
 Eufrosina călugărița, vinde copil de țigan 213.
 Eustratie, egumen al m-rii Tismana 153.
 Evstratie, egumen al m-rii Snagov 303.

F

Faraoni, sat <Faraoanele, j. Vrancea>, parte întărită lui Dobromir 245.
 Fata, pîriu la Plopul 69, 277.
 Fața Neagăi, top. la Negoșina 45.
 Fața Virtopului, top. la Rădăcinești 305.
 *Fauri, sat <probabil j. Mehedinți> 221.
 Făgăraș, moșnean, în pricină pt. satul Slătioara 166.
 Făgărașul, în titulatura domnului Țării Românești v. *Amlașul și Făgărașul*.
 Făgetul Țiganului, top. la Bîsca 251.
 Făgețel, top. la Rădăcinești 78, 270.
 Fărcășești, sat <j. Gorj>, părți întărite lui Stanciul 33.
 Fera din București, martor 266.
 Fetea vinde ocină la Rădăcinești 270.
 Fetita, pîriu la Plopul 277.
 Fient (Fiiani), sat <azi oraș> hotare 310; parte întărită lui Berivoi ș.a. 247, IV.
 Fierăști, sat <Hierăști, j. Giurgiu> 7.
 Fila (Filea), întărit cu parte de moșie în Iași 5.
 Fila (Filea), tatăl lui Tatomir (menț.) 5.
 *Fileni, sat parte cu vii și vecini întărită mitropolitului Anania 31.
 Filip se judecă cu Stroe vătaf pentru țigani 115.
 Firata, top. la Plopul 69.
 Fîntîna Balcăi, ~ *Bărbușei*, topice la Căpățineni 71.
 Fîntîna Benii, top. la Chiojd, 112.
 Fîntîna Iaderei, top. la Bîsca 251.
 Fîntîna Moțocului, top. la Pojogi 286.
 Fîntîna Slavului, top. la Negoșina 45.
 *Fîntînele, sat <probabil j. Brăila>, vecini dăruiți m-rii Snagov de jupan Cîrstian 325.
 Fircea, tatăl lui Mihnea pîrcălab, în pricină pt. Țigănești (menț.) 53.
 Flămînzești, sat <în or. Cîrteba de Argeș, j. Argeș>; hotare 191, 205; întărit m-rii Argeș 131, 191, 196.

*Flocești, sat <Lipia, j. Buzău>, parte cu vie, deal și munte confiscată de domn și dăruiată Episcopiei de Buzău 108.
 Floci. v. *Orașul de Floci*.
 *Floci, oraș <Pîna Pietrîi, j. Ialomița>; azi în c. Giurgeni>, moșia m-rii Cozia lg. ~ 207.
 Florea din Rumceni, martor 167.
 Florea, fiul lui Dragomir, în pricină pt. părți în Mușcel 59.
 Floru <ierei>, dascăl slovenesc la Școala Domnească din București (menț. ult.) 311.
 Folici v. *Radul Folici*.
 Foliști, sat <Folești, j. Vilcea>, părți întărite lui Radu ș.a. 95.
 Foreci, top. la m-rea Bistrița 68.
 Fovrijii se înfrățește cu Dumitru Grecul pe ocină în Groșăneasa 144.
 Frango din București, martor 266.
 Franța, negustor din București, martor 266.
 Frățilă v. *Frățilă postelnic*.
 Frăcea, din Pătirlage, jurător 26, B.
 Frăcești, sat <Frincești, j. Vilcea>, hotare 323.
 Frăsineni, drum la Glavacioc 267.
 Frățic, tatăl lui Neagomir, cumpără ogor în Cochineștii de Sus 262.
 Frățilă din Orașul de Floci se judecă pentru moșie la Virleți 311.
 Frățilă din Petrești vinde ocină 98.
 Frățilă, fratele lui Lupul ș.a., întărit la Slănic 75.
 Frățilă (Frățilă) postelnic mare în sfatul domnesc 1—16, 18, 22—25.
 Freanghe, top. la Negreștii de Jos 64.
 Frigură vinde parte în Urseni 218.
 Frîncul din Trestenic, martor 167.
 Frîncul, fratele lui Raia, întărit la Șascioara 91.
 Frîncul (2) vind: ocină în Băiași 222; loc de arătură în Brătienii de Jos 121.
 Fruma, fiica lui Dan din Urseni, înfrățită pe ocină cu frații ei 328.
 Frumușei, sat <Frumușei, j. Gorj> 272.
 Fundeni, sat 152.
 Furca Drăgoicii, ~ *Petrei*, ~ *Smădoviței*, ~ *Stăneștilor*, dealuri la Obedin <Corzu, j. Mehedinți> 126.
 Furcoia v. *Vlad al Furcoiei*.
 *Futești, sat <lg. Zimnicea, j. Teleorman>, întărit lui Cîndea medelnicer 7.

G

Gago v. *Stoica al lui Gago*.
 Gagă, copil de țigan, cumpărat de Radu spătarul 213.
 Galaction, egumen al m-rii Snagov 274.
 Galeș <logofăt> închină satul Boruleștii de Sus, cu mori, lui Ivan marele logofăt, la înfrățire 315.
 Ganea, nepotul lui Ivan, dăruit cu ocină în Studina 313.

Ganea, fost mare portar primește satul Țianu pentru slujbă credincioasă 102.
 Gaura, top. la Slănic 75.
 Gavriil egumen al m-rii Argeș, martor 300.
 Gavriil monah, martor în zapisul mitropolitului Anania pț. m-rea Argeș 300.
 Găgonea v. *Gonea*.
 Gălbenușă v. *Oprea Gălbenușă*.
 Găleșoia, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Rădeiu 288.
 Găleteni, sat <j. Teleorman> 58.
 *Gălicești, sat <probabil lg. Budești, j. Vrancea>, vie întărită lui Buda ș.a. 245.
 Găvanu cumpără ocină în Rusinești 321.
 Găvojdibrod, sat <Grojdičod, j. Olt>, stolnicii din ~ 163.
 Geamăna, sat <azi mnc. Pitești>, în descriere de hotare 181.
 Geană, fratele lui Bunea, întărit cu ocină în Șascioara 91.
 Genău, fratele lui Costandin, întărit cu ocină la Bătiești 236, 309.
 Gheorma, Gheorman v. *Ghiorma* postelnicul, Gherghe v. *Șima al lui Gherghe*.
 Gherghe cumpără arte din ocina Groșănească, cu loc de stupină 231.
 Gherghe, frate cu Ghinea negustorul, martor în București 266.
 Gherghe, întărit cu ocină în Rădești 235.
 Gherghe județ al orașului Gherghița 208.
 Gherghi, martor la m-rea Argeș 17.
 Gherghe al Simei, negustor din București, martor 266.
 Gherghina, întărit cu ocină în Ograda și Hogeasele 130.
 Gherghina pircălabul, soțul Neagăi <ment.> 10, 269.
 Gherghița, oraș <azi, c. j. Prahova>, i se întăresc hotarele 208; acte domnești scrise în ~ 33, 35, 42, 60—62 75; în pricină cu Meleștii 208.
 Ghergoman Grecul, negustor, cumpără prăvălie în București 266.
 Gherman v. *Ghiorma postelnicul*.
 Ghermănești, sat <j. Ilfov>, părți întărite m-rii Snagov 122.
 Gheușul, top. la m-rea Bistrița 68.
 Ghine, negustor în București, martor, 266.
 Ghinea, martor la m-rea Argeș 17.
 Ghinea vornic mare în sfatul domnesc <eroare> 326.
 Ghiorma (Gheorma), Gheorman, Gherman Ghiorman, Ghiulman, Ghiura, Ghiurman Gormea) mare postelnic, cțitor al m-rii Pîlcov, îi dăruiește sate și țigani 291; în sfatul domnesc: 281, 283, 285, 286, 290—299, 302—307, 309—315, 317—324, 328—331; ispravnic 302, 306, 316, 317, 319.
 Giulea, pîriu la Pojogi 286.
 Giulet, top. la Negești de Jos 64.
 Giura clucerul, trimis de domn să cerceteze satele Craioveștilor 85.
 Giurca vinde ocină în Drăghiceni 319.

Giurculețul, top. la Runcul 310.
 Giurgea, i se întărește parte în Obedin 126.
 Giurgiu din Cărcovița, jurător 221.
 Giurgiu, sat <azi mnc.>, braniște la ~ întărită m-rii Cutlumuz 182.
 Gilcești, sat <j. Gorj> 272.
 Gîndea, întărit cu ocină în Stănești 225.
 Gîndea, nepotul lui Mihală, cumpără ocină în Popești 223.
 *Gîndeni, sat <Potopinu, j. Olt>, întărit m-rii Bistrița 263.
 Gîrla Lungă de la Tîmburești, dăruită de Pătrașcu voievod lui Badea marele clucer 29.
 Gîscă (Gîncă) clucerul, fiul Vișei, stăpîn în Gorneni de Sus, 176, Cătunul și Vodila lui Hoveț 329.
 Glavacioc (Glavăcioc, Glăvăcioc și Blagovestenia), m-re <j. Vlașca; azi j. Argeș> stăpîn de sate, vii și rumâni în: Slăveni 127, 285; Topoloveni 88, 155; Jirov 316; în pricină cu satele vecine Tătărești, Huhurezi ș.a. 267.
 Glăvociul, pîriu la Bistrița, <j. Vilcea> 68.
 Gliganul, sat <j. Argeș>, stăpînit de Văsea vornicul 296.
 Gligorie, i se întărește parte de ocină în Hăești 37.
 Gîna, sat <azi c. suburbană, mnc. București>, parte întărită lui Stan, fiul lui Pădure logofătul 268.
 Glod, top. la Bădeni 186; ~ la Slănic 75.
 Glodeni, sat <probabil j. Gorj>, ocine întărite lui Berescu A.
 Glodișor, top. la Bîsca, 251.
 *Glodul, sat <or. Băile Govora, j. Vilcea>, întărit m-rii Govora 3, 4.
 Glogova, sat <j. Gorj>, părți întărite lui Radu 228.
 *Glupavi, sat <lg. Mirău, j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 167.
 Gogul, rozorul lui ~ la Bîsca 251.
 Goia cumpără ogor la Cochinești de Sus 262.
 Goia, fiul Buzăianului, în pricină pentru părți în Boteni III.
 Goia, în pricină pt. ocine la Ograda și Hogeasele 130.
 Goia, stăpîn în Băiași și în muntele Grohotul, Goil v. *Vadul Goilului*.
 Golea, țigan al m-rii Valea 260.
 Golești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 72, 111; întărit jupanitelor Maria și Caplea 52; întărit lui Radu marele clucer 84.
 Golești, sat <j. Vrancea> ocină întărită lui Stănimir 15.
 Goleț, nepotul lui Șerban, în pricină pentru ocină la Măicănești 211, 250.
 Gonea (Găgonea) se judecă cu m-rea Govora pentru satele Glodul și Hîntea 3, 4.
 Gonța, Gonțea:
 Gonțea din Brăila, martor 325.
 Gonțea din Piscani vinde vatră de casă 140.
 Gonța, în pricină pentru moșie la Țișoiu 112.
 Gonțea, întărit cu ocină în Bîsca, 251.

Gonța, partea lui din Tudorești întărită lui Bocolan comisul 141.
 Gonțu, țigan al m-rii Argeș 21.
 Gorj, județ; răbojari din ~ 199.
 Gormea v. *Ghiorma* postelnicul.
 Gornalov, v. *Laiova*.
 Gorneni de Sus, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, întărit lui Giscă clucerul 176.
 Gornovița, sat <j. Mehedinți> 221.
 Gosteana vinde livadă la Bistrenii de Jos 121.
 Gostilă, v. Lacul lui Gostilă.
 Goțul, fiul Armancăi, cu parte în Pietrari 95.
 Govodarva, sat <j. Mehedinți>, parte întărită lui Stanciul ș.a. 294.
 Govora, m-re <j. Vilcea>, i se întăresc: satele, Glodul și Hințea 3,4, Plopul 69, 277, Strimbele 306; zeciuiala din pește de la balta Mamina 57; scutită de vinărici la Copăcel 156.
 Grabicina, sat <j. Buzău> 26, B.
 Grădina Jabniei, top la Bisca 251.
 Grădiștea, hotar la Glavacioc 267.
 *Grădiștea de lângă Cimpulung, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, schimbat pentru Albești de Neogoe Basarab cu Dumitru din Cepturoaia 195.
 *Grădiștea, sat <lg. Tecuci-Calinderu, j. Teleorman>, în hotar cu Tecuceanii de Jos 178.
 Grădiștea, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Stanislav ș.a. 244.
 Grămadă, partea lui din Mierlari (menț.) 137.
 Grăunță v. Pătru Grăunță.
 Grecii de peste Olt, sat <c. Osica de Sus, j. Olt>, schimbat de Neogoe Basarab cu Dumitru din Cepturoaia 195.
 Grecul, fratele lui Colțea vinde ocină în Rădești 235.
 Grecul, vinde ocină la Hareș 273.
 Grigorie, duhovnic la m-rea Argeș, martor 300.
 Grigore Chiojdeanu, logofăt din Pătirlage (menț. ult.) 112.
 Grind, top. la gura Ialomiței 207.
 Grohotul, munte la Băiași 1.
 Groiu, sat <probabil Gruiu, c. Stoenesti, j. Vilcea>, parte întărită lui Radul 299.
 Grojdibodu v. *Găvojdibrod*.
 Grosul v. *Vladul Grosul*; *Stan Grosul*, *Stan Debel*.
 Groșani (Groșăneasa), sat <j. Buzău>, ocină întărită lui Dumitru grecul 144; lui Gherghe ș.a. 231.
 *Groșani, sat <Vinăta, j. Gorj>, ocine dăruite m-rii Tismana 153.
 *Groși, sat <lg. Brăduleț, j. Argeș> 270.
 *Groși, sat <probabil lg. Glavacioc, j. Argeș>, ocină întărită popii Badea 105.
 Grozav, i se întărește ocină în Dedulești 24, 259.
 Grozav din București, martor 266.

Grozav, popă, nepotul său scrie act 266.
 Grozava, fiica lui Chirtop din Stănești 8.
 Grozavești, sat <în mnc. București>, parte întărită lui Manea ș.a. 138; parte întărită lui Ivan 254.
 Grozea, răscumpără de la domn moșie în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
 Grozea, tatăl lui Mihăilă și Dobrul (menț.) 153.
 Grozea, vinde ocină la Folești 95.
 Grozești, sat <j. Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 113, 114, 134, 239.
 Gruiu, top. la Bătiești 192, 236.
 Gruiu, top. la Hareș 111, 273.
 Gruiful Cercăturilor, top. la Brătienii de Jos 121.
 Gruiful Mare, top. la Bădeni 276.
 Gruiful Purcariului, top. la Bisca 251.
 Grumazea, întărit cu ocină în Drăghiceni 319.
 Gulea, întărit cu ocina Zorească din Bădeni 276.
 Gura Buții, top. la Plopul 277.
 Gura Săcuitei, top. la Plopul 69.
 Gura Șcheilor, top. la Negoșina 45.
 Gura Văii, top. la Bisca de Sus II.
 Gura Vilcelușii, top. la Plopul 69.
 Gurban vinde ocină la Hareș 273.
 Gurguiași, sat <probabil înglobat în Cosmești, j. Teleorman>, parte întărită lui Marea ș.a. 217.

H

Hagiști v. *Agești*, sat.
 Hamza armaș, întărit cu satul Litești 283.
 Hamza, fratele lui Neag, întărit în Șăscioara 91.
 Hamza Turcul, în pricină cu Mitropolia pt. satul Aninoasa 187.
 Harehu, munte <Arefu, j. Argeș> 71.
 Hareș (Hăreșani), sat <Arefu, j. Argeș>, în pricină pt. satele Cheieni, Căpățineni, Poenari 71; părți întărite lui Stanciul 273; hotare 111.
 Hăești, sat <înglobat în Celei, j. Gorj> 37; parte întărită Voislavei 18.
 Hăreșel, top. la Hareș 273.
 Hasan din Alimănești, în pricină cu m-rea Cornet pt. mori 275.
 *Hermani, sat <lg. Petrești, j. Gorj>, partea lui Dragotă din ~ 98.
 Hințea, sat <or. Băile Govora> întărit m-rii Govora 3,4.
 Hîneșa, tatăl lui Badiul, întărit în Comariciu (menț.) 209.
 Hîrsu, popă din Milești 74.
 Hlemna, sat <Leamna, j. Dolj>; azi în mnc. Craiova>, moșie întărită lui Spahiul 179.
 *Hodopeni, sat întărit lui Stănilă vornic 27.
 Hogeia vinde locuri la Rădăcinești 78.

*Hogeașele, sat <probabil lg. Ograda, j. Ialomița>, întărit lui Vladul ș.a.130.
 Hohoia din Grabicina, jurător 26, B.
 *Homul, sat <lg. Găești, j. Dimbovița>, cumpără ocina la Jirnov 316.
 Horveja, fratele lui Crăciun, vinde parte cu loc de stupină în Groșani 231.
 Hotărani, sat <j. Romanți; azi j. Olt> 115.
 Hoveț v. *Vodila lui Hoveț*.
 Hrană cumpără parte de moșie în Studina lui Mastecă 313.
 Hrană vinde loc de vie în Studina 313.
 Hristodor pișeuț scrie act domnesc 193.
 *Huhurezi, sat <lg. Tătăraștii de Sus, j. Teleorman>, sătenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.
 Humă, top. la m-rea Bistrița 68.
 Hurduzeu v. *Stoica Hurduzeu*.

I

Ialomicioara, pîriu <afluent al Ialomiței> 310.
 Ialomița, riu, sate pe ~ 311; baltă la gura ~ 207.
 Ialovnița, pădure la Stoeniști <j. Mușcel; azi j. Argeș> 320.
 Iamnic, sat, j. Dolj, jumătate închinat m-rii Jitian 103.
 Iana Poiana, moșie la Potel <j. Olt>, întărită m-rii Bistrița 68, 203.
 Ianache, Enache:
 Ianache, portar mare în sfatul domnesc <eroare> 94.
 Ianache, slujitor din Bărbărești (menț.ult.) 5.
 Ianache (Enache, Ianachi), stolnic mare, în pricină pt. satele Urluești, și Bunești 308; în sfatul domnesc: 247—251, 254, 256, 258—261.
 Ianca, sat <j. Olt>, întărit m-rii Bistrița 175.
 Iancu pîrcălabul, în pricina pentru Runcu și Brebu 310.
 Ianu, Iane, Iano, Ianul:
 Iane din Brăila, martor 325.
 Ianu (Iane, Ianio, Iano) postelnic mare, stăpîn în Dirza 50; în sfatul domnesc: 30, 33, 35, 37, 39—41, 46, 47, 49, 51—56, 59—69, 71—76, 79, 81—99, I, III; ispravnic 31, 34, 68; probabil mare ban al Jiului, cu parte în Rusinești 322; năpăstuieste săteni 126; <eroari:> Dumitru 47, Ioan 91, Ianache portar 94.
 Ianu (Ene, Iane, Ianea, Ianul) vistier mare în sfatul domnesc: 168, 188, 189, 195—197, 203, 205, 207, 209, 210, 213—220, 222—232, 234—237, 239—246, 248—251, 253, 254, 256—265, 267—270, 273—283, 285, 290, 292—298, 302—315, 317—324, 326—331, IV; <eroare:> Mihai 326.
 *Iaroslävești, sat <Botoroaga, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 279.
 Iași v. Valea Iașilor.

*Iași, sat <lg. Morunglav, j. Olt>, parte întărită lui Stanciu ș.a. 5.
 Iași, sat <j. Gorj>, parte întărită fiicelor lui Danciul 257.
 Iazer, m-re, Vovidenia <azi schit: Iezer, j. Vilcea>, i se întăresc satele Molitvișu 233, Poenari, Căpățineni și vinăriciul de la Ocna Mare 326; ocine în Pogănuț 234 și Sărăcinești 327.
 Iazupcea v. Azopcea.
 Ibănești v. Iubănești.
 *Idomirești, sat <probabil lg. Valea Danului, j. Argeș>, întărit m-rii Argeș 195.
 Idrea (Edrea, Udrea) spătar mare, în sfatul domnesc: 1—9, 11—16, 18—25.
 Iepuraș vinde ocina în Cîrpeni 331.
 Iezer schit v. *Iazer*, m-re.
 Ignătoaia vinde ocina în Voinigești 93.
 Ilarion, egumen al m-rii Bistrița 203, 263.
 Ilarion, mitropolit al Ț. Rom. <1523—1526> (menț.) 248.
 Ilea v. Stoica al lui Ilea.
 Ilie al lui Calabete, negustor, martor în București 266.
 Ilie, tatăl lui Stoica, din Gherghița 208.
 Iliești, sat <j. Gorj>, popă din ~ 221.
 Ioachim, tatăl lui Neagu logofătul 281; scrie acte domnești 63, 140, 247.
 Ioaneși v. *Ioaniș*.
 Ion, Ioan:
 Ion v. *Deduleștii lui Ion*.
 — Ioan arhimandritul, egumenul m-rii Tismana 160, 170, 171, 173, 184, 198 212, 239, 258, 289, 301; împuternicit să strîngă țiganii fugiți de la m-re 171; se judecă 184, 212.
 Ion clucerul din Stolnici, hotarnic la Vieroș 110.
 Ion cumpără ocina la Bătiești 236; logofăt, martor 235.
 Ion din Petrești vinde ocina lui Dragotă 98.
 Ion din Rădăcinești cumpără un sălaș de oi 270.
 Ion, fiul lui Cioară, i se vinde ocina din Popești pentru bir 142.
 Ion, fiul lui Ianache din Bărbărești (menț. ult.) 5.
 Ion, fiul lui Șarban, dăruit cu moșie în Trestiani 9.
 Ion grămăticul cumpără ocina la Glodeni A.
 — Ioan, în pricină pentru Plenița și Piatra 256.
 Ion, înfrățit în Negreni 272.
 Ion, <diferiți>, întăriți cu ocine în: Hăești 37, Obedin 126, Potoc 146, Rădești 235, Runcul și Brebul 310.
 Ion logofătul din Muți 235; scrie acte domnești 70, 187.
 Ion logofătul, fratele lui Ivan logofătul 322; probabil ispravnic 123.
 Ion logofătul, i se întăresc ocine în Băldești și Comariciu 209.
 Ion paharnic în sfatul domnesc <eroare:> 45.
 Ion pierde ocina din Popești pentru bir 224.
 Ion, popa din Călinești, scrie zăpis 167.

- Ioan postelnic mare în sfatul domnesc
(eroare:) 91.
- Ion, văr cu Neagomir și Șerbân, i se întărește ocină la Potoc 146.
- Ion, diferiți, vind părți în: Fieni IV, Milești 253, Varna 253.
- Ioan Mircea voievod v. Mircea (Ciobanul).
- Ioan Șerbănescu clucăr, hotarnic (menț. ult.) 188.
- Ionești, sat 41.
- Ionis (Ioaneși) răscumpără de la domn parte în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
- Iosif, tatăl lui Șain gramăticul 169; (probabil același) scrie act domnesc 32.
- Iovan, Iuovan; Iuvan;
- Iovan din Prișineni, jurător 221.
- Iuovan din Prișina, jurător 221.
- Iovan (2) întărit cu părți în Obediș 126.
- Iuvan cumpără ocină la Petrești 98.
- Iuovan, popă, întărit cu ocină în Drăghiceni 319.
- Iovan (Ivan) răscumpără de la domn parte în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
- Isae v. Dobre al lui Isac.
- Isar Panaiote, negustor din București, martor 266.
- Istrate, pîrgar la Gherghița, în pricină cu satul Melești 208.
- Iuban vinde ocină în Groșani 153.
- Iubănești, sat (probabil Ibaești, j. Olț) 97.
- Iubca, sat (Iupca, j. Mehedinți) 221.
- Iuga aria lui în hotarul m-rii Bistrița 68.
- Iuga cotropește ocină la Valea Popii 215.
- Iuvanco din Petrești vinde ocină 98.
- Iva, întărită cu ocină în Smîrdeșteț 11.
- Ivan barbirul; tatăl lui Petriman 238.
- Ivan dăruiește nepoților săi ocină în Studina 313.
- Ivan din Cilnic, jurător 221.
- Ivan din Ruda v. Ivan medelnicerul.
- Ivan din Sobodol, jurător 221.
- Ivan di: Spini v. Ivan logofătul.
- Ivan, fiul lui Ivul din Ciocade, în pricină cu m-rea Bistrița pentru satul Topșa 72.
- Ivan, fiul lui Pirvul logofătul, întărit cu ocine la Mogoșani și Nămăești 36.
- Ivan, fiul lui Țalapi logofătul, întărit cu parte în Cocoșani 99.
- Ivan, frate cu Lupa, cumpără ocină în Studina de Jos 313.
- Ivan, întărit cu ocină în Grozăvești 254.
- Ivan, logofătul din Spini, frate cu Ion logofătul, stăpin în Iași și Burdea 322; scrie act domnesco 296.
- Ivan logofăt mare v. Ivan (Norcea).
- Ivan logofătul, soțul Dodei, întărit cu ocine în Voinigești 93.
- Ivan logofătul scrie acte domnești 182, 222, 270.
- Ivan medelnicer mare, întărit cu ocine în Aninoasa, Căpățineni ș.a. 62, 71.
- Ivan postelnic v. Ivan (Norcea).
- Ivan stolnic mare, ispravnic (eroare) 244.
- Ivan, țigan al m-rii Argeș 21.
- Ivan, via lui în descriere de hotare la *Turcinești 239.
- Ivan vind livadă la Rădăcinești 70.
- Ivan (Norcea), „vlastelin și întii sfetnic” al lui Petru cel Tânăr voievod, stăpin în Borulești, Trestenic ș.a., cu mori și țigani 279, 282, 284, 315, 324, 330; mare postelnic 279, 282; mare postelnic în sfatul domnesc: 19, 216, 232, 235—237, 239—243, 245—251, 253—265, 267—270, 273—278, 280; (eroare:) Velcea 216; Vocea 227; Ivancea 304, IV; mare logofăt 284, 315, 324, 330; mare logofăt în sfatul domnesc: 281, 283, 285, 287, 288, 290—293, 295—299, 302—304, 306—314, 317—323, 326—329, 331; ispravnic: 285, 289, 293, 294, 296, 301, 305, 307, 309, 311, 320, 322, 328, 331; (eroare:) 234.
- Ivana, nepoata lui Hamza, armașul se judecă pt. Litești 283.
- Ivana, sora lui Boziu, întărită cu ocină în Cîrlomănești 287.
- Ivana, soția lui Dragomir (din Balaci) primește zestre în Degerați 197, 304.
- Ivanca vinde parte în Fieni IV.
- Ivancea, dregător în sfatul domnesc; mare stolnic 117—120, 122, 123, 125, 126, 128—130, 133, 135—140, 142, 144—154, 158, 230—232, 235—237, 239—246; (eroare): Ovancea 147; mare postelnic: 214—220, 222—226, 228.
- Ivancea scrie act domnesc 85.
- Ivanco vinde vie și livadă la Copăcel 150.
- Ivanco vinde loc la Stoenești (j. Velcea) 95.
- Ivașco (Golescu), fiul lui, Radul marele clucer, familie, stăpin în Golești, Mărăcineni și Vierș 84.
- Ivașco din Slănic în pricină cu m-rea Argeș (menț.) 174.
- Ivașco, pîrgar la Gherghița 208.
- *Ivănășești, sat (probabil lg. Năgreni, J. Gorj) 272.
- Ivăniș, fiul lui Călin, întărit cu parte în Urșeni (j. Gorj) 328.
- Ivănuț, întărit cu parte în Obedin 126.
- ...ivoeștii se judecă cu Comănești 124.
- Ivul din Ciocade vinde satul Topșa 72.
- Izvarna, sat (j. Gorj) 221.
- Izvoare, sat (j. Mehedinți), limită vămii de la Calafat 173.
- Izvorani, sat (j. Argeș), mori la ~ întărite m-rii Argeș 181.
- Izvorani, sat (probabil Izvoranu, j. Buzău), moșia dăruită m-rii Bolintinul 162; parte întărită m-rii Pîlcoș 291.
- Izvorani, sat (sect. agr. Ilfov,) întărit m-rii Snagov 123.
- Izvorani, sat (j. Mușcel; azi mnc. Pitești) 110.
- Izvorul, sat (j. Argeș) 117; în descriere de hotare 223.

Izvorul, top. la Uda 232.
Izvorul Lidel, top. la Valea Popii 215.
Izvorul lui Ștefan, top. la Posobești 147.

I

Înfierata, top. la *Plopu 277.
Înterînatul, pîrîu la *Plopu 69, 277.

J

Jabnia, grădina sa la Chiojd 251.
Jarcovăț (Jarcovița), sat <Breznița, j. Mehedinți> siliște întărită m-rii Tismana 184.
Jăgălia, sat <j. Călărași, parte întărită lui Stanciul ș.a. 295.
Jătiian v. Jitiian.
Jigmon (2), întăriți cu ocine în Peri 125.
Jiiianul, întărit cu parte în Obedin 126.
*Jirnov, sat <lg. Glavacioc, j. Argeș, ocină întărită m-rii Glavacioc 316.
Jitian, Jătiian, Jitiian:
Jitiian din Rogojina, martor 272.
Jitian, în pricină pt. ocină în Stănești 97.
— Jătiian, m-re <j. Dolj> stăpînire în satul Iamnic (menț. ult.) 103.
Jiul, ban mare al ~ 25, 321.
Jiul, județ 289.
Jiu, riu 321; gura ~, limita vămii de la Calafat 173; sate pe ~ 85, 104.
Jivini, top. la Bisca de Sus II.

L

Lacul Clădnicioarei, în hotarul Glavaciocului 267.
Lacul cu Trestia, lac la Obedin 126.
Lacul lui Gostilă, lac la Vodila lui Hoveț 329.
Lacul Osiletului, în hotarul Glavaciocului 267.
Lacul Neancăi, în descriere de hotare la Glavacioc 267.
Lacul Vizuniilor, în hotarul Glavaciocului 267.
Laiova (Laiovul), sat <Saelele, j. Teleorman>, în pricina pentru satul Uda 232; ~ de Sus, loc de vie în ~, întărit lui Stoicea banul 82.
Lal din Gilcești, martor 272.
Lala cumpără ogor în Studina de Jos 313.
Langa vinde vie în Gălicești 245.
Laotă, întărit în Drăgae 128.
Lata, întărit cu ocină în Peri 125.
Latco, cumpără ocină în Mileștii de Sus 74.
Lațco, în pricină cu m-rea Bistrița pt. țigani 157.
Lavrentie, egumen al m-rii Argeș 14, 17.
Lazăr din Olteni, martor 25.
Lazăr, fratele lui Dragomir, întărit cu ocină în Robănești 2.
Lazul Dobrului, top. la Poiana 305.
Lăcșor, top. la Hareș 111.

Lăcșoare, top. la Popești <j. Argeș> 223
Lăpădat v. Lepădat.
Lăudat clucurul, tatăl jupaniței Calea (menț.) 296.
Lăudat din Sasul se judecă pentru moșie în Tudorești 141.
Lăudat se judecă pentru Slătioara cu m-rea Bistrița 169.
Leanca, soția lui Bocotan comisul, stăpînă în Tudorești 141.
Lena, fiica lui Albul, dăruită cu vie în dealul Cîrșia 197.
Leontie paharnic în sfatul domnesc <eroare> 97.
*Leotești, sat <*Leutești, lg. Căldărușanca, j. Săcuiani; azi j. Buzău>, întărit lui Stănilă vornicul 27.
Lepădat, Lăpădat:
Lepădat din Clăcești, jurător 221.
— Lăpădat, întărit cu ocină în Radovanul 189.
~ Lăpădat, nepotul lui Crăciun din Negreni, refuză protimisii 272.
Lepădat (Lăpădat) paharnic mare în sfatul domnesc 64, 77, 78, 81, 82, 84—110; <eroare:> Leontie 97.
Lepădat vinde ocină la Folești 95.
Lepădat vinde partea lui din Rădulești 314.
Lespezi, munte j. Buzău> 251.
Leurda, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj, în or. Motru>, întărit m-rii Tismana 239.
Lica, Liica:
Lica v. Sima al Licăi.
— Liica din Tătărăși vinde ocină în Popești 142, 224.
— Liica, fratele lui Dumitru (menț.) 142.
— Liica, țigancă a m-rii Nucet 10.
Lica vinde ocină în Dediu-lești 24.
Lie vinde vie în Studina de Jos 313.
Liga,, țigancă I.
Lingociu, pîrgar la Gherghița 208.
*Lipărești, sat <*Liperești, lg. Slătioarele, j. Ialomița 108; popă din ~ 311.
Lipia, sat <j. Buzău, părți întărite lui Udriște slugerul 49.
Lipnița, top. la *Obedin 126.
Litești v. Ulitești, sat.
Livadea Cireșului, parte vindută de Cîmpulungeni din Șchiai 229.
Lola, mama Neagăi ș.a., cu părți în *Mușcel <j. Vilcea> 59.
Lolocești, sat Loloiasca, j. Săcuiani; azi j. Prahova, întărit lui Stănilă vornicul 27.
Lucaci, tatăl lui Stanislav (menț.) 36.
Lumineni, sat Hagieni, j. Ialomița 311; întărit cu imunități m-rii Cozia 207.
Lunca, moșie la Uda j. Olt; azi j. Teleorman, întărită m-rii Cutlumuz 232.
Lunca Hubavei, top. la Negoșina 45.
*Lunga, sat Nucetu, j. Călărași, parte întărită lui Ursu spătarul 119.
Lupa cumpără ocină în Studina de Jos 313.
Lupa, fiica lui Stanciul din *Urseni 328.
Lupea, întărit cu ocină în Șascioara 91.

Lupea, întărit cu ocină în Urlătoi 30.
 Lupoia, pîriu la *Plopu 277.
 Lupoia, top. la Chiojdu 112.
 Lupp, dascăl slovenesc la școala Domnească din București, traduce acte slavone în limba română (menț. tîrziu) 162, 165, 281.
 Lupșa (Lupșe) vinde ogoare în Băbeni 136.
 Lupul din Cercovița, jurător 221.
 Lupul din Fauri, jurător 221.
 Lupul din Izvarna, jurător 221.
 Lupul din Sohodol, jurător 221.
 Lupul, fiul lui Dan din *Urzeni, înfrățit pe ocină cu surorile sale 328.
 Lupul, fratele lui Frățilă ș.a. întărit cu ocină la Slănic 75.
 Lupul, fratele lui Vladul, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
 Lupul, întărit cu ocină la Chiojdu 112.
 Lupul, întărit cu ocină la Rădești 235.
 Lupul, întărit în Sohodol și Ermonești 290.
 Lupul popă din Bobaița, jurător 221.
 Lupul popă, fiul Neagăi, întărit cu ocină în *Mușcel 59.
 Lupul răscumpără de la domn o funie de ocină în Radovanul, pe care este întărit 116, 148, 189.
 Lupul, țigan boieresc 115.
 Lupul vinde ocină la Potoc 146.

M

Macrea v. *Rîpa Macrii*.
 Magdalena monahia (în mirenle Cîrjoane) dăruiește țigani m-rii Valea 260.
 Mairia, țigancă a m-rii Tismana 44.
 Malea, sora Dragnei, își vinde partea din Grozăveștii de Sus 138.
 Malul Geamăn, top. la Negoșina 45.
 Malul Popii, top. la Chiojdu 112.
 Malul Prosiei, top. la Negești 312.
 Mama, tatăl Stancăi, se judecă pentru ocină la Popești 271.
 Mamina, baltă <Potelu, j. Romanai; azi j. Olt> 207; zeciuiala din pește, întărită m-rii Govora 57.
 Manciu, întărit cu ocină în Iamnic 103.
 Manciu scrie act domnesc 103.
 Manea al lui Tarcea, socrul lui Tatomir pisețul din Măicănești 211, 250.
 Manea, cumnatul lui Boico din Agești, în pricină pentru moșie 58.
 Manea din Petrești vinde ocină 98.
 Manea, fiul lui Roman, întărit cu ocină în Boești 164.
 Manea, fiul lui Șerban, întărit în Românești 293.
 Manea, fratele lui Cîrstian, i se întărește ocină în Merișanii de Jos 252.
 Manea, fratele lui Vladul ș.a., întărit cu ocine în Vîrful Pietricelei 219.
 Manea, fratele popii Cornea, întărit cu ocină în Șăscioara 91.
 Manea, ginerele lui Banea, se judecă pentru ogoare 241.
 Manea își închină ocina din Borulești lui Ivan marele logofăt 284.
 Manea, în pricină pt. ocină în Dediulești 24.
 Manea, întărit cu parte în Bărbărești și Berilești 5.
 Manea (2), întărit în Rădești 235.
 Manea paharnic mare în sfatul domnesc: 235—237, 239—251, 253, 254, 256—265, 267—269, 273—283, 285—288, 290, 292—299, 302—307, 309—315, 317—320, 321—324, 328—331; <erori>: Balomir 245; Mihai 283; Pană 293.
 Manea(Mănea)răscumpără de la domn parte de moșie în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
 Manea se judecă pt. ocină în Popești cu Mihăilă spătarul 224.
 Manea, soțul Dragnei, întărit cu ocină în Grozăveștii de Sus 138.
 Manea, tatăl lui Neagoe, cu parte în Cochineștii de Sus 262.
 Manea, tatăl lui Roman și Stoica, cu ocină în Boești 164.
 Manea varoșanul din Pîrscov, martor B.
 Manea, <diferiți>, vind părți de ocină la: Cîrpeni 331, Groșani 153, 231, Rădulești 314, 75, Maniaci, 75, *Mirăori 273, Popești 224, Rădăcinești 270 și Ticuceanii de Jos 178.
 Manea <Negrul> vistier a vindut jumătate din satul Șoldești lui Vlad Călugărul (menț.) 274, 303.
 Manea vornicul din Iubănești se judecă pt. ocină în Stănești 97.
 Manole, nepotul lui Manole Grecul cel Mare se judecă pentru ocină în Groșani 153.
 Manșea din Stoenesti vinde livadă la Rădăcinești 270.
 Manul din Marga, jurător 221.
 Marcea, înfrățit de Drăgoiu în Cîrpeni 331.
 Marco din Cercovița, jurător 221.
 Marco din Petrești vinde parte lui Dragotă 98.
 Marco, fiul lui Țalapi, logofătul întărit în Cocoșani 99.
 Marco, fratele lui Voico din Costeni 18.
 Marco, ocina lui din Iași 257.
 Marco pisețul, întărit cu ocină în Boteni III.
 Marco, popă din București, martor 266.
 Marco, popă din Tîrgoviște, martor 238.
 Marco postelnicul se judecă cu m-rea Argeș pt. siliștea Drumenie 180, 210.
 Marco vinde loc de casă și vie în Studina 313.
 Mardarie egumen al m-rii Tismana 153.
 Marea, stăpîn în Budeșteni și Dobroești 217.
 Marga v. Maria.
 Marga, fiica lui Oprea, înfrățită în Merișanii de Jos, Negoști ș.a. 252.
 Marga, sat <j. Mehedinți> 221.
 Marga vinde ocină în Voinigești 93.
 Maria, Mariia:
 — Mariia, fiica lui Pirvul, vinde ocină în Bătiești 216.

- Maria, fiica lui Tatul comisul, stăpînă în Mierlari și Plecicoi 13, 318.
- Maria, jupaniță, fiica lui Pătrașcu cel Bun, întărită cu satele Șegarcea de la Jiu și Mărași 104.
- Maria (Marga), jupaniță, fiica Velicăi din Șitoaia, în pricină pt. satul Vianul 102.
- Maria, jupaniță, (fiica lui Radu Paisie), fosta soție a lui Balea paharnicul din Pietroșani 81.
- Maria, jupaniță, sora Caplei, întărită în Golești, Mărâcineni, și Vieroș 52.
- Maria monahia, fiica lui Radul din Roșia, dăruiește ocină la Viriți 304.
- Marin din București, fiul lui Bacea, martor 266.
- Marin, fiul lui Vlaicul, cu ocină în Suslănești 229.
- Marin, nepotul lui Stancul, dăruit cu ocină în Merișanii de Jos 252.
- Marin vinde ocină în Aniniș 229.
- Marina, fiica lui Șarban din Trestiani, exclusă de la moștenire 9.
- Marina, sora Drajnei, vinde parte în Grozăveștii de Sus 138.
- Marotin, sat <j. Dolj> 230.
- *Marotin, sat <lg. Chiselet, j. Călărași> vîndut de Vladul din Birsești jupaniței Chera, cu bălți și o sută de case de rumâni 87.
- Martin, Mărtin:
— Mărtin, înfrățit pe ocină în Cochineștii de Sus 262.
- Martin, înfrățit pe parte de moșie în Grozăvești 254.
- Martin, nepotul lui Vlad, cumpără ogor la Cochineștii de Sus 262.
- Mastecă v. Studina lui Mastecă.
- Matei, egumen al m-rii Cozia 207.
- Matei, moșnean, întărit în Bisca de Sus II.
- Mator răscumpără de la domn ocină în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
- Matraca, negustor din București, martor 266.
- Maxim, egumen al m-rii Govora 3, 4.
- Măgura <probabil, Măgurele, mnc. București>, parte întărită lui Șerban ș.a. 253.
- Măgura Albă, munte <j. Vilcea> 68.
- Măgura Buzăului, sat <Măgura, j. Buzău>, întărit lui Vlad și Neagul 145.
- Măgura Lunguș, top. la Slănic <j. Prahova> 75.
- Măgura Rea, top. la Bisca 251.
- Măicănești, sat <mnc. București>, părți întărite lui Tatomir pisețul și lui Neagoe 211, 250.
- Mălăești, sat <probabil Milești, j. Dolj> 74.
- Măldăreștii de pe Cerna, sat <j. Vilcea>, parte cumpărată de Oprea 90.
- Mălin, întărit cu parte în Obedin 126.
- *Mălurenii, sat <Colibași, j. Argeș>, întărit lui Stoica din Izvor și lui Vlaicul 117.
- Mămuie, popă, scrie zăpis 325.
- Măniaci, sat <Mîneciu, j. Prahova>, ocină întărită lui Dumitru 75.
- Măniilești, sat <Mănăilești, j. Vilcea>, în pricină pentru hotare la *Cîinești și Șerbănești 323.
- *Mărași, sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița> dăruit jumătate jupaniței Maria, fiica lui Pătrașcu cel Bun 104.
- Mărâcineni, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, părți întărite jupaniței Maria 52; întărit lui Radu marele clucer 84, 110.
- Măruța, întărit cu parte în Obedin 126.
- Mehedinți v. *Drumul Mehedinților*.
- Mehedinți, județ istoric 183.
- Mehedințul răscumpără de la domn parte în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
- Melcira, top. la Mănăilești 323.
- *Melești (Mielești), sat <lg. Gherghița, j. Prahova>, în pricină pentru hotare cu Gherghița 208.
- Mercan, în pricină pentru moșie la Chiojdu 112.
- Merișani, sat <Meriș, orașul Motru, j. Gorj>, se judecă cu m-rea Tismana 239.
- Merișanii de Jos, sat <c. Dobrotești, j. Teleorman> 252.
- *Merlari (Mierlari) sat <lg. Pleșcoi, j. Buzău>, parte întărită lui Tatul comisul 13; lui Neagul ș.a. 137; fiicelor lui Tatul comisul 318.
- Miclăuș din Grădiște, martor 244.
- Miclea, întărit în Urlătoi 30.
- Miclea, stăpin în Pîrscov 230; martor B. Miclea vinde loc de casă în Dedulești 24, 259.
- Micșan din Negești, tatăl lui Vlaicul și Bode (menț.) 312.
- *Micșani, sat <lg. Negoșina, j. Buzău> 26, B; parte întărită lui Petru 147.
- Micul (Mihul) cumpără ocină în Merișanii de Jos 252.
- Micul, dăruit cu o falce de pădure la Hareș 273.
- Micul din Ciofrîngeni vinde ogoare la Groși 105.
- Micul, fratele lui Voicilă, vinde moșie la Rădăcinești 78.
- Micul, înfrățit cu Gînscă clucerul în Cătunul 329.
- Micul, în pricină pt. parte în Ticuceanii de Jos 178.
- Micul, <diferiți>, întăriți la: Băiași I, Măldăreștii de pe Cerna 90, Runcu și Brebu 310, Tomești 168.
- Micul, se judecă pt. ocine la Ograda și *Hogeasele 130.
- Micul portarul, ispravnic 221.
- Micul scrie acte domnești 170, 264, 282, 329; „învață“ 264.
- Micul, <diferiți>, vînd părți de ocină la: Aniniș 229, Călici 15, Hareș 273, *Potoc 146, Stănești (menț.) 97.
- Mielești v. *Milești, sat.

- Mierăul, sat, j. Vlașca <azi Mirăul, j. Ilfov> 167.
- Mierlari v. *Merlari.
- Mihai, Mihail;
— Mihail cumpără ogoare în Budești 245.
- Mihai, <diferiți>, întăriți în: Iamnic 103, Obedin 126, Potoc 146.
- Mihail, fiul lui Rađul, întărit cu ocină în Milești 253.
- Mihai, fratele lui Costandin, întărit în Bătiești 236, 309.
- Mihai paharnic în sfatul domnesc <eroare> 283.
- Mihai (Mihăilă) șifarul se judecă cu m-rea Argeș 210; minte pe domn 180.
- Mihail, văr cu Neagomir și Șerban/ întărit la Potoc 146.
- Mihai (Mihail), <diferiți> vind: ogoare la Bătiești 136; ocină la Drăghiceni 319 și în Măgura 253.
- Mihai vistier mare în sfatul domnesc <eroare> 326.
- Mihai vodă, m-re v. Pîlcov, m-re.
- Mihăilă armașul, întărit cu parte în Cărțu-
clești I.
- Mihăilă, fiul lui Grozea, vinde ocină în Groșani 153.
- Mihăilă, spătarul din Popești <j, Teleorman>, slugă domnească, întărit cu ocină 142, 224.
- *Mihăești, sat <probabil j. Prahova> 197.
- Mihăești, sat <j. Olt>, părți întărite Raiei 252.
- Mihăilescul v. Radul Mihăilescul.
- Mihăilești v. Milești.
- Mihnea din Gornovița, jurător 221.
- Mihnea pircălabul din Piscani, tatăl lui Vlaicu, familie 16, 117, 140; stăpîn în Stănești 16; se judecă pt. Golești și Mărăcineni 52; hotarnic 71, 191.
- Mihnea pircălabul, fiul lui Frăcea, stăpîn în Bădeni 47; se judecă pt. Țigănești 53.
- Mihnea scrie acte domnești 149, 241, 269, 303.
- Mihnea al lui Calciul, pîrgar la Gherghița 208.
- Mihnea <cel Rău>, domn al Ț. Rom., <1508—1510>, cărți de la (menț.) 3, 4.
- Mihul v. Micul din Merișanii de Jos.
- Mihul din Țirgoviște, grămatic, scriitor de acte domnești 1, 31, 72, 73, 76, 111, 133, 145, 158, 174, 239, 243, 258, 267, 274, 277.
- Mihul paharnic în sfatul domnesc <eroare> 221.
- Mija, tatăl lui Drăghici, întărit cu ocină în Românești 293.
- Milco, jupan, dăruit de Vlad Călugărul cu satul Aninoasa pentru credincioasa slujbă (menț.) 187.
- Milco paharnic în sfatul domnesc 23, 25; probabil același, pircălab al cetății Poenari hotarnic 205.
- Milco, partea lui din Dobrița (menț.) 12.
- Milcov, sat <j. Olt> 188,
- Milea din Petrești vinde ocină lui Dragotă ș.a. 98.
- Milea, fiul lui Dan, întărit în Românești 293.
- Milea, întărit cu ocină la Runcu și Brebu 310.
- Milea,, stăpîn în Fieni 247, IV.
- Milești sat, <probabil Mihăilești, j. Giurgiu>, părți întărite lui Radu ș.a. 253.
- Mileștii de Sus, sat <Milești, mnc. Craiova> parte cu vii și pădure întărită lui Lațco 74.
- Miloste, sat <j. Vlcea> 19.
- Miloșca, întărit cu parte în Obedin 126.
- *Mirăori, sat probabil lg. Arefu, j. Argeș), loc de casă, întărit lui Stațciul 217.
- Mirăul, munte <j. Gorj>, cumpărat de Iuvan din Petrești 98.
- Mirca din Slănic se judecă cu m-rea Argeș (menț) 174.
- Mirca, întărit cu ocină în Obedin 126.
- Mirca vinde moșie la Rădăcinești 270.
- Mircan vinde ocină la Bătiești 236.
- Mircea v. Sălășele lui Mircea.
- Mircea din Alimănești se judecă cu m-rea, Cornetu 275.
- Mircea din Miroși scrie act domnesc 11.
- Mircea (2) întăriți în Obedin 126; în Urlătoi 30.
- Mircea, tatăl lui Pîrvul, fiii lui se judecă pt. Vulpești (menț.) 96.
- Mircea, țigani: boieresc 82; mănăstiresc 291.
- Mircea cel Bătrîn (Mircea, Mircea cel Mare) domn al Ț. Rom. <1386—1418>, (menț.) 70, 207; cărți de la ~ 54, 184.
- Mircea <Ciobanul>, domn al Ț. Rom., <1545—1552, 1553—1554, 1558—1559>, fiul lui Radu cel Mare, dăruiește sat unui boier pt. slujbă credincioasă 102; în pomelnic la m-rea Sinai 302; ispravnic 132, 139; dă acte passim.
- Mircea Vițel, în pricină cu Gînscă clucerul pt satul Gorneni 176.
- Mirilă vinde ogor în <Popești, j. Teleorman> 224.
- Miroslav din Pîrsovă, martor B.
- Miroslav scrie acte domnești 190, 191, 203, 204, 245, 299, 302, 306.
- Miroslăvești, sat <j. Prahova> 63.
- Miroși, sat <probabil j. Argeș> 11, 57, 87, 148, 154, 304.
- Mitimonul, pîru la *Plopul 69.
- Mitrea din Ogrăzeni 76.
- Mitrofan, egumen al m-rii Cobia 70.
- Mitrofan, egumen al m-rii Glavacioe 316.
- Mitrofan, egumen al m-rii Snagov 122.
- Mitrofan, egumen al m-rii Tismana 44, 54.
- Mitropolia din Țirgoviște, întărită cu satele Aninoasa 35, 48, 172, Băneștii de la Ruia 249, Ștefănești 154 și Vilsănești 35, 248.
- Mițura (Mițură) răscumpără de la domn parte de ocină în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.

Milcom, tatăl Șărbaneș, vinde parte în Călugărul 281.
 Mindrești, sat <azi în mnc. Fobșanii, j. Vrancea>, parte întărită lui Cazan 245.
 Mînea din Brebini, jurător 221.
 Mînea, întărit cu ocină în Fărcășești 33.
 Mînea, vărul lui Stoica, partea lui din Tîrbăciani (menț.) 63.
 Mînea vinde ocină la Potoc 146.
 Mlaca Crucii, top. la Negreni <j. Argeș> 140.
 Mlaca Stanei, top. la Hareș 111.
 Mlaciul, top. la Bistrița 68.
 Mlăcuța, top. la Negreni 140.
 Moga postelnicul, hotarnic la Chiojd 112.
 Mogoș, fiul lui Nanciul, partea lui în Stănești (menț.) 16.
 Mogoș, fratele lui Bercea, întărit în Stănești 120.
 Mogoș vinde loc și livezi în Voinigești 93.
 Mogoșani, sat <probabil j. Dimbovița>, întărit lui Stănilav ș.a. 36.
 Mogoșăști pe Dimbovița, sat <j. Dimbovița>, cu mori și vii, întărit lui Vladul marele comis 87.
 *Mogoșești, sat <probabil Sculeni, j. Buzău>, părți întărite lui Udriște sulgerul 39.
 Moise (Moisi), domn al Ț. Rom. (menț.) <1529—1530> 46, 241, 248; cărți de la — 46, 241.
 Moisi, egumen <al m-rii Snagov>, martor 325.
 Moldovanul, top. la Glodeni <j. Gorj> A.
 Molitvișu, munte <j. Argeș>, întărit m-rii Iazăr 233.
 Monea v. Secătura lui Monea.
 Moș răscumpără de la domn parte de ocină în Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
 Moșul, întărit cu ocină în Pîrscov 230.
 Motreanul v. Ștefan Motreanul.
 Motru, m-re <j. Mehedinți>, proegumen al ~ 121.
 Motru, riu, sat pe ~ 239.
 Moțești, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Radu 98.
 Muchea Floreștilor, top. la Turcinești 239.
 Muntele Zmeuretului, munte <j. Prahova> 112.
 Murgane vinde ocină în Dirza 50, <Mușă din Corbi> v. Magdalena monahia.
 Mușă, fiica lui Dan din Groși, înzestrată cu ocină 105.
 Mușă, jupanița lui Udriște sulgerul, lasă moștenire fiicei sale satele Odobeni, Mogoșești ș.a. (menț.) 49.
 Mușă, hora lui Bolborea, întărită cu ocina în Bătiești 192.
 Mușă, soră lui Dobromir, stăpîn în Faraoni și Budești 245.
 Mușă, soția lui Berivoe, dăruiește nepotului ei, Berivoe, ocine la Cucuteni și Fieni IV.
 Mușă, țigancă 44.
 Mușea, nepoată lui Voicu, întărită cu ocină în Șascioara 91.

Mușat cotrôpește ocină la Valea Popii 215.
 Mușat din Drăgoești, fratele lui Drăgoiu, vecin întărit lui Stănciucul postelnicul 129.
 Mușat, întărit cu ocină la *Potoc <j. Dimbovița> 146.
 Mușat, fiul lui Mușat, întărit cu satul Vlădești 240.
 Mușat, fratele popii Dobromir, cumpără ocină în Studina 313.
 Mușat, partea lui în Rusinești de Jos (menț.) 82.
 Mușat, tatăl lui Dumitru din Vlădești 240.
 Mușat vinde vie în Cernaia 297.
 Mușat vinde parte din Rădălești 314.
 Mușătești v. Mușetești, m-re.
 Mușcel, sat <probabil Valea Mușcelului, j. Argeș>, moșie dată în schimb pentru Flămînzești de Neagoe Basarab orășenilor din Argeș 191.
 *Mușcel, sat <Drănovățu, j. Olt>, întărit m-rii Bistrița 46, 135.
 *Mușcel (Moșcel), sat <lg. Rădăcimești, j. Vlcea> 270; parte întărită Neagăi ș.a. 59; lui Vladul, Dadoslav ș.a. 78.
 Mușetești (Mușătești) m-re <Seaca-Mușetești, j. Olt>, întărită cu zeciuiala din pește de la balta Mamina 57; schimbă sate în mod abuziv 52; se judecă cu bcierii Golești 84.
 *Mușetești, sat <probabil j. Buzău>, întărit lui Stănilă vornic 27.
 Muți, sat <Satul Vechi, j. Teleorman> 235.

N

<Nadanova> v. Nedanova, sat.
 Nan comiș mare în sfațul domnesc 116—120, 122, 123, 125, 126, 128, 130, 133—153.
 Nan, diferiți, cumpără ogoare la: Cochineștii de Sus 262; Sirbi 136; Strîmtul 246.
 Nan dăruiește pe Stanciul la înfrățire cu cchină în Hareș 273.
 Nan din Sușița, în pricină cu m-rea Tismana pt. satul Grozești 113, 114, 134, 239.
 Nan, fiul lui Tatul comis, întărit în Plecicoi, Mierlari ș.a. 13.
 Nan, fratele lui Vladul, întărit în Șascioara 91.
 Nan, ginerele lui Milco, vinde satul Așinoasa lui Neagoe Basarab 187.
 Nan <diferiți>, întăriți în: Obedin 126; Plenița și Piatra 256; Virleți 311.
 Nan, partea lor din: Cîrpeni 331; din Poiana lui Stănilă 5.
 Nan (Nanul) scrie acte domnești 48, 55, 65, 66, 112, 199.
 Nan, tatăl Ancăi și a lui Radu din Ștoluiceni (menț.) 149.
 Nan; tatăl lui Albul ș.a. în pricină pt. ocină în Lunga 119.
 Nan, țigan al m-rii Tismana 258.
 Nan <diferiți> vind ocine la: Hareș 273; la Runcu și Brebu 310.

- Nan cel Gros, tatăl lui Vlaicul diac 35; scrie acte domnești 52, 56.
- Nana, țigan boieresc 299.
- Nanțiu, tatăl lui Mogoș din Stănești (menț.) 16.
- Nandrea v. Valea Nandrei.
- Naneș întărit în Merișanii de jos 252.
- Nanica vinde partea ei din Băjenie 273.
- Nanuș, țigan al m-rii Argeș 21.
- Naste din Vlădulești, tatăl lui Crăciun, 115.
- Nămăești, sat <j. Mușcel>; azi j. Argeș), părți întărite lui Stanislav ș.a. 36.
- Nășipul de Jos, top. la Băilești 107.
- Năstasie, călugăr, martor 167.
- Neacșa, fiica lui Corlat, soția lui Dragul din Bărcănești 193.
- Neacșa, fiica lui Dan din Groși, vinde ocină 105.
- Neacșa, fiica lui Danciul, familie, vinde ocină în Iași 257.
- Neacșa, fiica lui Dumitrașco, vinde ocina sa din Pogănuș 234.
- Neacșa, fiica Neacșei, întărită în *Mușcel 59.
- Neacșa, înfrățită de sora sa, Raia, pe ocină la Mihăiești 252.
- Neacșa, în pricină pt. ocină în Popești 224.
- Neacșa, întărită în Rădești 235.
- Neacșa, jupaniță, fiica lui Balea paharnicul, lasă moștenire averile sale (menț.) 81.
- Neacșa, jupaniță, fiica lui Olac din Iași pe Argeș, stăpînă în Iași și Burdea 322.
- Neacșa, jupaniță, în pomelnic la m-rea Snagov 325.
- Neacșa, jupaniță, soția lui Stănilă vornicul, stăpînă de sate și țigani în Loloști, Cepturi ș.a. 27.
- Neacșa, mama Neacșai, sora Neagolei, întărită în *Mușcel 59.
- Neacșa, sora lui Baldovin, înfrățită pe ocină în Fundeni 152.
- Neacșa, soacra lui Mihăilă armașul, stăpînă în Cărțuclești I.
- Neacșa vinde ogor la Cochinești de Sus 262.
- Neacșul, fiii lui vind în Siliștea Aninișului 229.
- Neacșul (2) primesc înapoi ocina din Popești, <j. Prahova> cotropită de Dragul stolnic 89.
- Neacșul, ocina lui din Voinigești 93.
- *Neacșul, sat <probabil lg. Topana, j. Olt>, întărit m-rii Argeș 180.
- Neag v. și *Neagul*.
- Neag, întărit la Ograda și *Hogeasele 130.
- Neag, întărit în Șascioară 91.
- Neaga, fiica Lolei întărită în *Mușcel 59.
- Neaga, fiica lui Dragomir, așezată pe ocină în Stănila 83.
- Neaga, fiica lui Neagul, lasă moștenire ocină în Breb fiicei sale 255.
- Neaga, fiica lui Sin, întărită în Posobești 147.
- Neaga, fiica lui Stănilav, dăruită cu moșie în Grădiște 244.
- Neaga, întărită cu satul Negoșina 45.
- Neaga, jupaniță din Rumceni lasă moștenire satul Cislăul fiului ei, Vlaicul clucerul 79.
- Neaga, jupanița lui Gherghina pîrcălabul, danie de țigani m-rii Nucet (menț.) 10, 269.
- Neaga, preoteasa lui Badea din Groși, 105.
- Neaga, sora lui Vladul ș.a., întărită în Virleți 311.
- Neaga, țigancă a m-rii Nucet 10.
- Neaga, <diferite> vind: moșie la Rădăcinești 78; Rădești 235; Vulpești 55.
- Neagoe, ban mare al Craiovei, vlastelin <soțul Ancăi din Coiani>, stăpîn de moară pe Neajlov 271; judecă pricina dintre moșneni și călugării de la Bistrița 157; în sfatul domnesc, mare ban și fost: 168, 184, 203, 205, 207, 213, 217, 220, 223—226, 228—232, 235, 239, 240, 244, 248, 249, 251, 264, 277, 324, 326; ispravnic 327; <erori:> Nedelco 327; Negre 232.
- Neagoe cotopește ocină la Valea Popii 215.
- Neagoe cumpără ocină în Rusinești 321.
- Neagoe <din Budești> v. *Neagoe* vistier.
- Neagoe din Costeni, jurător 221.
- Neagoe din Cucuteni vinde ocină la Runcu și Brebu 310.
- Neagoe din Vlădășești schimbă la înfrățire ocină în Peșceani cu Zăgujanii 246.
- Neagoe, fiul Creștinului, vinde pămînturi în Bărcănești 264.
- Neagoe, fiul lui Iulv din Ciocade, în pricină cu m-rea Bistrița pt. satul Topșa 72.
- Neagoe, fiul lui Manea, fără drept la ocină în Cochinești de Sus 262.
- Neagoe, fiul lui Mircea, în pricină pt. satul Vulpești 96.
- Neagoe, fiul lui Voico, întărit în Mogoșani și Nămăești 36.
- Neagoe, fiul Neacșei, întărit în *Mușcel 59.
- Neagoe, frate cu Dobra, întărit în Rădești 235.
- Neagoe, fratele lui Cîrlig Orbul, întărit în Urseni 218.
- Neagoe, hotarul lui ~ 235.
- Neagoe, înfrățit în Bădeni 186.
- Neagoe, <diferiți>, întăriți în: Balomirești 94; Crîngeni 133; Măicănești 211; Rădești 235.
- Neagoe, jupan, fiul lui Drăghici vornicul, întărit în Corneni 40.
- Neagoe paharnic în sfatul domnesc 20, 21.
- Neagoe postelnicul cotopește satul Corneni din Coastă, al m-rii Mărgineni 159.
- Neagoe răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Neagoe scrie acte domnești 22, 139, 151 275, III.
- Neagoe, se judecă pt. parte de ocină în Boești 164.
- Neagoe, stăpîn pe parte din Măicănești 250.
- Neagoe, <diferiți>, vind ocine în: Boteni III; Sirbi 92; Milești 74; *Potoc 146; Groșani 153.
- Neagoe vistier mare din Budești, familie 268; stăpîn în Budești, Pîrvulești ș.a. 51;

- danie slugilor sale pt. slujbă credincioasă 51; în sfatul domnesc 1—7, 9—16, 18, 19, 22, 24, 25.
- Neagoe vornic mare, în sfatul domnesc, <eroare> 227.
- <Neagoe> Basarab v. Basarab voievod.
- Neagoe Spînaci, cumnatul lui Pătrașcu cel Bun, stăpîn de părți, vii și țigani 104.
- Neagolea, fiica lui Burduh din Băiași, primește zestre 222.
- Neagolea, fiica lui Dobroslav, așezată în Rusinești, cu ocină, 321.
- Neagolea, fiica lui Șărban din Trestiani exclusă de la moștenire 9.
- Neagolea, (Negolea), sora Neagăi, întărită în *Mușcel 59.
- Neagomir din Grădiște, martor 244.
- Neagomir, fiul lui Frățic, vinde ogor la Cochinești de Sus 262.
- Neagomir, fiul lui Roman, întărit la Potoc 146.
- *Neagomirești, sat <lg. Boteni, j. Mușcel> 320.
- Neagoslava vinde ocină la Vulpești 55.
- Neagoșina v. *Negoșina*, sat.
- Neagotă, deal în vatra m-rii Bistrița 68.
- Neagra, vale la m-rea Bistrița 68.
- Neagul, din Brăila, martor 325.
- Neagul, din Mirăul cumpără moșie de la Radul din Glupavi 167.
- Neagul, din Policioi, jurător 26, B.
- Neagul, fratele popii Dumitru, stăpîn de ocină în Rogozești 56, 118.
- Neagul <diferiți>, întăriți în: Băiași 1; Balomirești 94; Mierlari 137; Pîrscov 230; Stăncești și Costești 151; Ulitești și Provița 101.
- Neagul, logofătul, fiul lui Ioachim, scrie act domnesc 281.
- Neagul, nepotul Hovizeanului, vinde ocină în Glodeni A.
- Neagul, sluga lui Dragomir armașul din Cepturi, dăruit de acesta cu parte în Măgura Buzăului 145.
- Neagul, tatăl Neagăi din Breb 255.
- Neagu, <diferiți> vind: ocine la Bătiești 192; Budești 245; ogoare și loc de casă în Golești (menț.). 15; loc de casă la Mirăori 273; vie la Scăuiani 237; ocină la Slănic 75; partea lui din virful Pietricelei 219.
- Neagu al lui Tudor, pîrgar la Gherghița 208.
- Neajlov, pîriu cu mori la Popești <j. Prahova> 271.
- Neanca v. Lacul Neancăi.
- Necoară, fiul vitreg al lui Stanciul, întărit în Căzănești, Govodarva și Cervența 294.
- Necula, Necola; v. și *Nicola*.
- Necula diacul scrie act domnesc 317.
- Necola din Cercovița, jurător 221.
- Necula din Crețești, în pricină pt. Dădulești cu Stau armașul 22.
- Necula, vinde ocină în Studina de Jos 313
- Necula al lui Bobanea, județ în București dă carte 266.
- Necula, Meeșăscu din Pîrscov, martor B. Nedanova, sat <Nadanova, j. Mehedinți> 221.
- Nedeico din Runcu, jurător 221.
- Nedelca, sora lui Petriman, înzestrată de fratele său cu dugheană în Tîrgoviște 238.
- Nedelco, ban al Craiovei, ispravnic în sfatul domnesc <eroare> 327.
- Nedelco, mare dregător, în sfatul domnesc: stolnic mare 1—16, 18, 19, 22—25; vornic mare 159, 162, 164—166, 167, 169, 172—181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200, 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—232, 234—237, 239—250, 253, 254, 256—265, 267—270, 273—283, 285—287, 290—299, 302—315, 317—324, 326—331. IV; ispravnic 159, 164, 169, 182, 188—191, 193, 199, 208, 211, 212, 215, 216, 218, 219, 222—224, 226, 236, 237, 243, 245, 247, 250, 251, 253, 254, 256, 257, 260, 262—265, 268, 271, 273, 276, 279—283, 286, 287, 292, 295, 297—299, 310, 313—315, 318, 321, 323, 329, IV. <erori:> Ghinea 326, Pîrvul 298.
- Negești, sat <c. Vlădești, Mușcel; azi j. Argeș> 21, 42, 49, 50, 59, 61, 100, 130, 153, 205, 285; parte întărită lui Vlaicul și Bodea, 312.
- Negoești, sat <or. Baia de Aramă, j. Mehedinți> 221.
- *Negoești, sat <probabil lg. Merișani, j. Teleorman>, părți întărite lui Oprea ș.a., 252.
- Negoia din Negomirești scrie act domnesc 320.
- Negoită, frate <?> cu Barbul Craiovescul, danie m-rii Bistrița (menț.) 158.
- Negolea v. Neagolea.
- Negoslav grămăticul scrie act domnesc 291.
- Negoșina, (Neagoșina), sat <j. Buzău> 26, B; întărit Neagăi 45; parte întărită lui Petru 147.
- Negre, ban mare al Craiovei <eroare> 232.
- Negre, postelnicul, fiul jupanitei Stana, cotropit la Băneștii de pe Ruia 76.
- Negrea, top. la Băiași <Băiașu, j. Vilcea> 1.
- Negreni, sat <j. Argeș> 140.
- Negreni, sat <j. Gorj> 272.
- Negreni, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman>, hotarul ~ la Popești 224.
- Negreștii de Jos, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, părți întărite lui Stoica 64.
- Negru voievod danie din zilele lui (menț.) 126.
- Negrul v. *Stan Negrul*.
- Negruș, întărit în Urlători 30.
- Neguita, întărit în Voinițești 93.
- Neguș vinde ogor în Mindrești 245.
- Neica, întărit în Stăncești și Costești 151

Neicul, fiul lui Colțea, întărit în Drăghiceni 319.
 Neicul, întărit cu parte în Obedin 126.
 Nen, nepotul lui Crăciun din Negreui, 272.
 Nenciul din București, fiul lui Bacea, martor 206.
 Nenciul, partea lui din Iași (menț.) 5.
 Nenicul (Ninicul) din Tătărești vinde partea lui din Popești <j. Teleorman> 142, 224.
 Neniu, fiul lui Mihăilă spătarul, familie, întărit în Popești <j. Teleorman> 142.
 Neninul, fratele lui Stanciul, întărit cu ocină la Urseni 328.
 Neniul lasă fiicei sale ocină la Balonirești 94.
 Neniul vinde ogor la Cochineștii de Sus 262.
 Neniul vornicul, piatra lui ~ , în descriere de hotare la Hareș (menț.) 111.
 Nenu cumpără parte din Măgura Buzăului 145.
 Neofit, egumen al m-rii Cutlnmuz 232.
 Netoți, sat <Dumbrava, j. Prahova>, parte întărită lui Voico logofătul ș.a. 231.
 Nevoia, pîriu la Plopu 69.
 Nică mare postelnic în sfatul domnesc eroare, 101.
 Nicodim, moaștele lui la m-rea Tismana 173.
 Nicola diacul scrie act domnesc 206.
 Nicola (Nicola) Grecul cel mare cumpără ocină în Groșani și o dăruiește m-rii Tismana 153.
 Nița, în pomelnicul m-rii Pîlcov Milai Vodă> 291.
 Nicula din Tirgoviște, casa lui ~ 76.
 Noatenul, pîriu la Plopu 220.
 Noofrie v. Onofrei.
 Novac, fiul lui Danciul, vinde ocină în Brătășani 177.
 Nucet, <Sf. Gheorghe> m-re <j. Dimbovița>, stăpînă de țigani 10, 155, 269.
 Nucetul, pîriu <j. Gorj> A.
 Nupea, fratele lui Bunea, întărit la Șăscioara 91.

O

•Oacheș din Dănești, ai cărui fii vind ocină la Bătiești 309.
 Oana, Oană:
 •Oană, dăruit cu ocină în Pîrvulești, pentru credincioasă slujbă, de către Neagoe vistierul 51.
 Oană, fratele lui Dragonir ș.a. întăriți în Robănești 2.
 •Oana, fratele lui Stanco, se judecă pt. ocină în Crîngeni 133.
 •Oană (Oana), <nepotul lui Țigulea pîrcălabul>, i se întărește ocină în Pîrscov 230; martor B.
 Oană, popă, fiul lui Radul, în priciună pt. ocină în Stănești 225.
 •Oana (Oană, Onea), diac mic 88; scrie acte domnești 75, 88, 91, 248, 249, 254, 293; <eroare:> diacon 91.

Oană vinde ocină la Bătiești 236, 309.
 Oancea cu ceata lui, întăriți în Stăucești și Costești 151.
 Oancea din Batiu, stăpin la Mălureni 117.
 Oancea din Popești <j. Prahova> tatăl lui Toader, cu ocină 271.
 Oancea, fiul lui Voiculă, întărit cu ocină în Cochineștii de Sus 262.
 Oancea, fratele lui Bercea, întărit în Stănești 120.
 Oancea, fratele lui Costandin, întărit cu ocină la Bătiești 236, 309.
 Oancea,, popă, familie, întărit cu ocină în Suslănești 229.
 Oancea scrie act domnesc 135.
 Oancea, tatăl lui Stoica grămăticul 62.
 Oancea vinde ocină în Studina 313.
 Oarze, top. la Suslănești 229.
 •Obedin, sat <Corzu, Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 20, 32; hotare 126.
 Obedinel, pîriu la *Obedin 126.
 Obîrșia lui Răfăilă, deal la *Obedin 126.
 Obrejița, top la Popești 142, 224.
 Ocna cea Mare, Ocnele Mari, j. Vilcea> mertic în sare de la ~ pt. m-rea Iazer 326.
 •Ocolîște, sat <probabil j. Mehedinți> 21.
 Ocsote Pascaleasă, negustor din București, martor 266.
 Odelean, întărit cu ocină în Drăgae 266.
 •Odobeni, sat <lg. Sătuc, j. Buzău>, părți întărite lui Udriște sulgerul 49.
 Oești v. Uești.
 Ograda, sat <j. Ialomița>, întărit lui Vladul ș.a. 130.
 Ograda, top la Rădăcinești 270.
 Ogrăzeni, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 76.
 Ohaba, sat j. Mehedinți> 221.
 Olac din Iașii de pe Argeș, tatăl Neacșei 322.
 Olășăști, sat <Oleșești, j. Buzău B. Olt, riu, în descriere de hotar 188; sate pe ~ 93, 195, 296.
 Olteni, sat <j. Vilcea>, părți cu vie întărite lui Dumitru ș.a. 25, 220.
 Olteț, afluent al Oltului, hotar al vămii de la Vilcan 91, 160, 173.
 Ona, Onea v. Oană.
 Onofrei (Noofrie, Unofrie), egumen al m-rii Argeș 196, 210, 260.
 Onofrie, egumen al m-rii Bistrița 166.
 Oprea cu ceata lui întăriți în Stăucești și Costești 151.
 Oprea din Boboști, jurător 221.
 Oprea din Ciocani, jurător 26, B.
 Oprea din Cîrlomănești, jurător 26, B.
 Oprea din Petrești vinde ocină 98.
 Oprea din Șuvarna, jurător 221.
 Oprea, fiul lui Albul v. Oprea vătaf.
 Oprea, fiul lui Cîrstocea, vinde vie la Rădăcinești 305.
 Oprea, fiul lui Dan, întărit în Românești 293.
 Oprea, fiul lui Pădure logofătul v. Oprea stolnic.

Oprea, fiul lui Radul, vinde ocină la Priboiani 64.
 Oprea, frate cu Dionisie ș.a. întăriți cu ocine în Balșu lui Stoian 292.
 Oprea, frate cu Dragomir ș.a., întâiți cu ocine în Robănești 2.
 Oprea, fratele lui Vilcul, întărit cu ocină în Șascioara 91.
 Oprea, <diferiți ; in pricină pentru Malureni 117; întăriți in: Bădeni 276. Rădulești 314, Măldăreștii de pe Cerna 90. Potoc 146. Suhodol și Ermonești 290. Suslănești 229.
 Oprea logofăt v. Oprea Gălbenușă.
 Oprea logofătul din Vlădești 59; ispravnic 59. 75. 100, 101, 105.
 Oprea, nepotul lui Cirstea, in pricină cu m-rea Govora 3,4.
 Oprea, nepotul Hovizecaului, vinde ocină la Glodeni A.
 Oprea, <nepotul lui Țigulea pircălabul . întărit cu ocine in Pircsov 230.
 Oprea, popă, se judecă pt. părți in Păușești și Prundeni 143.
 Oprea postelnic, întărit in Bogdănești 227.
 Oprea, răscumpără de la donin ocina in Radovanu, pe care este întărit 116, 148, 189.
 Oprea, stăpin in Budeșteni, Dobroești ș.a. 217.
 Oprea, stăpin in Merișanii de Jos, Negoești ș.a. 252; probabil același: Oprea, fiul lui Țalapi logofătul, familie, stăpin in Cocosani 99.
 Oprea stolnicul, fiul lui Pădure logofătul, stăpin in Gliua 268; vinde părți la Tudorești 106.
 Oprea, țigan al m-rii Tismaua 258.
 Oprea, vătaful, fiul lui Albul, întărit cu ocine in Cirstienești și Văleni 237, in Suslănești 229; martor 322.
 Oprea, <diferiți , vind ocine la: Folești 95, Rădulești 314, Mirăori 273, Rădăciucești 270.
 Oprea Bolborea, din Drăgoești, vecin întărit lui Stănciucul postelnicul 129.
 Oprea Gălbenușă (Oprea) logofătul scrie acte domnești 3. 7. 23, 29. 81. 171; <eroare> Sambeuș 7
 Oprea Șain, martor la diată 81.
 Oprea Șerbănescu > iuchină la înfrățirea cu Ivan marele logofăt satul Boruleștii de Sus 315.
 Opriș, fiul lui Toader, cumpără vie la Rădăcinești 270.
 Opriș răscumpără de la domn parte de ocină in Radovanu, pe care este întărit 116. 148. 189.
 Opriș vinde ogor la Bătiești 236.
 Oprița vinde parte de moșie in Măldăreștii de pe Cerna 90.
 Orașul de Floci v. *Floci.
 Oroșani, sat <Orășani, inglobat in c. Ostroveni. j. Dolj>. sătenii din ~ , in pricină

cu fiii Slavnei și ai lui Vlaicu eel Bătrîn 278.

Osiletul v. Lacul Osiletului.
 Ovancea v. Ivancea stolnicul.

P

Padina (Padina Fintinii), top. la Folești 95.
 Padina cea Mare, top la *Glupavi 167.
 Padina Malului, top. la *Ciinești 323.
 Pahomie, „din schitul cel mare”, martor la Pircsov B.
 Paisie, egumen al m-rii Nucet 155.
 Paisie, egumen al m-rii Tisnana 113. 114.
 Paisie, episcop al Riunicului, martor 136.
 Panaiote v. Isar Panaiote.
 Pană ban niare in sfatul domnesc eroare 11.
 Pană, fiul lui Stauciul, nepotul lui Chefa din Tirgoviște, vinde prăvălie in București 266.
 Pană gricul cumpără o dugh ară la <Tirgoviște> 238.
 Pană, logofătul, martor la m-rea Argeș 1
 Pană paharnic in sfatul domnesc eroare. 293.
 Pană. (Pana. Pano) stolnic mare in sfatul domnesc 262—265, 267—270, 273—277, 279—283, 285, 288, 290—299, 302, 303, 305 307, 309, 315, 317—324, 328 331; <erori> Preda 298. Panul sulger 320.
 Pandrea vinde ocină la Merișanii de Jos 252.
 Panga postelnicul . in pricină cu m-rea Bistrița pt. țigani 157.
 Papa spătar in sfatul domnesc 55.
 Papa vinde moșia de lg. Floci m-rii Cozia 207.
 Papareț, țigan al m-rii Nucet 10, 269.
 Paracsote, tatal lui Cirstea negustor din București (menț.) 266.
 Paraschiva, in pricină cu m-rea Nucet pt. țigani 10, 269.
 Parniia, țigan al m-rii Bistrița 157, 202.
 Partea Sasului, moșie <Valea Sasului in or. Curtea de Argeș>, schimbată de Neagoe Basarab cu orașeni din Argeș pt. Flăminzești 191.
 Pascaleasă v. Ocsote Pascaleasă.
 Pascotă cumpără vie in Ceruaiah 297.
 Pașadia, țigan boieresc 324.
 Pașchina, țigan al m-rii Glavacioc 88.
 Patea, fratele lui Dragomir ș.a., întărit in Robănești 2.
 Paul, țigani boierești 49. 185.
 Păcălanul (Păcăleanul) top. la *Plopul 69. 277.
 Păcurița, piriu la Bisca 251.
 Pădure logofăt <din Săcuiani . tatal lui Stan și Oprea (menț.) 106, 268.
 *Pădureni, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Baldovin pitarul 19.
 Păltinet, top. la Rădăcinești 270.
 Păltiniș, top. la Negoșina 45;
 *Păpușari (Păpușarul lui Zlatco), sat <probabil lg. Merișani. j. Teleorman>, părți întărite lui Oprea ș.a. 252.

- Părăsita** top. la *Turcinești 239.
- Păstoiața**, munte la Bistrița <j. Vilcea> 68.
- Pătirlage** (Pătirlage), sat <j. Buzău> 26, B.
- Pătrașco**, fiul lui Ghiorma marele postelnic și al jupanitei Caplea, în pomelnicul m-rii Pilcov 291.
- Pătrașco** (2) vind ocine în Vodila lui Hoveț 329.
- Pătrașco** <cel Bun> (Petrașco) domn al Țării Românești 1554–1557, fiul lui Radu Paisie, daniu unor boieri 29, 67; titulatură 100; ispravnic 35, 104; <menț.> 118, 127, 134, 191, 203, 205, 230, 239, 312, B. dă acte: passim.
- Pătru**, Petru:
- Pătru** din Boboești, jurător 221.
- Pătru** din Lumineni, în pricină pt. moșie la Virleți 311.
- Pătru** (Petru) din Olteni, cumpără vie în Bujorani 307; martor 25.
- Pătru** din Sohodol, întărit cu ocină în Suhodol și Ermonești 290; jurător 221.
- Pătru**, fratele lui Dănilă, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
- Pătru**, fratele lui Dragomir, întărit în Rădești 235.
- Pătru**, fratele lui Radu, întărit în Balșul lui Stoian 292.
- Pătru** <deferți> întăriți în: Chiojdu 112; Iamnic 103; Obedin 126.
- Petru** întăriți în: Posobești 147; Runcu și Brebu 310.
- Pătru** (Petru) logofătul scrie acte domnești 259, 295.
- Pătru** pircălabul dăruiește m-rii Argeș jumătate din satul Birca (menț.) 6.
- Pătru** popă, în pricină pt. ocină în Stănești 225.
- Pătru** răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Petru** <cel Tânăr>, domn al Țării Românești <1559–1568>, fiul lui Mircea <Ciobanul> vv., familie 302; ctitorii și daniu 302, 326. dă acte: passim.
- Pătru** Grăunță, tatăl lui Vintilă ș.a. dăruiește ocina din Ștefănești m-rii Argeș (menț.) 14, 17.
- Păușești**, sat <j. Vilcea>, părți întărite lui Radu și Stan 143.
- Păvăluță** vinde ogoare în Cirpeni 331.
- Peatra** Tamișii, top. la Bisca de Sus II.
- Pelaghia**, stareța m-rii Valea 260.
- Pera** diacon din Tirgoviște, martor 238.
- *Pereni**, sat <lg. Sălătrucu, j. Argeș> 270.
- Peri**, sat <j. Mehedinți>, parte întărită lui Jigmon ș.a. 125.
- Peșceani**, sat <Peșteana, j. Mehedinți>, parte întărită lui Stoian 246.
- <Petra> v. Piatra, sat.
- Petrașco** Petrașco.
- Petrea** v. Furca Petrei, deal.
- Petrești**, sat <j. Gorj>, părți întărită lui Dragotă ș.a., 98.
- Petriman**, fiul lui Ivan barbirul, moștenește casă, dughene, vie și moară la Tirgoviște 238; probabel același, martor 17.
- Petru** v. Pătru.
- *Piatra**, sat <lg. Orodel, Dolj>, parte întărită lui Stanciu și Nan 256.
- Piatra**, sat <Petra, j. Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 32.
- Piatra Banului**, top. la Bistrița <j. Vilcea> 68.
- Piatra Dumei**, top. la Negoșina 45.
- Piatra Lerei**, munte la Bisca 251.
- Piatra Oancii**, top. la Negoșina 45.
- Piatra Popei**, top. la Rădăcinești 78.
- Piatra Stăneștilor**, top. la Bisca 251.
- Piatra Stircului**, top. la Posobești 147.
- Piatra Tircovului**, top. la Posobești 147.
- Picior** v. Stoica Picior.
- Pietriș**, top. la Tomeni 188.
- Pietroșani** sat <j. Prahova> 81.
- Pipercă** din Mușcel, fratele lui Voico, vinde părți în Valea Făgețelului și Colnicul Virtoapelor 78.
- Pisc**, top. la Tigveni 219.
- Piscani**, sat <j. Argeș> 52, 140.
- Piscul**, top. la Hareș 273.
- Piscul Boldei**, top. la Bătiești 236.
- Piscul Călinilor**, top. la Folești 95.
- Piscul Cerbului**, top. la Bătiești 192.
- Piscul Dracului**, top. la Folești 95.
- Piscul Lupului**, top. la Runcul 310.
- Piscul Rudel**, moșie la Bătiești j. Argeș> întărită lui Bolborgea 192.
- Piscul Sasului**, top. la Slănic <j. Prahova> 75.
- Piscul Singeretului**, top. la Pietrari j. Vilcea> 95.
- *Piscul Stinei**, sat <?> <probabil lg. Morunglav, j. Olt>, întărit lui Tatomir 5.
- Piscul Șogului**, top. la Corzi 77.
- Piscul Talpelor de Sus**, top. la Pojogi <j. Vilcea> 286.
- Piscul Tisii**, top. la Rădăcinești 270.
- Piscul Turcilor**, top. la Drăghiceni 319.
- *Pisculești**, sat lg. Cosimbești, j. Ialomița> 311.
- *Piscupești**, sat <probabil j. Mehedinți> 221.
- Pitești**, oraș, scaun <azi mnc. , mări ale m-rii Argeș la ~ 181; acte domnești scrise în ~ 51, 52, 70, 76.
- Pizdelea** vinde parte în Dobrița (menț.) 12.
- Pilcov** <Mihai Vodă , m-re <Sf. Nicolae, în mnc. București>; ctitori, Ghiorma postelnicul și Caplea 291; metoh al m-rii Simo Petra <Athos> cu sate, mori și țigani 291.
- Piriul Corbului**, piriu la Turcinești 239.
- Piriul Lat**, piriu la Turcinești 239.
- Pircsov** (Pirțcov), sat <j. Buzău> 26; hotare 230; parte întărită lui Radul din Rădulești B; întărit lui Moșul 230.

- Pirscovel, piriu la Posobești 147.
- Pirvul, ban al Craiovei, stăpin de sate, danii m-rii Bistrița (menț.) 46, 72.
- Pirvul din Brebini, jurător 221.
- Pirvul, fiul lui Mircea in pricină pt. Vulpești 96.
- Pirvul, fratele lui Barbul ban al Craiovei. familie, danie la m-rea Bistrița (menț.) 158.
- Pirvul <diferiți> in pricină pt. ocină in Fărcășești 33; Tomești 168
- Pirvul logofătul, tatăl lui Ivan (menț.) 36.
- Pirvul, nepotul lui Pirvu, întărit in Bătiești 216.
- Pirvul răscumpără de la domn o funie de moșie in Radovanul 116, 148; întărit in Radovanul 189.
- Pirvul se judecă pt. Bresnița și Varovnicele 184.
- Pirvul, unchiul lui Stoica, Pirvu ș.a., stăpin in Bătiești (menț.) 216.
- Pirvul vătaf mare se înfrățește pe ocină in Stoenesti 320.
- Pirvul vornic mare in sfatul domnesc <eroare> 298.
- Pirvulești <Craiovești> 226; cotropesc ocină 169.
- Pirvulești, sat c. Dragomirești, j. Dimbovița), parte întărită lui Oană și Cucor 51; jumătate de sat întărită lui Ivan marele melnicer 62.
- Plaiul Praporălor, top. la Molitvișu 233.
- Plaiul Purcariului, top. la Bisca 251.
- Plățcoe, Plăcicoi v. Plecicoi, sat.
- Plășor, top. la Hareș 111.
- Plătar, top. la Glavacioc 267.
- Plăvicesții de Sus, sat <probabil Plăviceni, j. Olt>, parte întărită lui Stoica ban 82.
- Pleașa, culme la Hareș 111.
- Pleașa, top. la Rădăcinești 270.
- Plecicoi (Plăcicoi, Plățcoe), sat <Pleşcoi, j. Buzău>, parte întărită lui Tatul comis 13; întărit cu munte fiicelor lui Tatul 318.
- Plenița, sat <j. Dolj>, parte întărită lui Stanciul și Nan 256.
- Plopiș, top. la Bătiești <j. Argeș> 236.
- Plopul, deal la Flămînzești <in or. Curtea de Argeș> 205.
- Plopul, sat Rijlețul Govora, j. Argeș), hotare; întărit m-rii Govora 69, 220.
- Ploștina, sat <j. Mehedinți>; azi in or. Motru, j. Gorj), întărit m-rii Tismana 134, 239.
- Podeanu v. Radu Podeanu 77.
- Podul Gherghiu, top. la Bărcănești 264.
- Podul lui Stănilav, top. la Flămînzești 191, 205.
- Podunavia in titulatura domnului Țării Românești 3, 184, 187.
- Poenari, cetate <j. Argeș> 205.
- Poenari, sat <j. Argeș> hotare 71; întărit lui Radu marele paharnic ș.a. 71; întărit m-rii Iazăr 326.
- Poeni, sat <j. Vlașca>; azi j. Teleorman), sâtenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.
- *Poenița, sat <lg. Morunglav, j. Olt>, întărit lui Tatomir ș.a. 5.
- Poenița, top. la Hareș 273.
- Poganul, sat sat <j. Olt>, părți întărite m-rii Iazăr 234, 326.
- Pogonești, sat 300.
- Poiana, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Dumitru, fiul lui Bancul 305.
- Poiana, top. la Cochineștii de Sus 262.
- Poiana, top. la Rădăcinești 78, 270.
- *Poiana Ciolanului, sat <?> <Aurești, j. Vilcea>, întărit m-rii Dobrușa 190.
- Poiana Dăspinei, top. la Drăghiceni 319.
- Poiana lul Cazan, moșie la Mușcel <j. Vilcea> 78.
- *Poiana lui Stănilă, sat <probabil lingă Morunglavu, j. Olt> 5.
- Poiana Lungă, top. la Rădăcinești 270.
- Poiana Socetului, top. la Bisca 251.
- Poieni, top. la Popești 224.
- Pojogi, sat <Pojogi-Cerva, j. Vilcea>, întărit lui Vladul ș.a. 286.
- Policioi, sat <Policiori, j. Buzău> 26, B.
- Popa din Țișirlii, stăpin la Căpățineni, Cheieni și Poenari 71.
- Popa, întărit cu parte in Obedin 126.
- Popești, sat <j. Argeș>, părți întărite lui Cirstian ș.a. 142, 223, 224.
- Popești, sat <probabil j. Călărași> 80, 109.
- Popești, sat <c. Podenii Noi, j. Prahova>, ocine întărite lui Stanciul ș.a. 89; lui Toader 271.
- Porțile de Fier, strimtoare <j. Mehedinți>, limită a vămii de la Vilcan 160, 173.
- *Porunbeni (Porumbreani), sat lg. Mirăul, j. Vlașca>; azi j. Giurgiu> 167.
- Posea din Priboieni, martor 322.
- *Posmag, sat <lg. Nucet, j. Călărași>, ocină schimbată de Ursu spătarul pt. parte in Lunga 119.
- Posobești (Cosobești), sat <c. Odăile, j. Buzău> 26, B; parte întărită urmașilor lui Sin 147.
- Potel, baltă <j. Romanați>; azi j. Olt>, drept de pescuit întărit m-rii Bistrița 163, 206; stolnici de la ~ 206.
- Potel, sat <j. Romanați>; azi j. Olt> 175, 203.
- Potoc (Preobrajenia) m-re <Butoiu, j. Dimbovița> întărită cu sat, baltă și girlă 165.
- *Potoc pe Tala, sat <Butoiu, j. Dimbovița>, întărit lui Roman ș.a. 146.
- *Potoc, siliște <lg. Breznița, j. Mehedinți>, întărită m-rii Tismana 184.
- Praja, top. la Slănic 75.
- Prajila, top. la Bistrița 68.
- Praxia v. Epraxia, monahia.
- Preajva, siliște <probabil lg. Bucovicior, j. Dolj>, întărită lui Preda banul 85.
- Preda banul, întărit cu sate: Cleanov, Vardinița Crucea și siliști 85.
- Preda din Budu ..., soful jupanișei Calea (menț.) 296.
- Preda, fiul lui Pătru Grăunță, familie 17; in pricină pt. ocină in Ștefănești cu m-rea Argeș 14, 17.

Preda, fiul lui Stoica din Brăila, martor 325.
 Preda stolnic în sfatul domnesc <eroare> 298.
 Predeal, deal <j. Buzău>, în hotar cu Măgură și Bădeni 145.
 Predeal, top. la Slănic <j. Prahova> 75.
 Predoane, <jupanița lui Preda din Stănești> în pricină cu m-rea Bistrița pt. Balta Albă 132.
 Prejna (Prișina), sat <j. Mehedinți> 221.
 *Preșcena sat <j. Mehedinți> 221.
 *Priboești, sat <j. Mehedinți> 305.
 Priboieni (Priboiani), sat <j. Mușcel: azi j. Argeș> 322; părți întărite lui Stoica și Vlaicul 64.
 *Prilepeș, sat și siliște <Breznița, j. Mehedinți> întărit m-rii Tismana 184.
 Priporul Ostașului, top. la Bisca 25 L.
 Priseaca, top. la Rădăcinești 270.
 *Prislop, sat <?> <lg. Rădăcinești, j. Vilcea> 78.
 Prișina v. Prejna, sat.
 Prișineni, sat <probabil Prejneni, j. Mehedinți> popă din ~ 221.
 Prodan, fiii lui în pricină pt. Mușcel (menț.) 46.
 Prodan se judecă pt. parte în Tudorești 139.
 Prodan vinde ocină în Studina 313.
 Proroci, sat <Ulmi, j. Olt> 12.
 Provița, sat <j. Prahova>, întărit lui Neagu 101.
 Pruncea, tatăl lui Bălan din Bădeni (menț.) 47.
 Prundeni, sat <j. Vilcea>, părți întărite lui Radu ș.a. 143.
 Pucheni, sat <j. Dimbovița>, hotare 310.
 Puia vinde ocină în Studina de Jos 313.
 Pulea, răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
 Pungă din Groși vinde moșie la Rădăcinești 270.
 Purcariul, top. la Popești <j. Argeș> 223.
 Purcăraș, întărit la *Potoc <j. Dimbovița> 146.
 Purcea, întărit-cu parte în Obedin 126.

R

Raci, top. la *Turcinești 239.
 Racovița, pîriu la *Turcinești 239.
 Racovița sat <j. Mehedinți, azi j. Dolj> 221.
 Rada, fiica lui Barbul comisul, jupanița, lui Cîrstian, dăruiește parte din Deșirați m-rii Snagov 325.
 Rada, moara ei pe Cricov, lg. Gherghița 208.
 Rada, partea ei din Voinigești întărită ginerilor ei, 93.
 Radomir vinde ogor în Sirbi 136.
 Radoslav banul cotopește satul *Strimbele al m-rii Govora 306.
 Radoslav din curteni, întărit în Vulpești 96.
 Radoslav (Radislav), întărit în Drăghiceni 319.
 Radoslav vinde ocină în Studina de Jos 313
 Radovan din Ocoliste, jurător 221.
 Radovanul, sat <j. Dolj>, părți în ~ răscumpărate de săteni de la domn 116, 148, 189.
 Radul clucer v. Radul din Golești.
 Radul comis în sfatul domnesc <eroare> 911
 Radul cu ceata lui, întărit în Virleți 311.
 Radul cu fiii săi, Cîrstea și Mihail, întărit în Milești 253.
 Radul cumpără ocină în Rădești 235.
 Radul cumpără ocină în Rusinești 324.
 Radul din Cozmești, întărit cu o curătură 58.
 Radul din Craiova martor 44.
 Radul din Drăgoești v. Radul logofătul.
 Radul din Glupavi, zapis scris cu „zisa” lui, 167.
 Radul din Golești <Furovici>, mare dregător, soțul Caplei, familie 84, 110, stăpîn în Golești, Mărăcineni și Vieroș 84, 110, în Căpățineni, Cheieni și Poenari 71 și cotopește satul Hareș 111; în sfatul domnesc: mare clucer 71, 84, 110; mare paharnic, 30, 31, 33, 35, 37, 39–41, 46, 47, 49–54, 56, 58–63, 65–76, 83, I, III; ispravnic 70.
 Radul din Rădulești, în pricină pt. ocină în Pîrscov B.
 Radu din Roșia, fiicele lui 304.
 Radul din Slăvilești cumpără ogoare în Strîmtul 246.
 Radul din Sohodol, jurător 221.
 Radul din Tudorești vinde parte lui Bocotan comisul 106.
 Radul, fiul lui Alăman <vătaful>, în pricină pt. Stănești 225.
 Radul, fiul lui Brutul <paharnicul din Rumceni>, nepotul lui Vlaicul clucer, întărit în Țigănești 53.
 Radul, fiul lui Cîrstea, vinde loc la Ulm 281.
 Radul, fiul lui Dan, întărit pe ocină în Cordun 298.
 Radul, fiul lui Dan, întărit în Românești 293.
 Radul, fiul lui Ivul din Ciocade, în pricină pt. satul Topșa 72.
 Radul, fiul lui Micșan din Negești 312.
 Radul, fiul lui Nan, se judecă pt. ocină în Stolniceani 149.
 Radul, fiul lui Șerban, întărit în Românești 293.
 Radul, fiul lui Tîncă, întărit cu ocină și țigani la-Groiu 299.
 Radul, fratele lui Barbul <Craiovescu> banul, familie, danie m-rii Bistrița 158.
 Radul, fratele lui Dragomir, vinde ocină în Groși 105.
 Radul, fratele lui Dragotă, întărit la Hermami Petrești ș.a. 98.
 Radul, fratele popii Oancea, vinde ocină în Aniniș 229.
 Radul, fratele lui Vladul ș.a., întărit în Virleți 311.

- Radul, fratele lui Voicea, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
- Radul, înfrățit peste ocină în Glogova 228.
- Radul (2) în pomelnicul dat m-rii Mihai Vodă de jupanița Căplea 291.
- Radul, <diferiți>, întăriți în: Băiași 1; Crișgeni 133; Iași 5; Pietrari 95; Rădulești 314; Obedin 126; Păușești și Prundeni 143;
- *Potoc 146; Rădești 235; Runcul și Brebul 310; Stănești 97; Suhodol și Ermonești 290; Urlușești 235; Virlești 311.
- Radul jupan, fiul lui Danciu din Popăști, dăruiește Episcopiei Buzău vie cu vinărici în Dealul Verneștilor 80, 109.
- Radul, jupan, în pomelnic la m-rea Snagov 325.
- Radul, lasă partea lui din Sorocoveni în schimbul plății birului 265.
- Radu logofăt mare din Drăgoești, familie 93; cotopește sate ale m-rii Argeș 195; în pricină pt. Golești 84; în sfatul domnesc (mare logofăt, fost mare logofăt) 20, 21, 33, 46, 68, 70, 86; ispravnic 21; probabil același: Radu logofăt dăruiește un sălaş de țigani 218.
- Radul, moșia lui din Bărcănești, întărită fratelui său, Dragul spătar 60.
- Radul, nepotul lui Radul, întărit în Rădești 235.
- Radul, nepotul lui Sușman, în pricină pt. ocină în Iași 257.
- Radul, paharnic v. Radul din Golești.
- Radul, partea lui din Tudorești 106.
- Radul postelnic, i se întărește satul Corneni 40.
- Radul postelnic mare în sfatul domnesc 20, 21 <eroare:> 110.
- Radul popa din Iliști, jurător 221.
- Radul popă lasă moșia lui din Bărcănești în schimbul plății birului 264.
- Radul scrie acte domnești 106, 109, 119, 155.
- Radul spătarul, întărit cu țigani 213.
- Radul stolnic mare <din Boldești> i se întărește satul Băilești 107; în sfatul domnesc, 30, 31, 33, 35, 37, 39—41, 45, 47, 49—56, 59—77, 79, 81—94, 96—110, 159, I, III; <eroare:> comis 91.
- Radul, tatăl lui Oprea, vinde ocină la Priboiani 64.
- Radul, țigani; al m-rii Dobrușa 190; ~ ai m-rii Tismana 258.
- Radul, <diferiți>, vind: ogoare la Băjenie 273; Budești 245; Studina de Jos 313; moșie în Iași <menț.> 5; loc de casă în Sirbi 136; la Suslănești 229.
- Radul voievod v. Radul <Ilie>, Radul <Paisie> ș.a.
- Radul voievod, fratele lui Petru cel Tânăr, familie, în pomelnicul m-rii de la muntele Sinai 302.
- Radul al Colții (Radul Colțea), fiul lui Colțea vornic, cumpără moșie în Dădulești și Stroești 66.
- Radul al Mandei din Stăncești schimbă cu Mitropolia satul Vilsănești pt. Băneștii de la Ruia 248.
- Radul al lui Stan, partea lui din Plăviceștii de Sus (menț.) 82.
- <Radu> Bădica (Bădica), domn al Ț. Rom., <1523—1524> 115, 180; familie 80; stăpîn de sate 180.
- Radu Călugărul v. Radu Paisie.
- Radul cel Bătrîn, domn al Ț. Rom., <cca 1377—cca. 1383> (menț.) carte de la ~ 1.
- Radu cel Bun v. Radu cel Mare.
- Radul <cel Mare> (~ cel Frumos ~ cel Bun, ~ cel Bun și bătrîn, Preabunul), domn al Ț. Rom. <1495—1508>, familie 1, 3, 12, 97, 107, 239, 240; ctitor și donator al m-rii Govora 3, 4; (menț.) 3, 5, 40, 65, 66, 129, 226, 239; cărți de la ~ 1, 3, 4, 5, 4, 277.
- Radul Colțea v. Radul al Colții.
- Radul Cotescul, nepotul lui Bucur, se judecă pt. ocină în Suslănești 229.
- Radul Dedului (Dădulescul, Deadiului), tatăl lui Stan armașul ș.a., pierde satul *Dădulești pt. furt de cai 22, 65.
- Radul <de la Afumați> domn al Țării Românești <1522—1528> <fiul lui Radu cel Mare>, tatăl lui Radul <Ilie> voievod 20, 21; pierit la Rîmnic 85, 99, 112, 174, 205, 242, 248, 285; cărți de la ~ 85, 242, 285.
- Radul Folici se judecă pt. ocină în Fărcășești 33.
- Radul <Golescu> v. Radu din Golești.
- Radul <Ilie>, domn al Ț. Rom. <1552—1553>, fiul lui Radu <de la Afumați>, dă acte 20, 21.
- Radul Mihăilescul cu ceata sa, în pricină pt. răzoare în Bărcănești, 226, 280.
- Radu <Paisie> Călugărul, domn al Ț. Rom. <1535—1545>, tatăl lui Pătrașcu <cel Bun> passim; (menț.) 21, 24, 65, 71, 73, 84, 89, 99, 104, 134, 151, 193, 218, 262, 299, 310, 323, II; cărți de la ~ 6, 12, 33, 45, 46, 53, 71, 85, 117, 296, 311, 312, 323.
- Radu Podeanu întărit în satul Corzii 77.
- Radu Vilceanu, logofăt mare v. Vilceanul, Raia, fratele lui Frincul, întărit la Șăscioara 91.
- Raia înfrățește pe sora sa pe ocină în Mihăești 252.
- Raica, fiica lui Barbul vinde parte în Drăgae 128.
- Rasovanul v. Costandin ~ ,
- Ratea din Bujoreni, martor 25.
- Rădaia, fiica Neagăi, întărită în *Mușcel 59.
- Rădan, întărit cu parte în Obedin 126.
- Rădăcinești, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Badea 78; părți cu vie și baltă întărite lui Stanciu ș.a. 270; vie la ~ cumpărată de Dumitru 305.
- Rădeiu, întărit în Găleșoia 288.

Rădești, sat <j. Olt>, in pricină cu satul Circimarii 235.
 *Rădulești, sat <lg. Petrișoru, j. Buzău> B.
 Rădulești, sat <?>, act domnesc scris in ~ 49; ocină in 314.
 Răfăilă v. Obirșia lui ~ .
 Răgăilă din Stănești, cu parte in Mușcel (menț.) 59.
 Răgulea v. Satul Răgului.
 Răsipă, fiii săi in pricină pt. satul Bahna 134, 239.
 Răspop vinde ocină la *Potoc 146.
 Răstoarna, piriu, sat pe ~ 314.
 *Răsturnați, sat <lg. Valea Macrișului, j. Ialomița, întărit lui Stănilă vornic 27.
 Rătivoe, fiul lui Stanciul Mohora, întărit in Vulpești și Curteni 55.
 Răvigeasca, top. la Netoți 281.
 Rijleți, sat <Rijlețu-Govora, c. Uda, j. Argeș>, in pricină cu m-rea Govora 277.
 Rimna, piriu <afluent al R. Sărat> ogor la ~ 245.
 Rîmnic (Rîbnic), oraș domnesc <Rîmnicu Vilcea> 1;
 sate, m-re și locuri in jur 308;
 stăpînire a m-rii Iazăr 326;
 moartea lui Radu voievod la ~ 85, 99, 112, 174, 205, 242, 248, 285; Radu cel Frumos <cel Mare> la ~ 1; act domnesc scris la ~ 91.
 Ripa lui Coman, top. la Chojd 112.
 Ripa Macrii, top. la Chiojd 112.
 Riul Alb, top. la Brebu j. Dimbovița> 310.
 Robănești, sat <j. Dolj>, parte întărită lui Dragomir ș.a. 2.
 Robești, sat <j. Buzău>, in hotar cu Vodila lui Hoveț 329.
 Rogojina, sat <inglobat la Frumușei, j. Gorj> 272.
 *Rogozești, sat probabil lg. Tîrșor, j. Prahova, parte cu moară întărită popii Dumitru ș.a., 56, 118.
 Roman din Stoenesti vinde moșie la Rădăcinești 270.
 Roman, fiul lui Manea, întărit cu ocină in Boești 164.
 Roman, fiul lui Pascotă, stăpin de vie in Cernaiaș 297.
 Roman, fratele lui Manea, familie, întărit cu ocină in Boești 164.
 Roman, inchină ocină din Trestenic lui Ivan marele postelnic 279.
 Roman, in pricină pt. ocină in Iași 257.
 Roman, tatăl lui Neagomir și Șerban, întărit la *Potoc 146.
 Roman vinde ocină la *Potoc 146.
 Romănați <Romanați, județ istoric>, griu și brinză întărită m-rii Iazăr 326.
 Românești, sat <probabil j. Gorj>, parte întărită lui Drăghici ș.a.; dușegubină 293.
 Roșca din Negreni vinde moșie 272.
 Roșca răbojar in j. Gorj 199.
 Roșca se judecă pt. Bahna 239.
 Roșca, întărit la Brătienii de Jos 121.

Roșca vinde ocină in Bătiești, 192.
 Roșca vinde loc de casă la *Mirăori 273.
 *Roșia, sat <probabil j. Olt> 304.
 Rozorul Gogului, top la Bisca 251.
 Rudele, top. la Băiași 1.
 Ruginoasele, top. la Bisca de Sus II.
 *Rumceni, sat <Marginea Pădurii, j. Prahova> 79, 167.
 Runcoșel, top. la Hareș 273.
 Runcu, sat <j. Dimbovița>, ocină întărită lui Milea, Radu ș.a. 310.
 Runcu, sat <j. Gorj> 221.
 Runcu, sat <probabil j. Mehediunți> 44.
 Runcu, la matca Oltului, sat <j. Vilcea, jumătate întărit lui Sirbul logofăt și jupaniței Calca 296.
 Roșu v. Calciul ~ pîrgar.
 Rupo al Draghiei din Smirdeșteț 11.
 Rusi, top. la Rusinești 82.
 Rusinești, sat <probabil lg. Petrești, j. Gorj>, parte întărită lui Radul 98; ocină întărită lui Dobroslav ș.a. 321; ~ de Jos, ocină întărită lui Stoicea ban 82.
 Rusta, negustor din București, martor 266.

S

Sahat, popă din Tirgoviște, martor 238.
 Sambenuș <eroare> v. Oprea Gălbenușa.
 Sanfira, jupanița lui Socol postelnicul, dăruiește țigănci m-rii Tismana 44.
 Sarchez, popă din Tirgoviște, martor 238.
 Sarul, fiul lui Roman, familie, întărit cu ocină in Boești 164.
 Sasca, țigăncă 49.
 *Sasul, sat <lg. Săpunari, j. Călărași> 141.
 *Satul Răgului, sat <probabil *Răguleni, Ploștina, j. Gorj>, in pricină cu m-rea Tismana 134, 239.
 Sava călugăr, martor 167.
 Sava, popă din Brăila, martor 325.
 Savul, întărit in Virleți 311.
 Săcșori ? sat 66.
 Sălașele lui Mircea, top. in hotarul Glavaciocului 267.
 Sălătruc (Solotruc), sat j. Argeș> 78.
 Săpatul, probabil balta Călărași, j. Călărași, întărită m-rii Cozia 207.
 Sărăcinești, sat <Valca Cheii, j. Vilcea, părți cu vie, întărite m-rii Iazăr 326, 327.
 Sărățeni, sat <probabil c. Balaciu, j. Ialomița> întărit lui Stănilă vornic 27.
 Sărbătoare, tatăl lui Voicu (menț.) 147.
 Săseni, sat <j. Buzău>, case scutite de niunci și slujbe pt. treaba Episcopiei Buzăului 34.
 Scăești, sat <j. Teleorman>, întărit lui Cindea medelnicer 7.
 Scărișoara, munte lg. m-rea Bistrița <j. Vilcea> 68.
 Scăuiani, sat <j. Vilcea>, parte cu vie întărită lui Oprea 237.
 Secară armașul cotropește satul Crivina al m-rii Dobrușa 190.

Secară vinde parte în Boteni III.
Secătura lui Monea, top. la Hareș 111.
Secături, top. la Hareș 273.
Secături, top. la Rădăcinești 270.
Secăturile lui Tudor(?), top. la Sărăcinești 327.
Seghi din Băbeni vinde ogoare 136.
Sestrana, pîriu la Turcinești <j. Gorj> 239.
Sf. Gheorghe Vechi v. București.
Siliștea Aninișului, top. la Suslănești 229.
Sima v. Gherge al Simeț.
Sima al Licăi, **Sima** al lui Gherge, negustori din București, martori 266.
Simion vinde ocină în Studina de Jos 313.
Simon Petra v. Athos.
Sin (Sinu) din Cîrlomănești, jurător 26, B.
Sin din Ionești, grămătic, scrie acte domnești 41, 46.
Sin din Petrești vinde parte 98.
Sin, întărit la Chiojdu 112.
Sin, tatăl lui Baldovin, cu parte în Fundeni (menț.) 152.
Sin, tatăl Sorei, Neagăi ș.a. stăpîne în Posobești 147.
Sinai, munte, m-reă Preobrajenia primește obroc în bani 302.
Siriu, munte <j. Buzău> hotare 112, 251.
Siriu, pîriu <afluent al Buzăului> 251.
Simbotin Negru, pîrgar la Gherghița 208.
Sirbeasca, ocină la Popești 224.
Sîrbi, sat <j. Vilcea>, părți cu livezi întărite lui Vlad ș.a. 136.
Sîrbul diac scrie act domnesc 213.
Sîrbul, logofătul, stăpîn în Runcul 296.
Sîrbul, moșnen din Rîjleți, în pricină cu m-reă Govora 277.
Sîrbul vinde loc de vie 78.
*Slatina, siliște <Breznița, j. Mehedinți>, întărită m-rii Tismana 184.
Slav, popă din Prîșineni, jurător 221.
Slava, fiica lui Sin, întărită în Posobești 147.
Slavna, jupanița lui Barbul, în pomelnic la m-reă Snagov 325.
Slavna, jupanița lui Radul, în pomelnic la m-reă Snagov 325.
Slavna, partea ei în Oroșani, familie 278.
Slănic, pîriu <afluent al Vîrbilăului> 75.
Slănic, sat <j. Argeș>, hotare 174.
Slănic, sat <azi oraș, j. Prahova>, părți întărite lui Dumitru ș.a. 75.
Slătioara, sat <j. Vilcea>, întărit m-rii Bistrița 166, 169.
Slătioare, sat <j. Ialomița> 104.
Slăveni, sat <j. Romanți; azi j. Olt>, întărit m-rii Glavacioc 127, 285.
Slăvilă, partea lui în Boteni III.
Slăvilești, sat <Slivilești, j. Gorj> 246.
Slăvulea cumpără moșie în Cărpeneș 78.
Slăvulea vinde loc de vie la Rădăcinești 270.
Smădovița v. Furca Smădoviței.
Smirdeșteț, sat și siliște <azi în mnc. Craiova>, în hotar cu Băilești 107; parte cu vinărici întărită lui Iva ș.a. 11.

Snagov, m-re, Vovidenia <j. Ilfov>, întărită cu sate, vii și vecini 43, 122, 123, 274, 303, 325.
Soare, nepotul lui Micșan din Negești, în pricină pt. ocină 312.
Socol postelnicul dă carte m-rii Tismana pt. niște țigani 44.
Socol vornic mare, vlastelin, stăpîn în Ciulinăț 86; în sfatul domnesc 30, 31, 33, 35, 37; 39–41, 45–56, 58–79, 81–85, 87–110, I, III; ispravnic 28, 29, 32, 37, 38, 43, 45, 47, 49, 52, 54, 62, 63, 65, 69, 82–85, 102, 106, 110; <eroare:> Nedelco 94.
Sohodol v. Suhodol.
Solovanul cu fier, top. la Căpățineni 71.
Solotruc v. Sălătruc.
*Somor, sat <Floranu, j. Dolj>, parte întărită lui Stoica ș.a. 319.
Sora, fiica: lui Brătoe, întărită cu ocină în Albești 200; ~ lui Dan din Urteni înfrățită pe ocină 328; ~ lui Sin, întărită în Posobești 147; ~ Stoianei, vinde ogor la Bătiești 236.
Sora vinde ogoare la Crăpeni 331.
Sorca, fiica jupanului Cîrstian, stăpînă în Fîntînele și Deșirați 325.
Sorea, întărit cu ocină în Brătășani 177.
Sorica, întărită în Cîrlomănești 287.
*Sorocoveni, sat <lg. Milostea, j. Vilcea>, parte întărită lui Danciul 265.
Spahiul cumpără moșie în Hlemna 179.
Spanțog, sat <Spanțov, j. Călărași>, parte cu baltă și rumâni dăruită de jupanița Caplea m-rii Pîlcov 291.
*Spatnița, sat <lg. Vlădeni, j. Prahova>, întărit lui Drăghici vornic 39.
*Spăteni, sat <Speteni, j. Ialomița> 22.
Spini, sat <j. Argeș, azi Spinu, j. Vilcea>, grămătic 296.
Spinișor, sat unde s-a ridicat voievod al Țării Românești, Dragodan 218.
Spiridon, egumen al m-rii Tismana 204.
Staia cumpără ocină în Studina 313.
Staico clucer <din Cornățeni>, fiul lui Vintilă marele vornic, în pricină pt. Băneștii de de pe Ruia 76; stolnic, refuză să cumpere Marotinu 87.
Staico din Stîlpeni numără bani înapoiați la judecată 76.
Staico, în pricină cu Oroșanii, familie 278.
Staico logofăt răscumpără de la moarte un hoț de cai și primește ocina acestuia la Dădulești 65.
Staico se judecă cu Mihăilă spătarul pt. ocină în Popești 224.
Staico spătar în sfatul domnesc <eroare> v. *Stanciul Bengăi* 77.
Staico spătarul, tatăl lui Stroe vătăful, cumpără țigani 115.
Staico stolnic v. *Staico* clucer.
Staico vînd: ocină în Lăcșoare 223; în Popești 142, 224.
Staico <Șintescul> vornic, stăpîn în Dirza (menț.) 50.

- Staicul, întărit cu parte în Obedin 126.
 Stan *v.* Stan Bodăescul, Radul al lui Stan și Valea lui Stan.
- Stan armașul, fiul lui Radul Dădulescul, familie, în pricină pt. părți în Dădulești 22, 65, 243.
- Stan armașul din Comășteni, hotarnic 126.
- Stan ban mare al Craiovei și al Jiului, merge la oaste la Miloste 19: în sfatul domnesc 1—16, 18, 22—25; ispravnic 12, 13, 22, 23; jurător 12; <eroare> Pană 11;
- Stan comis în sfatul domnesc 158, 162.
- Stan cumpără: ogor la Cochineștii de Sus 262; ~ vie și livadă la Copăcel 150.
- Stan din Bîsca de Sus întărit cu moșie II.
- Stan din Dădulești *v.* Stan armaș.
- Stan din Ivănășăști, i se fură un cal 272.
- Stan din Micșani, jurător 26, B.
- Stan din Pîrscov, martor B.
- Stan din Porumbeni, martor 167.
- Stan din Sohodol, jurător 221.
- Stan, fiul: lui Dan din Urteni, înfrățit pe ocină 328; ~ lui Dan, întărit în Românești 293; ~ lui Dragomir, înfrățit în Stănila 83; ~ lui Mihăilă spătar, familie, întărit în Popești 142; ~ fiul lui Mircea, în pricină pt. Vulpești 96; ~ lui Pădure logofătul întărit cu ocină în Glina 268; ~ lui Radul, nepotul lui Micșan din Negești, în pricină 312; ~ lui Stanțiu Mohora, întărit în Vulpești și Curteni 55; ~ lui Șerban, întărit în Milești 253; ~ lui Vilsan, în pricină pt. răzoare în Bărcănești 280.
- Stan fratele lui Duda, cumpără ocină în Studina lui Mastecă 313; ~ lui Dumitru și Dadul, întărit la Slănic 75; ~ lui Lupul ș.a. întărit la Slănic 75 ~ lui Radu ș.a., întărit în Balșul lui Stoian 292; ~ lui Tatomir, cumpără moșie la Rădăcinești 78; ~ lui Tofil ș.a. întărit în Balșul lui Stoian 292; ~ lui Vilcul, întărit la Șăscioara 91
- Stan grămătic scrie act domnesc 39.
- Stan, <diferiți>, întăriți: cu parte în Bărbărești și Berilești 5; Brebul 310: Dădulești 243 *v.* Stan armaș; Iași 5; Merișanii de Jos 252; Paușești și Prundeni 143; Petrești 98; Pojogi 286; (2) Potoc 146; (2) Obedin 126; (2) Stănești 97; Urteni 329.
- Stan, nepotul lui Stan Bodăescul, se judecă pt. ocină în Bodăești 214.
- Stan, nepotul lui Pîrvu, întărit în Bătiești 216.
- Stan, nepotul lui Stan pîrcălabul, pierde satele Bunești, Urluești și Uești pt. hiclenie față de Mircea Ciobanu 23.
- Stan, părțile lor: din Fărcășești (menț.) 33; Mălăești 74; Rusinești 82.
- Stan pîrcălabi: hotarnic la Căpățineni 71; ~ martor la diată 81.
- Stan, popă din Lipărești, tatăl lui Baciu <grămătic> 311.
- Stan portar mare, ispravnic în acte domnești 90, 94.
- Stan (Stanțiu) răscumpără de la domn moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
- Stan, sătean din Oroșani, se judecă cu Staicoși Buncea 278.
- Stan spătar mare *v.* Stan cel Gros.
- Stan, <tatăl> lui Radul, partea lui în Plăvițeștii de Sus (menț.) 82.
- Stan, <din Fierăști> tatăl lui Virjoghe logofătul și Udriște becerul 7.
- Stan, țigani 10, 269, 291, 330.
- Stan, vătaf mare, familie, dăruit cu satele Bunești, Urluești și Uești pt. credincioasă slujbă 23.
- Stan, vind: ogoare la Cirpeni 331; ocine la Hareș 273; Priboiani 64; livezi în Sirbi 92; vie în Uda 82; loc și livezi în Voinigesti 93.
- Stan vornic mare din Vlădești, în sfatul domnesc 27.
- Stan Bodăescul vinde partea sa din Bodăești 214.
- Stan Bumbul din Drăgoești, fiul lui Oprea Bolborea, vecin întărit lui Stanțiu postelnic 129.
- Stan Buznar, partea lui din Dedulești la Ion (menț.) 259.
- Stan al Creștinului vinde ogor în Bărcănești 264.
- Stan Gilcescul martor la Negreni 272.
- Stan cel Gros (Stan Debel, Stan) spătar mare, în pricină cu m-reă Glavacioc pt. satul Slăveni 285; în sfatul domnesc 45, 159, 162, 164, 166, 168, 169, 172—177, 179—181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—226, 228, 230—232, 234—237, 239—251, 253, 254, 256—265, 267—270, 273—283, 285—287, 290—293, 295—299, 302—315, 317—324, 326—331, IV.
- Stan Negrul din Brăila, martor 325.
- Stan Săinul vinde ogoare în Bărcănești 264.
- Stana, fiica: lui Brătoe, întărită în Albești 200; ~ Neagăi, întărită în Mușcel 59; ~ Radul din Rădulești familie, primește ocină în Pîrscov B; ~ lui Sin, întărită în Posobești 147.
- Stana jupanița *v.* Stana Măndeașca.
- Stana jupaniță, soacra lui Stoicea banul, vinde un țigan 82.
- Stana nepoata Ivei, familie, întărită în Smîrdeșteț 11.
- Stana, sora Neagăi, întărită în Mușcel 59.
- Stana, țigănci 44.
- Stana vinde parte în Studina lui Mastecă 313.
- Stana Măndeașca (Stana) jupaniță, fiica lui Cîrstian vornicul, întărită în Bănești de pe Ruia 76; martoră la diată 81.
- Stanca din Slătioare, cumnata lui Pătrașcu cel Bun, dăruiește Mariei, fiica acestuia o jumătate de sat, la nuntă 104.
- Stanca, fiica: lui Chirtop din Stănești, sora lui Vlad Siromahul 8; ~ lui Danciu,

- familie, întărită cu parte din satul Iași 257; ~ lui Mamaia, se judecă pt. ocină în Popești 271; ~ jupaniței Rada, familie, dăruiește partea ei din Deșirați m-rii Snagov 325; ~ lui Tatul comis, stăpînă în Plecicoi, Merlari ș.a. 13. c
- Stanca**, în pomelnicul m-rii Pilcov 291.
- Stanca** jupanița: lui Barbul <comis> în pomelnic la m-rea Snagov 326; ~ lui Udriște sulger, fiica Mușei, stăpînă în Odobeni, Lipia ș.a. 49; ~ lui Văsea vornic, stăpînă în Gliganul, se judecă pt. Runcul 296.
- Stanca**, sora lui Dumitru, se înfrățeste pe ocine în Bujorani și Olteni 220.
- Stanca**, <diferiți>, vind: vatră de casă în Cernaiaș 297; loc de vie în dealul Oltenilor 25.
- Stan** *ev.* **Stanciul**.
- Stance** cumpără ogor la Cochineștii de Sus 262.
- Stancea**, fiica lui Stancea vătaful, familie, întărită cu parte în Cocoșani 99.
- Stancea** vătaful, tatăl Stancei, fratele lui Țalapi logofătul, 99.
- Stanciul** banul, în pricină pt. Dobrița 12.
- Stanciul** clucer mare, cotopește satele Celei și Gîndeni, ale m-rii Bistrița 263.
- Stanciul**, cu ceata sa, întărit în virful Pietricelei 219.
- Stanciul**, <diferiți>, cumpără: vie în Gălicești 245; moșie la Mușcel 78; livezi în Sirbi 92.
- Stanciul** dăruiește: un loc la Buteștii lui Radul 58; ≈ ocină la Merișanii de Jos 252.
- Stanciul** diacul scrie acte domnești 4, 16, 54, 177, 198, 250.
- Stanciul**, <diferiți>, din: Balolești, jurător 26; ~ din Bănulești, jurător B; ~ din Brebini, boier jurător 221; ~ din Crușeți, întărit cu ocină 261; ~ din Curteni, întărit cu ocină la Vulpești 96; ~ din Izvarna, boier jurător 221; ~ din Mihăești, stăpîn în D-gerați (menț.), 197; ~ Miroslăvești, vinde în Tîrbăciani (menț.) 63; ~ din Miroși, scrie acte domnești 148, 154; ~ din Piscupești, boier jurător 221; ~ din Tudorești, vinde parte 106.
- Stanciul**, <diferiți>, fiul: lui Călin, familie, întărit în Urseni 328; ~ lui Colțea, întărit în Drăghiceni 319; ~ lui Dobruș, *v.* ~ al lui Dobruș mare postelnic; ~ lui Durduc, vinde Balta Albă 158; ~ Lolei, cotopește ocina surorilor sale din Mușcel 59; ~ lui Pătru Grăunță, familie în pricină cu m-rea Argeș pt. ocină în Ștefănești 14, 17; ~ lui Sin, întărit în Posobești 147; ~ lui Stoian din Balomirești, în pricină pt. Mogoșani și Nămăești 36; ~ lui Șerban, întărit în Românești 293; ~ lui Tatomir, vind moșie la Rădăcinești 78.
- Stanciul**, <diferiți> fratele: lui Cernaț, pierde ocina din Românești pt. omucidere 293; ~ lui Dănilă, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
- Stanciul**, ginerele lui Stănilav, soțul Neagăi, întărit cu parte din Grădiște 244.
- Stanciul**, împreună cu alți Șerbănești, închină satul Boruleștii de Sus la înfrățirea cu Ivan marele logofăt 315.
- Stanciul** înfrățeste pe fiii săi pe moșie în Jăgălia 295.
- Stanciul** în pricină cu m-rea Govora pt. parte în Rîjleți 277.
- Stanciul**, <diferiți>, întăriti în: Bodăești 214; Căzănești, Govodarva și Cervenița 294; Drăghiceni 319; Fărcășești 33; Fieni 247; Hareș 273; Iași 5; Obedin 126; Plenița și Piatra 256; Radovanul *v. Stan*; Rădăcinești 270; Rădești 235; Ticuceanii de Jos 178; Virleți 311.
- Stanciul**, martor la Grădiștea 244.
- Stanciul**, nepotul lui Șușman, se judecă pt. ocină în satul Iași 257.
- Stanciu**, pîrgar la Gherghița 208.
- Stanciul**, popă, cumpără ocină în Drăghiceni 319.
- Stanciul** postelnic mare *v. Stanciul al lui Dobruș*.
- Stanciul**, primește inapoi ocina din Popești cotopită de Dragul stolnic 89.
- Stanciul**, scriu acte domnești *v. Stanciul* diac și *Stanciul* din Miroși.
- Stanciul**, soțul Neacșei din Fundeni (menț.) 152.
- Stanciul** spătar mare *v. Stanciul Bengăi*.
- Stanciul** (Stati), tatăl lui Pană, fiul lui Chefa din Tirgoviște 266.
- Stanciul** țigan 260.
- Stanciul**, vătaf din Cecănești, martor 323.
- Stanciul** <diferiți>, vind: ogor la Băbeni 136; la Băiași 1; livadă în Brătienii de Jos 121; ogor la Cirpeni 331; parte de moșie în Măldărești de pe Cerna 90; moșie la Mușcel și Rădăcinești 78; ocină la Slănic 75; parte de ocină în Studina 313.
- Stanciul** vistier în sfatul domnesc 164, 166, 169, 172—176.
- Stanciul al lui Dobruș** (Dobruș, Dobru, Dobruș ~Stanciul, ~ Dobruș, ~ Dobrușanu) mare postelnic, fiul lui Dobruș, stăpîn în Măicănești 211; în sfatul domnesc 111, 116—120, 122, 123, 125—130, 133—154, 158, 162, 164, 166, 168, 169, 172—178, 180, 181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200, 203, 205, 207, 209—211, 213; ispravnic în sfatul domnesc 140, 172; <eroare:> Stancu 143.
- Stanciul** Bengăi (~ al Bengăi, ~ al lui Benga, Stanciul) mare spătar în sfatul domnesc 30, 31, 33, 35, 37, 39—41, 46—54, 56, 58—68, 70—79, 81—110, I, III; <eroare:> Staico 77.
- Stanciul** Dîrful din Pîrscov, martor B.
- Stanciul** Mohora cumpără ocină la Vulpești (menț.) 55.
- Stanco**, fratele lui Oana, se judecă pt. ocină în Crîngeni 133.

- ' tancu, în pricină pt. moșie în Tudorești 139.
 Stancu postelnic mare în sfatul domnesc
 <eroare> v. Stanciul al lui Dobruș.
 Starchiojd v. Chiojd.
 Stati v. Stanciul, tatăl lui Pană.
 Stăit, întărit cu parte în Obedin 126.
 *Stăjariul, sat <probabil lg. Perișori, j. Dolj>
 185.
 Stănaie, fiica lui Șarban din Trestiani, ex-
 clusă de la moștenire 9.
 Stâncea vinde parte în Merișanii de Jos 252.
 Stănțești, sat <j. Buzău>, părți întărite lui
 Oancea ș.a. 151.
 Stănțești, sat <j. Prahova> 81, 248; locali-
 zare probabilă 174.
 Stănciucul postelnic, întărit la Drăgoești
 <j. Gorj> 129.
 Stănciulea din Bobaița, boier jurător 221.
 Stănciulea vinde ocină în Studina de Jos
 313.
 Stănciuleți (Stănciulețul) răscumpără de la
 domn o funie de moșie în Radovanul 116,
 148; întărit în Radovanul 189.
 Stănești v. Furca Stăneștilor.
 Stănești, sat <c. Corbi, j. Argeș>, părți din
 ~ întărite: lui Vlad ș.a. 8; lui Mihnea
 pircălab 16; jupanului Bercea 120; lui
 Alăman și Gindea 225; <localizare prob-
 abilă> 59.
 *Stănești, sat <lg. Milcoiu, j. Vâlcea>, parte
 întărită lui Dragomir ș.a. 97.
 *Stănila, sat <probabil lg. Urlători, j. Buzău>,
 partea lui Dragomir din ~ 83.
 Stănilă v. Poiana lui Stănilă.
 Stănilă clucer v. Stănilă vornic.
 Stănilă din Vihorita, în pricină cu m-rea
 Snagov pt. Izvorani 123.
 Stănilă, fiul lui Dragomir, înfrățit în Stă-
 nila 83.
 Stănilă, întărit cu ocină în Mierlari, familie
 137.
 Stănilă vornic mare se înfrățește cu jupanița
 sa, Neacșa peste satele: Loloești, Cepturi
 ș.a. 27; în sfatul domnesc: mare vornic
 20, 21; fost mare vornic 70, 86; ispravnic
 20; clucer, pribeag în Transilvania 87.
 Stănimir, fiul lui Dragomir, înfrățit în Stă-
 nila 83.
 Stănimir întărit în Golești cu ogoare, vie ș.a.
 15.
 Stănimir, nepotul lui Micșan din Negești, în
 pricină pt. ocină 312.
 Stănimir vinde ocină la Potoc 146.
 Stănislav v. Biserica lui ~ și Podul lui ~ .
 Stănislav comis v. Stănislav paharnic.
 Stănislav din Negoești, boier jurător 221.
 — Stanislav, fiul lui Lucaci, întărit în Mogo-
 șani și Nămăești 36.
 Stănislav, fiul lui Stanciul Mohora, întărit
 în Vulpești și Curteni 55.
 Stănislav, fratele: lui Dragomir, vinde vic la
 la Rădăcinești 78; ~ lui Neag, întărit la
 Șăscioara 91.
- Stănislav, <diferiți>, întăriți: în Grădiște,
 familie 244; în satul Iași 5; în Obedin
 126; în Stănești 97.
 — Stanislav, nepotul lui Cernat, se judecă
 pt. ocină în Românești 293.
 Stănislav, paharnic mare, se judecă pt.
 Dobrița 12;
 în sfatul domnesc: mare paharnic 1—7,
 9—11, 13—16, 18, 19;
 mare comis 22—25.
 Stănislav, partea lui din Groșani dăruită m-rii
 Tisma 153.
 Stănislav răscumpără de la domn o funie de
 moșie în Radovanul 116, 148; întărit
 în Radovanul 189.
 Stănislav, <diferiți>, vind: parte în Cîrpeni
 331; în Cucuteni IV; la Runcu și Brebu
 310.
 Stănișor din Bărcănești vinde moșie 226.
 Stănuț din Băbeni vinde ogor 136.
 *Steanca, sat <probabil lg. Fetești, j.
 Ialomița> 311.
 Stejeret, top. la Merișanii de Jos 252.
 Stepan cumpără ocină în Rusinești 321.
 Stepan, întărit cu ocină în Rădulești 314.
 Stepan logofătul cel bătrîn, din Ciofringeni,
 scrie act domnesc, martor 322.
 Stepan portar mare, în sfatul domnesc 200;
 ispravnic 126, 138, 149, 186, 217, 235,
 259.
 Stepan spătarul întărit cu ocină și vatră de
 casă în Cernaiaș 297.
 Stipnic, pîru la Chiojd 112.
 *Stîlpeni, sat <probabil fostul j. Vlașca> 76.
 Stîlpenii Bașei, în descriere de hotar la
 Vodila lui Hoveț 330.
 Stoea cumpără moșie la Negreni 272.
 Stoenesti, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>,
 părți întărite lui Vlaicul și Pîrvul vătaful
 320.
 Stoenesti, sat <c. Berislăvești, j. Vâlcea> 78,
 locuri în ~ vindute lui Radul ș.a. 95;
 părți cu livadă întărite lui Stanciul 270.
 Stoenesti, sat, j. Vlașca <azi comună,
 j. Giurgiu> 167.
 Stoeniș vinde ogoare în Băiași 1.
 Stoia logofătul dăruiește m-rii Bolintin moșie
 în Izvorani și țigani 162.
 Stoia vinde ocină la Runcu și Brebu 310.
 Stoian v. Balșu lui Stoian.
 Stoian cumpără ocină la Folești și Stoenesti
 95.
 Stoian din Balomirești, tatăl lui Berivoe ș.a.
 (menț.) 36.
 Stoian, fiul lui Mihăilă spătarul, familie,
 întărit în Popești 142.
 Stoian, fiul lui Stoian din Balomirești, în
 pricină pt. Mogoșani și Nămăești 36.
 Stoian, <diferiți>, întăriți: în Balomirești
 lasă ocina fiicei sale, Braea 94; > în
 Bărbărești și Berilești 5; în Obedin 126.
 Stoian schimbă, la înfrățire, ocina din
 Zăgugani cu ocină în Peșceani 246.
 Stoian se judecă pt. ocină în Popești cu
 Mihăilă spătarul 224.

Stoian vind: ocină la Bătiești 309: ~ parte la Hermani 98.
 Stoiana, mama Sorei din Bătiești 236.
 Stoica armașul, hotarnic la Lunga 119.
 Stoica cumpără parte de ocină în Rusinești 321.
 Stoica dăruiește ocină la Ograda și Hogeasele 130.
 Stoica. <diferiți>, din: Brebini, boier jurător 221: ~ Bujoreni 25; din Drăgan, dăruiește ogor 136; Izvor, fiul lui Mihnea pircălab, întărit cu satul Mălureni 117: ~ Nedanova, boieri jurători 221: ~ Pătirlage, jurător 26. B: ~ Sohodol, boier jurător 221: ~ Vale, boier jurător 221: ~ din Znamăn, martor 322.
 Stoica, fiica lui Stoica vornicul, întărită în Tomeni 188.
 Stoica. <diferiți>, fiul: lui Burbea, se judecă pt. ocină 298: ~ lui Dan, întărit în Românești 293: ~ Dedulescului, fratele lui Stan armașul ș.a. în pricină pt. Dedulești 22, 65, 243: ~ lui Manea, întărit în Boești 164: ~ lui Nan, cu ocină în Lunga 119.
 Stoica. <diferiți>, fratele: lui Dragomir, familie întărit cu ocină în Balomirești 94: ~ lui Stoian, lasă ocina din Balomirești fiicei sale 94.
 Stoica gramatic v. Stoica Tăuraș.
 Stoica înfrățit la Șașcioare de cumnata sa, Mușea 91.
 Stoica, în pomelnicul m-rii Pilcov 291.
 Stoica, întăriți: în Birca 251; în Drăghiceani 319; Iași 5; Merișanii de Jos 252: la Potoc 116; la Rădulești 314; la Suhodol și Ermoniești 290; la Tigveni 219.
 Stoica jupan, fiul lui Drăghici vornicul, întărit în Corneni 40.
 Stoica logofăt v. Stoica Tăuraș.
 Stoica logofăt al doilea v. Stoica al lui Gago.
 Stoica, nepotul lui Pirvu, întărit în Bătiești 216.
 Stoica pierde ocina din Flocești pt. hainie 108.
 Stoica pîrgar la Gherghița, în pricină pt. Melești 208.
 Stoica, popi vind: parte din Drăgae 128: ~ ocină în Groșani 153.
 Stoica răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovan 116, 148; întărit în Radovanul 189.
 Stoica scrie acte domnești v. Stoica Tăuraș.
 Stoica se judecă pt. ocine în Ghermănești cu m-rea Snagov 122.
 Stoica, tatăl: lui Preda din Brăila 325: ~ lui Vlaicu, întărit cu ocine în Beleți, Negreștii de Jos și Priboiani 64.
 Stoica țigani 190, 213, 291, 299.
 Stoica vâtaful, fratele lui Stan și Dragomir vâtafi, dăruieți cu satele Bunești, Urleuști și Uești pt. slujbă credincioasă 23.
 Stoica vâtaful, nepotul lui Albul, întărit în Dobrița 12.

Stoica. <diferiți>, vind: ogoare în Budești 245; în Cirpeni 331; vie și livadă la Copăcel 150; parte la Popești, din funia Dienească 224; ocină la Potoc 146; ocină la Priboiani 64; ocină în Studina 313.
 Stoica vornicul, tatăl Buicăi, Cherei și Stoicăi întărite în Tomeni (menț.) 188.
 Stoica Aușun vinde satul Țigănești (menț.) 53.
 Stoica Boul, partea lui în Boești (menț.) 164.
 Stoica al Creaței vinde în Țirbăciani (menț.) 63.
 Stoica al lui Gago, logofăt al doilea, ispravnic în sfatul domnesc 134, 144.
 Stoica al lui Ilea, martor din Brăila 325.
 Stoica al lui Ilie, pîrgar la Gherghița 208.
 Stoica Hurduzeu dă bani împrumut III.
 Stoica Picior vornic, în pricină cu m-rea Bistrița pt. Vădastra Mare 73.
 Stoica Plahuda vinde ocină la Potoc 146.
 Stoica Tăuraș, fiul lui Oancea grămăticul, logofăt, scrie acte domnești 20, 33, 62, 89, 95, 104, 138, 162, 164, 194, 212, 218, 220, 298.
 Stoica Țirșoreanu, pîrgar la Gherghița 208.
 Stoican, întărit la Băiași 1.
 Stoican (Stoicanul), în pricină pt. moșie la Chiojd 112, 251.
 Stoican vinde parte de ocină în Rusinești 321.
 Stoica banul, întărit în Plăvicesți, Rusinești, vii în Uda și Laiov și țigani 82.
 Stoichina, fiii săi vind ocină în Rusineștii de Jos 82.
 Stoichina, întărit în Drăghiceni 319.
 Stoilă pierde partea lui din Crușeți pt. neplata birului 261.
 Stoicuș, martor la Negreștii de Jos 64.
 Stolniceni, sat <j. Vilcea>, parte întărită Ancăi 149.
 Stolnici, sat <j. Argeș> 110.
 Strămătură v. Strimțul.
 Stretco răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovan 116, 148; întărit în Radovan 189.
 Stricatul, top, la Flămînzești 191, 205.
 Strimțul, sat <Strimptul, j. Gorj>, parte întărită lui Nan 246.
 *Strimbele, sat <Catanele, j. Dolj>, întărit m-rii Govora 306.
 Strîmbul, pîriu la Negoșina <j. Buzău> 45, 147.
 Strimțul (Strămătură) răscumpără de la domn o funie de moșie în Radovanul 116, 148; întărit în Radovanul 189.
 Stroe, împreună cu alți Șerbănești, închină la înfrățire satul Boruleștii de Sus 315.
 Stroe întăriți: cu părți în Bărbărești și Berilești 5: ~ în Bisca 251.
 Stroe postelnicul, fratele lui <Radu> Bădica voievod, dăruiește satul Mușcel m-rii Bistrița 46; vinde sălașe de țigani 115.
 Stroe scrie acte domnești 47, 180, 181.

Stroe vătaful, fiul lui Staico spătarul, întârit cu salaje de țigani 115; <eroare> ~ spătar 115. . .

Stroe vind: ocină și loc de casă la Bătiești 192, 236; fâlci de ocină la Hareș 273.

Stroești, sat <înglobat în Fierbinții de Sus, j. Ialomița>, partea lui Radul Colțea din ~ 66.

Studina, sat <j. Olt> ~ de Jos, parte întârită lui Lupa ș.a. 313; ~ lui Mastecă, parte întârită lui Hrană ș.a. 313.

*Sufleni, sat <lg. Țândărei, j. Ialomița>, întârit lui Stănilă vornic 27.

*Suharna, sat <lg. Clătești, j. Călărași>, cu iezer de pește și rumâni, stăpinit de Vlad paharnicul din Birsești 87.

Suhodol (Sohodol) sat <c. Tismana, j. Gorj> 221; se judecă cu m-rea Tismana pt. un drum deschis peste plai, 201, 212, 289; plătește dușegubină pt. furt de șoimi 290.

Sup Stog, top. la Bistrița 61.

Suslănești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întârită lui Oprea vătaful ș.a. 229.

Ș

Șain v. Oprea Șain.

Șain, fiul lui Iosif, scrie acte domnești 169, 211.

Șandru din Prișina, jurător pentru Tismana 221.

Șandru vinde parte cu moară în Rogozești 56, 118.

Șarb, Șărb v. Șerb, Șerbu.

Șărbani v. Șerban.

Șascioara, sat <j. Vilcea>, întârit moșucuilor satului 91.

Șătoae, sat <Șitoaia, j. Gorj> 102.

Șchiai, <cartier în orașul Cîmpulung Mușcel>, locuitorii din ~ vind în Livada Cireșului 229.

Șchai, sat <desf., înglobat în Vintilă Vodă, j. Buzău>, parte întârită Zoicăi 245.

Școala Domnească de la Sf. Gheorghe Vechi din București (menț. ulterioare), dascăli de la ~ 60, 162, 165, 226, 264, 280, 281, 311.

Școala Domnească din Cîmpulung<sec. XVII> 121.

Șegarcea de la Jiu, sat <j. Dolj; azi oraș>, dăruit de Pătrașcu cel Bun fiicei sale Maria 104.

Șerban, Șărbani:

Șerban ban v. Șărbani vornic.

Șerban, bunicul Zlociei, stăpîn în Măicănești (menț.) 250.

Șerban croitorul, martor în București 266.

Șerban și fiii săi, Vlad și Stan întâriți în Milești 253.

Șerban din Țigănești, martor 64.

Șerban, fiul lui Dragomir, înfrățit în Stănila 83; ~ lui Roman, întârit în Potoc 146.

Șerban, fratele lui Mija, întârit în Românești 293.

Șerban, înfrățit pe ocină la Pietrari 95.

Șerban <diferiți>, întâriți în Măldăreștii de pe Cerna 90; ~ în Potoc 116.

Șerban, stăpîn în Negreștii de Jos 64.

— Șărbani, tatăl lui Ion și Custură, cu moșie în Trestiani 9

Șerban, unchiul lui Goleț, cu parte în Măicănești 211, 250.

Șerban (Șărbani) vornicul din Izvorani, hotarnic, în pricină cu Mărăcinenii 110; ban, pribeag 218.

Șărbani <diferiți> vind: ocină la Runcu și Brebu 310; la Vulpești 55.

Șărbana, fiica lui Milcom, vinde loc de pădure <în Călugăru> 281.

Șerbăneasca, parte la <Popești>, cumpărată de Mihăilă spătarul și fiul său, Stan 142, 224.

Șerbănești, familie, închină satul Boruleștii de Sus lui Ivan mare logofăt 315.

Șerbănești, sat <j. Vilcea>, întârit sătenilor 323.

Șerb, Șerbu, Șarb:

Șarb, întârit în Crîngeni 133.

Șărb, unchiul lui Voicilă, vinde moșie la Rădăcinești 78.

Șerb, Șerbu, țigani 260, 296.

Șerbul portarul, tatăl lui Cîrstian, în pomelnicul m-rii Snagov 325.

Șipot, top. la Folești <j. Vilcea> 95.

Șogul v. Piscul Șogului

Șoiug, întârit în Drăghiceni 319.

*Șoldărești, sat <în vatra m-rii Snagov, sect. agr. Ilfov>, întârit m-rii Snagov 274, 303.

Șomonești, sat <Șimonești, j. Gorj> 44.

Ștefan, Izvorul lui ~, în hotarnica Posobeștilor 147.

Ștefan, nepotul lui Cîrstea, în pricină cu m-rea Govora pentru satele Glodul și Hîntea 3, 4.

Ștefan pitarul vinde lui Neagoe Basarab jumătate diu satul Băneștii de la Ruia 248.

Ștefan portar mare v. Stepan.

Ștefan vinde ogor la Bătiești 192.

Ștefan al lui Calciul, pîrgar la Gherghița, în pricina pentru satul Melești 208.

Ștefan Motreanul (Ștefan) ieromonah, procgumen al m-rii Motru, traducător de hrisoave din slavă în română (sec. XVIII) 36, 121, 229.

Ștefan spătarul, întârit în Bărcănești cu partea Pîrvuleștilor 226.

Ștefănești, sat <mnc. Pitești>, părți întârite m-rii Argeș 14, 17, 300; vie a Mitropoliei scutită de vinărici 154.

Șteful, răscumpără de la domnie moșie în Radovanul 116, 148; întârit în Radovanul 189.

Știrbei, întârit în Rădești 235.

Știvitori, top. la Folești 95.

Șurea, în pricină pentru ocină în Mălureni 117.

Șuricari, top. la Molitvișu 233.

Șușița, sat <c. Grozești, j. Mehedinți> 113, 114, 134, 239.
Șușman vinde ocină în satul Iași 257.
Șuvarna, sat <Șovarna, j. Mehedinți> 221.

T

Tala, piriu la Potoc <j. Dimbovița> 146.
Talpă, întărit cu parte în Stăncești și Costești 151.
Tarcea v. Manea al lui Tarcea.
Tatomir din Posobecști, jurător, 26, B.
Tatomir, fiul Filoi, întărit cu parte în Bărbărești și Berilești 5.
Tatomir, fratele lui Stan, cumpără moșie la Rădăcinești 78.
Tatomir pisețul, ginerele lui Manea al lui Tarcea, întărit cu ocină în Măicănești 211, 250.
Tatomir, se înfrățește cu Stoicea banul pe vie în Laiovul de Sus 82.
Tatomir, <diferiți>, se judecă pentru ocine în: Boești 164, Mălureni 117, Popești 224.
Tatomir vinde loc de vie în Studina de Jos 313.
Tatul comis mare, stăpin în Buciumeni, Plecicoi, ș.a., familie 13, 318; în sfatul domnesc 1—7, 10—16, 18, 19.
Tatul cu ceata lui, întărit în Stăncești și Costești 151.
Tatul diacul scrie act domnesc 97.
Tatul, fiul lui Cega, se judecă pt. parte în Pîrscov 230, B.
Tatul, fiul lui Țalapi logofătul, cu ocină în Cocoșani 99.
Tatul, fratele lui Dragomir, întărit cu ocine în Bălărie și Dibăcești 241.
Tatul, fratele lui Voico logofătul, întărit cu ocine în Netoți, Răvigeasca ș.a. 281.
Tatul (2) în pricină: cu călugării de la Cutlumuz pt. moșia Lunca 232; pt. ocină în Stănești 97.
Tatul, , întărit cu satul Pojogi 286.
Tatul, tatăl lui Dragomir și Tatul 241.
Tatul, țigani 10, 260.
Tatul <diferiți>, vind părți la: Cirpeni 331, Cochineștii de Sus 262, Iași 5, Netoți, Răvigeasca și Călugăru 281.
Tatul vornicul în sfatul domnesc <eroare:> 51.
Tatu Lază vinde loc de arătură la Brătienii de Jos 121.
Tăleagă din Țigănești, martor 64.
Tătaru, sat <Tătărani, j. Prahova; azi mnc. Ploiești> 264.
Tătărăști, sat <j. Teleorman> 142, 224; ~ de Sus, sătenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.
Tătulească, funie la Băldești, întărită lui Ion logofătul 209.
Tătuță, partea lui din Dediulești 24.
Tecuci, piriu la Ticuceanii de Jos 178.
Teișani, sat <j. Prahova> 75.
Teiuș, top. la Pojogi 286.

Telca, fratele lui Oprea vătaful ș.a., întărit în Suslănești 229.
Telega, sat <j. Prahova>, întărit m-rii Drăghi-cești 242.
Teleorman, județ, sătenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.
Teleorman, riu, în descriere de hotare la Popești 223, 224.
Teodor v. Tudor.
Teodosie banul, tatăl jupaniței Caplea stăpin în Aninoasa și Pirvulești 62.
Teodosie ban în sfatul domnesc <eroare>; v. Teodor mare ban.
Tetiu, stăpin în Ticuceanii de Jos, familie 178.
Tetrade, țiigan 21.
Tezlui, riu, afluent al Oltului 235.
Theodor v. Teodor banul.
Ticuceanii de Jos, sat <Tecuci, j. Teleorman>, întărit lui Stanciul ș.a. 178.
Ticuci din Bujorani vinde vie 307.
Tigveni, sat <c.j. Argeș>, în descriere de hotare 205.
Tiiac din Cercovița, jurător 221.
Tincă, partea lui în Groiul (menț.) 299.
Tismana (Tismeana), m-re <j. Gorj> întărită cu sate, vecini și țigani 20, 32, 41, 42, 44, 54, 113, 114, 134, 153, 171, 183, 184, 204, 221, 239, 258, 301; întărită cu vama de la Calafat 28, 161, 170, 173 și vama de la Vilcan 160, 173, 198; în pricină pt. un drum peste munte 201, 212, 289; v. și egumeni.
Tismana, piriu, afluent al Jiului, sat pe ~ 54.
Tismana (Tismeana), sat <j. Gorj>, întărit m-rii Tismana 41, 54, 301.
Titeștii Banului, top. la Valea Popii 215.
Tilva, top. la Rădăcinești 270.
Tilvul își pierde părțile din Suhodol și Ermonesti pt. dușegubină 290.
*Tîmburești, sat <inglobat în Borcea, j. Călărași> 29.
*Tîrbăciani, sat <lg. Curcubeu, j. Prahova>, întărit lui Tudor marele logofăt și Dragomir marele vistier 63; în pricină cu m-rea Snagov 274, 303.
Tîrcov, piriu, afluent al Buzăului 230.
Tîrgoviște, cetate de scaun, oraș domnesc <azi mnc.> 76, 102, 266, 325; sediu al Mitropoliei 154, 172, 187, 248; diac din ~ 1; acte domnești scrise în ~ 5, 20, 21, 37, 39, 41, 50, 53, 64, 68, 73, 74, 76, 81, 83, 84, 87, 88, 104, III.
*Tîrgoviște, siliște, sat <lg. Bresnița-Ōcol, j. Mehedinți>, întărită m-rii Tismana 184.
Tîrșor, oraș domnesc <Tîrșoru Vechi, mnc. Ploiești> 300; popă din ~ 81.
Tîrsa, piriu <j. Vilcea> 68.
Toader v. Tudor.
Tocileasa Mare, top. la Măgura 145.
Tocsaba în pricină cu m-rea Nucet pf. țigani 10, 269.
Todor, Todora v. Tudor, Tudora.
Tofil, fratele lui Stan, întărit cu ocină în Balșu lui Stoian 292.

- Toma, din Frumoșei, martor 272.
- Toma, fiul lui Buzianul, în pricină pt. ocină la Boteni III.
- Toma, în pricină pt. Mușcel 135.
- Toma, cu parte în Tudorești (menț.) 106.
- Toma, vameș la Vidin 28.
- Toma vinde ocină în Crîngeni 133.
- Toma Dragomanul vinde partea lui din Măgura Buzăului 145.
- Tomeni, sat <j. Olt>, întărit fiicelor lui Stoica vornicul 188.
- *Tomești, sat <j. Romanița; azi j. Olt>, parte întărită lui Tudor ș.a. 168.
- Topana, sat <j. Olt>, drum la ~ 69, 277; întărit m-rii Argeș 180, 210.
- Topoloveni, sat <j. Mușcel; azi oraș, j. Argeș>, vii cu vinărici și rumâni, întăriți m-rii Glavacioc 88, 155.
- Topor vinde parte în Stănești (menț.) 97.
- Topșa, sat <Tușșa, înglobat în orașul Țirgu Cărbunescu, j. Gorj>, întărit m-rii Bistrița 72.
- Trandafir, fiul lui Dumitru, întărit cu ocină la Mogoșani și Nămăești 36.
- Trestenic, sat <j. Vlașca; azi înglobat în Tomulești, j. Giurgiu> 167; părțile lui Roman și Voico din ~, inchinate lui Ivan marele postelnic 279.
- Trestia, munte la Posobești 147.
- Trestia, sat <Trestieni, j. Buzău>, în hotar cu Pîrscov 230.
- Trestiani, sat <probabil Trestieni, j. Prahova> parte întărită lui Șarban ș.a. 9.
- *Trufești, sat <lg. Corzu, j. Mehedinți>, întărit m-rii Tismana 20, 32.
- Tudor, Teodor, Toader:
- Tudor v. Secăturile lui Tudor; Neagu al lui Tudor.
- Teodor (Theodor, Tudor), ban mare al Craiovei, vlastelin, cotopește Balta Albă 132; în sfatul domnesc 119, 138, 143, 146, 147; ispravnic 115; <eroare:> Teodosie 138.
- Toader, cumnatul lui Berescul, cumpără ocină la Glodeni A.
- Tudor (Toader), <diferiți> cumpără părți de ocine la: Calici 15, Folești și Stoenescu 95, Milești de Sus 74, Rădăcinești 270.
- Tudor din Drăgășani vinde un țigan 213.
- Tudor (Toader), fiul lui Mihăilă spătarul, familie, întărit cu ocină în Popești 142.
- Tudor, fiul lui Oancea din Popești, întărit cu ocină 271.
- Tudor, fiul lui Stanciul Mohora, întărit cu ocină în Vulpești și în Curteni 55.
- Toader, fratele lui Oprea, familie, întărit cu parte în Balșu lui Stoian 292.
- Tudor închină m-rii Iazăr partea lui din Sărăcinești 326.
- Tudor, <diferiți>, întăriți cu ocine în: Bădeni 276, Tomești 168, Valea Popii 215.
- Tudor (Teodor, Theodor), logofăt mare, vistier, stăpîn în Tîrbăciani 63; cotopește ocine în Runcu și Brebu 310; se judecă 61, 89; refuz la cumpărarea Marotinu-lui 87; în sfatul domnesc, mare logofăt: 27, 30, 31, 33, 35, 37, 39—41, 45—56, 58—79, 81—110, I, III; ispravnic 30, 33, 39—42, 46, 48, 53, 56, 60, 64, 67, 71, 72, 74, 79, 83, 86, 88, 91—93, 95, 97—99, 103, 109, I, III; hotarnic 100; <eroare:> Tudoran 45.
- Tudor, martor la m-rea Argeș 17.
- Teodor monah, martor la m-rea Argeș 300.
- Tudor (Todor) pisețul, logofăt, scrie acte domnești 45, 78, 271, 276.
- Tudor, pîrgar la Gherghița 208.
- Tudor, popă, martor la m-rea Argeș 17.
- Tudor postelnicul, martor la m-rea Argeș 300.
- Teodor (Dorotei) stareț al m-rii Govora, se judecă 3, 4.
- Tudor, tatăl lui Neagu din Gherghița 208.
- Tudor vinde ocină la Folești 95.
- Tudor vistier v. Tudor logofăt.
- Tudora (Todora), fiica Neagăi, întărită cu ocină în Breb 255.
- Tudora, fiica lui Rădeiu, înfrățită în Găleșoia 288.
- Todora, nepoata lui Ivan, dăruită cu ocină în Studina 313.
- Tudoran, din Șomonești, martor 44.
- Tudoran mare logofăt <eroare> v. Tudor mare logofăt.
- *Tudorești, sat <lg. Tămădău, j. Călărași>, părți întărite lui Bocotan banul 106, 139, 141.
- Turceni, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Dan 199.
- *Turcinești, sat <lg. Ploștina, j. Mehedinți, azi j. Gorj>, întărit m-rii Tismana 239.
- Turcul, partea lui din Dădulești 66; v. și *Hamza Turcul*.

Ț

- Țalapi logofătul, fiii săi întăriți în Cocoșan 99.
- Țalapi <logofătul din Izvor> scrie act domnesc 316.
- Țalapi, țigan al m-rii Pîlcov 291.
- Țale, dîrsta lui la Negești 312.
- Țara Românească (Ūngrovlahia), hotarul Dunării 203; hotarul cu Transilvania 201, 212, 251, 289; sate și m-ri de la întemeierea ~ 3; în titlul domnului: passim.
- Țara Turcească, domn al Ț. Rom., în ~ 104.
- Țara Ungurească (Transilvania), boieri pribegi în ~ 62, 87.
- Țepeș v. Vlad Țepeș.
- Țigan vinde ocină la Hareș 273.
- Țigana, fiica lui Burduh, așezată pe ocină la Băiași 222.
- Țigănea din Vaideel, martor A.
- Țigănelea, hotarul lui la Vaideel A.
- Țigănești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 64.
- *Țigăneștii de pe Buzău, sat <Ursoaia, j. Buzău>, întărit lui Vlaicul lucerul ș.a. 53.

***Țigănești**, sat <probabil lg. Tătăreștii, j. Teleorman>, cotopește ocina m-rii Glavacioc 267.
Țigulea din Pirscoș, frate cu Miclea 230; martor B.
Țilină, partea lui din Budeșteni și Dobroești (menț.) 217.
Țintea v. Vlaicul Țintea.
Țintea, scorușul lui ~, in descriere de hotare la Hareș 111.
 ***Țițirligi**, sat <probabil lg. Arefu, j. Argeș> 71.

U

Uda, sat <Uda-Clocociov, j. Olt; azi j. Teleorman> întărit m-rii Cutlumuz 232; vie întărită lui Stoica banul 82.
Udrea v. *Idrea*, spătar.
Udriște, postelnic mare, in sfatul domnesc <eroare> 45.
Udriște sluger, soțul Stancăi, stăpin de părți și țigani in Lipia, Odobeni ș.a. 49.
Udriște Beceriul din Fierăști, fiul lui Stan 7.
Uești (Oești), sat <j. Argeș>, dăruit lui Stoica mare vâtaf pt. slujbă credincioasă 23.
 ***Ugrumi**, sat (lg. Bengești, j. Gorj), in hotar cu Urseni 328.
Ulariul, întărit cu parte in Obedin 126.
Ulitești (Litești), sat <Mărginenii de Jos, j. Prahova> întărit lui Hamza armaș 283, întărit lui Neagu ș.a. 101.
Ulm, top la Netoși 281.
Ulmuleș, sat <Fintinele, j. Teleorman>, întărit lui Cindea medelnicer 7.
Undița, top. la Priboiani 64.
Ungheni, top. la Merişanii de Jos 252.
Unofrie v. Onofrie, egumen.
Ungrovlahia, v. Țara Românească.
Ungurei, sat <Unguriu, j. Buzău>, parte întărită lui Udriște sluger 49.
Ureche (Dumitru) stolnic in sfatul domnesc 164—166, 168, 169, 172—176, 178—181, 184, 186—189, 191, 192, 195—197, 200, 203, 205, 207, 209—211, 213—220, 222—228, IV.
Urlători (Urlători), sat <j. Buzău> 83; parte întărită lui Miclea ș.a. 30.
Urluești, sat <Urluiești, j. Argeș> dăruit lui Stoica mare vâtaf pt. slujbă credincioasă 23; întărit m-rii Arhanghel 308.
Urluești, sat <Urluiasca, înglobat la Cungrea, j. Olt> 235.
Ursea, întărit in Rădești, impreună cu alții 235.
Urseni, sat <probabil lg. Cirligei, j. Gorj> hotare 328; părți întărite lui Neagoe 218; părți întărite lui Stanciul ș.a. 328.
Ursilă, țigan 217.
Ursoaia, pîriu la Plopol <Rijlețu — Govora, azi j. Argeș> 277.
Ursoaca, pîriu la Slănic <j. Prahova> 75.
 ***Ursoița**, sat <probabil lg. Morunglav, j. Olt> 5.

Ursu, in pricină cu Mihăilă spătar pt. ocină in Popești 224.
 — Urs, întărit cu funie in Cringeni 133;
 ~ in Ticuceanii de Jos 144.
Ursu spătar întărit cu ocină in Lunga 119.
Ușul, întărit cu parte in Obedin 126.

V

Vadul Goiului (~ lui Goe), top. la Obedin 77, 126.
Vaideel, sat <Vaideei, azi in c. Stănești, j. Gorj> A.
 ***Vale**, sat <Valea, j. Gorj> 221.
Valea, m-re de călugărițe <j. Argeș>, întărită cu țigani 260; stareță 260.
Valea Bratului, top. la Bisca 251.
Valea Carpenului, top. la Brebu 310.
Valea Catei, top. la Negreni 140.
Valea Cetățelii, top. la Bisca de Sus II.
Valea Clinilor, top. la Bisca de Sus II.
Valea Clăiței, top. la Pietrari 95.
Valea Făgetului, top. la Rădulești 314.
Valea Făgetelului v. *Făgetel*.
Valea Flămînzeștilor v. *Flămînzești*, sat.
Valea Gropilor, top. la Negreni 140.
Valea Hotarului, top. la Căpățineni 71.
 ***Valea Iașilor** (Iași) pe Argeș sat, <Valea Iașului, j. Argeș>, in hotar cu Flămînzești 191, 205; probabil același: parte întărită lui Ivan logofătul 322.
Valea Lăstunilor, top. la Bădeni 186.
Valea lui Alb, top. la Flămînzești 191, 205.
Valea lui Dobre, top. la Folești 95.
Valea lui Dobrotă, top. la Valea Popii 215.
Valea lui Stan, top. la Molitvișu 233.
Valea Mare, pîriu <j. Mușcel; azi j. Argeș> 110.
Valea Mladinei, top. la Folești 95.
Valea Nandrei, top. la Negești 312.
Valea Negrei, top. la Bistrița 68.
Valea Oborului, top. la Șascioara 91.
Valea Padinilor, top. la Folești 95.
Valea Poenilor, top. la Șascioara 91.
 ***Valea Popii**, sat <lg. Ploscaru, j. Mușcel; azi j. Argeș>, părți întărite lui Tudor și Bălan 215.
Valea Predealului, top. la Brebu 310.
Valea Purcarului, sat <j. Buzău>, partea lui Bădilici din ~ B.
Valea Răi, top. la Molitvișu 233.
Valea Savii, top. la Glodeni A.
Valea Seacă, top. la Bisca de Sus II.
Valea Seliștei, top. la Flămînzești 191.
Valea Sîngeretului, top. la Pietrari 95.
Valea Sirbei, top. la Viforita 100.
Valea Teiului, top. la Bisca 251.
Valea Vadului, top. la Viforita 100.
Valea Varatecilor, sat <Vărateci, j. Vilcea>, in hotar cu Bistrița 68.
Vardinți, sat <Gvardinița, j. Mehedinți>, întărit lui Preda banul 85.
Varlam, egumen al m-rii Bistrița 72, 73.
Varlam, egumen al m-rii Vișina 194.
Varna top. la Milești 253.

- *Varovnicile (Varonic), <două sate lg. Breznița — Ocol, j. Mehedinți>, întărite m-rii Tismana 183, 184.
 Vasiiu v. Văsiu.
 Vasile N. Nenovici traduce act (1833), 90.
 Vasile dascăl la Episcopia Buzăului, traduce act (1745) II.
 Vasile scrie act domnesc 160.
 Vavila, egumen al m-rii Drăghicești 242.
 Vădastra Mare, sat <Vădastra, j. Olt>, întărit m-rii Bistrița 73.
 Văile Hotarilor, top. la Bistrița 68.
 Văleni, sat <j. Argeș>, parte întărită lui Oprea 237.
 Vărăciști, sat <Sfîrcești; azi în mnc. București parte întărită m-rii Pilcov 291.
 *Vărești, sat <lg. Glavacioc j. Dimbovița>, cumpără ocină la Jirnov 316.
 Văsea vornicul, stăpîn în Gliganul, familie, în pricină pt. Runcu 296.
 Văsiu din Stănești vinde satul Domnești (menț.) 174.
 Văsiu, fiul Dădulescului, frate cu Stan armaș ș.a. în pricină pt. ocină în Dădulești 22, 65, 243.
 Văsiu scrie acte domnești 228, 324.
 Velcea mare postelnic în sfatul domnesc <eroare> v. *Ivan Norocea*.
 Velica din Șătoae moștenește satul Vianul 102.
 Velica, nepoata lui Stanciul, primește ocină în Crușeți 261.
 Velica se judecă pt. ocină în Voinigești 93.
 Velico, partea lui în Padina (menț.) 167.
 Ventilă v. Vintilă.
 Vernești, sat <j. Buzău>, părți cu vii și vînărici întărite Episcopiei Buzăului 80, 109.
 Vezea, riu <Vedea> 69, 277.
 Zezeni, în descriere de hotar la Ticuceanii de Jos 178.
 Vialir v. *Anghel*.
 Vicul, închină partea lui din Sărăcinești m-rii Iazăr 326.
 Vidin, vamă v. *Calafat*.
 Vierăș, (Virăș), sat <j. Mușcel și Pădureți, azi j. Argeș>, părți întărite jupanitei Maria ș.a. 52; întărit lui Radu mare clucer ș.a. 84, 110.
 Vierzunii v. *Lacul Vierzunilor*.
 Vihorăști, m-re de călugărie <Viforita, j. Dimbovița; azi în mnc. Tîrgoviște> 100.
 Vihorîta, sat <Viforîta, j. Dimbovița; azi în mnc. Tîrgoviște> 123.
 *Viianu, sat <lg. Radovan, j. Dolj>, întărit lui Gane portarul 102.
 Vintilă, Ventilă:
 Vintilă, fiul lui Pătru Grăunță, în pricină cu m-rea Argeș pt. Ștefănești 14, 17.
 Vintilă, fratele lui Dragomir, partea lui în <Popești> pe Neajlov (menț.) 271.
 Vintilă grămaticul scrie act domnesc 118.
 Vintilă logofătul, întărit cu moșie în Bărcănești 264, 280.
 Vintilă paharnicul, întărit cu satul Corneni 40.
 — Ventilă pierde ocina din Crușeți pt. dușegubină 261.
 Viutilă voincod v. *Vlad Vintilă*.
 Vintilă vornicul cotropește satele Dobrița și Băneștii de pe Ruia (menț.) 12, 76.
 Virăș v. *Vieros*.
 Vișa, fiica: lui Dobroslav, așezată în Rusi-nești 321; ~ Slavnei, familie stăpînă în Oroșani 278; ~ lui Vilcan cu ocina în Balomirești 94.
 Vișa, în pomelnicul m-rii Pilcov 291.
 Vișa, mama lui Gîscă clucerul, vinde Gorneni de Sus (menț.) 176.
 Vișan din Brăila, martor 325.
 Vișan logofătul, tatăl lui Dragomir grămaticul 260.
 Vișan scrie act domnesc 301.
 *Vișina, m-re <Bumbești, j. Gorj>, întărită în stăpîmirile sale 194.
 Vișul scrie acte domnești 107, 294.
 Vitan din Priboiani, martor 64.
 Vitan se înfrățește în Bădeni 186.
 Vițelul, top. la Plopu 69.
 Vilcan „de la Olteț, pînă la Porțile de Fier“, vamă, întărită m-rii Tismana 160, 173, 198.
 Vilcan, comis mare în sfatul domnesc <eroare> v. *Bărcan*.
 Vilcan, fiicele lui vînd ocină la Cîrstienești și Văleni 237.
 Vilcan, întărit în Balomirești, lasă ocina fiicei sale 94.
 Vilcan, partea lui din Popești 224.
 Vilcea, pîriu <în j. Olt> 235.
 Vilceanul (Radu ~) mare logofăt în sfatul domnesc 1—16, 18, 19; ispravnic 1—4, 7, 10, 11, 14, 15, 19; <eroare:> Vilcul 7.
 Vilceaia Colnicelor, top. la Hareș 111.
 Vilceaia Muscelului, top. la Slănic 75.
 Vilceaia Popii, top. la Negești 312.
 Vilceaia Viezunilor, top. la Glavacioc 267.
 Vilceaia Virtoapelor, top. la Hareș 111.
 Vilcele, top. la Brătienii de Jos 121.
 Vilcele, top. la Mușcel 78.
 Vilcelușa v. *Gură Vilcelușei*.
 Vilcul din Dărmănești scrie act domnesc 14.
 Vilcul, fratele lui Oprea, întărit la Șascioara 91. Vilcul fratele lui Voico ș.a., întărit la Netoți, Răvigeasca ș.a. 281.
 Vilcul, întărit în Obedin 126.
 Vilcul logofăt în sfatul domnesc, <eroare> v. *Vilceanul*.
 Vilcul, partea lui din Grădiște vindută de fiica sa 244.
 Vilcul vinde case în Cîrpeni 321.
 Vilcul cel bătrîn, logofăt din Pogonești, scrie acte domnești 166, 208, 217, 229; scrie actul mitropolitului Anania 300.
 Vilsan, nepotul lui Stanciul, se judecă pt. livezi în Sirbi 92.
 Vilsan portarul, ispravnic de jurători 26, B.
 Vilsan vinde răzoare în Bărcănești 280.

Vîlsănești, sat <j. Argeș>, întărit Mitropoliei din Tirgoviște 35, 247; întărit lui Balotă banul 249.

Vîlsul armașul, hotarnic la Slăveni 127.

Virb, top. la Urseni 328.

Virban schîmbă ocine cu m-reă Govora 69.

Virbila, m-re <j. Prahova>, dăruită cu satele Loloești ș.a. 27.

Virbov, siliște sat, <j. Dolj>, întărită lui Preda ban 85.

Virful Barbeșului, top. la Tigveni 219.

Virful Lacului fără Fund, top. la Bisca 251.

Virful Măgurei, top. la Urseni 328.

Virful Pietricelii, top. la Tigveni 219.

Virful Rotăriel, top. la Chiojd 112, 251.

Virful Stejerelului, top. la Bisca 251.

Virful Vizuroilor, top. la Posobești 147.

Virful Zmeuretelui, top. la Chiojd 112.

*Virîți, sat (lg. Sprincenata, j. Olt), jumătate întărit cu mori și vecini lui Dragomir logofătul ș.a. 304.

Virjoghe logofăt al doilea, fiul lui Stan din Fierăști, familie 7; ispravnic în sfatul domnesc 50, 51, 55, 57, 73, 76.

Virjoghe, tatăl lui Cindea medelnicerul 7.

*Virleți, sat <j. Ialomița>, întărit lui Vladul Mindrul ș.a. 311.

Virtina, sat <j. Romanați>; azi în or. Balș 292.

Virtop, top. la Cătunu 329.

Virtopul de la Celeiu, sat <j. Olt>, întărit m-rii Bistrița 317.

Vlad v. *Vladul*.

Vlada vinde partea ei din Robăușești 2.

Vladimir se judecă pt. parte în Tudorești 139.

Vladislav <al II-lea> (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1446—1456> 117 carte de la ~ 123.

Vladul, Vlad:

— Vlad armaș mare eroare v. *Vlaicul armaș*.

Vladul banul, întărit la Căpățineni, Cheiani și Poenari 71.

Vladul (Vlad) comis mare, întărit în Mogoșăștii de pe Dimbovița 87;

în sfatul domnesc 20, 21, 30, 31, 33, 35, 37, 39—41, 46—50, 52—56, 58—76, 79, 81—83, 85, 86, 88—90, 92—101, 104—109, I, III.

Vladul (Vlad), <diferiți>, cumpără: ocină în Bătiești 236; ogor de vatră la Cochineștii de Sus 262;

Poiana lui Cazan, moșie la Mușcel 78; loc la Rădăcinești 270; livezi în Sirbi 92.

Vladul (Vlad), <diferiți>, din: Birsești, <paharnic>, vinde satul Mogoșăștii pe Dimbovița, fiind în pribegie 87; din Brebini, boier jurător 221; ~ din Cirlo-mănești jurător 26, B; ~ din Olteni, martor 25; ~ din Pîrscov B; ~ din Runcu, boier jurător 221; ~ din Tudorești, vinde parte lui Bocotan comis 106.

Vladul, <diferiți>, fiul: lui Chirtop, v. Vladul siromahul; ~ lui Micșan din Negești, dezmoștenit 312; ~ lui Radul Dediul v. Vladul roșiu; ~ lui Stan, hoț de cai, pierde moșia din Balșu lui Stoian 292; ~ lui Șerban, întărit în Milești 253; ~ lui Toader, cumpără vie la Rădăcinești 270; ~ lui Vlaicul, întărit în Țigănești 53.

Vladul (Vlad) <diferiți>, fratele: lui Borcea ș.a., întărit în Virleți 311; al lui Dragomir ș.a., întărit în Virleți 311; ~ lui Lupul, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292; ~ lui Manea ș.a., întărit la Tigveni 219; ~ lui Mogoș leprosul, vinde delniță în Stănești 16; ~ lui Nan, întărit la Șascioara 91; ~ lui Neagul ș.a., întărit în Mierlari 137; ~ lui Stan armașul v. *Vladul roșiu*.

Vladul, înfrățit de Vladul pe ocină la Sirbi 136.

Vladul (Vlad), <diferiți>, întăriți: în Cirpeni 331; ~ în Dădulești v. Vlad roșiu; ~ în Negoști 252; ~ cu parte în Obedin 126; ~ în Ograda și Hogeasele 130; ~ cu ocină în Pîrscov 230; ~ cu satul Pojogi 286; ~ la Potoc 146; ~ în Runcu și Brebu 310; ~ în Sirbi, după înfrățire 136; ~ cu parte în Suhodol și Ermonesti 290.

Vladul (Vlad), <diferiți>, nepotul: lui Cirstea, familie în pricină pt. satele Glodul și Hințea 3,4; ~ Hovizeanului, vinde ocină la Glodeni A; ~ lui Micșan din Negești, se judecă pt. ocină 312; ~ al lui Pirvul, întărit în Bătiești 216; lui Stanciu, se judecă pt. livezi în Sirbi 92.

— Vlad postelnicul, hotarnic pt. siliștea Drumenie a m-rii Argeș 210.

Vladul roșiu, fiul Dădulescului, fratele lui Stan armașul, în pricină pt. ocină în Dădulești 22, 65, 243.

Vladul scrie acte domnești 51, 122, 156, 195, 196, 207, 209, 210.

Vladul se judecă pt. ocină în Ghermănești cu m-reă Snagov 122.

Vladul siromahul, fiul lui Chirtop, întărit cu ocină în Stănești 8.

Vladul, sluga lui Dragomir armașul, dăruit cu Măgura Buzăului pt. slujbă 145.

Vladul stolnicul, în sfatul domnesc 20, 21.

Vladul, tatăl lui Dragomir din Ciofringeni 322.

Vladul (Vlad) <diferiți>, vind: ogor în Băbeni 136; grădină și ogor în Bătiești 192, 309; ocină la Folești 95; parte în Milești 253; ocină în Studina 313; jumătate din satul Șoldești 274, 303.

Vladul (Vlad) voievod 77; v. și *Vlad Călugărul*, ~ cel Tinăr și ~ *Inecatul*.

— Vlad al Furcoaciei cotopește ocină în Stăncești și Costești 151.

— Vladu Calapod, în pricină pt. moșie la Virleți 311.

— Vlad Călugărul (Vladul, ~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1482—1495>.

36. 133. 187. 267: familie 3. 12. 240: cărți de la 12. 39. 73. 88. 229. 240. 274. 293. 303.
- **Vlad** <cel **Tînăr**> (Vlăduț), domn al Țării Românești <1510–1512> 96: carte de la ~ 12.
- Vladul Grosul** vine satul Vădastra Mare (menț.) 73.
- **Vlad** <Înecatul>, domn al Țării Românești <1530–1532> 7.
- Vladul Mîndrul**, fratele lui Bădica ș.a., întărit în Virleți 311.
- **Vlad** Tătului din Pîrscov, martor B.
- **Vlad** Țepeș, domn al Țării Românești <1456–1462: 1476> 3. 111: carte de la ~ 123.
- **Vlad** Vintilă (Vintilă), domn al Țării Românești <1532–1535> 53. 63. 71. 99. 110. 115. 218: cărți de la – 3. 4. 6. 46. 54. 208. 248. 312.
- Vlaicul** armaș mare, ispravnic în sfatul domnesc, 118. 122. 127. 129. 143. 147. 148. 267: hotarnic 267: <erori:> Vlad 147, Vlăduțu 143.
- Vlaicul** clucerul, fiul jupanitei Neaga din Rumenei, familie, întărit în Țigănești 53: moștenește Cislăul 79.
- Vlaicu** dăruiește m-rii Iazăr loc de vie la Sărăcinești 327.
- Vlaicul** din Crîngureni vinde parte (menț.) 217.
- Vlaicul**, <diferiți>, fiul: lui Nan cel Gros v. *Vlaicul* cel Gros: ~ lui Mișcan, familie întărit în Negești 312; ~ lui Mihnea din Piscani, v. *Vlaicu* logofăt: ~ lui Stoica, întărit la Priboiani 64: ~ lui Vlaicul, familie, întărit în Suslănești 229.
- Vlaicul**, în pricină pt. Oroșani 278.
- Vlaicu**, întărit în Stoenesti 320.
- Vlaicu** logofătul, fiul lui Mihnea din Piscani, familie, întărit în Mălureni, Negreni și Negești 117. 140. 312.
- Vlaicul** paharnic mare <eroare> v. *Radul* postelnicul.
- Vlaicul** țigan 21.
- Vlaicul**, tatăl lui Vlaicul ș.a., întăriți în Suslănești (menț.) 229.
- Vlaicul**, vărul lui Vlaicul clucerul, fiii săi întăriți în Țigănești (menț.) 53.
- Vlaicu** vinde ocină în Studina 313.
- Vlaicul** cel Bătrîn, tatăl lui Staico ș.a. cu parte în Oroșani 278.
- Vlaicul** cel Gros (Vlaicul), fiul lui Nan cel Gros, gramatic, serie acte domnești 13. 35.
- Vlaicul** Țîntea, cumnat lui Mihăilă armașul, stăpîn în Cărțuclești și București 1.
- Vlajog** cumpără ocină la Bătiești 236.
- Vlașanul**, sat, j. Vlașca <Vlașin: azi j. Giurgiu 167.
- Vlașca**, județ istoric, moșie în ~ 167: megiași din ~ hotărnicesc ocina m-rii Glavacioc 267.
- Vlădaia** din Brăila, martor 325.
- Vlădaia**, nepoata lui Stanciu din Jăgălia 295.
- Vlădașul** vinde parte în Măldăreștii de pe Cerna 90.
- Vlădășești** sat <probabil j. Mehedinți> 246.
- Vlădești**, sat <j. Mușcel: azi j. Argeș>, întărit lui Dumitru și Mușat 240.
- Vlădești**, sat 27. 59. 100.
- Vlădislav** v. *Vladislav*.
- Vlădoen** se judecă pt. ocină în Stănești 97.
- Vlădueni**, sat <j. Olt> 115.
- Vlăduț** voievod v. *Vlad cel Tînăr*.
- Vlăduță** vinde ogor la Bătiești 236.
- Vlăduțu** mare armaș <eroare> v. *Vlaicul* armașul.
- Vlăxan**, cu ceata lui, se judecă pt. moșie în Bărcănești 226.
- Vodila** lui Hoveț, top. la Cătunu <j. Buzău>, 329.
- ***Vodița**, sat <lg. Bahna, j. Mehedinți> 183. 184.
- ***Voievodești**, sat <lg. Zimnicele, j. Teleorman>, întărit lui Cindea medelnicerul 7.
- Voica**, <diferite>, fiica: lui Chirtop, vinde parte din Stănești 8, 120: ~ lui Dancuil, familie, întărită cu ocină în Iași 257: ~ lui Neagul, moștenește ocină în Balomirești 94: ~ Slavnei, familie, cu ocină în Oroșani 278.
- Voica**, jupanita lui Lăudat clucerul, inez-trează pe fiica ei, Calea, în Runcu 296.
- Voica**, sora lui Cirstian postelnicul, întărită în Băneștii de pe Ruia 76.
- Voica**, țigancă 49.
- Voicea**, întărit cu parte în Balșul lui Stoian 292.
- Voicea** postelnic mare, în sfatul domnesc <eroare> pt. *Ivan*.
- Voicea** vinde ocină în Studina de Jos 313.
- Voicilă**, fratele lui Micul și Crăciun, cumpără moșie la Rădăcinești 78.
- Voicilă**, fiul Voicăi, se judecă pt. ocină în Iași 257.
- Voicilă**, tatăl lui Dragomir din Măniiaci (menț.) 75.
- Voicilă**, tatăl lui Ōancea, cu parte în Cochineștii de Sus 262.
- Voicilă** vinde loc la Rădăcinești 270.
- Voico** cumpără ocină în Studina 313.
- Voico** din Costeni, lasă moștenire surorii sale, Voislava, ocine în Costeni, Hăești și Piscupești 18.
- Voico** din Iaroslăvești închină ocina sa din Trestenic lui Ivan postelnicul 279.
- Voico** din Prislop vinde moșie la Rădăcinești 78.
- Voico**, fiica lui, cu parte în Rădești 235.
- Voico**, fiul lui Mihăilă spătarul, familie, întărit în Popești 142.
- Voico**, fiul lui Stanciu Mohora, întărit în Vulpești și Curteni 55.
- Voico** <diferiți> întăriți: în Bodăești 214; în Obedin 126; în Potoc 146; în Stăncești și Costești 151.
- Voico** logofătul, cu frații săi Vilcul ș.a., cumpără părți în: Netofi, Răvigeasca, Călugărul și Ulm 281.
- Voico** schimbă ocină cu m-rea Govora 69.
- Voico**, tatăl lui Neagoe (menț.) 36.

Voico, țigan 21.

Voico, <diferiți>, vind: funie de ocină la Crîngeni 133; moșie la Mușcel 78; ocină la Potoc 146; funie de ocină la Studina 313; parte în Tigveni 219.

Voico vistierul pierde partea lui din Fileni 31.

Voicu, fiul lui Sărbătoare, vinde moșie la Posobești 147.

Voicu, întărit la Șăscioara 91.

Voicu Bundra vinde moșie la Negreni 272.

Voine (Voinea) grămaticul scrie acte domnești 314, 323.

Voineasca, parte în Albești 61.

*Voinigești, sat <lg. Fețeni, j. Vilcea>, părți cu vii și livezi întărite lui Ivan logofătul ș.a. 93.

Voislava, sora lui Voico, moștenește ocine în Costeni, Hăești și Piscupești 18.

Vulpești, sat <j. Argeș>, ocine întărite lui Stănilav și fraților săi 55; parte întărită lui Stanciul și Radoslav 96.

Vulturul, fiica lui, se judecă pt. ocine în Bogdănești, Birlui și Virtop 317.

Z

Zaharia, egumen al m-rii Govora 69.

Zăgan, țigan 291.

Zăgujani, sat <Zegujani, j. Mehedinți>, parte întărită lui Neagoe din Vlădășești 246.

Zăpodi, top. la Stoenesti 95.

Zăpodia Avanelui, top. la Bisca 251.

*Zătreni, sat <lg. Frințești, j. Vilcea> 91.

Zăvoiu, top. la Merișanii de Jos. 252.

Zegujani v. *Zăgujani*, sat.

Zemnicile, sat <Zimnicile, j. Teleorman>, întărit lui Cindea medelnicerul 7.

Zițea din Ocoliște, jurător 221.

Zîrnă din Găleteani se judecă pt. moșie la Butești 58.

Zîrnă, în pricină cu m-rea Cutlumuz pt. Laiova 232.

Zlocia, nepoata lui Șerban din Măicănești 211, 250.

*Zlotești, sat <inglobat în Tătărăștii de Jos, j. Teleorman>, sătenii din ~ cotropesc ocina m-rii Glavacioc 267.

Znamăn <Snamăna>, j. Vilcea> 322.

Zn ..., întărit în Rădești 235.

Zoica, fiica lui Bogdan, cu ocină în Șchiai 245.

Zoran, în pricină pt. Tomești 168.

Zoreasca, moșie la Bădeni <j. Buzău>, întărită lui Oprea ș.a. 276.

INDICE DE MATERII

A

acte domnești: hrisoave 3, 27, 70, 80, 184, 187, 302; cărți, porunci, passim; cărți sparte în divan 36, 52, 139, 243; răvașe de jurători 26, 221; cărți vechi, fără menționarea domnului, passim; mențiuni de acte de la: Dan I 54, 184; Mircea cel Bătrîn 54, 184; Dan II 311; Vladislav II 123; Vlad Țepeș 123; Radu cel Frumos 1; Basarab cel Bătrîn 123; Basarab cel Tânăr 244, 303; Vlad Călugărul 12, 73, 293, 303; Radu cel Mare 1, 12, 54, 85; Vlăduț 12, 77 (?); Neagoe Basarab 174, 185, 190, 196; Radu de la Afumați 85; Moise 46, 241; Vlad Vintilă 6, 46, 54, 312; Radu Paisie 6, 12, 33, 46, 53, 54, 296, 311; Mircea Ciobanul 72, 102, 184, 263, 290, 296; ale mitropolitului 238, 300; de la marele vornic 113; de la boieri 80, 325; de la județi și pîrgari 17, 266.

aldămaș 17, 237, 266, 270, 272.

anin, în toponimie 229.

argint, aspri de ~ 104, 272, 273, 329; B; obiecte de ~ 84.

arhimandrit 289.

arhimitropolit 31, 154.

arii 223, 313.

armași, stăpîni 145, 283, I; cotropește ocină 190; hotarnici 119, 126, 267; ~ mari, ispravnici în sfat 118, 119, 122, 127, 129, 143, 147, 148, 267.

aspri, în prețuri 1—5, 12, 14—17, 19, 24, 25, 33, 44, 55, 56, 61—64, 72—75, 78, 84, 86, 87, 92, 99, 105, 106, 115, 116, 118, 120, 121, 128, 136, 138, 140, 142, 144, 145, 147, 148, 150, 153, 162, 174, 176—179, 189, 192, 209, 210, 213, 216, 218, 219, 223, 224, 226, 227, 229, 231, 234—236, 238, 241, 245, 252, 253, 259, 262, 266, 270, 271, 274, 276, 281, 282, 297, 299, 300, 303, 305, 307, 310, 313, 314, 316, 319—321, 323, 326, 331; I, III, IV; în plata birului 18, 58, 136, 142, 224, 261, 331; în obroc 302; în gloabe 102, 292; în datorii 12, 21, 31, 243; la aldămaș 17; în daruri 84, 186; la răscumpărare 84; lepădați (întorși) 50, 53, 76, 89, 92, 96, 176, 224, 246, 299, 310; ~ de argint în prețuri 104, 272, 273, 329, B; prădați

104; ~ turcești, în prețuri 66, 75, 82, 103, 180, 254, 264, 280, 294, 324; în bir 264; la răscumpărare 331.

aur în podoabe 84, 87, 104, 325.

B

bani <dregători>
mari bani de Craiova, stăpîni 271, 321; în sfat 1—16, 18, 22—25, 27, 119, 138, 143, 146, 147, 168, 184, 187, 203, 205, 207, 217, 220, 223—226, 228—232, 235, 239, 240, 244, 248, 249, 251, 264, 277, 324, 326; v. și *Drăghici, Neagoe, Stan, Theodor*; ispravnici în sfat 22, 23, 115, 328; fac danii 46, 72, 73, 158; judecă 157; cotropește 132; la oaste 19; martor 12; ~ <mici>, stăpîni 71, 82, 85, 93, 139, 249; judecă 201, 212; opriți să judece 42; în pricină 12; năpăstuiesc și cotropesc 126, 306; constată încălcare de hotar 289.

bani <monede>, în preț 244; întorși 226; v. și *aspri, ducați, florini, groși, taleri, ughi*.

bălți, 57, 87, 132, 163, 165, 206, 207, 224, 267, 313.

bărbier 238.

berbeci 223, 272.

bir 18, 42, 332; quantum 58, 99, 136, 142; pe ocină 11, 99, 224, 261, 262, 264, 265, 313; scoatere de la ~ 140, 224, 264; așezat abuziv 199; ~ cnezesc 261.

bircei 42.

biserici 319; în descrieri de hotare 191, 205.

boală 238.

boi, în prețuri 313, 321, 323, 331; ca preț în natură 133, 252, 297; dăruți 84, 254, 262; luați pentru bir, gloabe, datorii 199, 289, 323, B; luați pentru mărturie falsă 73, 230; întorși unor jurători 124.

boieri (jupani), stăpîni passim; hicleni 3, 180; scoate de la bir 224; cercetează pricină 33; ~ Jiului 289.

brad, în toponimie 182.

braniști 182, 311.

brînză 326.

brîu de argint 84.

brocart 300.

bumb în onomastică 129.

bucium în descriere de hotare 188.

butoaie 84, 207, 300.

C

caftane 84, 257.
cai: fel și calitate 115, 298; în prețuri 15, 19, 74, 115, 153, 178, 223, 224, 246, 272, 298, 310; ca preț în natură 78, 97, 237, 273; furați 39, 65, 212, 225, 272, 289, 292, 298; dați domnului 1, 2, 40, 320; dar de nuntă 84; dați la înfrățire 254; dați la bir 224; dați la răscumpărare de la turci 84.
calapod, în onomastică 311.
canavăț 326.
care 207, 300.
case 34, 87, 236, 318, 320, 331; locuri de casă 15, 24, 224, 226, 236, 259, 273, 294, 297, 312, 313, 322, B.
catastih 258.
cădelniță 300.
călugări, volniciți în diferite acțiuni 135, 182, 201, 326; se judecă 17, 41, 46, 54, 72, 73, 123, 127, 134, 157, 169, 174, 181, 183, 205, 232, 267, 269, 274, 303; hotarnic 68; martori 167; în onomastică 267.
călugăriță 213.
cămăși 84, 273.
cârpeniște 78.
cărți 153, 300.
căruță 84.
cercei 87.
cețâți de scaun, v. *București, Tîrgoviște*.
cete: de boieri 110, 187; de moșneni 4, 97, 130, 151, 168, 178, 184, 215, 226, 280, II.
chile 327.
chilii 300.
ciatma, caftan de ~ 84.
cireș, în toponimie 229.
cîmpuri, passim; de sus, de jos, amîndouă 47, 312, 313.
cîne, în toponimie II.
clăi 218.
cluceri mari, stăpîni 29, 67, 71, 263; ~ , stăpîni 79, 87, 176, 296, 329; hotarnici 85, 110, 188; se judecă 76.
cnezi 111, 310.
cofterie 84.
comiși 325; stăpîni 13, 87, 106, 141; martori 81; ispravnic în sfat 269; în sfat, passim; v. *Bărcan, Nan, Stănilav, Tatul, Vladul*.
condică (menț.) 188.
<confiscare> de ocină 108.
cotopiri de: sate 3, 71, 73, 134, 176, 195, 205, 248, 263, 274, 303, 306, 310; hotare 110; ocine 12, 59, 872, 89, 111, 125, 151, 169, 190, 191, 210, 215, 243, 247, 267, 268, 293, 298; baltă 132.
covoare 218.
crivină 136.
croitor 266.
cruci, semne de hotar 205, 267.
crugul lunii, al soarelui v. *datore*.
ctitori 132, 158, 260, 291, 302, 326.
cîrături, 58, 281; v. și *lazuri*.

D

danii (miluiri, închinări): domnești către biserică 88, 108, 210, 274, 302, 303; către boieri 29, 67, 102, 145; ~ boierești către biserică 27, 73, 80, 109, 153, 162, 285, 325; către slugi ale lor 145, 151, 218; ~ ~ ale mitropolitului 300; între rude 9,60, 244, 254, 287; ale unor moșneni către biserică 17, 327; către boieri (vinzări deghizate) 58, 66, 99, 279.
daruri 104, 273.
dascăli slovenești în mențiuni tirzii, 121, 138, 162, 165, 226, 229, 244, 254, 264, 280, 281, 311.
datări: de la facerea lumii, de la Adam passim; după crugul soarelui, al lunii, epactă și temelie 3, 153, 205, 267, 285, 302, 312; după indiction, 153, 205; după numărul de aur 153, 205, 312.
datorii 21, 31.
daturi 113, 114.
dăjdii 113, 114, 171, 185, 207, 262, 264, 265.
delnițe 16, 320.
descălecat al Țării Românești 243, 291.
diaconi 91, 238, 266.
dieci scriu acte domnești 1, 16, 54, 57, 88, 99, 109, 123, 134, 149, 206, 213, 317; v. și *grămălici, logofeți, scriitori*.
dîrste 140, 312.
domnul țării passim.
dragoman, în onomastică 145.
dregători, passim.
drumuri 126, 188, 191, 201, 205, 212, 331.
ducați 153.
dughene 238; v. și *prăvălie*.
duhovnic 300
dulămi 56, 84, 118, 218.
dumbravă 38.
dușegubine 33, 42, 126, 175, 178, 193, 203, 261, 290, 293, 329.

E

egumeni, cu numele și mănăstirea 3, 14, 17, 54, 69, 70, 72, 73, 113, 114, 122, 153, 155, 160, 161, 166, 170, 171, 173, 180, 181, 184, 194, 196, 198, 203, 224, 207, 210, 212, 232, 233, 263, 267, 274, 285, 301, 303, 316, 325; hotarnic 191; martor 300; volnicit să judece 42; vinde abuziv ocina mănăstirii 316.
episcopi 67, 109, 169.
episcopii 34, 80, 108, 109.
evreu ucis 102.

F

făget, în toponimie 314.
fălci de ocină 253; în prețuri 95, 270, 273, 305.
fătăciune 15.
fier, în toponimie 321; ~ de plug 84.
fir de aur 104.

fin 140, 220.
fineață 78.
fintfni, în descrieri de hotare 71, 142, 267, 331.
f'orini galbeni 158.
foamete 24, 65, 87, 145, 280.
frasin în descrieri de hotare 191, 205, 329.
fugă 108, 293, 298.
funii de ocină 56, 118, 125, 133, 148, 209, 224, 236, 272, 313, 314, 319.
furci, în toponimie 126; <spinzurători> 330.
furturi: de cai 39, 272, 292, 298; de șoimi 290.

G

ghiordan de lanț de aur 87.
girie 29, 57, 163, 165, 263, 291.
girnăță, în descrieri de hotare 45, 329.
gloabe 42, 292.
globnici 171, 185, 258.
gorun, în descrieri de hotare 75, 140.
gorunet 38.
grajduri 300
grădini 3, 192, 207, 300, 315, 318, B.
grămăticii scriu: acte domnești 13, 20, 30, 31, 39, 60, 79, 118, 125, 146, 150, 172, 173, 184, 187, 188, 214, 231; cartea județului și pîrgarilor 266; stăpin A; v. și *dicii, logofeți, scriitori*.
grăunță, în onomastică 14, 17.
greci, negustori 238, 266, 325; în onomastică 144, 153.
grîu 218, 326.

H

haraci 42.
herțeg, în titulatura domnilor Țării Românești 3, 100, 126, 180.
hiclenirl 23, 93, 187.
hotare 68, 111, 112, 181, 188, 196, 205, 208, 230, 251, 297.
hotarnici domnești 134, 239 II; ~ armași 119, 126; ~ cluceri 110, 188; ~ logofeți 68, 100; ~ pîrcălabi 71; ~ postelnici 210; călugăr 68.
hotărniciri 100, 110, 174, 188, 191, 194, 210, 230, 251, 267, II.
hramuri: *Adormirea Maicii Domnului* (Uspenia), la m-reă Argeș 6, 14, 21, 174, 180, 181, 191, 196, 205, 300; la m-reă Bistrița 68, 73, 135, 166, 169, 203, 206, 263; la m-reă Govora 3, 277; la m-reă Tismana 20, 152, 239, 258; la m-reă Valea 260; *Bunavestire* (Blagoveștenia), la m-reă Bolintin 291; la m-reă Cotmeana 70; la m-reă Glavacioc 127, 285; *Intra-rea în Biserică* (Vovedenia), la m-reă Iazer 233, 234, 326, 327; la m-reă Snagov 122, 274, 303; *Înălțarea* (Văznesenia), la Mitropolie 187, 248, 249; *Nașterea lui Hristos*, la m-reă Simo Petra 291; *Nașterea Maicii Domnului*, la m-reă Viforita

100; *Schimbarea la Față* (Preobrajenia), la m-reă Cutlumuz 232; la m-reă Potoc 165; *Sf. arhangheli Mihail și Gavril*, la m-reă Mărgineni 242; *Sf. Nicolae*, la m-reă Pilcov 291; *Sf. Troiță*, la m-reă Cozia 70, 207.

I

iazuri 38, 181, 207.
icoană 325.
ienicer 238.
iepe 22, 78, 84, B.
ieromonahi 204, 229, 267, 325.
inele de aur 84, 87, 104.
ispravnicii în acte domnești: domnul 35, 104, 132, 139, 163, 171, 174, 201, 206, 324, 330; mama domnului 185, 202, 204, 284; marele ban 12, 13, 22, 23, 115, 327; marele vornic 20, 28, 32, 37, 38, 43, 45, 47, 49, 52, 54, 61–63, 65, 69, 82–85, 102, 106, 110, 125, 141, 159, 164, 169, 182, 188–191, 193, 194, 199, 208, 211, 212, 215, 216, 218, 219, 222–226, 236, 237, 243, 245, 247, 250, 251, 253, 254, 256, 257, 260–265, 268, 271, 273, 276, 279–283, 286, 287, 292, 295, 297–299, 310, 313–315, 318, 321, 323, 329 IV; fost mare vornic 192; marele logofăt 1–4, 7–11, 14, 15, 19, 21, 24, 25, 30, 33, 39–42, 46, 48, 53, 55, 56, 60, 64, 67, 71, 72, 74, 79, 83, 88, 91–93, 95–99, 103, 109, 111, 112, 116, 117, 120, 124, 128, 135, 136, 142, 146, 150–154, 160–162, 168, 170, 173, 175–181, 184, 187, 195–198, 200, 203, 205, 207, 209, 210, 213, 214, 227, 230–232, 239–242, 244, 246, 248, 249, 258, 270, 274, 275, 277, 278, 285, 289, 294, 296, 301, 305, 307, 309, 311, 312, 320, 322, 328, 331; I, III; marele comis 269; marele stolnic 244; marele paharnic 70; marele postelnic 31, 34, 68, 140, 172, 302, 304, 306, 316, 317; marele armaș 118, 119, 122, 127, 129, 143, 147, 148, 267; marele portar 5, 90, 126, 138, 149, 186, 217, 235, 259; marele sulger 166; pîrcălabul cetății Poenari 205; al doilea logofăt 51, 57, 73, 76, 134; logofeți 18, 50, 59, 75, 100, 101, 105, 123, 133, 144; portari 6, 26, 221.

I

împărat 104.
închinare a unei m-ri la Athos 291.
înfrățire (așezare, întocmire) între: tată și fii-fiice 83, 236, 295, 321; tată și fiice 13, 94, 222, 252; frate și soră 152, 179, 220, 288, 328; frați vitregi 217; cumnați 91, 228, 322; soți 27; unchi și nepot 245; femei 318; boieri 7, 15, 52, 209, 329; moșneni 64, 95, 136, 144, 179, 186, 223, 254, 262, 273, 331; moșneni și boieri (vinzări deghizate) 47, 82, 84, 315, 320; ~ contestată 119; carte de ~ 296.

J

jderi, obligație fiscală A.
 jiliște 180,
 jivini, în toponimie II.
 judecăți passim; repetate 1, 53, 72, 99, 127,
 134, 141, 166, 169, 184, 269, 311, B;
 înaintea mitropolitului 41; a banului 201,
 județe 267.
 județi 17, 266.
 jugastru, în descriere de hotare 277.
 jurăminte passim; strimb 73.
 jurători; șase 58, 97, 129, 178, 193; doispre-
 zece 3, 4, 10, 22, 26, 36, 50, 53, 58, 60,
 61, 65, 72, 73, 93, 96, 99, 112, 115, 119,
 122, 124, 126, 130, 133, 134, 141, 143,
 149, 164, 166, 168, 169, 174, 178, 184
 201, 210—212, 214—216, 225, 226, 229,
 230, 232, 233, 235, 237, 239, 247, 250,
 256, 269, 278, 280, 289, 290, 296, 298,
 299, 308—312, 323, III, B; douăzeci și
 patru 1, 12, 30, 36, 53, 71, 84, 96, 124,
 143, 166, 169, 184, 187, 188, 205, 211,
 212, 232, 233, 235, 237, 239, 250, 289,
 323, III; treizeci și șase 1; patruzeci și
 opt 127; cincizeci și opt 221.

L

lacuri 142, 224, 235, 252, 328.
 lanț de aur 87.
 lazuri 140, 312; v. și *curături*.
 lăstun, în toponimie 186.
 lepră 16,
 linguriță de argint 84,
 livezi 55, 78, 92, 93, 121, 140, 150, 229,
 237, 270, 300, 318, 320.
 logofeți mari, stăpini 63, 89, 93, 284, 315,
 322, 324, 330; în sfat passim;
 v. *Bogdan, Dragul, Ivan Noroceca, Radul*
Vilceanul; hotarnic 100; ~ ai doilea
 r, *Virfoghe, Stolca*; logofeți, stăpini 65,
 99, 162, 195, 197, 209, 264, 268, 280, 296,
 304, 310, 312; „învață” 33; v. și *tsprav-*
nicii; scriu acte domnești 5, 7, 23, 45,
 78, 81, 87, 135, 143, 162, 164, 179, 187,
 227, 281, 300, 311, 322; stringe dări A;
 se judecă 61, 311; martori 17, 322;
 hotarnic 68 (mențiune) 260,
 lomir, caftan de ~ 84,
 lucru (muncă) 34, 42.

M

marfă 104.
 martori passim; în zapis 44,
 matcă, în descriere de hotare 329,
 măgură, în descrieri de hotare 188, 191, 205,
 mânăstiri cumpără ocine 234; schimbă sate
 52; scutite 42, 114; primesc obroc 302;
 se judecă 14, 41, 72, 122, 134, 174, 180,
 184, 232, 267, 74, 301; v. și *judecăți*
pricini; pustie 3; volnicită să-și stringă
 țigani fugiți 171; închinată la Athos

291; v. și *Argeș, Bistrița, Bolintin,*
Cornet, Cotmeana, Cozia, Cutlumuz,
 măncăș, caftan de ~ 84.
 măr, în descriere de hotare 267, 277.
 Glavacioc, Govora, Iazer, Jitianu, Mușe-
 tești, Nucet, Pîlcov, Simo Petra, Snagov,
 Tismana, Vîforita, Virbila.
 mărgăritar 87, 325.
 măsuri v. *care, fâlcii, funții, pași, pogoane,*
vedre,
 mătase 84, 264,
 medelniceri 7, 62, 71.
 megiași passim.
 mertic de sare 326.
 mesal 325.
 metoh 291, 326,
 miei 292,
 mitropolit 54, 238, 300.
 minji 84,
 mlaștini 205,
 moaște 173, 302.
 monahi 300,
 mori, ale bisericii 35, 67, 181, 204, 275, 291;
 ale boierilor 22, 87, 176, 284, 304, 315,
 322; ale unui orășean 238; ale moșne-
 nilor 56, 118, 217, 328; vaduri de moară
 38, 67, 271, 315, 320, 326.
 <morminte> 291,
 moșneni passim
 moșteniri, de la părinți 9, 49, 79, 102, 200,
 255, 318; de la frate 18,
 munți 1, 142, 224, 294, 312, 318.

N

nastavnic 3, 207; v. și *egumeni*.
 năpăști 12, 243, 261, 323,
 negustori 266.
 nuiele 38.
 nuntă 84.

O

oameni buni și bătrini 184, 266, 193, 293.
 oaste 3, 19.
 obroc 302.
 ocine passim; pierdute pentru; bir 264; du-
 șegubine 293; răscumpărarea capului
 145; hainie 108.
 odăjdii 267,
 ogoare 15, 24, 136, 186, 192, 224, 245, 309,
 312, 313; în tranzacții 1, 16, 58, 74, 105,
 140, 246, 331; ~ de vatră 262; ~ în pădure
 273; ~ la cîmp 74; în descriere de hotare
 319.
 oi, în prețuri 55, 136, 153, 214; în pradă 218;
 în gloabă 292; dar de nuntă 84; staule
 de ~ 270,
 omoruri 102, 126, 296.
 orașe v. *București, Craiova, Ghetighița, Pitești,*
Rîmnic, Tirgovîște.
 orășeni 131, 181, 191, 196, 205, 208.
 otaștină 206.

pahare 84.
 paharnici, stăpîni 71; se judecă 12; în sfat,,
 passim; v. *Balomir, Lepădat, Manea, Milco, Neagoie, Radul din Golești, Stănistav.*
 pași (unitate de măsură) 82, 142, 223, 224,
 231, 262, 297, 313, 321, 331.
 patriarhi 195.
 pazar 266.
 paznici 203.
 pădure passim; curățită 74; locuri de ~ 58,
 281.
 pășune 208.
 peceți 188, 232.
 perperi 154, 207.
 pescuit 38, 163, 206.
 pește 57, 207.
 pietre, de hotar 127, 143, 188, 191, 205, 230,
 267, 329; ~ scumpe 87.
 pisc, în descriere de hotare 205
 pișeși stăpîni, 211, 248, III.
 pitari, 19, 248.
 piine 272.
 pîrcălabi, stăpîni 6, 10, 16, 23, 47, 269;
 se judecă 52, 53, 310; hotarnici 71, 191,
 205; martori 81.
 pîrgari 17, 208, 266.
 plai 201.
 plocoane 42.
 plopi, în descriere de hotare 140, 181, 188,
 205.
 plug, 84.
 pogoane de vie 15, 35.
 pomelnice 6, 69, 109, 162, 180, 234, 260, 291,
 302, 325, 326.
 pomeni 14, 17, 80, 195.
 pometuri 207, 272.
 popi stăpîni 5, 56, 74, 91, 118, 128, 153, 176.
 300, 313, 319; se judecă 225; jurători
 221; martori 17, 81, 238, 266, 300, 325;
 scriu zapise 167, 325; pun blestem 267;
 (mențiune) 227, 311.
 porci 84, 218.
 portari 326; stăpîni 12, 102; în sfat 200;
 v. și *Bira, Stan, Ștefan*; v. și *ispravnicii.*
 postav 84, 241, 257.
 postelnici mari, stăpîni 50, 171, 211, 279, 282;
 cîitor 291; în sfat, passim; v. și *Cernica,*
Dragne, Drăgan, Frățilă, Ghiorma, Ianu
din Dirza, Ivan Noroceea, Ivancea, Stanciu
Dobruș; v. și *ispravnicii*; postelnici stăpîni
 15, 44, 46, 61, 71, 76, 129, 227, 296; se
 judecă 180, 210, 303; hotarnici 112, 210;
 martori 300.
 pravilă 232.
 prădalică 2, 47, 49, 97, 145, 210, 248.
 prăvălie 266.
 prăzi 212, 218.
 prețuri de: sate 73, 104, 174, 176, 180, 210,
 248; locuri de casă 140, 259; fâlcii 95;
 vecini (rumâni) 320; țigani 44, 82, 213;
 cai 19, 74, 115, 298, 310; boi 262, 324;
 dughene 238, 266; cărți 153; dulămi
 56, 118; stihar 300; tîmbar de mătase

264; cădelniță 300; cercei 87; ghiordan
 de lanț de aur 87; inele de aur 87; ~
 mixte, în bani și în natură 19, 78, 105,
 142, 257, 272; ~ în natură 55, 78, 97,
 133, 142, 178, 189, 214, 223, 224, 237,
 246, 252, 262, 264, 273, 281, 313, 321.
 pribegie 62, 87, 203.
 pricini (judecăți) între: mănăstiri 260; mă-
 năstiri și boieri 6, 10, 73, 84, 157, 159,
 180, 184, 187, 210, 248, 263, 285, 308,
 317; mănăstiri și moșneni 3, 4, 14, 17,
 46, 72, 127, 166, 169, 174, 183, 203, 212,
 232, 239, 275, 277; mănăstire și orășeni
 181, 191, 196, 205; boieri 12, 50, 58, 60,
 61, 76, 93, 102, 110, 283, 296; boieri și
 moșneni 22, 52, 99, 106, 117, 139, 141,
 176, 188, 224, 229, 268, 280; oraș și sat
 208; moșneni 8, 11, 24, 30, 33, 36, 37,
 58, 92, 96, 97, 112, 119, 133, 137, 149,
 151, 168, 178, 193, 199, 214, 218, 226,
 230, 235, 237, 243, 246, 247, 256, 257,
 271 276, 278, 293, 299, 309, II, III, B.
 prisăci 38, 289.
 privaluri 29.
 proegumen (menț.) 121.

R

răbojari 199.
 răchită, în descriere de hotare 319.
 răscumpărări: de sat 102; de ocine 116, 148;
 a capului 145, 272, 330.
 răufăcători (hoți, tîlhari) 108, 201, 203, 225,
 289, 290, 292, 298, 330.
 răzoare 245, 264, 280.
 rumâni (vecini): mănăstirești 31, 43, 52,
 155, 162, 291, 326, 327; boierești 87,
 197, 229, 284, 304, 315, 320; in preț
 320.
 runc 199.

S

sabie 84.
 sapă 58.
 sare 327.
 sate, passim; scutite 34; cotropite 195; acte
 scrise în 49, 93, 99; în prețuri 62, 72,
 104, 189, 248, 274, 303; scos de la vis-
 tierie A.
 sălaș de: țigani 258, I; oi 270; loc de ~ 144;
 în toponimie 267.
 săraci 199; 272.
 sărăcie 87, 264.
 săteni passim
 scală 170, 201.
 scaun domnesc, v. *București, Gherghița,*
Pitești, Tirgoviște.
 schileri 170, 198.
 schimburi de: sate 195, 196, 248, 249; ocine
 191, 246, 252.
 scoarțe de copaci 289.
 scoatere de la bir 140.
 scoaruș, în descriere de hotare 111.

scriitori de acte, passim ; v. și *dieci, grămățici, logofeți*.

scule de zestre 62, 245.

scutiri 34, 42, 109.

seliști 82, 281, 297, 313, 331; în preț 78; în descriere de hotare 205.

sfat (divan) domnesc, passim

siromah 8.

slovn 300.

slugi domnești, oprite să tulbure sate 34, 42; mănăstirești 48, 171, 190; bănești 42, 145, 151.

slujbe, scutire 34, 42; dreaptă și credincioasă 23, 51, 102.

sobor mănăstiresc 267, 301.

sorb, în descriere de hotare 277.

soroc de judecată 24, 26, 46, 59, 72, 134, 178, 212, 225, 247, 257, 301, 308.

spătari mari se judecă 285; în sfat, passim ; v. *Bărcan, Iărea, Stan cel Gros, Stanciu al Bengăi*; spătari, stăpini 60, 115, 119, 213, 297; hotarnic 230.

spinzurătoare 331; v. și *furci*.

stareț 4.

stejar, în descriere de hotare 277.

stihar 300.

stilpi de hotar 323.

stine 186, 219.

stinjeni 86, 144.

stofe 104.

stolnici, stăpini 87; cotropește ocină 89; opriți de la baltă 163, 206; ~ mari, în sfat, passim; v. *Dumitru Ureche, Ianache, Ivancea, Nedelco, Pandă, Radul din Boldești*.

stupi 261, 273; în preț 142, 224; vamă din ~ 207.

stupină, locuri de ~ 15, 231, 294.

sulgeri, stăpini 49, 58; mare ~ , ispravnic în sfat 166.

svită 325.

Ș

șea 264.

șifar 180, 210.

șindile 289.

șoimi 290.

T

taleri 257, 326.

tâmbariu de mătase 264.

tătar, în onomastică 226.

tei, în descriere de hotare 75, 91.

temniță 84.

testemele 124.

topile, în toponimie 140.

topor 58.

turci, în toponimie 319.

Ț

țări străine 51, 102, 108.

țigani: mănăstirești 3, 6, 10, 21, 31, 88, 155, 157, 190, 202, 218, 258, 269, 274, 291,

303, 326; boierești 7, 27, 49, 104, 115

185, 282, 296, 299, 324, I; fugiți 171;

hoți 331; v. și *prefuri*.

țigănci 44, 258.

țigănie 171.

U

ucigași 321.

ughii 167.

ulm, în descrieri de hotare 75, 267, 281, 328, 329.

V

vaci, date la: înfrățire 186, 254; nuntă 84; dușegubine, gloabe 33, 71, 178, 292; bir 199; în pradă 218; zestre 255; în prețuri 24, 105, 116, 142, 148, 177, 189, 203, 262, 281, 290, 305, 331.

vaduri 15, 67, 188, 312, 320; v. și *mori*.
vamă, la hotare 28, 70, 160, 161, 170, 173, 198; ~ din pește 57, 207.

vameși 28, 160.

vase pe Dunăre 207.

vătăfi, stăpini 12, 23, 99, 115, 229, 320; opriți să tulbure sate 34, 42; martori 322.

vecini v. *rumâni*.

vedre de vin 270, 272, 326.

vetre de casă 24, 140, 178, 223, 262, 297.

viguri de postav 241.

vii, ale bisericii 3, 31, 43, 108, 109, 150, 154—156, 204, 207, 291, 300; ale boierilor 22, 52, 82, 87, 93, 197, 297, 322, I; ale orașenilor 238; ale moșnenilor 11, 15, 74, 78, 217, 237, 245, 270, 272, 294, 305, 307, 331; locuri de ~ 25, 78, 80, 82, 140, 246, 313, 322, 327; în descriere de hotare 239.

vin 84, 207, 270, 272, 326.

vinărici 11, 48, 52, 88, 100, 109, 154, 156, 207, 326.

vistieri 87, 89, 268; ~ mari, stăpini 51, 63, 65, 66; în sfat, passim; v. *Cirstea, Crăciun Dragomir din Orboiești, Ianu din Dirza, Neagoe din Periş*; vistieri, stăpini 303.

vistierie A.

vite 12, 95, 126, 223.

vișel 199; în onomastică 176.

vizunie, în descriere de hotare 329.

vinzări-cumpărări, passim; pe vreme de foamete 65, 280.

virtej 329.

vlastelini 86, 132, 157, 240, 271, 315, 330.

vlădici 48, 154, 195; se judecă 41.

vornici mari, stăpini 86, 171; cotropesc sate 76, 263; dă carte 113; în sfat, passim; v. *Belciu, Burtea, Nedelco, Socol*;

v. și *ispravnici*; vornici, stăpini 12, 27, 50, 61, 66, 76, 188, 296; se judecă 73, 97.

vulpi, obligație fiscală A.

vultur, în onomastică 317; în toponimie 68.

Z

zapise 44, 167, A; v. și *acte*.

zalog 229, 240, 241, 280.

zestre 62, 66, 82, 197, 222, 238, 255, 296, I.

FOTOCOPII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document. The text is dense and covers most of the page. There are some large, dark circular marks or stains in the lower half of the page, possibly from a hole or damage to the original document.

I = Doc. nr. 25.

Handwritten text in a cursive script, similar to the first document. The text is dense and covers most of the page. There are some large, dark circular marks or stains in the lower half of the page, possibly from a hole or damage to the original document.

II = Doc. nr. 28.

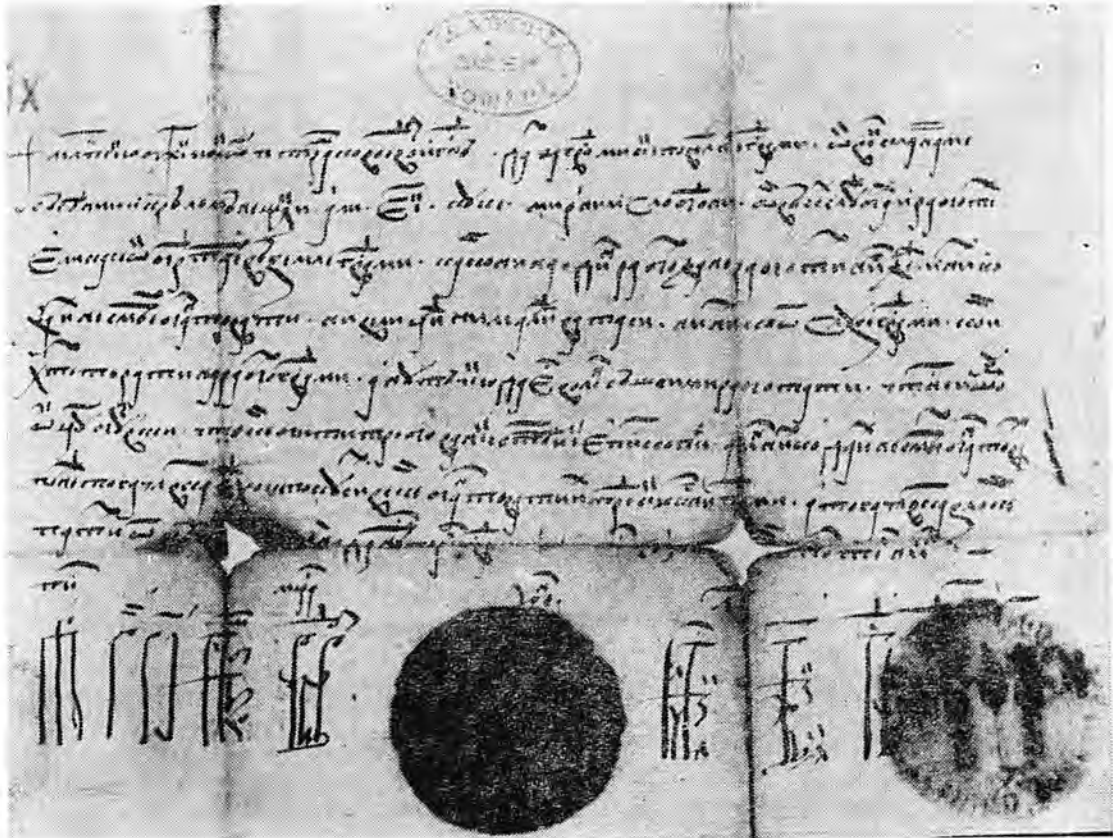

III = Doc. nr. 29.

IV = Doc. nr. 32.

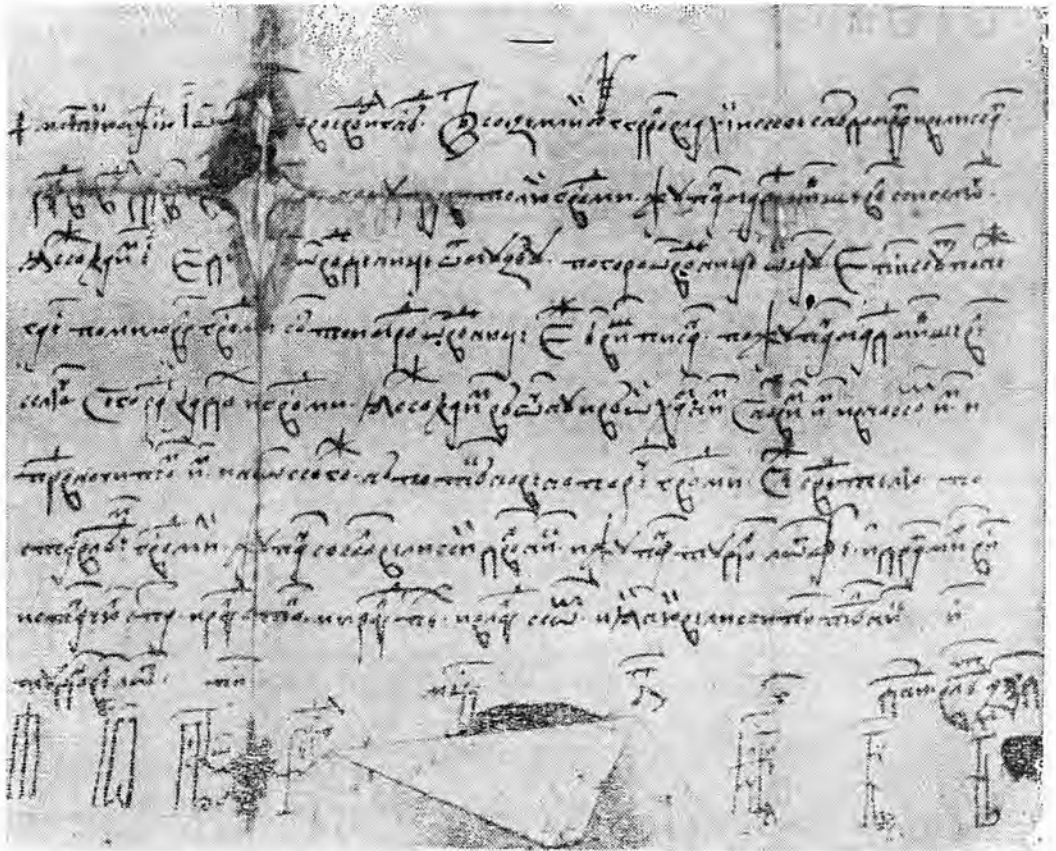

V = Doc. nr. 34.

VI = Doc. nr. 59.

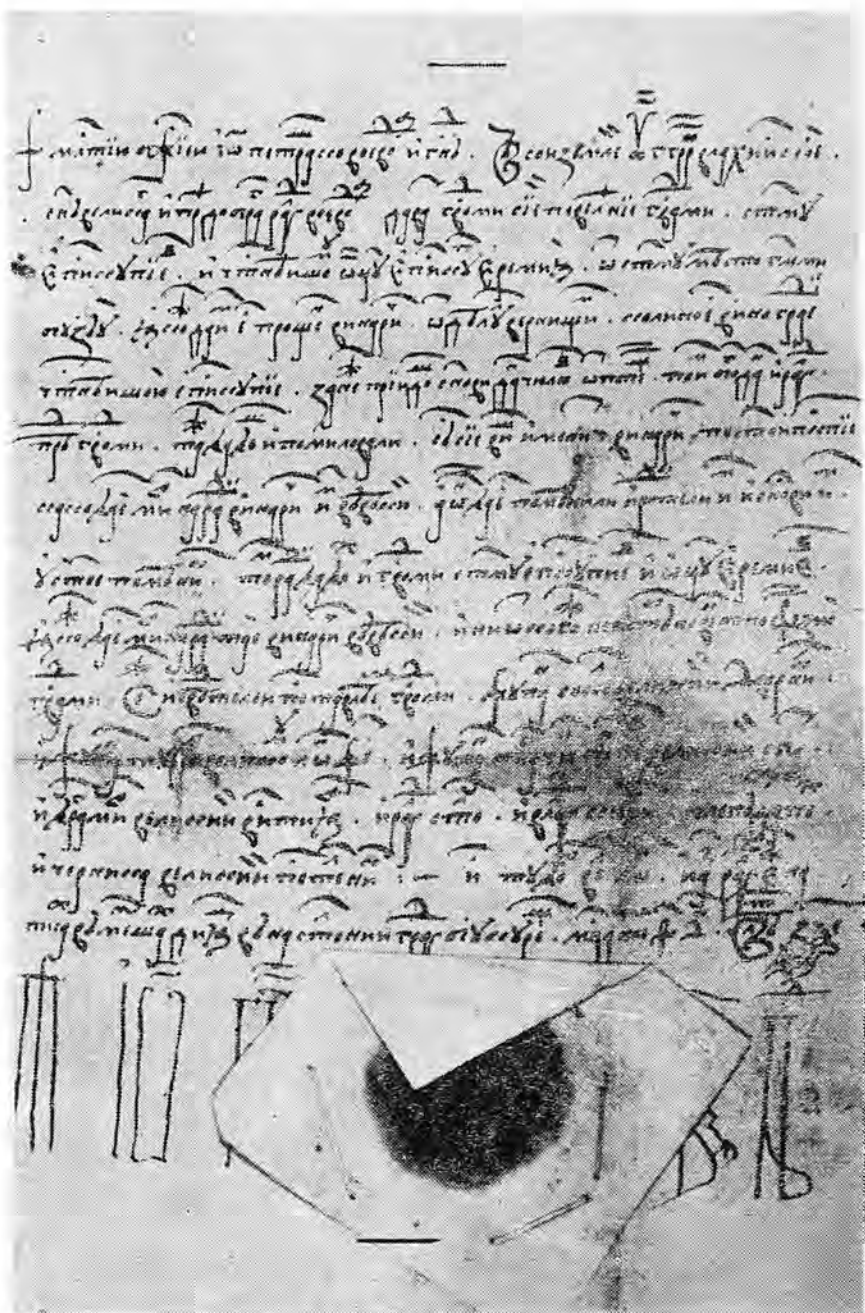

VII = Doc. nr. 67.

IX = Doc. nr. 109.

X = Doc. nr. 120.

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with musical notation below. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, decorative letters. Below the text, there are several staves of musical notation, including a large circular symbol in the center.

XI = Doc. nr. 135.

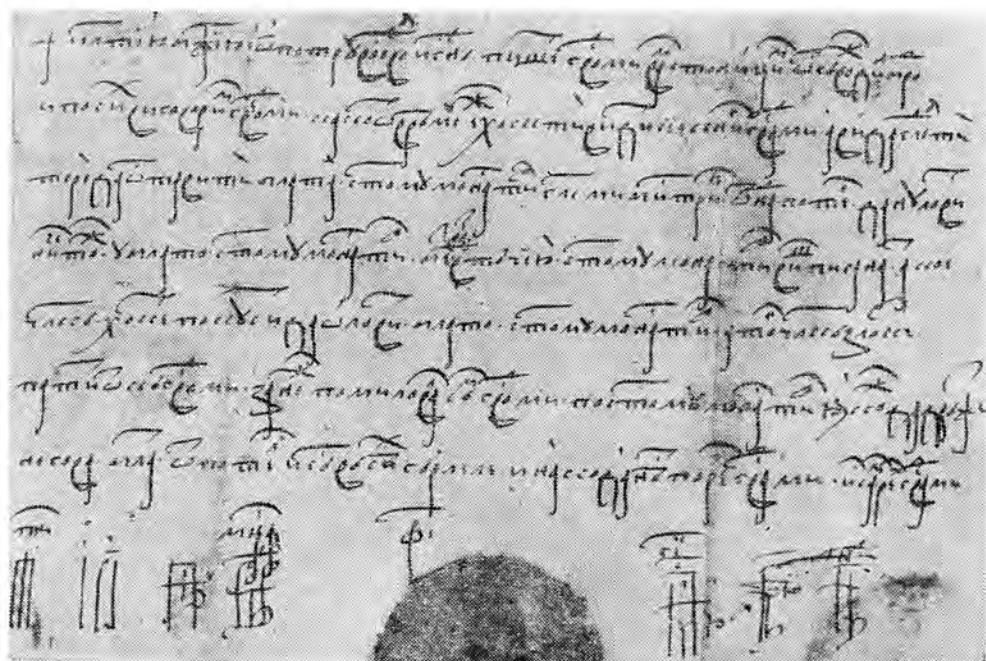

A page of handwritten musical notation on aged paper. The notation consists of several staves with notes and clefs, typical of a musical score. The paper is yellowed and shows signs of age. A large, dark, circular ink smudge or hole is present at the bottom center of the page. The number '656' is written in the top right corner.

XII = Doc. nr. 156.

XIII = Doc. nr. 161.

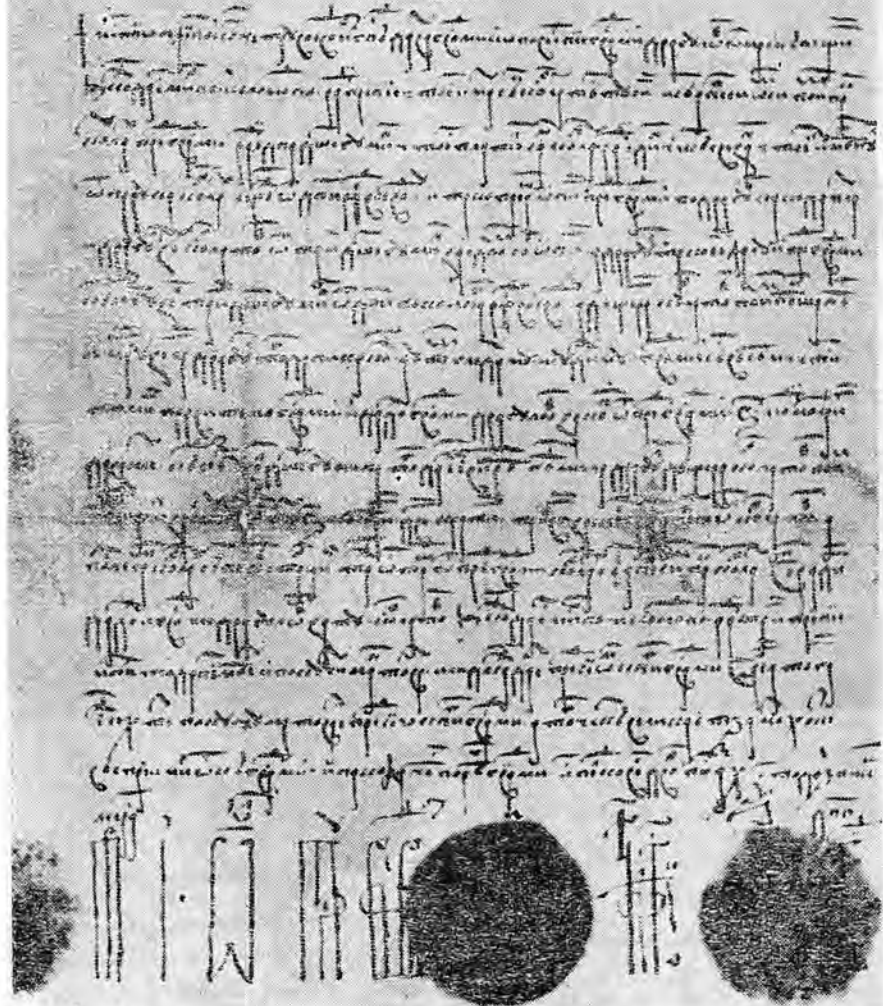
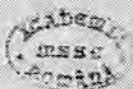

XIV = Doc. nr. 163.

A manuscript page featuring several lines of text in a Gothic script, likely Latin or Church Slavonic. The text is interspersed with musical notation consisting of square neumes on a four-line red staff. A large, dark circular stamp or seal is visible in the lower center of the page. The manuscript is numbered '№ 667' in the upper right corner.

XV = Doc. nr. 170.

XVI = Doc. nr. 193.

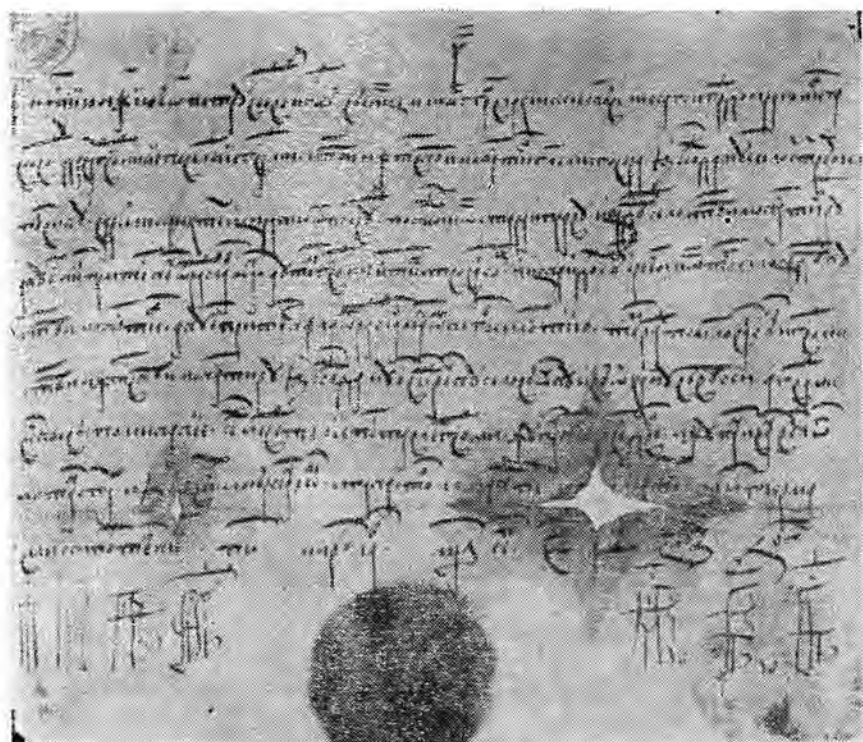

XVII = Doc. nr. 194.

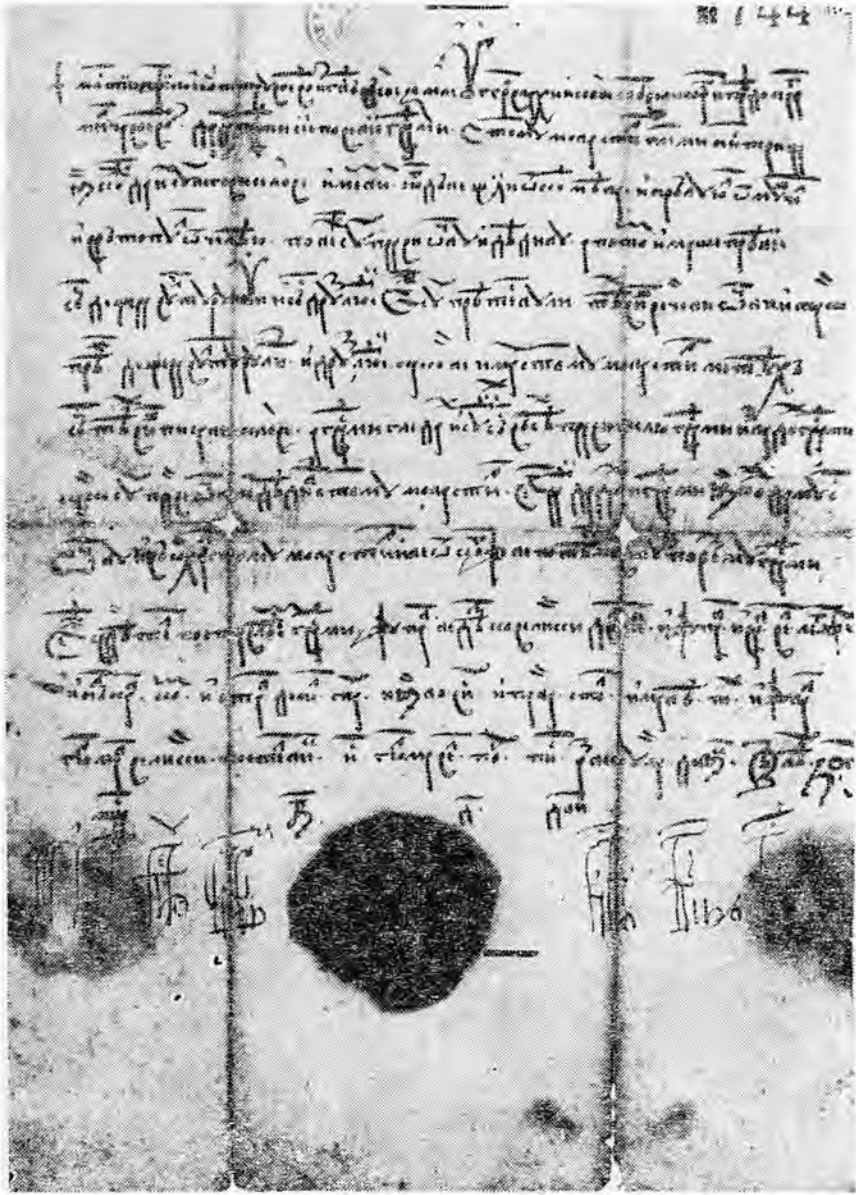
Handwritten musical notation on a page with a large circular stain in the center. The notation consists of several staves of music, each with a four-line staff and square neumes. The text is written in a Gothic script, likely Latin, and is interspersed with the musical notation. The page is numbered 'nr 709' in the top right corner. At the bottom of the page, there are several vertical lines of text, possibly a list or index, and a small diagram or sketch on the right side.

XVIII = Doc. nr. 237.

XIX = Doc. nr. 306.

XX = Doc. nr. 317.

CUPRINS

Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor.....	IX
Résumés des documents	XXI
Documente	1
Lista documentelor cu date rectificate.....	377
Indice onomastic	380
Indice de materii	426
Fotocopii	433

Redactor: BEATRICE BUDESCU
Tehnoredactor: ELENA MATEESCU

Bun de tipar 20 IX 1083. Format 16/70×100 Coli de tipar 30,50.
C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498) (001..12) 9(498.1) „1536:1550“
(001—12). C.Z. pentru biblioteci mici: 9(498).

Tiparul executat sub comanda
ur. 345 la
Intreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918“,
Str. Grigore Alexandrescu 89—97,
București,
Republica Socialistă România

LEI 48